ΤΡΙΤΗ 8)20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ'. ΑΡΙΘ 5068

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ἀ. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν οἷς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✠ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLL„OG — Bucarest.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 7 Δεκεμβρίου.

ΑΙ ΞΕΝΑΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΙ ΚΑΙ ΤΟ 7-ον ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Καθ' ἃ εἴχομεν προαναγγείλει, ὁ εὐφραδὴς ἀντιπολιτευόμενος βουλευτὴς κ. Στοϊτσέσκος ἀνέπτυξε τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ τὴν ἀναμενομένην ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τῆς ὑποθέσεως Βεδμὰρ ἐπερώτησίν του, προκαλέσας σπουδαίαν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ κ. Κὰρπ συζήτησιν περὶ τῶν ξένων κληρονομιῶν καὶ τοῦ ἑβδόμου ἄρθρου τοῦ ρωμουνικοῦ Συντάγματος. Ἐξ ἑνὸς μὲν χάριν τῆς ἑρμηνείας τοῦ κ. Κὰρπ, οὐσιωδῶς διαφερούσης ἀπὸ τὴν τῶν ρωμουνικῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων, ἐξ ἄλλου δὲ χάριν τῶν ἀναλογιῶν ἃς ἡ ὑπόθεσις φέρει μετὰ τῆς ἡμετέρας, τῆς ἐπενεγκούσης τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων, οὐχὶ ἄσκοπον κρίνομεν τὴν ἐν περιλήψει ἔκθεσιν τῶν δύο διαφόρων τούτων ἑρμηνειῶν, παραθέτοντες ἐν τέλει καὶ τὰς ἡμετέρας ἐκτιμήσεις. Καὶ ὁ μὲν κ. Στοϊτσέσκος φρονεῖ ὅτι συνεπείᾳ τοῦ ἑβδόμου ἄρθρου οἱ ξένοι καταδικάζονται εἰς κληρονομικὴν ἀνικανότητα, ἐπομένως αἱ ξέναι κληρονομίαι δέον νὰ κηρύσσωνται σχολάζουσαι καὶ ὡς τοιαῦται δέον νὰ περιέρχωνται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Κράτους. Τὴν γνώμην ταύτην ὑπεστήριξαν ἑκάστοτε καὶ τὰ ρωμουνικὰ φύλλα ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων, καίτοι ἀντιβαίνουσαν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ φυσικοῦ δικαίου καὶ τὴν φωνὴν τῆς ἀνθρωπίνης συνειδήσεως, λέγοντα ὅτι δίκαιον ἢ οὔ, τὸ θέσπισμα δέον νὰ ἐφαρμοσθῇ· ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ κειμένου ἐστηρίχθησαν καὶ οἱ ἐν τῇ δίκῃ τῆς ὑπεθέσεως Ζάππα τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν ἀντιπροσωπεύοντες δικηγόροι. Κατὰ τὴν ἑρμηνείαν ταύτην ἡ κληρονομία Βεδμὰρ, ἡ κληρονομία Γκίκα-Γορτσακὼφ, ὡς καὶ ἡ τελευταία τοῦ ἀοιδίμου Ζάππα καὶ ἄλλαι ἔδει νὰ περιέλθωσιν ἀμέσως καὶ ἄνευ ἀνωφελῶν φιλοφρονήσεων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ρωμουνικοῦ κράτους, ἀθετουμένης οὕτω τῆς ἱερᾶς θελήσεως τῶν μεταστάντων οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων νόμων.

Τὴν ὑπεράγαν κομουνιστικὴν ταύτην ἑρμηνείαν ἔρχεται νὰ μετριάσῃ ἡ χθὲς ὑπὸ τοῦ ἐμβριθοῦς θεμιστοπόλου καὶ ἀρκούντως φιλοπάτριδος — νομίζομεν — ἐπὶ τῶν δημοσίων κτημάτων ὑπουργοῦ κ. Πέτρου Κάριτ ἑρμηνεία.

Κατὰ τὴν γνώμην τῆς Α. Ἐξοχότητος, ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ ἄνωθι ἑρμηνεία εἶναι ἡ ἀληθής, τίνος ἕνεκα δὲν ἐτέθησαν ἐν ἁρμονίᾳ αἱ διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ κώδηκος πρὸς τὸ ἕβδομον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος; Συνῳδὰ τῷ πνεύματι τοῦ ἀστικοῦ κώδηκος τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα εἶναι κοινόν, ἐνῷ τὸ ἕβδομον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος περιορίζει αὐτό. Ὁ ξένος δύναται νὰ κληρονομήσῃ ἀστικὰ κτήματα καὶ δὲν δύναται νὰ κληρονομήσῃ ἀγροτικὰ κτήματα. Τὸ τοιοῦτον ὅμως ἔδει νὰ θεσπισθῇ διὰ νόμου καὶ οὐχὶ δι' ἑρμηνευτικῆς ὁδοῦ. Οἱονδήποτε κἂν ᾖ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἑβδόμου ἄρθρου, ἡ κληρονομικὴ ἱκανότης τῶν ξένων εἶναι ἀπρόσβλητος. Οὐδὲ ἡ Ρωσία, οὐδὲ ἡ Ἀγγλία τὴν διαμφισβητεῖ. Ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Σουηδία ἐμποδίζουσι τὴν ἐξάσκησιν τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος ἐπιβάλλουσαι τὴν ἐκποίησιν τῶν κτημάτων· οὐδαμοῦ ἐπομένως εὑρηται τὸ δίκαιον τοῦ νὰ διεκδικῇ τὸ κράτος κληρονομικὰ δικαιώματα ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἐξ ἀδιαθέτου ἢ ἐκ διαθήκης κληρονόμων.

Εὐνόητον ὅτι κατὰ τὴν ἑρμηνείαν ταύτην τὸ ρωμουνικὸν κράτος δὲν δύναται νὰ διεκδικήσῃ κυριότητα ἐπὶ τῶν ξένων κληρονομιῶν, ἀλλὰ μόνον νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ὑπὸ τῶν ξένων ἐξάσκησιν τοιούτων, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀγροτικὴν ἰδιοκτησίαν, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ πώλησις τῶν ἀκινήτων ἢ ἡ δικαία ἀποζημίωσις τῶν κληρονόμων ἐπιβάλλεται. Τοιαύτη εἶναι ἡ γνώμη τῆς Α. Ἐξ., ἣν ἀσπάζονται καὶ οἱ προεξάρχοντες τῶν ἐνταῦθα νομομαθῶν, καθόσον τοὐλάχιστον ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἠδυνήθημεν νὰ κρίνωμεν.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, φρονοῦμεν, ὅτι πρὸς ἀκριβῆ κατανόησιν τῆς μεταξὺ Συντάγματος καὶ ἀστικοῦ κώδικος ἀντινομίας, εὔκαιρον εἶναι νὰ ὑπομνήσωμεν δύο τινά.

Πρῶτον, ὅτι τὸ κείμενον τοῦ ἑβδόμου ἄρθρου ἄλλως εἶχε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς θεσπίσεώς του καὶ μόνον ἀπὸ τῆς κατὰ πολὺ μεταγενεστέρας ἀναθεωρήσεως τοῦ συντάγματος ἐτροποποιήθη ὡς ἔχει νῦν. Τὸ ἀντίστοιχον τοῦ νῦν ἑβδόμου ἄρθρου ἀπηγόρευε τὸν συλλήβδην ἀποικισμὸν ἀλλοφύλων (colonizarea în masă cu coloni de gintă streină), καὶ ἀλλοφύλους ἐνόει οὐχὶ τοὺς ἄλλης ἐθνικότητος ὡς καταχρηστικῶς ἐννοεῖται σήμερον, ἀλλὰ τοὺς εἰς ἀλλοτρίαν φυλὴν ἀνήκοντας ξένους, οἷον Σλαύους, Οὔγγρους, Μωμεθανοὺς κλπ. Ἀπόδειξις, ὅτι μικρὸν μετὰ τὴν θέσπισιν τοῦ συντάγματος ἐγένετο ὁ ἀποικισμὸς 500 περίπου Ἰταλῶν ἐν Μολδαυίᾳ παρὰ τὸ Ἰάσιον. Οἱ λησμονήσαντες τὸ γεγονὸς δύνανται νὰ συμβουλευθῶσι τὸ ἔργον τοῦ πεφωτισμένου ἑρμηνευτοῦ τοῦ ρωμουνικοῦ συντάγματος κ. Μεϊτάνη· Ὁ ἀποικισμὸς τῶν 500 τούτων Ἰταλῶν ἐγένετο συνῳδὰ τῷ πνεύματι τοῦ συντάγματος, τῶν Ἰταλῶν θεωρουμένων ὡς ἀνηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν ἣν καὶ οἱ ρωμοῦνοι φυλὴν, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ γάλλοι καὶ ἱσπανοὶ ἄποικοι θὰ εὕρισκον ἀνοικτοὺς τοὺς κόλπους τῆς ρωμουνικῆς γῆς. Διατί; Διότι τὰ στοιχεῖα ταῦτα ἐθεωρήθησαν ὡς ἐπιδεικτικὰ ἀφομοιώσεως ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς συνελεύσεως, καίτοι καὶ διαφορὰ γλώσσης καὶ διαφορὰ θρησκεύματος ὑφίσταται. Δῆλον ὅθεν, ὅτι κατὰ πολὺ ἰσχυρότερον λόγον τὸ εἰς τὴν αὐτὴν φυλὴν ἀνῆκον ἑλληνικὸν στοιχεῖον, ἐν αὐτῷ τῷ πνεύματι τῶν συνταγματικῶν, εἶναι ἀσυγκρίτως ἐπιδεκτικώτερον ἀφομοιώσεως ἅτε ὑφισταμένης μόνον διαφορᾶς γλώσσης, οὐχὶ δὲ καὶ θρησκεύματος. Ἄρα, οὐ μόνον ἄτομα ἀνήκοντα εἰς τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἠδύναντο νὰ κτήσωνται ἀγροτικὰ κτήματα, ἀλλὰ καὶ συλλήβδην ἀποικισμὸς ἑλληνικοῦ στοιχείου ἠδύνατο νὰ ἐπιτελεσθῇ. Ὁ Θεὸς ἐφύλαξε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοιούτου δεινοῦ· ἀλλὰ δὲν πρόκειται ἤδη περὶ τούτου. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, πῶς ἐξηγεῖται ἡ κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ συντάγματος τροποποίησις τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου καὶ ἐν τοσούτῳ ἀντιθέτῳ πνεύματι; Ἵνα κατανοήσῃ τις τὸ γεγονὸς δέον νὰ ἀναμνησθῇ τὴν ἐν Βερολίνῳ ἐπιτυχίαν τῶν ἰουδαίων, τὸν τρόμον, ὃν ἐνέπνευσε τοῖς ρωμούνοις πολιτευομένοις ὁ ἰουδαικὸς κατακλυσμὸς καὶ τὴν ἐκ τοῦ ἐνστίκτου τῆς αὐτοσυντηρήσιας ὑπαγορευθεῖσαν σπουδήν, ἵνα διὰ παντὸς μέσου προφυλαχθῶσι κατὰ ἐπαπειλοῦντος κινδύνου. Ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψει καὶ τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα τῶν ρωμούνων νομοθετῶν, τοῦ νὰ κάμνωσι τὰ πάντα ἐν βίᾳ, θὰ κατανοήσωμεν τίνος ἕνεκα παρεισέφρυσαν τόσαι ἀντινομίαι ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ ἀστικοῦ κώδικος, καθὼς καὶ τὰ αἴτια, τὰ ἐξωθήσαντα εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ ἑβδόμου ἄρθρου ὡς ἔχει. Δῆλον ἄρα, ὅτι τὸ μὲν ἕβδομον ἄρθρον ἔχει ὡς ἀρχὴν τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων καὶ κατ' αὐτῶν κυρίως στρέφεται, ἐνῷ τὸ σύνταγμα, ὡς ἐθεσπίσθη τῷ 1866 ὑπὸ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, ἦν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου ἐν ἁρμονίᾳ μετὰ τοῦ ἀστικοῦ κώδηκος, ἀναγνωρίζον τὸ κοινὸν τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος καὶ φιλοξένως διανοίγον τὰς πύλας τῆς ρωμουνικῆς γῆς τοῖς ὁμαίμοσι καὶ συγγενέσι στοιχείοις. Ἑπομένως, ἐὰν τὸ ἕβδομον ἄρθρον τοῦ συντάγματος παρέχει νῦν πράγματα τοῖς ρωμούνοις πολιτευομένοις καὶ χρησιμεύει ὡς ὅπλον τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τῶν κυβερνώντων, ἐὰν ὄπισθεν ἐκείνου ὀχυροῦνται οἱ νεόφυτοι, ἵνα ψευδῇ ἐπιδείξωσι πατριωτισμὸν καὶ οἱ ξένοι κινδυνεύουσι νὰ ἴδωσι καταπατούμενον τὸ ἱερώτερον τῶν ἑαυτῶν δικαίων, τοῦτο συμβαίνει διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον, ὅτι οἱ τὴν ἐθνοσυνέλευσιν συγκροτήσαντες πατέρες τοῦ ἔθνους δὲν ἐξέφρασαν ἐν τῇ συντάξει τοῦ ἑβδόμου ἄρθρου ὁλόκληρον τὴν σκέψιν αὐτῶν, ἀλλ' ἄφηκαν τὰ κάστανα ἐν τῇ πυρᾷ οὐδόλως ἀναλογισάμενοι τὰς ἃς ἔμελλε νὰ δημιουργήσῃ ἡ τροποποίησις δυσχερείας ἐν τῷ μέλλοντι.

Δεύτερον· ἐν τῇ ἀπὸ ἀτόμου εἰς ἄτομα μεταβιβάσει τῆς ἰδιοκτησίας, κινητῆς ἢ ἀκινήτου, τὸ πρὸ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφέρον εἶναι ἡ ἀξία αὐτῆς. Τὸ οὐσιῶδες εἶναι ἡ ἀξία, τὸ τίμημα τοῦ ἀντικειμένου ἢ τοῦ ἀκινήτου, ἐνῷ τὸ εἶδος αὐτοῦ εἶναί τι ἐπουσιῶδες. Ὅτι συνίστησιν ἄρα τὸ βάθος, τὸ ἀναπαλλοτρίωτον τῆς ἰδιοκτησίας εἶναι οὐχὶ τὸ ἐπουσιῶδες, ἀλλὰ τὸ οὐσιῶδες, εἶναι οὐχὶ τὸ εἶδος τοῦ ἀκινήτου ἢ τοῦ ἀντικειμένου, ἀλλὰ ἡ ἀξία, τὸ τίμημα αὐτοῦ. Ἴσως ὁ ὁρισμὸς οὗτος φανῇ παράδοξος τοῖς πολλοῖς, ἀλλ' ἐν τούτοις εἶναι ὁ ἀληθής Ἡ αὐτὴ ἔκτασις γῆς δύναται ὁλόκληρον κλίμακα βαθμῶν παραγωγιμότητος νὰ διέλθῃ καὶ διαφόρου ἀξίας νὰ ἦναι, ἀναλόγως τῆς ποιότητος αὐτῆς, τοῦ τρόπου τῆς καλλιεργείας, τῆς χωριζούσης αὐτὴν ἀποστάσεως ἀπὸ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἢ ἄλλων μέσων συγκοινωνίας, καὶ ἐνὶ λόγῳ μυρίων ἄλλων οἰκονομικῶν αἰτίων. Ἐν δύο δεδομέναις ἐποχαῖς δυνατὸν πολλαπλασίως νὰ ὑπερτιμηθῇ καὶ τ' ἀνάπαλιν. Τί ἄρα ἐνδιαφέρει τὸν ἰδιοκτήτην αὐτῆς ἢ τοὺς κληρονόμους του τὸ γεγονὸς, ὅτι εἶναι ἔκτασις καλλιεργησίμου γῆς ἀντὶ νὰ εἶναι ἀστικὰ κτήματα, ἢ ὑπερμεγέθης ἀδάμας, ἢ τὸ γεγονὸς ὅτι σήμερον λόγου χάριν δύναται νὰ ἐκποιηθῇ ἀντὶ δύο ἑκατομμυρίων, ἐνῷ πρὸ δεκάδων τινῶν ἐτῶν μόλις εὑρίσκετο ἀγοραστὴς προσφέρων πεντήκοντα χιλιάδας φράγκων; Βεβαίως τὸ δεύτερον καὶ οὐχὶ τὸ πρῶτον.

Ἀλλὰ τὸ ἕβδομον ἄρθρον τοῦ ρωμουνικοῦ συντάγματος ἀποβλέπει εἰς τὸ ἐπουσιῶδες, τουτέστι τὸ εἶδος τῆς ἰδιοκτησίας, τὴν ἔκτασιν γῆς. Μεθ' ὅσα δὲ καὶ ἂν ἐξερεύγωνται καθ' ἡμῶν οἱ ρωμοῦνοι δημοσιογράφοι, τὸ οὐσιῶδες, τὸ ἀναπαλλοτρίωτον, τὸ τίμημα, μένει καὶ θὰ μείνῃ ἐκτὸς τῶν διατάξεών του, συνῳδὰ οὐ μόνον τῷ πνεύματι τοῦ ἀστικοῦ κώδηκος, ἀλλὰ καὶ τοῦ κοινοῦ δικαίου, τῆς ἐπιβλητικῆς φωνῆς τῆς ἀνθρωπίνου συνειδήσεως.

Ἰδοὺ διατί φρονοῦμεν ὅτι ἡ τῆς Α. Εξ. τοῦ ἐπὶ τῶν δημοσίων κτημάτων κ. Πέτρου Κὰρπ ἑρμηνεία εἶναι μᾶλλον σύμφωνος πρὸς τὰς τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ αἰωνίου καὶ ἀπαραγράπτου δικαίου ἀρχάς.

Σ.

ΑΙ ΥΒΡΕΙΣ

Τὰ ρωμουνικὰ φύλλα ἤρξαντο αὖθις τοῦ καθ' ἡμῶν ἀγῶνος, δηλαδὴ τῶν βλασφημιῶν καὶ ὕβρεων, ἀποπειρῶντα ν' ἀμαυρώσωσιν ἡμᾶς, ἵνα ὑψώσωσιν ἑαυτούς. Ἀγνοοῦσιν ὅτι πράττουσιν ὅλως τἀναντία, διότι ἡ ὕβρις ταπεινοῖ μὲν τὸν γράφοντα, ἀνυψοῖ δὲ τὸν ὑβριζόμενον, τεκμηριοῖ δὲ καὶ τὴν πτωχείαν ἢ μᾶλλον τὴν ἔλλειψιν τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τῆς ἀξίας τοῦ ὑβρίζοντος. Ἡ γαλλόφωνος Patrie, ἧς τ' ὄνομα θὰ ἐπιθυμοῦμεν μηδέποτε ν' ἀναφέρωμεν, λαβοῦσα ὑπ' ὄψει ἄρθρον τῆς ἀθηναϊκῆς „Ἐφημερίδος" ὑπερασπίζον μὲν τὸν κ. Παππαρηγόπουλον, κατασυκοφαντηθέντα ἀδίκως ἐνταῦθα, καθαπτόμενον δὲ μετ' ἀποδείξεων τοῦ ἐν Ἀθήναις ρωμούνου πρεσβευτοῦ, ὡς μὴ κατηγορηθέντος μὲν δημοσίᾳ ἕνεκεν ἀδροτήτος ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ, ἀλλὰ διαπράττοντος αὐτὴν εἰς μεγάλας δόσεις, ἐπιπίπτει κατὰ τῶν ἑλλήνων καὶ γράφει τὰ ἑξῆς παρατράγωδα, ἀνιστόρητα, ἀνάλατα, ἀηδῆ·

»Οἱ ἕλληνες ὀφείλουσι νὰ μὴ λησμονῶσιν ὅτι ἡ Εὐρώπη ἀπεκάλεσεν αὐτοὺς ἐπαίτας διεθνεῖς καὶ ὅτι πανθ' ὅσα ἐκτήσαντο κατὰ τὰ τελευταῖα πεντήκοντα ταῦτα ἔτη, παρεχωρήθησαν (!) αὐτοῖς δωρεὰν ὑπὸ τῶν μεγάλων δυνάμεων, ἐνῷ οἱ ρωμοῦνοι ἐκτήσαντο τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν διὰ τοῦ αἵματος καὶ τὴν ἀνθηρὰν θέσιν αὐτῶν διὰ τοῦ ἔργου καὶ τῆς ὀρθῆς ἐν ταῖς διεθνέσι σχέσεσι πολιτικῆς.«

Τοιαύτην ἀνατροπὴν τῶν νόμων τῆς φύσεως μόνος ἐγκέφαλος ρωμούνου οἷος ὁ τῆς Patrie συντάκτης, τουτέστι προσποιούμενος τὸν ρωμοῦνον ἵνα κολακεύσῃ τοὺς ἀγνοῦς ρωμούνους, δικαιοῦται νὰ φαντασθῇ. Οἱ ἕλληνες ἐκτήσαντο τὴν ἐλευθερίαν διὰ τῆς ἐπαιτείας καὶ οἱ ρωμοῦνοι διὰ τοῦ αἵματος. Ταλαίπωροι Mendelsohn, Gervinus, Pouqueville καὶ λοιπὴ τῶν ἱστοριογράφων καὶ ψαλτῶν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος χορεία! Ἐπέπρωτο τὰ ἐπὶ τῆς ἱστοριογραφίας ἀναμφίρρηστα δικαιώματα ὑμῶν ν' ἀποπειρῶνται μετά τινας δεκατηρίδας ν' ἀμφισβήτωσιν ἐπήλυδες δημοσιογράφοι ἀγνώστου προελεύσεως, ἱστορικῆς ἀναλφαβητωσύνης τρανώτατοι μύσται. Ταλαίπωροι ἱστορικοί!

Τί ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τοιαύτας ὕβρεις, εἰς τοιαύτας τερατολογίας; Δημοσιεύομεν ἀποσπάσματα τοιαῦτα ἵνα χρησιμεύωσι τοῖς ψυχιάτροις ὡς παραδείγματα μεγαλομανίας καὶ τύφου, ἢ ὁλοσχεροῦς νοητικῆς καταπτώσεως.

ΟΙ ΦΑΝΑΡΙΩΤΑΙ

Ἡ γαλλόφωνος Patrie ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ ἐπ' ἐσχάτων εὐνοϊκῶς περὶ τῆς φαναριωτικῆς ἐποχῆς ὁμιλήσαντος ἀξιοτίμου καθηγητοῦ κ. Β. Οὐρέκια δι' ἄρθρου ὅπερ δημοσιεύομεν ἄνευ σχολίων ἔχοντος δὲ ὡς ἑξῆς·

Ἐν τῇ προσφάτῳ συζητήσει περὶ τῆς εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως, οἱ κ. κ. Ἀλέξανδρος Λαχωβάρης καὶ Τίτος Μαγιορέσκος ἐπελάβοντο τοῦ ἀνεφίκτου ἔργου τοῦ παλινορθῶσαι τοὺς συγχρόνους φαναριώτας, οὓς καλοῦμεν συντηρητικὸν κόμμα, ἀποδιδόντες αὐτοῖς τὴν λαμπροτάτην τῶν θέσεων ἐν τοῖς 50 τελευταίοις ἔτεσι τῆς ἱστορίας τῆς Ρωμουνίας. Ὁ κ. Ἀναστάσιος Στολοζὰν, ἐν τῷ θαυμασίῳ λόγῳ ὃν ἐξεφώνησεν ἐν τῇ βουλῇ κατὰ τὴν αὐτὴν συζήτησιν, παρετήρησεν ἁρμοδιώτατα ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀπόπειρα δὲν εἶναι ὅλως νέα, διότι ὑπάρχουσιν ἱστοριογράφοι οἵτινες ἀποπειρῶνται ν' ἀνορθώσωσι τοὺς φαναριώτας τοῦ ΙΗου αἰῶνος. Μετ' ἴσης ἀποτυχίας — προστιθέμεθα — ἀπεπειράθησαν τ' αὐτὰ καὶ οἱ κ. κ. Λαχωβάρης καὶ Μαγιορέσκος ἐν τῇ ὑπὲρ τῶν συντηρητικῶν τελευταίᾳ αὐτῶν συνηγορίᾳ. Ὁ κ. Στολοζὰν ἀνέφερε ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν φαναριωτῶν τὸν κ. Β. Οὐρέκιαν καὶ λέγει.

„Ὁ κ. Οὐρέκιας, πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ θέματος αὐτοῦ, βεβαιοῖ ὅτι οἱ φαναριῶται ἡγεμόνες οὐδ' ἐσκέφθησαν κἂν ν' ἀποκλείσωσι τοὺς ρωμούνους ἐκ τῆς κυβερνήσεως τῶν ἡγεμονιῶν καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τούτων δημοσιεύει τὰ ὀνόματα οὐ μόνον τῶν ὑπουργῶν ἀλλὰ καὶ τῶν νομαρχῶν ἑκάστης φαναριωτικῆς ἡγεμονίας."

Ὁ κ. Οὐρέκιας δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑπομείνῃ τὴν κατηγορίαν ταύτην τοῦ κ. Στολοζὰν, ἀλλὰ, δραξάμενος τῆς ὡραιοτάτης τῶν γραφίδων αὐτοῦ, ἀπηύθυνε τῷ κ. Στολοζὰν ἀνοικτὴν ἐπιστολὴν, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ Ρωμούνῳ. (1)

Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ ὅτι ἔσχε τὴν πρόθεσιν νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφων περὶ ζητήματος προνενοημένου ἤδη, πολλῷ δὲ μᾶλλον νὰ παλινορθώσῃ τὴν φαναριωτικὴν ἐποχήν.

Ἐν τούτοις, τὸ συμπέρασμα τῆς ἐπιστολῆς ταύτης τοῦ κ. Οὐρέκια εἶναι ὅτι οἱ ἕλληνες ἡγεμόνες δὲν ὑπῆρξαν οἱ μόναι, οἱ ἐργασθέντες πρὸς ἀπογύμνωσιν καὶ ἐξευτελισμὸν τῶν ρωμουνικῶν ἡγεμονιῶν, ἀλλ' ὅτι ὑπεστηρίχθησαν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς καταστροφῆς καὶ ὑπὸ πολλῶν τέκνων τῆς χώρας.

Ἡ πρόθεσις αὕτη οὐδὲν παρουσιάζει τὸ κοινὸν οὔτε τὸ ἀπρόοπτον. Εἶναι φυσικὸν ὅτι οἱ φαναριῶται ἡγεμόνες, καὶ βοηθούμενοι ἔτι ὑπὸ τῆς συμμορίας τῶν ξένων, οἷς ἐχορήγησαν ἀριστοκρατικοὺς τίτλους, δὲν ἠδύναντο νὰ κατάσχωσιν ὁλοσχερῶς τὴν χώραν, ἂν μὴ εὗρισκον καὶ τέκνα τῆς χώρας προσενεγκόντα αὐτοῖς τὰς ἑαυτῶν ὑπηρεσίας, ἅπερ δὲ ἐπὶ ἰδιοτελεῖ σκοπῷ οὐ μόνον προὔδωκαν τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους ἀλλὰ καὶ ἀπεξενώθησαν αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ οὕτως ἑρμηνευομένη ἡ ἀπαισία δρᾶσις τῶν φαναριωτῶν ἡγεμόνων οὐχ' ἧττον εἶναι ἀξιοκατάκριτος· τὸ ἔγκλημα ἐξελέγχεται ἀλλὰ δὲν συγχωρεῖται. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι κἂν ὁ κ. Οὐρέκιας οὐδὲν ἕτερον προετίθετο ἐν τῇ ἀποπείρᾳ αὐτοῦ ἢ τὸ νὰ ἐλαφρύνῃ τὸ ἁμάρτημα τῶν ἑλλήνων ἡγεμόνων, ἐπιρρίπτων μέρος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ρωμούνων βογιάρων, ὁποσδήποτε διέπραξεν ἔργον ἥκιστα ἐπαινετόν.

Μὴ ἡ ἀπόπειρα αὕτη τῆς παλινορθώσεως τῶν φαναριωτῶν δὲν προτίθεται τὴν διαστροφὴν τῆς κρίσεως ἣν τὸ ρωμουνικὸν ἔθνος ἐξήνεγκε περὶ τῶν φαναριωτῶν; Καὶ ἐπὶ τίνι σκοπῷ ἔπραξε τοῦτο; Ὁμολογεῖ ἡμῖν τοῦτο ἀκάκως — ἢ κυνικῶς ἂν θέλετε — ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ.

«Τὸ ἔργον μου — λέγει — δὲν εἶναι ἔργον προκαταλήψεως, ἅτε ἔχον θέμα προεγνωσμένον, ὡς ἐν παραδείγματι τὸ νὰ πολεμήσῃ τὴν γνώμην ὅτι πᾶν ὅ,τι ἦτο βογιαρικὸν ἐν ταῖς ρωμουνικαῖς ἡγεμονίαις ἦτο ἀνανδρία, καὶ ὅτι οἱ ἀναμορφωταὶ καὶ σωτῆρες τῆς ρωμουνικῆς φυλῆς ἐξῆλθον τῶν κατωτέρων τάξεων τῆς κοινωνίας.»

Αἱ ἀπόπειραι τοῦ κ. Οὐρέκια εἶναι μάταιαι, διότι οὐδεὶς ποτὲ ἰσχυρίσθη ὅτι πάντες οἱ βογιάροι ἐχρησίμευσαν ὡς ὄργανα τῶν φαναριωτῶν. Πολλοὶ ἔμειναν πιστοὶ τῷ ἔθνει. Καὶ ἰδοὺ τὸ δίκαιον συμπέρασμα ὅπερ ὁ κ. Στολοζὰν ἐξάγει ἐκ τῶν ρηθέντων.

«Γινώσκομεν — λέγει — πάντας τοὺς βογιάρους τοὺς συνταχθέντας πρὸς τοὺς φαναριώτας· ἀλλὰ γινώσκομεν ἐπίσης ὅτι ὑπῆρξαν καὶ βογυάροι παλαίσαντες πρὸς τοὺς ἡγεμόνας ἐκείνους· γινώσκομεν καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Ἰδοὺ φῶς ὅπερ τὰ ἱστορικὰ ἔγγραφα διαχέουσιν ἐπὶ τῆς καταγωγῆς τῶν ἡμετέρων κομμάτων. Πάντες οἱ καταγόμενοι ἐκ τῶν ἱστορικῶν οἴκων, οἱ συνταχθέντες πρὸς τοὺς φαναριώτας μετέχον καὶ μετέσχουσι σήμερον τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος, ἐν ᾧ πάντες οἱ καταγόμενοι ἐξ ἱστορικῶν οἴκων παλαισάντων πρὸς τοὺς φαναριώτας εὑρίσκονται ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ ἐθνικο-φιλελευθέρου κόμματος.„

(1) Σ. Συλ. Περὶ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐλέχθησαν τὰ εἰκότα ἐν τῷ προτελευταίῳ ἡμῶν φύλλῳ.

Φρονοῦμεν ὅτι ὁ κ. Οὐρέκιας δὲν ἀνέμενε τὴν ἀπάντησιν ταύτην, ἥτις ἐν τούτοις ἐπιβάλλεται. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς φαναριώτας ἡγεμόνας, εἰς μάτην ὁ κ. Οὐρέκιας πειρᾶται νὰ ὑπερασπίσῃ αὐτούς. Ἐκρίθησαν καὶ ὀρθῶς ἐκρίθησαν. Ἰδοὺ ἰδίως κρίσις ἣν περὶ αὐτῶν ἐξάγει ἱστορικὸν ἔγγραφον φέρον ὡς τίτλον· Παρατηρήσεις περὶ Μολδαβίας καὶ Βλαχίας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1825.

„Ἐφ' ὅσον χρόνον αἱ ἡγεμονίαι ἐκυβερνήθησαν ὑπὸ ἰθαγενῶν ὁσποδάρων, διετήρησαν τὸ διακριτικὸν πολίτευμα καὶ ὑπεστήριξαν τὰς πολιτικὰς αὐτῶν ἀρχάς. Ὁσάκις ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις ἐπειράθη νὰ προσβάλῃ αὐτὰς ἀμέσως εὗρεν ἐν αὐταῖς ἀνυπέρβλητον ἀντίστασιν. Οὕτω δ' ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς περιστροφάς, διορίζουσα ἐν αὐταῖς ἡγεμόνας φαναριώτας, οἵτινες ὑπ' εὐπρεπῆ ὄψιν ἦσαν πασάδες μετημφιεσμένοι. Πρὸ αἰῶνος τὰ ὄργανα ταῦτα τῆς πιέσεως ἐφάνησαν ὡς δυσοίωνα μετέωρα. Πιστοὶ τῇ ἀποστολῇ αὐτῶν, ἔσκαψαν μέχρι θεμελίων τὸ οἰκοδόμημα τῶν κοινωνικῶν ἡμῶν δικαίων. Ὁ μεμολυσμένος ἀὴρ τῆς ῥαδιουργίας, τῆς ματαιοδοξίας καὶ τῆς πολυτελείας ἀπεξήρανε πάσας τὰς πηγὰς τοῦ ἀγαθοῦ. Ξένοι ἐκλήθησαν ἵνα συγκροτήσωσι τὴν φρουρὰν τῆς χώρας ἢ γένωνται οἱ δορυφόροι τῆς σφετερισθείσης ἐξουσίας. Ἔκτοτε τὸ πᾶν ἀνετράπη, τὸ πᾶν ἐξεμηδενίσθη· δὲν ὑπῆρχε δημόσιον φρόνημα. Ἡ μικροψυχία διεδέξατο τὴν γενναιότητα, ἡ αἰσχροκέρδεια τὴν ἀφιλοκέρδειαν, ὁ ῥαδιοῦργος φθόνος τὴν χρηστοήθειαν καὶ εὐθυδικίαν. Οὕτως ἐθραύσθησαν ἐν Μολδαβίᾳ καὶ Βλαχίᾳ οἱ ἀναμέσον τῶν ἀτόμων δεσμοὶ καὶ σὺν αὐτοῖς οἱ πρὸς τὴν κοινωνικὴν τάξιν."

Τοιαύτη ἡ πιστὴ εἰκὼν τῆς ἐποχῆς τῶν φαναριωτῶν. Μάτην ἄρα ὁ κ. Οὐρέκιας πειρᾶται νὰ ἐλαφρύνῃ αὐτὴν καὶ ἐξιλεώσῃ τοὺς φαναριώτας ἡγεμόνας, ὡς μάτην θὰ ἐπειρῶντο οἱ κ. κ. Ἀλέξανδρος Λαχωβάρης καὶ Τίτος Μαγιορέσκος νὰ κλείσωσι τοὺς συντηρητικούς, τοὺς Φαναριώτας τούτους τῆς σήμερον.

Πᾶσα ἀπόπειρα πρὸς παλινόρθωσιν ἀμφοτέρων θὰ μένῃ ὡς τόσαι ἄλλαι, ἄνευ ἀποτελέσματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ὁ οἰκονομολογικὸς ἀπεσταλμένος τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως κ. Λόου ἀπέστειλεν ἤδη εἰς Λονδῖνον τὴν πρώτην αὐτοῦ ἔκθεσιν. Ἡ ἔκθεσις αὕτη εἶναι λίαν εὐνοϊκή, τὸ δὲ ἀγγλικὸν περιοδικὸν „Στάτιστ" ἔν τινι τῶν τελευταίων αὐτοῦ φύλλων ἀποδίδει τὴν ἐσχάτως παρατηρηθεῖσαν αὔξησιν τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων εἰς τὰς εὐνοϊκὰς εἰδήσεις, τὰς διαβιβασθείσας ὑπὸ τοῦ οἰκονομολογικοῦ ἀπεσταλμένου.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, οἱ ἀπεσταλμένοι ἐντὸς ἡμερῶν, περατοῦντες τὸν ἔλεγχον τῶν οἰκονομικῶν, ἀπέρχονται εἰς τὰ ἴδια, ἀφοῦ ὑποβάλωσι τὰς ἐκθέσεις αὐτῶν πρὸς τὰς οἰκείας κυβερνήσεις.

— Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων, ὅτι δύο τῶν ἐκεῖ ἐκπαιδευομένων ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ πυροβολικοῦ κ. κ. Π. Κουγιτέας καὶ Ι. Καλλιοντζῆς—ὑπηρετήσαντες ἤδη ἐπὶ ἐννεάμηνον εἰς τὸ βελγικὸν πυροβολικὸν καὶ ἐγκύψαντες ἰδίᾳ εἰς τὰς μεθόδους τῆς κατασκευῆς τῶν πυροβόλων ἐν τοῖς ἐκεῖ μεγάλοις ἐργοστασίοις Γκανὲ καὶ λοιποῖς καθὼς καὶ τῶν ὅπλων Μάουζερ—ἔτυχον τῆς ἀδείας τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως νὰ προσκολληθῶσιν εἰς τὴν γαλλικὴν τοπογραφικὴν ἀποστολὴν πρὸς σύνταξιν τοῦ χάρτου τῆς Ἀφρικῆς, ὅπου θὰ ἐργασθῶσιν ἐπὶ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Ἰανουαρίου, ὁ μὲν εἷς ἐν Τύνιδι, ὁ δὲ ἕτερος ἐν Ἀλγερίᾳ.

— Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν ὑπολογίζεται ὅτι ἐκ τοῦ ἐπιβληθέντος προσθέτου φόρου ἐπὶ τοῦ καφὲ θὰ εἰσπράττονται ἐτησίως 280 χιλ. δρ.

— Κατηρτίσθη ἡ σύμβασις μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ἀθηνογένους. Τὸ διὰ τῆς συμβάσεως χορηγούμενον προσωρινὸν δάνειον ἀνέρχεται εἰς 7,300,000 χρυσῶν φράγκων, ἐξ ὧν 4,550,000 χορηγεῖ ἡ Τράπεζα Κων)πόλεως, 1,250,000 ὁ ἐν Λονδίνῳ τραπεζιτικὸς οἶκος Ξενοφῶντος Μπαλῆ καὶ υἱοῦ, 1 ἑκατομ. ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γ. Ἀβέρωφ καὶ 500 χιλ. ἡ Τράπεζα τῆς Ἠπειροθεσσαλίας.

Τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 7,300,000, προστιθέμενον εἰς τὰ ὑπὸ τῆς ἑταιρίας τῶν μονοπωλίων ἐμβασθέντα ἤδη ποσὰ καὶ προσέτι εἰς τὸ ἐμβασθὲν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἐν Λονδίνῳ ἐξ 1,500,000 φρ. συμπληροῖ τὸ ἀπαιτούμενον κεφάλαιον τῶν τοκοχρεωλυσίων τῆς ληγούσης ἑξαμηνίας. Ἐξοφλοῦνται δὲ δι' αὐτοῦ καὶ ληξιπρόθεσμα τραπεζικὰ γραμμάτια 60 χιλ. λιρῶν, ἐκδοθέντα ἐπὶ τῆς ὑπουργείας τοῦ Κωνσταντοπούλου.

Διὰ τὸ μνησθὲν προσωρινὸν δάνειον θὰ ἐκδοθῶσιν ἔντοκα γραμμάτια ἑξαμήνου προθεσμίας, ἀποφέροντα τόκον 7 ο)ο ἐτησίως καὶ 1)2 ο)ο προμήθειαν.

Πρὸς ἀσφάλειαν κατατίθενται παρὰ τῇ ἐθνικῇ τραπέζῃ τραπεζικὰ γραμμάτια, ὑπολογιζόμενα πρὸς 1 καὶ 20)00 τὸ φράγκον, πρὸς κάλυψιν δὲ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς τιμῆς ταύτης καὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ συναλλάγματος προστίθενται ὁμολογίαι τοῦ σιδηροδρόμου Λαρίσσης.

— Ἐδημοσιεύθησαν πρό τινος ἐν τῇ „Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως" τὰ Β. διατάγματα, δι' ὧν ἐκ τῶν προταθέντων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καθίστανται ἀρχιεπίσκοποι τῆς μὲν ἀρχιεπισκοπῆς Πατρῶν καὶ Ἠλείας ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἱερόθεος Μητρόπουλος, τῆς δὲ Κεφαλληνίας ὁ ἀρχιμανδρίτης Γεράσιμος Δόριζας, τῆς δὲ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ὁ ἀρχιμανδρίτης Θεόκλητος Μηνόπουλος, καὶ τῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ὁ ἀρχιμανδρίτης Παρθένιος Ἀκύλας.

Τὸν εἰς ἀρχιεπίσκοπον Κεφαλληνίας διορισμὸν τοῦ διαπρεποῦς νομομαθοῦς κληρικοῦ καὶ τέως νομικοῦ συμβούλου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Κωνσταντινουπόλεως κ. Γερασίμου Δόριζα ἄσμενοι χαιρετίζουσι καὶ οἱ „Σύλλογοι", οὐ μόνον ὑπὸ τῆς φιλίας παροτρυνόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἐκ χαρᾶς, βλέποντες ὅτι ἡ Μητρόπολις Ἀθηνῶν διὰ τοῦ διορισμοῦ τούτου τεκμηριοῖ τὴν εὐλάβειαν αὐτῆς πρὸς τὸν Θρόνον ἐκεῖνον, ὅστις τοσοῦτον ἐμόχθησε καὶ μοχθεῖ ὑπὲρ τῆς καθόλου ὀρθοδοξίας, καὶ ὅστις γεννᾷ ἔτι καὶ νῦν πνευματικὰ τέκνα ἐφάμιλλα τὸν νοῦν καὶ τὸ φρόνημα τοῖς τέκνοις τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος.

GASTON DESCHAMPS

Η ΝΥΝ ΕΛΛΑΣ

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ)

(Συνέχεια).

Πρέπει νὰ σπεύσωμεν ἀπολαύοντες τῆς ἀμιμήτου ταύτης στιγμῆς. Ἡ ἱερὰ τῆς Ἐλευσῖνος ὁδὸς εἶναι ἠρωματισμένη ὑπὸ στοιχάδων καὶ πορφυρόστιτος ὑπὸ ἀνεμώνης, ἐφ' ἧς ἐπικάθηνται σμῆνη μελισσῶν· ἡ Ἀκρόπολις εἶναι καταστόλιστος ὑπ' ἀσφοδέλων, θύμου καὶ ἐλελισφάκου. Εἶναι ἡ στιγμὴ διαχύσεως ἐν τῇ γενικῇ ταύτῃ τῆς φύσεως θυμηδίᾳ. Καὶ τοσούτῳ ὀλίγα ἀπαιτοῦνται ἵνα εὐχαριστηθῇ τὸ παληκάρι! Ὁ κ. Ρενὰν ἐχάραξεν ἐν ὀλίγαις γραμμαῖς τὴν εὐδαίμονα φιλοσοφίαν τῆς φυλῆς ταύτης, τὴν ἁπλότητα τοῦ θυμοῦ αὐτῆς. Ἡ ἐξέλεγξις τῆς περιγραφῆς του εἶναι ἄλλως τε εὐχερεστάτη. Αἱ σπάταλοι διασκεδάσεις τῶν ἐργατῶν μας τὴν ἡμέραν τοῦ μισθοῦ οὐδέποτε γίνονται ἄνευ ταραχῶν καὶ ἐπιδείξεως. Οἱ πλεῖστοι τῶν ἐν Ἀθήναις ἐγκαθισταμένων ξένων ἀγνοοῦσι πῶς νὰ διέλθωσι τὰς ἑσπέρας των· πράγματι ὁ θόρυβος τῶν μουσικῶν καφφείων, ὁ πάταγος τῶν δημοσίων χορῶν, αἱ ἐπῳδοὶ τῶν ἀλκαζὰρ καὶ τῶν πέμπτης τάξεως θεάτρων ἐλλείπουσιν ὁλοτελῶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἔνθα ἐν τούτοις ὑπάρχουσι καὶ ἐργάται, καὶ στρατιῶται καὶ φοιτηταί. Οἱ Ἕλληνες δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην τοιούτων μικρολογημάτων· εἶναι κάτοχοι τῆς ὑψηλῆς τέχνης τοῦ τέρπεσθαι ἐκ τοῦ μηδενός. Ἔχουσι τρόπον τινὰ τοῦ διασκεδάζειν ἠρέμως καὶ ἀεικινήτως ἐνταυτῷ, ἀντικείμενον θαυμασμοῦ διὰ τὸν περιηγητήν. Σπανίως χάνουσι τὴν πλήρη συνείδησιν τῶν πράξεών των, τὸ ἐφ' ἑαυτῶν κράτος καὶ τὴν ψυχραιμίαν των. Εἶναι κατάμεστοι οἴστρου, ἀλλὰ καὶ φλέγματος ἐνταυτῷ. Ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τις πόσον τὰς κυριακὰς οἱ Ἀθηναῖοι εἶναι φιλήσυχοι, παραβαλλόμενοι πρὸς τοὺς ἡμετέρους. Οἰκογένειαι καταστηματαρχῶν βαδίζουσι σοβαρῶς ὥρας ὁλοκλήρους ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἢ ἐν τῇ ἐρημίᾳ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος περὶ τὴν ἐξέδραν, ἀφ' ἧς ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ σπείρει εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους κωμειδυλλιακὰ ᾄσματα. Ἡ μήτηρ ἐγκατέλιπε τὸ καθημερινὸν μανδῆλι καὶ ἐστήλωσεν ἀγερώχως ἐπὶ τοῦ ὠτίου τὸ χρυσοθύσανον καὶ ἐρυθροῦν ὡς μήκωνα τσεμπέρι. Ὁ πατήρ, ἐπιμελῶς ἐξυρισμένος καὶ καθαρός, λησμονῶν τὸ παντοπωλεῖόν του, ἢ τὸ ὑπαλληλικόν του γραφεῖον, χαιρετίζει τὰς πολυαρίθμους γνωριμίας του διὰ φαιδροῦ καλημέρα. Ἀπολαύειν τοῦ ὡραίου καιροῦ καὶ ἐπιδείκνυσθαι, ἰδοὺ ἅπασα τοῦ Ἕλληνος ἡ εὐτυχία. Τὸ οἰκουρεῖν, ὅτε δὲν ἐξαναγκάζει αὐτοὺς ἡ βροχή, ἢ αἱ καυστικαὶ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες, τεκμηριοῖ πένθος ἢ ἔνδειαν. Κατεστραμμένος ἕλλην ἔμπορος ἔλεγέ ποτε πρὸς γάλλον „Ἄλλοτε ἤμεθα καὶ 'μεῖς μεταξὺ τῶν ἀρχόντων, τώρα, πτωχοί, καθὼς καταντήσαμε, οὔτε βγαίνωμε πιά, οὔτε μιλοῦμε μὲ κανένα."

Ὁ μικρὸς κόσμος, οἱ ἐργάται, οἱ ἐν ἀδείᾳ ναῦται, οἱ τῶν γραφείων ἀποδράντες ὑπάλληλοι ἀνέρχονται τὸν Λυκαβηττὸν καὶ ᾄδουσιν ἐρρίνως δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἀτελεύτητα καὶ μονότονα ᾄσματα. Οἱ πρακτικώτεροι σχηματίζουσιν ὁμάδας καὶ συνεισφέροντες ἀγοράζουσιν ἀμνόν, ὃν κομίζοντες εἰς Κηφισσίαν, ἢ εἰς Ἀμπελοκήπους, παρασκευάζουσιν ἐν ὑπαίθρῳ ὀπτὸν καὶ ἐσθίουσι ποτίζοντες καὶ ποτιζόμενοι διὰ ῥητινίτου, τὴν ἑσπέραν δὲ ἐπανέρχονται πεζῇ οἴκαδε, ὑποσχόμενοι ἀλλήλοις ἵνα τὸ ἐπιὸν ἔτος ἐπαναλάβωσι τὴν ἐκδρομήν των.

Ἀποφεύγειν ὅσον τὸ δυνατὸν τὸ βάρος τοῦ χρόνου, κατορθοῖν ὥστε αἱ ὧραι νὰ παρέρχωνται εὐκόλως καὶ εὐαρέστως, ἰδοὺ ὁ σκοπὸς τοῦ βίου κατ' αὐτούς. Πολλάκις, ἁπλοῦς ἄνθρωπος, συνδιαλεγόμενος μετ' ἐμοῦ καὶ ἐρωτηθεὶς τὸν λόγον διασκεδάσεώς τινος, ἀπήντα καμμύων τοὺς ὀφθαλμούς· „Ἔ, περνάει ἡ ὥρα." Ἡ πολυάσχολος αὐτῶν ἀργία εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον τῆς ὑπναλέας τῶν Τούρκων ἀπαθείας. Κυρίως εἰπεῖν, δὲν ἀποφεύγουσι τὴν ἐργασίαν καὶ ἰδίως ἐργασίαν εὔκολον καὶ καλῶς ἀνταμειβομένην· ἀλλ' ἐπιζητοῦσιν αὐτὴν ἄνευ πόθου καὶ λησμονοῦσιν ἀλύπως. Ἐκεῖ, οἱ σχολάζοντες ἐργάται οὐδόλως παραπονοῦνται· πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Εἷς τῶν φίλων μου ἐμίσθωσεν ἐργάτας τινὰς πρὸς ἀποπεράτωσιν ἔργου ἀπαιτοῦντος ἑβδομάδα περίπου συμφωνήσας νὰ πληρόνῃ καθ' ἡμερομίσθιον. Μετὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας οἱ ἀγαθοὶ οὗτοι ἄνθρωποι πλησιάζουσιν εὐσεβάστως τὸν φίλον λέγοντες „Ὅσα κερδήσαμε ὡς τώρα μᾶς φθάνουν γιὰ ἕνα μῆνα, δὲ δουλεύομε ἄλλο." Ὅμοια πρὸς τὰ γυμνὰ καὶ ἐπιβλητικὰ ὄρη των τὰ μεγάλα ταῦτα παιδία φαίνονται καταφρονοῦντα τὴν παραγωγήν. Ἐν αὐτῇ τῇ γλώσσῃ των ἡ ἐργασία ἐκφράζεται διὰ τῆς λέξεως δουλειά, ἤτοι δουλεία.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΠΟΙΚΙΩΝ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Καὶ ἐν μὲν τῷ Κιμμερίῳ Πόντῳ καὶ τῷ Εὐξείνῳ, ὃν διὰ τῆς ναυτικῆς τόλμης καὶ τῆς κατὰ θάλασσαν αὐτῶν ἐμπειρίας οἱ προπάτορες ἡμῶν ἀπὸ Ἀξένου εἰς Εὔξεινον μετέβαλον κατ' εὐφημίαν μέχρι τῆς Μαιώτιδος λίμνης, τῆς σήμερον καλουμένης Ἀζοφικῆς Θαλάσσης, ἐφηπλοῦντο πολυάριθμοι καὶ εὐδαίμονες ἑλληνικαὶ ἀποικίαι, ὧν αἱ πλείους ὡρμῶντο ἐκ τῆς Μιλήτου· ἡ Ἀπολλωνία, ἡ Μεσημβρία, ἡ Ὀδησσὸς καὶ ἡ Κάλατις, ὁ Τύρας καὶ ἡ Ὀλβία, οἱ Τόμοι καὶ ὁ Ἴστρος εἰς τὸ δέλτα τοῦ γηραιοῦ Ἴστρου· ἡ Θεοδοσία, ἡ Ἑρμώνασσα, τὸ Παντικάπαιον, ἡ Διοσκουριάς, ἡ Σεβαστόπολις, ἡ Τραπεζοῦς καὶ ἡ Κερασοῦς, τὰ Κοτύωρα καὶ ἡ Σινώπη, ἡ Ἡράκλεια καὶ ἡ ἄξενος Σαλμηδησσὸς περιεκύκλουν γύρῳ ἅπασαν τὴν παραλίαν τοῦ Πόντου. Ἡ τέχνη καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν Ἑλλήνων ἤνθουν καὶ ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῶν Σκυθῶν, πρὸς οὓς οἱ Ἕλληνες δὲν ἦσαν καὶ ἐντελῶς ξένοι, καθὼς δεικνύει ἡμῖν ὁ προμνησθεὶς τοῦ Ἡρακλέους μῦθος καὶ ἡ ἑλληνομάθεια τοῦ Ἀναχάρσιδος. Αἱ περισσότεραι τῶν ἀποικιῶν τούτων—ὡς καὶ ἀνωτέρω εἶπον—ὡρμῶντο ἐκ τῆς Μιλήτου, ἥτις μετὰ τῶν τεσσάρων αὐτῆς λιμένων ἦν τὸ γενικόν, οὕτως εἰπεῖν καὶ παγκόσμιον τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐμπορεῖον· οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς τοσοῦτον εἶχον ἀφιερωθῇ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, ὥστε εἶχον ἀποστείλει περὶ τὰς 80 ἀποικίας, ὑπῆρξε δὲ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τάξις τῶν ἀειναυτῶν καλουμένων, οἵτινες καὶ τὰς πολιτικὰς αὐτῶν ὑποθέσεις καὶ συνεδρίας διεξῆγον ἐν τῷ λιμένι τῆς πόλεως ἐπὶ τῶν πλοίων. Οὐδὲν θαυμαστὸν λοιπὸν ὅτι οἱ Μιλήσιοι πρῶτοι εἰσέδυσαν καὶ εἰς τὴν θαυμασίαν τοῦ Νείλου καὶ τῶν Πυραμίδων χώραν, εἰ καὶ κατ' ἀρχὰς πλεῖστα ἀπήντησαν ἐκ μέρους τῶν αὐτοχθόνων προσκόμματα καὶ δυσκολίας. Ἡ Σαῒς καὶ ἡ Ναύκρατις ἐξυπηρέτησαν τοσοῦτον τὰ συμφέροντα τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ καθόλου Ἑλληνισμοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, ὥστε δύνανται ὡς αὐτὸ τοῦτο ἑλληνικαὶ πόλεις νὰ θεωρηθῶσι καὶ ὡς πρόδρομοι τῆς μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κατακτητοῦ ἱδρυθείσης ἑλληνικωτάτης Ἀλεξανδρείας. Πρὸς ἵδρυσιν τῆς Ναυκράτιδος εἶχον συνενωθῇ ἐννέα ἑλληνικαὶ πόλεις, τέσσαρες Ἰωνικαί, ἡ Χίος, ἡ Τέως, ἡ Φώκαια καὶ αἱ Κλαζομεναί, τέσσαρες Δωρικαί, ἡ Ρόδος, ἡ Ἁλικαρνασσός, ἡ Κνίδος καὶ ἡ Φάσηλις καὶ μία Αἰολική, ἡ Μιτυλήνη. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως, ἥτις ἐπὶ Ἀμάσεως ἤδη ἐθεωρεῖτο ὡς πρὸς τὸν πλοῦτον, τὴν πολυτέλειαν, τὰς ἡδονὰς καὶ τὴν τέχνην ὡς ἡ Κόρινθος τῆς Αἰγύπτου, ὑψοῦτο μεγαλοπρεπέστατον τὸ κοινὸν ἱερὸν τῆς Πανελληνίου ταύτης ἀποικίας· ἑκάστη συνοικία εἶχεν ἴδιον ἄρχοντα, ἐν δὲ ταῖς πρὸς ἀλλήλους διαφοραῖς αὐτῶν οἱ ἐνταῦθα Ἕλληνες εἶχον ἰδίαν διαδικασίαν καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀνεφέροντο πρὸς τὰς ἰδίας αὐτῶν μητροπόλεις. Τὰ θέατρα καὶ τὰ γυμνάσια καὶ αἱ λοιπαὶ δημόσιοι καὶ ἰδιωτικαὶ οἰκοδομαὶ ἦσαν κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἑλληνικῆς τέχνης ᾠκοδομημέναι καὶ ἐν γένει ὁ ἑλληνισμὸς ἐνταῦθα ἐνήργει καὶ ἔδρα ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι. Ἀλλὰ καὶ ἄλλην σημαντικωτέραν ἑλληνικὴν ἀποικίαν εὑρίσκομεν ἐν τῇ βορείῳ Ἀφρικῇ, τὴν Κυλήνην, ἧς τινος ἀναγκάζομαι νὰ παραλείψω τὴν σημαντικὴν καὶ ἐνδιαφέρουσαν ἱστορίαν. Ἐὰν ἤδη ἀποχαιρετῶντες τοὺς μεμακρυσμένους ἐκείνους ἀφ' ἡμῶν χρόνους τοῦ προγονικοῦ κλέους καὶ τῆς δόξης κατέλθωμεν εἰς τὴν σύγχρονον καὶ νέαν Ἑλλάδα καὶ ῥίψωμεν ἐπὶ τῶν σημερινῶν αὐτῆς ἀποικιῶν σύντομον καὶ συγκριτικὸν βλέμμα μετὰ θαυμασμοῦ βεβαίως θέλομεν παρατηρήσει περίεργά τινα ταὐτότητος καὶ ἐπαφῆς σημεῖα καὶ γεγονότα. Καὶ δὴ ἐν πρώτοις οὐ μόνον ἁπανταχοῦ ἔνθα τὸ πάλαι ἤκμασαν ἑλληνικαὶ ἀποικίαι ἀκούεται ἔτι καὶ σήμερον λαλουμένη ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰς ἔτι χώρας ὁ νεώτερος ἑλληνισμὸς ἐπεξετάθη. Ἁπανταχοῦ δὲ τὴν σήμερον συναντᾷ τις ποῦ μὲν εὐαρίθμους ποῦ δὲ πολυαρίθμους ἑλληνικὰς κοινότητας καὶ παροικίας, διατηρούσας ἑλληνικὸν ναὸν ἢ σχολεῖον καὶ μηδέποτε ἐπιλανθανομένας τοῦ μετὰ τῆς μητρὸς πατρίδος ἱεροῦ συνδέσμου, ὡς τρανώτατα πολλάκις ἤδη τοῦτο ἀπεδείχθη ὁσάκις ἡ φωνὴ τῆς Πατρίδος ἀντήχησε πρὸς τὰ ἁπανταχοῦ γῆς διεσκορπισμένα αὐτῆς τέκνα. Οἱ ἄποικοι ἕλληνες καὶ τὴν σήμερον ὡς καὶ τὸ πάλαι εἴτε παρὰ τὸν Νεῖλον, εἴτε παρὰ τὸν Ἴστρον, εἴτε παρὰ τὸν Τάμεσιν, εἴτε παρὰ τὸν Δνίπερ μετέρχονται τὸν Κερδῷον καὶ οὐδέποτε ἐπιλανθάνονται τῆς πατρίδος· οἱ Ζωσιμάδαι καὶ οἱ Ριζάραι, οἱ Σιναῖ, οἱ Μορούζαι καὶ ἡ ἐπίλοιπος περιλαμπὴς τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τοῦ γένους χορεία, γνήσιοι Ἕλληνες καὶ ἄποικοι ἦσαν, διότι τὸν πλεῖστον αὐτῶν βίον διατρίψαντες ἐν τῇ ξένῃ καὶ ἐν αὐτῇ ἀποθησαυρίσαντες διέθεσαν ἅπασαν αὐτῶν τὴν οὐσίαν ἢ μέγα αὐτῆς μέρος ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Καὶ σήμερον δ' ἔτι τὰ μέγιστα τῶν ὀνομάτων ἐφ' οἷς σεμνύνεται ὁ ἑλληνισμὸς καὶ καυχᾶται κοσμοῦσι τὰς ἑλληνικὰς παροικίας, οἱ Ζάππαι καὶ οἱ Ἀβέρωφ, οἱ Ζωγράφοι καὶ τόσοι ἄλλοι. Ἕτερον γεγονὸς ἐπίσης ἐνδιαφέρον καὶ ἄξιον ἰδίας μνείας τυγχάνει τὸ ἑπόμενον, ὅτι δῆλα δὴ ὡς ἐν τῇ ἀρχαιότητι διεκρίθησαν πόλεις τινὲς τῆς Ἑλλάδος καὶ φῦλα διὰ τὴν πρὸς ἀποικισμὸν ῥοπὴν καὶ τὸν πλανητικὸν αὐτῶν χαρακτῆρα—Μίλητος καὶ Ἐρέτρια, Χαλκὶς καὶ Ἴωνες—τοῦτ' αὐτὸ καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους συνέβη

Τὴν πρωτεύουσαν δὲ θέσιν μεταξὺ τῶν νέων ἑλλήνων ἀποίκων ἢ μᾶλλον παροίκων κατέχουσιν οἱ Ἰόνιοι (Ἑπτανήσιοι) καὶ Ἠπειρῶται, τοῦθ' ὅπερ ἐξηγοῦσιν ἡμῖν ἱστορικοὶ λόγοι· ὡς δῆλα δὴ οἱ Ἴωνες τῆς Τέω καὶ τῆς Φωκαίας ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἀποφεύγοντες τὸν Περσικὸν ζυγὸν διεσπάρησαν καὶ ἵδρυσαν μακρὰν τῆς πατρίδος ἑλληνικὰς ἀποικίας, ὁμοίως κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἀποφεύγοντες οἱ μὲν Ἰόνιοι τὴν συχνάκις ἐπαλλασσομένην ξενικὴν ἐπὶ τῶν ὡραίων αὐτῶν νήσων κυριαρχίαν, οἱ δὲ ἀτυχεῖς Ἠπειρῶται τὸν ἐπαχθῆ τυραννικὸν ζυγὸν καὶ τὸ δούλειον ἦμαρ διεσπορπίσθησαν εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης ὡς μεταβατικαὶ χελιδόνες, καὶ ἐτίμησαν ἁπανταχοῦ γῆς ὅπου καὶ ἂν ἐγκατεστάθησαν διὰ τῆς δραστηριότητος αὐτῶν καὶ φιλοπονίας, τῆς τιμιότητος καὶ εἰλικρινείας, καὶ ἰδίᾳ διὰ τῆς ἐξόχου αὐτῶν ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα, τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα. Τὰς πολυπληθεστέρας καὶ ἀκμαιοτέρας αὐτῆς παροικίας ἀριθμεῖ ἡ νεωτέρα Ἑλλὰς ἐν Αἰγύπτῳ, Ρωσσίᾳ, Ρωμουνίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ, ἀκριβῶς δῆλα δὴ εἰς ἐκείνας τὰς χώρας, ἐν αἷς καὶ ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς ἐκέκτητο πολυπληθεῖς καὶ ἀνθηρὰς ἀποικίας. Καὶ ὡς ἐν τῇ ἀρχαιότητι διεκρίνοντο μὲν αἱ ἑλληνικαὶ ἀποικίδες εἰς Δωρικάς, Ἰωνικὰς καὶ Αἰολικὰς οὐχ ἧττον ὅμως ἀπηρτίζοντο ἐξ ὅλων τῶν τοῦ ἔθνους στοιχείων, οὕτω καὶ κατὰ τοὺς τωρινοὺς χρόνους εὑρίσκομεν ἐκ διαφόρων μερῶν Ἕλληνας ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ παροικίᾳ, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τοῦ ὁποίου ἀρκεῖ τις νὰ ῥίψῃ ἓν βλέμμα ἐπὶ τῆς φαιδρᾶς ταύτης ὁμηγύρεως 1), ἧς τινος οἱ Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες ὁρμῶνται ἐκ διαφορωτάτων καὶ ἀπωτάτων μερῶν τῆς πατρίδος. Ἀλλ' ὡς τοὺς προγονικοὺς ἐκείνους τῆς ἀρχαιότητος ἀποίκους συνήνουν καὶ συνέδεον καθ' Ἡρόδοτον τὰ τέσσαρα ταῦτα, τὸ ὅμαιμον καὶ ὁμόγλωσσον, τὰ κοινὰ θεῶν ἱδρύματα καὶ τὰ ὁμότροπα ἤθη, οὕτω συνδέει ἡμᾶς ἐπὶ ταὐτῷ ἡ κοινὴ ἡμῶν καταγωγὴ καὶ ἡ γλῶσσα, ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ σχολεῖον, τὰ κοινὰ τοῦ παρελθόντος παθήματα καὶ οἱ κοινοὶ περὶ τοῦ μέλλοντος πόθοι, οἵτινες πάντες συνεγείρονται καὶ συγκεντροῦνται εἰς τὰς ταὐτοχρόνως παλλομένας ἡμῶν καρδίας ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς κυανολεύκου καὶ τρισενδόξου τῆς Λαύρας Σημαίας, τῆς εἰκονιζούσης ἡμῖν τὴν ἀποῦσαν φιλτάτην πατρίδα, ἀφ' ἧς τινος καίπερ μακρὰν ὑπὸ τῆς Μοίρας προωρίσθημεν ὡς ἄποικοι νὰ ζῶμεν, οὐχ ἧττον δὲν ἰσχύουσι νὰ μᾶς ἀποχωρίσωσιν ἡ ἀπόστασις καὶ ὁ χρόνος καὶ δὲν παύομεν τοῦ νὰ τὴν ὑπεραγαπῶμεν. Διὸ καὶ δικαίως μετὰ τοῦ ποιητοῦ Εὐριπίδου πρὸς αὐτὴν ἀναφωνοῦμεν·

Ὦ Πατρίς, εἴθε πάντες, οἳ ναίουσί σε
οὕτω φιλοῖεν ὡς ἐγώ· καὶ ῥᾳδίως
οἰκοῖμεν ἄν σε, κοὐδὲν ἂν πάσχοις κακόν.

(Εὐριπ. ἀποσπ. ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους λόγῳ τοῦ Λυκούργου).

Ἔγραφον ἐν Γαλαζίῳ τῇ 12)24 Ἰουνίου.

Ν. Γ. ΔΟΣΙΟΣ δ. φ.

1) Ἡ διατριβὴ αὕτη ἐξεφωνήθη τὸ πρῶτον ὡς ἀπ' εὐθείας λόγος κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐνιαυσίων γενικῶν ἐξετάσεων τοῦ ΛΑ' σχολικοῦ ἔτους τοῦ ἐν Γαλαζίῳ (Ρωμουνίᾳ) ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου· ἐντεῦθεν ἐξηγητέα ἡ λαϊκωτέρα αὐτῆς σύνθεσις καὶ ἡ ἔλλειψις γραμματολογικῶν παραπομπῶν.

Ν. Γ. Δ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ «Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία» δημοσιεύει ὑπὸ τὸν τίτλον Τὰ ὄνειρα τοῦ πάπα τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου, καθ' ὃ ἐκ Ρώμης ἀγγέλλεται εἰς τὰ «Ἡμερήσια Χρονικὰ» ὅτι ὁ πάπας ἀγωνίζεται νὰ συντάξῃ ἐγκύκλιον, προσκαλοῦσαν τὴν ἐν Ἀνατολῇ Ἐκκλησίαν νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὸ νῦν σχίσμα καὶ ν' ἀνομολογήσῃ τὴν ὑπεροχὴν τῆς Ρωμάνας Ἐκκλησίας. Ὅπως δὲ μὴ ἐμποιήσῃ ἡ ἐγκύκλιος αὕτη ἐντύπωσιν εἰς τὸν τσάρον, ὁ πάπας ἀνεκοίνωσε τὸ σχέδιον αὐτοῦ εἰς τὴν Α. Μ. διὰ τοῦ μεγάλου δουκὸς Σεργίου. Ἡ ἐγκύκλιος δημοσιευθήσεται προσεχῶς.

Ταυτοχρόνως λέγεται ὅτι ὁ πάπας συνέταξε σχέδιον εὐρωπαϊκῆς συνδιασκέψεως πρὸς ἐξομάλισιν τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος, τοῦ τῆς Ἀλσατίας καὶ Λοθαρηγγίας καὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

Ἐκ Παρισίων τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ὅτι ἕνεκα σφοδροτάτης λαίλαπος ἐνσκηψάσης εἰς Λίλλην, 48 εἰκόνες ἐν τῇ Πινακοθήκῃ τῆς πόλεως ταύτης κατεστράφησαν, ἐν οἷς εἰκόνες τοῦ Ρούβενς, Βανδὺκ, Δελακροὰ κ.λ. Ἡ ἀξία τῶν καταστραφεισῶν εἰκόνων ἀνέρχεται εἰς 3 ἑκατομμύρια φράγκων.

Ἡ 1 Ἰανουαρίου (ν.) ὡρίσθη ὡς ἡμέρα τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐξ ὀρειχάλκου μνημείου ὅπερ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἤγειρε πρὸς τιμὴν τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου τοῦ Α', δι' ὃ δὲ ἐδαπανήθησαν 16 ἑκατομμύρια φράγκων.

Τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης ἀγγέλλει ὅτι τὸ γενικὸν συμβούλιον τοῦ στρατοῦ ἀπεφάσισε τὴν δημιουργίαν νέων ὀχυρωμάτων πρὸς βορρᾶν τῆς Ἰταλίας ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἄλπεων. Διὰ τὰ ὀχυρώματα ταῦτα ἀπεφασίσθη ἡ δαπάνη 6 ἑκατομ. φράγκων.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

(καθυστερήσασα)

Ἐν Ἀθήναις 28 Νοεμβρίου 1892

Η ΠΕΠΟΙΘΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Σήμερον, ὡς προέγραφα ὑμῖν, ὁ κ. πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, θὰ ὑποβάλῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1893, διὰ μακρῶν δὲ θὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας καὶ θ' ἀναλύσῃ κονδύλιον πρὸς κονδύλιον τὰ διάφορα τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου ἐδάφια. Ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ κ. Τρικούπη ἀναμένομεν σήμερον νὰ μάθωμεν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὰ μέσα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἡμετέρων οἰκονομικῶν· ὁ χρηματιστικὸς κόσμος καὶ μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ εἰς τὰ ἡμέτερα πράγματα ἐνδιαφερόμενοι μετ' ἀνυπομονησίας ἀναμένουσι νὰ φωτισθῶσι ἐκ τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Τρικούπη, πρὶν δὲ ἢ οὗτος ὁμιλήσῃ, τὰ ἐθνικὰ χρεώγραφα ἤρξαντο δεικνύοντα τάσιν πρὸς ὕψωσιν, ἂν δὲ εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ χρηματιστήριον εἶναι τὸ ἀλάνθαστον βαρόμετρον τῆς πολιτικῆς ἢ οἰκονομολογικῆς καταστάσεως τῶν κρατῶν, πρέπει τότε νὰ συμπεράνωμεν ὅτι διὰ τοῦ νέου αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ ὁ κ. πρωθυπουργὸς αἴσια θὰ προαναγγείλῃ τῷ Ἔθνει καὶ τὴν κατάστασιν δὲν θὰ θεωρήσῃ ἀπελπιστικήν, ὡς ἐνασμενίζονται ἔτι καὶ νῦν νὰ παριστάνωσι τινες χωρὶς ἐν τούτοις καὶ ν' ἀποδίδωσι τὴν ἐλαχίστην πίστιν εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν ὡς ἀπαίσια παριστανόμενα ταῦτα. Πολλὰς ἀμφιβολίας θὰ διασκεδάσῃ ὁ κ. Τρικούπης καὶ τὰς πεποιθήσεις θὰ κρατύνῃ ἐκείνων οἵτινες πιστεύουσιν ὅτι ἡ παροῦσα κρίσις εἶναι κατὰ βάθος φαινομενικὴ καὶ ὅτι διὰ χρηστῆς καὶ δραστηρίας διοικήσεως ἡ βελτίωσις θὰ ἐπέλθῃ μεγάλοις βήμασι καὶ ἀσφαλῶς.

Ἀπὸ τοῦδε ἤρξαντο οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἀνησυχοῦντες ἐπὶ τῇ τροπῇ ἣν πιθανὸν θὰ λάβῃ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, παντὶ σθένει πειρώμενοι νὰ ἐνσπείρωσι παρὰ τῷ λαῷ τοιαύτας ἀμφιβολίας ὥστε καὶ τὴν μεγαλητέραν ἀλήθειαν νὰ διαψεύσωσι. Πρέπει ἐν τούτοις νὰ ἐξαιρέσωμεν τὴν ἀντιπολίτευσιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἥτις τηρεῖ ἐφεκτικὴν στάσιν, οὐδὲν προλέγουσα, φοβουμένη μὴ διὰ τῶν πρωθυπουργικῶν δηλώσεων, ἄρδην διαψευσθῇ, ἐκθέτουσα οὕτω ἑαυτὴν εἰς τὴν κατάκρισιν τοῦ ἔθνους. Τὰ δύο ἄλλα κόμματα, τὸ τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου καὶ τὸ τοῦ κ. Ράλλη, ἐκρήγνυνται εἰς ἀπελπιστικὰς κραυγὰς καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων αὐτῶν ἐκ τῶν προτέρων ἐπιδιώκουσι τὴν διασκέδασιν πάσης ἀγαθῆς ἐντυπώσεως ἥτις προξενηθήσεται ἐκ τοῦ σήμερον ἀπαγγελθησομένου λόγου τοῦ κ. Τρικούπη. Ἡ „Παλιγγενεσία" προβαίνει μάλιστα καὶ περαιτέρω. Ἐπειδὴ εἰς οὐδένα πλέον διατελεῖ ἄγνωστον ὅτι ὁ πολὺς ἄγγλος οἰκονομολόγος κ. Λόου εὐμενῆ κρίσιν ἐσχημάτισε περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος, τὸ φύλλον τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου λάθρως ἐπιτίθεται κατ' αὐτοῦ, ὃν θ' ἀπεκάλει—λέγει—διὰ παχέων γραμμάτων οὐχὶ ἔντιμον ἄνθρωπον ἂν μὴ ἀπεφαίνετο ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται εἰς τὸ χεῖλος τῆς χρεωκοπίας! Φρονεῖ τις ὅτι ἐξημμένη καὶ μισσελληνικὴ ξένη τις ἐφημερὶς γράφει ταῦτα ἐνῷ, ὡς μὴ ὤφελε, ἡ τὴν εἰρημένην τολμηρὰν φράσιν ἀναγράφουσα ἐφημερὶς εἶναι ἡ ἀξιόλογος συνάδελφος „Παλιγγενεσία" ἡ νῦν ἐξυπηρετοῦσα τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου καὶ τὰς σκέψεις αὐτοῦ ἐκπροσωποῦσα. Ἕτερον φύλλον δι' ἀναληθῶν ἀριθμῶν καὶ περιττῆς φρασεολογίας παρίστησι τὰ πράγματα ὑπ' ἀλλοίαν ὅλως ὄψιν, προσπαθοῦν ν' ἀποδείξῃ ὅτι δύο καὶ δύο δὲν κάμνουν τέσσαρα, ἀλλὰ μηδέν. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα θὰ ἐκμηδενισθῶσιν εὐθὺς ὡς ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ἐκθέσῃ σήμερον τὴν ἀληθῆ τοῦ τόπου κατάστασιν.

Ἐλπίζεται ὅτι ὑπάρχουσιν ἀναμφισβήτητα τεκμήρια ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐξέλθῃ τῶν δυσχερειῶν εὐλαβῶς τηροῦσα τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς, ὡς τοῦτο ἔπραξε μέχρι τοῦδε, καὶ ὅτι ταχεῖα θὰ ἐπέλθῃ ἡ βελτίωσις τῶν πραγμάτων.

Η ΑΓΑΜΙΑ

Ἡ Α. Ἐξ. ὁ πρωθυπουργὸς κ. Λ. Καταρτζῆς ἐζήτησε παρὰ τῶν νομαρχῶν κατάλογον τῶν ἐγγάμων καὶ μὴ ὑπαλλήλων τοῦ κράτους. Ἡ «Ρωμ. Ἀνεξαρτησία» σχολιάζουσα τὸ μέτρον τοῦτο λέγει, ὅτι ἡ Α. Ἐξ. κατὰ τὸ μακρὸν αὐτοῦ στάδιον ἠδυνήθη νὰ ἐκτιμήσῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν πληγὴν τῆς ἀγαμίας καὶ βεβαίως θὰ ἔχῃ σχέδιόν τι πρὸς καταπολέμησιν τῆς μάστιγος. Ἡ «Ρωμ. Ἀνεξαρτησία» φρονεῖ, ὅτι τὸ κυριώτερον αἴτιον τῆς ἀγαμίας εἶναι τὸ πολυδάπανον τῶν πρὸς τὸ ζῆν, ὅπερ οὐδαμοῦ τῶν ἄλλων κρατῶν ἀπαντᾶται. Τὸ ζήτημα τοῦτο πρὸ πολλοῦ ἐπέστησε τὴν προσοχὴν ἡμῶν καὶ μακρὰν πραγματείαν ἐξεπονήσαμεν, ὑπεδείξαντες ὅτι οὐχὶ τὸ πολυδάπανον τῶν πρὸς τὸ ζῆν, ἀλλὰ τὸ ἀπροπαράσκευον τῶν νεαρῶν δεσποινίδων διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἠθικῶν συζυγικῶν καὶ μητρικῶν καθηκόντων, ἡ διάδοσις τῆς ἐλαφρᾶς γαλλικῆς φιλολογίας, ὁ ψιττακισμὸς τῶν σκεπτικιστικῶν θεωριῶν τοῦ Σπεγχάουερ καὶ συντροφίας τῶν ρωμούνων ποιητῶν καὶ πεζογράφων καὶ ἐν τέλει ὁ δαίδαλος τῶν ἀτελευτήτων διατυπώσεων τοῦ γάμου εἰσὶν, ὡς ἔγγιστα, οἱ κυριώτεροι παράγοντες τῆς δισημέρατ ἐπεκτεινομένης ἀγαμίας καὶ τῶν παρεπομένων αὐτῇ πολυγαμίας καὶ πολυανδρίας. Τὸ ζήτημα εἶναι ὑψίστης σπουδαιότητος, ἅτε θίγον τὰ ζωτικώτατα τοῦ κράτους συμφέροντα καὶ συγχαίρομεν τῇ Α. Ἐξ. τῷ κ. Λ. Καταρτζῇ διὰ τὴν πρωτοβουλίαν αὐτοῦ. Σ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἑλληνὶς παιδαγωγὸς γινώσκουσα τὴν γαλλικὴν διὰ δύο παιδία 7 καὶ 8 ἐτῶν ἔχουσα καλὰς συστάσεις. Ἀπευθυνθήτω εἰς τὴν ὁδὸν Negustori No 7.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Βεβαιοῦται ὅτι ἡ Α. Υ. ὁ πρίγκηψ διάδοχος Φερδινάνδος θὰ προβιβασθῇ εἰς ταγματάρχην ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων του. Ἡ Α. Υ. θὰ διοικήσῃ τὸ 1-ον τάγμα τῶν κινηγῶν ἐν ᾧ ὑπηρετεῖ νῦν.

Αἱ διὰ τὴν χηρεύουσαν ἐπισκοπικὴν ἕδραν Ρωμάνου ἐκλογαὶ θὰ λάβωσι χώραν αὔριον τρίτην μετὰ τῆς συνήθους ἐπισημότητος.

Ἅπαντα τὰ τμήματα τῆς Γερουσίας ἐκτὸς τοῦ τρίτου παρεδέχθησαν τὸ περὶ ἀγροτικῶν συμβολαίων νομοσχέδιον.

Τὸ περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς κατωτέρας δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως νομοσχέδιον κατετέθη σήμερον ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Βουλῆς.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κοβούργου ἀφίκετο ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἡ δούκισσα τοῦ Ἐδιμβούργου συνοδευομένη ὑπὸ τῶν θυγατέρων της καὶ τοῦ πρίγκηπος διαδόχου τῆς Ρωμουνίας.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς διέταξε ὡς συνήθως ἵνα κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ἀπόρους τῶν πόλεων Βουκουρεστίου, Κραϊόβης, Γαλαζίου καὶ Ἰασίου βοηθήματα ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου ταμείου του.

Τὸ ὑγειονομικὸν συμβούλιον τῆς πρωτευούσης μελετᾷ ἤδη τὰ μέσα τελεσφόρου ἐποπτείας τῶν ἀρτοποιῶν ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν καταστημάτων καὶ τῆς ποιότητος τοῦ ὕδατος.

Αἱ ταχυδρομικαὶ ἀνωμαλίαι ἐξακολουθοῦσιν ἀιυχῶς, οἱ δὲ εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν ἐπιδιδόμενοι φάκελλοι φέρουσιν ἐνίοτε ἡμερομηνίαν προγενεστέραν τῆς τῶν φακέλλων τῶν περιελθόντων ἤδη πρὸ δύο ἡμερῶν εἰς τὴν κατοχὴν ἡμῶν· Οὕτω ἀναγκαζόμεθα νὰ δημοσιεύσομεν ἅπασας τὰς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀλληλογραφίας, καί περ πραγματευομένας θέματα γνωστὰ ἤδη, ὡς ἡ σήμερον ἀλληλογραφία.

Ἡ προαγγελθεῖσα συνεδρίασις τῆς Ρωμ. Ἀκαδημίας ἐγένετο ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ δόκτωρος Brândză.

Ὁ κ. Οὐρέκιας ἀνέγνω ὑπόμνημα στηριζόμενον ἐπὶ ἐπιγραφῶν, σφραγίδων καὶ περγαμηνῶν, διορθῶν τὴν ἐν χρήσει χρονολογίαν τῶν ρωμούνων ἱστορικῶν τὴν ἀφορῶσαν τὰς ἡγεμονίας τοῦ δευτέρου ἡμίσεως τοῦ 17ου αἰῶνος καὶ ἰδίως τὰς τοῦ Εὐσταθίου Δαβίζα, Ι. Δούκα, Ἠλιὰς Ἀλεξάνδρου Βόδα, κτλ. ἐν Μολδαβαΐᾳ, καὶ τῶν ἐν Μουντενίᾳ συγχρόνων αὐτῶν. Δεύτερον σπουδαιότατον ὑπόμνημα περὶ τῆς ἡγεμονίας τοῦ Ἀλεξάνδρου Μορούζη τῷ 1793. Ὁ κ. Οὐρέκιας ἀνεκοίνωσε διαφόρους περγαμηνὰς περὶ τῆς ὑπὸ τὸν ἐν λόγῳ ἡγεμόνα ρωμουνικῆς Ἐκκλησίας καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις τὰ οἰκεῖα ἔγγραφα τῆς τῷ 1793 ἱδρύσεως ἐπισκοπῆς τοῦ Ἄρτζες. Ἐν τέλει ὁ κ. Οὐρέκιας ἀνεκοίνωσεν ὑπὸ τὰς ἀνευφημίας τῶν παριστάμενων τὸν "ὅρκον τῆς Πατρίδος„ ἱστορικὴν παράδοσιν προσεχῶς δημοσιευθησομένην ἐν τῇ «Νέᾳ ἐπιθεωρήσει» τοῦ κ. Β. Π Χασδαίου. Μετὰ τὸν κ. Οὐρέκιαν ὁ κ. Χασδαῖος λαβὼν τὸν λόγον ἀνέγνω ἐπιστημονικὴν πραγματείαν τοῦ κ. Κοκουλέσκου περὶ τῆς ἀστρονομικῆς ἀποστολῆς ἣν ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις θὰ πέμψῃ τῷ 1893 εἰς Ἀφρικὴν πρὸς μελέτην τῆς ἡλιακῆς ἐκλείψεως.

Ἡ συνεδρίασις διήρκεσε μέχρι τῆς 4ης μ. μ.

Ἐλπίζεται ὅτι μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς ἀποπερατωθήσεται τὸ ἐν Βαραγανίῳ ἀρτησιανὸν φρέαρ.

Ὁ Χθεσινὸς Μηνύτωρ δημοσιεύει τὸν ἐπὶ τῆς παρασκευῆς καὶ πωλήσεως τῶν ἐκ τῆς διϋλίσεως τοῦ πετρελαίου παραγώγων κανονισμὸν, ὡς καὶ τὸν περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων νόμου.

Ὁ ἰατρὸς κ. Κραινιτσιάνος ὃς ἐνετάλη νὰ ἐξετάσῃ τοὺς ἐν Teiș, ἐξ ὀφθαλμίας παθόντας, ἀπῆλθεν ἵνα ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ αὐτόθι νοσοκομείου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ὁ λογιστὴς τῶν «Συλλόγων» κ. Jean Arthémys ἐπέδωκεν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν τὴν ἑξῆς ἐπιστολήν.

Monsieur Rado,

D'après ce que j'ai lu dans votre diatribe, contre mon honorable directeur, que vous avez publié dans l'avant-dernier No. du journal «Patris», vous avez entre autre traité de moi soi-disant que mon patron Mr. T. Rubini vous aurait dit que *je le vole*. Supposant que cette phrase vous ayant été dite confidentiellement, et quand même qu'elle aurait été vraie, c'était inconvenable de la publier sensé en me plaignant, vu que les employés ou associés, qui publient les secrets d'un bureau qu'ils ont quitté, ne font pas acte d'honnêteté. Dumoins nous français qualifions cet acte de lâcheté; j'ignore comment vous, vous le caracterisez.

Agréez etc.

Le comptable du journal „Sylloghi".
Jean S. Arthémys.

KYPIE PAΔE,

Ὡς πληροφοροῦμαι ἐν τῇ διατριβῇ σας κατὰ τοῦ ἡμετέρου ἀξιοτίμου Διευθυντοῦ ἣν ἐδημοσιεύσατε ἐν τῷ προτελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Πατρίδος», μεταξὺ πλείστων ἄλλων ἀναφέρετε καὶ περὶ ἐμοῦ, ὅτι δῆθεν ὁ προϊστάμενός μου κ. Τ. Ρουμπίνης σᾶς εἶπεν ὅτι τὸν κλέπτω. Τὸ τοιοῦτο ἐμπιστευτικῶς ὑμῖν δῆθεν λεχθὲν, καὶ ἀληθὲς ἂν ἦτο δὲν ἤρμοζε νὰ τὸ διακοινώσητε οἰκτείροντές με. Οἱ δὲ διακοινοῦντες μυστικὰ τοῦ γραφείου ὑπάλληλοι, εἴτε συνεταῖροι εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποχώρησίν των, δὲν πράττουσιν ἔργον ἔντιμον, τοῦ ἀχίστου ἡμεῖς οἱ Γάλλοι τὴν πρᾶξιν ταύτην ἀποκαλοῦμεν ἀνανδρείαν, ἀγνοῶ σεῖς πῶς τὴν χαρακτηρίζετε.

Δέξασθε κτπ.

Ὁ λογιστὴς τῶν «Συλλόγων»
Ι. ΑΡΤΕΜΗΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ „ΕΛΠΙΣ"
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΣΗ

Ὁ ἐν Κωνστάντσῃ Ἑλληνικὸς Σύλλογος „Ἐλπὶς" λαμβάνει τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλῃ εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ ὅτι ἐνοικιάσας μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ κατὰ τὴν πλατεῖαν Ὀβιδίου Καφενείου τὸ „Βυζάντιον", μετεσχημάτισεν αὐτὴν εἰς αἴθουσαν Ἀναγνωστηρίου.

Ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ τούτῳ, τὸ ὁποῖον ἤρξατο λειτουργοῦν ἀπὸ τῆς χθὲς Δευτέρας, 30 λήξ. θὰ εὑρίσκουσι τὰ μέλη τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν ἡμετέρων τε καὶ ξένων ἡμερησίων καὶ περιοδικῶν φύλλων καὶ βιβλία ἱκανὰ καὶ ἐκλεκτά.

Τὸ Ἀναγνωστήριον θὰ εἶναι ἀνοικτὸν τὰς μὲν καθημερινὰς ἀπὸ τῆς 4 μ. μ. ὥρας, τὰς δὲ Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ἀπὸ τῆς πρωΐας. Ὅθεν παρακαλοῦνται ὅπως προσέρχωνται ταχτικῶς εἰς αὐτά.

Ἐν Κωνστάντσῃ, 1(13 Δεκεμβ. 1892.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

✝

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην 10 τρέχοντος μηνὸς τελεῖται τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἀποβιωσάσης μητρὸς ἡμῶν

ΜΑΡΙΟΓΚΑΣ Α. ΔΡΑΚΟΥΛΗ

εἰς τὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας ὥρᾳ 9 π.μ.

Ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι ἵνα παρευρεθῶσι καὶ ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς δεήσεις των τῷ Ὑψίστῳ.

Ἐν Βραΐλᾳ τῇ 5-ῃ Δεκεμβρίου 1892.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ Α. ΔΡΑΚΟΥΛΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΔΡΑΚΟΥΛΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΔΡΑΚΟΥΛΗΣ
ΦΩΤΕΙΝΗ Γ. ΠΑΣΧΑΛΗ
Ὁ γαμβρὸς αὐτῆς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΠΑΣΧΑΛΗΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 6 Δεκεμβρίου.—Αὐτοκρατορικὸν οὐκάζιον διατάσσει τὸν σχηματισμὸν στρατοῦ ἐντοπίου ὑπερκασπιανοῦ, ἤτοι δύο ταγμάτων ἐφεδρείας ἐν Κούσκ καὶ Γκεστὲπ καὶ ἑνὸς λόχου πυροβολικοῦ τῶν φρουρίων ἐν Κούσκ.

ΠΕΣΤΗ, 6.—Ἀπὸ χθὲς ἕως σήμερον 6 ὥρας μ. μ. 2 χολερικὰ κρούσματα, οὐδεὶς θάνατος.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6.—Ὁ κ. Ἀλφόνσος Ρότσιλδ θηρεύων ἐν Φερριὲρ ἐτραυματίσθη κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν ἐλαφρῶς.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6.—Ἡ ἐφ. «Jour», ἀγγέλλει ὅτι ἠτήθη ἡ εἰς δίκην παραπομπὴ τοῦ κ. Δεβὲς, γερουσιαστοῦ καὶ Κασσανιὰκ, Μαρὲ καὶ Σουβεϋράν, βουλευτῶν. Ὁ κ. Κασσανιὰκ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἐφημερὶς αὐτοῦ Autorité ἔλαβε 45 χιλ. φράγκων δι' εἰδοποιήσεις ἀλλ' ὅτι οὐδὲν ἔλαβε δι' ἑαυτόν. Ὁ κ. Σουβεϋρὰν ὡς μέλος τοῦ συνδικάτου τῆς ἐγγυήσεως θ' ἀνακριθῇ αὔριον ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς.

ΒΙΕΝΝΗ, 6.—Ὁ αὐτοκράτωρ ἀνεχώρησε πρὸς θήραν εἰς Νάϋβουργ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς Τοσκάνης καὶ τοῦ πρίγκηπος τῆς Βαυαρίας Λεοπόλδου.

ΠΕΣΤΗ, 6.—Ἡ βιομηχανικὴ ἑταιρεία τῆς Οὐγγαρίας ἑώρτασε σήμερον ἐπισήμως τὴν πεντηκονταετηρίδα αὐτῆς, παρόντων τοῦ ἀρχιδουκὸς καὶ τῆς ἀρχιδουκίσσης Ἰωσὴφ, πάντων τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν ἐν τέλει καὶ ἀπείρου πλήθους.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΙΛΑ 5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892

Ἀρτδ.	3000	59	10.70	Μ.
„	2750	59	10.40	„
„	2200	56½	8.60	Σ
„	1150	57½	9.60	Σ
„	4200	57	9.25	„
„	1200	60¾	11.	Μ
„	1250	55	8.10	„
„	3000	55½	7.80	Σ.
„	1250	55	8.10	„
„	11400	55	8.10	„
„	2900	58	6.20	„
Ἀραβ.	2200	57	6.12½	„
„	2100	58	6.32½	„
„	2510	58½	6.32½	„
„	18 βαγ.	ο)ο	7.40	Μ.
„	16 „	„	7.80	Β.
„	14000	58	6.	Σ
Κριθὴ	6000	48½	5.25	Μ

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ξηρᾶς
Σῖτος 20000		3050
Ἀραβ. 4500		3200

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ καταστήματος ὀπτικῶς ὀργάνων A. Mo... & Comp. (Ὁδὸς Βικτόρια Ἀρθ. 88).

Τῇ 7 Δεκεμβρίου 1892

Μεσονύκτιον	— 1.8
7 ὥρας πρωΐας	— 0
Μεσημβρία	+ 5
Ὕψος βαρομέτρου	765.5
Οὐρανὸς	νεφελώδης

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ
C. Steriu & Comp.
19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.

Βουκουρέστιον, 7 Δεκεμβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ. (R. per.).	100.—
5 „ χρεωλ. („ amort.)	97.50
4 „ „ „ „	83.25
6 „ Ὀμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	101.25
5 „ Κτημ.ὑποστ.(F.R)	97.25
5 „ „ ἀστικ.πιστ.(F.U)	91.75
6 „ „ „ „ „	103.50
7 „ „ „ „ „	104.50
5 „ „ „ (Iași f. urb).	83.25
Ἐθν. Ἀνν.τάμ.συν.(pens.)	277.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	91.25
„ „ 5 „ 1890.	90.50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ.	500	1655
Ἑταιρ. Dacia Rom.	200	410
„ Națională	200	415
Constr. și lucr. publ.	250	1 6.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	100 55.
Λονδίνου	25.30.
Βερολίνου	124.25
Ἀμβέρσης	100 25
Βιέννης	240.75
Δίφρα ὀθωμανική	22 90

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΞΕΝΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Βιέννη, 4 10βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.565
Ματοχαὶ πιστ. ansalt.	313.85
Ρουβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	119.95
Σῆμα ἐπὶ Λονδίνου	120.40
„ „ Παρισίων	47.82
„ „ Βερολίνου „	59.15
„ „ Amsterd. „	99.50
Παρίσιοι 4 10βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4½ %	105.30
„ „ 3 %	99 20
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5	—.—
Δάνειον Ἑλλην. 5	343.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	594·37
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	497.81
„ Lot turc.	90.12
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 14
„ „ Βιέννης	207.25
„ „ Ὁλανδίας	206 06
„ „ Βερολίνου	—.—
Βερολῖνον 4 10βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R.	102.20
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	81.90
„ amortis. 5 %	96.40
ρουβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	203.65
Δάνειον δημαρχείου	— —
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου	—.—
„ „ Παρισίων δίμ.	—.—
„ „ Ὁλλανδίας	—.—
„ „ Βιέννης	—.—
„ „ Ἀμβέρσης	—.—

ΝΕΟΣ εἰκοσαετὴς ἔχων τριετῆ πεῖραν εἰς κτήματα ἐπιθυμεῖ νὰ εὕρῃ θέσιν φροντιστοῦ. Ὅροι μέτριοι. Ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος.

„NAȚIONALA“
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. **2,000,000** Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. **3,000,000** Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ' ὅλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περιπτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνει ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ — **ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“** — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαΐφ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίφ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλα	Μ. Δεληβασκάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίφ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γογαῖος
Γιουργέβῳ	Ι. Ἀλιμπέρτη	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίφ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Κ. Μοσχάκη
Κοράμπια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσα	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίφ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπούλ	Γ. Βανδῶρος
Ταγάνιον	Κρενδιρότουλος		

Ἐν Ρωσσίᾳ ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινὰ καὶ τὸ ἐν Κισνοβίῳ „Ἀδελφοὶ Συναδινοί

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ἐν Βραΐλᾳ. - **ΑΛΙΠΑΣΤΩΝ** (conserve)

Τὸ διάσημον τοῦτο ἐργοστάσιον κονσερβῶν τοῦ κ. Π. ΒΑΡΔΑ, ἐφέτος κατεσκεύασεν ἀπαραμίλλους κονσέρβας οὐ μόνον ἐξ ὅλων τῶν χορταρικῶν, εἰς φυσικὴν κατάστασιν διατηρημένων ἢ μαγειρευμένων δι' ἐλαίου ἢ βουτύρου πρωτίστης ποιότητος, ἀλλὰ καὶ ἰχθύων, ὡς μπαρμπούνια, λακέρδα κτλ. Δέχεται δὲ τὸ ἐργοστάσιον καὶ παραγγελίας, ἀποστέλλον τὰ προϊόντα του ὅπου καὶ ἂν αἰτήσωσιν αὐτά.

Τιμαὶ ἐξαιρετικῶς εὐθηναί.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) — CASA PEVCOVICI
ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίφ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ.
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

ΛΑΝΟΛΙΝΑ ΚΡΕΜΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ ΛΑΝΟΛΙΝΑ
Τοῦ ἐργοστασίου ΛΑΝΟΛΙΝΑ, **Martinikenfelde**, ἐγγὺς τοῦ Βερολίνου.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς περιποίησιν τοῦ δέρματος.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς τήρησιν καθαρὰν καὶ ἀπούλωσιν τῶν δερμικῶν πληγῶν.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς διατήρησιν τοῦ δέρματος, ἰδίως διὰ τὰ **ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ.**
Ἐντὸς σωλήνων ἀνὰ 60 μπάνια. — Κουτίων ἐκ τενεκέ, ἀνὰ 30 καὶ 20 μπάνια μετὰ τοῦ σήματος τοῦ ἀνωτέρω ἐργοστασίου, πωλεῖται σχεδὸν εἰς πάντα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.
Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τὴν Ρωμουνίαν *H. S DURAN* ἐν Βουκουρεστίφ. ὁδὸς **Smârdan, No. 2.**
Lanolina — VERITABIL NUMAI PURTAND ACEASTĂ MARCA

UNIRE — Ὁδ. Κοβάτσι, 7. **ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ** Ὁδ. Κοβάτσι, 7.
Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνικὸν ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμάτριαε π

VERITABLE BENEDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονική, πεπτική καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.
Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφήν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.
Πωλεῖται ἐν ὅλαις ταῖς ἐκ ντοιοπωλεῖα καὶ οἰνοπωλεῖα ἑκάστης πόλεως.

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ — **H. S. DURAN** — ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ
Ὁδὸς Smârdan 2. — ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ — Ὁδὸς Smârdan 2
ΜΥΛΟΙ.-- ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΦΩΣ
ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΙ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ
ΑΘΟΡΥΒΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ
ΔΙ' ΑΤΜΟΥ, ΑΕΡΙΟΥ, ΘΕΡΜΟΥ ΑΕΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΤΩΝ ΛΥΧΝΩΝ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ἐκ τῶν ΣΤΕΡΕΟΤΑΤΩΝ — **H. S. DURAN** — ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
Iancu Constantinescu
ἐν τῇ ὁδῷ Σελάρι.
Τὸ μόνον ρωμουνικὸν τοῦτο κατάστημα ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων διακρίνεται διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀρίστην ποιότητα τῶν ὑφασμάτων, τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν μηδένα ἐπιδεχομένην διαγωνισμὸν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν αὐτοῦ. Συνιστῶμεν τὸ εὐσυνείδητον τοῦτο κατάστημα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐνδυθῶσι κομψῶς στερεῶς καὶ εὐθυνά.

4422
CAPSULELE MATHEY-CAYLUS
Compuse de către DOCTORUL CLIN, Premiŭ Montyon

Capsulele **Mathey-Caylus** cu *copertă subțire de Gluten* nu ostenesc nici-odată stomacul și sunt recomandate de către Profesorii Facultăților de Medicină și de către Medecii Spitalelor din Paris, Londra și New-York, pentru vindecarea :

Sculamentelor vechiĭ sau noĭ **Gonoreei, Blenoragiei, Cystiței a Gătului, Cataroiului** si **Bólelor Besicei,** și ale *organelor genito-urinare.*

Modul intrebuințarei detaliat însoțește fie care-Flacon.

A se cere: Les Véritables Capsules Mathey-Caylus de **CLIN & Cie** de **PARIS**, *cari se potu găsi la totiĭ Droghistii și Farmaciștii.*

1234
MYRTOL al Druluĭ LINARIX
Laureat al Facultățiĭ de Medicină din Paris.

MYRTOLUL LINARIX e înfățișat sub forma de globule întrebuințate cu cea maĭ mare isbândă în potriva :

AFECȚIUNILOR CRONICE ALE PIEPTULUĬ :
a guturaiuluĭ, bronșiteĭ, cataruluĭ, astmeĭ cu opresiune și a palpitațiilor.

GLOBULELE DE MYRTOL LINARIX trebue să fie luate cu dosa de 6 pe ḑi : 2 diminețа, 2 pe la ameaḑi și 2 seara.

Tóte persónele carĭ iau **ADEVĔRATELE GLOBULE ALE Druluĭ LINARIX** sunt de acord a recunóște că respiră maĭ lesne.

A se exige **Adevĕratele Globule Linarix** ale Caseĭ **CLIN & Cie,** *din* **PARIS,** *ce se póte procura la Droghiștii și Farmaciștii.*

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛ. καὶ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
ΓΕΡΑΡΔΟΥ
ΠΕ^ΖΤΟΠΑΖΑΡΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
Συνιστᾶται διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἐν αὐτῷ βιβλίων, τὴν ἐντέλειαν τῆς βιβλιοδεσίας αὐτοῦ καὶ τὴν μετριότητα τῶν τιμῶν.

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησίᾳ . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμήνια . . . . ρδ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ ὁ. ἢ ἐ. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . » 5
Ἐβδομαδιαῖαι συνδρομαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀπευθυνόμενα ἄνευ ὑπογραφῆς δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
14 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 14
1892

ΤΕΤΑΡΤΗ 9)21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ'. ΑΡΙΘ 5069

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν οἷς διαφόροις » . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✠ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLL„OG—HIBucarest.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 8 Δεκεμβρίου.

ΤΟΙΣ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ

Προτιθέμενοι ἀπὸ τοῦ νέου ἔτους εἰς νέας βελτιώσεις πολυδαπάνους νὰ προβῶμεν, ὅπως καταστήσωμεν τοὺς ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ ἀκραιφνεῖς τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἑλληνικῶν συμφερόντων καὶ τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν ἀποστολῆς ἀντιπροσώπους καὶ πεποιθότες ὅτι τῆς φιλοτιμίας καὶ αὐταπαρνησίας αὐτῶν τρανὰ μέχρι τοῦδε παρέσχον τεκμήρια ἀπὸ μακρῶν ἤδη ἐτῶν, παρακαλοῦμεν τοὺς καθυστεροῦντας τὰς συνδρομὰς αὐτῶν (εἰς ὀγκώδες ποσὸν ἀθροιζομένας) ν' ἀποτίσωσιν αὐτὰς, καθόσον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συνδρομητῶν ἡμῶν χωροῦμεν εἰς πᾶσαν βελτίωσιν ἀντανακλωμένην καὶ ἀνήκουσαν αὐτοῖς μᾶλλον.

Παρακαλοῦνται πρὸς τούτοις οἱ ἀξιότιμοι συνδρομηταὶ ἀπὸ τοῦ νέου ἔτους νὰ προκαταβάλωσι τὴν συνδρομήν των, διότι ἡ εὐπρόσωπος ἐξυπηρέτησις καὶ ὕπαρξις ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἑλληνικῆς ἐφημερίδος ὑπ' ἀνδρῶν διακεκριμένων συντασσομένης, ἧς καὶ οἱ διαπρεπέστεροι τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ ξένοι κάλαμοι νὰ μετέχωσι, καθίσταται προβληματώδης ἄνευ τοῦ ἀπανταχοῦ καθιερωθέντος μέτρου τῆς προπληρωμῆς.

Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ.

ΑΙ ΔΙΑΦΩΝΙΑΙ ΕΝ ΤΗ ΙΛΛΥΡ. ΧΕΡΣΟΝΗΣΩ

ΤΟ ΣΛΑΒΙΚΟΝ ΡΕΥΜΑ

Ἐφ' ὅσον τις θεωρεῖ ἐκ τοῦ πλησίον τὰ ἐξωτερικὰ αἴτια τῶν ἐν τῇ Ἰλλυρικῇ Χερσονήσῳ διαπληκτισμῶν, ἐπὶ τοσοῦτον πείθεται περὶ τῆς ἐπιβαλλομένης ἡμῖν ἀνάγκης τοῦ μελετῆσαι τὸ ζήτημα ἀμερολήπτως, ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ λεπτομερέστατα· διότι ἐφ' ὅσον ἐμβαθύνομεν εἰς αὐτὸ ἐκ τοῦ ἐγγυτέρω, ἐπὶ τοσοῦτον θεώμεθα νέους ὁρίζοντας· ὁλόκληρος δ' ἡ μέχρι τοῦδε ταξιτέθησις ἐξαφανίζεται. Ὅπου δ' ἐν μιᾷ ἀπομεμονωμένῃ περιπτώσει διαπληκτισμοῦ βλέπομεν αἴτια ἀναγκάζοντα ὁλόκληρον ἡμῶν τὴν προσοχὴν νὰ συγκεντρῶται ἐπ' αὐτῶν, ἐν συστηματικῇ μελέτῃ ἀπ' ἐναντίας βλέπομεν ὅτι αἱ ἀπομεμονωμέναι αὗται περιπτώσεις ἀποβάλλουσι μέρος τῆς ἀξίας αὐτῶν, εἴτε ἐξ ὁλοκλήρου ἐξαφανίζονται, παρουσιαζομένου νέου συστήματος, συστήματος λογικοῦ, διευκρινίζοντος ὁλόκληρον τὴν πλοκὴν τοῦ ζητήματος.

Ἵνα διὰ ζῶντος παραδείγματος καταδείξωμεν τὰς ἀληθείας ταύτας, δεῦτε λάβωμεν τὴν πρώτην ἐν τῇ Ἰλλυρικῇ Χερσονήσῳ ῥῆξιν, καὶ τοιαύτη εἶναι ὁ σερβο-βουλγαρικὸς πόλεμος. Καὶ ἐκ πρώτης μὲν ὄψεως θὰ φανῇ ἡμῖν ὅτι ὁ πόλεμος οὗτος ἔσχεν ὡς ἀποχρῶσαν ἀφορμὴν τὸν φόβον ὃν εἶχεν ἡ Σερβία μὴ ἡ Βουλγαρία, ὑπὲρ τὸ δέον μεγεθυνομένη, χαλαρώσῃ τὴν ἐν τῇ Χερσονήσῳ κρατοῦσαν ἰσορροπίαν, καθισταμένη κράτος δεσπόζον· ἀλλ' ἂν ἐκ τοῦ ἐγγυτέρω ἐξερευνήσωμεν τὸ ζήτημα, βλέπομεν ὅτι ὄπισθεν τῶν δύο τούτων θυμάτων κρύπτονται Αὐστρία καὶ Ρωσσία, αἵτινες μετεχειρίσθησαν τοὺς σέρβους καὶ βουλγάρους ὡς σκαπανεῖς, ὧν εἶχον ἀνάγκην ἵνα ἀποπειραθῶσι τὴν μετατροπὴν τοῦ καθεστῶτος τῆς Ἰλλυρικῆς Χερσονήσου, ἧς ἥτε Ρωσσία καὶ Αὐστρία ἤλπιζον νὰ ἐπωφεληθῶσι.

Στηρίζοντες τὰς ἰδέας ἡμῶν ταύτας ἐπ' ἐγγράφων, βλέπομεν ὅτι οἱ τοῦ πολέμου ἐκείνου σκαπανεῖς θὰ ἠδύναντο νὰ κατανοήσωσιν ὁπόσον ἠπατήθησαν καὶ πόσον εὐκόλως δυνάμεθα νὰ ἐξυπηρετήσωμεν ξένα συμφέροντα, διὰ τῶν ἰδίων ἡμῶν αἰσθημάτων καὶ ἐπιτείνοντες ταῦτα, ὅπως οἱ ξένοι ἐκμεταλλευθῶσιν αὐτὰ δι' ἴδιον ὄφελος.

Ἡ σπουδαιότης αὕτη τῆς μελέτης, ἣν ἀνελάβομεν ὧδε, ἀναγκάζει ἡμᾶς νὰ οἰκτείρωμεν τὰς ἀνάγκας εἰς ἃς ὑποβάλλει ἡμᾶς ἡ ἐφημερὶς, μὴ ἐπιτρέπουσα νὰ δώσωμεν τῇ ἡμετέρᾳ μελέτῃ μορφὴν οἵαν συνεπάγεται παρόμοιον ζήτημα. Ἐλπίδες ὅμως ὅτι τὰ δοκίμια ταῦτα θὰ παροτρύνωσι τοὺς συμμεριζομένους τὰς ἡμετέρας βλέψεις νὰ συναγωνισθῶσι μεθ' ἡμῶν διὰ συνεννοήσεως καὶ κοινῆς ἐργασίας, προαγόμεθα εἰς τὴν διευκρίνισιν τοῦ ἀχανοῦς καὶ περιπλόκου τούτου ζητήματος.

Αἱ σκέψεις αὗται ἐνεπνεύσθησαν ἡμῖν ὑπὸ τοῦ κεφαλαίου ὅπερ μέλλομεν νὰ διαπραγματευθῶμεν καὶ οὗ ἡ ἐκτύλιξις θὰ διαρρήξῃ μέρος τοῦ καλύπτοντος τὴν ἀληθῆ τοῦ ζητήματος οὐσίαν πέπλον.

Σλαῦος τ' ὄνομα τοῦτο γεννᾷ ἐν τῇ κεφαλῇ ἡμῶν πολλὰς ἐννοίας ἀσυμφώνους, ἔστι δ' ὅτε ἐναντίας πρὸς ἀλλήλας. Πρὸς ἔλεγχον αὐτῶν ἀνάγκη νὰ ἐνδιατρίψωμεν τὸ πρῶτον περὶ τὴν καταγωγὴν τῶν λαῶν τῆς Ἰλλυρικῆς Χερσονήσου.

Καὶ ἐνταῦθα παραπέμπομεν τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας εἰς τὸ σπουδαῖον ὑπόμνημα, ὅπερ ὑπέβαλε τῇ Ρωμουνικῇ Ἀκαδημίᾳ ὁ σοφὸς φιλόλογος κ. Β. Π. Χασδέου, ὅπερ δὲ συνοψίζον τὸ ἀποτέλεσμα τριακονταετοῦς ὅλης ἐπιπόνου μελέτης λέγει ἡμῖν ὅτι «Ἐν τῇ Ἰλλυρικῇ Χερσονήσῳ, ἐξαιρέσει τῶν Τούρκων, εὑρίσκομεν μόνον πάππους, θείους, ἐξαδέλφους καὶ ἀδελφοὺς, λαοὺς τουτέστιν οἵτινες ὑπὸ ἐθνικο-φιλολογικο-ἱστορικὴν ἔποψιν συγγενεύουσιν ἀλλήλοις ἐκ τοῦ πλησίον». Τὰ ἐμβριθῆ ἐν ἄλλοις λόγοις πορίσματα τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ κ. Χασδέου καταδεικνύουσιν ἐν τῷ ῥηθέντι ὑπομνήματι ὅτι ἡ φυσικὴ ἐπιβολὴ μιᾶς ἐθνότητος ἐπ' ἄλλης ἐθνότητος συνεκρότησε τὸ μίγμα τοῦτο τῶν φυλῶν, ὅπερ ἀποτελεῖ σήμερον τὰς διαφόρους ἐθνικότητας τῆς Ἰλλυρικῆς Χερσονήσου.

Οὐδόλως θὰ παρακολουθήσωμεν τῷ κ. Χασδέου ἐν πάσαις ταῖς λεπτομερείαις δι' ὧν αὐτὸς ἐπιρρωννύει τὴν ἣν ἐξήνεγκε γνώμην, θὰ περιορισθῶμεν δὲ εἰς τὴν ἔρευναν γεγονότος πρωτεύοντος δι' ἡμᾶς, τοῦ ὅτι ἡ σλαβικὴ οἰκογένεια ὡς καὶ ἡ γερμανικὴ ὑπέστη πλείστας ὅσας διαιρέσεις, ἐν αἷς αἱ σημαντικώτεραι εἶναι οἱ ῥῶσσοι, πολωνοὶ καὶ βογμο-τσέχοι οἵτινες παρουσιάζουσι μεταξὺ αὐτῶν ἐθνικὰς διαφορὰς τοιαύτας οἵαι ἀρκοῦσι νὰ παραγάγωσι ἀπομεμονωμένως ὡρισμένας ἀναστατώσεις. Τὸ ὅτι οἱ βούλγαροι καὶ οἱ σέρβοι δὲν συγγενεύουσι πρὸς τοὺς ῥώσσους, ἀλλὰ πρὸς τοὺς πολωνοὺς καὶ τοὺς βογμο-τσέχους, τὸ ὅτι ἑπομένως ἡ πραβοσλαβικὴ ἀγάπη τῶν ῥώσσων δὲν εἶναι φυσικὴ οὐδ' ἀπορρέει ἐκ τῶν ἐθνικῶν ἀπαιτήσεων τῶν διαφόρων παραφυάδων τοῦ αὐτοῦ κορμοῦ, (δὲν ἀπορρέει, οὐχί!) ἀλλ' ὅτι ἡ ἀγάπη αὕτη ἐν τῇ χερσονήσῳ κατέστη αἰωνία καὶ ἀείρρους πηγὴ διαστάσεων καὶ διαπληκτισμῶν, ταῦτα ὀφείλονται μόνῳ τῷ Τσαρισμῷ, περὶ οὗ θὰ πραγματευθῶμεν ἐν προσεχεῖ φύλλῳ.

ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΕΛΙΕΣΚΟΥ.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

(καθυστερήσασα)

Ἐν Ἀθήναις 23 Νοεμβρίου 1892

Ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ τελευταίᾳ μου ἀνταποκρίσει ὅτι φήμη ἐκυκλοφόρησε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα περὶ παραιτήσεως τοῦ ὑπουργείου καὶ ἔδωκα ὑμῖν τοὺς λόγους τῆς τοιαύτης διαδόσεως. Ὑπὸ τοιαύτης ἀδιαφορίας ἐγένετο δεκτὴ ἡ εἴδησις, ὥστε αὐτοὶ οἱ χαλκεύσαντες αὐτὴν ὑπεχρεώθησαν νὰ διαψεύσωσιν αὐτὴν, κηρύττοντες διὰ τῶν ὀργάνων αὐτῶν ὅτι οὔτε δικαιοῦται, οὔτε λόγον ἔχει νὰ παραιτηθῇ ἡ κυβέρνησις καὶ καταδικάζοντες ἐκείνους, οἵτινες διαδίδουσι τοιαύτας εἰδήσεις! Θέλουσι νὰ πιστευθῇ ὅτι αὐτὴ ἡ κυβέρνησις ἐπιδιώκει τὴν πτῶσίν της, ἀπελπισθεῖσα ἐκ τῆς δυσχεροῦς καταστάσεως, ἐν ᾗ εὑρίσκονται τὰ πράγματα, καὶ διότι ἐβαρύνθη ν' ἀγωνίζηται μάτην πρὸς ἐπανόρθωσιν ἢ ἀνόρθωσιν τῆς ἐκρύθμου καταστάσεως. Παριστάνουσι προσέτι τὸν βασιλέα ὡς ἐχθρικῶς διακείμενον πρὸς τὸν κ. Τρικούπην καὶ ὡς καραδοκοῦντα τὴν κατάλληλον στιγμὴν, ἵνα κατὰ τοῦ πρώτου του συμβούλου ἐκτοξεύσῃ τὸν ἰδιαίτερον γραμματεά του κ. Καλλίνσκην πρὸς παραίτησιν, ὡς τοῦτο ἐγένετο κατὰ τὴν 17 Φεβρουαρίου. Ἤκουσα ἀπὸ στόματος ἀνθρώπου στενοτάτην ἔχοντος σχέσιν πρὸς [illegible] λιτεύσεις λέγοντος, ὅτι ὁ βασιλεὺς παρεκάλεσε τὸν κ. Κωνσταντόπουλον νὰ ἐξευμενίσῃ τὸν κ. Δηλιγιάννην, ἵνα, ἐν δεδομένῃ στιγμῇ, δεχθῇ ὑπούργημά τι ὑπὸ τὸν κ. Κωνσταντόπουλον! Τόσον παράδοξος μοὶ φαίνεται ἡ διάδοσις αὕτη, ὥστε οὔτε κἂν ἐπιχειρῶ ν' ἀναιρέσω αὐτήν. Τὴν ἀναγράφω μόνον, διότι καθῆκόν μου θεωρῶ νὰ πληροφορῶ ὑμᾶς περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς συμβαινόντων, μὴ ἐπιθυμῶν νὰ παραλείπω οὐδὲν γεγονός.

Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι ἐνδομύχως ἐλπίζουσιν οἱ τ' ἀντίθετα πρὸς τὴν κυβέρνησιν φρονοῦντες, ὅτι δὲν εἶναι μακρὰν ὁ χρόνος, καθ' ὃν θὰ παραστῶμεν εἰς νέαν ὑπουργικὴν ἀποπομπήν. Ἀγνοῶ πόθεν ἁρυόμενοι ἀντλοῦσι τοιαύτας ἐλπίδας οἱ εἰς αὐτὰς πιστεύοντες, τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι πλήρης ἁρμονία ἐπικρατεῖ μετὰ τοῦ θρόνου καὶ τῶν συμβούλων αὐτοῦ καὶ ὅτι μόνον ἐκλογαὶ γενικαὶ δυνηθήσονται ἴσως, καὶ ὅπερ ἀμφίβολον καὶ τοῦτο, ν' ἀνατρέψωσι τὸ καθεστὸς καὶ ἄλλους εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ ἀναβιβάσωσι.

Δὲν πίπτουσιν εὐκόλως αἱ κυβερνήσεις ἐκεῖναι, αἵτινες τὴν ὑψηλὴν αὐτῶν ἀποστολὴν πιστῶς ἐκτελοῦσι καὶ μετὰ σθένους καὶ ἀποφασιστικότητος ἐργάζονται πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ποθουμένης βελτιώσεως. Δὲν ἀφαιρεῖ ὁ λαὸς εὐκόλως τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ ἀπὸ τῶν πολιτικῶν ἐκείνων ἀνδρῶν, ὧν ἡ ἱκανότης καὶ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀνομολογεῖται καὶ ὧν τὸ πρόγραμμα, ἄνευ δημοκοπιῶν, ἐμπεριέχει τὴν ἐργασίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐθνικῶν πόθων. Ἄλλως τε οὐδὲν σήμερον δείκνυσι προσεχῆ πολιτικὴν μεταβολήν. Τὰ πάντα βαίνουσι καλῶς καὶ κατ' εὐχὴν, μόνον δὲ ἄνθρωποι μικρᾶς πίστεως τυφλώττουσιν ἑκουσίως χάριν ἰδιοτελείας. Ἐν αὐτῇ τῇ Μεσσηνίᾳ, ἔνθα ἀείποτε ὁ ἀντιτρικουπισμὸς πρόσφορον εὗρεν ἔδαφος, δυσκόλως δὲ συνήντα τις ἄνθρωπον μὴ κατακρίνοντα τὴν πορείαν τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ, ἐν αὐτῇ, λέγω, τῇ Μεσσηνίᾳ μεταβλήθη ἐπὶ τοσοῦτον τὸ φρόνημα, ὥστε δύο δήμαρχοι, ἐχθρικῶς πρὸς τὴν κυβέρνησιν διακείμενοι, ἐτηλεγράφησαν τῷ κ. Τρικούπῃ χθὲς ὅτι ὑπείκοντες εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῶν συνδημοτῶν αὐτῶν καὶ βλέποντες ὅτι μόνον αὐτὸς εἶναι σήμερον εἰς θέσιν νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν βελτίωσιν εἰς τὴν πατρίδα, προσχωροῦσιν ἄνευ ὅρων εἰς αὐτὸν, ἐγκαταλιμπάνοντες ἐσαεὶ τὸ ἀντίθετον κόμμα, ὅπερ θεωροῦσιν ἐπιζήμιον εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα. Ἡ εἴδησις αὕτη ἐνεποίησε ζωηρὰν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀντιπολιτευομένους, οἵτινες πᾶν ἄλλο ἢ τὴν τοιαύτην λιποταξίαν ἀνέμενον. Τὸ τοιοῦτο δὲν σημαίνει βεβαίως ὅτι τὸ ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη φρόνημα μεταβλήθη, ἀλλὰ τοὐναντίον ὅτι κρατύνεται καὶ αὐξάνει ὁσημέραι.

Δὲν σημαίνει ἂν βουλευτὴς ἢ βουλευταί τινες ἐγκαταλείπουσι τὰς θέσεις αὐτῶν καὶ συντάσσονται πρὸς τοὺς ἀντιθέτους, ὅπως ἔχωσι παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα· ἀποσκίρτησις βουλευτοῦ σημαίνει δυσαρέσκειαν ρουσφετολογικὴν, ὡς ἡ τοῦ ἐξ Ἀττικῆς βουλευτοῦ κ. Σταυροπούλου, ὅστις ἐτόλμησε νὰ κηρύξῃ εἰς τὴν βουλὴν, ὅτι ἐγκατέλειψε τὸ τρικουπικὸν στρατόπεδον, διότι ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ἀπέπεμψεν αὐτὸν ζητοῦντα ν' ἀποδοθῶσι κατασχεθεῖσαι ἄωροι σταφυλαὶ εἴς τινα πλανώδιον πωλητήν! Ἡ πολιτικὴ, βλέπετε, πολλάκις οὐδεμίαν ἔχει ἰσχὺν πρὸς τὰς τοιαύτας ἀποσκιρτήσεις, ὀλίγοι δὲ εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀπαρνοῦνται τὸ κόμμα των διὰ λόγους ἐθνικῶν συμφερόντων.

Ἐπανειλημμένως ἔγραψα ὑμῖν ὅτι τὸ τοκομερίδιον τοῦ Ἰανουαρίου ἐξευρέθη καὶ εἶναι ἕτοιμον. Αὐτὸς ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνήγγειλε τοῦτο ἐπισήμως εἰς τὴν βουλὴν, καὶ ἐν τούτοις οἱ ἀντιπολιτευόμενοι διαψεύδουσι τὸ πρᾶγμα. Εἶμαι μάλιστα εἰς θέσιν νὰ διαβεβαιώσω ὑμᾶς ὅτι τὰ 13 ἑκατομμύρια τοῦ τοκομεριδίου τούτου εὑρέθησαν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ὅτι ἡ ἡμετέρα ἀγορὰ οὔτε λεπτὸν ἐχορήγησε πρὸς τοῦτο. Ἀλλ' εἰς τοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα ὅσῳ θέλεις βρόντα, αὐτοὶ τὸ γουδὶ τὸ γουδοχέρι.

Λίαν εὐχάριστον εἴδησιν ἔχω νὰ μεταδώσω ὑμῖν σήμερον. Αἱ ρωμουνικαὶ ἐφημερίδες εἶχον ἀναγγείλει πρό τινος ὅτι ζητηθείσης τῆς γνώμης παρὰ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν νομικὴν σχολὴν τοῦ Βερολίνου περὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα, ἔλαβεν αὕτη τὴν ἀπάντησιν ὅτι ἡ Ρωμουνία εὑρίσκεται ἐν τῷ δικαίῳ. Τοῦτο εἶναι ἀνακριβές. Ἡ συνάδελφος „Ἄστυ“ ἐδημοσίευσε χθὲς τὴν ἑξῆς περικοπὴν, ἐν εἴδει ἀνακοινώσεως·

«Ἀνακοινοῦσιν ἡμῖν ἐκ Βερολίνου τὰς ἑπομένας ἀσφαλεστάτας πληροφορίας περὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς περιουσίας Ζάππα.

Δὲν ἦτο ἀκριβὲς, ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἀπηυθύνθη πρὸς τὴν ἐν Βερολίνῳ νομικὴν σχολὴν καὶ ἐζήτησε τὴν γνώμην αὐτῆς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα.

Κατὰ τὰς ἡμετέρας ἐκεῖθεν πληροφορίας, ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις ἀπηυθύνθη πρὸς ιὴν νομικὴν σχολὴν τοῦ Βερολίνου αὕτη δὲ ἀπέστειλε τὴν γνωμοδότησίν της.

Ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις ἀπέστειλε μακρὸν ὑπόμνημα, ἐκθέτουσα ἱστορικῶς τὰ τῆς ὑποθεσεως τῆς περιουσίας Ζάππα, ὡς καὶ τὰς διαφόρους περιπετείας αὐτῆς.

Ἡ νομικὴ σχολὴ ἀπήντησεν ὅτι τὸ δίκαιον εἶναι ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον δύναται καὶ πρέπει νὰ γίνῃ κληρονόμος τῆς μεγάλης περιουσίας».

Ἡ εἴδησις αὕτη ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Εὐρώπη δὲν ἐννοεῖ νὰ καταπατήσῃ ἀναμφισβήτητα δικαιώματα. Καὶ ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα, ἀναγγέλλω ὑμῖν σήμερον ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Δραγούμης, καταθέτων τὰ σχετικὰ ἔγγραφα, ἀνήγγειλεν ἐπισήμως εἰς τὴν Βουλὴν τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας. Ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησις ἄρξεται, ὡς πιστεύω, λίαν προσεχῶς, ἀλλ' ἡ συζήτησις αὕτη δὲν θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ, διότι πάντες σχεδὸν εἶναι σύμφωνοι ὡς πρὸς τὴν πορείαν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ. (1)

Νέον τέκνον ἀγλαὸν ἐκήδευσεν ἡ Πατρίς. Τηλεγραφικῶς ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀνηγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου Ἰωάννου Δημητρίου, τοῦ δωρητοῦ τῶν πολυτίμων νομισματικῶν καὶ αἰγυπτιακῶν συλλογῶν εἰς τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν μουσεῖον. Ἡ κηδεία τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς ἐγένετο μεγαλοπρεπὴς, κατατεθέντος καὶ στεφάνου ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς πολυτίμου σοροῦ.

ΒΕΔΜΑΡ-ΖΑΠΠΑ

Ἡ ὑπόθεσις Βέδμαρ καὶ ἡ ὑπόθεσις Ζάππα· ἰδοὺ τὰ θέματα περὶ ἃ ἐνδιατρίβει τὸ κύριον ἄρθρον τοῦ χθεσινοῦ φύλλου τῆς ἀντιπολιτευομένης Voința Națională. Ἡ ἐφημερὶς αὕτη ἐμμένει τῇ δοξασίᾳ αὐτῆς· ὅτι ἀμφότερα ταῦτα τὰ ζητήματα εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως· ἀμφοτέρων τῶν ζητημάτων ἡ λύσις ἐπάγεται τὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου, τοῦ 7-ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος. Ἀλλ' ἡ ὑπόθεσις Βέδμαρ ἐλύθη κατὰ τὸ 7-ον ἄρθρον· ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα δὲν ἐφαρμόζεται τὸ 7-ον ἄρθρον. Ἄρα ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ζητήμασι κρύπτεται τι. Ἰδοὺ τίνι τρόπῳ συζητεῖ τό τι τοῦτο ἡ ρηθεῖσα ἐφημερὶς ἐν ἄρθρῳ ἔχοντι ἐν συνόψει ὡς ἑξῆς.

„Ἐὰν εἴχομεν ἐν τῇ κυβερνήσει ἀντὶ τῶν ὀκτὼ ὑπουργῶν, ὀκτὼ ἁγίους· ἂν ἐν τῷ ἐπὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείῳ εἴχομεν τὸν Ἅγιον Δημήτριον, ἐν τῷ τῶν κτημάτων τὸν Ἅγιον Πέτρον καὶ ἂν ἡ Βουλὴ ἐφοιτᾶτο ὑπ' ἀγγέλων καὶ χερουβεὶμ, βεβαίως οὐδαμῶς θὰ ἐπετρέπετο ἡμῖν ν' ἀμφιβάλωμέν ποτε περὶ τῆς τελείας τιμιότητος καὶ τῆς ἀπαραδειγματίστου εὐθύτητος τῶν οὐρανίων τούτων σωμάτων, των χάριν τῆς εὐτυχίας τῶν ρωμούνων κατελθόντων ἐπὶ γῆς. Ἔκπαγλοι καὶ γονυκλινεῖς θὰ ὠφείλομεν νὰ ὑπακούωμεν εἰς ὅ,τι θὰ διέτασσον ἡμῖν· ἐν πάσῃ πράξει αὐτῶν θὰ ἠναγκαζόμεθα νὰ ἐνορῶμεν τὴν χεῖρα τοῦ Θεοῦ καὶ ὅλβιοι θὰ ὑποβαλώμεθα εἰς τὰς ὑπάτας βουλὰς αὐτοῦ. Οὕτω δὲ ἡ ὑπόθεσις Βεδμὰρ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους καὶ ἁμαρτωλοὺς θὰ ἦτο τεκμήριον τοῦ ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ἔγνω ν' ἀνταμείψῃ καὶ σώσῃ τοὺς ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου βαπτισθέντας ζουνιμίστας.

Ἀλλὰ διὰ τὴν ἀτυχίαν ἡμῶν, ἡγέτην τῆς κυβερνήσεως ἔχομεν τὸν κ. Λάσκαρ Καταρτζῆν, ὅστις οὔτε Πατὴρ εἶναι, οὔτε Υἱὸς, ἀλλ' οὔτε Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν κ. Λάσκαρ μετὰ τῆς ῥάβδου ἐν τῇ μιᾷ χειρὶ καὶ τὸν προϋπολογισμὸν ἐν τῇ ἄλλῃ. Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν ἔχομεν τὸν στρατηγὸν Ζὰκ, φίλον Ἰουλίας τῆς Ὡραίας, τὸν στρατηγὸν τῶν αἰθουσῶν καὶ τῶν κομμωτηρίων. Ἐν τῷ τῆς παιδείας τὸν υἱὸν τοῦ Γκίτσα Ἰὼν, ἐν τῷ τῶν

(1) Σ. Συλ. Γνωστὸν ἐκ τηλεγραφημάτων ὅτι ἡ ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ δρᾶσις τῆς κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας ἐν τῇ Βουλῇ.

κτημάτων τὸν κ. Κὰρπ, τὸν διδόντα τοῖς βουλομένοις νὰ πολιτευθῶσι φίλοις αὐτοῦ συμβουλὴν τὸ νὰ κτήσωνται τεσσαράκοντα χιλιάδας φράγκων ἐνιαύσιον πρόσοδον. Ὁ κύριος οὗτος μετέφρασεν εἰς τὴν Ρωμουνικὴν ἐνδιπλωματικωτέραν γλῶσσαν συμβουλὴν Ἀμερικανοῦ τινος πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς·

„Υἱέ μου! προσπάθησον νὰ κερδήσῃς πολλὰ χρήματα, τιμίως ἂν δύνασαι· ἀλλὰ, προσπάθησον ὁπωσδήποτε νὰ κερδήσῃς πολλὰ χρήματα.“

Ἔχοντες ἐν τοῖς ὑπουργείοις ἁγίους τοιαύτης βαρύτητος, ἔχοντες ἐν τῷ κοινοβουλίῳ χερουβεὶμ οἷοι ὁ Ρακατσοῦνε, ὁ Βολδέσκος καὶ ὁ Κιρκὸρ Βουγιουκλίου, βεβαίως οὐ μόνον ἐπιτρέπεται ἡμῖν νὰ ὑποπτεύωμεν τὰς πράξεις τοιούτων ἀνδρῶν, ἀλλὰ νὰ ἔχωμεν καὶ τὴν πλήρη πεποίθησιν ὅτι οἱ τοιοῦτοι δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀναμιχθῶσιν εἰς οἱανδήποτε πρᾶξιν χωρὶς νὰ ἰδιοποιηθῶσι μέρος τοῦ δημοσίου πλούτου.

Ἐὰν προῦκειτο περὶ σφαλμάτων γενομένων ἐν μόνῃ τῇ ὑποθέσει Βέδμαρ, θὰ παρεδεχόμεθα ὅτι καὶ ἐν Γαλαζίῳ κατὰ λάθος ἐσυλήθησαν αἱ τοῦ δήμου πρόσοδοι, ὅτι καὶ ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα διεπράχθη ἁμάρτημα μόνον, διὰ τῆς παρεμβάσεως τοῦ ρωμουνικοῦ κράτους ὅπως διαγραφῇ τὸ ἑλληνικὸν καὶ μένῃ τὸ ἔδαφος εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ξένων κληρονόμων μετὰ τῶν ζουνιμιστῶν δικηγόρων αὐτῶν.

Καὶ ὅμως οἱ αὐτοὶ ἄνδρες παρενέβησαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν Βέδμαρ, οἱ αὐτοὶ εἰς τὴν τοῦ Ζάππα. Πρὸς τί τότε ἡ ἐπιμονὴ ἐν τῇ δίκῃ; πρὸς τί ἡ διπλωματικὴ ῥῆξις, ἂν μὴ πρόκηται νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος; Τί ζητεῖ τὸ κράτος ἐν τῇ δίκῃ; τίνα δικαιώματα ἔχει νὰ ὑποστηρίξῃ, ἀφ' οὗ δὲν ἐφαρμόζεται τὸ 7ον ἄρθρον; Εἰς τὴν κληρονομίαν Ζάππα ἔρχονται κληρονόμοι ἐκ διαθήκης καὶ φυσικοὶ καὶ ἀφ' οὗ τὸ κράτος δὲν ἐπικαλεῖται τὸ 7ον ἄρθρον τίνα σκοπὸν ἔχει ἡ παρέμβασις αὐτοῦ;

Ἡ εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἀπάντησις τότε μόνον δυνατὸν νὰ δοθῇ ὅταν παρατηρηθῇ τίνες οἱ κυριώτεροι δικηγόροι τῶν κληρονόμων· οἱ ἀφωσιωμένοι τῆς κυβερνήσεως ὑποστηρικταί. Τίνι τρόπῳ ἡ κυβέρνησις δύναται νὰ προσέλθῃ ἐπίκουρος καὶ παρασκευάσῃ εἰς αὐτοὺς τὸ κέρδος ἐν τῇ δίκῃ; Μεσολαβοῦσα καὶ αὕτη εἰς τὴν δίκην καὶ δηλοῦσα—μόνον ἵνα δηλώσῃ—ὅτι τὸ 7ον ἄρθρον δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν κληρονομίαν Ζάππα. Καὶ ταῦτα πάντα διατί; διατὶ ἡ ἀπομάκρυσις τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους; ἵνα ἐπωφεληθῶσι τῆς δίκης οἱ κ. κ. Τριαλταφὺλ καὶ Βασίλειος Βρατιάνος. Τοιουτοτρόπως παρενέβη καὶ εἰς τὴν ὑπόθεσιν Βέδμαρ μεταχειριζομένη ἅπαν τὸ κυβερνητικὸν σθένος, ὅπως προμηθεύσῃ ἐπωφελῆ ἐπιχείρησιν τοῖς κ. κ. Μαγιορέσκου καὶ Βουγιουκλίου.

Ἐν ἀμφοτέραις ταῖς δίκαις ἡ κυβέρνησις παρενέβη δι' ἐμμέσων πιέσεων εἰς τὰ δικαστήρια, οὐχὶ ἵνα θριαμβεύσῃ ἀρχή τις δικαίου, εἴτε τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον χάριν τοῦ ἰδιωτικοῦ συμφέροντος δικηγόρων τινων.

GASTON DESCHAMPS

Η ΝΥΝ ΕΛΛΑΣ

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ)

(Συνέχεια).

Τὸ ἔαρ ὡς καὶ τὸ φθινόπωρον ἡ κομψὴ κοινωνία περιφέρεται ἀπὸ τῆς δεκάτης ἄχρι μεσημβρίας ἀνὰ τὴν πλατεῖαν τῶν ἀνακτόρων. Τὴν δεκάτην ὥραν γίνεται ἡ ἀλλαγὴ τῆς φρουρᾶς· ἔνοπλον ἀπόσπασμα μεταβαίνει εἰς ἀναζήτησιν τῆς Σημαίας παρὰ τῷ φρουράρχῳ ἐν τῇ λεωφόρῳ Σταδίου ἀπέναντι τῆς Βουλῆς. Ἅμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ σημαιοφόρου πρὸ τῆς θύρας ἀκούεται τὸ πρόσταγμα· „Παρουσιάσατε ἄρμ! Ἀμέσως, ἔκρηξις τῶν χαλκίνων ὀργάνων καὶ τυμπανοκρουσία χαιρετίζουσι τὴν οὐρανόχρουν μετ' ἀργυροῦ σταυροῦ σημαίας τοῦ Ἁγ. Γεωργίου. Εἰς εὐθεῖαν γραμμήν! Ἐμπρός! Μάρς! Καὶ τὸ πλῆθος παρασυρόμενον ὑπὸ τοῦ ρυθμοῦ ἀκολουθεῖ κατὰ πόδας τοὺς γλαυχείμονας πεζοὺς, ὧν τινες καὶ μάλιστα οἱ τελευταῖοι παραμελοῦσι τὴν εὐθυγραμμίαν μετὰ περιφρονήσεως ἀποζούσης λεύγης ἀπόστασιν τὸ παλληκάρι. Συνήθως, μετὰ τὴν καθημερινὴν ταύτην τελετὴν ἡ μουσικὴ παιανίζει ὑπὸ τὰ παράθυρα τοῦ βασιλέως. Ἄλλο αἴτιον συναθροίσεως· αἱ παιδαγωγοὶ καὶ αἱ τροφοὶ σταματῶσι τὰς παιδικὰς ἀγέλας των· οἱ ἐν ἀγγαρείᾳ στρατιῶται ἀπιθέτουσι πρὸς στιγμὴν ἐπὶ τῆς ἄμμου τὰς λοπάδας καὶ τὰς χύτρας αὐτῶν· γέροντες φουστανελλοφόροι Μωραΐται ἀκροῶνται προσεκτικῶς τῶν ἀγνώστου μουσικῆς συνηχιῶν ἐκείνων, ἀθῶοι δὲ μετὰ μορφῆς πειρατῶν διαβάται ἀκολουθοῦσι δι' ἀκουσίου τῆς κεφαλῆς κινήσεως τοὺς ρυθμοὺς τῆς Mascotte ἢ τῆς Madame Angot. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ εἶναι ζωηρὰ, θορυβώδης. Εἶναι ἡ ὥρα καθ' ἣν αἱ κομψοπρεπεῖς Ἀθηναῖαι ἐπισκέπτονται τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα, τόσα ἐν μικρογραφίᾳ Louvre καὶ Bon-Marché. Τὰ ἐλκυστικώτερα φέρουσιν ἐμβλήματα φύρδην μίγδην μυθολογικὰ καὶ νεώτερα, τόσα ἀντικείμενα ἀπολαύσεως διὰ τοὺς νεωστὶ καταπλεύσαντας ἑλληνιστάς. Οἱ τῶν νεολογημάτων ἔμποροι τεραστίως ἐκοπίασαν ἵνα μεταφράσωσιν ἐν ἀρκούντως κλασικῇ ἑλληνικῇ τοὺς τεχνικοὺς ὅρους τῶν ἀγγελιῶν καὶ τῶν περιεδευόντων ἐμπορικῶν ὑπαλλήλων. Ὅτε οἱ Ἀθηναῖοι ἐπαύσαντο φέροντες τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν στολὴν, συγκειμένην ἐκ χιτῶνος καὶ τινων φλωρίων, σπουδαία εἶχεν ἀναφυῇ δυσχέρεια. „Τοῦ εὐφλέκτου πατριωτισμοῦ τῶν παλληκαρίων μὴ ἐπιτρέποντος νὰ δεχθῶσι, τοὐλάχιστον ἐπισήμως, ξενικὰς λέξεις, ἐδέησε νὰ ἐξευρεθῶσιν ὅροι δι' ἕνα ἕκαστον, τῶν συναποτελούντων τὸν ἀηδῆ ἐκεῖνον ἱματισμὸν, τὸν ἐν τῇ Δύσει ὑπὸ τοῦ ψύχους καὶ τῆς σεμνοτυφίας ἐπινοηθέντα καὶ οὗτινος τὸ φορτικὸν καὶ πολύπλοκον ἀπεδέχθη ἡ Ἀνατολή. Οἱ φιλόλογοι ἐπελάβοντο τοῦ ἔργου. Τὸ corset, ἅμα τῇ ἐμφανίσει του ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τοῦ Αἰγαίου ὠνομάσθη ἱστηθόδεσμος, τὸ δὲ pantalon περισκελίς. Οἱ ἑλληνισταὶ, ὀλίγον εἰθισμένοι εἰς τοιαύτας παιδιὰς, ἐγέλων ὄπισθεν τῶν διόπτρων αὐτῶν ἐπὶ τοῖς θαυμασίοις τούτοις εὑρήμασιν.

Αἱ Ἀθηναῖαι ἐν τούτοις σπανίως μεταχειρίζονται τὰς λέξεις ταύτας θεωροῦντες λίαν σοφὰς καὶ σχινοτενεῖς. Λέγουσι κατὰ προτίμησιν τὸ κορσὲ, τὸ παντελόνι, τὸ μαντώ. Οἱ ἀθηναῖοι φιλόλογοι ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλίπωσι τὰς ἐλευθέρας αὐτῶν μεταφράσεις, εὐάριθμοι δέ τινες μετὰ λύπης βλέπουσιν οἰχομένας τὰς διαφανεῖς αὐτῶν περιφράσεις.

Ὁ λαὸς καὶ οἱ μετρίας καταστάσεως, τουτέστι τὰ τρία τέταρτα τῆς ἐγχωρίου ἀριστοκρατίας, σπανιώτατα ἐπισκέπτονται τὰ παρισινὰ καταστήματα τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, ἐμμένοντες πιστοὶ τῇ ἀγορᾷ. Διέρχονται ὁλόκληρον τὴν πρωΐαν ὀλίγιστα ἀγοράζοντες καὶ πλεῖστα συζητοῦντες. Ἡ ἀγορὰ εἶναι λαβύρινθος στενῶν καὶ ἑλικοειδῶν ὁδῶν ἐν αἷς οἱ καταστηματάρχαι τηροῦσι διαρκῶς ἐκτεθειμένας τὰς πραγματείας των πρὸ τῶν πεζοδρομίων. Ἡ ἀγορὰ αὕτη κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν διάθεσιν αὐτῆς ὁμοιάζει πρὸς τουρκικὸν παζάρι, ὅπερ ἄλλως τε δὲν εἶναι ἰδία τῶν Ὀσμανλήδων ἐφεύρεσις, ἀλλὰ κοινὸν καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολὴν ἀπὸ Βαγδατίου μέχρι τῶν στομίων τοῦ Καττάρου καὶ ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου μέχρι τοῦ Σουλτάνου Ἀβδοὺλ-Χαμὴτ τυγχάνει. Ὁ Ἀνατολίτης, ἐκτὸς ὅταν θέλῃ διὰ πάσης θυσίας ν' ἀπομιμηθῇ τὰ εὐρωπαϊκὰ ἤθη» δὲν ἀρέσκεται πωλῶν τὸ ἐμπόρευμα αὐτοῦ ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ. Τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα, οἷον ἡμεῖς ἐννοοῦμεν αὐτὸ, ἀμέσως συγκοινωνοῦν μετὰ τῆς κατοικίας, καὶ ὀπόθεν δύναταί τις νὰ διακρίνῃ ἐν τῷ ἡμίφωτι τοῦ ὄπισθεν δωματίου τὴν συζυγικὴν παστάδα, τὰ μαγειρικὰ σκεύη, τὴν οἰκογενειακὴν τράπεζαν καὶ τὸ κλειδοκύμβαλον τῆς δεσποινίδος, εἶναί τι ἄγνωστον ἐν Ἀθήναις, Σμύρνῃ ἢ Κωνσταντινουπόλει. Τὸ κατάστημα ἐν ᾧ ἐμπορεύονται ἢ ποιοῦσι τὰς συναλλαγάς των οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μετὰ τοῦ οἴκου ἐν ᾧ βιοῦσι μακρὰν τῶν περιέργων βλεμμάτων. Ὁ Ἀνατολίτης, Ἕλλην ἢ Τοῦρκος, ἐννοεῖ νὰ κρύπτῃ τὸν οἰκογενειακόν του βίον. Οἱ τηροῦντες ἔτι τὰ παλαιὰ ἔθιμα ἔμποροι τῆς ἀγορᾶς ἀπέρχονται τῇ πρωΐᾳ τῶν ἐν τοῖς προαστείοις οἰκίσκων αὐτῶν καὶ δὲν ἐπιστρέφουσιν ἀλλ' ἢ τὴν ἑσπέραν ἀφοῦ κλείσωσι τὰ ἐμπορικά των. Κάθηνται δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ὄπισθεν τῶν ἰχθύων, τῶν λαχάνων, τῶν ὀπωρικῶν ἢ τῶν δερμάτων αὐτῶν, καὶ ἀνταλλάσσουσιν ἀστειότητας φιλονεικοῦντες μετὰ τῶν πελατῶν καὶ πονήρως καμμύοντες τοὺς ὀφθαλμούς.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

ΤΩΝ ΕΝ ΡΩΜΟΥΝ. ΜΟΝΑΣΤΗΡ. ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Πρὸ ἡμερῶν πραγματευόμενοι περὶ τοῦ ἀναγεννηθέντος ζητήματος τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ κτημάτων τῶν Ἁγίων Τόπων, ἐδημοσιεύομεν τὸ ἐν ἔτει 1881 ἀνακοινωθὲν ὑπὸ τοῦ τότε τουρκικοῦ ὑπουργείου ὑπόμνημα, δι' οὗ ἐφιστᾶτο ἡ προσοχὴ τῶν μεγάλων δυνάμεων ἐπὶ τῶν ἀναφαιρέτων δικαίων τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τὸ ζήτημα ἐξακολουθεῖ ἐν σπουδῇ συζητούμενον ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου, ἡ δὲ ἀττικὴ συνάδελφος „Ἀκρόπολις“ ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἐκ τῆς ἥκιστα ἀκριβοῦς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὁμιλίας ἣν ἐποιήσατο ἐν τῇ γαλλικῇ ἀκαδημίᾳ τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν ὁ πρίγκηψ Βιβέσκος, χαράσσει τὸ ἱστορικὸν τοῦ ζητήματος οὕτω·

Ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν Προσκυνημάτων (biens dédiés) εἰσὶ γενικῶς γνωστὰ τὰ εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους, ἤτοι τὰ εἰς τοὺς τέσσαρας πατριαρχικοὺς θρόνους τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Ἀλεξανδρείας, τῆς Ἀντιοχείας καὶ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ εἰς τὰς ἱερὰς κοινότητας τοῦ Σιναίου καὶ ἄλλας τινὰς ἀκόμη μονὰς τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας ἀνήκοντα καὶ ἐν Ρωμουνίᾳ κείμενα κτήματα, ἅτινα εἶχον περιέλθει βαθμηδὸν εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους ἀπὸ τοῦ ΙΕ' περίπου αἰῶνος, τὸ μὲν πλεῖστον διὰ δωρεῶν, ἐν μέρει δὲ καὶ δι' ἀγορᾶς ἢ ἄλλων ἀμφοτεροβαρῶν πράξεων γενομένων ὑπὸ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων αὐτῶν.

Ἡ εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους νομίμως περιελθοῦσα ἰδιοκτησία διετηρήθη ἀνέκαθεν καὶ ἄνευ διακοπῆς εἰς τὴν ἀνενόχλητον κατοχὴν αὐτῶν μέχρι τοῦ ἔτους 1821, ὅτε, ἕνεκα τῆς τότε ἐκραγείσης ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ἐξεδιώχθησαν ἁθρόοι πάντες οἱ ἡγούμενοι τῶν ἑλληνικῶν μονῶν, διότι ἐθεωρήθησαν ἀναμεμιγμένοι εἰς αὐτὴν καὶ ὑποπτοι ἐπομένως διαταράξεως τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης.

Μετὰ τὸ πέρας ὅμως τῆς ἐπαναστάσεως οἱ ἡγούμενοι ἐπανῆλθον ἀναλαβόντες καὶ πάλιν τὴν διοίκησιν τῶν μονῶν, ἀπεδόθησαν δ' αὐτοῖς μετὰ τακτικῆς ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς λογοδοσίας πάντα τὰ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ εἰσπραχθέντα εἰσοδήματα.

Τότε κατὰ πρῶτον ἐκ τοῦ ἐπελθόντος διαβατικοῦ σφετερισμοῦ τῆς διαχειρίσεως τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων ἐξεδηλώθησαν παρὰ τῇ ἐπιτοπίῳ ἀρχῇ διαθέσεις πρὸς πορισμὸν ὠφελείας τινὸς ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν κτημάτων τῶν Ἁγίων Τόπων καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἄρχεται βαθμηδὸν ἀναπτυσσόμενον τὸ μοναστηριακὸν ζήτημα καὶ προσλαμβάνον διεθνῆ χαρακτῆρα, διότι καὶ περὶ αὐτοῦ ἠσχολήθη ἡ ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ ἔτος 1856 πρὸς διοργάνωσιν τῶν παραδουναβείων ἡγεμονειῶν συνελθοῦσα συνδιάσκεψις.

Ἡ ἀπόφασις τῆς συνδιασκέψεως τῶν Παρισίων, ἥτις περιέχεται ἐν τῷ XIII πρωτοκόλλῳ τῆς 30 Ἰουλίου 1853 ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἵνα δοθῇ δικαία λύσις εἰς τὴν διαφοράν, τὴν ὑφισταμένην ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων, τῶν ἡγεμονειῶν καὶ τοῦ κλήρου, τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη θὰ προσκληθῶσι νὰ συνεννοηθῶσιν ἀπ' εὐθείας.

Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει δὲν κατορθώσωσι νὰ συνεννοηθῶσιν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἑνὸς ἔτους, ὁ διακανονισμὸς τοῦ ζητήματος θὰ γίνῃ διὰ διαιτησίας».

Ἡ προθεσμία αὕτη παρῆλθεν ἄνευ ἀποτελέσματος, ἀνενεώθη ὅμως ἐν τῇ συνδιασκέψει τῆς Κωνσταντινουπόλεως διὰ νέου τῶν μεγάλων δυνάμεων πρωτοκόλλου τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1859, ἔχοντος ὡς ἑξῆς·

«Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Τουρκίας ὑπομιμνήσκουσιν ὅτι ἡ συνδιάσκεψις κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 30 Ἰουλίου 1853 ἀπεφάσισε τὴν χορήγησιν προθεσμίας ἑνὸς ἔτους εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη, ὅπως συνεννοηθῶσιν ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τῆς ἀφορώσης εἰς τὰ μοναστηριακὰ κτήματα. Δέον νὰ παρατηρηθῇ ὅτι ἡ ἀβεβαία κατάστασις, ἐν ᾗ διατελοῦσι μέχρι σήμερον αἱ ἡγεμονίαι, δὲν ἀπέτρεψε τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀσχολίαν, προτείνουσιν ὅθεν νὰ ἀποφασισθῇ, ἵνα ἡ προθεσμία τοῦ ἑνὸς ἔτους, περὶ ἧς γίνεται μνεία ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ τοῦ πρωτοκόλλου ἀρ. XIII ἄρξεται ὑπολογιζομένη μόνον μετὰ 6 μῆνας ἀφ' ἧς ὁ συνταγματάρχης Κούζας περιεβλήθη τὸ ἀξίωμα τοῦ Ὁσποδάρου τῆς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας.

Ἡ πρότασις αὕτη ἐγένετο ἀποδεκτή·

Καὶ ἡ προθεσμία αὕτη παρῆλθεν ἐπίσης εἰς μάτην, διότι ὁ ἡγεμὼν Κούζας οὐδόλως ἐσκέφθη νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' ἤρχισε μάλιστα μετά τινα χρόνον νὰ προβαίνῃ καὶ εἰς μέτρα ἄλλα ἀμέσου τῶν εἰσοδημάτων ἰδιοποιήσεως. Περὶ τῆς διαγωγῆς ταύτης τοῦ ἡγεμόνος Κούζα αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἀπηύθυναν τῇ 6ῃ Ἰουλίου 1860 κοινὴν διακοίνωσιν εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, δι' ἧς ἀπεφαίνοντο ὅτι τὰ τῶν Μοναστηρίων ἔδει νὰ μείνωσιν εἰς ἣν θέσιν ἦσαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συνδιασκέψεως τῶν Παρισίων τοῦ 1858. Καὶ ἀπέσχε μὲν τότε ὁ ἡγεμὼν Κούζας ὑπείκων εἰς τὴν θέλησιν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων νὰ προβῇ εἰς ἄλλην τινα ἐνέργειαν, ἀλλ' εὐθὺς ὡς διέγνω εὐσοίκως τὰς περιστάσεις ἐπανῆλθεν εἰς τὸν ἀρχικόν του σκοπὸν καὶ τέλος κατὰ μῆνα νοέμβριον τοῦ 1862 κατέσχεν ὁριστικῶς τὰ μοναστηριακὰ κτήματα.

Ἡ Εὐρώπη δὲν ἠδύνατο, ὡς εἰκὸς, νὰ μείνῃ ἀδιάφορος πρὸ τῆς πράξεως ταύτης τοῦ ἡγεμόνος Κούζα, συνελθοῦσα δ' ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ ἔτος 1864 ἔλαβε τὰς ἑξῆς ἀποφάσεις.

Πρωτόκολλον Ι. Ἀφετηρία. Πρωτ. XIII. Συνδιάσκεψις Παρισίων, 30 Ἰουλίου 1858.

„Ἀναγνωρίζεται 1) ὅτι αἱ διάφοροι προσδοκίαι τοῦ πρωτοκόλλου τούτου δὲν ἐπραγματοποιήθησαν. 2) ὅτι ἡ Μολδοβλαχικὴ κυβέρνησις διὰ σειρᾶς διαδοχικῶν μέτρων ἔλυσεν αὐθαιρέτως καὶ ἰδιωφελῶς ζητήματα, περὶ τοῦ τρόπου τῆς λύσεως τῶν ὁποίων προενόησαν αἱ Δυνάμεις, διατυπώσασαι αὐτὸν ἐν ἀποφάσει ὑποχρεωτικῇ διὰ τὴν ἐν λόγῳ κυβέρνησιν· 3) ὅτι κατ' ἀκολουθίαν καθῆκον τῆς συνδιασκέψεως εἶναι νὰ θεωρήσῃ ὡς ἄκυρα τὰ μέτρα, ὧν ὁ αὐθαίρετος χαρακτὴρ οὐδὲν δύναται νὰ ἔχῃ κῦρος δι' αὐτὴν, καὶ ν' ἀποδοκιμάσῃ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἡ Μολδοβλαχικὴ κυβέρνησις ἐνόμισεν ὅτι ἠδύνατο νὰ ὑπερβῇ τὴν ἁρμοδιότητα αὐτῆς εἰς ζητήματα, ὧν ἡ ἐπίλυσις δὲν ἀνήκει αὐτῇ.

Πρωτ. ΙΙ. (Ἀπόφασις περὶ διορισμοῦ μικτῆς ἐπιτροπῆς παρ' ᾗ καὶ αἱ ἡνωμέναι ἡγεμονεῖαι καὶ οἱ ἱεροὶ τόποι θὰ διώριζον ἀνὰ ἕνα ἀντιπρόσωπον πρὸς δόσιν πληροφοριῶν καὶ ἐξηγήσεων).

Πρωτ. ΙΙΙ. Τὰ μέλη τῆς συνδιασκέψεως ἐθεώρησαν προσῆκον νὰ ὁρίσωσιν ὅτι οὐδεμία πρᾶξις ἀπαλλοτριώσεως δέον νὰ ἐνεργηθῇ, καὶ ὅτι ἡ διατήρησις τῶν εἰσοδημάτων δέον νὰ ἐξασφαλισθῇ μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἀποπερατώσεως τῆς διαφορᾶς, ὅτι ἰδίως δέον ἡ κυβέρνησις τῶν ἡνωμένων ἡγεμονειῶν νὰ εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου. Ὁ Ὁσποδάρος ὅστις ἄλλως τε ἐδήλωσεν ἀρχῆθεν ὅτι δὲν ἐσκόπει νὰ διαθέσῃ τὰ εἰσοδήματα ταῦτα, ἔχει ἄρα καθῆκον ν' ἀπέχῃ πάσης τοῦ λοιποῦ χρήσεως αὐτῶν, καὶ ἡ συνδιάσκεψις εἶναι σύμφωνος ὅτι τὰ ἐν λόγῳ εἰσοδήματα δέον ἀνελλιπῶς νὰ κατατίθενται κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν διατήρησιν αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ταμεῖον ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν δυνάμεων. Τὰ ἱερὰ σκεύη τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν μοναστηρίων δέον νὰ διαφυλάττωνται μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας.

Μετὰ τὰς ἄνω ληφθείσας ἀποφάσεις ἤρχισεν ἀμέσως ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν διὰ τῆς συστάσεως τῆς διεθνοῦς ἐπιτροπῆς, ἐκ τῶν ἐνώπιον δ' αὐτῆς διεξαχθεισῶν μακρῶν καὶ λεπτομερῶν συζητήσεων πληρέστατα ἀπεδείχθησαν πάντα τὰ δικαιώματα τῶν Ἁγίων Τόπων. Βλέπουσα ὅμως ἡ ἡγεμονικὴ κυβέρνησις ὅτι δὲν θὰ τῇ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἀπόφασιν τῶν μεγάλων δυνάμεων, συνεκέντρωσεν ὅλας τὰς προσπαθείας αὐτῆς πρὸς ἀναβολὴν τῆς ὑποθέσεως, ἀφοῦ δὲ πρότερον παρέσχεν ἐπίσημον διαβεβαίωσιν περὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς, ὑπέβαλε πρότασιν περὶ συμβιβασμοῦ, πρότασιν ὅμως ἀποκρουσθεῖσαν ὑπὸ τῶν Ἁγίων Τόπων, διότι ἡ ἀποζημίωσις ὡρίζετο εἰς 20 ἑκατομ. φρ., τὰ ὁποῖα, ὑπολογιζομένου τοῦ τόκου πρὸς 3 ο)ο, ὡς συνήθως ὑπολογίζεται ὁ ἐπὶ ἀκινήτων τόκος, θὰ ἀπέφερον ἐτήσιον εἰσόδημα ἐκ φράγκων ἑξακοσίων χιλιάδων, ἐνῷ κατὰ τὸ 1861—62 ὅτε γένετο ἡ κατάσχεσις, τὰ εἰσοδήματα τῶν Μονῶν ἀνῆλθον εἰς φρ. 9,638,397.

Ἡ πρότασις αὕτη περὶ συμβιβασμοῦ εἶναι ἡ μνημονευομένη ἐν τῇ εἰς τὴν ἀκαδημίαν τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἀνακοινώσει τοῦ πρίγκηπος Βιβέσκου· ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ προσέθηκεν, ὅτι δηλ. τὸ ζήτημα δέον νὰ θεωρηθῇ περατωθὲν μετὰ τὴν ἄρνησιν τῶν Ἁγίων Τόπων νὰ δεχθῶσι τὸ προσενεχθὲν, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀκριβές· διότι τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ἐξηκολούθησαν μὲν μένοντα ἐν τῷ αὐτῷ σημείῳ καὶ ἕνεκα τῆς ἐπελθούσης ἐν Ρωμουνίᾳ ριζικῆς μεταβολῆς τῶν πραγμάτων καὶ ἕνεκα ἄλλων πολιτικῶν γεγονότων· ἀλλ' ὅτε ἐν ἔτει 1878 συνῆλθε τὸ συνέδριον τοῦ Βερολίου καὶ πάλιν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἁγίων Τόπων ἐπεκαλέσθησαν τὴν ὑψηλὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν δικαίων των, οἱ μεγάλαι δυνάμεις δὲ πιστῶς διερμηνεύουσαι τὸ ἀνέκαθεν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης φρόνημα τῆς Εὐρώπης ἀπεφήναντο διὰ τοῦ XV πρωτοκόλλου τὰ ἑξῆς·

„Θὰ σημειωθῇ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Δυνάμεων εἰσὶ πρόθυμοι ν' ἀνενεχθῶσιν εἰς τὰς οἰκείας κυβερνήσεις περὶ τοῦ θέματος τούτου, καὶ νὰ συστήσωσιν εἰς τὴν μέριμναν αὐτῶν τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἴτε ἐπὶ τῶν παλαιῶν βάσεων, εἴτε ἐπὶ ἐκείνων τῶν συζητήσεων τῆς συνδιασκέψεως.

Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις οὐδέποτε ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐγέρσεως τῆς προκειμένης διαφορᾶς ἐπαύσατο ἐνδιαφερομένη ὑπὲρ τῶν δικαίων τῶν Πατριαρχείων καὶ τῶν ἄλλων ἁγίων κοινοτήτων, καθ' ἣν εἶχεν ὑποχρέωσιν ἐκ τοῦ διπλοῦ λόγου τῆς τε θρησκείας καὶ τῆς τοῦ γένους ἑνότητος. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἔτους 1881 ἐπῆλθεν ἄλλος λόγος δίδων αὐτῇ τὸ δικαίωμα [καὶ εἰς ἄμεσον ἐνέργειαν, καθόσον διὰ τῆς προσαρτήσεως τῆς Θεσσαλίας περιῆλθον εἰς τὸ ἑλληνικὸν κράτος αἱ μοναὶ τῶν Μετεώρων, τοῦ Δούσκου, τοῦ Βερλὰμ καὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, αἵτινες εἶχον ἐπίσης ἀκίνητον ἐν Ρωμουνίᾳ περιουσίαν.

Ἐπὶ τοῦ μονοστηριακοῦ ζητήματος ἐζητήθη ἐν ἔτει 1885 ἡ γνώμη τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου, τὰ συμπεράσματα δὲ αὐτῆς μετὰ μακρὰν βάσανον καὶ μελέτην τῆς ὑποθέσεως εἰσὶ περίπου τὰ ἑξῆς· „Ὅτι τὸ μοναστηριακὸν ζήτημα ἐξακολουθεῖ ἔχον τὸν διεθνῆ αὐτοῦ χαρακτῆρα καὶ ὅτι εἰς τοὺς Ἁγίους τόπους συνεπείᾳ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Βερολινείου Συνεδρίου μένει ἀναφαίρετον τὸ δικαίωμα νὰ δικινήσωσιν ἐκ νέου τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος.

ΑΙ ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΘΑΝΑΤΟΙ
ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ἐκ πραγματείας περὶ τῶν γεννήσεων καὶ τῶν θανάτων ἐν Εὐρώπῃ, δημοσιευθείσης ἐν τῷ «Νεολόγῳ», ἀποσπῶμεν τὰς ἑπομένας περικοπάς·

Ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Εὐρώπῃ ἐν γένει ἀπὸ δέκα ἤδη ἐτῶν αἱ γεννήσεις ἐλαττοῦνται, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ θνησιμότης, ἥτις ὁλονὲν προσλαμβάνει μεγάλας διαστάσεις. Ἡ ζωὴ δὲν πληροῖ πλέον τὰ κενά, τὰ ὁποῖα δημιουργεῖ ὁ θάνατος. Ὁ ἄνθρωπος ὁ κυριώτατος πλοῦτος παντὸς λαοῦ, ὁσημέραι ἐκλείπει!

Ἐν τῇ γαλλικῇ βουλῇ ὑπεβλήθη νομοσχέδιον ἀποβλέπον κυρίως εἰς τὴν πρόληψιν τοῦ περαιτέρω κινδύνου καὶ θεραπείαν τοῦ παρατηρουμένου ἀπό τινων ἐτῶν κακοῦ, τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γεννήσεων καὶ αὐξήσεως τοῦ τῶν θανάτων. Ἐν Γαλλίᾳ τῷ 1883 ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων ἀνῆλθεν εἰς 937,057, ἐνῷ τῷ 1890 ἀνῆλθεν εἰς 838,059 ἤτοι παρουσιάζει ἐλάττωσιν 100 χιλ. γεννήσεων (99,885, ἀκριβῶς), ὁ ἀριθμὸς δὲ οὗτος τῶν γεννήσεων εἶναι κατὰ 34,446 μικρότερος τοῦ τῶν θανάτων. Ὁ θάνατος ὅθεν ὑπερέχει τῆς ζωῆς καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ καθ' ὃν εἰρήνη ἐπικρατεῖ, δὲν ὑπάρχουσι δὲ καὶ δειναὶ ἐπιδημίαι.

Ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γεννήσεων δὲν ἀνάγεται μόνον εἰς τὸ ἔτος 1890. Ἐπὶ δέκα ἤδη ἔτη βαίνει ἐλαττουμένη ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος. Κατὰ τὸ ἔτος 1890 ἐν Γαλλίᾳ ἐγένοντο:

42,520	γεννήσεις ὀλιγώτερον	ἢ κατὰ τὸ	1889
44,580	„ „	„ „	1888
61,275	„ „	„ „	1887
74,770	„ „	„ „	1886
86,499	„ „	„ „	1885
99,699	„ „	„ „	1884
99,885	„ „	„ „	1883

Ἡ γονιμότης τῆς Γαλλίας στειρεύει ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν γάμων ἐλαττοῦται ἐπίσης ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, καίτοι κατὰ μᾶλλον περιωρισμένας διαστάσεις, τοῦθ' ὅπερ ἄγει ἡμᾶς νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ ἀνὴρ ἑκουσίως ἀποφεύγει τὴν πολυτεκνίαν, σημεῖον δειλίας πρὸς τὸ καθῆκον!

Τῷ 1884	ἐγένοντο	289,555	γάμοι
1885	„	283,180	„
1886	„	283,208	„
1887	„	277,060	„
1888	„	276,848	„
1889	„	272,934	„
1890	„	272,934	„
1891	„	269,332	„

ἤτοι κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔτος ἐγένοντο 20,223 γάμοι ὀλιγώτερον ἢ πρὸ 6 ἐτῶν, τῷ 1884.

Τοὐναντίον αὔξησις παρατηρεῖται εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν θανάτων.

Τῷ 1881	ἐγένοντο	θάνατοι	828,828
1882	„	„	833,539
1883	„	„	841,141
1884	„	„	868,784
1886	„	„	660,222
1890	„	„	876,505

ἤτοι τὸ 1890 ἐγένοντο 47,677 θάνατοι περισσότερον ἢ τῷ 1881 καὶ 35,364 περισσότερον ἢ τῷ 1883, καὶ τοῦτο ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων ἦτο κατὰ 100,000 ὑποδεέστερος τοῦ ἀντιστοίχου κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, ἤτοι κενοῦνται ἐν τῇ κοινωνίᾳ διὰ θανάτων 135,000 θέσεις αἵτινες δὲν πληροῦνται διὰ γεννήσεων! Τὰ τέσσαρα ἔτη 1885, 1887, 1888 καὶ 1889 δὲν δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὰ λοιπὰ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς θνησιμότητος, καθότι ἡ παρατηρουμένη εἰς τὰ λοιπὰ ἓξ ἔτη θλιβερὰ πρόοδος τῶν θανάτων ἦτο πολλῷ ἀνωτέρα ἢ κατὰ τὰ προρρηθέντα. Ἐξαιρέσει τῶν τεσσάρων τούτων ἐτῶν, ἡ θνησιμότης βαίνει αὔξουσα ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος.

Ὀλιγώτεραι γεννήσεις καὶ περισσότεροι θάνατοι ἐκ διαφόρων προκαλούμενοι αἰτίων! Βεβαίως συμπτώματα οὐχὶ λίαν εὐάρεστα. Ἀλλ' οὐ μόνον ἐν Γαλλίᾳ ἡ κατάστασις αὕτη παρατηρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐν ὁλοκλήρῳ τῇ Εὐρώπῃ, ἐν ᾗ ὀλίγον καὶ κατὰ μικρὸν ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων ἐλαττοῦται, αὐξάνει δὲ ὁ τῶν θανάτων.

Οὕτω ἐν Ἀγγλίᾳ τῷ 1879 ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων 1000 κατοίκων ἦτο 34.7, ἐνῷ τῷ 1890 ἦτο 20.2!

Ἐν Βελγικῇ, 31.5 γεννήσεις ἐπὶ 1000 κατοίκων τῷ 1879, ἐνῷ τῷ 1890, 28.7 μόνον!

Ἐν τῇ γερμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ τῷ 1879 ἐπὶ 1000 κατοίκων 38.9 γεννήσεις, τῷ 1890 μόνον 35.7.

Ὡς βλέπομεν καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην ὡς κολλητικὸν νόσημα μετεδόθη ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γεννήσεων· ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προξενεῖ λύπην εἶναι ὅτι σὺν τῇ ἐλαττώσει τῶν γεννήσεων παρατηρεῖται αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θανάτων. Τῷ 1879 ἐν Γαλλίᾳ 25 γεννήσεις ἐγένοντο ἐπὶ 1000 πολιτῶν, ἐνῷ τῷ 1890 μόνον 21.8 γεννήσεις ἐπὶ ἰσαρίθμων κατοίκων, ἤτοι ἐλάττωσις κατὰ τὸ ἕκτον περίπου.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Κατηρτίσθη Βιοτεχνικὴ Ἑταιρία πρὸς προαγωγὴν τῆς διδασκαλίας τῶν τεχνῶν. Ἐπίτιμος πρόεδρος ἀνηγορεύθη ὁ βασιλόπαις Γεώργιος, ἀντιπρόεδροι δὲ οἱ κ.κ. Φ. Νέγρης καὶ Ἀρ. Βαλέττας.

— Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν νὰ συνδεθῶσιν οἱ διάφοροι ἐπὶ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς σταθμοὶ διὰ τηλεφώνων.

— Ἡ ἐπὶ τῆς ἀναδασώσεως τοῦ ἐδάφους ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου «Παρνασσοῦ» προσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ὃν ὀνόματι δ' αὐτῆς ὁ κ. Ἀρ. Ρούκης παρεκάλει τὸν βασιλέα ν' ἀναδεχθῇ τὴν προστασίαν τοῦ ἔργου καὶ νὰ τάξῃ ὡς τακτικὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς ἕνα τῶν υἱῶν του. Ὁ βασιλεύς, ἐπαινέσας μεγάλως τὴν ἰδέαν, ὑπεσχέθη ὅτι θὰ παράσχῃ πᾶσαν συνδρομήν. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο, ἐὰν φιλόπατρίς τις ὁμογενὴς παρεῖχε γενναίως εἰς τὸν Σύλλογον «Παρνασσὸν» κεφάλαιόν τι, ὅπως γίνῃ ἔναρξις τοῦ ἔργου ἐπὶ τῶν παρὰ τὰς Ἀθήνας λόφων.

— Ἐξεπονήθη ὑπὸ τῆς Γεωδαιτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν αὐστριακῶν ἀξιωματικῶν, συμπράξει διακεκριμένων ἀξιωματικῶν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ, ὁ γεωδαιτικὸς χάρτης τῆς χώρας, καρπὸς τριετοῦς εὐσυνειδήτου καὶ φιλοπόνου ἐργασίας.

— Κατά τινα στατιστικήν, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ „Ἀκροπόλει", ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως πλοῖα Ἑλλήνων 676, ἔχοντα χωρητικότητα 261,333 τόννων, ρυμουλκὰ δὲ 46, ἔχοντα δύναμιν 2,071 ἵππων. Πάντες οἱ λοιποὶ ξένοι καὶ οἱ Ρωμοῦνοι ὁμοῦ ἔχουσι πλοῖα καὶ ρυμουλκὰ 121, ὧν ἡ μὲν χωρητικότης δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 56,840 τόννους, ἡ δὲ δύναμις τοὺς 774 ἵππους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐν Ρωμουνίᾳ δημοσίου ὁμοφώνως ἐξενεχθεῖσα ἀπόφασις ἠθικοῦ θανάτου κατὰ τῆς τέως λιβελλογράφου διευθύνσεως ἀποτρέπουσιν ἡμᾶς τοῦ ν' ἀνασκευάσωμεν καὶ τὸν δεύτερον ἐκείνης λίβελλον, θεωροῦντες μικροπρέπειαν τὸ νὰ προσβάλωμεν ἠθικὸν πτῶμα.

Εὐχαριστοῦντες πᾶσι τοῖς συλλυπηθεῖσιν ἐπὶ τῇ ἐπισυμβάσῃ ἡμῖν συμφορᾷ φίλοις, αἰτοῦμεν συγγνώμην ἄν, ἀπατηθέντες ὑπὸ ψιμμυθίου, ἠπατήσαμεν ἀκουσίως αὐτούς. Errare humanum est.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

Ὁ συμπαθὴς νέος καὶ διακεκριμένος ἰατρὸς κ. Εὐγένιος Καραβίας ὅστις τὸν παρελθόντα σεπτέμβριον ἐκ Βραΐλας ἀπελθὼν ἐπεβιβάσθη ἐξ Ἁμβούργου ἀτμοπλοίου τῶν ὑπερωκεανείων πλοῶν ὅπως, χάριν πλουτισμοῦ τῶν γνώσεων αὐτοῦ, περιέλθῃ τὴν γῆν, μὴ λησμονῶν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ τοὺς φίλους καὶ οἰκείους γράφει αὐτοῖς ἑκάστοτε. Τὰ κατὰ τὴν περιοδείαν του, εὐτυχήσαντες νὰ γνωρίσωμεν ἐξ ἐπιστολῆς τοιαύτης σπεύδομεν νὰ μεταδώσωμεν αὐτὴν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις.

Χογκόνγκ 7 Δβρίου 1892.

Φίλτατέ μοι,

Χρονολογῶ τὴν ἐπιστολήν μου ἀπὸ Χογκόγκ διότι ἐκεῖθεν θὰ σταλῇ, τὴν γράφω ὅμως ἐκ Καντῶν, ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου· δὲν γράφω διότι δὲν ὑποφέρω νὰ βλέπω τὰς ἐπιστολὰς ἐπὶ 10 ἢ 15 ἡμέρας καθ' ἃς ἐνίοτε διαρκεῖ ὁ πλοῦς, κειμένας ἐντὸς τοῦ κοιτονίσκου μου. Ὅταν φθάσω εἰς πόλεις σπεύδω νὰ ἴδω τὰ πάντα, κατ' ἀνάγκην λοιπὸν γράφω μίαν ἢ δύω ὥρας πρὶν ἀγκυροβολήσῃ τὸ ἀτμόπλοιον ἢ ὀλίγον πρὶν ἀναχωρήσῃ. Γράφω δὲ 8 ἢ 10 ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς φίλους ὅπως εἰ δυνατὸν εὐχαριστήσω τοὺς πλείστους, χωρὶς βεβαίως νὰ συναγωνίζωμαι πρὸς τὸν Βλώϊτς τοῦ «Χρόνου» τῆς Ἀγγλίας ἢ τῶν "Ἡμερησίων Νέων„ Ἀπὸ Χογκόγκ ἔνθα τὸ ἀτμόπλοιον μένει, ἦλθον εἰς Καντῶν χθὲς τὴν νύκτα καὶ ἀναχωρῶ σήμερον εἰς τὰς 6. Ἦλθον ὅπως λάβω ἰδέαν ἀληθοῦς κινεζικῆς πόλεως. Εἶναι δὲ αὕτη λίαν ἐκτεταμένη, διότι αἱ οἰκίαι εἶναι ἰσόγειοι πλὴν εὐαρίθμων ἐξαιρέσεων καὶ χωρίζονται ἀπὸ ὁδοὺς στενὰς τόσον ὥστε ἂν τις ἐξαπλωθῇ θ' ἀναγκασθῇ νὰ λυγίσῃ τοὺς πόδας. Τὰ πεζοδρόμια τῆς Βραΐλας εἶναι πλατύτερα τῶν ὁδῶν τοῦ Καντῶν αἵτινες ὅμως εἶναι καθαραὶ καὶ γραφικώταται, μετὰ πλουσίων καταστημάτων, κεχρωματισμένων ἐπιγραφῶν καὶ πολυχρόων φανῶν, ὥστε νομίζει τις ὅτι εὑρίσκεται εἰς ἀτελεύτητον ἐνετικὸν καρναβάλι. Μεταξωτὰ θαυμάσια καὶ εὐθηνότατα, λεπτουργήματα ἐκ ξύλου, ἐξ ἐλεφαντόδοντος, ἐξ ἀλαβάστρου ἐξαίσια, ὡς καὶ πλεῖστα ἄλλα. Τὸ δὲ Χογκόγκ, πάντοτε ἐννοεῖται ἐξαιρεῖται ἡ κινεζικὴ συνοικία, δύναταί τις ἐπὶ ἡμέρας νὰ περιεργάζεται. Πρό τινων ἐτῶν δὲν ὑπῆρχε δένδρον ἐφ' ὅλης τῆς νήσου, ἡ θάλασσα ἔφθανε μέχρι τοῦ μέρους ἔνθα κεῖται νῦν ἡ ὡραία ὁδὸς Queens Road. Ὅλη ἡ πόλις εἶναι ἐστρωμένη μὲ macadam ἐφ' οὗ ρίπτουν cimento. Αἱ οἰκίαι κυρίως δὲ αἱ τράπεζαι καὶ τὰ ξενοδοχεῖα εἶναι μεγαλοπρεπέστατα, τὰ καταστήματα τά τε κινεζικὰ καὶ τὰ ξένα πλουσιώτατα. Σημειωτέον ὅτι οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ὅπερ ἐν Λονδίνῳ ὑπάρχει χρήσιμον τοῖς Ἄγγλοις ἐλλείπει ἐντεῦθεν. Τὸ νεκροταφεῖον των εἶναι κῆπος ὃν οὐδὲ κατ' ὄναρ εἶδον οἱ ἐν Βραΐλᾳ καὶ Βουκουρεστίῳ. Ὑπάρχουσι δύο κῆποι ὡς τὸ Parc τῆς Βιέννης καὶ θαῦμα θαυμάτων σιδηρόδρομος funiculaire ἀναβαίνων εἰς τὴν κορυφήν, ἐφ' ἧς κεῖνται πολλαὶ ἀγγλικαὶ οἰκίαι καὶ δύο λαμπρὰ ξενοδοχεῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἡ κατοικία καὶ τρὶς τὴν ἡμέραν ἄφθονος καὶ καλὴ τροφὴ στοιχίζει κατὰ μῆνα 150—200 φρ. Ὅταν τις ἀναβῇ ἐκεῖ καὶ ἴδῃ τὴν κατάβασιν κυριεύεται ὑπὸ φόβου διὰ τὴν ἐνδεχομένην τύχην του. Ἀλλ' οὐδεὶς φόβος, οἱ Ἄγγλοι κατεσκεύασαν τὸν σιδηρόδρομον καὶ ἀρκεῖ τοῦτο νὰ σὲ ἐνθαρρύνῃ Τὸ ὡραιότερον θέαμα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκτυλίσσεται ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἐκείνης, διότι ἀπὸ τοῦ εὐρυτάτου λιμένος ἐκτείνεται εἰς τὴν ἀπέραντον θάλασσαν, τὰ δὲ ἐν τῷ λιμένι πλοῖα ὡς λέμβοι φαίνονται. Ἐπὶ στιγμὴν ἐνόμισα ὅτι ὁ Μελίδης εὑρίσκετο ἐδῶ, διότι εἶδον ἀγγελίας φερούσας τὸ ὄνομα Κανάρης, le celèbre prestidigitateur grec (ὁ διάσημος ἕλλην ταχυδακτυλουργός), ἀλλ' ἦτο γερμανὸς ἢ ἄλλος καὶ λυποῦμαι τὰ 50 λεπτὰ εἰσόδου ἅτινα ἔδωκα ὅπως τὸν ἴδω. Θέλω σᾶς γράψει καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν.

ΕΥΓ. ΚΑΡΑΒΙΑΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐν τῇ βουλῇ τὸ παρελθὸν σάββατον ὁ βουλευτὴς κ. Τσούφλεας ὑπέβαλε τὴν ἀκόλουθον πρότασιν ὑπὲρ ἧς ἐψηφίσθη τὸ κατεπεῖγον, ἵνα μετατραπῇ εἰς νομοσχέδιον.

«Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἐν Βέρνῃ 4 διεθνοῦς συνεδρίου, αἵτινες τείνουσιν εἰς τὴν ἀντικατάστασιν, τοὐλάχιστον ἐν ταῖς πλείσταις περιπτώσεσι, τῆς τυφλῆς τύχης τῆς ἰσχύος καὶ τῆς ἀνωφελοῦς σπατάλης ἀνθρωπίνου αἵματος δι' ἐκδικαστικοῦ συστήματος συμφώνου τῷ δικαίῳ·

»Ἡ βουλὴ ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν ἵνα ἡ κυβέρνησις τοῦ βασιλέως ἐν ταῖς μετὰ τῶν ξένων δυνάμεων σχέσεσιν αὐτῆς ἐργασθῇ πρὸς παραδοχὴν τοῦ συστήματος τῆς διαιτησίας πρὸς ἐπίλυσιν τῶν διεθνῶν διαφορῶν συμφώνως ταῖς τοῦ δικαίου ἀρχαῖς· ἵνα προτείνῃ, περιστάσεως τυχούσης, τὴν ἐν ταῖς συνθήκαις προσθήκην ἄρθρου θεσπίζοντος τὴν διὰ διαιτητικῆς ὁδοῦ ἐξομάλινσιν τῶν ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ ἢ ἐφαρμογῇ αὐτῶν ἀναφυομένων δυσχερειῶν.

»Ἐν τῇ αὐτῇ σειρᾷ ἰδεῶν,—καὶ πεποιθυῖα ὅτι ἐν τέλει ἡ φωνὴ τοῦ ὀρθοῦ λόγου θὰ ὑπερισχύσῃ—ἡ βουλὴ ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ἵνα ἡ κυβέρνησις κατορθώσῃ τὴν ὑπὸ τὴν διεθνοῦς συνεδρίου ἀναγνώρισιν τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀπαραβιάστου τῆς κατὰ θάλασσαν ἰδιοκτησίας ἐν καιρῷ πολέμου».

Ἡ πρὸς ἀνέγερσιν μνημείου τοῦ Ι. Κ. Βρατιάνου ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισεν ὅπως τὸ ἐκ τῶν δημοσίων συνεισφορῶν περίσσευμα χρησιμεύσῃ εἰς τὴν ἀνέγερσιν ἀνδριάντος τοῦ Κ. Α. Ρωσσέττη.

Ἡ σύνταξις τῆς «Ν. Ἡμέρας» ἀνέλαβε νὰ συλλέξῃ καὶ συναρμολογήσῃ δι' εἰσαγωγικῆς μελέτης τὰ κυριώτερα ἔργα τοῦ ἀρχαίου καὶ ἐπιφανεστάτου αὐτῆς συνεργάτου τοῦ πολυκλαύστου Ἀναστασίου Σ. Βυζαντίου.

Περιττὸν νὰ ἐξάρωμεν τὴν σπουδαιότητα τῆς συλλογῆς καὶ νὰ προτρέψωμεν τοὺς ὁμογενεῖς ὅπως συνδράμωσιν εἰς τὴν τοῦ ἔργου ἔκδοσιν. Τὸ πρὸς τὴν μνήμην τοῦ μακαρίτου καθῆκον παντὸς Ἕλληνος τὸ ἐπιβάλλει.

Ἡ συλλογὴ θ' ἀποτελέσῃ ὀγκώδη τόμον, οὗ ἡ τιμὴ ὡρίσθη εἰς φρ. 10. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

Ἡ Α. Ε. ὁ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς διέταξε τὴν ἐπὶ δωδεκαήμερον διακοπὴν τῶν μαθημάτων ἔν τισι σχολαῖς τοῦ Γαλαζίου ἔνθα ἀνεφάνησαν κρούσματα διφθερίτιδος.

Ἡ δημαρχία οἰκοδομεῖ ἐν Κοτροτσενίῳ καὶ νέον ἐργοστάσιον διὰ τὸν ἠλεκτρικὸν φωτισμὸν τῆς πόλεως, οὕτως ὥστε ἐν περιπτώσει βλάβης τῶν τροχῶν νὰ μὴ διακόπτηται ὁ φωτισμός. Ἡ ὁριστικὴ ἐγκαθίδρυσις περατωθήσεται ἐντὸς μηνὸς περίπου.

Λέγεται ὅτι ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα Βικτωρία προτίθεται ν' ἀπονείμῃ τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Λουτροῦ τῷ πρίγκηπι Φερδινάνδῳ τῆς Ρωμουνίας.

Λέγεται ὅτι ἡ διφθερῖτις ἀνεφάνη καὶ ἐν τῷ νομῷ Σουτσεάβας.

Οἱ συμπαθέστατοι κ. κ. δόκτωρ Λουκάτσης καὶ Κοροϊάνος ἀπῆλθον τὸ παρελθὸν σάββατον εἰς Τρανσυλβανίαν.

Τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον Βουκουρεστίου θὰ συνέλθῃ ἀπόψε ἵνα ἐξακολουθήσῃ τὴν συζήτησιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν χρηματιστηρίων νομοσχεδίου.

Ἡ νέα ἑταιρία τῶν τροχιοδρόμων ἤρξατο τῆς κατασκευῆς γραμμῆς ἀπὸ τῆς γωνίας τῶν ὁδῶν Στιρβέϋ-Βόδα καὶ Λουτεράνα μέχρι τοῦ ζυθοπωλείου Λούτερ διὰ τῶν ὁδῶν Στιρβέϋ-Βόδα καὶ Πλέβνας.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ „ΕΛΠΙΣ"
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΣΗ

Ὁ ἐν Κωνστάντσῃ Ἑλληνικὸς Σύλλογος „Ἐλπὶς" λαμβάνει τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλῃ εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ ὅτι ἐνοικιάσας μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ κατὰ τὴν πλατεῖαν Ὀβιδίου Καφενείου τὸ „Βυζάντιον", μετεσχημάτισεν αὐτὴν εἰς αἴθουσαν Ἀναγνωστηρίου.

Ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ τούτῳ, τὸ ὁποῖον ἤρξατο λειτουργοῦν ἀπὸ τῆς χθὲς Δευτέρας, 30 λήξ. θὰ εὑρίσκουσι τὰ μέλη τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν ἡμετέρων τε καὶ ξένων ἡμερησίων καὶ περιοδικῶν φύλλων καὶ βιβλία ἱκανὰ καὶ ἐκλεκτά.

Τὸ Ἀναγνωστήριον θὰ εἶναι ἀνοικτὸν τὰς μὲν καθημερινὰς ἀπὸ τῆς 4 μ. μ. ὥρας, τὰς δὲ Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ἀπὸ τῆς πρωΐας. Ὅθεν παρακαλοῦνται ὅπως προσέρχωνται τακτικῶς εἰς αὐτά.

Ἐν Κωνστάντσῃ, 1(13 Δεκεμβ. 1892.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

✝

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην 10 τρέχοντος μηνὸς τελεῖται τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἀποβιωσάσης μητρὸς ἡμῶν

ΜΑΡΙΟΓΚΑΣ Α. ΔΡΑΚΟΥΛΗ

εἰς τὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας ὥρᾳ 9 π.μ.

Ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι ἵνα παρευρεθῶσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς δεήσεις των τῷ Ὑψίστῳ.

Ἐν Βραΐλᾳ τῇ 5-ῃ Δεκεμβρίου 1892.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ Α. ΔΡΑΚΟΥΛΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΔΡΑΚΟΥΛΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΔΡΑΚΟΥΛΗΣ
ΦΩΤΕΙΝΗ Γ. ΠΑΣΧΑΛΗ
Ὁ γαμβρὸς αὐτῆς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΠΑΣΧΑΛΗΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7 Δεκεμβρίου.— Σήμερον διενεμήθη ἐν τῇ Βουλῇ ἐν ὀνόματι τῆς ἐπιτροπῆς τῶν τελωνείων ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Βουσὲ, ἡ ἐγκρίνουσα τὴν ἀποδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου τοῦ καθορίζοντος τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις Γαλλίας καὶ Ρωμουνίας. Ἡ ἔκθεσις ὁμολογεῖ ὅτι ἡ Ρωμουνία κέκληται εἰς μέγα ἐμπορικὸν μέλλον καὶ ὅτι θὰ χρησιμεύσῃ σπουδαίως ὡς ἀγορὰ τῶν γαλλικῶν βιομηχανικῶν προϊόντων. Ἡ Γαλλία εἰς μάτην ἀπεπειράθη νὰ ἐπιτύχῃ παρὰ τῆς Ρωμουνίας παραχωρήσεις τινας ἐν τῷ δασμολογίῳ αὐτῆς. Ὁ γράψας τὴν ἔκθεσιν πέποιθεν ἐν τούτοις ὅτι αἱ περιστάσεις, ἡ ἀνάπτυξις τῶν διεθνῶν ἐμπορικῶν σχέσεων καὶ τὸ συμφέρον αὐτὸ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς καταναλώσεως αὐτῆς θὰ παροτρύνωσι τὴν Ρωμουνίαν νὰ μεταρρυθμίσῃ τὸ τελωνειακὸν αὐτῆς δασμολόγιον

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ, 7.—Ἡ ἐπὶ τῆς χολέρας ἐπιτροπὴ τῆς Γερουσίας διακοινοῖ ὅτι ἀπὸ τῆς 4)16 τρέχοντος ἐγένοντο μόνον 2 χολερικὰ κρούσματα.

ΠΕΣΤΗ, 7.—Ἡ βουλὴ ἀπεδέξατο νομοσχέδιον περὶ προσωρινῆς διακανονίσεως τῶν πρὸς τὴν Αἴγυπτον σχέσεων. Ἡ βουλὴ ἀπεδέξατο τὸ νομοσχέδιον περὶ διευθετήσεως τοῦ Δουνάβεως παρὰ τὰς Σιδηρὰς Πύλας.

Οὐδὲν χολερικὸν κροῦσμα κατὰ τὰς τελευταίας 24 ὥρας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. — Ἡ βουλὴ ἐψήφισε διὰ 261 ψήφων ἐναντίον 246 τὸν ἐπὶ τῶν οἰνοπνευμάτων δασμὸν εἰς 254 φρ. Ἀπεδέξατο τὴν αὔξησιν τῶν ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν τελῶν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ 6—7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892

Σῖτος	1800	55 1/2	8.35	Σ.
Αραβ.	8500	57 1/2	6.20	„
„	2000	59 1/2	6.70	Μ.
„	1800	59	6.20	„
„	1300	59	6.55	„
„	1500	59	6.55	„
„	1100	57 1/2	6.10	Μ
„	1600	59 1/2	6.20	„
„	4500	58 1/4	6.50	Σ.
„	1200	57 1/2	5.90	Μ.
„	1500	58 1/2	6.	„
„	1600	56 3/4	6.	„
„	800	58 1/2	6.20	„
„	2500	59	6.55	„
„	11500	58 1/2	6.55	Σ
„	5600	57	6.55	„
„	1450	56 1/4	5.80	Σ

Γεννήματα ἀφιχθέντα

	Ποταμοῦ	——	Ξηρᾶς
Σῖτος	12000		2150
Αραβ.	1300		——

ΓΑΛΑΖΙΟΝ 3—7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892

Σῖτος	2500	56	7.60	Μ.
Κριθὴ	20000	43 1/2	4.22 1/2	Μ
„	1600	46	4.65	„
Ἀραβ.	2000	60 1/2	6.20	„
„	1000	60 1/2	6.50	„
„	500	60 1/2	6.20	„
„	9000	59 3/4	6.22 1/2	„
„	4000	61	6.37 1/2	„
„	1000	60	6.20	„
„	500	59	6.	„
Σικ.	800	53	7	„
„	1400	53	7	„
„	1400	53 3/4	7.25	„
„	950	53 3/4	7.25	„
„	800	53	7.15	„
„	2000	54	7.40	Σ.
Ciuq.	2000	62 1/2	7.03	Μ
„	1000	62 1/2	7.10	Μ.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ καταστήματος ὀπτικῶν ὀργάνων A. Menu & Comp. (Ὁδὸς Βικτόρια Ἀρθ. 88).

Τῇ 8 Δεκεμβρίου 1892

Μεσονύκτιον	— 0.8
7 ὥρας πρωΐας	— 1.5
Μεσημβρία	+ 8
Ὕψος βαρομέτρου	75.4
Οὐρανός	εὔδιος

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ
C. Steriu & Comp.

19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.

Βουκουρέστιον, 8 Δεκεμβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 °/₀ Δάν. Παγ.. (R. per.).	100 —
5 „ Χρεωλ. („ amort.)	97.50
4 „ „ „	83.25
6 „ Ὁμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	101.—
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	97.—
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	91.75
6 „ „ „ „ „	103. —
7 „ „ „ „ „	105.—
5 „ „ „ (Iaşi f. urb).	83.25
10/800 Δάν.τάμ.συν.(pens.)	275.—
Δάν. δημαρχείου 5 °/₀ 1883.	91.—
„ „ 5 „ 1890.	90.75

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ.	500	1655
Ἑταιρ. Dacia Rom.	200	412—
„ Natională	200	415 -
Constr. şi lucr. publ.	250	142.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	100 60.
Λονδίνου	25.30.
Βερολίνου	124.25
Ἀμβέρσης	100.25
Βιέννης	210.75
Λίρα ὀθωμανικὴ	22.90

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΞΕΝΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Βιέννη, 7 10βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.57
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	315.85
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	120.—
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	120.45
„ „ Παρισίων	47.85
„ „ Βερολίνου „	59.20
„ „ Amsterd. „	99.50
Παρίσιοι 7 10βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 1/2 °/₀	105.45
„ „ 3 °/₀	98 95
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 „	99.75
Δάνειον Ἑλλην. 5 °/₀	338.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	—.—
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	499.68
„ Lot turc.	91.12
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 14
„ „ Βιέννης	207.25
„ „ Ὀλανδίας	206.06
„ „ Βερολίνου	122 31
Βερολῖνον 7 10βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 °/₀ C.F.R.	102.—
Νέα Ρουμουνικὴ Ῥέντα 4 °/₀	82.—
„ amortis. 5 °/₀	96.90
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	203.—
Δάνειον δημαρχείου	95 70
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου	—.—
„ „ Παρισίων δίμ.	—.—
„ „ Ὀλλανδίας	—.—
„ „ Βιέννης	—.—
„ „ Ἀμβέρσης	—.—

„NAȚIONALA“
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ-ὅλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περι-πτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγά-ρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνει ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίφ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίφ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτση	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλα	Μ. Δεληβακάλης	Τούλτση	Ο. Καραβίας
Γαλαζίφ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γονατος
Γιουργέβφ	Ι. Ἀλιμπέρτη	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίφ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Κ. Μοσχάκη
Κοράμπια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσα	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίφ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Ἐν Ρωσσία ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ. καὶ τὸ ἐν Κισνοβίφ „Ἀδελφοὶ Συναδινοί

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ἐν Βραΐλᾳ. - ΑΛΙΠΑΣΤΩΝ (conserve)

Τὸ διάσημον τοῦτο ἐργοστάσιον κονσερβῶν τοῦ κ. Π. ΒΑΡΔΑ, ἐφέτος κατεσκεύασεν ἀπαραμίλλους κονσέρβας οὐ μόνον ἐξ ὅλων τῶν χορταρικῶν, εἰς φυσικὴν κατάστασιν διατηρημένων ἢ μαγειρευμένων δι' ἐλαίου ἢ βουτύρου πρωτίστης ποιότητος, ἀλλὰ καὶ ἰχθύων, ὡς μπαρμπούνια, λακέρδα, κτλ. Δέχεται δὲ τὸ ἐργοστάσιον καὶ παραγγελίας, ἀποστέλλον τὰ προϊόντα του ὅπου καὶ ἂν αἰτήσωσιν αὐτά.

Τιμαὶ ἐξαιρετικῶς εὐθηναί.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (bererie), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI
ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίφ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

ΛΑΝΟΛΙΝΑ ΚΡΕΜΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ ΛΑΝΟΛΙΝΑ
Τοῦ ἐργοστασίου ΛΑΝΟΛΙΝΑ, **Martinikenfelde**, ἐγγὺς τοῦ Βερολίνου.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς περιποίησιν τοῦ δέρματος.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς τήρησιν καθαρὰν καὶ ἐπούλωσιν τῶν δερμικῶν πληγῶν.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς διατήρησιν τοῦ δέρματος, ἰδίως διὰ τὰ **ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ.**
Ἐντὸς σωλήνων ἀνὰ 60 μπάνια. — Κουτίων ἐκ τενεκέ, ἀνὰ 30 καὶ 20 μπάνια μετὰ τοῦ σήματος τοῦ ἀνωτέρω ἐργοστασίου, πωλεῖται σχεδὸν εἰς πάντα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.
Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τὴν Ρωμουνίαν *H. S. DURAN* ἐν Βουκουρεστίφ. ὁδὸς **Smârdan, No. 2.**
Lanolina — VERITABIL NUMAI PURTAND ACESTA MARCA

„UNIRE“
Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.
Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνοξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμάτριαις π

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονική, πεπτική καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.
Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφήν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.
Πωλεῖται εἰς τὰ καλήτερα παντοιοπωλεῖα καὶ οἰνοπωλεῖα ἑκάστης πόλεως.

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ — H. S. DURAN — ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ
Ὁδὸς Smârdan 2. — ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ — Ὁδὸς Smârdan 2
ΜΥΛΟΙ.-- ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΦΩΣ
ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΙ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ
ΑΘΟΡΥΒΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ
ΔΙ' ΑΤΜΟΥ, ΑΕΡΙΟΥ, ΘΕΡΜΟΥ ΑΕΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΤΩΝ ΛΥΧΝΩΝ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ἐκ τῶν ΣΤΕΡΕΟΤΑΤΩΝ — H. S. DURAN — ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
Iancu Constantinescu
ἐν τῇ ὁδῷ Σελάρι.
Τὸ μόνον ρωμουνικὸν τοῦτο κατάστημα ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων διακρίνεται διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀρίστην ποιότητα τῶν ὑφασμάτων, τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν μηδένα ἐπιδεχομένην διαγωνισμὸν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν αὐτοῦ. Συνιστῶμεν τὸ εὐσυνείδητον τοῦτο κατάστημα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐνδυθῶσι κομψῶς στερεῶς καὶ εὐθυνά.

1432
CAPSULELE
MATHEY-CAYLUS
Compuse de câtre DOCTORUL CLIN, Premiŭ Montyon
Capsulele Mathey-Caylus cu *copertă subțire de Gluten* nu ostenesc nici-odată stomacul și sunt recomandate de câtre Profesorii Facultăților de Medicină și de câtre Medecii Spitalelor din Paris, Londra și New-York, pentru vindecarea :
Sculamentelor vechiĭ sau noĭ **Gonoreei, Blenoragiei, Cystiței a Gătului, Cataroiului** si **Bólelor Besicei**, și ale *organelor genito-urinare.*
Modul întrebuințarei detaliat însoțește fie care-Flacon.
A se cere: **Les Véritables Capsules Mathey-Caylus de CLIN & Cie de PARIS,**
cari se potu găsi la totiĭ Droghistiĭ și Farmaciștii.

1234
MYRTOL al Drului LINARIX
Laureat al Facultății de Medicină din Paris.
MYRTOLUL LINARIX e înfățișat sub forma de globule întrebuințate cu cea mai mare isbândă în potriva :
AFECȚIUNILOR CRONICE ALE PIEPTULUĬ :
a guturaiuluĭ, bronșiteĭ, cataruluĭ, astmeĭ cu opresiune și a palpitațiilor.
GLOBULELE DE MYRTOL LINARIX trebue să fie luate cu dosa de 6 pe ḑi : 2 diminețа, 2 pe la ameaḑi și 2 seara.
Tóte persónele carĭ iau **ADEVĔRATELE GLOBULE ALE Drului LINARIX** sunt de acord a recunóște că respiră maĭ lesne.
A se exige **Adevĕratele Globule Linarix ale Caseĭ CLIN & Cie,** *din* **PARIS,** *ce se póte procura la Droghiștiĭ și Farmaciștiĭ.*

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛ. καὶ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
ΓΕΡΑΡΔΟΥ
ΠΕΤΡΟΠΑΖΑΡΟΝ (ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ
Συνιστᾶται διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἐν αὐτῷ βιβλίων, τὴν ἐντέλειαν τῆς βιβλιοδεσίας αὐτοῦ καὶ τὴν μετριότητα τῶν τιμῶν.

1873
ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρῶ. 8
Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ σ. ἢ ἐ. σελ. ὁ στήλης φρ. 10
Ἐν τῇ αὐτῇ διαφόρου . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀπευθύνεται στὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν ἐξωτερικῷ.

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
14 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 14
1892

ΠΕΜΠΤΗ 10)22 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ'. ΑΡΙΘ 5070

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . . 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν οἷς διαφόροις » . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✠ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLL„OG—HIBucarest.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 9 Δεκεμβρίου.

ΤΟΙΣ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ

Προτιθέμενοι ἀπὸ τοῦ νέου ἔτους εἰς νέας βελτιώσεις πολυδαπάνους νὰ προβῶμεν, ὅπως καταστήσωμεν τοὺς ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ ἀκραιφνεῖς τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἑλληνικῶν συμφερόντων καὶ τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν ἀποστολῆς ἀντιπροσώπους καὶ πεποιθότες ὅτι τῆς φιλοτιμίας καὶ αὐταπαρνησίας αὐτῶν τρανὰ μέχρι τοῦδε παρέσχον τεκμήρια ἀπὸ μακρῶν ἤδη ἐτῶν, παρακαλοῦμεν τοὺς καθυστεροῦντας τὰς συνδρομὰς αὐτῶν (εἰς ὀγκώδες ποσὸν ἀθροιζομένας) ν' ἀποτίσωσιν αὐτάς, καθόσον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συνδρομητῶν ἡμῶν χωροῦμεν εἰς πᾶσαν βελτίωσιν ἀντανακλωμένην καὶ ἀνήκουσαν αὐτοῖς μᾶλλον.

Παρακαλοῦνται πρὸς τούτοις οἱ ἀξιότιμοι συνδρομηταὶ ἀπὸ τοῦ νέου ἔτους νὰ προκαταβάλωσι τὴν συνδρομήν των, διότι ἡ εὐπρόσωπος ἐξυπηρέτησις καὶ ὕπαρξις ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἑλληνικῆς ἐφημερίδος ὑπ' ἀνδρῶν διακεκριμένων συνταξομένης, ἧς καὶ οἱ διαπρεπέστεροι τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ ξένοι κάλαμοι νὰ μετέχωσι, καθίσταται προβληματώδης ἄνευ τοῦ ἀπαναχοῦ καθιερωθέντος μέτρου τῆς προπλημμωμῆς.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΙ ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Ἡ εἴδησις ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἤρξατο διαπραγματεύσεων μετὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἐν τῷ ζητήματι τῆς διὰ τῶν στενῶν Βοσπόρου καὶ Δαρδανελίων διελεύσεως τῶν ρωμουνικῶν πλοίων καὶ ὅτι ἡ Βουλγαρία παρήγγειλεν ἐν Ἰταλίᾳ δύο πολεμικὰ σκάφη διὰ τὴν ἀπὸ Πύργου μέχρι Βάρνης ἀκτοφυλακὴν ἐξήγειρε τὸν ρωσσικὸν τύπον ὅστις, προεξαρχούσης τῆς «Νοβόϊα Βρέμια» ἤρξατο ἀναδιφῶν τὰ κείμενα τῶν ἀπὸ τοῦ 1856 ἄχρι σήμερον συνδιασκέψεων καὶ συνθηκῶν, ἵνα ἀποδείξῃ ὅτι ὁ Εὔξεινος Πόντος ἀποκλειστικῶς τῇ Ρωσσίᾳ καὶ τῇ Τουρκίᾳ ἀνήκει, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ Ρωμουνία, μετ' αὐτῆς δὲ καὶ ἡ Βουλγαρία, οὐδὲν ἔχουσιν ἀναζητῆσαι ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου. Πρὸς πλείονα δὲ ἔντασιν τῶν διαμαρτυριῶν τούτων, ἐσχάτως, ἐφημερίς τις ἐκ Πετρουπόλεως ἠπείλησεν ὅτι θὰ συλλάβῃ καὶ κατατάξῃ εἰς τὰς τάξεις τοῦ ρωσσικοῦ στόλου οἱονδήποτε πλοῖον, φέρον τὴν σημαίαν τοῦ ἑτέρου τῶν δύο παραδουναβείων κρατῶν.

Χωρὶς νὰ ἐξετάσωμεν τὸ νόμιμον ἢ μὴ τῶν ρωσσικῶν διεκδικήσεων, τουτέστιν ἂν τὰ κείμενα τῶν συνθηκῶν ἰσχύουσι ἔτι ἐνώπιον τοῦ νεωστὶ δημιουργηθέντος καθεστῶτος, καθόσον ἀφορᾷ τὴν κυριαρχίαν καὶ τὰ δικαιώματα τῶν παραλίων ἐν τῷ Εὐξείνῳ κρατῶν, ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἀδίκως ἐξανίστανται τὰ ρωσσικὰ φύλλα ἅτε πραγματικοῦ κινδύνου μὴ ὑφισταμένου οὔτε διὰ τὰς ρωσσικὰς ἀκτάς, οὔτε διὰ τὴν ρωσσικὴν ναυσιπλοΐαν, ἢ τοὐλάχιστον ἂν τοιοῦτος ὑπάρχει, δέον ἀλλαχοῦ ν' ἀναζητηθῇ καὶ οὐχὶ ἐν τοῖς μέλλουσι σκάφεσι τῶν παραδουναβείων κρατῶν. Ἀλλ' ἂν ἐπὶ στιγμὴν ὑποθέσωμεν ὅτι καὶ τὰ σκάφη ἐγένοντο πραγματικότης, ἡ κυριωτέρα δυσχέρεια πάλιν ἐπὶ μακρὰς δεκαετηρίδας θὰ ἐτάραττε τοὺς κύκλους τῶν παραδουναβείων διπλωματῶν, ἅτε τῶν σκαφῶν ἀδυνατούντων νὰ δράσωσιν ἀφ' ἑαυτῶν καὶ μόνων, τῶν δὲ γραφείων τῆς νεοσυλλεξίας ἀδυνατούντων νὰ προμηθεύσωσι τοῖς τυχὸν πλοιάρχοις ὅτι ὁ βουλγαρικὸς οὐρανὸς δὲν παρήγαγε μέχρι τοῦδε, ἀλλ' οὔτε ὑπάρχει πιθανότης νὰ παραγάγῃ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἀσκόπως ἄρα θορυβοῦνται τὰ ρωσσικὰ φύλλα· μὴ διαταράττωσι τὴν κόνιν τῶν ἀπὸ τοῦ 1856 καὶ ἐντεῦθεν περγαμηνῶν· μὴ προκαλῶσιν ἀνωφελῆ ἐξόδευσιν μελάνης καὶ χάρτου, καὶ μὴ ἀποσπῶσι τὰ ἀθῶα παρίστρια φύλλα τῶν σπουδαίων ζητημάτων ἅτινα ἀπασχολοῦσι τὴν ἐσωτερικὴν τῶν κρατῶν πολιτικήν.

ΟΙ ΕΝ ΡΩΜΟΥΝΙΑ ΕΛΛΗΝΕΣ

Ἐξ ἄρθρου περὶ τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ Ἑλλήνων δημοσιευθέντος ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» ἀποσπῶμεν τὰς ἑξῆς περικοπάς·

Οἱ νῦν εὑρισκόμενοι ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλληνες δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τρεῖς τάξεις·

α') Εἰς τοὺς ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ὧν οἱ πλεῖστοι νησιῶται.

β') Εἰς τοὺς ἐκ τῆς δούλης, ὧν οἱ πλεῖστοι Ἠπειρῶται καὶ Μακεδόνες.

γ') Εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἐν Εὐξείνῳ Πόντῳ ἑλληνικῶν πόλεων.

Οἱ πρῶτοι κατὰ μὲν τὰς ἐπισήμους ἀπογραφὰς ἀνέρχονται εἰς 10,416, ὧν 2,423 γυναῖκες. Πράγματι ὅμως ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὑπερβαίνει τὰς 30,000, ἐξικνούμενος ἴσως μέχρι 50,000.

Οὗτοι κυρίως ἀσχολοῦνται περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, ὀλίγιστοι δὲ κατέχουσι κτήματα, ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἢ εἶναι ἀγρομισθωταί.

Οἱ δεύτεροι, δηλ. οἱ Ἠπειρῶται καὶ οἱ Μακεδόνες εἶναι πολυπληθέστατοι. Ἐπιδίδονται δὲ ἰδίως εἰς τὴν ἐκμίσθωσιν γαιῶν.

Οἱ τρίτοι εἶναι παροδικοί, ἐρχόμενοι τὸ θέρος ὅπως ἐργασθῶσι καὶ ἀναχωροῦντες τὸν χειμῶνα.

Διὰ νὰ ἐννοηθῇ ἤδη ἡ δύναμις τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐν Ρωμουνίᾳ δέον νὰ παραθέσωμεν τοὺς ἑξῆς ἀριθμούς·

Τὰ ὀκτὼ δέκατα τῶν ἐκμισθωτῶν γαιῶν εἶναι Ἕλληνες Μακεδόνες ἢ Ἠπειρῶται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Οὗτοι ἀποκτῶσι ταχύτατα μεγάλας περιουσίας, διότι ἐν Ρωμουνίᾳ ὁ μὲν γαιοκτήμων ἀπολαμβάνει ἀπὸ τοῦ κτήματός του 7—8 τοῖς 100 τὸ πολύ, ὁ δ' ἐκμισθωτὴς εἰς μετρίαν μὲν χρονιὰν 80—100 τοῖς ἑκατόν, εἰς καλὴν δὲ μέχρις 150!

Τὸ ἐμπόριον περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν Ἰουδαίων, ὀλίγιστοι δ' ἐναπέμειναν Ἕλληνες ἔμποροι, ἀφ' ἑτέρου ὅμως ὁλόκληρος ἡ ναυτιλία εὑρηται εἰς χεῖρας Ἑλλήνων, ἅπαντες δὲ ἀνεξαιρέτως οἱ ἐντῷ Δουνάβει ἐργαζόμενοι ναυτικοὶ εἶναι Ἕλληνες.

Οὕτω οἱ μὲν Ἕλληνες ἔχουσιν ἐν τῷ Δουνάβει πλοῖα διαφόρων εἰδῶν 676, τόνων 261,333, ρυμουλκὰ δὲ 46 ἵππων 2,071. Ἐνῷ ὅλοι ὁμοῦ οἱ ξένοι καὶ τῶν Ρωμούνων συμπεριλαμβανομένων ἔχουσι πλοῖα καὶ ρυμουλκὰ 121 τόνων 56,840 καὶ ἵππων 7741.

Ἡ μεγάλη αὕτη ναυτικὴ δύναμις ἀπασχολεῖ 722 πλοιάρχους ἢ κυβερνήτας καὶ 2,065 ναύτας. Ἐπὶ πλέον δ' ἐπὶ 71 πλοηγῶν τοῦ Δουνάβεως ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένων οἱ 67 εἶναι Ἕλληνες!

Οὕτω ἡ γῆ καὶ ὁ ποταμὸς ἐκμεταλλεύονται ἀποκλειστικῶς ὑφ' Ἑλλήνων. Ἡ μεγάλη αὕτη ἑλληνικὴ δύναμις, ἥτις τυγχάνει ἄγνωστος εἰς τοὺς πλείστους τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι, ἴσως καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς Κυβερνήτας, ἀνεπτύχθη μόνη, χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα, τὴν εὐφυΐαν καὶ τὴν ἐκονομ[illegible] τῶν Ἑλλήνων καὶ ἰδίᾳ τῶν Ἰθακησίων καὶ τῶν Κεφαλλήνων. Αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις οὐδὲν ὑπὲρ αὐτῶν ἔπραξαν, ἀπεναντίας ἔβλαψαν παντοιοτρόπως αὐτούς, ἀφ' ἑνὸς διὰ τῆς διπλωματικῆς ἀνικανότητος, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν προξένων, οἵτινες πλεῖστα διέπραξαν σφάλματα.

Ἀφόβως δὲ λέγομεν, ὅτι μέρος τοῦ καθ' ἡμῶν μίσους τῶν Ρωμούνων ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἴς τινας ἀντιπροσώπους τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

Καὶ ὅμως πόσον χρῆμα δὲν ἀποκτᾶται παρὰ τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν, πόσοι βραχίονες μένοντες ἀργοὶ ἐν Ἑλλάδι δὲν εὑρίσκουσιν ἐκεῖ ἐργασίαν καὶ εὐμάρειαν, πόσον τιμᾶται τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα διὰ τῶν καλῶν τούτων τέκνων τῆς Ἑλλάδος! Χάρις εἰς αὐτοὺς δύνασαι νὰ περιέλθῃς ὁλόκληρον τὴν παραδουνάβειον Ρωμουνίαν, δύνασαι νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὰ πλέον ἄγνωστα χωρία αὐτῆς καὶ νὰ μὴ ἔχῃς ἀνάγκην ἄλλης γλώσσης πλὴν τῆς Ἑλληνικῆς.

Ἡ Βραΐλα καὶ τὸ Γαλάζιον εἶναι ἑλληνικώταται πόλεις μὲ λαμπροὺς ναοὺς, ἄριστα ἑλληνικὰ παιδευτήρια, καφενεῖα καὶ λέσχας, αἵτινες εἶναι καθαρῶς ἑλληνικαί. Μία Ἑλλὰς, Ἑλλὰς ἄγνωστος, ἐκεῖ ἀπαντᾶται καὶ ὁ ξενιζόμενος Ἕλλην εὑρίσκει ἐκεῖ ἓν τμῆμα τῆς πεφιλημένης πατρίδος του.

Ἀλλὰ καὶ τὸ σκιερὸν μέρος. Ὁ Ἕλλην ἐκρωμουνίζεται μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος καὶ εὐκολίας, καὶ ἰδίᾳ ὁ ἕλλην τῆς δούλης Ἑλλάδος. Ἀνοίξατε οἱανδήτινα ρωμουνικὴν ἐφημερίδα καὶ θὰ ἴδητε εἰς-αγγελεῖς, νομάρχας, ἀστυνόμους, στρατηγοὺς, στρατιωτικοὺς, ὅ,τι θέλετε, Ἕλληνας μὲ ἑλληνικώτατα ὀνόματα παρηλλαγμένα χάριν ἐκρωμουνισμοῦ, δηλ. Διαμαντίδ, Γεωργιάδ, Παπαμιχαλοπόλ, Νικολαΐδ κλπ. κλπ. κλπ. Ἐν καταλόγῳ τῶν ἐξελθόντων ἐφέτος τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς εὕρομεν δέκα ἑλληνικὰ ὀνόματα. Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς Μάνος εἶναι ἕλλην, ὁ πρόεδρος τῆς Γερουσίας Καντακουζηνὸς εἶναι ἕλλην, ὁ πρωθυπουργὸς Καταρτζῆς εἶναι ἕλλην, ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν εἶναι ἕλλην, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυς Μιτυληναῖος εἶναι ἕλλην, ὁ διευθυντὴς τῶν κτημάτων τοῦ βασιλέως εἶναι ἕλλην κ. Καλενδέρογλους, τῆς γνωστῆς φαναριωτικῆς οἰκογενείας. Μαυροκορδάτοι δὲ καὶ Σοῦτσοι εἶναι πλεῖστοι ὅσοι."

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Τὰ ἑξῆς γράφουσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τῇ συναδέλφῳ «Ὀδησσῷ»·

«Ἀπό τινων ἡμερῶν τοὺς πολιτικοὺς κύκλους τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους τῶν Ὀσμανιδῶν καὶ ἀτυχοῦς βασιλίδος τῶν πόλεων, ὑπὸ τοὺς ἠρειπωμένους προμαχῶνας τῆς ὁποίας ἔπεσεν ὁ τελευταῖος Παλαιολογίδης καὶ Ἕλλην μονάρχης, ἀπασχολεῖ φυλλάδιον ἐκτενὲς γραφὲν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν προτάσεων τοῦ στρατηγοῦ Βριαλμών. Ἡ βίβλος φέρει τὸν τίτλον „Δύνανται οἱ Ρῶσσοι νὰ προσβάλωσι τὸν Βόσπορον;" συνεγράφη ὑπὸ τοῦ Μ. Φιδζὼ πρώσσου ἀξιωματικοῦ ὑπηρετήσαντος ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν τῷ ὀθωμανικῷ στρατῷ.

Ἡ καλῶς διαπεπονημένη αὕτη βίβλος ἥτις δύναται νὰ ὀνομασθῇ καὶ λίαν εὐφυὴς, συνοδεύεται καὶ ὑπὸ τριῶν χαρτῶν λιθογραφημένων, ἀφηγεῖται δὲ γεγονότα λίαν συγκινητικὰ παρόμοια τῶν ἐν τῇ „Bataille de Dorking" τῇ δημοσιευθείσῃ ἄλλοτε ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἀφηγεῖται τίνι τρόπῳ τρεῖς ρωσσικοὶ στόλοι ἀναχωροῦντες ἐξ Ὀδησσοῦ, Σεβαστουπόλεως καὶ Νικολαΐεφ φθάνουσιν εἰς τὸ στόμιον τοῦ Βοσπόρου, παραβιάζοντες δὲ τὴν εἴσοδον αὐτοῦ ἀγκυροβολοῦσιν ἐν τῷ Κερατίῳ κόλπῳ. Ἀφηγεῖται περὶ τῶν προδοσιῶν αἵτινες λαμβάνουσι χώραν, ἀναγράφει τὸν τρόμον, τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν ἀκολασίαν αἵτινες βασιλεύουσιν ἐν τοῖς ἀνακτόροις καὶ τῇ Πύλῃ, καὶ τέλος τὴν παρέμβασιν τοῦ πρέσβεως τῆς Γαλλίας, ὅστις μεσολαβεῖ μεταξὺ τῶν πεφοβισμένων Τούρκων καὶ τῶν πορθητῶν Ρώσσων, τέλος δεικνύει τὸν γαλλικὸν στόλον τῆς Μεσογείου διαπλέοντα τὰ Δαρδανέλια τῇ συγκαταθέσει τῆς Τουρκίας καὶ στρέφοντα ἀκολούθως τὸ στόμιον τῶν πυροβόλων του κατὰ τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου ἵνα ἀναχαιτίσῃ τὴν διάβασιν αὐτοῦ.

Ἡ ὅλη ἀφήγησις ζωηρὰ, διεγερτικὴ, σκηνογραφικὴ, ποικίλη, ἀναμεμιγμένη δὲ καὶ μετὰ κωμικῶν συμβάντων, ἀναγινώσκεται μετ' εὐχαριστήσεως.

Ἀνωφελὲς θὰ ἦτο ν' ἀναφέρωμεν ὅτι ἄλλως τε τὸ ἐνδεχόμενον τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀναφερομένων ἐν τῇ βίβλῳ, εἶναι λίαν μεμακρυσμένον, καὶ ὅτι οἱ Ρῶσσοι εἶναι οἱ τελευταῖοι, οἵτινες περὶ αὐτοῦ σκέπτονται. Ὁ συγγραφεὺς ἠθέλησεν ἁπλῶς διὰ τοῦ διαβήματος τούτου νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Τουρκίας ἐπὶ τῆς ἀνεπαρκείας τῆς νῦν ὑπερασπίσεως τοῦ Βοσπόρου καὶ νὰ ἐξαναγκάσῃ αὐτὴν διὰ τῆς ἐξεικονίσεως εἰκονικοῦ τινὸς κινδύνου νὰ σπεύσῃ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν σχεδίων τοῦ Βριαλμών».

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

— Ἡ „Ἐφημερὶς τοῦ Φὼς" ἐδημοσίευσε περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ 1893 τὰ ἑξῆς: «Εἰς τὴν ἑλληνικὴν Βουλὴν ὑπέβαλεν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1893, ὅστις, ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, παρουσιάζει περίσσευμα, ἀλλ' εἶναι γριφώδης πᾶσα θεωρία ἕως οὗ καταδειχθῇ τοῦτο ἐκ τῶν πραγματικῶν ἐσόδων. Ὥστε ἐπὶ τῶν δημοσιευθέντων ἀριθμῶν δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῇ ἰδιαιτέρα σημασία· πρέπει ὅμως ν' ἀναγνωρισθῇ, ὅτι αἱ οἰκονομίαι προχωροῦσιν, ἐπεκτείνονται δὲ νῦν καὶ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν.

»Τὸ τελευταῖον δὲ τοῦτο μέτρον ἴσως εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς οἰκονομικῆς ἀποστολῆς τοῦ βρετανοῦ ἐλεγκτοῦ, ὅστις κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπέκρινε τὰς ἀνωφελεῖς στρατιωτικὰς δαπάνας. Ἀκούεται δὲ εὐχαρίστως ὅτι ἡ πληρωμὴ τῶν προσεχῶν τοκομεριδίων εἶναι ἐξησφαλισμένη.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς δίδει ἀριθμούς τινας τοῦ νέου ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ προστίθησιν ὅτι κατὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Τρικούπη εὑρίσκονται ἐν καλῷ σημείῳ αἱ διαπραγματεύσεις περὶ ἐκχωρήσεως τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς—Λαρίσσης εἰς οἰκονομικὴν ἑταιρείαν. Ἐν τῷ οἰκονομολογικῷ δελτίῳ αὐτῆς ἀναγγέλλει ὅτι αἱ τιμαὶ τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων βαίνουσι καλλίτερον. Ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τοῦ Βερολίνου ἐξαιρετικῶς ὑπερετιμήθησαν κατά τι μόνον τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα.

— Πολυάριθμος ὁμὰς ἄγγλων καὶ γερμανῶν ἐπιστημόνων μετὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἀπετελέσθη ἐν Λονδίνῳ καὶ προτίθεται κατὰ τὰ τέλη τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου νὰ ἐκδράμῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Ἁγίους Τόπους. Θὰ ἐπιβαίνωσι δὲ τριῶν ἐπὶ τούτῳ ἐνοικιασθησομένων ἀτμοπλοίων τῆς Γερμανικῆς Ἑταιρίας.

— Μετὰ μεγάλης δραστηριότητος καὶ ταχύτητος ἐπισπεύδεται ἡ ἀνέγερσις τοῦ κτιρίου τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. Ἡ κυρία πρόσοψις ἔφθασεν ἤδη μέχρι τοῦ πρώτου γεισώματος τοῦ ἄνωθι τῶν πέντε κυρίων εἰσόδων. Ἐπίσης προὐχώρησεν ἡ ἀνέγερσις τῆς σκηνῆς καὶ τῶν περὶ τὴν σκηνὴν δωματίων τῶν μηχανῶν καὶ τῶν ἀποσκευῶν. Τὰ δωμάτια τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν ἀσκήσεων ἀποπερατοῦνται προσεχῶς, λέγεται δὲ, ὅτι ἀπὸ τοῦδε σκέψεις γίνονται περὶ σχηματισμοῦ ἐπιτροπῆς προκαταρκτικῆς, ἥτις θὰ φροντίσῃ τῆς ἐν γένει ἱδρύσεως τῆς σχολῆς καὶ τῶν προπαρασκευαστικῶν τῆς λειτουργίας τοῦ θεάτρου ἐργασιῶν.

— Ὁ περὶ δημοτικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας νόμος μεταρρυθμίζεται ἐντελῶς, ὑποβαλλομένου παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν εἰς τὴν παροῦσαν σύνοδον τῆς βουλῆς τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου. Τὰ δημοτικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα καταρτίζονται μεθοδικώτερον, οἱ δὲ δήμαρχοι καθίστανται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἐν γένει τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

— Διὰ τῆς ἐν Βερολίνῳ πρεσβείας ἀπεστάλη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ὑπὸ τοῦ ἐν Γραίσβαλδ καθηγητοῦ κ. Λαίφλερ κατ' αἴτησιν τῆς ἑλλ. κυβερνήσεως ἱκανὴ ποσότης ἰοῦ πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ κατὰ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ μυῶν, οἵτινες ἀπειλοῦσι νέαν ἐπιδρομήν.

— Ὁ κ. Λόου ἐπεσκέψατο τὸ ἱστορικὸν μουσεῖον τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολ. ἑταιρίας, ἔνθα παρέμεινεν ὑπὲρ τὴν ὥραν μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος ἐξετάζων πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἀντικείμενα. Ἰδιαιτέρως δὲ ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν αὐτοῦ αἱ εἰκόνες τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος καὶ ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τοῦ βίου πολλῶν τούτων καὶ τῆς συγγενείας πρὸς ζῶντα πρόσωπα σήμερον. Ἐπὶ πολὺ περιεργάσθη τὰς εἰκόνας τῶν ἄγγλων φιλελλήνων καὶ ἰδίᾳ τοῦ Ἀμιλτῶνος, ἣν πρὸ πολλοῦ ὁ ζῶν υἱὸς τούτου ἔστειλε δῶρον εἰς τὸ μουσεῖον.

— Ὁ παρὰ τὸ Αἴγιον ποταμὸς Σελινὸς κατέκλυσε τὸ χωρίον Τεμένη. Αἱ οἰκίαι ἐκαλύφθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων, παρεσύρθησαν δὲ ζῶα καὶ δένδρα ὑπὸ τῶν χειμάρρων. Πρὸς ἀνακούφισιν τῶν κατοίκων παθόντων σπουδαιοτάτας ζημίας, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Αἰγίου ἐψήφισε 30,000 δραχμῶν.

—Πενεστέρα ἠθικῶς ἐγένετο ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία διὰ τοῦ θανάτου τοῦ συνταξιούχου προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου Δημητρίου Βάλβη. Ὡς ὁ προκποθανὼν ἀδελφός του Ζαφείριος, ὅστις ἐχρημάτισε πρόεδρος προσωρινῆς κυβερνήσεως καὶ πρόεδρος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, καὶ ὁ Δημήτριος Βάλβης ἀνεφέρετο ὡς πρότυπον τιμιότητος καὶ ἀρετῆς, διανύσας ἐν μέσῳ γενικοῦ σεβασμοῦ πάσας τὰς βαθμίδας τῆς δικαστικῆς ἱεραρχίας. Ἐν ἔτει 1875

προέστη τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου, ὅπερ κατεδίκασεν ἐπὶ σιμωνίᾳ δύο ὑπουργοὺς, ἐχρημάτισε δὲ ἐν ἔτι 1886 πρόεδρος τοῦ προσωρινοῦ ὑπουργείου, ὅπερ ἐσχημάτισεν ὁ βασιλεὺς, ὅτε ὁ κ. Δηλιγιάννης ἔπεμψε τὰς κλεῖδας τῶν ὑπουργείων εἰς τὰ ἀνάκτορα. Ἀρχαικὸς τὴν μορφὴν, τὸ ἦθος καὶ τὸν βίον, ὁ βαθυσέβαστος πρεσβύτης ἀπέσχεν ἄλλως ἐπιμελῶς τῆς πολιτικῆς. Ἡ κηδεία του ἐγένετο μετὰ τῶν ἀνωτάτων στρατιωτικῶν τιμῶν, διότι ἔφερεν ἐπαξίως τὸν μεγαλόσταυρον, διεκόπη δὲ εἰς ἔνδειξιν πένθους ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς.

— Ἐγένετο μετὰ τῆς συνήθους ἐπισημότητος ἡ ἐγκατάστασις τῶν πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν. Ὁ ἀντιπρύτανις κ. Παῦλος Ἰωάννου ὑπέβαλε μετὰ λεκτικῆς χάριτος τὴν λογοδοσίαν του, ὁ δὲ νέος πρύτανις κ. Πανταζίδης ὡμίλησε μεθ' ἱστορικῆς πολυμαθείας περὶ ἑταιρειῶν ἐν τῇ ἀρχαιότητι.

— Ἡ Ἐρέτρεια ἐγένετο ἀληθὲς ὀρυχεῖον ἀρχαιοτήτων. Ἔν τινι τάφῳ εὑρέθησαν τριάκοντα ἀγγεῖα καὶ πολύτιμον εἰδώλιον παριστῶν κεφαλὴν Αἰθίοπος. Εὐτυχῶς δὲν διηρπάγησαν καὶ τὰ εὑρέματα ταῦτα ὑπὸ τῶν ἀρχαιοκαπήλων.

— Αἱ εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Πειραιῶς κατὰ τὸν λήξαντα Σεπτέμβριον ἀνῆλθον εἰς δρ. 1,699,768, ἐνῷ αἱ τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους δὲν ὑπερέβαινον τὰς δρ. 945,743.

— Ὁ βασιλεὺς διέτρεξε πεζὸς ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς ὑπογείου σήραγγος, δι' ἧς ὁ κ. Ψύχας ἀνέλαβε νὰ μεταφέρῃ τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν —Πειραιῶς ἀπὸ ἀποκέντρου ἄκρου τῆς πόλεως εἰς τὸ κεντρικώτερον αὐτῆς μέρος. Ἡ Α. Μ. ἐπῆνεσε τὸ ἔργον, εἰπὼν ὅτι ἐξετελέσθη ἀκριβέστατα, ἐθαύμασε δὲ τὸν μεγαλοπρεπῆ σταθμὸν καὶ τὸ βαστάζον αὐτὸν σιδηροῦν κατάστρωμα.

— Ἐν Τριπόλει προτείνεται ἡ ἀνίδρυσις μνημείου πρὸς διαιώνισιν τῆς ἐν ἔτει 1821 ἀλώσεως τῆς τότε πρωτευούσης τῆς Πελοποννήσου ὑπὸ τῶν ἑλλήνων, ἀλώσεως, ἥτις κατέρριψε τὴν ἑστίαν τῆς τουρκικῆς κατακτήσεως καὶ ἐπόρισεν ἀσφαλῆ ὑπόστασιν εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα.

— Ἡ διαθήκη τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀποθανόντος πρό τινων ἡμερῶν ἐθνικοῦ εὐεργέτου Ἰωάννου Δημητρίου, χρονολογουμένη ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1884 ἔχει ἐν περιλήψει ὡς ἑξῆς·

«Ἐγκαθιστῶ κληρονόμους ἁπάσης τῆς τε κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας μου τὰς δύο ἀδελφάς μου, τὴν Τουράδαν σύζυγον Νικολάου Ζηροῦ, καὶ τὴν Πηνελόπην, σύζυγον τοῦ Κωνσταντίνου Χρυσοχόου, ἐν ἐλλείψει δὲ αὐτῶν τοὺς κατὰ ῥίζαν φυσικοὺς κληρονόμους των. Κληροδοτῶ δὲ ἀ. εἰς τὸν ἐν Ραμλίῳ ναὸν τοῦ προφήτου Ἠλίου λίρας ἀγγλικὰς 100, β΄. εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἑλληνικῆς κοινότητος λίρας ἀγγλικὰς 500, γ΄. εἰς τὰ σχολεῖα τῆς πατρίδος μου πόλεως Λήμνου λίρας ἀγγλικὰς 500, δ΄. ἅπαντα τὰ μετὰ τὸν θάνατόν μου εὑρεθησόμενα παρ' ἐμοὶ ἢ ἄλλῳ τινὶ τρίτῳ καὶ εἰς ἐμὲ ἀνήκοντα ἀρχαῖα νομίσματα καὶ παντὸς εἴδους ἀρχαιότητας ὡς καὶ τὰ περὶ ἀρχαιολογίας βιβλία μου, θέλουσιν ἀποσταλῇ παρὰ τῶν κληρονόμων μου διὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικοῦ προξενείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ὅπως κατατεθῶσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ φέροντος τὸ ὄνομά μου Αἰγ. Μουσείου. Παρακαλῶ τοὺς κληρονόμους μου, ὅπως κοινῇ συνεννοήσει διανείμωσιν 100 λίρας ἀγγλικὰς εἰς πτωχὰς τῆς πατρίδος μας οἰκογενείας».

GASTON DESCHAMPS

Η ΝΥΝ ΕΛΛΑΣ

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ)

(Συνέχεια).

Ἡ ἀγορὰ τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ἄμοιρος γραφικῆς ἀπόψεως. Ἐκεῖ, ὡς καὶ παντοῦ τῆς Ἑλλάδος, πᾶν τὸ τουρκικὸν ἀνηλεῶς ἀπηλάσθη ὑπὸ τοῦ ζηλοτύπου πατριωτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδόλως ἀπαντᾶται ὁ γέρων ἔμπορος ταπήτων οὗ ἡ ἐπιμήκης ῥὶν κατέρχεται προεξέχουσα τῆς κιδάρεως, σοβαρὸς καὶ σιωπηλὸς ὀνειροπολῶν ὡς ὁ Καλίφης Ὁμὰρ ἐν τῷ ὑγρῷ καὶ σκοτεινῷ παζὰρ τῆς Σμύρνης. Οὔτε χρυσοκέντητοι ἐπενδύται, μετὰ χειρίδων ἀλλοκότως ὑπὸ τοῦ ἀνέμου κυματιζομένων, οὔτε μεθυστικὰ μῦρα διαχέοντα τὴν ἀνησυχαστικήν των εὐωδίαν τοῖς ἐπισκέπταις τοῦ Μισὶρ τσαρσὶ τῆς Κων)πόλεως καὶ ἀναπολοῦντα ἐρήμων ἄκρας, παρθένα δάση πλήρη χυμοῦ καὶ ζωῆς, θαυμάσια ἄνθη καὶ ἐρυθροὺς καρποὺς ὑπὸ ποικιλοπτέρων πτηνῶν διὰ τοῦ ράμφους κεντώμενα, ἢ σκηνὰς χαρεμίου ἔν τινι ἀγνώστῳ τῆς Περσίας ἢ τοῦ Βελουχιστὰν πόλει ἔνθα γυναῖκες προκλητικοὺς φέροντας ἱματισμοὺς σύρουσι νωχελῶς ἐπὶ παχέων ταπήτων τὰς ποικιλοκεντήτους ἐμβάδας των. Οἱ Ἕλληνες οὐδόλως ἐννοοῦσι νὰ μεθύσκωνται ἄνευ λόγου ὑπὸ λιβάνου, μύρων καὶ κηναμώμου. Δὲν ἀρέσκονται εἰς τὸ βαρὺ ἄρωμα τῶν βοτάνων τοῦ τροπικοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον προτιμῶσι τὴν ὑγιεινὴν ὀσμὴν τοῦ σκορόδου, τὰς ἑορτὰς δὲ ἀσμένως παιπαλίζουσι τὴν κόμην διὰ τῶν ὑπὸ τῶν πολυμηχάνων τῆς Δύσεως τέκνων ἐφευρεθέντων κοσμητικῶν.

Κεντήματα καὶ σειράδια τῆς ἐθνικῆς στολῆς γίνονται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν σπανιώτερα παρὰ τοῖς ράπταις τῆς ἀγορᾶς. Πρέπει νὰ μεταβῇ τις εἰς τὸ παζάρι τοῦ Ἄργους ἢ τῆς Τριπολιτσᾶς ἐὰν θέλῃ ν' ἀγοράσῃ εὐθηνὰ τὴν κομψὴν καὶ ὡραίαν στολὴν ἣν οἱ ὀρεινοὶ τῆς Ἀλβανίας ἐκληροδότησαν τοῖς νεωτέροις Ἕλλησι. Τὸ ἐρυθροῦν φέσι, φιλαρέσκως συνεπτυγμένον ὑπὸ βαρέως κυανομάλλου φυσάνου καταπίπτοντος ἐπὶ τοῦ ὠτίου· τὸν στενὸν ὑπενδύτην τὸν δίκην στηθοδέσμου περισφίγγοντα τὸν εὐλύγιστον τῶν κλεφτῶν κορμόν· τὸν κοντὸν ἐπενδύτην μετὰ τῶν κυματιζουσῶν χειρίδων, καὶ ἐν τέλει τὴν περίφημον λευκὴν φουστανέλλαν ἧς αἱ σωληνοειδεῖς πτυχαὶ πολλάκις περιτυλίσσουσι τὴν ὀσφὺν ἐπιτιθέμεναι ἀλλήλαις καὶ σχηματίζουσαι εἶδος τι πολυφύλλου καὶ πεφυσημένης ἐσθῆτος. Ἐπὶ Ὄθωνος ἔφερον αὐτὴν μακρὰν καὶ βαρεῖαν· σήμερον εἶναι κοντὴ καὶ ἐλαφρὰ, οἱ δ' Ἕλληνες μὲ τὰς νευρώδεις καὶ εὐκινήτους κνήμας των φαίνονται πολλάκις ὡς ἀπὸ θιάσου ὀρχηστρίδων ἀποδράντες.

Ἵνα κινήσῃ τις τὴν προσοχὴν τῶν ὡραίων Μεγαρίδων δὲν ἀρκεῖ νὰ φέρῃ κομψὴν φουστανέλλαν· πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ ὡραῖα τσαρούχια. Τὰ τσαρούχια εἶναι εἶδος ἐρυθρῶν ὑποδημάτων ἀσκεπῶν, ἀπτέρνων καὶ μετὰ καμπυλωτῆς ἄκρας ὡς τὰ τῶν Σινῶν ὑποδήματα. Ἀλλὰ, ἐπὶ τῆς ἄκρας ἐκείνης ἡ τῶν παλληκαρίων φαντασία προσάπτει μικρὸν μάλλινον κροσσὸν, ἐρυθροῦν ἢ μέλανα, τρέμοντα ἀνὰ πᾶν βῆμα. Τὰ τσαρούχια κατασκευάζονται ἐξ εὐλυγίστου δέρματος, εἶναι δ' ἐξαίρετα διὰ τὴν ἀνὰ τὰ ὄρη πορείαν· προσάπτεται ἀπὸ τῶν χαλίκων καὶ τῶν ἐξοχῶν τῶν βράχων, κολλᾷ ἐπὶ τοῦ χόρτου καὶ δὲν παράγει θόρυβον. Θέσατε λοιπὸν εἰς καταδίωξιν τοιούτων μοκασίνων 1) τὰ ὑποδήματα τῶν χωροφυλάκων!

Ἄφθονα ἐκποιοῦνται τσαρούχια ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἀθηνῶν. Οἱ περιηγηταὶ συχνάκις ἀγοράζουσι, διότι τὰ ἐξωτερικὰ ταῦτα σανδάλια ἐξυπηρετοῦσιν ἐπίσης καλῶς καὶ τυχοδιώκτας καὶ τοὺς καθεστηκυῖαν ζωὴν διάγοντας τιμίους ἀνθρώπους, ἔχοντα εἰς ἐπίμετρον καὶ τὸ πλεονέκτημα τοῦ νὰ μὴ φθείρωνται εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

Ἡ ὁδὸς τῶν ὑποδηματοποιῶν εἶναι ἐκ τῶν μᾶλλον συχναζομένων τῆς ἀγορᾶς. Τὰ τσαρούχια εἶναι ἀνηρτημένα κατ' ὁρμαθοὺς βαρεῖς ἀπὸ τῶν ξυλίνων προεξοχῶν τῆς στέγης, οἱ δέ μαστόροι ἐργάζονται συζητοῦντες πολιτικὰ μετὰ τῶν ἐργατῶν αὐτῶν. Συνήθως δὲν περιορίζονται κατασκευάζοντες πέδιλα, ἀλλὰ παντὸς εἴδους ὡραῖα πράγματα: βαλάντια,

1) Εἶδος ἐλαφρῶν σανδάλων ἅτινα φοροῦσιν οἱ ἄγριοι τῆς βορείου Ἀμερικῆς.

ὧν τὸ μυστικὸν μόνον οἱ Ἀθηναῖοι γνωρίζουσιν, ὡς λέγεται, καὶ ἅτινα ἐπιτρέπουσιν εἰς τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐξόριστα παλληκάρια ν' ἀναγνωρίζωνται ἀμοιβαίως ὡς διὰ μασονικοῦ σημείου, περικνημίδας δερματίνους σάκκους, ἀλλὰ πρὸ πάντων καλλιτεχνικῶς κατεργαζομένας ζώνας, ἃς οἱ ποιμένες τῆς Ἀρκαδίας οὐδέποτε ἀφαιροῦσιν ἅπαξ ζωσθέντες, καὶ ἐν ᾗ θέτουσιν ὅ,τι καὶ ἂν ἔχωσιν, ἀπὸ τῆς καπνοθήκης μέχρι τῶν ἐνθυμίων τῆς φιλτάτης, καὶ χρησιμεύουσι δ' αὐτοῖς ζωστῆρες καὶ ὡς χρηματοκιβώτια ἐν ταυτῷ.

Ἡ τῶν ἰχθύων ἀγορὰ δέχεται καθ' ἑκάστην τὰς ἐπισκέψεις ἁπάντων τῶν μαγείρων καὶ ἁπασῶν τῶν οἰκονόμων τῶν Ἀθηνῶν.

Πρό τινων ἐτῶν ἐδέσποζεν ἔτι ἡ συνήθεια τοῦ νὰ ἐπισκέπτωνται τὴν ἀγορὰν αὐτοὶ οἱ οἰκογενειάρχαι πρὸς προμήθειαν τῶν τροφίμων. Ἔβλεπέ τις ὑπουργοὺς διαφιλονεικοῦντας μετὰ βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὰ εὔωνα λιθρινάρια καὶ αὐτὰ τὰ χταπόδια, μικρὰ μαλάκια προσόμοια ἀράχναις, ἅτινα ἁλιεύουσι τὰ χαμίνια ὑπὸ τοὺς βράχους καὶ κτυποῦσι κατὰ λίθων, ἵνα ἀπαλύνωνται, καὶ ἅτινά εἰσι περιζήτητα ὑπὸ τῶν παλληκαρίων. Τὰ ἁπλᾶ ταῦτα ἤθη ἐξέλιπον. Οἱ νομίζοντες, ὅτι ἀποτελοῦσι μέρος τῆς ὑψηλῆς κοινωνίας προτιμῶσι μᾶλλον νὰ στερηθῶσιν ἐδέσματός τινος ἢ νὰ τὸ ἀναζητήσωσιν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι. Κάλλιον νὰ προγευματίσῃ τις δι' ὀλίγων ἐλαιῶν καὶ τεμαχίου τυροῦ, νὰ ἐμποτίζηται ὕδατος καὶ ματαιοφροσύνης, ἀλλὰ νὰ χαιρετίζηται κατὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου ὑπὸ τῶν γραμματέων τῶν πρεσβειῶν.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐκ Τουλῶνος τηλεγραφεῖται εἰς τὸν «Πεσταῖον Δόϋδ» ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ῥῶσσοι ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ εἰσῆλθον εἰς μελοδραματικὴν παράστασιν τῆς «Ἀφρικανίδος» ἡ ὀρχήστρα ἀνέμελψε τὸν ρωσσικὸν ὕμνον καὶ τὴν μασσαλιώτιδα, ὅτε καὶ ἀντήχησαν αἱ φωναί· Ζήτω ἡ Ρωσσία! Ζήτω ἡ Γαλλία!

Ὁ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ λονδινείου «Χρόνου», τηλεγραφῶν εἰς τὸ φύλλον αὐτοῦ, βεβαιοῖ ὅτι ἡ ἀνανέωσις τῶν φιλικῶν σχέσεων τῆς αὐλῆς τῆς Πετρουπόλεως πρὸς τὰς τοῦ Βερολίνου καὶ τῆς Βιέννης ὀφείλεται εἰς τὴν δυσαρέσκειαν τοῦ Τσάρου ἐπὶ τοῖς τελευταίοις ἐν Γαλλίᾳ ἐπεισοδίοις, οἷα τὰ ἐν Καρμὼ, καὶ τὰ τοῦ σκανδάλου τοῦ Παναμᾶ.

Τὸ τουρκικὸν ναυτικὸν δὲν εἶναι τυχηρόν. Μετὰ τὸ ναυάγιον τοῦ Ἐρτογρούλ καὶ ἄλλων πολεμικῶν σκαφῶν, τηλεγράφημα ἐκ Κων)πόλεως ἀγγέλλει ὅτι τρία τορπιλοβόλα, ναυπηγηθέντα ἐν Κιέλῳ διὰ λογαριασμὸν τῆς Πύλης, ἐξηφανίσθησαν ἀπὸ τριῶν ἑβδομάδων καὶ ὑποτίθεται ὅτι κατεβυθίσθησαν αὐτανδρα κατὰ τὰ ἰσπανικὰ παράλια.

Ὁ ρωσσικὸς «Νέος Χρόνος», λέγει τηλεγράφημα ἐκ Πετρουπόλεως πρὸς τὸν «Ν. Ε. Τύπον», λίαν ἐξηρεθίσθη ἐπὶ τοῖς ἐν Βουλγαρίᾳ συμβαίνουσιν, ὡς καὶ ἡ «Σβιὲτ», ἥτις πέποιθεν ἐν τῇ ὑπάρξει στρατιωτικῆς αὐστρο-βουλγαρικῆς συμβάσεως καὶ ἀπειλεῖ πᾶν σκάφος, μὴ ἀνῆκον εἰς τὴν Τουρκίαν, ὅτι κατὰ τὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ ἐν τῷ Εὐξείνῳ, θὰ κατασχεθῇ καὶ θὰ συγκαταριθμηθῇ πάραυτα ἐν τοῖς πλοίοις τοῦ ρωσσικοῦ στόλου τοῦ Εὐξείνου.

Κατὰ τὴν τουρκικὴν ἐφημερίδα «Σαμπὰχ» ἐξεδόθη σουλτανικὸν διάταγμα περὶ διοργανώσεως ἐν Κων)πόλει παγκοσμίου ἐκθέσεως, ἀνωτέρα δὲ ἐπιτροπὴ διορισθήσεται πρὸς τοῦτο· ὡς μέρος δὲ κατάλληλον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὡρίσθη τὸ Σισλῆ.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων πρὸς τὰ βιενναῖα φύλλα ὁ μέγας δοὺξ Σέργιος ἐν συνδιαλέξεσιν αὐτοῦ μετὰ διαφόρων Ἄγγλων παρέσχε φιλειρηνικωτάτας διαβεβαιώσεις καὶ προσέθηκεν ὅτι ὁ Τσάρος δὲν προτίθεται ποσῶς νὰ διακανονίσῃ τὰ εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἀφορῶντα ζητήματα δι' ἰδιαιτέρας συνεννοήσεως μετὰ τῆς Γαλλίας.

Ἐκ Πετρουπόλεως τηλεγραφοῦσιν εἰς τὰ βιενναῖα φύλλα δημοσιεύσεις τῶν ρωσσικῶν «Νέων» περὶ τῶν ἐν Ἀσίᾳ γεγονότων, καθ' ἃς οὐδεμία ἐπίκειται ἀγγλορωσσικὴ σύγκρουσις. Ἂν ἡ ἐν Ἀσίᾳ πολιτικὴ τῆς Ρωσσίας ἦναι ἐφεκτικὴ ἐν γένει, τοῦτο συμβαίνει κατὰ μείζονα βαθμὸν ἕνεκα τῆς ἐν Εὐρώπῃ κρατούσης καταστάσεως. Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀπαρατήρητον ὅτι ἡ Ρωσσία τόσον ἐν Ἀσίᾳ, ὅσον καὶ ἐν Εὐρώπῃ ζητεῖ τὴν εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἔξοδον.

Ἀξία μεγάλης προσοχῆς, ἰδίως ὡς ἐκ τῶν πολιτικῶν, οἰκονομικῶν καὶ στρατηγικῶν αὐτῆς συνεπειῶν, εἶναι ἡ γοργὴ ἀνάπτυξις τῶν σιδηροδρομικῶν ἐν Τουρκίᾳ συγκοινωνιῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Πρὸ μικροῦ ἐνεκαινίσθη ἡ γραμμὴ Ἰόπης Ἱεροσολύμων, πρό τινων δ' ἡμερῶν ἡ γραμμὴ Πτολεμαΐδος Δαμασκοῦ. Ἐν Εὐρώπῃ συνεπληρώθη τὸ πρῶτον τμῆμα τῆς γραμμῆς Θεσσαλονίκης Βιτωλίων ἐκτάσεως 97 χιλιομέτρων, καθίσταται δ' ὁσημέραι πιθανώτερον ὅτι ἡ ὅλη γραμμὴ, ἧς ἡ στρατηγικὴ πρὸς τὴν Ἑλλάδα σημασία εἶναι ἀνυπολόγιστος, θὰ συμπληρωθῇ πολὺ πρὸ τῆς ἑλληνικῆς γραμμῆς μέχρι Λαρίσσης. Ἐν γένει ἡ εἰς τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας δοθεῖσα ὥθησις εἶναι ἡ μεγάλη ὑπηρεσία τοῦ ἐνεστῶτος Σουλτάνου.

ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΦΘΙΣΕΩΣ

ΥΠΟ Ι. ΜΕΝΔΟΝΙΔΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

(Συνέχεια).

Τὸ βακτηρίδιον τῆς φθίσεως εἶναι ἐν μεγάλῃ ποσότητι διεσκορπισμένον ἐν περιωρισμένῃ ἀτμοσφαίρᾳ, ἐν ταῖς ὑπὸ φθισιώντων κατεχομέναις οἰκίαις καὶ ἐν πλείστοις δημοσίοις καταστήμασι· καὶ ἡ εἰσπνοὴ τοῦ βακτηριδίου τούτου μόνη εἶναι πάντοτε σχεδὸν ἐπικίνδυνος, διότι τὸ βακτηρίδιον εἰσδύει εἰς τ' ἀναπνευστήρια ὄργανα τῶν ὑγιῶν, καίπερ πολλάκις ἐξέρχεται αὐτῶν μὴ εὑρίσκον πρόσφορον οἱονεὶ ἔδαφος. Τὸ βακτηρίδιον ἐγκαθίσταται καὶ προσκολλᾶται μόνον ἐκεῖ ἔνθα εὑρίσκει εὐνοϊκοὺς δρους, πρὸς πολλαπλασιασμὸν καὶ διάδοσιν αὐτοῦ, δρους τουτέστιν οἵτινες δὲν εὑρίσκονται εὐκόλως παρὰ τοῖς καλῶς ἀναπεπτυγμένοις πνεύμοσι τοῖς λειτουργοῦσι καθ' ἅπαντας τοὺς σωματικοὺς κανόνας. Ἐν τῇ κανονικῇ ἀναπνοῇ, ἐν τῇ σθεναρᾷ συστολῇ καὶ διαστολῇ τοῦ θώρακος, τὰ τοῦ ἀέρος ρεύματα εἶναι ἀρκούντως ἰσχυρὰ, ὅπως δύνανται νὰ ἐξαγάγωσι τῶν πνευμόνων τὰ ἐλάχιστα ἐκεῖνα σώματα τὰ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ἱπτάμενα καὶ ἅτινα δὲν προσεκολλήθησαν μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης ἐπὶ τῶν μυξωδῶν μεμβρανῶν.

Πρό τινων ἐτῶν γερμανὸς ἰατρὸς, ὁ Γεώργιος Κορνὲτ, κατὰ προτροπὴν τοῦ καθηγητοῦ Ρ. Κὼχ ἐζήτησε βακτηρίδια τῆς φθίσεως καὶ ἐκτὸς τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ζώου, ἐν οἰκήμασι κατεχομένοις ὑπὸ φθισιώντων καὶ εὗρε τοιαῦτα ἐν δωματίοις ἰδιωτικῶν οἰκημάτων, ξενοδοχείων, αἰθουσῶν νοσοκομείων, μερῶν τουτέστιν ἅτινα δὲν ἐμολύνθησαν ἀμέσως ὑπὸ πτυσμάτων ἢ πτυάλων, ἀλλὰ ἐμμέσως διὰ τῶν ρευμάτων τοῦ ἀέρος, μεταβιβασάντων αὐτόθι ἐξηραμένα καὶ εἰς κόνιν μεταβεβλημένα πτύαλα. Ὁ ἰατρὸς Κορνὲτ ἐξήτασε τὴν ἐπὶ τῶν τοίχων, εἰκόνων, ὡρολογίων καὶ παντοίων ἄλλων ἐπίπλων προσκεκολλημένην κόνιν καὶ διὰ πειραμάτων, ἤτοι τῆς μεταγγίσεως τῆς κόνεως ταύτης εἰς τὸ σῶμα διαφόρων ζώων, κατέδειξεν ὅτι ἡ κόνις περιεῖχεν σπέρματα φθίσεως δυνάμενα νὰ παραγάγωσι τὴν φθίσιν ἐν τοῖς ζώοις εἰς ὧν τὰ σώματα εἰσήχθη ἡ κόνις.

Πρὸς τοιαύτης φύσεως ἔρευναν δὲν ἀρκεῖ νὰ θεωρήσωμεν διὰ τοῦ μικροσκοπίου τὸ βακτηρίδιον τοῦ Κὼχ, ἀλλὰ δέον νὰ εἰσαγάγωμεν τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος κόνιν εἴς τινα ζῷα ἐπιδεκτικὰ φθίσεως, ἵνα καταδείξωμεν ὅτι ἡ κόνις αὕτη εἰσαγομένη εἰς ἀνθρώπινον σῶμα παράγει ἐν αὐτῷ τὸ νόσημα, διότι ἐν τῇ κόνει ταύτῃ εὑρίσκονται πολλάκις βακτηρίδια ἀνεπτυγμένα.

Τὰ πτύσματα ἄρα εἶναι ὁ κυριώτατος ἀγωγὸς τῆς φθίσεως, διότι περιέχουσιν ἄπειρον ἀριθμὸν παθογενῶν βακτηριδίων. Ἐξετάσωμεν ἄρα τὸ πτύσμα μετὰ τὴν ἐκ τοῦ στήθους ἀσθενοῦς ἐξαγωγὴν αὐτοῦ. Οἱ μὲν τῶν ἀσθενῶν πτύουσιν ἐν ἐπὶ τούτῳ δοχείοις, οἱ δὲ ῥίπτουσι τὰ πτύσματα εἰς τὸ ἔδαφος, τοὺς τάπητας, τοὺς τοίχους καὶ ἀλλαχοῦ τῶν δωματίων, ἄλλοι δὲ πτύουσιν ἐν ῥινομάκτροις· ἐν ταῖς ὁδοῖς πάντες πτύουσιν ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου, ἐν τέλει δὲ ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι καταπίνοντες τὰ πτύσματα αὐτῶν. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι μολύνουσι φυσικῶς ἑαυτοὺς μόνους αὐτοί, πάσχοντες ἤδη ὑπὸ πνευμονικῆς φθίσεως, μολύνουσι διὰ τῶν καταπινομένων τούτων μυρίων βακτηριδίων τὰ μήπω προσβληθέντα ὑπὸ φθίσεως ἔντερα καὶ ἄλλα μέρη τοῦ σώματος. Ἐκ τῶν ἐν ῥινομάκτροις ἐναποτιθεμένων πτυάλων, τῶν ἐν θερμοκρασίᾳ εὑρισκομένων πολλάκις προσφόρῳ πρὸς ταχεῖαν ἀποξήρανσιν αὐτῶν, ἀπολύονται εἰς ἑκάστην τοῦ ῥινομάκτρου κίνησιν πολλὰ βακτηρίδια, ἅτινα μεταδίδονται εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν. Τὸ γεγονὸς τοῦτο παρετηρήθη ὑπὸ τῶν ἰατρῶν κκ. Α. Βέρνιχ καὶ Σορμάνι. Τὰ ἐπὶ τῶν ταπήτων καὶ τοῦ ἐδάφους ἐρριμμένα πτύαλα ξηραίνονται ἐπίσης καὶ πατούμενα ὑπὸ τοὺς πόδας μετατρέπονται εἰς κόνιν, ἥτις διὰ τοῦ ἀέρος καὶ τῶν ποδῶν τῶν ἀνθρώπων ἐγείρεται ἐκ τοῦ ἐδάφους, ὑψοῦται εἰς τὸν ἀέρα καὶ εἰσπνέεται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Τὰ εἰς τὸν ἀέρα, εἰς τὸ λιθόστρωτον, τὰ πεζοδρόμια καὶ ἐν δημοσίοις κήποις ριπτόμενα πτύαλα εἶναι ἧττον ἐπικίνδυνα, καίτοι καὶ ταῦτα μεταβάλλονται εἰς κόνιν ἐν θερμαῖς ἡμέραις καὶ ἀνομβρίᾳ, πολλάκις δ' ἐξαφανίζονται ἐκ τῆς πολλῆς ποσότητος τοῦ ἀέρος, ἐν ᾧ τὰ βακτηρίδια διαιτῶνται. Οἱ σαρωταὶ τῶν ὁδῶν, οἱ καταδεδικασμένοι νὰ εἰσπνέωσι τὴν κόνιν ταύτην, οὐχὶ συνεχῶς προσβάλλονται ὑπὸ τῆς φθίσεως. Ἡμεῖς οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ στερούμεθα στατιστικῆς τῶν τοιούτων ἐργατῶν, ἀλλ' ἐν Βερολίνῳ, ἐν ᾧ πολλοὶ σαρωταὶ τῶν ὁδῶν ἀπὸ 35 καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν ἐξασκοῦσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο, ἐξηκριβώθη ὅτι καὶ ὁ πληθυσμὸς τῶν σαρωτῶν ὑπόκειται εἰς τοὺς νόμους τῆς φθίσεως ἀπαραλλάκτως ὡς οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων. Τὰ ἐν τοῖς δοχείοις, τοῖς ἐμπλέοις ἄμμου, ἐναποτιθέμενα πτύσματα τότε μόνον καθίστανται ἐπιβλαβῆ, ὅταν μὴ κενῶνται τακτικῶς καὶ ὅταν ἡ ἄμμος διασκορπίζηται ἐν ταῖς κατοικίαις ὅταν, ἐν παραδείγματι, τὰ παιδία παίζωσι μετὰ τῆς ἐν τοῖς δοχείοις ἄμμου.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἔγκριτον ἐπαρχιακὸν φύλλον τῆς Ρωσίας, ὁ «Κιεβαῖος» γράφει· „Ἡ Ρωσία οὐδένα ἔχει λόγον ν' ἀπομιμηθῇ τὴν στρατοκρατίαν τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Γαλλίας. Ἡ δυσμικὴ Εὐρώπη ἐνδιαφέρει τὴν Ρωσίαν μόνον ὑπὲρ τῶν ἐκπολιτιστικῶν αὐτῆς σκοπῶν, τίς δὲ ἡ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ κρατοῦσα δύναμις εἶναι ἡμῖν ὅλως ἀδιάφορον. Τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, τὸ τόσον συγκινοῦν τοὺς ῥώσους δημοσιογράφους ἐλύθη ἤδη πράγματι ὑπὲρ τῆς Ρωσίας, διότι αἱ βόρειοι καὶ ἀνατολικαὶ ἄκται τοῦ Εὐξείνου, ἡ Κριμαία καὶ ὁ Καύκασος ἐξερρωσίσθησαν, οὐδὲ ὑπάρχει πλέον ἰσχυρὸν ὀθωμανικὸν κράτος. Τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα ἐν τῇ ἐνεστώσει αὐτοῦ φύσει διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, εἰς τὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν νοτίων Σλαύων καὶ εἰς τὸν διάπλουν διὰ τῶν πορθμῶν. Ἡ πρὸς τὴν Ρωσίαν ροπὴ τῶν νοτίων Σλαύων μικρὰν

ἔχει σημασίαν, διότι καὶ ἡ ὑλικὴ αὐτῶν δύναμις καὶ ὁ πολιτισμός των εἶναι ἐλάχιστα, ἡ δὲ τήρησις τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐπιρροῆς δὲν θὰ ἦτο ἀνταξία τῶν ὀστῶν ἑνὸς ρώσου ἐπιλέκτου. Καὶ ἐὰν οἱ νότιοι Σλαῦοι περιέλθωσιν ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς Αὐστρίας, ἡ μὲν Ρωσία δὲν θὰ ζημιωθῇ, ἡ δὲ Αὐστρία δὲν θὰ κερδήσῃ. Ἐπ' ἀληθείας, ἡ Αὐστρία εἶναι ὁ ἀόριστος γείτων, ὑπ' αὐτὴν δὲ, καθ' ὃ μὴ ἔχουσαν ὡρισμένον φυλετικὸν χαρακτῆρα, οἱ Σλαῦοι οὐδένα διατρέχουσι κίνδυνον ν' ἀποβάλωσι τὸν ἐθνισμόν των. Τὸ σλαυικὸν ζήτημα ἐπαλαιώθη, μετά τινα δ' ἔτη θὰ γελῶμεν ἐπ' αὐτῷ, ὡς γελῶμεν νῦν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ πρὸς τοὺς Βουλγάρους ἀδελφούς."

Συνδιαλεχθεὶς διὰ μακρῶν πρὸς γάλλον δημοσιογράφον, ὁ Βίσμαρκ ἔθιξε καὶ αὖθις τὸ ζήτημα τῶν γαλλορρωσικῶν σχέσεων. „Ἐάν ποτε κηρύξητε τὸν πόλεμον καθ' ἡμῶν, πρώτη φροντὶς τῆς Ρωσίας ἔσται νὰ κινηθῇ πρὸς νότον, οὐχὶ στρατιωτικῶς, διότι αἱ στρατιαί της κινοῦνται βραδέως, ἀλλὰ διπλωματικῶς. Ἡμᾶς τοῦτο οὐδαμῶς ἐνδιαφέρει, διότι οὐδὲν ζητοῦμεν ἐν τῇ Μεσογείῳ. Τοὐναντίον θὰ ὠφεληθῶμεν, ἐὰν μειωθῇ ἡ κατὰ τὰ πλευρὰ ἡμῶν πίεσις καὶ ἡ Ρωσία ἐπασχοληθῇ ἐν Ἀνατολῇ, ἔνθα θὰ εὕρῃ ἀντιμετώπους τοὺς Ἄγγλους. Καὶ σᾶς ὀλίγον ἐνδιαφέρουσιν οἱ πορθμοὶ καὶ ὁ Εὔξεινος, ὅ,τι δ' ἀφορᾷ τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, προτιμᾶτε ἐκεῖ τοὺς Ρώσσους τῶν Ἄγγλων. Ὥστε, ἐν περιπτώσει συγκρούσεως, ὀλίγον θὰ προσέξωμεν εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς Ρωσίας κατὰ τὸν Αἷμον. Κατ' οὐσίαν θὰ δοθῇ αὐτῇ carte blanche, ὁ δὲ ρωσικὸς στρατὸς εἶναι ἀνδρειότατος. Ὁ Τσάρος Νικόλαος εἶπέ ποτε πρὸς τὸν ἡμέτερον βασιλέα· „Ἐὰν τὰς στρατιὰς »μου διῴκουν Πρῶσσοι ἀξιωματικοί, ἡ »Ρωσία θὰ εἶχε φθάσῃ πρὸ πολλοῦ μέ»χρι Γαδείρων."

ΔΙΚΗ „ΖΟΡΑΣ" ΚΑΙ „ΦΙΛΙΠΠΟΥΠ."

Ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν ὅτι καθ' ἣν ἐποχὴν συνεζητεῖτο ἐν Βουλγαρίᾳ ἡ περὶ κατηργήσεως ἐν Ἀνατ. Ρωμυλίᾳ τῆς διδασκαλίας τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἡ μὲν ἐφημ. «Ζορᾶ» ἐδημοσίευσεν ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ διὰ βίας ἐκπαίδευσις» ἡ δὲ ἑλληνικὴ «Φιλιππούπολις» ἐσχολίασε τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἀμφότεροι δ' οἱ τῶν ἐφημερίδων τούτων ὑπεύθυνοι συντάκται παρεπέμφθησαν ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ ἐν Φιλιππουπόλει ποινικὸν δικαστήριον, ἐπ' ἀποπείρᾳ ἐξ ἐγέρσεως τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν νόμων τοῦ κράτους. Ἡ δίκη αὕτη ἐγένετο τῷ σαββάτῳ 28 παρελθόντος, κατὰ τὴν συνάδελφον «Φιλιππούπολιν» ὡς ἑξῆς·

«Τοῦ δικαστηρίου προήδρευεν ὁ κ. Πράντζεφ, ὡς δημόσιος δὲ κατήγορος παρίστατε ὁ νομαρχιακὸς εἰσαγγελεὺς Φιλιππουπόλεως κ. Τόλεφ. Συνήγοροι τοῦ μὲν ὑπευθύνου τῆς Ζορᾶς κ. Ραΐτσου Γεννάδιεφ ἦν ὁ ἀρχισυντάκτης αὐτῆς καὶ δικηγόρος κ. Νικόλαος Γεννάδιεφ, τῆς δὲ "Φιλιππουπόλεως„ κ. Δημ. Κουμαριανοῦ ὁ αὐτὸς κ. Ν. Γεννάδιεφ καὶ ὁ δικηγόρος κ. Δημ. Ἀχλανλῆς.

Πυκνὸν ἀκροατήριον εἶχε καταλάβει τὸν δι' αὐτὸ ὡρισμένον χῶρον. Μεταξὺ τῶν παρισταμένων διεκρίνοντο πολλοὶ δικηγόροι καί τινες ἕλληνες ἐπιδείξαντες διὰ τῆς παρουσίας των εὐγενὲς ἐνδιαφέρον εἰς δίκην προκληθεῖσαν ἐκ τοῦ ζωτικοῦ διὰ τοὺς Ἕλληνας τῆς χώρας ταύτης ζητήματος τῆς διδασκαλίας τῆς ἑλλην. γλώσσης ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις.

Ὁ πρόεδρος μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ κατηγορητηρίου, παρουσίασε τὰ σώματα τοῦ ἐγκλήματος, ἀνέγνωσε δηλαδὴ τὸ γνωστὸν ἄρθρον τῆς «Ζορᾶς».„Διὰ τῆς βίας ἐκπαίδευσις„ καὶ εἶτα τὰ προαχθέντα ὑπὸ τῆς "Φιλιππουπόλεως„ σχόλια, κατὰ τὴν ἀναδημοσίευσιν αὐτοῦ, ἐν ἐπισήμῳ μεταφράσει.

Εἶτα ὁ δημόσιος κατήγορος κ. Τόλεφ ἀνέπτυξε τὴν κατηγορίαν παραστήσας ὅτι οἱ δύο κατηγορούμενοι διὰ τῶν δημοσιεύσεων αὐτῶν α) ὑπεκίνησαν ἐξέγερσιν τοῦ λαοῦ κατὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων ἐν τῷ κράτει καὶ β) ἐξέφερον προσβολὰς κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας, ἀμφότερα ἐγκλήματα τιμωρούμενα τὸ μὲν πρῶτον διὰ φυλακίσεως ἀπὸ 1 μέχρι 12 μηνῶν, τὸ δὲ δεύτερον διὰ φυλακίσεως ἐπίσης ἀπὸ 2 μέχρι 9 μηνῶν, ἐζήτησε δὲ οὐ μόνον τὴν ἐπιβολὴν ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν διπλασιασμὸν αὐτῶν, διότι οἱ κατηγορούμενοι εἶχον ἤδη ὑποστῇ προγενεστέρας καταδίκας δι' ἐγκλήματα τοῦ τύπου.

Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. εἰσαγγελέως ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τοὺς κκ. συνηγόρους. Ὁ κ. Γεννάδιεφ διὰ μακρᾶς ἀγορεύσεως κατέδειξεν ὅτι τὸ ἐπικρίνειν τοὺς κειμένους νόμους ὡς ἀσυμφόρους τῷ κράτει δὲν ἀποτελεῖ παραβίασιν τῶν νόμων τούτων, μηδὲ προτροπὴν πρὸς τὸν λαὸν πρὸς ἀθέτησιν αὐτῶν, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας τοῦτο εἶναι κτῆμα ἀναφαίρετον παντὸς ἐλευθέρου πολίτου. Εἶτα ἀντέκρουσε πάντα τὰ σημεῖα τῆς κατηγορίας καὶ ἀναλύσας πάσας τὰς καταγγελλομένας περικοπὰς τοῦ ἄρθρου κατέδειξεν ὅτι εἰς οὐδεμίαν ἐξ αὐτῶν ἐνυπάρχει κἂν ἴχνος τῶν ὑπὸ τῆς κατηγορίας ἀνακαλυπτομένων ἐγκλημάτων. Στρέψας κατόπιν τὸν λόγον ἐπὶ τῷ πολιτικώτερον διεσαφήνισε τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ σχόλια κατὰ τῆς γνωστῆς ἐγκυκλίου τοῦ κ. ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργοῦ, ἐν σχέσει ταύτης πρὸς τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ Βουλγ. ἔθνους, τοῦθ' ὅπερ ὡς βούλγαρος δημοσιογράφος, εἶπεν, δὲν ἠδύνατο νὰ παρέλθῃ ἐν σιγῇ. Ὁ λόγος τοῦ κ. Γεννάδιεφ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἦτο πειστικὸς καὶ ἀκαταμάχητος.

Μετὰ τὸν κ. Γεννάδιεφ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἕτερος τῶν συνηγόρων κ. Δημ. Ἀχλανλῆς, ἀναπτύξας τὴν ὑπεράσπισιν ὑπὸ καθαρῶς νομικὴν ἔποψιν. Ἡρμήνευσε διὰ μακρῶν καὶ μετ' ἐπιστημονικῆς ἐμβριθείας τὸ 79 ἄρθρον τοῦ συντάγματος, ἀνακηρύσσοντος τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου, ἐν συμπεριβολῇ πρὸς τὸν περὶ τύπου νόμον καὶ ἀπέδειξεν μετὰ δεινότητος ἐπιχειρημάτων, τιμώσης τὸν νεαρὸν ἐπιστήμονα, ὅτι ἡ κατηγορία εἶναι ὅλως ἀβάσιμος, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἔγκλημα καὶ κατ' ἀκολουθίαν οὐδὲ λόγος ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 20 καὶ 30 ὡς ἀπῄτει ἡ εἰσαγγελία. Τὸ ἀκροατήριον παρηκολούθησε, μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος καὶ τὴν ἀγόρευσιν ταύτην, ἥτις ὑπῆρξεν μία ἀληθὴς ἐπιτυχία διὰ τὸν κ. Ἀχλανλῆν.

Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Ἀχλανλῆ ὁ κ. πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν λῆξιν τῆς συζητήσεως, ἀγγείλας ὅτι τὸ δικαστήριον θὰ ἐξέδιδε τὴν ἀπόφασιν μετὰ μεσημβρίαν.

Ἀρθείσης τῆς συνεδρίας, πάντες οἱ παρευρισκόμενοι ἔσπευσαν νὰ θλίψωσι τὰς χεῖρας τῶν κκ. συνηγόρων διὰ τὰς εὐγλώττους καὶ ἐπιτυχεῖς αὐτῶν ἀγορεύσεις.

Μετὰ μεσημβρίαν τὸ δικαστήριον συνελθὸν εἰς διάσκεψιν, ἐξέδοτο τὴν ἀπόφασίν του, δι' ἧς οἱ κατηγορούμενοι ἐκηρύσσοντο ἀθῶοι.„

ΔΙΑΛΕΥΚΑΝΣΙΣ

Ὡς γνωστὸν αἱ ἐν ταῖς ἐφημερίσι δημοσιευόμεναι νεκρολογίαι, δημοσιεύσεις διαθηκῶν, τηλεγραφημάτων συλλυπητηρίων, λόγων ἐπικηδείων κτλ. πληρόνονται κατὰ γενικὸν κανόνα, ὅταν διαβιβάζονται εἰς τὴν σύνταξιν ἀπ' αὐθείας παρὰ τῶν κληρονόμων ἢ τῆς ἐπὶ τῆς κηδείας ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς. Ὅθεν καὶ οἱ „Σύλλογοι" ὡς καὶ τὰ ρωμουνικὰ φύλλα, διεβίβασαν τὸν σχετικὸν λ)σμὸν εἰς τὸν ἀξιότιμον ἀνεψιὸν καὶ κληρονόμον τοῦ μεταστάντος κ. Χρ. Ζάππαν τὸν καὶ μέλος τῆς ἐπὶ τῆς κηδείας ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης ὑπὸ τῶν κ. κ. Ἀλ. Τομπάζη, ἐπιτετραμμένου τῆς Ἑλλάδος, Δαμασκηνοῦ, νομικοῦ συμβούλου τῆς πρεσβείας, Βουτυρᾶ διευθυντοῦ τοῦ „Νεολόγου". Ἐπειδὴ δὲ ὁ κ. Χρ. Ζάππας ἀπήντησεν ἡμῖν ὅτι δέον ν' ἀποταθῶμεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, τὴν ἐκ διαθήκης κληρονόμον τῆς περιουσίας Ζάππα, διεβιβάσαμεν αὐτῇ διὰ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικῆς πρεσβείας τὸν ρηθέντα λ)σμόν. Ἐντιμοτέραν καὶ δικαιοτέραν ἀπαίτησιν ταύτης δὲν ἠδύναντο νὰ ἔχωσιν οἱ „Σύλλογοι" οἵτινες τὰς δαπάνας τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, ὡς πᾶσαι αἱ ἐκ μόνου τοῦ δημοσίου διατηρούμεναι συνάδελφοι, καλύπτουσιν οὕτω.

Περὶ δὲ τῆς δαπάνης εἰς ἣν ὑπεβλήθημεν ἕνεκα τῆς μεγεθύνσεως τῶν „Συλλόγων", ὡς ἐκ τῆς προσθήκης ἑνὸς ἔτι συντάκτου, δύο στοιχειοθετῶν καὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ χάρτου, πλὴν τῶν ἐκτάκτως δαπανηθέντων διὰ τὸν κ. Κ. Ράδον καὶ τοὺς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κομισθέντας στοιχειοθέτας, ἀποτελεῖ ποσὸν πενταπλάσιον κατὰ μῆνα τοῦ ἐν τῇ „Πατρίδι" κακοβούλως ὑπολογιζομένου πρὸς σκοποὺς γνωσθησομένους μετ' ὀλίγον.

Ἐκ τῶν ἀπείρων διαβολῶν καὶ μιαρῶν καθ' ἡμῶν καὶ τοῦ παντὸς ἐπαίνου ἀνωτέρου κ. Θ. Μοσχοπούλου διαδόσεων αἵτινες διὰ τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος διοχετεύονται εἰς τὸ δημόσιον, ταύτας μόνον θεωροῦμεν ἀξίας διαλευκάνσεως, παραλείποντες τὰς λοιπὰς εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κοινοῦ, ὅπερ ἀρκούντως ἱκανοποίησεν ἡμᾶς ἠθικῶς μετὰ τοὺς ἐν τῇ „Πατρίδι" καταχωρισθέντας καθ' ἡμῶν λιβέλλους.

Ἐν Βραΐλᾳ τῇ 8 δεκεμβρίου 1892.

Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ.

ΕΠΙΤΙΜΗΣΙΣ

Ἐξ ἐπιστολῆς διακεκριμένου ρωμούνου καὶ τῶν «Συλλόγων» εἰλικρινοῦς φίλου, ἀποσπῶμεν τὰς κατωτέρω πλήρεις ἀληθειῶν γραμμὰς ἃς δημοσιεύομεν ἐν πρωτοτύπῳ·

Scumpul meŭ amic,

Nu sciŭ ce impresie va face la alţi viua vóstră polemică şi destăinuirile ce face D-lŭ Rados prin presă, dar, credemĭ că eŭ unul mĕ găsesc fórte măhnit, maĭ ales, că, prin uă altfel de procedare, daţi arme puternice în mâna duşmanilor d-vóstră fatişĭ şi ocultĭ.

Purtarea D-luĭ Rados, e cu atât maĭ necalificabilă, cu cât destăinuesce secrete—presupunênd că ḑice adevĕrurĭ—din redacţiune, care de obiceiŭ în presa ce se respectă, nu să disvulg în faţa publiculuĭ cititor. Şi în acéstă privinţă, discreţiunea de obiceiŭ se împinge atât de departe, încât chiar manuscriptele—orĭ cât de compromitătóre vor fi pentru autorĭ—să ard saŭ să distrug.

* * *

ὅπερ ἐν μεταφράσει ἔχει ὡς ἕπεται·

«Ἀγνοῶ ποίαν ἐντύπωσιν θὰ ἐμποιήσωσι τοῖς ἄλλοις αἱ σφοδραὶ ὑμῶν ἀντεγκλίσεις καὶ αἱ ἀποκαλύψεις ἃς ποιεῖται διὰ τοῦ τύπου ὁ κ. Ράδος, ἀλλὰ, πιστεύσατέ μοι, ὅτι ἐγὼ τοὐλάχιστον σφόδρα θλίβομαι, κυρίως διότι διὰ τοιαύτης συμπεριφορᾶς παρέχονται ἰσχυρὰ ὅπλα εἰς χεῖρας κεκηρυγμένων καὶ ἀμορφώτων ὑμῶν ἐχθρῶν.

Ἡ διαγωγὴ τοῦ κ. Ράδου εἶναι τοσούτῳ μᾶλλον ἀχαρακτήριστος, ὅσῳ κοινοποιεῖ μυστικὰ—κἂν ὑποθέσωμεν ταῦτα ἀληθῆ—τῆς συντάξεως, ἅπερ συνήθως ἐν τῷ τύπῳ τῷ σεβομένῳ ἑαυτὸν ἀποκρύπτονται ἀπὸ τοῦ ἀναγινώσκοντος δημοσίου. Ἡ ἐχεμύθεια μάλιστα ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιβάλλεται ὥστε τὰ χειρόγραφα, ὁσῳδήποτε ἐνοχοποιητικὰ καὶ ἂν ὦσι διὰ τοὺς γράψαντας αὐτὰ, καίονται ἢ καταστρέφονται».

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς προήδρευσε σήμερον τοῦ ἑβδομαδιαίου ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Οἱ γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ τοῦ στρατοῦ ἐπεράτωσαν τοὺς πίνακας τῶν κατ' ἐκλογὴν προβιβασμῶν, οἵτινες θὰ ἐφαρμοσθῶσι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1893.

Ἅπαντα τὰ τμήματα τῆς Γερουσίας ἀπεδέχθησαν τὸ περὶ ἀγροτικῶν συμβολαίων νομοσχέδιον. Ὁ εἰσηγητὴς κ. Βουϊκλίου θὰ ὑποβάλῃ προσεχῶς τὴν ἔκθεσίν του.

Ἡ διφθερῖτις μαστίζει ἀνηλεῶς τὸν νομὸν Σουτσάβας. Τὸ ὑγειονομικὸν προσωπικὸν τοῦ νομοῦ θ' αὐξηθῇ.

Τὴν παρελθοῦσαν παρασκευὴν ἐδικάσθη ὑπὸ τῶν ἐνόρκων Ἰλφόβου ἡ δίκη τῶν κακούργων οἵτινες ἐβασάνισαν τὸν κ. καὶ τὴν κυρίαν Ὀγρεζεάνου ἰδιοκτήτας ἐν τῷ δήμῳ Βραγαδίρου—Βούλγαρ. Ἰδοὺ πῶς συνέβη τὸ ἔγκλημα κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα. Ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Ὀγρεζεάνου εἶχον κατακλιθῆ κατὰ τὰς δέκα. Περὶ τὴν δωδεκάτην κακοῦργοι εἰσελθόντες ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτῶν πληγόνουσι τὸν κ. Ὀγρεζεάνον κατὰ τὴν κεφαλήν. Ὁ πληγωθεὶς ἐγείρεται καὶ πυροβολεῖ διὰ πολυκρότου πληγώσας δύο τῶν κακούργων· οἱ λοιποὶ ὥρμησαν κατ' αὐτοῦ καὶ δέσαντες ἤρξαντο δέροντες ἵνα μαρτυρήσῃ ποῦ ἔχει τὰ χρήματά του. Μὴ δυνάμενον πλέον τὸ θῦμα ν' ἀνθέξῃ ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸ μέρος ὁπόθεν ἀφήρεσαν 4000 φρ. καὶ διάφορα κοσμήματα. Ἔνιοι τῶν κακούργων ἤθελον νὰ φονεύσωσιν αὐτὸν ὅτε ὑπηρέτης τις, ἀκούσας θόρυβον, ἐξῆλθεν εἰς τὴν αὐλήν. Φοβηθέντες οἱ κακοῦργοι μὴ κράξῃ βοήθειαν, ἔφυγον.

Συνηγόρησαν οἱ κκ. Ραχτιβάν, Γόγας, Κόρνεας καὶ Στατέσκος.

Οἱ ἔνορκοι κατεδίκασαν τέσσαρας τῶν κακούργων εἰς δεκαετῆ καὶ δύο εἰς ἑξαετῆ καταναγκαστικὰ ἔργα, ἠθώωσαν δὲ τὸν ἕβδομον. Ἅπαντας δ' ὁμοῦ κατεδίκασαν εἰς 3,000 φράγκων ἀποζημιώσεις.

Ἐν τῇ ἀδελφότητι τοῦ διδασκαλικοῦ σώματος χθὲς ὁ κ. Β. Δ. Πασοῦν ὡμίλησε "περὶ ὡραίου, καλλιτεχνίας, καὶ τῆς μεταξὺ ποιήσεως καὶ τῶν ἄλλων ὡραίων τεχνῶν συγγενείας.

Τὴν νύκτα τῆς κυριακῆς πρὸς τὴν δευτέραν ἀνεφλέχθη τὸ ἐν Bucov οἰνοπνευματοποιεῖον. Ἐν διαστήματι ὡρῶν τινων τὸ πῦρ κατεσβέσθη. Εὑρέθησαν εἷς ἐργάτης νεκρὸς, πνιγεὶς ἔν τινι δεξαμενῇ, καὶ ἕτεροι δύο βαρέως πληγωμένοι οἵτινες μετηνέχθησαν εἰς τὸ ἐν Πλοεστίῳ νοσοκομεῖον. Αἱ ζημίαι ἀνέρχονται εἰς 7000 φράγκων.

Ἡ ὑπὸ τὸν κ. Στεφανέσκον λυρικὴ ἑταιρία ἤρξατο τῶν παραστάσεών της ἐν τῷ θεάτρῳ Μαϊκάν. Ἡ πρώτη παράστασις τοῦ Gasparel διὰ πλήρους ἐστέφθη ἐπιτυχίας.

Ὁ κ. Ρενὼλ, καθηγητὴς τῆς νομικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων, ἐπανορθοῖ τὴν ἀνακριβῶς περὶ αὐτοῦ ἀναγραφεῖσαν παρὰ τοῦ Πρακτορείου Δαλζιὲλ εἴδησιν, ὅτι δῆθεν ἔδωκε τῇ Ρωμουνικῇ Κυβερνήσει γνωμοδότησιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα. Ἐν ἐποχῇ προγενεστέρᾳ τῆς ῥήξεως τῶν μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν διπλωματικῶν σχέσεων, ἡ ρουμανικὴ κυβέρνησις εἶχεν ἀποτείνει σειρὰν ἐρωτημάτων σχετικῶς πρὸς τὴν ἐν Γαλλίᾳ ἰσχύουσαν νομοθεσίαν ἐπὶ διαφόρων ἀντικειμένων τοῦ δημοσίου δικαίου. Εἰς τὰ ἐρωτήματα ταῦτα μόνον ἀπήντησεν, χωρὶς οὐδεμίαν νὰ ἐπιφέρῃ γνώμην ἐπὶ τῆς μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων ἐγερθείσης διαφορᾶς, διαφορᾶς μηδόλως ὑποβληθείσης εἰς τὴν ἐξέτασίν του καὶ ἐφ' ἧς δὲν θὰ ἐδέχετο νὰ ἀποφανθῇ.

Αἱ διακοπαὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων ἄρξονται τῇ 18 ἢ 19 τρέχοντος.

Αἱ συνηγορίαι ἐν τῇ μεταξὺ Γαΐτλ, ἐργολάβου τῆς κατασκευῆς τῶν ἐν Βακοῦ διυλιστηρίων καὶ δημαρχίας δίκη ἐξακολουθοῦσιν ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν. Οἱ διάδικοι ζητοῦσιν ὁ εἷς παρὰ τοῦ ἑτέρου ὑπερόγκους ἀποζημιώσεις.

Τὸ περὶ τοῦ ἐν ἰσχύϊ δασονομικοῦ συστήματος τροποποιητικὸν νομοσχέδιον εἶναι συντεταγμένον ἤδη, προσεχῶς δὲ ὑποβληθήσεται τῇ βουλῇ.

Τὸ περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν εἰρηνοδικείων νομοσχέδιον ὑποβληθήσεται ἐν τοῖς γραφείοις τῆς βουλῆς μετὰ τὰς διακοπὰς τῶν χριστουγένων.

Ἐν τῇ προχθεσινῇ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Γρ. Τριανταφύλλου συνεδρίᾳ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον παρεδέχθη τὴν πρότασιν περὶ κατασκευῆς ἠλεκτρικοῦ τροχιοδρόμου κατὰ μῆκος τοῦ βουλεβάρτου, τιθεμένου εἰς κίνησιν δι' ἐναερίου σύρματος, καὶ ἐξέλεξε πενταμελῆ ἐπιτροπὴν ἵνα μελετήσῃ τὴν πρότασιν τοῦ καταστήματος Σοῦκερ πρὸς τὸν σκοπὸν ἠλεκτρικοῦ τῶν ὁδῶν καὶ οἰκιῶν φωτισμοῦ.

Ἀκολούθως προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ ἑτέρων τριῶν ἐπιτροπῶν ὧν ἡ μὲν πρώτη θέλει ρυθμίσει τὸ ζήτημα τῆς ἐπαιτείας, ἡ δευτέρα θὰ ἐξελέγξῃ τὰς ἐναντίον δημοτικῶν ὑπαλλήλων γενομένας ἐπὶ καταχρήσεσι καταγγελίας, καὶ ἡ τρίτη τὸ περὶ κατατμήσεως τριακοντάδος οἰκιῶν, ἐπὶ σκοπῷ ρημοτομήσεως ὁδῶν τινων.

Ὁ ἕνεκα τῆς χολέρας ἀποκλεισμὸς τῶν μεθορίων τῆς Βουκοβίνας ἤρθη ἐν Μαρκορνίτσᾳ καὶ Turnu-Rosu.

Ἡ ἐν Τούρνῳ-Σεβερίνῳ κάθαρσις ἠλαττώθη εἰς τετραήμερον.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, 8 Δεκεμβρίου.—Ἡ κυβέρνησις ὑπέβαλε τῇ Βουλῇ νομοσχέδιον περὶ ἀπροσδιορίστου παρατάσεως τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Γαλλίας.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 8.—Ὁ „Ταχυδρόμος" πληροφορεῖται ὅτι δραστηρίως διεξάγονται αἱ πρὸς συνομολόγησιν ρωσσογερμανικῆς ἐμπορικῆς συνθήκης διαπραγματεύσεις.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8 Δεκεμβρίου.—Ὑπεβλήθησαν τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ αἰτήσεις περὶ παραπομπῆς εἰς δίκην 5 βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν, ἤτοι τῶν κκ. Ἀντ. Προυστ, Ἰουλίου Ρὸς, Ἐμμ. Ἀρὲν, Ρουβιὲ καὶ Δουγκὲ δὲ λὰ Φωκονερὶ, γερουσιαστῶν καὶ τῶν κκ. Λέοντος Ρενὼλ, Ἀλβ. Γρεβὺ, Βερὰλ, Θεβενὲ καὶ Δεβὲς βουλευτῶν. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ εἰσαγγελέως ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνελθοῦσαι ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῶν διώρισαν δύο ἐπιτροπὰς πρὸς μελέτην τῆς αἰτήσεως. Τὰ γραφεῖα φαίνονται διατεθειμένα πρὸς τὴν εἰς δίκην παραπομπὴν τῶν εἰρημένων προσώπων.

ΣΟΦΙΑ, 8.—Ἀγγέλλεται ὅτι ὁ κ. Σλάβκωφ, πρόεδρος τῆς Σοβράνιας, διορισθήσεται ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης, ἀντὶ τοῦ κ. Σαλαβατσὲφ, ὅστις θὰ τηρήσῃ τὸ χαρτοφυλάκιον τῶν οἰκονομικῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8.—Ἡ «Ἐπίσημος Ἐφημερὶς» δημοσιεύει ἀγγελίαν περὶ ἄρσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς παραλίας τῆς Δαχομέης.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ καταστήματος ὀπτικῶν ὀργάνων A. Menu & Comp. (Ὁδὸς Βικτόρια Ἀρθ. 88).

Τῇ 9 Δεκεμβρίου 1892

Μεσονύκτιον	— 0.8
7 ὥρας πρωΐας	— 1.5
Μεσημβρία	+ 8
Ὕψος βαρομέτρου	754
Οὐρανός	ὡραῖος

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ
C. Steriu & Comp.

19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.

Βουκουρέστιον, 9 Δεκεμβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 °/₀ Δάν. Παγ.. (R. per.).	100 —
5 „ χρεωλ. („ amort.)	97.50
4 „ „ „ „ „	83.25
6 „ Ὁμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	101.50
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	97.25
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	92.—
6 „ „ „ „ „	103.—
7 „ „ „ „ „	105.—
5 „ „ „ (Iaşĭ f. urb).	83.25
10/300 Δάν.τάμ.συν.(pens.) .	278.—
Δάν. δημαρχείου 5 °/₀ 1883.	91.—
„ „ 5 „ 1890.	90.25

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1656
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	412 —
„ Naţionalâ . .	200	416 —
Constr. şi lucr. publ.	250	143.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	100 65.
Λονδίνου	25.30.50
Βερολίνου	124.35
Ἀμβέρσης	100.75
Βιέννης	211.—
Λίρα ὀθωμανική	22.90

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΞΕΝΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Βιέννη, 8 10βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.57.50
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	315.50
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	119.75
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	120.50
„ „ Παρισίων	47.85
„ „ Βερολίνου „	59.25
„ „ Amsterd. „	99.55
Παρίσιοι 8 10βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 ½ °/₀	105.45
„ „ 3 °/₀	98.90
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 °/₀	—.—
Δάνειον Ἑλλην. 5 °/₀	340.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	597.80
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	500.—
„ Lot turc.	90.62
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25.14
„ „ Βιέννης	207.12
„ „ Ὀλανδίας	206.—
„ „ Βερολίνου	122.27
Βερολῖνον 8 10βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 °/₀ C.F.R..	102.—
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 °/₀	82.10
„ amortis. 5 °/₀	96.90
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	203.25
Δάνειον δημαρχείου	95.80
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου	20-245
„ „ Παρισίων δίμ.	80.60
„ „ Ὀλλανδίας „	167.80
„ „ Βιέννης	168.45
„ „ Ἀμβέρσης	30.55

Ο ΙΑΤΡΟΣ
Κος Ι. ΜΕΝΔΟΝΙΔΗΣ

Μετὰ μακρὰν πεῖραν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Βραγκοβιάνου ἀπεκατέστη ἐν *Strada Sfinţilor*, 8. εἴσοδος *Besarabietor* 11.

Δέχεται ἀσθενεῖς καθ'ἑκάστην ἀπὸ τὰς 6—8 τὸ ἑσπέρας διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀσθενείας, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς γυναικείας νόσους καὶ τὰς σιφιλιτικάς.

ΝΕΟΣ εἰκοσαετὴς ἔχων τριετῆ πεῖραν εἰς κτήματα ἐπιθυμεῖ νὰ εὕρῃ θέσιν φροντιστοῦ. Ὅροι μέτριοι. Ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἑλληνὶς παιδαγωγὸς γινώσκουσα τὴν γαλλικὴν διὰ δύο παιδία 7 καὶ 8 ἐτῶν ἔχουσα καλὰς συστάσεις. Ἀπευθυνθήτω εἰς τὴν ὁδὸν Negustori No 7.

„NAȚIONALA“
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ' ὅλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περὶ πτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνει ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβρακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γονατος
Γιουργέβῳ	Ι. Ἀλιμπέρτη	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Κ. Μοσχάκη
Κοράμπια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσᾳ	Ἰωάν. Ψαράκης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Ἐν Ρωσσίᾳ ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ. καὶ τὸ ἐν Κισνοβίῳ „Ἀδελφοὶ Συναδινοί

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ἐν Βραΐλᾳ. - ΑΛΙΠΑΣΤΩΝ (conserve)

Τὸ διάσημον τοῦτο ἐργοστάσιον κονσερβῶν τοῦ κ. Π. ΒΑΡΔΑ, ἐφέτος κατεσκεύασεν ἀπαραμίλλους κονσέρβας οὐ μόνον ἐξ ὅλων τῶν χορταρικῶν, εἰς φυσικὴν κατάστασιν διατηρημένων ἢ μαγειρευμένων δι' ἐλαίου ἢ βουτύρου πρωτίστης ποιότητος, ἀλλὰ καὶ ἰχθύων, ὡς μπαρμπούνια, λακέρδα, κτλ. Δέχεται δὲ τὸ ἐργοστάσιον καὶ παραγγελίας, ἀποστέλλον τὰ προϊόντα του ὅπου καὶ ἂν αἰτήσωσιν αὐτά.

Τιμαὶ ἐξαιρετικῶς εὐθηναί.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (bererie), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

STRADA SOARELUI

(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΕΙΣ

ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΔΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς Deciana ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

ΛΑΝΟΛΙΝΑ ΚΡΕΜΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ ΛΑΝΟΛΙΝΑ
Τοῦ ἐργοστασίου ΛΑΝΟΛΙΝΑ, **Martinikenfelde**, ἐγγὺς τοῦ Βερολίνου.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς περιποίησιν τοῦ δέρματος.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς τήρησιν καθαρὰν καὶ ἀπούλωσιν τῶν δερμικῶν πληγῶν.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς διατήρησιν τοῦ δέρματος, ἰδίως διὰ τὰ **ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ.**
Ἐντὸς σωλήνων ἀνὰ 60 μπάνια. — Κουτίων ἐκ τενεκέ, ἀνὰ 30 καὶ 20 μπάνια μετὰ τοῦ σήματος τοῦ ἀνωτέρω ἐργοστασίου, πωλεῖται σχεδὸν εἰς πάντα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.
Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τὴν Ρωμουνίαν *H. S. DURAN* ἐν Βουκουρεστίῳ. ὁδὸς **Smârdan, No. 2.**
Lanolina — VERITABIL NUMAI PURTAND ACESTĂ MARCĂ

„UNIRE“ Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.
Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνικὸν Ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμάτριαις ἡ

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονική, πεπτικὴ καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.
Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφήν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.
Πωλεῖται εἰς τὰ καλήτερα παντοπωλεῖα καὶ οἰνοπωλεῖα ἑκάστης πόλεως.

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ — ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ
H. S. DURAN
Ὁδὸς Smârdan 2. — ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ — Ὁδὸς Smârdan 2
ΜΥΛΟΙ.-- ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΦΩΣ
ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΙ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ
ΑΘΟΡΥΒΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ
ΔΙ' ΑΤΜΟΥ, ΑΕΡΙΟΥ, ΘΕΡΜΟΥ ΑΕΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΤΩΝ ΛΥΧΝΩΝ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ἐκ τῶν ΣΤΕΡΕΟΤΑΤΩΝ — H. S. DURAN — ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
Iancu Constantinescu
ἐν τῇ ὁδῷ Σελάρι.
Τὸ μόνον ρωμουνικὸν τοῦτο κατάστημα ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων διακρίνεται διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀρίστην ποιότητα τῶν ὑφασμάτων, τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν μηδένα ἐπιδεχομένην διαγωνισμὸν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν αὐτοῦ. Συνιστῶμεν τὸ εὐσυνείδητον τοῦτο κατάστημα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐνδυθῶσι κομψῶς στερεῶς καὶ εὐθυνά.

1423
CAPSULELE MATHEY-CAYLUS
Compuse de către DOCTORUL CLIN, Premiă Montyon

Capsulele Mathey-Caylus cu *copertă subțire de Gluten* nu ostenesc nici-odată stomacul și sunt recomandate de către Profesorii Facultăților de Medicină și de către Medecii Spitalelor din Paris, Londra și New-York, pentru vindecarea :

Sculamentelor vechiĭ sau noĭ **Gonoreei, Blenoragiei, Cystiței a Gâtului, Cataroiului** si **Bolelor Besicei,** și ale *organelor genito-urinare.*

Modul întrebuințarei detaliat însoțește fie care-Flacon.

A se cere: **Les Véritables Capsules Mathey-Caylus de CLIN & Cie de PARIS,** *cari se potu găsi la totiĭ Droghistiĭ și Farmaciștii.*

1234
MYRTOL al Druluĭ - LINARIX
Laureat al Facultății de Medicină din Paris.

MYRTOLUL LINARIX e înfățișat sub forma de globule întrebuințate cu cea mai mare isbândă în potriva :

AFECȚIUNILOR CRONICE ALE PIEPTULUĬ :
a guturaiuluĭ, bronșiteĭ, cataruluĭ, astmeĭ cu opresiune și a palpitațiilor.

GLOBULELE DE MYRTOL LINARIX trebue să fie luate cu dosa de 6 pe ți : 2 diminețа, 2 pe la ameați și 2 seara.

Tote persónele carĭ iau **ADEVĔRATELE GLOBULE ALE Druluĭ LINARIX** sunt de acord a recunóște că respiră mai lesne.

A se exige **Adevĕratele Globule Linarix ale Caseĭ CLIN & Cie, din PARIS,** *ce se póte procura la Droghiștiĭ și Farmaciștiĭ.*

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛ. καὶ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
ΓΕΡΑΡΔΟΥ
ΠΕΜΤΟΠΑΖΑΡΟΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ
Συνιστᾶται διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἐν αὐτῷ βιβλίων, τὴν ἐντέλειαν τῆς βιβλιοδεσίας αὐτοῦ καὶ τὴν μετριότητα τῶν τιμῶν.

1873

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρό. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ σ. ἢ 6'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀγγελίαι ἐν ἀντιγράφοις ἐν ἀντιγράφοις.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
14 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 14
1892

ΤΕΤΑΡΤΗ 16)28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ'. ΑΡΙΘ 5074

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

'Εν τῷ 'Εσωτερικῷ ἐτησία . . . . . . φρ. 40
'Εν τῷ 'Εξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Εν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνὸς 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

'Εν τῇ ά. ἢ 6'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
'Εν οἱς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
'Αριθ. 14. STRADA COVACI 'Αριθ. 14

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ — ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI"—Bucarest.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 15 Δεκεμβρίου.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ
ΚΑΙ ΠΩΣ ΑΥΤΗ ΣΧΗΜΑΤΙΖΕΤΑΙ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ ΕΠΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ

"Οτι εἰς μάτην μελαίνομεν τὸν χάρτην γράφοντες καὶ δημοσίᾳ συμβουλεύοντες ἃ δέον γενέσθαι, τοῦτο, νομίζω, ἀρκετὰ καὶ πειστικώτατα πρὸ ἕξ περίπου μηνῶν δι' ἄρθρου μου ἐν τοῖς «Συλλόγοις» δημοσιευθέντος ἀπέδειξα. Εἰς δὲ τοὺς ἀποροῦντας ἤδη διατί καὶ πάλιν μετὰ τὴν διακήρυξιν ἐκείνην νέα αὖθις δημοσιεύω ἄρθρα, ὀλίγην συνιστῶ ὑπομονὴν καὶ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἄρθρου τούτου θὰ μάθωσι μόνοι τοῦ αἰνίγματος τὴν λύσιν καὶ πᾶς τις εὐκόλως θὰ ἐννοήσῃ διατὶ περὶ κοινῆς σήμερον θὰ γράφω γνώμης.

— 'Υπῆρξαν ἀείποτε τῷ ὄντι καὶ θὰ ὑπάρχωσι βεβαίως πάντοτε ἄνθρωποι πιστεύοντες εἰς τὴν ὕπαρξιν κοινῆς γνώμης. 'Οποία πλάνη!

Κοινὴ γνώμη! λέξις μηδὲν σημαίνουσα, τίποτε μὴ δηλοῦσα, ὁμοία μὲ τὴν χίμαιραν, ἀληθὴς τραγέλαφος, καταστρέφουσα τοὺς ἐπ' αὐτὴν πεποιθότας καὶ κωλύουσα οὐχὶ σπανίως τὴν πραγμάτωσιν μεγάλων ἔργων, σπουδαίων μεταρρυθμίσεων.

Κοινὴ γνώμη! ἡ γνώμη δηλ. τοῦ πλήθους, ἡ γνώμη τοῦ λαοῦ, ὅστις σήμερον ἀγαπᾷ, αὔριον μισεῖ· σήμερον φοβεῖται, αὔριον ἐλπίζει· σήμερον καταδικάζει, αὔριον ἐπιδοκιμάζει· σήμερον γελᾷ, αὔριον ἀνησυχεῖ· σήμερον θέλει, αὔριον μετανοεῖ· σήμερον ὀργίζεται, αὔριον καθησυχάζει· σήμερον ἐγείρει, αὔριον καταστρέφει· σήμερον εὐγνωμόνως ψάλλει ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυΐδ, αὔριον μανιωδῶς κραυγάζει· "Αρον ἆρον σταύρωσον αὐτόν.

Μόνον εἷς Shakespeare, ὁ νέον ὄντως κόσμον δημιουργήσας, ἠδυνήθη διὰ τῆς ἀθανάτου του τραγῳδίας "'Ιούλιος ὁ Καῖσαρ„, νὰ παραστήσῃ ἀκριβῶς τί εἶναι ἡ λεγομένη κοινὴ γνώμη, τί δηλοῖ πλῆθος, τί σημαίνει λαός. Σήμερον σύμπας ὁ λαὸς τῆς Ρώμης χειροκροτεῖ τὸν Βροῦτον καὶ σωτῆρα μιᾷ φωνῇ τοῦτον ἀποκαλεῖ, διότι ἐφόνευσε τὸν Καίσαρα, ὅστις, κατὰ τὸν Βροῦτον, εἶχε προθέσεις τυραννικάς· αὔριον, μετὰ τὸν ἐπικήδειον λόγον, ὃν ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ Καίσαρος, ὁ 'Αντώνιος ἐξεφώνησεν, ὁ λαὸς αὐτός, ὅστις πρὸ μικροῦ ἐπευφήμει καὶ ἐχειροκρότει τοὺς φονεῖς, μαίνεται κατ' αὐτῶν, τοὺς καταρᾶται, τοὺς ἀποκαλεῖ προδότας καὶ ὁρμᾷ νὰ τοὺς κατακερματίσῃ· προφθάνουσι μὲν οὗτοι καὶ ἔντρομοι φεύγουσι, ἀλλὰ τὸ ἐκμανὲν πλῆθος θέτει πῦρ εἰς τὰς οἰκίας των καὶ καθ' ὁδὸν φονεύει πτωχὸν ποιητήν, ὅστις εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα ἑνὸς τῶν συνωμοτῶν. Τοσαύτη ἦτο ἤδη ἡ μανία καὶ ὀργὴ τοῦ χθὲς ἀλαλάζοντος πλήθους.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀθάνατε Cromwell, ὅστις μὲ δύο μόνον λέξεις τόσον σαφῶς παρέστησας ὅτι ὁ λαὸς εἶναι ἐλαφρότερος τοῦ ἀνέμου καὶ μᾶλλον ἄστατος τοῦ κύματος. «"Αλλοι τόσοι θὰ ἠκολούθουν, καὶ ἔτι περισσότεροι, ἂν μὲ ὡδήγουν εἰς τὴν ἀγχόνην„ ἀπήντησεν εἴς τινα τῶν ἀξιωματικῶν, ὅστις ἐδείκνυε πρὸς αὐτὸν τὸ ἄπειρον πλῆθος, ὅπερ συνηθροίζετο νὰ τὸν ὑποδεχθῇ, ὅτε οὗτος ἐπέστρεφεν εἰς 'Αγγλίαν νικητής. 'Αλλὰ καὶ τίνα ἰδέαν εἶχε περὶ τῆς γνώμης τ ῶ ν π ο λ λ ῶ ν ὁ ἀνδρῶν ἁπάντων σοφώτατος Σωκράτης μᾶς λέγει ὁ θεῖος Πλάτων ἐν τῷ «Κρίτωνι», ὅτε οὗτος (ὁ Κρίτων) τὸν παρεκίνει νὰ δραπετεύσῃ ἐκ τῆς φυλακῆς καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπιχειρημάτων τῷ ἔλεγεν ὅτι οἱ πολλοί, οἵτινες δύνανται νὰ ἐξεργασθῶσι καὶ τὰ μέγιστα τῶν κακῶν, θὰ κατηγορήσωσι καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς φίλους του, ὅτι ἐνῷ ἠδύναντο νὰ τὸν σώσωσι δὲν τὸ ἔπραξαν. 'Αλλ' ἀκούσατε, ἀγαπητοὶ ἀναγνῶσται, αὐτὸν τὸν ἴδιον Σωκράτην ἀπαντῶντα. "Εἰ γὰρ ὤφελον, ὦ Κρίτων, οἷοί τε ἦσαν οἱ πολλοὶ τὰ μέγιστα κακὰ ἐξεργάζεσθαι, ἵνα οἷοί τε ἦσαν καὶ ἀγαθὰ τὰ μέγιστα, καὶ καλῶς εἶχε· νῦν δὲ οὐδέτερα οἷοί τε· οὔτε γὰρ φρόνιμον, οὔτε ἄφρονα δυνατοὶ ποιῆσαι· ποιοῦσι δὲ τοῦτο ὅ,τι ἂν τύχωσι„. Καὶ παρακατιὼν προσθέτει. "Οὐκ ἄρα ὦ βέλτιστε, πάνυ ἡμῖν οὕτω φροντιστέον ὅ,τι ἐροῦσιν οἱ πολλοὶ ἡμᾶς, ἀλλ' ὅ,τι ὁ ἐπαΐων περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων, ὁ εἷς, καὶ αὐτὴ ἡ ἀλήθεια. "Ωστε πρῶτον μὲν ταύτῃ οὐκ ὀρθῶς εἰσηγῇ, εἰσηγούμενος τῆς τῶν πολλῶν δόξης δεῖν ἡμᾶς φροντίζειν περὶ τῶν δικαίων καὶ καλῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐναντίων.»

Τοιαύτη ἐν σκιαγραφίᾳ εἶναι ἡ κοινὴ γνώμη δηλ. τοῦ πλήθους, ἥτις βεβαίως διαφέρει τῆς γνώμης τῶν ἐπαϊόντων, οἵτινες εἶναι δυστυχῶς πάντοτε ὀλίγοι καὶ ἡ φωνή των πνίγεται εἰς τὰς κραυγὰς τοῦ πλήθους.

Τούτων προταχθέντων, ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη ἐπὶ ἑνὸς μόνον θέματος, διότι μήτε χρόνος, μηδὲ ὄρεξις ὑπάρχει καὶ δι' ἄλλα, τὴν παρ' ἡμῖν κοινὴν γνώμην καὶ πῶς αὕτη σχηματίζεται.

Εἰς Βραΐλαν κατὰ πᾶν σχεδὸν ἔτος ἔρχεται εἷς ἢ καὶ περισσότεροι ἑλλ. θίασοι καὶ καθ' ἣν στιγμὴν μάλιστα γράφω ἡ πόλις μας φιλοξενεῖ ἕνα τοιοῦτον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. 'Ησαΐου, ὅστις κατὰ τὸ λέγειν τῶν εἰδότων, εἶναι ἀρκετὰ καλὰ κατηρτισμένος. 'Εγὼ τὴν ἔλευσιν τῶν ἑλλ. θιάσων ἐν τῇ ξένῃ θεωρῶ μεγίστην ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν, διότι μετὰ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ σχολεῖον, τὸ θέατρον ἀναντιρρήτως συντελεῖ ὄχι ὀλίγον εἰς τὴν ἀναζωπύρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος, ἂν μάλιστα πρὸ πάντων διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ἀντὶ τῆς Μαρουλιῶς, ἢ ἄλλων ἀπηρχαιωμένων κωμειδυλλίων, ἅτινα οὐδένα ἔχουσιν ἄλλον σκοπὸν ἢ μόνον τὸν γέλωτα νὰ κινῶσι, ἐκλέγωσι δράματα ἐθνικὴν ἔχοντα ὑπόθεσιν καὶ τοιαύτην ὕλην παρέχει ἄφθονον πᾶσα σελὶς τῆς ἐνδόξου καὶ αἱμοσταγοῦς ἱστορίας μας τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

Αὕτη εἶναι ἡ ἰδέα μου περὶ τῶν ἐν τῇ ξένῃ ἑλλ. θιάσων, ἀλλ' οὐδέποτε, οὐδὲ λέξιν κἂν μίαν, εἰς οὐδὲν ἀπολύτως τῶν φύλλων ἔγραψά ποτε περὶ αὐτῶν, ἂν εἶναι ἱκανὰ ἢ ὄχι, διότι πρῶτον μὲν, ἕνεκα τῶν πολλῶν μου ἀσχολιῶν, δὲν δύναμαι νὰ πηγαίνω εἰς τὸ θέατρον τακτικῶς, δεύτερον, διότι δὲν βλέπω μακρόθεν καὶ ἐπομένως δὲν δύναμαι νὰ διακρίνω τὰ σκηνικά, ἐν οἷς κυρίως μετὰ τῆς καλῆς ἀπαγγελίας, ἔγκειται πᾶσα τοῦ ἠθοποιοῦ ἡ ἀξία. Μὴ δυνάμενος δὲ νὰ διακρίνω, πῶς θὰ μοὶ ἦτο δυνατὸν νὰ κρίνω, νὰ ἐπικρίνω, ἢ νὰ ἐπαινέσω καὶ ἄρθρα νὰ δημοσιεύσω; Καὶ ἐν τούτοις πολλοὶ ἀπέδωκαν εἰς ἐμὲ τινὰ ἐκ τῶν ἐντεῦθεν ἀποσταλέντων ἄρθρων καὶ μοὶ ἔκαμον μάλιστα παρατηρήσεις διὰ τοὺς ὑπερβολικούς, κατὰ τὸ λέγειν των ἐπαίνους οὓς ἐπεδαψίλευσα δῆθεν τῷ νῦν θιάσῳ.

'Εξ ὅλων τῶν ἐπὶ εἰκοσαετίαν ὅλην δημοσιευθέντων ἄρθρων μου ἐπὶ διαφόρων ἀντικειμένων, ἓν καὶ μόνον ἀφῆκα ἀνυπόγραφον· τὸ περὶ τῶν ἔξω ἑλλήνων, ἐν ᾧ ἐπραγματεύθην τὸ ζήτημα τῆς δυνατῆς ἀρωγῆς, ἣν οἱ ἔξω ἕλληνες δύνανται νὰ παράσχωσι τοῖς ἔσω, καὶ εἶχον τὸν λόγον μου. Δὲν ἤθελον νὰ ἠξεύρωσιν ὅτι διδάσκαλος εἶναι ὁ γράψας, διότι δικαίως ἢ ἀδίκως, εὐλόγως, ἢ ἀλόγως, τοῦτο δὲν προτίθεμαι σήμερον νὰ ἐξετάσω, ὁ κόσμος ὀλίγην δίδει προσοχὴν εἰς ἄρθρα διδασκάλων καὶ σπανίως μάλιστα τὰ ἀναγινώσκει. 'Επὶ τοῦ ἄρθρου ἐκείνου πολλὴ ἐγένετο συζήτησις ἔν τε τοῖς «Συλλόγοις» καὶ τῇ «Πατρίδι», ἀλλ' ἐπὶ τέλους «ὤδινεν ὄρος καὶ ἔτεκε μῦν». 'Ησαν ὅλα ἔπεα πτερόεντα καὶ μετὰ ἕνα μῆνα ἐρρίφθη καὶ τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο, ὡς τόσα ἄλλα, εἰς τὸ χάος τῆς λήθης, ὅτε καὶ ἐδημοσίευσα ἄλλο ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον "εἰς μάτην μελαίνομεν τὸν χάρτην„, ἐν ᾧ διεκήρυττον ὅτι ἐγὼ ἤμην ὁ δημοσιεύσας ἀνωφελῶς τὸ περὶ τῶν ἔξω ἑλλήνων ἄρθρον. "Ωστε οὔτε ἔγραψα, οὐδὲ θὰ γράψω ποτὲ ἄρθρον χωρὶς νὰ ὑπογράψω. Τοῦτο εἶναι ἀρχή μου, ἣν οὐδέποτε θὰ ἀθετήσω.

Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας, ἃς ἐνόμισα ἀναγκαίας ἵνα παράσχω, ὅπως μὴ ἀναμιγνύῃ ἐμὲ ὁ κόσμος μὲ τὰ θεατρικά, ὧν εἶμαι ἐντελῶς ξένος, ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη, ἂν ἔχωσι δίκαιον οἱ τοὺς ἠθοποιοὺς ἐπαινοῦντες, ἢ ἄδικον οἱ αὐτοὺς κατηγοροῦντες.

"Αν μὲν οἱ ἐπαινοῦντες κρίνωσι τοὺς ἠθοποιοὺς σχετικῶς καὶ ὡς τοιούτους τοὺς ἐπαινοῦσι δὲν ἔχουσι ἄδικον, διότι εἶναι τῷ ὄντι ἄξιοι ἐπαίνου οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ὅτι κατώρθωσαν μ' ὅλην τὴν γυμνότητα ἡμῶν ὡς πρὸς τὰ μέσα τῆς προπαρασκευῆς τελείων ἠθοποιῶν νὰ φθάσωσι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εἰς σημεῖον ἀξιόζηλον καὶ εὐπροσώπως νὰ δύνανται νὰ ἀνέρχωνται ἐπὶ τῆς σκηνῆς. "Αν ὅμως θεωρῶσιν αὐτοὺς τελείους καὶ ὡς τοιούτους τοὺς ἐπαινοῦσι, πρῶτοι πάντων δὲν τὸ παραδέχονται αὐτοὶ οἱ ἠθοποιοὶ καὶ τὸ λέγω πρὸς τιμήν των, διότι οὗτοι κάλλιον παντὸς ἄλλου γινώσκουσι πόσον ὑπολείπονται τῆς τελειότητος. Μίαν μόνον συμβουλὴν ἔχω νὰ ἀποτείνω εἰς τοὺς ἐγκωμιαστάς, τὴν ἑξῆς: "Οχι μόνον ἀποκλειστικῶς ἐπαίνους, ἀλλὰ καὶ παρατηρήσεις, διότι εἰς πᾶσαν παράστασιν ἀναμφιβόλως ἄλλα πρόσωπα ἐπιτυγχάνουσι περισσότερον καὶ ἄλλα ὀλιγώτερον. "Οπως δὲ πρέπει νὰ ἐξυμνῶμεν δημοσίᾳ τὰς ἀρετάς, οὕτω ὀφείλομεν νὰ μὴ ἀποκρύπτωμεν καὶ τὰς τυχὸν ἐλλείψεις. Τὸ μὲν πρῶτον ἐνθαρρύνει, ἀλλὰ τὸ δεύτερον διορθώνει, ὅπερ καὶ τὸ σπουδαιότερον. Καὶ ταῦτα μὲν διὰ τοὺς ἐξυμνητάς, ἀλλὰ τί νὰ εἴπωμεν ἤδη διὰ τὰς τοὺς δεινοὺς κατηγόρους;

Οὗτοι, ἕκαστος εὐκόλως τὸ ἐννοεῖ, εἶναι πάντοτε πολυαριθμότεροι καὶ εἰς πολλὰς διαιροῦνται τάξεις. "Αλλοι κατηγοροῦσιν ἐξ ἀγνοίας, διότι φυσικὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ χλευάζῃ καὶ νὰ κατηγορῇ, πᾶν ὅ,τι καλῶς δὲν ἐννοεῖ, πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς περιφιλαυτίας καὶ τοῦ ἐγωισμοῦ του· καὶ δίκαιον εἶχον οἱ ἀρχαῖοι εἰπόντες «Δεινὸν ἡ ἄγνοια καὶ πολλῶν κακῶν τοῖς ἀνθρώποις αἰτία„. Τὸ δὲ νόστιμον εἶναι ὅτι ἐνῷ εἷς ὅμιλος ἐξ αὐτῶν ἐπικρίνει τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα πρόσωπον, δύο βήματα μακρότερον συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἐναντίον, ἐπαινοῦνται δηλ. οἱ ἐν τῷ πρώτῳ ὁμίλῳ ἐπικρινόμενοι καὶ ἐπικρίνονται οἱ ἐπαινούμενοι! ὀλίγον δὲ περαιτέρω συμβαίνει ὅλως διαφορετικὰ τὸ πρᾶγμα καὶ οὕτω σχηματίζεται τὸ ἀληθὲς χάος, ἡ κοινὴ γνώμη! καὶ ὅστις ἐπιθυμεῖ ἂς ὁρίσῃ νὰ φωτισθῇ.

"Ερχονται ἀκολούθως ἄλλοι, οἵτινες δύνανται πράγματι νὰ κρίνωσιν ὀρθῶς καὶ νὰ ἐκτιμήσωσι δεόντως, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οὗτοι, ὀλίγοι ὄντες, σιγῶσι, μὴ ἔχοντες διάθεσιν νὰ ἐρίζωσι μὲ τοὺς ἀντιφρονοῦντας ὥστε ἐνίοτε καὶ οὗτοι φαίνονται συμμεριζόμενοι τὰς κατηγορίας. "Επειτα εἶναι οἱ ἐκ συστήματος τὰ πάντα κατακρίνοντες ἀνεξετάστως καὶ ἐπὶ τέλους ἔρχονται οἱ κατακρίνοντες χωρὶς νὰ ἴδωσι, χωρὶς εἰς μίαν κἂν νὰ παρευρεθῶσι παράστασιν μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ὦσι καλοὶ οἱ ἠθοποιοὶ ἀφοῦ δὲν εἶναι εὐρωπαῖοι. Οἱ τοιοῦτοι δὲν ἔχουσι ποσῶς δίκαιον, διότι πολλοὶ ἐκ τῶν ἠθοποιῶν μας διά τε τῶν φυσικῶν προτερημάτων καὶ τῆς ἐπιμελείας των κατώρθωσαν, ἂν οὐχὶ νὰ ἐξισωθῶσι πρὸς τοὺς εὐρωπαίους, τοὐλάχιστον νὰ πλησιάσωσιν αὐτούς.

Οἱ δὲ τὸ μεγαλείτερον ἄδικον ἔχοντες εἶναι οἱ ἐπαινοῦντες ἐξ ἀτομικῶν συμπαθειῶν ἢ κατακρίνοντες ἐξ ἀτομικῶν ἀντιπαθειῶν καὶ ἐκ τῶν τοιούτων ὑπάρχουσι δυστυχῶς οὐκ ὀλίγοι.

"Ας ἔλθῃ λοιπὸν τώρα ὅστις θέλει νὰ ἀκούσῃ ὅλους ὅσους ἠριθμήσαμεν καὶ ἂς ἐκθέσῃ, ἂν δύναται, τὰς ἐντυπώσεις του, ἂς περιγράψῃ τὴν ἐσχηματισμένην κοινὴν γνώμην περὶ τοῦ δεῖνα ἢ δεῖνα θιάσου καὶ ἂς εἴπῃ ἂν εἶχον ἄδικον ἀποκαλέσας τὴν κοινὴν γνώμην χίμαιραν, τραγέλαφον, χάος, κυκεῶνα καὶ λαβύρινθον ἀδιέξοδον. Περὶ δὲ τῆς ὑλικῆς ἀνταμοιβῆς τῶν ἀτυχῶν μας ἠθοποιῶν, ἤτοι περὶ τῶν κερδῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ τῶν εὐρωπαίων, ὧν ἀπαιτοῦμεν νὰ ὦσι ἀνώτεροι, πόσα θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ! 'Αλλ' εἰς διδάσκαλον ἐπιτρέπεται μόνον ν' ἀσχοληται εἰς τὰ γραμματικά, εἰς ὅλα δὲ τὰ ἄλλα νὰ σιωπᾷ ἢ μᾶλλον νὰ σιγᾷ.

'Εν Βραΐλᾳ, τῇ 13 Δεκεμβρίου 1892.

Δ. ΣΦΑΕΛΟΣ.

Η ΕΛΛΑΣ ΕΝ ΤΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ
ΤΗΣ ΡΩΜΟΥΝΙΑΣ

(Συνέχεια).

Θεωρητέον ἄρα βέβαιον, κύριοι, ὅτι ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων δὲν προῆλθεν ἀπὸ μέρους τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως, ὡς ἐπίσης θεωρητέον βέβαιον, κύριε Σένδρεα, ὅτι καὶ ἡ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὑμετέρα κατὰ τῆς κυβερνήσεως ἐπιτίμησις δὲν ἔχει λόγον. "Οσον ἀφορᾷ εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλας ταυτότητα δῆθεν τῶν ὑποθέσεων Ζάππα καὶ Βέδμαρ, ἡ δευτέρα αὕτη ὑπόθεσις εἶναι ἐκκρεμὴς ἔτι, διότι ὑπεβλήθη περὶ αὐτῆς τῇ Γερουσίᾳ ἐπερώτησις ὑπὸ τοῦ γερουσιαστοῦ κ. Δημ. Στούρζα καὶ δὲν ἐννοῶ νὰ προδικάσω ἐγὼ τὸ ζήτημα. Δὲν ἐννοῶ νὰ προβῶ εἰς ἀνάπτυξιν ζητήματος ἐκτυλιχθησομένου ὁσονούπω ἐνώπιον ὑμῶν, ἀνάπτυξιν ἥτις φρονῶ ὅτι δὲν θὰ περιορισθῇ ἐν τῇ μονομαχίᾳ μόνῃ δύο παλαιστῶν, τουτέστι τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν κτημάτων καὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἵτινες — κατὰ τὴν φράσιν τοῦ ὀτρηροῦ ἡμῶν ῥήτορος Ν. 'Ιωνέσκου — εἶναι γλυκεῖς καὶ ἠγαπημένοι σύγγαμβροι· καὶ ὅταν ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἀναπτυχθῇ ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, φρονῶ ὅτι ἡ συζήτησις θὰ εὐρυνθῇ, θὰ δυνηθῶμεν δὲ καὶ ἡμεῖς νὰ εἴπωμεν λέξεις τινας.

"Εν πρᾶγμα ὅμως δὲν δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ ὁ κ. Σένδρεας· τὸ ὅτι δηλαδὴ δὲν ὑπάρχει ταυτότης ἐν ταῖς ὑποθέσεσι Βέδμαρ καὶ Ζάππα. Τοῦτο δύναμαι πεποιθότως νὰ ἐπιβεβαιώσω καθ' ὅσον ἐμελέτησα ἐν ἐπιστασίᾳ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην πρὶν ὑποβάλω αὐτὴν εἰς τὴν Γερουσίαν. Τὸ πρὸ παντὸς ἄλλου παρουσιαζόμενον ἐνώπιον ἡμῶν ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα, τουθ' ὅπερ καὶ τὸ οὐσιωδέστερον, δὲν εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ 7-ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, καὶ ἡ παραδοχὴ ξένων κληρονόμων ἐν ἀκινήτῳ περιουσίᾳ.

Τὸ ὑψίτερον ζήτημα, ἐφ' οὗ ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῆς Γερουσίας, εἶναι νὰ μάθωμεν ἂν γίνεται ἢ μὴ παραδεκτὴ ἡ πρόθεσις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως τοῦ νὰ λάβῃ εἰς κατοχὴν τὴν κληρονομίαν ταύτην, διότι τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις· ἤτοι, ἐὰν μέρος τοῦ ἐδάφους τοῦ ρωμουνικοῦ κράτους δυνατὸν νὰ καταστῇ κτῆμα ἑτέρου κράτους. Τοιοῦτο, ἀξιότιμε κύριε Σένδρεα, τὸ κυριώτατον ζήτημα, ὅπερ ἔδει νὰ ἐξετασθῇ ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα· ἐνῷ ἐν τῇ ὑποθέσει Βέδμαρ πρόκειται νὰ συζητηθῇ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὸ ζήτημα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ 7-ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ὅπερ ἀπαγορεύει τοῖς ξένοις τὸ ἔχειν ἐν Ρωμουνίᾳ γαίας. Κύριοι γερουσιασταί! 'Επεράτωσα τὸ περὶ πειθαρχίας ἐν τῷ στρατῷ ζήτημα ὡς καὶ τὴν πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο σχετιζομένην παράγραφον· τὴν περὶ τοῦ ζητήματος Ζάππα. 'Απολείπεταί μοι νῦν νὰ εὐχαριστήσω ὑμῖν ἐπὶ τῇ ὑπομονῇ μεθ' ἧς ἠκροάσασθε τῶν λόγων μου, δι' ὧν κατέκρινα τοὺς τῇ κυβερνήσει προσαφθέντας ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως μώμους.

'Η ἐπίκρισις εἶναι, κύριοι γερουσιασταί, τὸ οὐσιῶδες ἔργον τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀντιπολιτεύσεως. 'Αλλ' ἵνα ἡ κριτικὴ αὕτη καταστῇ τελεσφόρος καὶ ἠχῇ ἀποτελεσματικῶς παρὰ τῇ δημοσίᾳ γνώμῃ, δέον νὰ ἐκπληροῖ δύο ὅρους· πρῶτον νὰ ᾖ ὀρθὴ καὶ δεύτερον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰ ὅρια τοῦ προσήκοντος καὶ τοῦ σεβασμοῦ ὃν ὀφείλουσιν ἀλλήλοις τὰ κόμματα· νὰ μὴ λέγῃ τις περὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὅ,τι λέγει ὁ Σαιξπῆρος ἐν τῷ δράματι «Κοριολάνῳ» δηλαδὴ ὅτι ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ὑπάρχει κόμμα ὅπερ ἀναιτίως προσβάλλει καὶ κόμμα ὅπερ δικαίως περιφρονεῖ τὸ ἕτερον κόμμα.

Φ ω ν α ί. Παύσατε τὴν συζήτησιν.

Σ τ. Σ έ ν δ ρ ε α ς. Ζητῶ τὸν λόγον. Προτείνω τροποποίησιν τινα.

Φ ω ν α ί. Κλείσατε τὴν συζήτησιν.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς. Κύριε Σένδρεα, παρακαλῶ νὰ ὑποβάλητε τὴν τροποποίησιν, ἀλλὰ πρῶτον ἀνάγνωτε καὶ ἀναπτύξατε αὐτήν.

. . . .

Σ τ. Σ έ ν δ ρ ε α ς. Εἶπον χθὲς ὅτι ἐχέφρων καὶ ἀξιοπρεπὴς πολιτικὴ εἶναι πολιτικὴ ὁμοιόμορφος δι' ἅπαντα τὸν κόσμον, διὰ πάντα τὰ ἔθνη, εἴτε μεγάλα, εἴτε μικρά· ἀλλ' ἡ πολιτικὴ ἥτις εἶναι ἀλαζὼν μὲν διὰ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ μικρούς, ταπεινὴ δὲ διὰ τοὺς μεγάλους δὲν εἶναι πολιτικὴ ρωμουνική, οὔτε πολιτικὴ ἀξιοπρεπής, οὔτε πολιτικὴ δικαιουμένη νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῶν εἰδότων κρίνειν. 'Εχέφρων πολιτικὴ εἶναι εὐθεῖα, ἴση πρὸς ἅπαντα τὸν κόσμον. 'Ωμιλήθη, καὶ περὶ τούτου πρόκειται νῦν νὰ ὁμιλήσω, περὶ τῆς διακοπῆς τῶν ἡμετέρων σχέσεων πρὸς τὸ 'Ελληνικὸν κράτος. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ 'Ελληνικὸν κράτος διέκοψε τὰς μεθ' ἡμῶν σχέσεις. Χθὲς εἶπον ὅτι λυποῦμαι ἐφ' οἵᾳ δήποτε παραλύσει τῶν σχέσεων τῆς ἡμετέρας χώρας καὶ οἱασδήποτε ἄλλης· ἐπὶ τοσοῦτον μᾶλλον ὅμως λυποῦμαι ὅσῳ ἡ χώρα ἐκείνη εἶναι μικρὸν ἐπίσης κράτος ὡς τὸ ἡμέτερον καὶ μάλιστα κράτος τῆς 'Ιλλυρικῆς χερσονήσου. Μόνοι οἱ "Ελληνες καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν λαοὶ ἐν τῇ 'Ιλλυρικῇ χερσονήσῳ μὴ ἀνήκοντες τῇ Σλαβικῇ φυλῇ. Οὐδένα ἔχομεν μεταξὺ ἡμῶν πολιτικὸν ἀνταγωνισμόν, οὔτε ἐπιδιώκομεν ἰδεώδη ἐχθρικῶς πρὸς τοὺς ἕλληνας ἔχοντα· τὸ ἡμέτερον ἔθνος οὐδὲν εὑρίσκει κώλυμα ἐν ταῖς βλέψεσι καὶ τοῖς ἰδεώδεσι τοῦ 'Ελληνισμοῦ. 'Υπὸ τοιαύτας συνθήκας ὄντων ἡμῶν δὲν εὑρίσκω λόγους ἐχθρότητος πρὸς τὴν 'Ελλάδα. "Αλλως ἡ ἡμετέρα ἱστορία συνδέεται μετὰ τῆς ἱστορίας τῆς 'Ελλάδος· καὶ οἱ "Ελληνες καὶ ἡμεῖς ὑπέστημεν τὴν βάρβαρον ἐπιδρομὴν τῆς ἡμισελήνου, καὶ ἐκεῖνοι καὶ ἡμεῖς ὑπέστημεν τὰς αὐτὰς βιαιοπραγίας, δι' ὧν ἐκάκωσαν οἱ βάρβαροι τὴν 'Ανατολήν. 'Αμφότεροι ἐδοκιμάσαμεν τὴν αὐτὴν χαράν, τὰς αὐτὰς παθήσεις. 'Αμφότεροι ἐχύσαμεν ταυτοχρόνως δάκρυα καὶ τὸ ἡμέτερον αἷμα συνέρρευσε τοσάκις.

'Η ἱστορία συνδέει πολλαχῶς ἀμφοτέρους ἡμᾶς, ἐνῷ τὸ ἐνεστὸς οὐδαμῶς ἀποσπᾷ τὸν ἕνα τοῦ ἑτέρου. Οὐδεμίαν ἄρα αἰτίαν διακοπῆς τῶν σχέσεων ἐγὼ εὑρίσκω. "Ενιοι τῶν πολιτευτῶν — καὶ δὲν μέμφομαι μόνον τῶν ἡμετέρων, μέμφομαι καὶ τῶν ἐν 'Αθήναις πολιτευτῶν — φρονοῦσιν ὅτι αἱ συμπάθειαι αὗται οὐδὲν νῦν σημαίνουσι καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἐξετροχιάσθησαν. Καὶ τί ἔπραξεν ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις; 'Η ἡμετέρα κυβέρνησις ἐπὶ τοσοῦτον προέβη, ὥστε χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ ἐλάχιστον συμφέρον προὐκάλεσε τὴν ἔριδα καὶ ἔριδα ἀνωφελῆ πρὸς τὸ 'Ελληνικὸν κράτος, ὡς θ' ἀποδείξω παρακατιών. 'Επολιτεύθη ἀναιτίως μετὰ περιφρονήσεως πρὸς τὸ μᾶλλον μεμορφωμένον κράτος τῆς 'Ανατολῆς, ἔνθα ἔλαμψαν τὸ πάλαι τὰ μέγιστα τῶν φώτων καὶ ὁ μέγιστος τῶν πολιτισμῶν· διότι αὐτόθι ἐγεννήθησαν μέγισται διάνοιαι ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ καὶ ταῖς τέχναις. Αὐτόθι ἔλαμψαν οἱ μέγιστοι στρατηγοί, οἱ ἀναστείλαντες ἐπί τινα χρόνον τὸν ἀσιανὸν χείμαρρον καὶ πατάξαντες τὸν ἀσιατικὸν δεσποτισμόν. Αὐτόθι ὑπάρχουσιν ἀναμνήσεις, πληροῦσαι τὴν ἱστορίαν. 'Εκεῖθεν διεχύθησαν αἱ ἀκτῖνες, αἱ ὀψιαίτερον ἀναγεννήσασαι ἐν τῇ Δύσει τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὰς τέχνας. Αἱ ἀναμνήσεις αὗται δὲν εἶναι ἄξιαι περιφρονήσεως. Οὐχί, οὐχί! δὲν δικαιούμεθα νὰ εἴπωμεν „οἱ "Ελληνες εἶναι μικροί"! ἄρα περιφρονήσωμεν αὐτούς! Αὐτοὶ οἱ Ρωμαῖοι, οἵτι-

νες ἦσαν μέγας λαὸς ἔλεγον· „Victa Graecia, victorem vicit.“

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερ. ὑπουργὸς κ. Ἀλ. Λαχωβάρης. Δὲν ἔχει οὕτω, ἀλλὰ „Graecia capta ferum, victorem cepit et artes. Intulit agresti Latio.“

Στ. Σένδρεας. Ἡ φράσις μου εἶναι κλασικωτέρα, λέγουσα ὅτι ἡ Ἑλλὰς καὶ νικηθεῖσα ἐνίκησε τὴν Ρώμην διὰ τῶν τεχνῶν καὶ τῆς φιλοσοφίας. Αὐτοὶ οἱ νικηφόροι ρωμαῖοι ὡμολόγησαν τοῦτο.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“
(καθυστερήσασα)

Ἐν Ἀθήναις 3 Δεκεμβρίου 1892

Ἄκαιρον καὶ ἄγονον συζήτησιν εἴχομεν ἐν τῇ βουλῇ τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν. Ὁλόκληρος ὁ τύπος δριμύτατα ἔψεξε τοὺς πρωτεργάτας τῆς συζητήσεως ταύτης. Ὁ κ. Μεσσηνέζης, βουλευτὴς ἄλλων χρόνων καὶ φρονημάτων ἄλλων, πατριώτης μέχρι μυελοῦ ὀστέων, ἀλλὰ καὶ κενόσπουδος μέχρις ἀπογνώσεως τῶν ἀκροατῶν αὐτοῦ, ἀνὴρ ἐντρυφῶν ἐν τῇ ἀναμνήσει τοῦ παρελθόντος καὶ μὴ διορῶν ἐν αὐτῷ ἢ τὸ αἴσιον μέρος, ἐπιπίπτων δ' ἀμειλίκτως κατὰ παντὸς μὴ ἐπιδοκιμάζοντος τὸν σωβινισμὸν αὐτοῦ, ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα καὶ ἤρξατο τοῦ πυρὸς, προκαλῶν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα. Ἐπειδὴ ἡ συζήτησις αὕτη ἔλαβε διαστάσεις τοιαύτας, ὥστε ἡ κυβέρνησις ἤτησε ψῆφον παρὰ τῆς βουλῆς, φρονῶ ὅτι καλὸν ἦθελεν εἶσθαι, ἵνα ἐκτενῶς περιγράψω τὰ κατ' αὐτήν.

Ἀνεπίδεκτον ἀναμφισβητήσεως—λέγει ὁ κ. Μεσσηνέζης—τυγχάνει ὡς ἐκ τῶν κατατεθέντων ὑπὸ τοῦ κ. ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ ἐγγράφων ἐξάγεται, ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἀναιροῦσα ἐπίσημα ἔγγραφα περιφρονεῖ τὸ δίκαιον, λησμονοῦσα ὅτι ἐπ' αὐτοῦ στηρίζεται ὁ ἄνθρωπος, ἐξ αὐτοῦ ἀπορρέει ὁ πολιτισμὸς καὶ εἰς αὐτὸ ὀφείλομεν ρωμοῦνοι, βούλγαροι καὶ ἕλληνες τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀνεξαρτησίαν.

Δὲν συγχωρεῖ ὁ κ. Μεσσηνέζης τοὺς προκαλοῦντας ἔριδας ἀνὰ μέσον τῶν κρατιδίων τοῦ Αἵμου, δριμύτατα κατ' αὐτῶν ἐπιτιθέμενος. Ὀφείλ μεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ περίοδος αὕτη τῆς ἀγορεύσεως τοῦ ἐξ Αἰγιαλείας γηραιοῦ βουλευτοῦ ἦτο ὡραία. Τὸ ὄνειρον ἑκάστου λαοῦ, εἶπε, δὲν πραγματοποιεῖται οὕτω· ἀλληλοκαταστρεφόμενοι προκαλοῦμεν τὸν γέλωτα τῶν μεγάλων ἡμῶν ἐχθρῶν. Αἱ κωμικαὶ ἰδέαι τοῦ παρρωμουνισμοῦ, παμβουλγαρισμοῦ καὶ πανελληνισμοῦ ἑλκύουσι τὴν χλεύην αὐτῶν, αἱ δὲ μεταξὺ ἡμῶν διαστάσεις παρέχουσιν ὕλην, ἵνα οἱ μεγάλοι ἐπωφελῶνται εἰς βάρος ἡμῶν.

Ὁ κ. Μεσσηνέζης μεταβαίνων εἶτα εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ θέματός του λέγει, ὅτι εἶναι πεπεισμένος ὅτι, ὅταν προκληθῇ ὁ εὐρωπαϊκὸς Ἄρειος Πάγος, ἀδύνατον οὗτος νὰ παραδεχθῇ τὴν διάταξιν τοῦ ρωμουνικοῦ συντάγματος, διότι αὕτη καθαρῶς ἀντιβαίνει εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ διεθνοῦς δικαίου. Ὀρθῶς καὶ δικαίως ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἀνακράζει ὁ κ. Μεσσηνέζης, προέκρινε τῶν πρὸς τὴν Ρωμουνίαν διαστάσεων τὴν διὰ διαιτησίας λύσιν, ἀλλ' ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἀντέκρουσεν αὐτὴν, ἰσχυριζομένη ὅτι τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τὴν αὐτονομίαν αὐτῆς. Μάτην ἀγωνίζεται ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἐξ ὅσων ἀνέγνωσα ἐγγράφων, νὰ περιβάλῃ διὰ χρηστῆς νομιμότητος τὰς δημευτικὰς αὐτῆς διαθέσεις, αἵτινες εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως, οἵαι καὶ αἱ ἐπὶ τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, ἃς ὅμως ὁ γερουσιαστὴς κ. Βακαρέσκος ἐχαρακτήρισεν ὡς ζήτημα τιμῆς διὰ τὴν Ρωμουνίαν, ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου!

Καλῶς ἔπραξε, λέγει ὁ κ. βουλευτὴς, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπαιτοῦσα τὴν διὰ διαιτησίας λύσιν· μέχρι τοῦ σημείου τούτου ἐβάδισε τὴν ὁδὸν, ἣν ὑπεδείκνυον αὐτῇ τὸ δίκαιον καὶ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα. Ὁ κ. Μεσσηνέζης κατακρίνει ἐν τούτοις τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων, ἣν εὑρίσκει κάπως ἐσφαλμένην. Ἠδύνατο, λέγει, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ν' ἀποκρούσῃ τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων, νὰ κηρύξῃ ἄκυρον πᾶσαν ἀπόφασιν, ν' ἀποκρούσῃ πᾶσαν ἀξίωσιν ἐπὶ τῆς περιουσίας Ζάππα καὶ νὰ ἀποταθῇ εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν συμβούλιον, ὅπως τοῦτο λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ ζήτημα. Ἀλλὰ μήπως ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων ἔχει ἑτέραν τινὰ ἀφετηρίαν;

Δραγούμης. Ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων προῆλθεν ἐξ ἀφορμῆς τῆς περιουσίας Ζάππα καὶ τῶν συνοδευουσῶν αὐτὴν δικῶν. Ἐὰν ὁ κ. βουλευτὴς φρονῇ, ὅτι ἐπῆλθεν αὕτη λίαν ἐσπευσμένως, ἡ κυβέρνησις ἔχει ἐναντίαν γνώμην, νομίζω δὲ ὅτι ἐπελθοῦσα μετὰ ἐννέα περίπου μῆνας ἀπὸ τῆς πρώτης περιπλοκῆς, ἀφ' ἧς αἱ γνῶμαι τῶν ἐκεῖ ἐπιληφθέντων τῆς ὑποθέσεως ἦσαν αὐταὶ αὐταὶ περὶ διακοπῆς, νομίζω ὅτι δὲν ἔσπευσεν εἰς τοῦτο ἡ κυβέρνησις.

Μετὰ τὴν δήλωσιν ταύτην, ἐνόμισε καθῆκόν του νὰ ὁμιλήσῃ καὶ ὁ κ. Κωνσταντόπουλος, ὅστις κηρύττει urbi et orbi ὅτι ριζηδὸν διαφωνεῖ πρὸς τὴν κυβέρνησιν. Λέγει ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ διακοπῶσιν αἱ σχέσεις, ἀλλ' ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις νὰ δεχθῇ, ἵνα ἡ διαφορὰ ἐκδικασθῇ ἐν τοῖς ρωμουνικοῖς δικαστηρίοις καὶ ἂν ἀπολέσωμεν ταύτην, τότε ν' ἀκολουθήσωμεν τὴν διπλωματικὴν ὁδόν! Τὴν πρωτοφανῆ ταύτην ἰδέαν τοῦ ἐκ Μαντινείας βουλευτοῦ ὑπεδέχθησαν γέλωτες. Τὸν κ. Κωνσταντόπουλον διαδέχεται ὁ Ρικάκης, ὅστις εἶπεν, ὅτι ἐπεθύμει νὰ μὴ ὑπάρχῃ διαφωνία ἐν τῇ βουλῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὄχι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἀλλὰ τὸ ἑλληνικὸν κράτος ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ὅτι τὴν διακοπὴν ἐπέβαλλον αὐτὰ τὰ πράγματα. «Ἀπέναντι τῶν διαθέσεων—λέγει—τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, ἀπέναντι τοῦ πολέμου ἐξοντώσεως, ὃν αὕτη ἔχει κηρύξει κατὰ τῶν ἑλλήνων, συζητήσεις καὶ σκέψεις δὲν χωροῦν. (Χειροκροτήματα ἐκ τῶν ἀκροατηρίων»).

Ὄχι λοιπὸν δὲν ἀποδοκιμάζει, ἀλλ' ἐπιδοκιμάζει τὴν πορείαν τῆς κυβερνήσεως, ἀδιαφορῶν ποῖον θὰ εἶναι τὸ τέλος τῆς δίκης Ζάππα, διότι τὸ ἑλληνικὸν κράτος δὲν ἐξαρτᾶται οἰκονομικῶς ἀπὸ τῆς περιουσίας Ζάππα, ὤφειλεν ὅμως νὰ τηρήσῃ τὴν ἀξιοπρέπειάν του. Νομίζω δὲ ὅτι πρέπει νὰ ἐπιδοκιμασθῇ ἡ διαγωγὴ τῆς κυβερνήσεως καὶ νὰ προκληθῇ ἐπ' αὐτῆς ἡ ψῆφος τῆς βουλῆς.

Τὸν κ. Ρικάκην διαδέχεται ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, ὅστις δὲν παραπονεῖται κατὰ τῶν προκαλεσάντων τὴν συζήτησιν, ἀλλὰ λυπεῖται εὐρεθεὶς ἀπέναντι ἀπροόπτου συζητήσεως καὶ δὲν ἔχει τὰ ἔγγραφα, ἵνα ἀποδείξῃ ὅτι ἀκριβῶς ἐκεῖνος, ὅστις δὲν ἔπρεπε νὰ φέρῃ τὸν λόγον, ἵνα ψέξῃ τὴν κυβέρνησιν, εἶναι ὁ κ. Κωνσταντόπουλος. Ὁ κ. Δραγούμης μετὰ μεγάλης περισκέψεως ὁμιλῶν δὲν ἠθέλησε νὰ ἐκθέσῃ πράγματα δυνάμενα νὰ δυσχεράνωσιν ἴσως τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ δὲν ἐδυνήθη νὰ μὴ κατακρίνῃ δριμύτατα τὸν κ. Κωνσταντόπουλον, ὃν ἀποδεικνύει φάσκοντα καὶ ἀντιφάσκοντα. Εἶναι μὲν ἀληθὲς, εἶπεν ὁ κ. Δραγούμης, ὅτι ὑπὸ τοιούτων ἰδεῶν ἐνεπνέετο, οἵας ἐξέθηκεν ὁ κ. Κωνσταντόπουλος, ἀλλ' ἐπιληφθεὶς κατόπιν τῆς συζητήσεως ἔπιε πικρὸν ποτήριον ἀνακαλέσας τὰς ἰδίας ἰδέας.

Διότι, ἐν συμβουλίῳ ἐξέφρασε τὰς ἰδέας αὐτὰς, ὑπετάχθη κατόπιν εἰς τὴν γνώμην αὐτὴν, μαθὼν πάντα ὅσα ἐκ Βουκουρεστίου ἐγράφησαν ὑπὸ τῆς πρεσβείας, ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ πεμφθέντος εἰδικοῦ συμβούλου κ. Δαμασκηνοῦ καὶ ὑπὸ τῶν δικηγόρων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐν Ρωμουνίᾳ, οἵτινες ἔλεγον ὅτι ἂν ἡ γνώμη αὕτη δὲν ἠκολουθεῖτο ἤθελον ἀπόσχει τῆς ὑπερασπίσεως. Ἡ γνώμη δ' αὕτη, ἥτις ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ δικηγόρου τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως κ. Βοερέσκου, ἦτο ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Στεφάνου ἐκφρασθεῖσα. Εἰς ταύτην δὲ εἶχεν ὑποταχθῇ καὶ ὁ κ. Κωνσταντόπουλος, καὶ τηλεγραφικῶς παρήγγειλε νὰ γείνουν τὰ ἐκ Βουκουρεστίου ὑπαγορευόμενα, ὡς θὰ ἀποδειχθῇ καὶ ἐκ τῶν ἐγγράφων, ἅτινα θὰ προσαχθῶσιν εἰς τὴν βουλήν. Ὑπάρχει δὲ καὶ τηλεγράφημα τοῦ τότε ὑπουργοῦ κ. Μελετοπούλου, ἀπειλοῦσαν μῆνα πρότερον τὴν διακοπήν.

Κωνσταντόπουλος. Αἱ γνῶμαι ἃς ἔχει μία κυβέρνησις δὲν εἶναι αἱ ἀνταλλασσόμεναι εἰς τὰ συμβούλια, ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν συμβουλίων.

Δραγούμης. Θὰ φέρω τὰ ἔγγραφα, ἐξ ὧν θὰ ἀποδειχθῇ ὅτι εἰς τὴν αὐτὴν γνώμην ὑπετάχθη καὶ ὁ βουλευτὴς ἐκ Μαντινείας καὶ ὅτι, ἂν ἡ κυβέρνησις ἠκολούθει τὴν ἰδίαν αὐτοῦ γνώμην, θὰ κατεστρέφετο ἡ ὑπόθεσις. Ὁ κ. Βοερέσκος εἶπε μωρὰν τὴν ἰδέαν νὰ συναινέσῃ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων.

Ἔλαβε τὸν λόγον εἶτα ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὅστις λυπεῖται μὴ δυνάμενος νὰ ἐπιδοκιμάσῃ οὔτε τὴν γενομένην ἐπερώτησιν, οὔτε τὴν γενομένην ἀπάντησιν. Πρέπει, εἶπε, ν' ἀφεθῇ ἐλευθέρα ἡ κυβέρνησις, νὰ περατώσῃ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος ὁπότε θὰ ἐπιτρέπηται ὁ ἔλεγχος.

Γλυκὺς, εὐφραδὴς, ἄνευ στόμφου καὶ πατάγου, ἀνέρχεται ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ τῆς μυροβόλου Ζακύνθου ἔχων τὴν ὁμιλίαν βουλευτὴς κ. Στεφάνου. Βαθεῖα σιγὴ καταλαμβάνει τὴν Βουλὴν καὶ τὰ ἀκροατήρια, διότι ὅταν πρόκειται νὰ ὁμιλήσῃ ὁ ῥήτωρ οὗτος εἶναι μία ἀληθὴς ἀπόλαυσις. Λυποῦμαι μὴ δυνάμενος νὰ σᾶς πέμψω ὁλόκληρον τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Στεφάνου. Ἰδοὺ ἡ περίληψις.

Ἔλαβε, λέγει, ἀφορμὴν νὰ ἐγκύψῃ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ νὰ μελετήσῃ. Διαφωνῶν πρὸς τὸν κ. Μεσηνέζην καὶ τὸν κ. Κωνσταντόπουλον θεωρεῖ τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων οὐχὶ ὡς ἐνδεδειγμένην μόνον ὑπὸ τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ ἐπιβεβλημένην. Ἀνατρέχων εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐν Ρωμουνίᾳ διωγμοῦ τῶν Ἑλλήνων λέγει ὅτι καὶ ἡ διοικητικὴ καὶ ἡ νομοθετικὴ τῆς Ρωμουνίας ἐξέλεγξις ἀποδεικνύει διηνεκῆ ἀγῶνας ὅπως ἐξαναγκασθῇ ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ ἐκρωμουνισθῇ, τοῦθ' ὅπερ κατωρθώθη ἐν μέρει. Ὁ ἀναδιφῶν τοὺς σχετικοὺς φακέλλους θὰ φρίξῃ βλέπων ὁποίας δυσκολίας παρενέβαλεν ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ὁσάκις ἐπρόκειτο νὰ διευκολύνῃ τὸ ἔργον τῆς ἑλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς εἰς κληρονομικὰς ὑποθέσεις. Ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ὄντος τοῦ κ. Φερεκύδου ἐφθασε μέχρι τοῦ ν' ἀπευθύνῃ βριμύτατον ἔγγραφον εἰς τὸν τότε ἕλληνα ἐπιτετραμμένον κ. Δουρούτην, παρ' ὀλίγον δὲ καὶ τότε νὰ ἐπανέλθῃ διακοπὴ τῶν σχέσεων. Ἡ ὑφισταμένη μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν συνθήκη κατηγγέλθη ἀμφοτέρωθεν τῷ 188', αἱ δὲ διαπραγματεύσεις πρὸς σύναψιν νέας ἐναυάγησαν πρὸ τῶν προκομμάτων τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, ἔκτοτε δ' αἱ μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν σχέσεις διείποντο ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς συνθήκης, ἣν ὅμως οὐδόλως ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψει ἡ Ρωμουνία, ὅταν ἤθελεν, ἀρνουμένη τὴν προφορικὴν ἐπὶ τούτῳ συμφωνίαν.

Ἀφηγεῖται κατόπιν τὰ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα καὶ τὰς κατὰ καιροὺς ἐκδηλωθείσας τάσεις τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, ἥτις, καίτοι ἀναγνωρίσασα τὸ κῦρος τῆς διαθήκης Ζάππα καὶ λαμβάνουσα ἐπὶ ἔτη τὰ εἰς αὐτὴν καταλειφθέντα χορηγήματα, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα οὐ μόνον δὲν ἀνεγνώρισεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν προξενικὴν ἀρχὴν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς περιουσίας καὶ τῆς διακατοχῆς αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἦρε τὰς σφραγῖδας τὰς ἑλληνικὰς καὶ ἐπέθηκε τὰς ἰδίας ἐπὶ τῆς περιουσίας Ζάππα καὶ χεῖρα ἔθηκεν εἰς τὸ Ταμεῖον ὑφαιρέσασα τὸ πρωτότυπον τῆς διαθήκης τοῦ Εὐαγγέλη καὶ τὴν τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα.

Προσεκλήθην, λέγει, εἰς τὰ ἐπανειλημμένα συμβούλια ὑπὸ τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου, ὡς πρωθυπουργοῦ. Ὁ κ. Κωνσταντόπουλος εἶχε τὴν ἰδέαν ὅτι ὀφείλομεν ν' ἀκολουθήσωμεν τὴν δικαστικὴν ὁδὸν, καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ ταύτης τὴν διπλωματικήν. Ἐγὼ διεφώνησα, διότι ἂν παραδεχόμεθα τὴν δικαστικὴν ὁδὸν, ἀπεκλείετο ἡ διπλωματικὴ, διότι θ' ἀνεγνωρίζομεν τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων. Ἐὰν ἐκάμνομεν διαμαρτύρησιν, ποῖον τὸ ἀποτέλεσμα;

Κωνσταντόπουλος. Δὲν πρόκειται περὶ ἐγγράφου διαμαρτυρίας. Οἱ δικηγόροι ἡμῶν θὰ διεμαρτύροντο παρεμπιπτόντως ὅτι δὲν ἀναγνωρίζουν τὴν ἁρμοδιότητα....

Εἷς βουλευτής. Ὅπως εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον.

Στεφάνου. Καὶ ποῖος θὰ ἔκρινε τὴν τοιαύτην διαμαρτυρίαν ἢ τὸ ρωμουνικὸν δικαστήριον;

Κωνσταντόπουλος....

Στεφάνου. Ἐὰν ὑπηγόμεθα εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων, ἡ ἀπόφασις ἔκλεισε πλέον ἡμῖν πᾶσαν ἄλλην ὁδόν. Αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη μου καὶ ταύτην ἀπεδέχθη καὶ ὁ δικηγόρος τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Συνεπείᾳ τῆς ἀνέκαθεν πορείας τῆς ρωμουν. κυβερνήσεως ἓν καὶ μόνον μέτρον ἐπεβάλλετο εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, μέτρον ἄκρον, τὸ τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων.

Μετὰ τὸν κ. Καραπάνον, εἰπόντα λέξεις τινας, ἐγείρεται ὁ κ. πρωθυπουργὸς καὶ λέγει τὰ ἐξῆς παραληφθέντα ἐκ τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν·

Τρικούπης (πρωθυπουργός) «Ἐπὶ τοιούτου ζητήματος ἡ Βουλὴ, προβαίνουσα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, δὲν δύναται ν' ἀναβάλῃ ὅπως ἐκφράσῃ γνώμην ἄνευ βλάβης τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Ἐπῆλθε διακοπὴ σχέσεων καὶ τοῦτο εἶναι γεγονὸς πλῆρες, αὐτοτελὲς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οὐδεμία κυβέρνησις δύναται νὰ ἀρνηθῇ πρὸς τὴν Βουλὴν τὸ δικαίωμα νὰ συζητήσῃ· ἰδίως δὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου οἷον παρουσιάζεται δὲν δύναται ἡ κυβέρνησις ν' ἀρνηθῇ πρὸς τὴν Βουλὴν τὴν συζήτησιν, ἀφοῦ ἐν τῇ Ρωμουνικῇ Βουλῇ, τουτέστι παρὰ τῷ ἑτέρῳ τῶν διαφερομένων ἐθνῶν ἐγένετο συζήτησις εὐρεῖα ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ μάλιστα συζήτησις ἐμπαθής. Ἀλλ' ἐκ τούτου ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν ἠρνήθη συζήτησιν, προκαλουμένην ἐπὶ τοῦ θέματος, δὲν ἔπεται ὅτι φέρει καὶ τὴν εὐθύνην δι' ὅσα ἄτοπα ἐν τῇ συζητήσει ἐλέχθησαν. Παρετηρήσατε, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, ἀπαντῶν εἰς τοὺς ὁμιλήσαντας, ἀπέσχε νὰ δώσῃ ἔκτασιν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπὶ τῶν λεχθέντων παρὰ τοῦ κ. βουλευτοῦ ἐξ Αἰγιαλείας, περιωρίσθη δὲ εἰς ἀνακοίνωσιν, ὅτι θέμα προκαλέσαν τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων ὑπῆρξε μόνον τὸ Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ τῶν σχετιζομένων πρὸς αὐτό· οὐδὲν ἄλλο εἶπεν, οὐδὲ κἂν ἀπήντησεν εἰς τὰ λεχθέντα παρὰ τοῦ κ. βουλευτοῦ κατὰ τοῦ ληφθέντος μέτρου. Πρὸς τὸν κ. βουλευτὴν ὅμως Μαντινείας δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἀπαντήσῃ, διότι οὗτος ἀνεκοίνωσε πρὸς τὴν Βουλὴν γεγονότα μὴ ἀκριβῆ καὶ δὲν ἠδύνατο ἡ κυβέρνησις νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως τ' ἀνακοινωθέντα παραβλάπτοντα τὴν ὑπόθεσιν ἐξωτερικῶς, μείνωσιν ἄνευ διαψεύσεως ἐντὸς τῆς αἰθούσης ταύτης· ὤφειλε νὰ παραστήσῃ, ὅτι τὰ πράγματα δὲν εἶχον ὡς παρεστάθησαν παρὰ τοῦ κ. βουλευτοῦ.

Κωνσταντόπουλος. Ποῖα πράγματα;

Τρικούπης. Ἐπὶ τοῦ θέματος ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν δὲν ἐξετάθη οὐδὲ ἐδικαιολόγησε τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως διακοψάσης τὰς πρὸς τὴν Ρωμουνίαν σχέσεις, διότι τὸ δικαίωμα τῆς κυβερνήσεως ὅπως διακόψῃ τὰς σχέσεις δὲν ἠμφισβητήθη, τὸ συμφέρον ὅμως τοῦ κράτους ὅπως διακόψῃ τὰς σχέσεις εἶναι ζήτημα διπλωματικὸν περὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἠδύνατο ἡ Βουλὴ νὰ συζητήσῃ ἐν ἄλλῃ ὥρᾳ.

Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ἀδίκως ὑπεκινήθη σήμερον τὸ ζήτημα περὶ τοῦ συμφέροντος ἢ μὴ τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων· ἡμεῖς θεωροῦμεν ὅτι δικαίως ἡ Βουλὴ ἐζήτησε νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῶν εἰς τὴν διακοπὴν ἀφορώντων, νομίζομεν ὅμως ὅτι εὐθύνην ἀνέλαβον ἀπέναντι τῆς ὑποθέσεως ἐκεῖνοι οἵτινες ἐνόμισαν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπιληφθῶσιν ἐπικρίσεων περὶ εὐθύνης ἐν τῷ θέματι τούτῳ. Ἐὰν αἱ ἐπικρίσεις προήρχοντο ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ ἀπεδίδαμεν πολλὴν συμμασίαν εἰς τοῦτο καὶ θὰ ἀπεκρούαμεν αὐτὰς ἀλλὰ πάντοτε μετὰ τῶν ἐπιφυλάξεων τῶν ἐπιβαλλομένων ἐν τοιούτῳ θέματι. Εὐτυχῶς αἱ ἐπικρίσεις δὲν προῆλθον ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλὰ παρὰ βουλευτῶν λίαν μὲν ἀξιοτίμων τῶν ὁποίων ὅμως ἡ γνώμη οὐδένα εὐθύνει ἐντὸς τῆς Βουλῆς ἢ μόνον ἑαυτοὺς (ἱλαρότης). Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων καὶ μηδεμιᾶς γενομένης παρὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀντιρρήσεως εἰς τὰ γενόμενα, οὐχ διότι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐγκρίνει ἀπὸ τοῦδε ταῦτα, διότι δὲν δύναται νὰ τὰ ἐγκρίνῃ, ἀφοῦ δὲν γινώσκει τοὺς λόγους οἵτινες ὑπηγόρευσαν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸ μέτρον ὡς συμφέρον, ἀφοῦ τὸ ζήτημα οὕτω παρουσιάσθη εἰς τὴν Βουλὴν, οὐδένα ἔχομεν λόγον, ἵνα προκαλέσωμεν ἡμεῖς συζήτησιν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀλλὰ δὲν νομίζομεν ὅτι συμφέρει εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ἀφοῦ ὁπωσδήποτε ἀξιότιμοι βουλευταὶ ἔστω καὶ δύο ἐξέφρασαν γνώμην, ἡ Βουλὴ νὰ μὴ ἐκφράσῃ καὶ αὐτὴ γνώμην περὶ τούτου.

Ὁ κ. βουλευτὴς ἐξ Ἄρτης εἶπεν ὅτι οἱ βουλευταὶ οἱ ἐκφράσαντες γνώμην δὲν προεκάλεσαν τὴν ἔκφρασιν τῆς γνώμης τῆς Βουλῆς. Εἶχον οὗτοι λόγους πρὸς τοῦτο, ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἔχομεν τοὺς αὐτοὺς λόγους· ἡμεῖς ἀποβλέποντες εἰς τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους ἔχομεν λόγους νὰ ζητήσωμεν, ἵνα ἀποδείξῃ διὰ τῆς ψήφου ἡ Βουλὴ, ὅτι δὲν ἐγκρίνει τὰς γνώμας τῶν κ. κ. βουλευτῶν, ἀφοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ ρηθῇ ὅτι ἡ Βουλὴ ἐφάνη διχογνωμοῦσα, διότι ἐδιχογνώμησαν δύο βουλευταί. Ἑπομένως ὀφείλομεν νὰ προκαλέσωμεν τῆς ψήφου τῆς Βουλῆς, ἵνα ἀποδειχθῇ ὅτι ἀτομικαὶ γνῶμαι ἦσαν αἱ μὴ ἐγκρίνουσαι τὴν μέχρι τοῦδε πορείαν τῆς κυβερνήσεως, καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ ἐννοεῖ νὰ ἀφίσῃ ἐλευθέραν τὴν κυβέρνησιν ἐξακολουθοῦσαν ἐν τῇ ὁδῷ, ἐν ᾗ ἐργάζεται κατὰ τρόπον συμβιβαζόμενον πρὸς τὰ διεθνῆ νόμιμα καὶ κατὰ τὴν γνώμην αὐτῆς ἀπολαυούσης τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς, καὶ ὑπαγορευόμενον ἐκ τῆς προνοίας ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ κράτους».

Τέλος γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ ὁ βουλευτὴς κ. Καρατζᾶς, καταθέτει ἐπὶ τοῦ γραφείου τοῦ προέδρου τὸ ἐξῆς ψήφισμα, ἐκ μέρους τῆς συμπολιτεύσεως· „Ἡ Βουλὴ ἐπιδοκιμάζουσα τὰ παρὰ τῆς κυβερνήσεως λεχθέντα, προβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν“.

Ὁ κ. Σάκκης, ἐκ μέρους τῆς μείζονος, καταθέτει τὴν ἐξῆς πρότασιν· „Ἡ Βουλὴ κρίνουσα πρόωρον πᾶσαν συζήτησιν, προβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν“. Ὁ κ. Καραπάνος ὅστις φαίνεται ὀνειροπολῶν ἡγεσίαν κόμματος καταθέτει καὶ οὗτος τὴν ἐξῆς πρότασιν καὶ ἐξέρχεται ἐκ τῆ αἰθούσης· „Ἡ Βουλὴ, μετὰ τὰ λεχθέντα, προβαίνει κλπ.“. Ἑκατὸν πεντήκοντα ἐν ὅλῳ βουλευταὶ ἐψήφισαν. Ἡ κυβέρνησις ἔλαβεν 130 ψήφους, 13 ἠρνήθησαν ψῆφον καὶ οὗτοι εἶναι οἱ δηλιγιαννικοί, καὶ 7 κατεψήφισαν! Ὥστε πρὸς στιγμὴν ἠπειλήθημεν ἀπὸ ὑπουργικὴν κρίσιν... Ἰδοὺ ποῦ ἀπέληξε μακρὰ καὶ ἄγονος ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν συζήτησις τῆς ἑλληνορρωμουνικῆς διαφορᾶς. Ἡ κυβέρνησις ἔχει ἀπόφασιν νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ πλέον τοιαῦτα κινδυνώδη ἅλματα ἐκ μέρους ἐνίων βουλευτῶν οἵτινες πρόσφορον νομίζουσι πᾶσαν εὐκαιρίαν ἵνα ἐκθέσωσι πράγματα ἐπιζήμια τῷ Ἔθνει. Δὲν δύναμαι νὰ κλείσω τὸ κεφάλαιον τοῦτο χωρὶς ν' ἀναφέρω καὶ μίαν παρατήρησιν ἐφημερίδος, τῆς «Ἐπιθεωρήσεως», ἥτις τὴν ἐπαύριον τῆς ψηφοφορίας ἐξανίσταται καὶ ἀπορεῖ, ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ, πῶς ἡ κυβέρνησις δὲν παρητήθη συνεπείᾳ τοιαύτης καταπληκτικῆς ἀδυναμίας ἐν τῇ Βουλῇ. Ὅταν ἔχετε 130 ψήφους τοῦτο λέγε-

ται καταπληκτική ἀδυναμία, ὅταν ὅμως ἔχετε 13 ἢ 7 ψήφους ἰδοὺ τί λέγεται δύναμις, τί λέγεται ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία, τί λέγεται πανελλήνιον.

Μετὰ τὸν συνταγματάρχην Σοῦτζον, μετὰ τὸν ἐθνικὸν εὐεργέτην Ι. Δημητρίου, κλαίομεν σήμερον τὴν ἀπώλειαν ἑτέρου μεγάλου τέκνου τῆς πατρίδος, τοῦ Δημητρίου Βάλβη, ἐπιτίμου προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ὁ Δημ. Βάλβης ἐγεννήθη ἐν Μεσολογγίῳ κατὰ τὸ 1809. Κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐξηγέρθη ἡ Πατρὶς κατὰ τοῦ τυράννου, εἰς ἔνδοξον περιβαλλομένη ἀγῶνα, ὁ μικρὸς Δημήτριος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ζαφειρίου ὅστις ἐχρημάτισε πρωθυπουργὸς κατὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Ὄθωνος, ἐφυγαδεύθησαν εἰς Ἰταλίαν ὅπου καὶ ἐσπούδασαν τὴν νομικήν. Ὁπόταν ἐπέστρεψαν εἰς Ἑλλάδα, κατὰ τὸ 1834, ὁ Δημ. Βάλβη διωρίσθη ἀντεισαγγελεύς, ἔκτοτε δὲ ἠσπάσθη διὰ παντὸς τὸν δικαστικὸν κλάδον, διαπρέψας ἐν αὐτῷ ὅσον ὀλίγοι ἄλλοι καὶ ἀνελθὼν εἰς τὴν ἀνωτάτην αὐτοῦ βαθμίδα. Παροιμιώδη θὰ μείνωσι παρ' ἡμῖν ἡ ἀκεραιότης καὶ ἡ ἀμεροληψία τοῦ πολυκλαύστου ἀνδρός. Ὅπως ἐν οὐς μουσικὸν ἀγανακτεῖ ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ παραφωνίᾳ, οὕτω καὶ ὁ Βάλβης ἐπὶ τῷ ἐλαχίστῳ ἀδικήματι ἦν ἀδυσώπητος καὶ δεινῶς ἐπάτασσε τὸν ἀδικοῦντα. Ἀπὸ τοῦ 75 ἔτους τῆς ἡλικίας του ἀπεσύρθη τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπέμεινεν ἰδιωτεύων ὅταν μεγάλαι τῆς πατρίδος ἀνάγκαι καὶ θέσις δεινὴ κατὰ τὸ 1866, ἐκάλεσαν αὐτὸν εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἀχρόου ὑπουργείου. Ὀλίγας ἔμεινεν ἡμέρας ὡς πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, ἀλλ' αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θὰ μείνωσιν ἀλησμόνητοι. Σχηματισθέντος τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη, ἀπεσύρθη ὁ Δημ. Βάλβης, τιμηθεὶς παρὰ τοῦ Βασιλέως διὰ τοῦ Μεγαλοσταύρου, ὑπὸ δὲ τῆς κυβερνήσεως ἐτιμήθη διὰ τοῦ τίτλου τοῦ ἰσοβίου ἐπιτίμου προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἡ κηδεία τοῦ πολυτίμου ἀνδρὸς, ἐγένετο δημοσίᾳ δαπάνῃ καὶ μετὰ μεγίστης πομπῆς. Ἅπασα ἡ φρουρὰ τῶν Ἀθηνῶν ἀπέδιδε τὰς τελευταίας τιμάς. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, σύμπασα ἡ κοινωνία καὶ ἄπειρος λαὸς ἠκολούθησαν τὴν κηδείαν τοῦ Βάλβη. Ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ ὅπου ἐψάλη ἡ νεκρικὴ ἀκολουθία παρῆν ὁ Βασιλεὺς ἐν μεγάλῃ στολῇ μετὰ τοῦ διαδόχου καὶ τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου. Ἡ Α. Μ. ἰδίᾳ χειρὶ, κατέθεσε πολύτιμον καὶ ὡραιότατον στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς, ἐν προφανεῖ συγκινήσει ἀτενίζων τὰ βλέμματα ἐπὶ τοῦ ἐνδόξου νεκροῦ. Πολλοὶ λόγοι ἀπηγγέλθησαν καὶ ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐν τῷ νεκροταφείῳ ὅπου μετέβησαν πεζῇ πάντες οἱ ὑπουργοί.

Καὶ ἡ γενέτειρα γῆ ἐκάλυψε διὰ παντὸς τὸ σεμνὸν λείψανον τοῦ νέου τῆς Ἑλλάδος Ἀριστείδου, τοῦ ἀλησμονήτου Δημητρίου Βάλβη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

Η ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ Β. ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀριθ. 102.

Βουκουρέστιον 1)13 Φεβρουαρίου 1892.

Ὡς ἔλαβον τὴν τιμὴν τηλεγραφικῶς ν' ἀναγγείλω τῷ Σ. Ὑπουργείῳ ἀφιχθεὶς ἐνταῦθα τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην 23 λήγοντος ἐν τῷ ἅμα ἀνέλαβον τὴν διεύθυνσιν τῆς Β. Πρεσβείας καὶ προέβην εἰς πάντα τὰ μέτρα ἐκεῖνα ἅτινα μοὶ ἐπεβάλλοντο ὡς ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ ἀοιδίμου Κωνσταντίνου Ζάππα· διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων δὲ πρὸς τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα τηλεγραφημάτων μου, ὧν ἐγκλείστως ὑποβάλλω ἀντίγραφα, οὐδὲν παρέλειψα νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ Σ. Ὑπουργείου ὅπως τηρήσω τοῦτο ἐνήμερον καὶ εἰς θέσιν νὰ μοὶ παρέχῃ ὁδηγίας ἐπὶ τῆς σοβαρᾶς ταύτης ὑποθέσεως.

. . . . . .

Ἡ πρώτη ἐργασία ἧς ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου ἐπελήφθη ὁ διερμηνεὺς τῆς Β. Πρεσβείας κ. Γκιώνης λαβὼν πρὸς τοῦτο ἔγγραφον ἐντολὴν παρὰ τοῦ τὰ προξενικὰ καθήκοντα ἐκπληροῦντος, ἐμοῦ κωλυομένου, κ. Νικολοπούλου, ἦν ἡ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων ἐφ' ἁπάσης τῆς περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος. Πρὶν ἢ ἐπιληφθῇ τοῦ ἔργου τούτου ὁ διερμηνεὺς ἦλθεν εἰς συνεννόησιν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ρουμανικοῦ Ὑπουργείου ὅπερ ἐδήλωσεν αὐτῷ ὅτι συναινεῖ ὅπως ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐφαρμοσθῇ ἡ καὶ μέχρι τοῦδε ἐπὶ ὁμοίας φύσεως ὑποθέσεων ἐφαρμοζομένη Ἰταλορωμουνικὴ σύμβασις καθ' ἣν ἡ σφράγισις καὶ ἀπογραφὴ ἐνεργεῖται παρὰ τῆς Β. Πρεσβείας παρισταμένου ἁπλῶς δικαστικοῦ ρωμούνου ἀντιπροσώπου. Ἐγκλείστως ὑποβάλλω ἀντίγραφον ἐπιστολῆς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ρωμουνικοῦ Ὑπουργείου πρὸς τὸν διερμηνέα τῆς Β. Πρεσβείας ποιουμένου λόγον περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ἡ σφράγισις ἐνηργήθη κατὰ πρῶτον ἐν τῇ ἐνταῦθα οἰκίᾳ τοῦ μακαρίτου Ζάππα τὴν 21ην λήγοντος ἐπιοῦσαν τοῦ θανάτου του, ἐτέθη δὲ μετὰ τοῦτο ὡς φρουρὸς ἀστυνομικός τις κλητὴρ καὶ ἕτερον πρόσωπον ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ. Κατὰ δεύτερον ἡ σφράγισις ἐνηργήθη ἐν Καλαρασίῳ τὴν 22αν λήγοντος ἐν τῷ ἰδιοκτήτῳ τοῦ Ζάππα ἐργοστασίῳ ἀλεύρων. Τέλος δὲ τὴν 25ην ἐν Βροσθενίῳ ἐφ' ἁπάσης τῆς αὐτόθι κληρονομικῆς περιουσίας, ἤτοι ἐσφραγίσθησαν.

1) Ἅπαντα τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ γραφεῖα καὶ χρηματοκιβώτια.

2) Αἱ εἴσοδοι τῶν κυριωτέρων δωματίων.

3) Τὰ ἐν τῇ αὐλῇ γραφεῖα καὶ παραρτήματα καὶ αἱ εἴσοδοι τῶν ἐν τῇ αὐλῇ δωματίων.

4) Τὸ ἐργοστάσιον ἀλεύρου.

5) Τὰ παρὰ τὸ ἐργοστάσιον γραφεῖα καὶ παραρτήματα αὐτοῦ μεθ' ὅλων τῶν βιβλίων τῆς διαχειρίσεως.

6) Ἅπαντα τὰ δωμάτια τοῦ τε οἴκου καὶ τῶν ἐργοστασίων τὰ περιέχοντα χρηματοκιβώτια καὶ πολύτιμα σκεύη.

7) Τὸ ἐργοστάσιον οἰνοπνευμάτων ἀφέθη ἀσφράγιστον προσωρινῶς ὅπως ὁ διαχειριστὴς αὐτοῦ κ. Λοβέρδος δυνηθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ ἀναποφεύκτους ὑποχρεώσεις ληφθείσας διὰ συμβολαίου καὶ ἵνα μὴ ἡ σφράγισις αὐτοῦ ἐπιφέρῃ σπουδαίας τῇ κληρονομικῇ περιουσίᾳ ζημίας.

8) Τὰς κυριωτέρας εἰσόδους τοῦ οἴκου.

Φύλαξ τῶν σφραγίδων ἐν Βροσθενίῳ ἐτάχθη ὁ διαχειριστὴς τῶν ἐργοστασίων κ. Λοβέρδος.

Τὸ ἔργον τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων ἐν Βροσθενίῳ δὲν ὑπῆρξεν ἄμοιρον ἐπεισοδίων οὐ σμικρὰν ἐχόντων σπουδαιότητα. Καθ' ἃ ὁ κ. Γκιώνης μοὶ ἀνέφερεν εἰς τῶν ἀντιδίκων τοῦ μακαρίτου Ζάππα Μέξης καλούμενος ἐζήτησε νὰ παρακωλύσῃ τὴν ἐνέργειαν τοῦ διερμηνέως καὶ τοῦ ἐγχωρίου δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὐδεὶς ἄλλος αὐτοῦ δικαιοῦται εἰς ἀνάμιξιν ἐν τῇ περιουσίᾳ ταύτῃ ἧς τυγχάνει κληρονόμος. Τῇ ἐπεμβάσει τῆς ἐγχωρίου ἀρχῆς ὁ αὐτοκαλούμενος οὗτος κληρονόμος ἀπεδιώχθη ἐκ Βροσθενίου καὶ ἡ σφράγισις ἐγένετο καθ' ὅλους τοὺς τύπους.

Ἐκ τοῦ περιστατικοῦ τούτου καὶ ἐκ τῆς ὅλης στάσεως τῶν ἐχόντων κληρονομικὰς ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς περιουσίας Ζάππα φανεραὶ καθίστανται ἀπὸ τοῦδε αἱ ἐμπόλεμοι αὐτῶν διαθέσεις.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΑ

Πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν ἀνέγνωσαν ἴσως ἐν τισι ρωμουνικαῖς ἐφημερίσιν ὅτι ὁ διαπρεπὴς τοῦ διεθνοῦς δικαίου καθηγητὴς ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ τῶν Παρισίων κ. Ρενὼλ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐν τέλει ρωμούνων περὶ τοῦ ζητήματος Ζάππα ἀπήντησεν εὐνοϊκώτατα ὑπὲρ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, ἀποδοὺς αὐτῇ πλήρες δίκαιον. Ἡ εἴδησις αὕτη τῶν ρωμουνικῶν συναδέλφων ἦτο πάντῃ ἀνακριβὴς, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἄκρως δυσαρέστησε τὸν σεβαστὸν γάλλον καθηγητὴν, καθὰ τεκμαιρόμεθα ἐκ διαψεύσεως αὐτοῦ δημοσιευθείσης ἐν τῇ «Ἐφ. τῶν Συζητήσεων» τῆς 2 τρέχοντος (ν.) Καθ' ἃ ὅμως πληροφορούμεθα ἐκ θετικῆς πηγῆς ἐκ Παρισίων, ὁ κ. Ρενὼλ ἀπηύθυνε καὶ πρὸς ἕλληνα αὐτόθι μέγα συμαίνοντα ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτευούσῃ ἐπιστολὴν δι' ἧς διερμηνεύει τὴν ἀγανάκτησιν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ρηθείσῃ ἀνακρίβειᾳ διαδόσει, λέγει δ' ὅτι ἠρωτήθη μὲν ἁπλῶς ὑπὸ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως περί τινων διατάξεων τῆς γαλλικῆς νομοθεσίας, ἀλλ' οὐχὶ περὶ τοῦ ζητήματος Ζάππα περὶ οὗ ἄλλως οὐδὲν θ' ἀπεφαίνετο, καὶ ὅτι παρέσχε τῇ ἐρωτήσει τὴν προσήκουσαν ἀπάντησιν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ὀδησσοῦ·

Τὸ παράδειγμα τῶν ἐν Κισνοβίῳ μεγατίμων ἀδελφῶν κκ. Συναδινῶν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ εὕρῃ μιμητάς. Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἣν ἡ γενναιοδωρία αὐτῶν ἀνήγειρε καὶ ἥτις εἶναι ὁμολογουμένως ἓν κόσμημα τῆς πρωτευούσης τῆς Βεσσαραβίας, κατ' ἑκάστην πλουτίζεται διὰ νέων εἰσφορῶν. Γνωρίζομεν ὅτι προσκρούομεν εἰς τὴν μετριοφροσύνην πολιοῦ γέροντος διδασκάλου, πολλὰ ἐν Ρωμουνίᾳ καὶ Ρωσσίᾳ Ἕλληνας διδάξαντος, τοῦ σεβαστοῦ κ. Γεωργίου Ἀνδρέου. Ὁ εὐγενὴς καὶ ταπεινὸς κατὰ τὴν ῥῆσιν τοῦ Εὐαγγελίου ἀνὴρ, ἄνευ πατάγου καὶ κρύφα, οὕτως εἰπεῖν, κατέθηκεν εἰς τὸ ἐν Κισνοβίῳ ὑποκατάστημα τῆς ρωσικῆς αὐτοκρατορικῆς Τραπέζης τὸ ποσὸν ἓξ χιλιάδων καὶ ἑκατὸν (ἀρ. 6,100) ρουβλίων ἐπὶ αἰωνίᾳ προθεσμίᾳ, ὅπως οἱ τόκοι τοῦ ποσοῦ τούτου συντελῶσι πρὸς συντήρησιν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ῥητῷ ὅρῳ νὰ δίδωνται οὗτοι ἐφ' ὅσον ἡ λειτουργία τελεῖται ἑλληνιστί. Ἐν ᾗ ὅμως περιπτώσει ἡ λειτουργία παύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ τελῆται ἑλληνιστί, τότε οἱ τόκοι τοῦ ποσοῦ τούτου, παραγγέλλει, ν' ἀποστέλλωνται πρὸς τὴν Α. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν πατριάρχην καὶ τὴν Α. Σεβασμ. τὸν μητροπολίτην Ἀθηνῶν, ἵνα διατίθενται ὑπ' ἀμφοτέρων κατὰ βούλησιν ὑπὲρ τῶν δεομένων βοηθείας Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Εὗγε τοῦ γέροντος διδασκάλου εἰς τὰς δυσμὰς τοῦ βίου αὐτοῦ, ἀναγράφοντος τὸ ὄνομά του ἐν τοῖς εὐεργέταις τῆς πατρίδος!

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Λεόβας.

Ἡ κωμόπολις Λεόβα, ἥτις κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τὰ πάντα ὑπέστη, λιμὸν, πυρκαϊὰν, ἀνομβρίαν, ἔσχεν ἐπὶ τέλους τὴν εὐτυχίαν νὰ ἴδῃ ἑαυτὴν περικοσμημένην δι' ἑνὸς συστηματικοῦ ἐργοστασίου ξυλείας, οὗ ἰδιοκτήτης τυγχάνει ὁ ἀξιότιμος κ. Κωνσταντῖνος Α. Μαραθέας.

Τῇ 6ῃ τρέχοντος μηνὸς ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐργοσιασίου τούτου μετὰ τῆς προσηκούσης πομπῆς. Μετὰ τὴν τελετὴν, παιανισάσης τῆς μουσικῆς τὸν Αὐτοκρατορικὸν ὕμνον, ὁ κ. Α. Σκάριτς ἐξεφώνησε λόγον ρωμουνιστὶ, συγκινήσαντα πάντας. Τὸ θέμα αὐτοῦ ἦτο ὅτι διὰ τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου μεγεθύνονται αἱ πόλεις καὶ ὠφελεῖται ἅπασα ἡ κοινωνία.

Τὸ ἑσπέρας ἐδόθη χορὸς καὶ δεῖπνον ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλ. Πρωτοπαπᾶ, συγγαμβροῦ τοῦ κ. Κωνστ. Μαραθέα, ἐν ᾧ παρευρέθησαν πᾶσαι αἱ διοικητικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἅπασα ἡ ἑλληνικὴ κοινότης. Διάφοροι προπόσεις ἐγένοντο ὑπὲρ τῆς Α. Μεγ. τοῦ Τσάρου καὶ τοῦ Τσάρεβιτς, ὑπὲρ τοῦ κ. Νικολάου υἱοῦ Κωνστ. Μαραθέα, ἑορτάζοντος τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Περιττὸν νὰ εἴπω ὅτι τὸ ὡραῖον φῦλον ἐθριάμβευσεν ἐν τῇ ἑορτῇ ταύτῃ διά τε τῆς ὡραιότητος καὶ τοῦ διακόσμου αὐτοῦ.

Τῇ πέμπτῃ τῆς πρωΐας πάντες ἀνεχώρησαν, ἀποκομίζοντες ἀρίστας ἐντυπώσεις.

Α Μ. Σ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς θ' ἀπέλθῃ τῇ προσεχῇ δευτέρᾳ τῆς πρωτευούσης κατευθυνόμενος εἰς Σιγμαρίγγεν.

Ἡ Α. Μ. θὰ ἐπιστρέψῃ τῇ 6-ῃ ἢ 7-ῃ Ἰανουαρίου.

Ἕνεκα τῆς μεγάλης τῶν ξένων συρροῆς ἡ ἐν Οὐγγένι κάθαρσις ηὐξήθη.

Ἡ τράπεζα τῶν παρακαταθηκῶν ἠρνήθη νὰ δανείσῃ τῷ νομαρχιακῷ συμβουλίῳ Κοδουρλούϊ μετὰ προθεσμίας 25 ἐτῶν 500,000 πρὸς ἀνέγερσιν διοικητικοῦ μεγάρου. Ἡ τράπεζα συγκατατίθεται νὰ δανείσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο μετὰ προθεσμίας 15 ἐτῶν. Τὸ νομαρχιακὸν συμβούλιον παρεκάλεσε τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν νὰ μεσολαβήσῃ παρὰ τῇ τραπέζῃ ἵνα ἀνακαλέσῃ τὴν ἑαυτῆς ἀπόφασιν.

Λέγεται ὅτι πρότασις θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν βουλὴν πρὸς αὔξησιν τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦτο οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ θέλουσι λαμβάνει κατὰ μῆνα 300 φρ. οἱ ὑπολοχαγοὶ 350, οἱ λοχαγοὶ 400 καὶ οἱ ταγματάρχαι 500.

Ἐμπορευμάτων ἀμαξοστοιχία ἐξετροχιάσθη χθὲς μεταξὺ Βράζι καὶ Πράχοβας ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῦ ποταμίου Πράχοβας. Οὐδεὶς ἔπαθεν. Ἕνεκεν ὅμως τῆς παρεμποδίσεως τῆς κυκλοφορίας οἱ ἐπιβάται τῶν ἀμαξοστοιχιῶν οἵτινες ἔφθασαν ἀκολούθως ἐδέησε νὰ μεταβῶσι πεζῇ ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν, τοῦθ' ὅπερ προὐξένησε βραδύτητα 1—2 ὡρῶν ἁπασῶν τῶν ἀμαξοστοιχιῶν.

Ἐν τοῖς γραφείοις τῆς βουλῆς ὑπεβλήθη πρότασις φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς 61 βουλευτῶν, ἵνα αἱ πολιτογραφήσεις συλλήβδην ψηφισθῶσι δι' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου περιέχοντος ἀριθμὸν ἄρθρων ἴσον ταῖς αἰτήσεσι.

Ὁ ἐν Βερολίνῳ πρέσβυς τῆς Ρωμουνίας θ' ἀπέλθῃ τῇ 7ῃ Ἰανουαρίου εἰς Σιγμαρίγκεν ἵνα παραστῇ εἰς τοὺς γάμους τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου καὶ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας.

Ἡ Α. Ε. ὁ νέος τῆς Τουρκίας πρέσβυς ἐν Βουκουρεστίῳ Σεμσεδὶν βέης ἀνεχώρησε τὸ παρελθὸν σάββατον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἔδει ν' ἀφιχθῇ ἐνταῦθα προχθὲς περὶ τὴν 4ην μ. μ. εἴτε ὅμως ἕνεκα τῆς ἐν τῷ Εὐξείνῳ τρικυμίας εἴτε ἕνεκα διακοπῆς μεταξὺ Βάρνης καὶ Ρουστσουκίου σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας ὡς ἐκ τῆς καταπεσούσης χιόνος, ἡ ἄφιξις αὐτοῦ ἐβράδυνε.

Ἡ Α. Ε. ὁ πρέσβυς τῆς Ἰταλίας κ. Κουρτοπάσης θ' ἀπέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα του λαβὼν μηνὸς ἄδειαν ἀπουσίας.

Ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ ἄγγλος ἐπιτετραμμένος κ. Χάρδιγγε διωρίσθη γραμματεὺς τῆς ἐν Παρισίοις ἀγγλικῆς πρεσβείας.

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν καὶ ἀναγνωστριῶν ἡμῶν ἐπὶ τῆς ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι δημοσιευομένης ἐμμέτρου εἰδοποιήσεως τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ ὁμογενοῦς κ. Ἠλία Σαγιᾶ ἐργοστασίου ὑποδημάτων τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ Καλαράσιλορ κειμένου. Τὸ ὑπὸ τὸν δραστηριώτατον καλλιτέχνην ὑποδημάτων κ. Σαγιᾶν λίαν δοκίμως λειτουργοῦν ἐργοστάσιον τοῦτο συνιστᾶται θαρρούντως πᾶσι τοῖς ἔλλησιν ὡς δυνάμενον νὰ διαγωνισθῇ ἀφόβως ἐπὶ τῇ βεβαιότητι θριάμβου πρὸς πᾶν ἄλλο ἐργοστάσιον, κατά τε τὴν ποιότητα καὶ στερεότητα τῶν ὑποδημάτων καὶ τὰς τιμάς. Ἡ ἔμμετρος τοῦ κ. Σαγιᾶ ἀγγελία ἐλέγχει αὐτὸν τεχνίτην ὑποδημάτων ἀλλὰ καὶ ἀναβάτην τοῦ Πηγάσου τολμηρότατον.

Ὁποίαν ἐντύπωσιν παρήγαγε τοῖς τούρκοις πολιτευταῖς ἡ ἑλληνο-ρωμουνικὴ ῥῆξις καὶ τίνα τὰ ἐκ τούτου σοβαρὰ ἀποτελέσματα πληροφορούμεθα ἐξ ἀλληλογραφίας τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀξιοτίμου τακτικοῦ ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ, ἀλληλογραφίας λίαν περισπουδάστου, ἣν δημοσιεύσωμεν αὔριον καὶ ἐφ' ἧς ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν.

Διδασκαλιστὴς πρωτοβάθμιος πτυχιοῦχος καὶ πεπειραμένος, ἔχων τὰς ἀρίστας συστάσεις καὶ διαμένων ἐν Βραΐλᾳ, διαθέτει ὥρας τινὰς πρὸς διδασκαλίαν. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἂς ἀποταθῇ ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν κ. Μ. Α. Δεληβακάλην.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14 Δεκεμβρίου.—Ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ ὑποεπιτροπὴ ἡ λαβοῦσα γνῶσιν τοῦ δικογραφικοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως Παναμᾶ μὴ συντάξῃ ἔκθεσιν ἵνα μὴ δώσῃ ἀφορμὴν ἀκυρώσεως. Ἄλλως τε ἡ δικογραφία οὐδεμίαν ἐγκλείει κατάχρησιν. Ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ θὰ συνέλθῃ τῇ προσεχεῖ Πέμπτῃ.

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ, 14.—Οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ σοσιαλιστικοῦ συνεδρίου ἀπεφάσισαν ἵνα ἐν περιπτώσει μὴ παραδοχῆς τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας διοργανίσωσι γενικὴν ἀπεργίαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14.—Συνέδριον ἀντιπροσωπεῦον 3000 μετόχους καὶ 168,000 μετοχὰς τῶν πορτογαλικῶν σιδηροδρόμων, ἐπεκύρωσεν ὁμοθυμαδὸν τὴν μετὰ τῆς βασιλικῆς ἑταιρίας ἐπισυμβᾶσαν συνεννόησιν ἐξουσιοδότησαν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον νὰ παραδεχθῇ ἁπάσας τὰς βελτιώσεις τὰς τυχὸν προταθησομένας ἐν ταῖς μελλούσαις διαπραγματεύσεσι.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον προσεκλήθη ταὐτοχρόνως νὰ συνταχθῇ κατὰ νόμον ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τοὺς μετόχους.

ΠΕΣΤΗ, 14.—Κατὰ τὸ τελευταῖον εἰκοσιτετράωρον οὐδὲν κροῦσμα χολέρας ἐγένετο· εἷς θάνατος.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ, 14.—Οὐδὲν κροῦσμα χολέρας ἐγνώσθη χθές. Σήμερον ἠσθένησαν ἐλαφρῶς δύο παιδία ἐν οἰκογενείᾳ καθ' ἣν ἕτερα δύο τέκνα εἶχον προσβληθῇ τῇ 10 τρ.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ καταστήματος ὀπτικῶν ὀργάνων A. Menu & Comp. (Ὁδὸς Βικτόρια Ἀρθ. 88).

Τῇ 15 Δεκεμβρίου 1892

Μεσονύκτιον	— 4
7 ὥρας πρωΐας	— 2
Μεσημβρία	— 3
Ὕψος βαρομέτρου.	758
Οὐρανός.	χιονώδης

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ

C. Steriu & Comp.

19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.

Βουκουρέστιον, 15 Δεκεμβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ.. (R. per.).	100 —
5 „ χρεωλ. („ amort.)	97.50
4 „ „ „ „ „	83.50
6 „ Ὀμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	101.50
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	97.25
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	92.—
6 „ „ „ „ „	103.—
7 „ „ „ „ „	105.50
5 „ „ „ (Iași f. urb).	83.50
%/₀₀₀ Δάν.ταμ.συν.(pens.) .	278.—
Δάν. δημαρχείου 5 %, 1883.	91.—
„ „ 5 „ 1890.	90.50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1663
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	418 —
„ Națională . .	200	422 .
Constr. și lucr. publ.	250	148.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄφεως
Παρισίων	100 85.
Λονδίνου	25.37.50
Βερολίνου	124.50
Ἀμβέρσης	100.75
Βιέννης.	211.—
Λίρα ὀθωμανική	22.90

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΞΕΝΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Βιέννη, 12 Δεκεμβρίου	ὄφεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.58.
Μετοχαὶ πιστ. ansali.	311.65
Ρουβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	119.25
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	120.60
„ „ Παρισίων	47.87
„ „ Βερολίνου „ .	59.25
„ „ Amsterd. „ .	99.55
Παρίσιοι 12 Δεκεμβρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 ½ % . .	104.60
„ „ 3 %	95.87
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 %	—.—
Δάνειον Ἑλλην. 5 %	337.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	578.12
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	—.—
„ Lot turc.	85.50
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 135
„ „ Βιέννης	207.—
„ „ Ὁλανδίας	206.—
„ „ Βερολίνου	122.25
Βερολίνον 12 Δεκεμβρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	101.20
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	82.20
„ amortis. 5 %	96.70
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	202.05
Δάνειον δημαρχείου . .	96 20
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	—.—
„ „ Παρισίων δίμ.	—.—
„ „ Ὁλλανδίας „ .	—.—
„ „ Βιέννης	—.—
„ „ Ἀμβέρσης . .	—.—

„NAȚIONALA"

ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ-ὅλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περι' πτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγά-ρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνει ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίφ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίφ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Καντιανίδης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίφ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γοναΐος
Γιουργέβῳ	Ι. Ἀλιμπέρτη	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίφ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Κ. Μοσχάκη
Κοράμπια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσᾳ	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίφ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Ἐν Ρωσσίᾳ ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ καὶ τὸ ἐν Κισνοβίφ „Ἀδελφοὶ Συναδινοί"

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΟΛΙΓΟΝ ΚΕΡΔΟΣ

Ὅσοι ἀκόμη δὲν τὸ ξεύρουν
Ἂς τὸ μάθουν μιὰ φορά,
Καὶ μὲ τὸ τραμβάϊ ἂς ἔλθουν
Νὰ ψωνίσουν Εὐθυνά.

Ὑποδήματα δι' ἄνδρας
Διὰ Κυρίας καὶ παδιά
Βγάζω 'ς τὸ Ἐργοστάσιό μου
Καὶ Σιρσόνια στερεά.

Μὲ σχεβρὼ διὰ τὰς Κυρίας
Μὲ φράγκα δέκα ἑπτά.
Καὶ μὲ χαμηλὸ τακοῦνι
Δεκαπέντε μοναχά.

Ἂν θέλετε μὲ τομαράκι
Μὲ δέκα φράγκα τὰ πωλῶ
Καὶ εἰς συναγωνισμὸ μεγάλο.
Τὸν καθένα προκαλῶ.

Δέχομαι παραγγελίας
Μὲ τὰς ἄνωθι τιμὰς
Καὶ ἀπέναντι δὲν πέρνω·
Ἂν σ' ἀρέσῃ τὸ βαστᾷς.

Κι' ἂν κανεὶς βαρυμέται νὰ 'λθῃ!
Ἂς μοῦ κάμῃ μιὰ γραφὴ
Ἕνα μου ἄνθρωπον νὰ στείλω
Γιὰ νὰ συνεννοηθῇ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐργοστασίου ὑποδημάτων ἐν Βουκουρεστίφ *Calea Călăraşilor* 115.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΛΕΠΤΟΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

STRADA SOARE-LI

(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΑΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζει, 141.

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίφ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐ-πισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

ΛΑΝΟΛΙΝΑ ΚΡΕΜΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ ΛΑΝΟΛΙΝΑ
Τοῦ ἐργοστασίου ΛΑΝΟΛΙΝΑ, **Martinikenfelde**, ἐγγὺς τοῦ Βερολίνου.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς περιποίησιν τοῦ δέρματος.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς τήρησιν καθαρὰν καὶ ἀπούλωσιν τῶν δερμικῶν πληγῶν.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς διατήρησιν τοῦ δέρματος, ἰδίως διὰ τὰ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ.
Ἐντὸς σωλήνων ἀνὰ 60 μπάνια. — Κουτίων ἐκ τενεκέ, ἀνὰ 30 καὶ 20 μπάνια μετὰ τοῦ σήματος τοῦ ἀνωτέρω ἐργοστασίου, πωλεῖται σχεδὸν εἰς πάντα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.
Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τὴν Ρωμουνίαν *H. S. DURAV* ἐν Βουκουρεστίφ. ὁδὸς Smârdan, No. 2.
Lanolina VERITABIL NUMAI PURTAND ACESTĂ MARCĂ

UNIRE
Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.
Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινι-σθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνι-στᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἀλλ' Ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμᾷ μετρίᾳ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ H.S.DURAN ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ
Ὁδὸς Smârdan 2. ← ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ → Ὁδὸς Smârdan 2
ΜΥΛΟΙ.-ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΦΩΣ
ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΙ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ
ΑΘΟΡΥΒΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ
ΑΓΑΤΜΟΥ, ΑΕΡΙΟΥ, ΘΕΡΜΟΥ ΑΕΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΤΩΝ ΛΥΧΝΩΝ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ἐκ τῶν ΣΤΕΡΕΟΤΑΤΩΝ H.S.DURAN ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
Iacu Constantinescu
ἐν τῇ ὁδῷ Σελάρι.
Τὸ μόνον ρωμουνικὸν τοῦτο κατάστημα ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων διακρίνεται διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀρίστην ποιότητα τῶν ὑ-φασμάτων, τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν μηδένα ἐπιδεχο-μένην διαγωνισμὸν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν αὐ-τοῦ. Συνιστῶμεν τὸ εὐσυνείδητον τοῦτο κα-τάστημα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐνδυθῶσι κομψῶς στερεῶς καὶ εὐθυνά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ
ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ ΚΑΛΑΠΟΔΙΩΝ
ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣ
ἐν τῇ Παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων τοῦ 1889.
ΑΝΑΔΕΧΕΤΑΙ
τὴν κατασκευὴν παντὸς εἴδους καλαποδίων
(ΚΟΜΨΟΤΗΣ, ΕΥΘΗΝΕΙΑ)
— ΟΔΟΣ SORELUI ΑΡΘ. 2. (Curtea Veche)

1422
CAPSULELE
MATHEY-CAYLUS
Compuse de către DOCTORUL CLIN, Premiŭ Montyon
Capsulele Mathey-Caylus cu *copertă subţire de Gluten* nu ostenesc nici-odată stomacul şi sunt recomandate de către Profesorii Facultăţilor de Medicină şi de către Medecii Spitalelor din Paris, Londra şi New-York, pentru vindecarea :
Sculamentelor vechiĭ sau noĭ **Gonoreei, Blenoragiei, Cystiteĭ a Gătului, Cataroiului si Bólelor Besicei,** şi ale *organelor genito-urinare.*
Modul întrebuinţărei detaliat însoţeşte fie care-Flacon.
A se cere: Les Véritables Capsules Mathey-Caylus de CLIN & Cie de PARIS, *cari se potu găsi la totiĭ Droghistii şi Farmaciştii.*

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛ. καὶ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
ΓΕΡΑΡΔΟΥ
ΠΕΜΤΟΠΑΖΑΡΟΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ
Συνιστᾶται διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἐν αὐτῷ βιβλίων, τὴν ἐντέλειαν τῆς βιβλιο-δεσίας αὐτοῦ καὶ τὴν μετριότητα τῶν τιμῶν.

1884
MYRTOL al Drului LINARIX
Laureat al Facultăţiĭ de Medicină din Paris.
MYRTOLUL LINARIX e înfăţişat sub forma de globule întrebuinţate cu cea mai mare isbândă în potriva :
AFECŢIUNILOR CRONICE ALE PIEPTULUĬ : a guturaiuluĭ, bronşiteĭ, cataruluĭ, astmeĭ cu opresiune şi a palpitaţiilor.
GLOBULELE DE MYRTOL LINARIX trebue să fie luate cu dosa de 6 pe ḑi : 2 diminęţa, 2 pe la ameaḑi şi 2 seara.
Tóte persónele carĭ iau **ADEVĔRATELE GLOBULE ALE Drului LINARIX** sunt de acord a recunóşte că respiră maĭ lesne.
A se exige **Adevĕratele Globule Linarix ale Caseĭ CLIN & Cie,** *din* **PARIS,** *ce se póte procura la Droghiştii şi Farmaciştiĭ.*

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἔσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρδ. 8

Φύλλον περιλαμβάνον ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μήκους.

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ σ. ἢ σ'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀποστελλόμενα ἐγγράφως ἐξ ἐπι-στολῆς.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
14 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 14
1892

Τυπο-Λιθογραφεῖον „Σύλλογοι" Ὁδὸς Κοβάτσι ἀριθ. 14.

ΠΕΜΠΤΗ 17)29 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ'. ΑΡΙΘ 5075

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Εν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —
Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ἀ. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν οἷς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —
Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ — ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du Journal Grec „SYLLOGHI“—Bucarest.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 16 Δεκεμβρίου.

Η ΕΛΛΑΣ ΕΝ ΤΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΡΩΜΟΥΝΙΑΣ

(Συνέχεια).

Οἷος δήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ στόμφος ἀμφοτέρων, ὁ στόμφος οὗτος ἔχει ὑψίστην σημασίαν ὑπὸ τὴν ἠθικὴν καὶ ὑπὸ τὴν ὑλικὴν ἔποψιν καὶ δι' αὐτὰς ταύτας τὰς σχέσεις, ἃς οὐδαμῶς προσήκει ἡμῖν ἀσκόπως νὰ διαρρήξωμεν. Εἶπον ἤδη ὅτι ὑπάρχουσι πολλὰ αἴτια μὴ ἐπιτρέποντα νὰ προκληθῇ ἡ ἀνωφελὴς ῥῆξις. Ἀλλὰ φέρε ἴδωμεν νῦν, τίς ἡ αἰτία τῆς ῥήξεως, τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἢ ἡ πολιτικὴ τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως;

Κύριοι! Δὲν ἐξετάζω ἐγὼ ἂν ἡ ὁμοιότης, ἣν εὗρον κύριοί τινες ἐν ταῖς ὑποθέσεσι Βέδμαρ καὶ Ζάππα, ἔχηται ὑποστάσεως ἢ μή· δὲν θὰ ἐξετάσω τὴν οὐσίαν, οὔτε τὴν ἀρχήν, ἣν ἡ κυβέρνησις ἔσχεν ὑπ' ὄψει ἐν τῇ ὑποθέσει Βέδμαρ. Ἐρωτῶ ὑμᾶς ὅμως ἐὰν ὠφείλετε διὰ τοιαύτης συμπεριφορᾶς καὶ τοιαύτης ἠθικῆς νὰ προκαλέσητε ἔριδα πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἄνευ μηδενὸς σκοποῦ; Εἴπατε ὅτι θὰ ἦτο σφετερισμός, θὰ ἦτο ἀτιμία ἐκ μέρους τοῦ ρωμουνικοῦ κράτους ἐὰν ἐλαμβάνετε τὴν περιουσίαν Βέδμαρ, τὴν περιουσίαν ξένων, ὑπαρχόντων ἤδη κληρονόμων. Ἐθεσπίσατε ἀπέναντι Γαλλίας καὶ Γερμανίας τὴν ἀρχήν, καθ' ἣν τὸ ἡμέτερον κράτος δὲν δικαιοῦται νὰ θῇ χεῖρα ἐπὶ περιουσίας τινός, ὑπαρχόντων ἤδη φυσικῶν κληρονόμων. Τοιαύτην ἔσχετε ἀρχήν. Εἶναι ὀρθή, ἢ μὴ ὀρθή, τοῦτο δὲν συζητῶ. Ὑμεῖς ὀφείλετε νὰ ἐδοκιμάσητε ἢ κατακρίνητε τὸν κ. Κάρπ. Ἐὰν μὴ ἀποδοκιμάζητε ἢ μὴ ἀποκηρύσσητε τὸν κ. Κάρπ, ἡ ἀρχὴ αὕτη ὅμως ἐπιβάλλεται ὑμῖν καὶ ἐρωτῶ ὑμᾶς, κύριοι, ἂν τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐφηρμόσατε καὶ εἰς τὸ ἑλληνικὸν κράτος. Ὑμεῖς λέγετε· Ὅταν ὑπάρχῃ κληρονομία καὶ μάλιστα ἀκίνητος, τὸ ρωμουνικὸν κράτος δὲν ἔχει λόγον νὰ ἀναμιχθῇ.

Ἐν τῇ κληρονομίᾳ Ζάππα ὑπάρχει κληρονομία ἀκίνητος, ἔχουσα φυσικοὺς κληρονόμους, ὡς καὶ ἐν τῇ κληρονομίᾳ Βέδμαρ. Ἡ ὑμετέρα ἀρχὴ εἶναι ὅτι οὐδὲν ἔχετε νὰ ἐπιζητήσητε αὐτόθι. Τείνοντες ἄρα τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν γαιῶν τοῦ Ζάππα, φαίνεσθε ἐφαρμόζοντες διαφόρους ἀρχὰς ἐπὶ διαφόρων ἐθνῶν.

Παρακαλῶ ὑμᾶς ἵν' ἀπαντήσητε σοβαρῶς εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην μου. Οὐδὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς ταύτης δικαιοῦσθε ν' ἀπαιτήσητε παρὰ τῆς ἐξ 20 ἑκατομμυρίων περιουσίας τοῦ Ζάππα, ἀφοῦ ἐν τῇ ὑποθέσει Βέδμαρ παρεβιάσατε ὁριστικὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν, δι' ἧς αἱ ἰδιοκτησίαι ἐξεχωροῦντο τῷ κράτει, ἰσχυριζόμενοι ὅτι τὸ τοιοῦτο ἦτο σφετερισμός. Ἀλλ' ἀφοῦ πράττετε τοῦτο ἐν τῇ κληρονομίᾳ Βέδμαρ, πρὸς τί ἐρίζετε πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν; Διατί συζητεῖτε πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ὅταν ὁμολογεῖτε ὅτι εἶναι ἀτιμία τὸ σφετερίζεσθαι περιουσίαν μὴ κηρυχθεῖσαν σχολάζουσαν ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης; Ἐπεζητήσατε ἄρα ἔριδα χωρὶς νὰ γνωρίζητε τὸ διατί· προυκαλέσατε ἄδικον ῥῆξιν κατὰ τὴν ὑμετέραν ἀρχήν, χωρὶς νὰ προΐδητε τί δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ῥήξεως.

Καθ' ὃν χρόνον ἡ Αὐστρία ἔσφιγγε τὸν λαιμὸν ἡμῶν, ἢ εἰς τὴν ἰλλυρικὴν χερσόνησον, Βουλγαρίαν Σερβίαν, Τουρκίαν, Ἑλλάδα καὶ ἀλλαχόσε ἐξαγωγὴ ἡμῶν εὐημέρει. Πρὸς τί ἄρα νὰ προκαλῶμεν διαστάσεις ἀνωφελεῖς πρὸς τὰ ἐν τῇ χερσονήσῳ ταύτῃ κράτη;

Λέγετε· «Διϊστάμεθα πρὸς τὴν Ἑλλάδα, σεβόμενοι ἀρχήν τινα, οὐχὶ χάριν συμφέροντος». Εἶναι τοῦτο σοβαρόν; Ἔπειτα ἡ Ἑλλὰς δὲν προέτεινε τὴν διὰ διεθνοῦς διαιτησίας λύσιν τοῦ ζητήματος, ἢ ἀφοῦ προυκαλέσατε παρανόμως ὑμεῖς τὴν δίκην. Ὁ ἀξιότιμος προγνωμοδοτήσας κ. Θ. Βακαρέσκος λέγει· «Δὲν ὑπάρχει ὁμοιότης ἐν ταῖς ὑποθέσεσι ταύταις». Καὶ διέκοψα αὐτόν, εἰπὼν ὅτι ἀπατᾶται, διότι μία ἐν ἀμφοτέραις ὑπάρχει ἀρχὴ δικαίου. Δὲν δύνασθε νὰ εἴπητε τῇ Γαλλίᾳ καὶ τῇ Ἱσπανίᾳ ὅτι εἶναι ἀτιμία ὁ ὑπὸ τοῦ κράτους σφετερισμὸς περιουσίας ξένων ὑπηκόων· δύνασθε ὅμως νὰ εἴπητε τῇ Ἑλλάδι ὅτι τὸ ρωμουνικὸν κράτος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦτο. Πῶς; Τὸ ρωμουνικὸν κράτος κέκληται νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὰ συμφέροντα τῶν φυσικῶν κληρονόμων τοῦ Ζάππα καὶ τῶν δικηγόρων αὐτῶν καὶ ἐξαιρέσῃ τὸ ἑλληνικὸν κράτος;!! Ἐὰν ὑπάρχῃ παρ' ἡμῖν δικαιοσύνη—καὶ φρονῶ ὅτι ἔχομεν τοιαύτην—τότε κατὰ τὸ ὑμέτερον ἀξίωμα ἡ δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ ἵν' ἀποσυρθῆτε τῆς δίκης.

Ἀφοῦ ἀπεσύρθητε τῆς ἄλλης δίκης τῶν 4 ἑκατομμυρίων, δὲν δικαιοῦσθε νὰ μείνητε ἐν τῇ δίκῃ Ζάππα.

Κύριοι! φρονῶ ὅτι ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ δὲν ὡμίλησα μετὰ πάθους, ἀλλὰ σοβαρῶς καὶ λογικῶς. Ὑμεῖς, μειδίαμα φέροντες ἐπὶ τῶν χειλέων, θὰ μοὶ εἴπητε· «Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς οὐδὲν δύναται νὰ πράξῃ· οἱ ἕλληνες δὲν δύνανται νὰ βομβαρδίσωσι τὸ Γαλάζιον καὶ τὴν Βραΐλαν· εἶναι ἀσθενέστατοι καὶ ὀλίγον φροντίζομεν αὐτῶν». Ἀλλ' ἐρωτῶ ὑμᾶς· εἶναι πολιτικὴ ἀξία ἑνὸς κράτους τὸ νὰ λέγωμεν· „Προσκυνῶ ὅ,τι φοβοῦμαι· παραβιάζω τὰ δίκαια ἐκείνου ὃν δὲν φοβοῦμαι;“ (1).

Στρατηγὸς Β. Κωσταφόρος. Διαφέρουσιν ἀλλήλων αἱ ὑποθέσεις Βέδμαρ καὶ Ζάππα.

Σ. Σένδρεας. Αἱ νομικαὶ ὑμῶν γνώσεις εἶναι τόσῳ προβληματώδεις, ὥστε γινώσκετε καλῶς ὅτι ἐλάχιστον λαμβάνω αὐτὰς ὑπ' ὄψει. Ἐὰν ὡμιλεῖτε περὶ στρατηγικῆς, περὶ ὑψηλῶν συνδυασμῶν θεωρητικῶν εἴτε πρακτικῶν τῆς στρατηγικῆς τέχνης, θὰ προσεκύνουν ὑμᾶς· ἀλλά, προκειμένου περὶ νομικῶν ζητημάτων, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ μὴ ὑποβληθῶ εἰς τὸ ἀμφίβολον ὑμῶν κῦρος. (Θόρυβος).

Κύριοι! Ἤδη θεωρῶ κατὰ πρόσωπον τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν κτημάτων. Ὑμεῖς οἱ ἐπιβαλλόμενοι δῆθεν ὡς Κάτωνες καὶ ὡς Τσένσορες. Ὑμεῖς οἱ λέγοντες ἐν τόνῳ προφητικῷ ὅτι ἐκπροσωπεῖτε τὴν ὀρθοφροσύνην, ἔν τε ταῖς ἐσωτερικαῖς ὑποθέσεσι καὶ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ἠθικῇ, σύ, κύριε ὑπουργὲ τῶν κτημάτων—περὶ οὗ οὐδὲν μέχρι τοῦδε εἶπον διότι ἦσο ἀπὼν—σὺ ὅστις κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς προχθὲς ἔλεγες ὅτι τὸ φιλελεύθερον κόμμα περιεκυκλοῦτο κατὰ τὰ τέλη αὐτοῦ ὑπ' ἀνδρῶν οὓς δὲν ἐποδηγέτει τὸ γενικὸν συμφέρον ἀλλὰ τὸ ἰδιωτικὸν καὶ ποταπὸν συμφέρον, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐπήνεγκε τὴν πτῶσιν τοῦ φιλελευθέρου κόμματος, ἐρωτῶ ὑμᾶς, λέγω, τί θὰ ἐλέγετε ἐὰν ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἂν τὸ φιλελεύθερον κόμμα περιεκυκλοῦτο κατὰ τὰ τέλη αὐτοῦ ὑπ' ἀνδρῶν οἷοι οἱ ῥηθέντες, ὑμεῖς ἐν τῇ ἀρχῇ ἔχετε τοιούτους ποδηγέτας;

Δὲν ἐπιθυμῶ ν' ἀμφισβητήσω τὸ ἀξιότιμον ἐνίων τῶν ὑπουργῶν. Δὲν ἔχω τὸ ἰησουϊτικὸν καὶ φαναριωτικὸν σύστημα τοῦ λέγειν „Συκοφάντει ὅσῳ δύνασαι· διότι κατὰ τὰ τέλη θὰ μείνῃ τι ἐκ τῆς συκοφαντίας“.

(Ἕπεται συνέχεια).

(1) Σ. Συλ. Σὺ εἶπας! κύριε Σένδρεα, ἵνα μεταχειρισθῶμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ φράσιν. Ἂν ἐξεστόμιζεν ὁ ἐνταῦθα ἑλληνικὸς τύπος τοιαύτην ἀλήθειαν, κύριος οἶδε τί θὰ ἐγράφετο καθ' ἡμῶν. Ἀλλ' ὁ γερουσιαστὴς κ. Σένδρεας, οὗ τὴν φιλοπατρίαν οὐδεὶς ἀρνεῖται—καὶ τοιαύτην ἐννοοῦμεν τὴν ρωμουνικὴν φιλοπατρίαν—ἀπήλλαξεν ἡμᾶς τῶν ὕβρεων, ἃς θὰ ὑφιστάμεθα προφέροντες τοιαῦτα παράπονα. Σὺ εἶπας, κύριε Σένδρεα· εὐχαριστοῦμεν ἐπὶ τῇ ἀνεκτιμήτῳ ὑπὲρ ἡμῶν συνηγορίᾳ σου.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟ-ΡΩΜΟΥΝΙΚΗΣ ΡΗΞΕΩΣ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ. ΚΡΗΤΗ, κ.τ.λ.
(ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“)

Ἐν Κων)πόλει 10 δεκεμβρίου 1892.

Ἡ εἴδησις τῆς διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν σχέσεων Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας, ἀντὶ εὐφροσύνης, ἔρριψεν εἰς σπουδαίας σκέψεις τοὺς πολιτευτὰς ἡμῶν, διότι ταυτοχρόνως ἐμάνθανον οἱ ἐν τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ ὅτι ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις ἀνελάμβανε τὴν προστασίαν τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ Ἑλλήνων. Ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης ἡ Ἑλλὰς οὐδὲν ἔχει νὰ χάσῃ, διότι τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα τίθενται ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν προστασίαν τῆς μεγίστης τῶν δυνάμεων τῆς Εὐρώπης, οὐδεὶς δ' ἔκτοτε θ' ἀπετόλμα ἀδίκημά τι κατὰ παντὸς ἕλληνος, ἔχων ὑπ' ὄψει τὰς συνεπείας, ἐνῷ τὰς διαμαρτυρίας τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ προξενικῶν ἀρχῶν σπανίως οἱ πολιτευταὶ σας ἐλάμβανον ὑπ' ὄψει, μὴ ἐχούσης τρόπον τῆς Ἑλλάδος τοῦ ν' ἀποδώσῃ αὐτοῖς τὰ ἀντίποινα. Οἱ ὀθωμανοὶ διπλωμάται σπουδαίως σκέπτονται σήμερον ὅτε τὰ πράγματα ἤλλαξαν φάσιν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς τελευταίας διακοπῆς τῶν ἑλληνορωμουνικῶν σχέσεων διὰ τὴν Κρητικὴν ἐπανάστασιν. Ἡ διακοπὴ τῶν ἑλληνορωμουνικῶν σχέσεων χρησιμεύει καλὸν μάθημα διὰ τὴν ὀθωμανικὴν κυβέρνησιν, ἥτις σπουδαίως τὰ νῦν σκέπτεται νὰ τραπῇ ἐπὶ τὸ φιλικώτερον εἰς τὰς μετὰ τῆς Ἑλλάδος σχέσεις αὐτῆς· δυστυχῶς ὅμως τὰ σημεῖα τῶν διαφωνιῶν εἰσὶ πολλά. Δὲν ἀρκεῖ μόνον πολιτικὴ φρόνησις, ἀλλὰ καὶ ἀγαθὴ προαίρεσις πρὸς ἐξομάλισιν πασῶν τῶν δυσχερειῶν, πρώτιστα δὲ πάντων πρέπει ν' ἀποδοθῇ δικαιοσύνη τοῖς ἐν Κρήτῃ χριστιανοῖς. Ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις δυσμενῶς διάκειται πρὸς πᾶν ἑλληνικὸν συμφέρον, παρεκίνησε τινὰς τῶν ἐκ τοῦ μικτοῦ συμβουλίου τοῦ Πατριαρχείου νὰ συμβουλεύσωσι τὴν εἰς ἄλλην ἐποχὴν παραπομπὴν τῆς μετὰ τῆς Ρωμουνίας διαφορᾶς αὐτῶν, διὰ τὸν φόβον μὴ ὑποληφθῇ τὸ κίνημα ὡς ὑποβοηθοῦν τὴν διαφωνίαν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν ρωμουνικήν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, καὶ μόνον δι' αὐτόν, ἐβολιδοσκοπήθη ἡ διάθεσις τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, ἥτις ἀσμένως ἔσπευσε νὰ διαβεβαιώσῃ τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὅτι προθύμως θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν αἴτησιν τῶν Πατρειαρχείων παρὰ ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς κυβερνήσεσιν.

Σπουδαῖον διάβημα ὑπὸ κοινοῦ τῶν ἐν Κων)πόλει πρεσβευτῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων πρὸς τὴν ὀθωμανικὴν κυβέρνησιν ἑτοιμάζεται. Ὡς γνωστὸν ἐν Τουρκίᾳ οἱ Εὐρωπαῖοι δὲν ἐδύναντο νὰ ἔχωσι κτήματα ἐγγεγραμμένα ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν, ἠναγκάζοντο λοιπὸν νὰ ἐγγράφωσι ταῦτα ἐπ' ὀνόματι τῶν γυναικῶν αὐτῶν, αἵτινες κατὰ τὰς ὀθωμανικὰς ἀρχὰς εἰσὶ πᾶσαι ὑπήκοοι τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, ἢ καὶ οἰκονομικῶς ἐπ' ὀνόματι ὀθωμανῶν ὑπηκόων ξένων αὐτοῖς, παρ' ὧν ἐλάμβανον εἰδικὰ ἔγγραφα, ἀναγνωρίζοντα αὐτοὺς πραγματικοὺς κυρίους τῶν κτημάτων αὐτῶν. Ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης τῶν πραγμάτων πλεῖσται ὅσαι ἀνωμαλίαι ἀνεφύοντο· εὐτυχῶς πρό τινων ἐτῶν τῇ πιέσει τῶν Δυνάμεων αἱ δυσκολίαι αὗται ἤρθησαν καὶ διὰ συμβάσεως ὑπογραφείσης ὑπὸ τῶν πρέσβεων καὶ τῆς Πύλης ὁ ἀπαγορευτικὸς νόμος κατηργήθη, σήμερον δὲ πάντες οἱ ξένοι ὑπήκοοι δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν κτήματα, διὰ τὰς διαφορὰς τῶν ὁποίων παρῃτήθησαν τοῦ δικαιώματος τῆς ἑτεροδικίας. Μόνοι οἱ ρωμοῦνοι ὑπήκοοι ἐξαιροῦνται τοῦ προνομίου τούτου καὶ τοῦτο ὡς ἀντίποινον τοῦ ρωμουνικοῦ νόμου, ὅστις ἀποτρέπει τοῖς ὀθωμανοῖς ὑπηκόοις νὰ ἔχωσι κτήματα ἐν Ρωμουνίᾳ. Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἀπαγορευτικὸς νόμος πρὸς ἀπόκτησιν κτημάτων τῶν Εὐρωπαίων κατηργήθη ἐν Τουρκίᾳ ἀπό τινων ἐτῶν, μένει ὅμως ἐν ἰσχύϊ ἕτερος νόμος, καθ' ὃν οἱ Εὐρωπαῖοι δὲν δύνανται νὰ κληρονομήσωσιν ὀθωμανοὺς ὑπηκόους. Πρὸς κατάργησιν τοῦ νόμου τούτου σπουδαῖαι ἐγένοντο διασκέψεις μεταξὺ τῶν παρ' ἡμῖν πρέσβεων τῶν μεγάλων Δυνάμεων, οἵτινες ἀπὸ κοινοῦ συνεργάζονται, ἀναθέσαντες εἰς τοὺς πρώτους διερμηνεῖς αὐτῶν τὴν σύνταξιν, ἤ, μᾶλλον εἰπεῖν, τὸν ὁρισμὸν τῶν βάσεων, ἐφ' ὧν θέλει συνταχθῇ ἡ κοινὴ διακοίνωσις.

Κατὰ τὸν ἀρχαῖον ὅρον τοῦ μουσουλμανικοῦ δικαίου, οἱ μὴ ὑπήκοοι τῶν ὀθωμανῶν χριστιανοὶ ἀποκαλοῦνται πολέμιοι. Ὁ ὅρος οὗτος δυστυχῶς διέμεινε μέχρι σήμερον, καίτοι ἀνοίκειος εἰς τὰς σχέσεις τὰς συνδεούσας σήμερον τὸ ὀθωμανικὸν κράτος πρὸς τὰς εὐρωπαικὰς δυνάμεις, οὗτος ὁ νόμος λέγει· «Οἱ τῆς πολεμίας χώρας ὑπήκοοι δὲν »δύνανται νὰ κληρονομήσωσιν ὑπη»κόους τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους». Πλουσίου τινὸς ἀρμενίου, ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, ἀποβιώσαντος πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐνταῦθα, οἱ ἐν Ρωσσίᾳ συγγενεῖς αὐτοῦ ἐζήτησαν τὴν κληρονομίαν, ἀντιπροσωπευθέντες ὑπὸ τινος ρώσσου δικηγόρου, ἐπὶ τούτῳ ἐλθόντος ἐκ Ρωσσίας. Αἱ ὀθωμανικαὶ ἀρχαὶ ἀντέταξαν τῷ ρώσσῳ νομομαθεῖ τὸ γράμμα τοῦ νόμου, ἀλλ' ὁ δικηγόρος ἀντεῖπεν, ὅτι ὁ νόμος οὗτος οὐδόλως δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ τῶν ρώσσων, οἵτινες διατελοῦσι, τό γε νῦν, ἐν εἰρήνῃ μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, ὑπέδειξε δὲ τὰς τελευταίας συνθήκας, δι' ὧν ὡμολογεῖτο αἰωνία εἰρήνη καὶ φιλία μεταξὺ τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Ρωσσιῶν καὶ τοῦ Σουλτάνου. Αἱ δικαστικαὶ ὀθωμανικαὶ ἀρχαὶ δὲν κατεπείσθησαν, ἀλλ' αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ εὑρέθησαν εἰς δυσκολωτάτην θέσιν, ἐδέησε λοιπόν, ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, νὰ ἐκδοθῇ ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους, δι' ἧς οἱ ρώσσοι ὑπήκοοι κληρονόμοι τοῦ ὀθωμανοῦ ὑπηκόου ἐλάμβανον τὴν περιουσίαν τοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ, ταυτοχρόνως ὅμως ἀπεφασίσθη, ὅτι ἡ τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους ἀπόφασις αὕτη δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς νομολογία ἐν τοῖς ἑξῆς. Διὰ τῆς παρασκευαζομένης διακοινώσεως τῶν πρεσβευτῶν πρὸς τὴν Πύλην ζητεῖται ἡ κατάργησις τοῦ νόμου τούτου, ὅστις κρίνεται ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸν πολιτισμὸν τοῦ αἰῶνος ἡμῶν. Εὐνόητον διατί ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωμουνίας ἐνταῦθα δὲν δύναται νὰ μετάσχῃ τοῦ διαβήματος τῶν λοιπῶν ἀντιπροσώπων τῶν δυνάμεων. Ὅ,τι ἡ Τουρκία διατηρεῖ λείψανον βαρβάρων χρόνων, ἐνομοθετήθη ὑπὸ τῆς Ρωμουνίας ἐπ' ἐσχάτων μόνον ἡμερῶν· ἀληθὲς ὅτι σπουδαῖοι αὐτοσυντηρήσεως τοῦ ἔθνους λόγοι ὑπηγόρευσαν τὸ νομοθετικὸν τοῦτο μέτρον. Ὁ ρωμουνικὸς λαός, μειονεκτῶν τῶν λοιπῶν τῆς βαλκανικῆς χώρας λαῶν, δὲν δύναται νὰ συναγωνισθῇ πρὸς οὐδένα αὐτῶν λόγῳ δυνάμεων καὶ ἐνεργείας· ἐὰν λοιπὸν ὁ ρωμοῦνος νομοθέτης, σοφῶς ποιῶν, δὲν ἐνομοθέτει ὅπως ἔπραξε, βεβαίως ἡ ρωμουνικὴ γῆ ἐντὸς ἑνὸς μόνον αἰῶνος ἤθελε περιέλθει εἰς χεῖρας τῶν ξένων, οἱ δὲ ρωμοῦνοι θὰ διέμενον ὡς ἐργάται τῶν κυρίων τῶν γαιῶν αὐτῶν. Ὁ νομοθέτης λοιπὸν γνωσιμαχῶν, σωτήριον νόμον ὑπὲρ τῶν ρωμούνων ἐνομοθέτησεν. Ἡ Τουρκία ὅμως δὲν ἔχει ἀνάγκην τοιούτου μέτρου. O.

Σ. Συλ. Ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ μὴ παραδεχθῶμεν ὁλόκληρον τὴν δοξασίαν τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ. Οὐδέποτε παραδεχόμεθα ὅτι οἱ βούλγαροι καὶ οἱ σέρβοι, οἵτινες ἄλλως καὶ μειονεκτοῦσι, συγκρινόμενοι πρὸς τὸν ρωμουνικὸν λαόν, παρουσιάζουσι πλείονα τεκμήρια ἐμπορικῆς ἢ οἰκονομολογικῆς δράσεως. Ὡς διὰ προγενεστέρας ἡμῶν περὶ τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ ρωμ. Συντάγματος μελέτης ἀπεδεικνύομεν, ὁ ρωμοῦνος νομοθέτης καθιερῶν τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος νόμον εἶχεν ὑπ' ὄψει τὸ ὑπὸ τῆς βερολινείου συνθήκης ἐπιβληθὲν τῇ Ρωμουνίᾳ ἰσραηλιτικὸν στοιχεῖον.

ΤΑ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Ἄγγλος φιλέλλην, ὁ κ. Χάρβεϋ, ἐξ ἀγαθῆς καὶ εὐγενοῦς πρὸς τὴν Κύπρον προαιρέσεως ἠθέλησε νὰ ἐξακριβώσῃ τὰς γνώμας ἐπιφανῶν Ἄγγλων πολιτικῶν περὶ τῶν καθηκόντων τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν ταλαιπωρουμένην νῆσον. Εἷς ἐξ ἐκείνων, εἰς οὓς ἀπηυθύνθη, ἦν ὁ Λαβουσὲρ, ὁ μέγα δὲ σημαίνων ἡγέτης τῶν ριζοσπαστῶν ἀπεκρίθη διὰ τοῦ ἑξῆς γράμματος· «Ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου γνώμη τῶν ριζοσπαστῶν εἶναι ὅτι δὲν ἦτο ἔργον ἡμῶν ἡ ἀπόκτησις τῆς Κύπρου καὶ ὅτι ἔπρεπε ν' ἀποδοθῇ αὖθις εἰς τὸν Τοῦρκον. Ἡμεῖς ἔχομεν μόνον δικαίωμα κατοχῆς, κατὰ τύπον δ' ἡ νῆσος ἀποτελεῖ ἔτι τμῆμα τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους. Ἀφοῦ ὅμως ἅπαξ ἐκαθάραμεν αὐτὴν ἐκ τῶν Τούρκων, θὰ ἐφαινόμεθα τραχέως πολιτευόμενοι πρὸς τοὺς Κυπρίους, ἐπαναφέροντες αὐτοὺς ὑπὸ τουρκικὴν ἐξουσίαν. Ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα, ἡ Κύπρος στοιχίζει ἡμῖν κατ' ἔτος σπουδαῖον ποσόν· ὥστε πράγματι ἓν μέρος τῶν εἰσπράξεών της καταβάλλεται ὑφ' ἡμῶν. Τὸ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ριζοσπάστας σχέδιον θὰ ἦτο τὸ ἑξῆς· νὰ ἐγχειρίσωμεν τὴν Κύπρον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ καταβάλῃ ἡμῖν ἡ νῆσος κατ' ἔτος 56,060 λίρας ὡς τόκον καὶ χρεωλύσιον ποσοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν, ὅπερ θὰ δανεισθῶμεν, ὅπως ἐξαγοράσωμεν τὸν εἰς τὸν Τοῦρκον καταβαλλόμενον ἐτήσιον φόρον. Πρὸς τοῦτο ὅμως ἔσται ἀναγκαῖον νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ συναίνεσις τοῦ Σουλτάνου. Ἂς προσπαθήσωσι νὰ ἐπιτύχωσι τὴν συναίνεσιν ταύτην οἱ Κύπριοι καὶ εἶτα ἂς ἔλθωσι πρὸς

ήμᾶς, οἵτινες ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶναι πιθανὸν ὅτι δὲν θὰ παρεμβάλωμεν δυσχερείας! Ἑτέρα λύσις εἶναι νὰ δανεισθῶμεν ἡμεῖς τὸ ἑκατομμύριον πρὸς τρία τοῖς ἑκατὸν, ὅταν δ' ἀποσβεσθῇ ἡ ὀφειλὴ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, ἢ τῆς Κύπρου, νὰ παραχωρήσωμεν τὴν νῆσον εἰς τὴν Ἑλλάδα.»

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

Η ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ Β. ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

(συνέχεια)

Πρὸς ἁπλῆν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς ἰταλορρωμουνικῆς συμβάσεως καὶ τῶν ἐνταῦθα κρατούντων προέβην εἰς τὸν διορισμὸν ἐπιτρόπου καὶ παρεπιτρόπου τῆς σχολαζούσης περιουσίας καὶ εἰς τὴν ἀναγκαίαν δημοσίευσιν διὰ τοῦ ἐπισήμου Μηνύτορος τῆς ἀναγγελίας τοῦ θανάτου διὰ τῆς προσκλήσεως τῶν δανειστῶν τῶν τυχὸν ἐχόντων ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς κληρονομίας. Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, τῆς θιγούσης σοβαρὰ ἡμῶν συμφέροντα ἐθνικά, ἥ τε ἀπογραφὴ καὶ πᾶσα ἄλλη πρᾶξις θέλει ἐνεργηθῇ παρ' ἐμοῦ αὐτοῦ ἢ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἀπὸ τῆς χθὲς παρόντος ἐνταῦθα κ. Δαμασκηνοῦ, ὥστε ἡ ἐνέργεια τῶν προσώπων τούτων θέλει εἶσθαι ὅλως τυπική. Μεθ' ὅλα ταῦτα μεγίστην κατέβαλον προσοχὴν ἐκλεξάμενος δύο τῶν μᾶλλον εὐϋπολήπτων καὶ φερεγγύων ὑπηκόων ἡμῶν, προσθέσας δὲ καὶ τρίτον πρόσωπον τὸν κ. Ἰωάννην Ἀλιβέρτην ὡς δεύτερον παρεπίτροπον πρὸς πλείονα ἔτι ἀσφάλειαν, ἰδίως δ' ὅπως πορισθῶ διὰ τοῦ προσώπου τούτου πληροφορίας περὶ τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη καὶ Κωνσταντίνου Ζάππα.

Ὁ κ. Ἀλιβέρτης, χρηματίσας γραμματεὺς τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα, διατελεῖ ἐνήμερος τῶν ἀφορώντων τὰ τῆς περιουσίας του· μέχρις ὅτου δὲ δυνηθῶ νὰ ὑποβάλλω τῷ Β. ὑπουργείῳ λεπτομερεστέρας καὶ σαφεστέρας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πληροφορίας, περιορίζομαι εἰς τὴν ὑποβολὴν τῆς ἐγκλείστου ταύτης ἐκθέσεως.

Τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 24 λήγοντος τηλεγραφήματος τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος δοθεῖσάν μοι διαταγὴν, ἐν τῷ ἅμα ἐξετέλεσα, μεταβὰς καὶ ἀνακοινώσας τὸ περιεχόμενον ταύτης τῷ κ. Βοερέσκῳ, ὅστις, ὡς ἀπήντησα ὑμῖν, ἀνέλαβε νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον ἐνώπιον τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων, ἅμα ἐπιστάσης τῆς ὥρας. Παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἔλαβον τὰ ἀναγκαῖα πληρεξούσια ἔγγραφα, ἅτινα θέλω σπεύσει νὰ μεταφράσω εἰς τὴν ρωμουνικὴν καὶ ἐνεργήσω τὰ περαιτέρω.

Οὐδὲν ἀπολύτως, ὡς ἐγκαίρως ἀνέφερον, γνωρίζει ἡ Β. Πρεσβεία περὶ ὑπάρξεως ἢ οὐ διαθήκης τοῦ μακαρίτου Ζάππα, ἀναμένει δὲ νὰ φωτισθῇ περὶ τούτου ἢ ἐκ τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀνεψιοῦ του Χρήστου Ζάππα, ἢ ἐκ τῆς γενησομένης ἀποσφραγίσεως καὶ ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας.

Ὡς τηλεγραφικῶς ἀνήγγειλα τῷ Σ. ὑπουργείῳ, τὸ ὑπουργεῖον τῶν δημοσίων κτημάτων ἐζήτησε τὴν γνώμην τῶν δικηγόρων τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς παραπομπῆς τούτου εἰς τὴν κατοχὴν τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ὁμοφώνως δ' οὗτοι ἀπεφήναντο, ὅτι τὸ ρωμουνικὸν δημόσιον δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ καὶ εἰσέλθῃ εἰς τὴν κατοχὴν τῆς περιουσίας ταύτης.

Ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ, μεταβάντες ὁμοῦ παρὰ τῷ κ. Βοερέσκῳ, συνδιεσκέφθημεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἐκ συμφώνου ἐλάβομεν ἀπόφασιν, ὅπως καὶ πρὶν ἢ ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ζητήσῃ νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς τὴν κατοχὴν, προλάβωμεν ταύτην διὰ καταλλήλου διαβήματος παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης μετέβην τὴν χθὲς παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ, ἀλλ' ἕνεκα τῶν ἀπὸ τῆς αὔριον διενεργουμένων βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ὁ κ. Λαχωβάρης ἀπουσίαζεν ἐκ Βουκουρεστίου, καὶ ὡς ἐπληροφορήθην, δὲν προυτίθετο νὰ ἐπανέλθῃ πρὸ τῆς περατώσεως τούτων, ἤτοι μετὰ 5 ἢ 6 ἡμέρας.

Μακρὰν ἐν τούτοις καὶ σπουδαίαν ἔσχον συνέντευξιν μετὰ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου κ. Ἀλεξ Ἐμμ. Λαχωβάρη. Ἔμαθον, εἶπον τούτῳ, εἴδησιν, ἣν πολλοὺς ἔχω λόγους νὰ θεωρῶ ὡς ἀβάσιμον καὶ πρὸς ἐφησύχασίν μου μόνον ἐπεθύμουν νὰ εἶχον παρ' ὑμῶν ἐπίσημον διάψευσιν. Τοιαύτην τινὰ προεισαγωγὴν ποιησάμενος τῷ κ. Λαχωβάρῃ, ἀφηγήθην αὐτῷ τὴν περὶ τῆς ἀποφάσεως τῶν δικηγόρων τοῦ δημοσίου εἴδησιν. Ὁ γενικὸς γραμματεὺς ἐν τῷ ἅμα μοὶ ἐδήλωσεν, ὅτι ἀληθῶς συνεκλήθη τὸ συμβούλιον τῶν δικηγόρων τοῦ δημοσίου ὅπως συσκεφθῇ ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὅτι ἠγνόει ἂν ἐλήφθη ἀπόφασις, ἔσπευσεν ὅμως νὰ μοὶ ζητήσῃ τὸν λόγον δι' ὃν ἐθεώρουν τὴν εἴδησιν ἀβάσιμον καὶ παράδοξον. Τὴν ἐνδεχομένην ταύτην περίπτωσιν τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως προεδόντες μετὰ τῶν κ. κ. Δαμασκηνοῦ καὶ Βοερέσκου, εἴχομεν λάβει ἀπόφασιν, ὅπως μὴ ἐπιδιώξωμεν αὐτὴν πρὸ τῆς ὥρας ἀλλ' οὐδ' ἀποφύγωμεν ἐπιστάσης ἀνάγκης. Ἔχων ἑπομένως ὑπ' ὄψει μου τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου τηλεγραφικὰς ὁδηγίας τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος ὡς καὶ ἐκείνας τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ ζωηρῶς ἀπήντησα τῷ κ. Λαχωβάρῃ, ὅτι τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῶν δικηγόρων θεωρῶ ὡς μὴ βασιζομένην ἐπὶ τοῦ νομίμου καὶ δικαίου καὶ ἐξέφερα τὴν πεποίθησιν, ὅτι δὲν θέλει ἀσπασθῇ αὐτὴν ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις, ἥτις εἰς ἐπισήμους καὶ καλὰς διατελοῦσα σχέσεις μετὰ τῆς ἑλληνικῆς, ἀνεγνώρισε πάντοτε ταύτην ὡς ἠθικὸν πρόσωπον ὡς καὶ τὰ ἐκ τῆς διαθήκης τοῦ Εὐαγγέλλη Ζάππα δικαιώματά της, οὐδὲ δύναται, εἶπον αὐτῷ, νὰ γείνῃ διάκρισίς τις μεταξὺ Β. κυβερνήσεως καὶ Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, τῆς δευτέρας οὐδὲν ἄλλο οὔσης κατὰ τὸν διοργανισμὸν αὐτῆς, εἰμὴ αὐτὸ τὸ κράτος, ὑπὸ τὰς ἀμέσους ἐμπνεύσεις τοῦ ὁποίου ἑκάστοτε ἐνεργεῖ. Ὁ κ. Λαχωβάρης, ὅστις εἰς ταῦτα ἐσιώπησε, μὲ διέκοψε κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ δευτέρου ἐπιχειρήματός μου ἀφορῶντος τὰ διὰ τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ψηφισθέντα καὶ τὸν πολιτικὸν κώδικα, ἅτινα, ὡς εἶπον αὐτῷ, δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἀναδρομικὴν δύναμιν ἐπὶ τῆς πολὺ πρὸ τούτων διαθέσεως τῆς περιουσίας ὑπὸ τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα δυνάμει τῆς διαθήκης αὐτοῦ. Ὁ κ. Λαχωβάρης μοὶ παρετήρησε λοιπὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅτι τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον σήμερον μόνον ζητεῖ νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς τὴν κληρονομικὴν ταύτην περιουσίαν καὶ γείνῃ κύριον ἀκινήτου ἐν Ρωμουνίᾳ ἰδιοκτησίας καὶ συνεπῶς οὐχὶ ἡ νομοθεσία τῆς ἐποχῆς τοῦ θανάτου τοῦ Ζάππα ἀλλ' ἡ παροῦσα δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος.

Τὴν ὅλως παράλογον ταύτην ἀξίωσιν εὐτυχῶς ἀνεγνώρισεν ὁ κ. Λαχωβάρης ὡς ἐσφαλμένην μετὰ τὰς παρατηρήσεις μου, ὅτι ἡ Β. κυβέρνησις ἐξ ὑπαρχῆς καὶ ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἐγένετο κυρία τῆς ἰδιοκτησίας τὴν ἀνάκτησιν τῶν δικαιωμάτων της ἐνεργοῦσα ἔκτοτε διὰ τοῦ ἐντολοδόχου αὐτῆς καρπωτοῦ Κωνστ. Ζάππα. Ὁ γενικὸς γραμματεὺς ἐν τούτοις ὅστις ἀπ' ἀρχῆς τῆς συζητήσεως ταύτης προσεποιήθη πλήρη ἄγνοιαν τῆς ὑποθέσεως καὶ τῶν σκέψεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ γενομένου δικηγορικοῦ συμβουλίου, αἴφνης μοὶ παρετήρησεν ὅτι τοῦτο πιθανὸν λέγει νὰ ἀπησχόλησαν οὐχὶ τὰ ἀνωτέρω ἀλλὰ τὸ κῦρος τῆς διαθήκης τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ἥτις ἐνδέχεται νὰ μὴ φέρῃ τοὺς νομίμους τύπους ἢ ἄλλας τινὰς ἐλλείψεις νὰ παρουσιάζῃ.

Μετὰ μεγάλης ζωηρότητος ἀπήντησα αὐτῷ εἰς ταῦτα ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἀνεγνώρισε τὸ κῦρος τῆς διαθήκης ταύτης διὰ τοῦ μᾶλλον ἐπισήμου τρόπου καὶ διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Β. κυβερνήσεως εἰσπράττουσα κατ' ἔτος τὸ ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας κληροδότημα. Ὅπως ἀποφύγῃ ἀπάντησιν ἐπὶ τούτου ὁ κ. Λαχωβάρης μοὶ ἐπανέλαβεν ὅτι δὲν εἶχε μέχρι τοῦδε ἀφορμὴν νὰ μελετήσῃ τὰ τῆς ὑποθέσεως καὶ δὲν γνωρίζει ἐπομένως αὐτὴν καλῶς. Ἐν συνόψει μόνον ἀνέφερον τὰ ἐπιχειρήματα ἅτινα ἀνέπτυξα κατὰ τὴν συνομιλίαν μου ταύτην μετὰ τοῦ γενικοῦ γραμματέως πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν· ταῦτα δὲ περιεῖχον πάντα ὅσα ἔλαβον ἐντολὴν νὰ ὑποβάλω καὶ προσέτι καὶ ἐκεῖνα περὶ ὧν ἐκ τῶν προτέρων συνεφωνήσαμεν μετὰ τῶν κ. κ. Δαμασκηνοῦ καὶ Βοερέσκου. Δὲν παρέλειψα νὰ παραστήσω αὐτῷ ὅτι ἡ Β. κυβέρνησις ἀθνικὸν ὄντως χαρακτῆρα ἀποδίδει εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ δι' ὑπαινιγμῶν ὑπέδειξα αὐτῷ ὅτι πᾶσα τυχὸν ἐπιζήμιος εἰς τὰ συμφέροντα αὐτῆς ἀπόφασις τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως ἠδύνατο ἴσως νὰ ἔχῃ ἀντίποινα αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι. Μεγίστην ὅμως βεβαίως θέλει ἀποδώσει σημασίαν ἡ ὑμετέρα ἐξοχότης εἰς τὸ μετὰ τὰ ἀνωτέρω συμπέρασμα τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Λαχωβάρη ὅστις εἰς ταῦτα μοὶ προσέθηκεν ὅτι πιθανῶς ληφθήσεται ἀπόφασις νὰ ἐπιδληθῇ τῇ Β. κυβερνήσει πρὸς ἐπεισέλευσιν αὐτῆς ἐν τῇ προκειμένῃ κληρονομικῇ περιουσίᾳ ὁ ὅρος τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων τούτων κτημάτων· τοῦτο λέγων μοι ὁ κ. Λαχωβάρης μοὶ παρέστησεν ὅτι ἤθελεν εἶσθαι λύσις συμβιβάζουσα τὰ διεστῶτα· καὶ πάλιν ὅμως ἐπανέλαβεν ὅτι οὐδὲν εἰσέτι γνωρίζει καὶ οὐδὲν ἐπομένως θετικὸν δέον νὰ ἐξαγάγω ἐκ τῆς ὁμιλίας του.

Ὁ διερμηνεὺς τῆς Β. πρεσβείας ἔσχε χθὲς τὴν πληροφορίαν παρ' αὐτοῦ τοῦ προέδρου τοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου Ἰλφὼβ, ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ αὐτοῦ τμήματι ὑπεβλήθη τὴν χθὲς παρ' ὅλων τῶν ἀντιδίκων τοῦ Ζάππα αἴτησις περὶ κατοχῆς τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη παρὰ πάντων ἐκείνων ὑπογεγραμμένη, οἵτινες μέχρι σήμερον διεξῆγον τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα· ἀλλ' ὡς ὁ ἴδιος πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου εἶπε τῷ κ. Γκιώνῃ τὸ δικαστήριον τοῦτο θέλει κηρυχθῇ ἀναρμόδιον καὶ ἡ αἴτησις παραπεμφθήσεται εἰς τὸ δικαστήριον Ἰαλομίτσης ὅπερ ὡς καὶ τηλεγραφικῶς ἀνέφερον τυγχάνει τὸ ἁρμόδιον.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Βοερέσκου καὶ μετὰ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ θέλομεν σήμερον συσκεφθῇ περὶ τοῦ προκειμένου καὶ λάβει πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα.

Δὲν θέλω λείψει τηλεγραφικῶς νὰ ἀναφέρω τῇ ὑμετέρᾳ ἐξοχότητι πᾶν τὸ ἐνδιαφέρον ἐπὶ τοῦ προκειμένου σοβαροῦ ζητήματος καὶ ἀκολουθήσει κατὰ γράμμα τὰς ὁδηγίας αὐτῆς.

Εὐπειθέστατος
Α. ΤΟΜΠΑΖΗΣ.

Συνημμένον εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 102 ἔκθεσιν τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβείας.

Ὁ κ. Λιτρέσκος
τῷ κ. Γκιώνῃ
διερμηνεῖ τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας.
Ἀριθ. 102.

Βουκουρέστιον 21 Ἰανουαρίου 1892.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ γενικοῦ γραμματέως ἔσπευσα νὰ παρακαλέσω τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης ἵνα εὐαρεστούμενον ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν εἰσαγγελειῶν Ἰλφόβου καὶ Ἰαλομίτσης ἐπὶ τῆς μετὰ τῆς Ἰταλίας προξενικῆς συμβάσεως ἣν συναινοῦμεν νὰ ἐφαρμόσωμεν καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῶν ἄλλων κρατῶν μεθ' ὧν δὲν ἔχομεν σύμβασιν.

Παρεκάλεσα ἐπίσης τὸ ρηθὲν ὑπουργεῖον νὰ κοινοποιήσῃ τοῖς ἐνταλμένοις τὴν ἐπισφράγισιν καὶ καταγραφὴν δικασταῖς ὅπως καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ κληρονομία Ζάππα ὑπάγεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων, ἐπιτρέψωσι νὰ παραστῇ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Β. πρεσβείας κατὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ἐργασιῶν.

Δέχθητε κτλ.

Δ. Κ. ΛΙΤΡΕΣΚΟΣ.
προσωρινὸς διευθυντὴς τοῦ προξενικοῦ τμήματος.

Ο ΡΩΣΣΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

Ἐπειδὴ ἐσχάτως πολὺς ἐγένετο λόγος περὶ Εὐξείνου, ἡ ἀγγλικὴ «Σημαία» ἀνέλαβε νὰ ἐξακριβώσῃ τίς ἡ ναυτικὴ δύναμις τῆς Ρωσσίας ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐκείνῃ, συνέλεξε δὲ τὰς ἑξῆς λεπτομερείας· Ὁ μάχιμος ρωσσικὸς στόλος, ἀποτελεῖται ἐξ 6 μεγάλων θωρηκτῶν, τῆς «Αἰκατερίνης Β'», τῆς «Σινώπης», τοῦ «Τσεσμὲ», τῶν «Δώδεκα Ἀποστόλων», τῶν «Τριῶν ἱεραρχῶν», τοῦ «Γεωργίου Ποβιεδονόζεφ», ἐκ δύο πεπαλαιωμένων στρογγύλων σκαφῶν τοῦ συστήματος Πόπωφ, ἐκ 18 τορπιλοβόλων, ἐκ 12 κανονιοφόρων, 5 μεγάλων καὶ χρησίμων ὁπλιταγωγῶν καὶ 4 μικροτέρων καὶ παλαιοτέρων, ἐκ τῶν 9 καταδρομικῶν τοῦ ἐκ συνεισφορῶν στόλου καὶ ἐκ πολλῶν μικρῶν ἀκταιωρῶν καὶ τορπιλλοθετίδων. Ἀλλ' ἐν καιρῷ πολέμου, θὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς διαταγὰς τῆς κυβερνήσεως τὰ 53 σκάφη τῆς Ρωσσικῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας, ὧν 26 ἔχουσι χωρητικότητα ὑπερβαίνουσαν τοὺς χιλίους τόννους, τὰ 5 ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρίας τοῦ Γαγάριν καὶ τὰ 4 ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρίας τῶν διαμετακομίσεων. Ἡ μεγάλη Ἑταιρία τῆς Ὀδησσοῦ ναυπηγεῖ διηνεκῶς νέα σκάφη, ἔχει δὲ καὶ 25 ἀτμόπλοια πρὸς ποταμοπλοΐαν. Τὰ πλεῖστα τῶν σκαφῶν της δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ὁπλιταγωγὰ, τοῦτο δ' ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Ρωσσία τὸν ἐκβιασμὸν τοῦ Ἑλλησπόντου θεωρεῖ ὡς τι δευτερεῦον καὶ περὶ πλείστου ποιεῖται τὴν ταχεῖαν μεταφορὰν πολυαρίθμου στρατοῦ. Ἑτέρα τούτου ἀπόδειξις εἶναι τὰ γυμνάσια τοῦ στόλου, τὰ τελούμενα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Ἐν τοῖς γυμνασίοις, ἅτινα ἐγένοντο ἐγγὺς τῆς Σεβαστουπόλεως, δωδεκακισχίλιοι ἄνδρες μετὰ πάντων τῶν χρειωδῶν ἀπεβιβάσθησαν ἐντὸς 16 ὡρῶν, εἰκάζεται δ' ὅτι ἰσάριθμος δύναμις θ' ἀπεβιβάζετο μετὰ τῆς αὐτῆς ταχύτητος παρὰ τὸ πρὸς τὸν Εὔξεινον στόμιον τοῦ Βοσπόρου, διακόπτουσα τὴν πρὸς τὴν Ἀδριανούπολιν σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν καὶ ἀπομονοῦσα τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἐν συνόλῳ, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς «Σημαίας», τὰ ρωσσικὰ σκάφη, τὰ δυνάμενα νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἐχθροπραξίας ἐν τῷ Εὐξείνῳ, εἶναι 77, ἔχοντα χωρητικότητα 143,490 τόννων.

GASTON DESCHAMPS

Η ΝΥΝ ΕΛΛΑΣ

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ)

(Συνέχεια).

Ὁ ἐν ὑπαίθρῳ οὗτος βίος, ὁ τοσοῦτον σύμφωνος μετὰ τῶν παραδόσεων τῆς ἀθηναϊκῆς δημοκρατίας διαρκεῖ μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ ψυχροῦ βορρᾶ ὅστις ἐν μέσῳ νεφῶν κονιορτοῦ κλονεῖ τοὺς στύλους τῶν ἠλεκτρικῶν φανῶν. Ἐν μηνὶ νοεμβρίῳ ἀναγκάζεταί τις νὰ διέρχηται ὥρας τινὰς οἴκαδε· τὸν δεκέμβριον ὁ καιρὸς εἶναι ἔτι εὐάρεστος, φαιδρυνόμενος ὑπὸ τοῦ ἡλίου καὶ μετὰ τοσούτου ἀκριβῶς ἀνέμου ὅσος ἐπαρκεῖ νὰ ὑπενθυμίσῃ τοῖς Ἀθηναίοις ὅτι χειμῶνος ὥρα ἐστίν· αἱ νύκτες ὅμως εἶναι ἤδη ψυχραὶ καὶ μένει τις εὐχαρίστως παρὰ τὴν θερμάστραν. Ἐφ' ὅσον πλησιάζει ὁ Ἰανουάριος, πυκνὰ νέφη καλύπτουσι τὰς μελαγχολικὰς τῶν ὀρέων κορυφάς. Αἱ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσιν ὅτι τὰ ὑψηλὰ ἀθηναϊκὰ πρόσωπα ἐπανέκαμψαν „ἐξ Εὐρώπης“, ὁ κοινωνικὸς βίος ἄρχεται καὶ πάλιν, οἱ δὲ Κροῖσοι τῆς πόλεως ἐπιστέλλουσι τὰ πρῶτα προσκλητήρια τῶν χορῶν.

Ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία ἀπαρτίζεται κυρίως ἐκ διπλωματῶν πάσης χώρας. Τὸ διπλωματικὸν σῶμα ἐξασκεῖ ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀκατανίκητον ἕλξιν, εὐνόητον ἄλλως τε. Ἐν πρώτοις οἱ Ἕλληνες φαντάζονται ὅτι ὅπως ἐπιτύχῃ τις ἐν τῷ σταδίῳ δέον ἵνα κέκτηται ἅμετρον πανουργίαν· ἄλλως τε δὲν θὰ ἦσαν ἄξιοι ἀπόγονοι τοῦ Ὀδυσσέως ἐὰν δὲν ἐσέβοντο τοὺς ἐναβρυνομένους ὅτι κατέχουσι τὴν τέχνην τοῦ διὰ μειλιχίων λόγων καὶ ῥᾳδιουργιῶν ἐξαπατᾶν. Κατὰ δεύτερον λόγον, πιστεύουσιν ὅτι τὰ ἤθνη ἐκλέγουσι πάντοτε ὡς ἀντιπροσώπους τοὺς πλουσιωτέρους, τοὺς εὐφυεστέρους, τοὺς ἐναρετωτέρους τῶν δικαίῳ ἀρχόντων τοῦ λαοῦ. Φαντάζονται ὅτι ὁ διπλωματικὸς μάρσιππος καὶ ἡ ψυχὴ τῶν γραμματέων καὶ ἀκολούθων οὐδὲν ἄλλο ἢ ὑποθέσεις τοῦ κράτους ἐμπερικλείει. Τούτου ἕνεκεν ὁ κρύφιος πόθος πάσης νεαρᾶς ἀθηναΐδος εἶναι νὰ ἑνώσῃ τὸ μέλλον της μετὰ τοιούτου ἐπισήμου καὶ ὑπομειδιῶντος ἀνδρὸς φέροντος ἀπαστράπτουσαν ὑπὸ παρασήμων καὶ χρυσοκεντημάτων περιβολήν. Ἀνέκφραστα ὄνειρα ὑπεραν θρώπων μεγαλείων, ταξείδια ἐντὸς sleeping-car, περίπατοι ἐφ' ἁμάξης, ἀτέρμονες χοροὶ καὶ ἀτελεύτητα κοτιλιὸν, καταμαγεύουσι τὰς τρελλὰς καὶ παιδικὰς ἐκείνας κεφαλὰς, εἰς τὴν θέαν τῶν μεγιστάνων ἐκείνων οἵτινες τὸν ἑαυτῶν βίον διέρχονται ἐν γεύμασι καὶ ὑποκλίσεσι πρὸ τῶν βασιλέων. Πολλαὶ ὡραῖαι ἀθηναΐδες ἐπραγματοποίησαν ἤδη τὸ χειμερινῆς νυκτὸς τοῦτο ὄνειρον. Γνωρίζω πληρεξουσίους ὑπουργοὺς ὧν ἡ ἐπαγγελματικὴ ψυχρότης διελύθη ἐν τῇ προσεγγίσει ἐπαγωγοῦ καὶ πανούργου χάριτος, καὶ ὧν τὸ φλέγμα ὑπεχώρησε πρὸ τοῦ αὐθάδους γοήτρου τῶν ὡραίων καὶ ἐκφραστικῶν ὀφθαλμῶν. Οὐχὶ σπανίως ἀπαντᾷ τις ἐν ταῖς πρωτευούσαις, μικραῖς ἢ μεγάλαις, κλεφτῶν θυγατέρας, αἵτινες ἀντήλλαξαν τὴν „ἐλευθερίαν τῶν βουνῶν“ ὑπὲρ ἐπιχρύσου κλωβοῦ, μεταβληθεῖσαι εἰς αὐστριακὰς βαρώνας, πολωνίδας πριγκηπίσσας ἢ ἱσπανίδας μαρκησίας. Αἱ κακαὶ γλῶσσαι διϊσχυρίζονται ὅτι τοιαῦται ἑνώσεις ὡς κύριον ἐλατήριον ἔχουσαι τὴν κενοδοξίαν οὐδόλως εἰσὶ διαρκεῖς, ὅτι ἡ ἐπαύριον τῶν γάμων εἶναι ἐνίοτε μελαγχολικὴ καὶ ἀποστὴ ἀπογοητεύσεως, ὅτι αἱ ὡραῖαι αὗται τρυγόνες ἅπαξ ἐκπατρισθεῖσαι ἀποκαθίστανται ἀφόρητοι, ὅτι ἀπαύστως πειρῶνται ν' ἀναλάβωσι τὴν πρὸς τὴν γενέτειραν πτῆσιν, ὅτι τὸ πεζὸν τοῦ συζυγικοῦ βίου ἀπαρέσκει εἰς τὸ εὐφάνταστον αὐτῶν, ὅτι αἱ ἀξιολάτρευτοι ἐκεῖναι οὐρὶ μεταμορφοῦνται ἐξαίφνης εἰς ἀμειλίκτους νομολόγους, ἀναμιμνησκομένους ὅτι τὸ διαζύγιον τιμητικὴν κατέχει θέσιν ἐν τῇ τῶν Ἑλλήνων νομοθεσίᾳ. Ἀλλ' ἐν τέλει, μεθ' ὅλας τὰς ἀρὰς καὶ ἀπαγγελίας τῶν κατηφῶν ἠθικολόγων, ἡ ὡραιοτέρα κόρη τοῦ κόσμου, καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν Ἀθηνῶν, δὲν δύναται νὰ παράσχῃ πλέον τοῦ ὅ,τι ἔχει. Πρέπει ἄρα νὰ καταδικάσωμεν τὰς ἐλκυστικὰς ταύτας πλαγγόνας ἐὰν δὲν κατέχουσιν ἢ τὸ μεθυστικὸν ἄρωμα τῆς βαρείας κόμης των καὶ τὰς ἐν τῷ βάθει τῶν κορῶν αὐτῶν διαλαμπούσας ἀκτῖνα;

(Ἕπεται συνέχεια)

ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ὁ Σουλτάνος ἐξακολουθεῖ ἐφαρμόζων τὸ σύστημα τῆς ἐξοπλίσεως τοῦ μωαμεθανικοῦ πληθυσμοῦ. Ἀφοῦ κατήρτισε συντάγματα ἀτάκτου ἱππικοῦ Κούρδων, προτίθεται νῦν νὰ ὀργανώσῃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τοὺς Ἄραβας Βεδουΐνους τῆς Μεσοποταμίας. Εἰς τὸν ἰσχυρὸν ἡγέτην τῆς πατριᾶς τῶν Σαμὰρ, ὀνόματι Φαρὶς, ἀπενεμήθη βαθμὸς στρατηγοῦ. Νῦν οἱ νομάδες τῆς Συρίας, ὧν τινες Σέχαι προσῆλθον εἰς Κωνσταντινούπολιν, ζητοῦσι νὰ καταρτίσωσιν ἐπικουρικὰ συντάγματα. Ἡ στρατιωτικὴ ἀξία τῶν ὁρδῶν τούτων εἶναι ἐλαχίστη, καθάπερ ἀπέδειξεν ὁ τελευταῖος ρωσσο-τουρκικὸς πόλεμος. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἀποβαίνει φοβερὸς εἰς τοὺς πολεμίους, ὁ ἔνοπλος συρφετὸς, ῥέπων φύσει πρὸς ἁρπαγὴν καὶ διαπνεόμενος ὑπὸ φανατισμοῦ, ἐμποεῖ ἐν δεδομένῃ στιγμῇ ν' ἀποδῇ λίαν ἐπικίνδυνος εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν φιλησύχων κατοίκων.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Μία ὑπουργικὴ διαταγὴ περὶ τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ἰδιωτικῶν σχολῶν.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας ἐξέδοτο ὑπὸ ἡμερομηνίαν 3 Δεκεμβρίου 1892 ὑπουργικὴν διαταγήν, δι' ἧς προσκαλοῦνται πᾶσαι αἱ διευθύνσεις τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ λειτουργούντων ἰδιωτικῶν σχολείων νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς ἐν αὐτῇ νέας διατάξεις μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἐπισείεται κατὰ τῶν τυχὸν ἀμελησάντων νὰ συμμορφωθῶσιν ἐγκαίρως ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὑποδεικνυομένων μέτρων, δηλαδὴ ἡ σπάθη τοῦ Δαμοκλέους. Ἐφιστῶμεν ὅθεν τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν ἰδιωτικῶν καὶ κοινοτικῶν διευθύνσεων τῶν παριστρίων ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων, ὅπως λάβωσιν ἐγκαίρως γνῶσιν τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων καὶ ἐγκαίρως πρὸς αὐτὰς ἀνταποκριθῶσιν. Μὴ δυνάμενοι ἕνεκεν τῶν ὁρίων τοῦ ἡμετέρου φύλλου νὰ μεταφέρωμεν ἐνταῦθα ὁλόκληρον τὴν ἐν λόγῳ ὑπουργικὴν διαταγήν, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ κυβερνητικῇ ἐφημερίδι Constituţionalul τῆς 9 Δεκεμβρίου, περιοριζόμεθα εἰς τὸ νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων ἐπὶ τῶν κυριωτέρων: Καὶ ἐν πρώτοις, πάντα τὰ μέχρι τοῦδε δυνάμει σχετικῆς ἀδείας λειτουργοῦντα ἰδιωτικὰ ἐν τῷ τόπῳ σχολεῖα ὀφείλουσι νὰ αἰτήσωσιν ἐκ νέου μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὑποδειχθείσης προθεσμίας τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἀδείας ταύτης. Οἱ διευθυνταὶ ἢ αἱ διευθύντριαι τῶν ἐν λειτουργίᾳ ἰδιωτικῶν σχολῶν ὀφείλουσι μετὰ τῆς αἰτήσεως νὰ συναποστείλωσι τοὺς τίτλους καὶ τὰ διπλώματα αὐτῶν, ἀντίτυπον τοῦ κανονισμοῦ καὶ τοῦ προγράμματος, τὸ ὡρολόγιον τῶν μαθημάτων, κατάλογον τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ, ὡς καὶ τῶν παιδαγωγῶν, τῶν διδασκομένων βιβλίων, τοῦ διδακτικοῦ ὑλικοῦ καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν συλλογῶν, τοὺς τίτλους τῶν διδασκόντων καὶ τῶν διδασκουσῶν· ἅπαντα ταῦτα δέον νὰ ὦσι γεγραμμένα ἐν τῇ ρωμουνικῇ γλώσσῃ καὶ νὰ φέρωσι τὴν ὑπογραφὴν τῆς διευθύνσεως καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ ἐκπαιδευτηρίου.

Περαιτέρω ζητεῖται ἡ περιγραφὴ τοῦ διδακτηρίου (local), ἡ διαίρεσις καὶ χωρητικότης αὐτοῦ, ὡς καὶ αἱ διαστάσεις τῶν κοιτώνων καὶ τάξεων εἰς τετραγωνικὰ μέτρα, ἡ ἀκριβὴς τήρησις τριῶν βιβλίων, ἤτοι τοῦ μητρῴου, τοῦ βιβλίου τῶν ἐπιθεωρήσεων καὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς παρουσίας τῶν διδασκόντων ἐν ᾧ νὰ σημειῶται καὶ τὸ ἑκάστοτε ὑπ' αὐτῶν διδαχθὲν μάθημα. Περὶ τῶν λοιπῶν λεπτομερειῶν παραπέμπομεν τοὺς ἐνδιαφερομένους εἰς αὐτὸ τὸ κείμενον τῆς ὑπὸ ἡμερ. 3 Δεκεμβρίου ὑπουργικῆς διαταγῆς.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Χθὲς μ. μ. ἐγένετο ἡ ἡ ἐπικύρωσις τῆς μεταξὺ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Καρόλου καὶ τῆς Α. Α. Μ. τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας συμβάσεως τῆς ἀφορώσης εἰς τὸν γάμον τῆς Α. Υ. πριγκηπίσσης Μαρίας τοῦ Ἐδιμβούργου μετὰ τῆς Α. Υ. τοῦ πρίγκηπος διαδόχου τῆς Ρωμουνίας.

Ἡ σύμβασις ἐγένετο εἰς δύο ἀντίτυπα ὧν τὸ πρῶτον, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας θὰ μείνῃ παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ βασιλεῖ Καρόλῳ, τὸ δὲ δεύτερον, ὑπογεγραμμένον παρὰ τῆς Α. Μ. θὰ μείνῃ παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῇ βασιλίσσῃ Βικτωρίᾳ.

Τὸ σπουδαιότερον ἄρθρον τῆς συμβάσεως εἶναι τὸ δι' οὗ ἡ Α. Υ. ἡ πριγκήπισσα Μαρία τοῦ Ἐδιμβούργου παραιτεῖται τῶν τυχὸν δικαίων αὐτῆς εἰς τὸν θρόνον τῆς Μ. Βρεττανίας, τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῶν ἀποικιῶν.

Ἡ σύμβασις φέρει ἡμερεμηνίαν 1)13 Αὐγούστου 1892.

Ἡ βουλὴ ἐπέτρεψε χθὲς τῇ Α. Ε. τῷ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ ν' ἀγοράσῃ ἀντὶ φρ. 20,000 τὴν συλλογὴν ἐπισήμων ἐγγράφων τοῦ μακαρίτου Νικολάου Σούτσου ἐκ Μολδαβίας. Ἐν τῇ συλλογῇ ταύτῃ εὑρηνται ὑπομνήματα καὶ ἄλλα ἔγγραφα σχετιζόμενα μετὰ τῆς ρωμουνικῆς ἱστορίας, ὁ φάκελλος τοῦ 1848, ἡ ἀλληλογραφία τοῦ ἱππότου Γέντς, καὶ ἄλλα. Ἡ ἔκθεσις τῆς ρωμουνικῆς ἀκαδημίας ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τῶν κκ. Δ. Στούρζα, Γρ. Γ. Τοτσιλέσκου καὶ Ἰωνέσκου-Ζιών, λέγει ὅτι ἡ συλλογὴ αὕτη εἶναι ἀληθὴς θησαυρὸς διὰ τὴν σύγχρονον ρωμουνικὴν ἱστορίαν.

Ὁ πρῴην στρατηγὸς Μαϊκὰν ὁ πρό τινων ἐτῶν ὑπὸ στρατοδικείου καθαιρεθεὶς ἐπὶ καταχρήσεσι προετοιμάζει τὴν δημοσίευσιν σπουδαίων ἐγγράφων ἀποδεικνυόντων ὅτι ἀδίκως κατεδικάσθη εἰς ὅτι ἔπεσε θῦμα σκευωρίας.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων τούτων ὁ πρῴην στρατηγὸς ἐπανειλημμένως ἐζήτησε παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργῶν τῆς δικαιοσύνης τὴν ἀναθεώρησιν τῆς δίκης, ἀποτυχὼν δέ, θέλει ποιήσει ἔκκλησιν εἰς τὴν ἐτυμηγορίαν τῆς κοινῆς γνώμης φέρων εἰς γνῶσιν τοῦ δημοσίου τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν.

Ἡ „Λούπτα„ ἀναγγέλλει ὅτι ὅσονούπω ἄρχεται τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐν λόγῳ ἐγγράφων.

Τῇ ἑσπέρᾳ τοῦ σαββάτου ἐναυάγησε πρὸ τοῦ λιμένος Κωνστάντσης τὸ ἑλληνικὸν πλοῖον „Ἐλπὶς„ φέρον 2475 ἑκατόλιτρα κριθῆς. Ὁ πλοίαρχος Ἀνδρώνης Χασάπης ἐξ Ἄνδρου καὶ τέσσαρες ναῦται ἐπνίγηταν. Τὸ φορτίον ἀνῆκε τοῖς ἀδελφοῖς Γεωργιάδου ἐκ Κωνστάντσης.

Τὸ πλοῖον ἐναυάγησεν ὡς ἐκ τῆς σφοδρᾶς τρικυμίας ἥτις ἐξερράγη ἀπὸ πρωΐας τῆς παρασκευῆς. Τὸ δυστύχημα ἐγνώσθη τὴν Κυριακήν, ὅτε καὶ ἐλήφθησαν μέτρα ὅπως ἀνασύρωσι τὰ πτώματα.

ΤΟΙΣ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ

Προτιθέμενοι ἀπὸ τοῦ νέου ἔτους εἰς νέας βελτιώσεις πολυδαπάνους νὰ προβῶμεν, ὅπως καταστήσωμεν τοὺς ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ ἀκραιφνεῖς τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἑλληνικῶν συμφερόντων καὶ τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν ἀποστολῆς ἀντιπροσώπους καὶ πεποιθότες ὅτι τῆς φιλοτιμίας καὶ αὐταπαρνησίας αὐτῶν τρανὰ μέχρι τοῦδε παρέσχον τεκμήρια ἀπὸ μακρῶν ἤδη ἐτῶν, παρακαλοῦμεν τοὺς καθυστεροῦντας τὰς συνδρομὰς αὐτῶν (εἰς ὀγκώδες ποσὸν ἀθροιζομένας) ν' ἀποτίσωσιν αὐτάς, καθόσον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συνδρομητῶν ἡμῶν χωροῦμεν εἰς πᾶσαν βελτίωσιν ἀντανακλωμένην καὶ ἀνήκουσαν αὐτοῖς μᾶλλον.

Παρακαλοῦνται πρὸς τούτοις οἱ ἀξιότιμοι συνδρομηταὶ ἀπὸ τοῦ νέου ἔτους νὰ προκαταβάλωσι τὴν συνδρομήν των, διότι ἡ εὐπρόσωπος ἐξυπηρέτησις καὶ ὕπαρξις ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἑλληνικῆς ἐφημερίδος ὑπ' ἀνδρῶν διακεκριμένων συνταςσομένης, ἧς καὶ οἱ διαπρεπέστεροι τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ ξένοι κάλαμοι νὰ μετέχωσι, καθίσταται προβληματώδης ἄνευ τοῦ ἁπανταχοῦ καθιερωθέντος μέτρου τῆς προπληρωμῆς.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Οὐδεὶς ὁ μὴ ὁμολογῶν ὅτι ἡ μουσικὴ ἐπιστήμη καὶ δὴ τὸ ὀρχηστρικὸν μέρος μεγάλως προώδευσεν ἀπὸ Μεγερβεὲρ καὶ ἐντεῦθεν, ὡς ἐκ τούτου δὲ τὰ πρῶτα τοῦ αἰῶνος ἡμῶν μελοδράματα δὲν ἐμποιοῦσιν ἡμῖν οἵαν ἐντύπωσιν προξενεῖ ἡ ἀκρόασις μελοδράματος τῆς συγχρόνου ἐποχῆς. Ἀλλ' ὡς ἡ ἀηδών, ἧς ἡ φωνὴ οὐδέποτε ὑπεβλήθη εἰς ῥυθμόν, συγκινεῖ ἡμᾶς ἐν τοῖς μυχοῖς βαθυσκίου δάσους, προξενοῦσα ἡμῖν ἐντύπωσιν ὑπερτέραν ἴσως πάσης ἀνθρωπίνης μουσουργίας, οὕτω καὶ τὰ πρῶτα τῆς μουσικῆς τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων μελῳδήματα, καίπερ ἐν πολλοῖς πλημμελοῦντα τὴν τέχνην, αἴρουσιν ὅμως ἡμᾶς διὰ τῶν πρωτοτύπων φθόγγων αὐτῶν, φθόγγων ἀρυσθέντων ἐξ αὐτῶν τῶν ἐντυπώσεων τῆς καρδίας. Μία τῶν μουσικῶν, αἵτινες συνεκίνησαν τὴν Εὐρώπην κατὰ τὰς πρώτας δεκαετηρίδας τοῦ αἰῶνος τούτου, εἶναι καὶ ὁ Βελλίνης, ὁ σεμνότατος μουσουργός, ὁ ἐν ἡλικίᾳ θανών, καθ' ἣν ἡ Εὐρώπη ἐδικαιοῦτο νὰ προσδοκᾷ ὑψίτερα τῆς "Νόρμας" καὶ τῆς „Ὑπνοβάτιδος" ἔργα. Τὰ ἔργα ταῦτα συνεκίνησαν τὴν Εὐρώπην, ἅτε φθόγγοι ἐμπνευσθέντες ὑπ' αὐτῆς τῆς φύσεως, φθόγγοι ἀρυσθέντες ἐξ αὐτῆς τῆς καρδίας, αἰσθανθείσης ἔρωτα, ἄλγη καὶ παθήσεις.

Ἀγνοοῦμεν ἂν ταῦτα ἔχουσα ὑπ' ὄψει καὶ ἡ ὑπὸ τὸν κ. Σπετρῖνον μελοδραματικὴ ἑταιρεία, ἔψαλε δὶς κατὰ τὸ παρελθὸν δεκαήμερον τὴν „Νόρμαν", ἢ ἂν ἔπραξε τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν τῶν δυσεπιτευκτοτέρων μελοδραμάτων, δι' ὧν διεκόσμησε τὸ γενικὸν τῆς θεατρικῆς ταύτης περιόδου πρόγραμμα. Καὶ ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς „Νόρμας" ἐθεάθησαν ταὐτά, οἷα καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς μελοδράμασι πλεονεκτήματα, αἱ αὐταὶ ἐλλείψεις. Τὸ τοσούτῳ κομψὸν καὶ πλούσιον τὸ εὖρος, τὰς σκηνὰς καὶ περιβολὰς θέατρον τοῦ Βουκουρεστίου, τὸ παρέχον τοῖς ἰταλοῖς πᾶσαν εὐκολίαν ἵν' ἀναδειχθῶσι βελτίονες, δὲν ἤρκεσε ν' ἀναδείξῃ ἀποχρώντως αὐτούς, οὕτω δὲ ἡ „Νόρμα" παρὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς τὸ πρόσωπον τῆς ἡρωΐνης διεξαγούσης κυρίας Στίγκο, ἐψάλη πλημμελῶς, τὰ δὲ ὡραῖα μέρη τοῦ ὑψιφώνου καὶ τῶν χορῶν δὲν ἦσαν οἷα ἐφαντάσθη ἡ τοῦ Βελλίνη περιπαθὴς μοῦσα, γράφουσα τὸ ὄντως ἀριστούργημα τοῦτο. Ἡ ὀρχήστρα δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἑαυτὴν ἀποστολήν· αἱ δὲ πολλαχοῦ τῆς „Νόρμας" ὡραιόταται ἐκεῖναι ἀκτῖνες, αἱ ἐκ τῶν χορδῶν τῶν βαρβίτων ἐξαγόμεναι, (ἐν αἷς τὸ προλογίζον τὴν περὶ φόνου τῶν ἑαυτῆς τέκνων ἀπόφασιν τῆς Νόρμας περιπαθέστατον μέρος τοῦ βιολοντσέλλου), παρῆλθον ἀπαρατήρητοι ὡσεὶ ἀμαυρωθεῖσαι ὑπὸ τοῦ γδούπου τῶν τυμπάνων καὶ τὸν ἦχον τῶν σαλπίγγων.

Ὁ θίασος μελετᾷ νῦν Γουλιέλμον τὸν Τέλλον, ἀριστούργημα τοῦ Ροσσίνη. Ἴδωμεν καὶ τοῦτο.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15 Δεκεμβρίου.—Ἐν τῷ „Ἐπισήμῳ Μηνύτορι" δημοσιεύεται ἡ ἀπονομὴ παρασήμου ἱππότου πρώτης τάξεως τοῦ τάγματος τοῦ Λουτροῦ πρὸς τὴν Α. Υ. τὸν διάδοχον τῆς Ρωμουνίας.

ΣΟΦΙΑ, 15.—Αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς ἔληξαν μετὰ τῆς συνήθους πομπῆς.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15.—Κατὰ τὸν «Γαλάτην» ὁ κ. Ἀνδριὲ ἐδήλωσεν ὅτι οὐδόλως ἐνέχεται ἐν ταῖς κατὰ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ ἐκτοξευθείσαις κατηγορίαις.

Θρυλεῖται ὅτι ὁ κ. Ρεϊνὰχ ἐδηλητηριάσθη.

ΒΕΡΝΗ, 15.—Τὸ ὁμοσπονδιακὸν συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ ἐφαρμόσῃ ἀπὸ τῆς 1ης ἰανουρίου αὔξησιν τελῶν διὰ πολλὰ τῶν ἐκ Γαλλίας προερχομένων εἰδῶν.

ΚΕΤΤΙΓΚΗ, 15.—Ἔνοπλος σύγκρουσις ἐγένετο ἐν τοῖς τουρκομαυροβουνιωτικοῖς μεθορίοις, εὐτυχῶς ἄνευ θυμάτων. Αἱ οἰκεῖαι κυβερνήσεις διώρισαν οἰκείας ἐπιτροπὰς ὅπως ἐξομαλίσωσι τὸ ἐπεισόδιον.

ΡΩΜΗ, 15.—Ὁ κ. Ρουδίνι δημοσιεύει ἐπιστολὴν ἐν τῇ «Γνώμῃ», λέγουσα ὅτι τὴν τριπλῆν συμμαχίαν ἀνενέωσε κατόπιν διαπραγματεύσεων, ὧν ἐπικαίρως εἶχεν ἐπιληφθῇ ὁ κ. Κρίσπης.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15.—Σήμερον ἐτελέσθη ἡ 70-ὴ ἐπετηρὶς τοῦ κ. Παστὲρ ἐν μεγάλῃ πομπῇ.

ΧΑΒΡΗ, 15.—Ἔληξεν ἡ ἀπεργία τῶν ἐργατῶν τοῦ λιμένος.

ΛΕΜΒΕΡΓΗ, 15.—Ἀπὸ τῆς 22ας δεκεμβρίου 5 κρούσματα χολέρας ὧν δύο θανατηφόρα ἐγνώσθησαν ἐν Ζαλούτσῃ καὶ τρισὶν ἄλλαις πόλεσι τῆς Γαλικίας.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ, 15.—Ἀπὸ τῆς 24 μέχρι τῆς 26 Δεκεμβρίου 4 κρούσματα χολέρας ἐγνώσθησαν, ὧν δύο θανατηφόρα.

ΑΔΕΝ, 15.—Τὸ αὐστριακὸν καταδρομικὸν «Ἐλισάβετ» κατέπλευσε χθὲς καὶ ἀναχωρεῖ αὔριον· οἱ ἀρχιδοῦκες Φραγκῖσκος Φερδινάνδος καὶ Λεοπόλδος Φερδινάνδος ἀπολαύουσι πλήρους ὑγείας.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ καταστήματος ὀπτικῶν ὀργάνων A. Menu & Comp. (Ὁδὸς Βικτόρια Ἀρθ. 88).

Τῇ 16 Δεκεμβρίου 1892

Μεσονύκτιον . . . . —	4
7 ὥρας πρωΐας . . . . . . —	2
Μεσημβρία . . . . —	3
Ὕψος βαρομέτρου.	758
Οὐρανός	χιονώδης

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ
C. Steriu & Comp.

19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.

Βουκουρέστιον, 16 Δεκεμβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 °/₀ Δάν. Παγ.. (R. per.).	99 50
5 „ χρεωλ. („ amort.)	97.25
4 „ „ „ „ „	83.50
6 „ Ὁμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	101.25
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	97.—
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	91.75
6 „ „ „ „ „	103.25
7 „ „ „ „ „	105.50
5 „ „ „ (Iaşi f.urb).	83.50
10/200 Δάν.τάμ.συν.(pens.) .	278.—
Δάν. δημαρχείου 5 °/₀ 1883.	91.25
„ „ 5 „ 1890.	90.50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1665
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	417—
„ Naţională . .	200	420 -
Constr. şi lucr. publ.	250	149.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	—.—.
Λονδίνου	—.—.—
Βερολίνου	—.—
Ἀμβέρσης	—.—
Βιέννης.	—.—
Λίρα ὀθωμανική	—.—

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΞΕΝΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Βιέννη, 15 10βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.58.50
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	312.75
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	119.25
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	120.60
„ „ Παρισίων	47.92
„ „ Βερολίνου „ .	59.25
„ „ Amsterd. „ .	99.60
Παρίσιοι 15 10βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 ½ °/₀ . .	104.95
„ „ 3 °/₀	97.17
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 °/₀	100.—
Δάνειον Ἑλλην. 5 °/₀	339.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	583.12
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	497.50
„ Lot turc.	87.—
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 13
„ „ Βιέννης	206.75
„ „ Ὀλανδίας	206.06
„ „ Βερολίνου	122.27
Βερολῖνον 15 10βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 °/₀ C.F.R..	101.90
Νέα Ρουμουνικὴ Ῥέντα 4 °/₀	82.40
„ amortis. 5 °/₀. . . .	96.90
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	202,35
Δάνειον δημαρχείου . .	96 20
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	20-25
„ „ Παρισίων δίμ.	80.05
„ „ Ὀλλανδίας „ .	167.85
„ „ Βιέννης . . „ .	168,05
„ „ Ἀμβέρσης .	80,6)

Διδασκαλιστὴς πρωτοβάθμιος πτυχιοῦχος καὶ πεπειραμένος, ἔχων τὰς ἀρίστας συστάσεις καὶ διαμένων ἐν Βραΐλᾳ, διαθέτει ὥρας τινὰς πρὸς διδασκαλίαν. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἂς ἀποταθῇ ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν κ. Μ. Α. Δεληβακάλην.

ΝΕΟΣ εἰκοσαετὴς ἔχων τριετῆ πεῖραν εἰς κτήματα ἐπιθυμεῖ νὰ εὕρῃ θέσιν φροντιστοῦ. Ὅροι μέτριοι. Ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος.

14— ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΣΥΛΛΟΓΩΝ„ —14

ΠΕΤΡΟΥ ΛΟΤΙ

ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Καὶ ἤκουσα σχεδὸν ἀπαθῶς, τὴν πένθιμον φράσιν, λησμονῶν σχεδὸν τὸν Ἀχμέτ, ἵνα διαλογισθῶ, ὅτι τοῦ ὁδηγοῦντος με νήματος, καθίστατο ἐπὶ μᾶλλον δυσχερὴς ἡ συγκράτησις, ὅτι ἡ μόνη μου ἐλπὶς εἶναι ἀκόμη ἡ ἀδελφή του Ἐρικνάζ, καὶ ὅτι δέον σήμερον, αὐτὴν τὴν ἑσπέραν, νὰ ἐπανεύρω ἐκείνην.

Καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ γραῖα:

— Τὴν τελευταίαν του νύκτα σὲ ὁλονὲν ἔκραζε: Λοτῆ! Λοτῆ! Λοτῆ!... Λοιπόν, ἐξ αἰτίας σου ἀπέθανεν· ἐξ αἰτίας σου!

Καὶ τοῦτο τὸ ἀνέμενον ἔτι· Γινώσκω κάλλιστα, ὅτι δὲν ἤμην ἐγὼ ἡ αἰτία, καὶ ὅτι θ' ἀπέθανεν, ὁ πτωχός, ἕνεκα τῆς πληγῆς του· ἀλλὰ δὲν ἀπορῶ, ἀφ' οὗ μ' ἔκραζε κατὰ τὴν τελευταίαν του ὥραν, ὅτι μοὶ ἀποδίδεται βασκανία τις θανατηφόρος. Ἐκπλήσσομαι μόνον διὰ τὴν ἐλαχίστην συγκίνησιν, ἣν αἰσθάνομαι, ὡσεὶ κατὰ τὴν καρδίαν ἡ πλήρη ἐξ ἄλλου ἀντικειμένου.

— Γνωρίζεις ποῦ εἶναι ὁ τάφος του; λέγω ἁπλῶς... Θὰ μὲ ὁδηγήσῃς λοιπὸν αὔριον... Ἀλλὰ θέλω τώρα, σήμερον, νὰ ἴδω τὴν ἀδελφήν του, τὴν Ἐρικνάζ. Εἰπέ μοι ποῦ κατοικεῖ, ἢ ἂν θέλῃς καλλίτερα, συνώδευσόν με τώρα ἀμέσως εἰς τὸν οἶκον της.

— Τὴν Ἐρικνάζ; Ἀλλὰ τί λέγεις! Ἓξ μῆνας μετὰ τὸν ἀδελφόν της, ἔθαψαν καὶ αὐτήν. Ἡ δὲ κόρη της Ἀλεμσᾶ, ὑπανδρευθεῖσα, ἐγκατεστάθη μακρὰν πολὺ ἀπὸ ἐδῶ, ἐπὶ τῆς ἀσιατικῆς πλευρᾶς, πρὸς τὸ Ἰσμίρ...

Καὶ ἡ Ἀνακτὰρ Χιράζ, διὰ κινήσεως τῆς χειρός, μοὶ δίδει νὰ ἐννοήσω, ὅτι ἐκ πάντων τούτων, κόνις μόνον ἀπέμεινεν.

Λοιπόν, ἐκόπη τὸ ὁδηγοῦν νῆμα, ἐφ' οὗ ἐβασιζόμην· ἐκόπη καὶ ἀπεκρύβη μετὰ τῆς Ἐρικνάζ, βαθέως ὑπὸ τὴν γῆν, ἀπὸ ἐτῶν ἤδη. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν γραῖαν ταύτην, μεθ' ἧς συνομιλῶ, εἶναι περιττὸν νὰ τὴν ἐξετάσω περὶ τῆς Ἀζιαδέ, καθότι οὐδὲ τὸ ὄνομά της γινώσκει. "Εἶναι καλὴ καὶ ἁγία γυναῖκα, ἔλεγεν ὁ Ἀχμέτ, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ τῇ ἐμπιστευθῶμεν τὰ μυστικά μας, διότι θὰ τὰ ἐπαναλάβῃ ἀμέσως πρὸς ἄλλους„. Ὁλόκληρον τὸ σχέδιόν μου καταρρέει· καὶ ἰδοὺ ὅτι παρῆλθεν ἡ σήμερον καὶ ἀγνοῶ τί δέον νὰ πράξω...

Ἤδη ἡ Ἀνακτὰρ-Χιράζ, ἐννοοῦσα ὅτι εἶμαι δυστυχής, μοὶ ἀποτείνει μυρίας ἐρωτήσεις. Διατί ἐπὶ ὁλόκληρον δεκαετίαν ἐξέλιπον, χωρὶς οὐδὲ ν' ἀπαντῶ εἰς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ θνήσκοντος Ἀχμέτ; Διὰ ποῖον λόγον ἐπανῆλθον; Τί θέλω νὰ μάθω παρὰ τῆς Ἐρικνάζ καὶ ὁποῖα μυστήρια ὑποκρύπτουσι πάντα ταῦτα;

Καταβεβλημένος καὶ σκεπτόμενος δὲν ἀποκρίνομαι πλέον... Ἀλλ' αἴφνης ἀναμιμνήσκομαι ἑτέρας ἀδελφῆς τοῦ Ἀχμέτ. Πῶς εἶχον λησμονήσει αὐτήν! Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ παράδοξος αὕτη ὕπαρξις περιεβάλλετο ὑπό τινος μυστηρίου. Ἅπαξ μόνον, καὶ τοῦτο ἀμυδρότατα ἐν τῷ σκότει τὴν εἶδον. Καὶ αὐτὴ ἔτι ἡ Ἐρικνάζ καὶ ὁ Ἀχμὲτ σπανίως τὴν ἔβλεπον καὶ μετὰ χαμηλῆς φωνῆς ὡμίλουν περὶ αὐτῆς· ἦτο ἀδελφὴ πολὺ πρεσβυτέρα αὐτῶν, γραῖα ἤδη, δι' ἣν ἐξεδήλουν σεβασμὸν καὶ φόβον, καλοῦντες αὐτὴν λίαν χαμηλοφώνως: "Μητέρα μας„. Ἀλλ' αὕτη ἐγίνωσκε τὴν ὕπαρξιν τῆς Ἀζιαδὲ καὶ τὴν κατοικίαν της, ὅπως ἐπίσης ἐγνώριζε κάλλιστα τὴν μαύρην-Χαλιτζέ. Ἀληθῶς θαυμάζω πῶς δὲν ἐνθυμήθην ταύτην ταχύτερον..

Καὶ τρέμων ἐκ συγκινήσεως, ἐρωτῶ:

— Ἐνθυμεῖσαι ὅτι εἶχε μίαν ἀδελφὴν γραῖαν... ἥτις κατῴκει μόνη ἐκεῖ πέραν πρὸς τὰ Γλυκὰ-Νερά;

Δόξα σοι ὁ Θεός! Ἐνθυμεῖται καὶ πιστεύει ὅτι ἡ γραῖα ἐκείνη ἀδελφὴ εὑρίσκεται πάντοτε εἰς τὸν αὐτὸν οἶκον. Ἀλλ' εἶναι ὂν ἰδιότροπον, ὅπερ ἔσχε κατὰ τὸν βίον του πολλὰς θλίψεις καὶ ὅπερ ζῇ ἐν ἀπομονώσει. Ἀπὸ ἑπτὰ ἐτῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἐνταφιασμοῦ, δὲν συνηντήθησαν πλέον.

— Ὤ, γρήγορα σὲ παρακαλῶ, θὰ μὲ ὁδηγήσῃς ἐκεῖ.

Προφασίζεται ὅτι ἡ ὥρα εἶναι προκεχωρημένη, ὅτι ὁ ἥλιος δύει, ὅτι ἀναμένει αὐτὴν ἡ ἀσθενής της. Διατί ὄχι αὔριον μᾶλλον; Εἶναι τοσοῦτον τὸ διάστημα; Ἔπειτα εἶναι ἀμφίβολον ἂν θὰ μᾶς δεχθῇ.

Τὴν παρακαλῶ, τὴν καθικετεύω διότι, καίτοι φαίνεται πτωχή, δὲν τολμῶ νὰ τῇ προσφέρω χρήματα. Τὴν καθικετεύω πάλιν καὶ διακρίνω ὀλίγον κατ' ὀλίγον συγκίνησιν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῆς. Τέλος, συναινεῖ νὰ μὲ συνοδεύσῃ σήμερον, ἀμέσως. Νὰ εἰδοποιήσῃ μόνον τὴν ἀσθενῆ της καὶ ἐπανέρχεται. Μετὰ μικρὸν ἀναχωροῦμεν ὁμοῦ.

Ἀποπέμπω τὸν ὁδηγόν μου, οὗτινος ἡ περιέργεια φαίνεται λίαν κινηθεῖσα, καὶ μένω μόνος, παρακολουθῶν διὰ τοῦ βλέμματος τὴν μέλαιναν περιβολὴν τῆς ἀπομακρυνομένης γραίας.

Ἀναμένων τὴν ἐπάνοδόν της αἰσθάνομαι καταπραϋνομένην τὴν ψυχήν μου. Ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς μου, ἡ ἀποφυλλισθεῖσα κληματὶς λαμβάνει ἐπὶ πλέον χροιὰς ἐρυθροχρύσους καὶ χρυσοῦν χρῶμα ἐπιχέεται ἐπίσης ἀπὸ τοῦ ἔναντι τεμένους, ἐπὶ τῶν κλάδων τῶν ὑψηλῶν κυπαρίσσων, ἐφ' ὅλων ἐν γένει τῶν ἀντικειμένων· ἡ νύξ, ἡ ἤρεμος νὺξ καταλαμβάνει τὴν ἀπόκεντον ταύτην συνοικίαν ἔνθα μοὶ ἐγένετο γνωστὸς ὁ θάνατος τοῦ Ἀχμέτ. Ἐφ' ὅσον διαλογίζομαι τοῦτο ἐπὶ μᾶλλον πείθομαι, ὅτι καὶ ἡ Ἀζιαδὲ ἀναπαύεται ὅπως αὐτὸς ἐν τῷ τουρκικῷ χώματι. Καὶ ἀντὶ τοῦ φοβεροῦ ἄλγους, ὅπερ θὰ μ' ἐκυρίευεν ἄλλοτε, αἰσθάνομαι μόνον ἡδεῖαν μελαγχολίαν σκεπτόμενος τοὺς ἐξαφανισθέντας τούτους, ἡδεῖαν μελαγχολίαν μετά τινος παρηγορίας ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ, ὅτι εἶναι ἐκεῖ καὶ αἰσθάνομαι τὸν πόθον νὰ συνενωθῶ μετ' αὐτῶν ταχέως ἐν τῇ ἠρεμίᾳ ἐν ᾗ εὑρίσκονται. Ἐν τῇ Ἰσλαμικῇ νεκρότητι, ἣν βλέπω πέριξ ἐμοῦ, προστίθεται, ὅπως μὲ βαυκαλίζῃ, τὸ γαληνιαῖον γόητρον τῆς θνησκούσης ταύτης ἡμέρας. Τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ ὀδύνη μου ἐναρκώθη ὑποκύψασα εἰς τὴν ἀπόλυτον ἰδέαν τοῦ δι' ὅλους προωρισμένου θανάτου.

. . . .

Ὤ! ἐν τούτοις, ἐὰν αἱ δύο αὗται συμπαθεῖς ὑπάρξεις, αἵτινες τοσοῦτον μὲ ἠγάπησαν καὶ ἂς συνενῶ ἤδη ἐν τῇ αὐτῇ ἐπουρανίῳ ἀγάπῃ, μοὶ ἀπεδίδοντο ἐπὶ μικρόν, μετὰ ποίας ἀπεριγράπτου χαρᾶς, μετὰ ποίας βαθείας καὶ ἀνεκφράστου συγκινήσεως θὰ τὰς περιέσφιγγον ἐν ταῖς ἀγκάλαις μου...

Ἐπανέρχεται ἡ ἀγαθὴ γραῖα, προθύμος νὰ μὲ συνοδεύσῃ παρὰ τῇ ἀδελφῇ τοῦ Ἀχμὲτ καὶ βαδίζομεν ἐκ νέου πρὸς τὴν θάλασσαν, ἵνα εὕρωμεν τὸ καΐκιον καὶ τὸν λεμβοῦχον, δι' οὗ θὰ μεταβῶμεν εἰς τὸ βάθος τοῦ Χρυσοῦ-Κέρατος, εἰς Πρῆ-Πασᾶ, πλησίον τῶν Γλυκέων ὑδάτων.

Ὅπως κατέλθωμεν, δέον νὰ διαβῶμεν ἐκ τῶν αὐτῶν τουρκικῶν συνοικιῶν, ἃς διετρέξαμεν πρὸ μικροῦ.

(ἀκολουθεῖ).

„NAȚIONALA“
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ-ὅλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περι-πτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγά-ρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνει ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ — **ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“** — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίφ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίφ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλα	Μ. Καντιανίδης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίφ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γονατὸς
Γιουργέβῳ	Ι. Ἀλιμπέρτη	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίφ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Κ. Μοσχάκη
Κοράμπια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσα	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίφ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Ἐν Ρωσσίᾳ ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ. καὶ τὸ ἐν Κισνοβίφ „Ἀδελφοὶ Συναδινοί

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΟΛΙΓΟΝ ΚΕΡΔΟΣ

Ὅσοι ἀκόμη δὲν τὸ ξεύρουν
Ἂς τὸ μάθουν μιὰ φορά,
Καὶ μὲ τὸ τραμβάϊ ἂς ἔλθουν
Νὰ ψωνίσουν εὐθυνά.

Ὑποδήματα δι' ἄνδρας
Διὰ Κυρίας καὶ παιδιά
Βγάζω 'ς τὸ Ἐργοστάσιό μου
Καὶ Σαρανταπέντε στερεά.

Μὲ σιεβρὼ διὰ τὰς Κυρίας
Μὲ φράγκα δέκα ἑπτά.
Καὶ μὲ χαμηλὸ τακοῦνι
Δεκαπέντε μοναχά.

Ἂν θέλετε μὲ τομαράκι
Μὲ δέκα φράγκα τὰ πωλῶ
Καὶ εἰς συναγωνισμὸ μεγάλο.
Τὸν καθένα προκαλῶ.

Δέχομαι παραγγελίας
Μὲ τὰς ἄνωθι τιμὰς
Καὶ ἀπέναντι δὲν πέρνω·
Ἂν σ' ἀρέσῃ τὸ βαστᾷς.

Κι' ἂν κανεὶς βαρυέται νὰ 'λθῃ!
Ἂς μοῦ κάμῃ μιὰ γραφὴ
Ἕνα μου ἄνθρωπον νὰ στείλω
Γιὰ νὰ συνεννοηθῇ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐργοστασίου ὑποδημάτων ἐν Βουκουρεστίῳ *Calea Călărașilor* 115.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

STRADA SOARE...I

(CURTEA VECHE) — CASA PENCOVICI

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΕΙΣ

ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΔΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίφ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐ-πισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

ΛΑΝΟΛΙΝΑ ΚΡΕΜΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ ΛΑΝΟΛΙΝΑ

Τοῦ ἐργοστασίου ΛΑΝΟΛΙΝΑ, **Martinikenfelde**, ἐγγὺς τοῦ Βερολίνου.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς περιποίησιν τοῦ δέρματος.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς τήρησιν καθαρὰν καὶ ἀπούλωσιν τῶν δερμικῶν πληγῶν.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς διατήρησιν τοῦ δέρματος, ἰδίως διὰ τὰ **ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ.**

Ἐντὸς σωλήνων ἀνὰ 60 μπάνια. — Κουτίων ἐκ τενεκέ, ἀνὰ 30 καὶ 20 μπάνια μετὰ τοῦ σήματος τοῦ ἀνωτέρω ἐργοστασίου, πωλεῖται σχεδὸν εἰς πάντα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.
Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τὴν Ρωμουνίαν *H. S. DURAN* ἐν Βουκουρεστίῳ. ὁδὸς **Smârdan, No. 2**

Lanolina — VERITABIL NUMAI PURTAND ACEASTĂ MARCĂ

UNIRE

Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινι-σθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συν-στᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἄλλ-Ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμᾷ μετρία

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ — **H. S. DURAN** — ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ

Ὁδὸς Smârdan 2. — ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ — Ὁδὸς Smârdan 2

ΜΥΛΟΙ.-- ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΦΩΣ
ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΙ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ

ΑΘΟΡΥΒΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ
ΔΙ' ΑΤΜΟΥ, ΑΕΡΙΟΥ, ΘΕΡΜΟΥ ΑΕΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΤΩΝ ΛΥΧΝΩΝ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ἐκ τῶν ΣΤΕΡΕΟΤΑΤΩΝ — **H. S. DURAN** — ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ
ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
Iancu Constantinescu
ἐν τῇ ὁδῷ Σελάρι.

Τὸ μόνον ρωμουνικὸν τοῦτο κατάστημα ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων διακρίνεται διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀρίστην ποιότητα τῶν ὑ-φασμάτων, τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν μηδένα ἐπιδεχο-μένην διαγωνισμὸν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν αὐ-τοῦ. Συνιστῶμεν τὸ εὐσυνείδητον τοῦτο κα-τάστημα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐνδυθῶσι κομψῶς στερεῶς καὶ εὐθυνά.

ΟΔΟΣ SORELUI ΑΡΘ. 2. (Curtea Veche)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ
ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ ΚΑΛΑΠΟΔΙΩΝ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣ
ἐν τῇ Παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων τοῦ 1889.
ΑΝΑΔΕΧΕΤΑΙ
τὴν κατασκευὴν παντὸς εἴδους καλαποδίων
(ΚΟΜΨΟΤΗΣ, ΕΥΘΗΝΕΙΑ)

1852
CAPSULELE
MATHEY-CAYLUS
Compuse de către DOCTORUL CLIN, Premiŭ Montyon

Capsulele Mathey-Caylus cu *copertă subțire de Gluten* nu ostenesc nici-odată stomacul și sunt recomandate de către Profesorii Facultăților de Medicină și de către Medecii Spitalelor din Paris, Londra și New-York, pentru vindecarea :

Sculamentelor vechiĭ sau noĭ **Gonoreei, Blenoragiei, Cystitei a Gătului, Cataroiului** si **Bólelor Besicei,** și ale *organelor genito-urinare.*

Modul întrebuințarei detaliat însoțește fie care-Flacon.

A se cere: Les Véritables Capsules Mathey-Caylus de **CLIN & Cie** de **PARIS,** *cari se potu găsi la totiĭ Droghistii și Farmaciștii.*

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛ. καὶ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
ΓΕΡΑΡΔΟΥ
ΠΕΝΤΟΠΑΖΑΡΟΝ (ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Συνιστᾶται διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἐν αὐτῷ βιβλίων, τὴν ἐντέλειαν τῆς βιβλιο-δεσίας αὐτοῦ καὶ τὴν μετριότητα τῶν τιμῶν.

1834
MYRTOL al Druluĭ LINARIX
Laureat al Facultății de Medicină din Paris.

MYRTOLUL LINARIX e înfățișat sub forma de globule întrebuințate cu cea maĭ mare isbândă în potriva :

AFECȚIUNILOR CRONICE ALE PIEPTULUĬ : a guturaiuluĭ, bronșiteĭ, cataruluĭ, astmeĭ cu opresiune și a palpitațiilor.

GLOBULELE DE MYRTOL LINARIX trebue să fie luate cu dosa de 6 pe ḑi : 2 diminețа, 2 pe la ameaḑi și 2 seara.

Tóte persónele carĭ iau **ADEVĔRATELE GLOBULE ALE Druluĭ LINARIX** sunt de acord a recunóște că respiră maĭ lesne.

A se exige **Adevĕratele Globule Linarix ale Caseĭ CLIN & Cie,** *din* **PARIS,** *ce se póte procura la Droghiștiĭ și Farmaciștiĭ.*

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησίᾳ . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνίᾳ . . . . ρὸ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μήκους.

ΤΙΜΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ α. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . » 5
Ἐβδομαδιαῖαι συνδρομαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα ἐὰν ἐπι-στρέφονται.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
14 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 14
1892

Τυπο-Λιθογραφεῖον „Σύλλογοι“ Ὁδὸς Κοβάτσι ἀριθ. 14.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18)30 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ'. ΑΡΙΘ 5076

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

'Εν τῷ 'Εσωτερικῷ ἐτησία . . . . . . φρ. 40
'Εν τῷ 'Εξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Εν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνὸς 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

'Εν τῇ ά. ἢ 6'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
'Εν οἷς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
'Αριθ. 14. STRADA COVACI 'Αριθ. 14

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ — ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI"—Bucarest.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 17 Δεκεμβρίου.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

῞Ενεκα τῆς κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας συσσωρευθείσης ἀφθόνου ὕλης, δὲν ἠδυνήθημεν ἐγκαίρως νὰ ὁμιλήσωμεν περί τινος μελέτης, ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει ἐκτυπωθείσης, εὐγενῶς ὑπὸ τοῦ ἐκδότου ἀποσταλείσης ἡμῖν, καὶ περὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς 'Ελλάδος ἐνδιατριβούσης. (Les finances de la Grèce; étude composée sur la base de documents authentiques ὑπὸ τοῦ κ. Joseph D. Beckmann), μελέτης περὶ ἧς εὐνοϊκῶς ὡμίλησαν τὰ εὐρωπαϊκὰ φύλλα.

῎Ηδη πράττομεν τοῦτο μετ' εὐαρεσκείας, πεποιθότες ὅτι δὲν πράττομεν τοῦτο κατόπιν ἑορτῆς, μεταφράζοντες τὸν ἐπίλογον τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος περισπουδάστου μελέτης, ἥτις, ἅτε μετὰ σαφηνείας καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἀριθμῶν καὶ πραγμάτων περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς 'Ελλάδος ὁμιλοῦσα, οὐδενὸς δεῖται σχολίου.

῾Ο φιλοκατήγορος—λέγει ὁ κ. Beckmann—ὁ ἐκ προλήψεως προκαταδικάζων τὰ πράγματα, προτείνει ὡς ἰσχυρισμὸν τῶν ἐπικρίσεων αὐτοῦ τὸ ὅτι μικρὰ χώρα ἐδαπάνησεν ἐν χρονικῷ διαστήματι σχετικῶς βραχεῖ εἴκοσιν ἐτῶν ὑπὲρ τὰ 300 ἑκατομμύρια εἰς στρατιωτικὰς ἀνάγκας καὶ ἐλλείμματα καὶ ὡς ἐκ τούτου βλέπει ὅτι αἱ εἰς ἐλλείμματα καταλήγουσαι χρήσεις ἐλέγχουσι κακὴν καὶ ἀνεπανόρθωτον διαχείρισιν. 'Απ' ἐναντίας ὅμως ὁ εὐθὺς καὶ ἀμερόληπτος κριτής, ὁ μὴ βλέπων μόνους τοὺς ἀριθμοὺς ἀλλ' ἐξετάζων τὰς περιστάσεις, ἐξελέγχων τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ λαμβάνων ὑπ' ὄψει τα γεγονότα καὶ τὰ σύγχρονα αἴτια, καταλήγει εἰς ὅλως διάφορα συμπεράσματα. Θὰ εἴπῃ καθ' ἑαυτὸν ὅτι αἱ μεγάλαι δαπάναι παρέσχον τῇ χώρᾳ ἐδαφικὴν αὔξησιν, πλουσίαν ἐπαρχίαν, ἀξιοσέβαστον στόλον, σιδηροδρόμους, χρησίμους ὁδοὺς καὶ ἀπαράμιλλον ἀνάπτυξιν κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὅρων. Θὰ ἴδῃ ἐπίσης τὴν βελτίωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπὶ στερεωτέρων καὶ εὐρυτέρων βάσεων. Αἱ ἀπὸ τοῦ 1887 πρόοδοι τοῦ ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ εἶναι προφανεῖς. Συνοψίζοντες αὐτὰς λέγομεν. 'Εν πρώτοις αἱ προβλέψεις τῶν προσόδων ἀνταποκρίνονται νῦν πλέον ἢ ἄλλοτε εἰς τὰς τελευταίως πραγματοποιηθείσας συμπληρώσεις τῶν ἐλλειμμάτων. Αἱ τῶν ἐξόδων προβλέψεις ἐτέθησαν ὡς ἔνεστιν εἰς ἀναλογίαν πρὸς τὰς συμπληρώσεις τῶν ἐλλειμμάτων. Εἰσήχθησαν αἱ δυναταὶ οἰκονομίαι εἰς πάντα τὰ κονδύλια καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν στρατιωτικῶν οὗ αἱ πραγματικαὶ δαπάναι δὲν ὑπερβαίνουσι τὰ 15 ἑκατομμύρια. 'Εξ ἄλλου ἐπιδιώκεται δραστηρίως καὶ αὐστηρῶς ἡ εἴσπραξις τῶν φόρων, καταδιώκεται ὁ δόλος καὶ τὸ λαθρεμπόριον καὶ ἐπισπεύδεται ἡ βελτίωσις τοῦ διοικητικοῦ συστήματος, οὗ ἀναπόφευκτος τυγχάνει ἡ μεταρρύθμισις πρὸς κρείττονα λειτουργίαν τῶν οἰκονομικῶν.

'Αλλ' ἡ 'Ελλὰς καὶ οὕτω δεῖται νέων προσόδων. Ἡ 'Ελλὰς ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς περισσεύματα οὐ μόνον ἵνα καλύψῃ τὰς ἐκ τῆς νομισματικῆς διαφορᾶς προκυπτούσας δαπάνας, ἀλλ' ἵνα βραδέως ἀποσβέσῃ τὸ κυμαινόμενον χρέος αὐτῆς καὶ ἐπιφέρῃ τὴν μεταλλικὴν κυκλοφορίαν. Ἡ 'Ελλὰς δεῖται πρὸς τούτοις νέων ἔργων οἰκονομικῆς χρησιμότητος, οἷον ἀποξηράνσεων, καθάρσεως ἀκαλλιεργήτων γαιῶν, ἀναδασώσεως τῶν ὀρέων, ὀφείλει νὰ προβῇ εἰς νέας θυσίας πρὸς ἀρωγὴν τῶν γεωργῶν καὶ διαδώσῃ τὴν γεωργικὴν καὶ τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν. Αἱ δαπάναι αὗται θὰ πληρωθῶσι μέν ποτε, ἀλλ' ἡ χώρα ὀφείλει ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ νὰ προπληρώσῃ αὐτὰς ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς προσόδων καὶ χωρὶς νὰ καταφύγῃ εἰς δάνεια. Σημαντικὴ αὔξησις δανείου θὰ ἦτο κυρίως διὰ τὰς ἐνεστώσας περιστάσεις, τὰς ὑποβιβασάσας τὴν πίστωσιν τῆς 'Ελλάδος, καταστρεπτικὴ εἰς τὴν χώραν. Οὕτω δὲ θὰ δυνηθῇ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ὁσημέραι πληθυνομένας ἀνάγκας τοῦ ὁσημέραι αὐξανομένου πληθυσμοῦ. Τὸ ταμεῖον ἄρα δεῖται νέων προσόδων καὶ πολλῶν μάλιστα. Φέρε ἴδωμεν νῦν ἂν ἡ χώρα δύναται νὰ προμηθεύσῃ αὐτάς.

Εἴδομεν ὅτι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1892 οἱ ἄμεσοι φόροι ἀνέρχονται εἰς 20, 9 ἑκατομ. τοῦθ' ὅπερ ἀναλογεῖ εἰς 9,5 ἐφ' ἑκάστης κεφαλῆς τοῦ λαοῦ. Μία τοιαύτη ὑποχρέωσις εἶναι κατὰ τὰ φαινόμενα ἐλαφρὰ καὶ ὅμως πράγματι εἶναι βαρεῖα, διότι οἱ ἄμεσοι φόροι ἐπιβάλλονται εἰς μικρὸν μέρος τοῦ λαοῦ. Οἱ ἐπὶ τῶν γαιῶν φόροι κυρίως ἀπαιτοῦσι σοβαρὰν μεταρρύθμισιν. ῾Ο κυριώτερος φόρος—ὁ ἐπὶ τῶν ἀροτήρων ζώων—εἶναι σκληρός, διότι ἐπιβαρύνει πλειότερον τὸν μικρὸν ἐργάτην ἢ τὸν μεγάλον κτηματίαν. 'Αντὶ γενικοῦ ἐπὶ τῶν ἀγροτικῶν κτήσεων φόρου, ὑπάρχει ἐν 'Ελλάδι πληθὺς εἰδικῶν φόρων, ἤτοι φόρος ἐπὶ τῶν ἐργατικῶν ζώων, ἐπὶ τῶν οἴνων, τῶν ἐλαιῶν τῶν λειβαδίων, τῶν σύκων κλπ. Πάντες οὗτοι οἱ εἰδικοὶ φόροι συντελοῦσι ἵνα ποσότης τις φορολογησίμου ὕλης ὑπεκφεύγῃ τὴν φορολόγησιν.

Μεταρρύθμισις ἄρα ἴση ἑνοποιήσει πάντων τῶν φόρων τούτων θὰ ἐπενέγκῃ θαυμάσια οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα. 'Αλλ' ἂν μηδεὶς τῶν φόρων τούτων δύναται νὰ ὑποστῇ αὔξησιν, δὲν ἔχει οὕτω καὶ διὰ τὸν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρον. ῾Ο φόρος οὗτος εἶναι ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ διὰ 2,218,000 δρ. Τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι γελοίως μικρόν, διότι ἂν ὑποθέσωμεν 100 φρ. μέσον ὅρον ἐνοικίου ἑκάστης οἰκίας ἐν 'Ελλάδι, θὰ ἔχωμεν ἐπὶ 460 χιλ. οἰκιῶν ἐνοίκιον 46 ἑκατομμυρίων, τουτέστι 4,5 τοῖς ο)ο. Εἶναι ἐντούτοις ἀδύνατον νὰ φρονῇ τις ὅτι αἱ ἐν 'Ελλάδι οἰκοδομαὶ δὲν δίδουσι μείζονα πρόσοδον. ῞Οπως δήποτε ὁ φόρος οὗτος ἐπιδέχεται αὔξησιν.

Δὲν ἰσχυριζόμεθα ὅτι διαχαράττομεν τὸ πρόγραμμα τῆς παλινορθώσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν, οὐδ' ἀξιοῦμεν τὸ ἐλάχιστον κῦρος ἐφ' ὅσων ἐκτιθέμεθα ὧδε ἐν εἴδει προσωπικῆς ἡμῶν γνώμης. ῎Εχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπαίσιον φρόνημα ὅπερ ἐσχηματίσθη ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν 'Ελλάδα καὶ τὰ οἰκονομικὰ αὐτῆς, θεωροῦμεν ἡμέτερον καθῆκον νὰ πολεμήσωμεν διὰ πραγμάτων τὴν ἰδέαν τοῦ ὅτι ἐξηντλήθησαν αἱ πρόσοδοι τῆς 'Ελλάδος. 'Ιδοὺ ἐν συνόψει τί θεωροῦμεν ἀναγκαῖον.

Μεταρρύθμισις τῆς διαχειρίσεως, οἰκονομίαι, αὔξησις τῶν προσόδων. Αἱ δύο πρῶται προτάσεις ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς θελήσεως τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας· ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν αὔξησιν τῶν προσόδων, ταύτης πρόκειται νῦν νὰ καταδείξωμεν τὸ ἐφικτόν.

Οἱ ἄμεσοι φόροι δυσκόλως θὰ παρείχοντο ἐπὶ τοῦ παρόντος σημαντικωτέραν πρόσοδον. 'Αντὶ αὐξήσεως ἥτις δὲν θὰ ἦτο πιθανῶς ἐφικτή, θὰ ἐγνωμοδοτοῦμεν ὑπὲρ βελτίονος διανομῆς. Πρόκειται περὶ μεταρρυθμίσεως σκοπούσης τὴν ἐλάφρυνσιν τῶν κατωτέρων τάξεων. Κατηγορίαι τινες ἐν τοσούτῳ, ὡς οἱ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, τῶν τραπεζῶν καὶ τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν φόροι δυνατὸν νὰ ὑψωθῶσιν. ῎Αν δὲ ταὐτοχρόνως καὶ ἡ εἴσπραξις γένηται αὐστηρότερον, ἵνα πάντες οἱ φόροι εἰσπράττωνται κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν, θὰ ὑπάρξῃ σημαντικὴ ὑπερτίμησις χωρὶς ὀνομαστικῆς αὐξήσεως τοῦ φόρου.

'Αλλ' ἡ τοιαύτη μεταρρύθμισις δὲν θὰ ἤρκει εἰς τὰς μεγάλας ἀπαιτήσεις τῆς καταστάσεως. Εἶναι ἀνάγκη ἄλλων προσόδων, βεβαιοτέρων καὶ ἀφθονωτέρων, ἃς δύνανται νὰ χορηγήσωσι τὰ μονοπώλια. ῾Υπάρχει ὡς γνωστὸν ἐν 'Ελλάδι σύστημα μονοπωλίων περιλαμβάνον τὸ ἅλας, τὸ πετρέλαιον, τὰ πυρεῖα, τὰ παιγνιόχαρτα, τὸ σιγαρόχαρτον καὶ τὴν σμύριδα. ῞Οσον ἀφορᾷ εἰς τὰ καπνά, τὰ καταβάλλοντα καταναλώσεως φόρον βαρύτατον, ἡ κυβέρνησις ὑπεχώρησε μέχρι τοῦδε εἰς τὴν μονοπώλησιν αὐτῶν, διότι ἡ 'Ελλὰς καὶ μέγα ποσὸν καπνῶν παράγει καὶ ἐξάγει σημαντικωτάτην ποσότητα. Περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἂν τὸ μονοπώλιον τοῦ καπνοῦ θὰ βλάψῃ ἢ μὴ τὴν παραγωγήν, ὑπάρχουσι δύο γνῶμαι, ἀλλ' ὅμως ἡ πλειονοψηφία κλίνει πρὸς τὴν καθιέρωσιν τοῦ μονοπωλίου. ῾Ο ἐπὶ τοῦ καπνοῦ φόρος προσπορίζει νῦν πρόσοδον ἀνερχομένην κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν εἰς δρ. 3,700,000. 'Αλλὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ σύστημα ἀνοίγει μέγα στάδιον δράσεως εἰς τὸ λαθρεμπόριον καὶ ἀπαιτεῖ μεγάλην καὶ πολυδάπανον ἐπιτήρησιν. Τὸ μονοπώλιον θὰ ἐμείου τὰς δαπάνας καὶ θὰ ἐπηύξανε τὰς προσόδους. 'Εκ τῶν ἐν ἄλλαις χώραις ἀποτελεσμάτων τοῦ μονοπωλείου τούτου τεκμαιρόμενοι, ἐλπίζομεν ὅτι, τοῦ χρόνου προϊόντος, ἡ 'Ελλὰς θὰ ἔχῃ καθαρὰν πρόσοδον 7—8 ἑκατομμυρίων ἢ αὔξησιν προσόδων 5 περίπου ἑκατομμυρίων. 'Εξ ἄλλου ὀφείλομεν ν' ἀναγνωρίσωμεν ὅτι τὸ μονοπώλιον τοῦ καπνοῦ θὰ ἤγγιζε τὰ ζωτικὰ συμφέροντα σημαντικοῦ μέρους τοῦ λαοῦ.

῾Υπάρχει μέσον ἀποφυγῆς μέτρου ἀντιδημοτικοῦ, οἷον τὸ μονοπώλιον τοῦ καπνοῦ· τοῦτο δὲ κατορθοῦται διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς τῶν ἐν ἰσχύϊ νῦν μονοπωλείων. Παρ' ὅσα κἂν λέγωνται περὶ τῶν μονοπωλείων, ὅτι δῆλα δὴ ἐπιβαρύνουσι τ' ἀντικείμενα τῆς πρώτης ἀνάγκης καὶ κατ' ἀκολουθίαν βαρέως ἐπικάθηνται ἐπὶ τῶν κατωτέρων τάξεων, τὰ μονοπώλια ὅμως παρέχονται ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν τὰ βεβαιότατα καὶ δαψιλέστατα τῶν ἀποτελεσμάτων. ῾Απλοῦν διάταγμα, αὐξάνον τὴν τιμὴν τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ πράγματος, ἀρκεῖ ν' αὐξήσῃ τὴν ἐκ τοῦ πράγματος πρόσοδον. 'Εν τοῖς ὑπὸ μονοπώλιον διατελοῦσιν ἐν 'Ελλάδι κονδυλίοις ὑπάρχουσι δύο ἅπερ δυνατὸν νὰ ἐκμεταλλευθῶσι μετὰ πλείονος ἐπιτυχίας· τὸ ἅλας καὶ τὰ πυρεῖα. Τὸ ἅλας, παρὰ τὸ μονοπώλιον, πωλεῖται ἀντὶ 15 λεπτῶν ἡ ὀκκᾶ, (1280 γραμμ.) ἤτοι πεντάκις εὐωνότερον ἢ ἐν Αὐστρίᾳ καὶ 'Ιταλίᾳ ἔνθα ὑπάρχει ἐπίσης μονοπώλιον ἅλατος. Αὔξησις τῆς τιμῆς κατὰ 100 ο)ο, ἤτοι πρὸς 30 λεπτὰ τὴν ὀκκᾶν, θὰ προσεπόριζε 2,300,000 δραχμῶν ἐτησίως πέραν τοῦ συνήθους. Ἡ αὔξησις αὕτη θὰ προώδευε βαθμιαίως μέχρι τῶν 50 λεπτῶν τὴν ὀκκᾶν· οὕτω δὲ καὶ μόναι αἱ ἐκ τοῦ κονδυλίου τούτου πρόσοδοι θ' ἀνήρχοντο εἰς 5 ἑκατομ. ἐτησίως. 'Ελαφρὰ ὑπερτίμησις τῶν πυρείων, ὑπερτίμησις ἣν ἄλλως οὐδεὶς θὰ ᾐσθάνετο, θὰ προσεπόριζε 800 χιλ. μέχρι 1 ἑκατομ. δραχμῶν πέραν τῶν νῦν προσόδων ἐτησίως.

Παρὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἣν τὰ μέτρα ταῦτα θὰ ἐξήγειρον, ἰσχυριζόμεθα ὅτι ἡ 'Ελλὰς δύναται μετὰ πάροδον ἐτῶν τινων καὶ διὰ τῶν μονοπωλείων αὐτῆς, τοῦ τῶν καπνῶν μὴ ἐξαιρουμένου, — ν' αὐξήσῃ τὰς ἑαυτῆς προσόδους κατὰ 12 ἑκατομμύρια.

Βεβαιωθείσης ἅπαξ τῆς αὐξήσεως ταύτης, ἡ παλινόρθωσις τῶν οἰκονομικῶν τῆς 'Ελλάδος καθίσταται ζήτημα χρόνου καὶ περιστάσεων. 'Αφ' οὗ ἐξηλέγχθη ἤδη ὅτι τὸ ἔλλειμμα προκύπτει κυρίως ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν προσόδων, οἱ κριταὶ παραβλέπουσι τὰ αἴτια τοῦ κακοῦ καὶ κολάζουσι τὸ κακὸν ἀποτέλεσμα. 'Αλλ' ἵνα τὸ παλινορθωτικὸν ἔργον ἐπιτευχθῇ ἀπαιτεῖται ἑδραία κυβέρνησις, ἡσυχία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ τῷ ἐσωτερικῷ, ἡνωμένον ἔργον πάντων τῶν κομμάτων. Τὰ προσεχῆ μέτρα τῆς κυβερνήσεως καὶ αἱ νομοθετικαὶ πράξεις θὰ δείξωσι τί δυνάμεθα προσδοκᾶν παρὰ τῆς 'Ελλάδος. 'Αλλ' εἶναι βέβαιον ἅμα ὅτι τὸ μέγα τοῦτο ἔργον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συντελεσθῇ ἄνευ τῆς ἐπικουρίας τῶν ξένων. ῾Ως παριστάνουσι νῦν τὴν 'Ελλάδα, τουτέστιν ὡς χώραν εἰς τὸ χεῖλος εὑρισκομένην τῆς χρεωκοπίας, κατατασσομένην ἐν τῇ χορείᾳ κρατῶν ἐχόντων οἰκονομικὰ ἀκροσφαλῆ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀποποιοῦνται αὐτῇ πίστωσιν καὶ ὑποβιβάζουσι τὰς ἀξίας αὐτῆς, ἡ κυβέρνησις θ' ἀγωνισθῇ βεβαίως πρὸς ἀνυπερβλήτους δυσχερείας. Πῶς δύναται νὰ βελτιωθῇ ἡ νομισματικὴ διαφορά, ἐφ' ὅσον χρόνον αἱ ἑλληνικαὶ ἀξίαι ὑφίστανται ἐν τοῖς διεθνέσι χρηματιστηρίοις τὰς μεγίστας τῶν διακυμάνσεων; Πῶς θέλομεν προϋπολογισμὸν μετ' ἰσορροπίας, ἀφ' οὗ τὸ ταμεῖον ὀφείλει νὰ καταβάλῃ τὰς δαπάνας ἑνὸς σιδηροδρόμου οὗ ἡ ἀξία θὰ ὑπερβῇ ἐπαισθητῶς τὸ ἐπὶ τούτῳ ληφθὲν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ποσόν; Δὲν συμφέρει ἄρα γε τοῖς πιστωταῖς τῆς 'Ελλάδος νὰ βοηθήσωσι τὸ ἔργον τῆς παλινορθώσεως, οὗ αὕτη ἐπιλαμβάνεται; 'Αλλ' ἡ βοήθεια αὕτη δὲν εἶναι ἀτιμωτικὸς συμβιβασμός. Τὸ γεγονὸς μόνον ὅτι ἡ 'Ελλὰς παρὰ τὰς ἐσωτερικὰς δυσχερείας ἐκπληροῖ ἀκριβέστατα καὶ πιστῶς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς, ἃς οὐδεὶς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ διενοήθη ποτε ν' ἀθετήσῃ, τεκμηριοῖ ὅτι οἱ κάτοχοι ἑλληνικῶν χρεωγράφων οὐδόλως δικαιοῦνται νὰ δειλιῶσι καὶ ὅτι αὐτὰ τὰ συμφέροντα τῶν κατόχων ἐπιβάλλουσιν αὐτοῖς νὰ ἐπιρρώσωσι τὴν πίστιν τῆς 'Ελλάδος. Παραγνωρίζουσι τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς 'Ελλάδος, ὁμιλοῦσι διηνεκῶς περὶ ναυαγούντων οἰκονομικῶν, ἐν ᾧ πάντα ταῦτα οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ δυσχέρειαί τινες τοῦ ταμείου. Δὲν δυνάμεθα ν' ἀρνηθῶμεν ὅτι αἱ διάφοραι ὑποχρεώσεις τοῦ κράτους προκαλοῦσι νῦν ἀνωμαλίας τινας, ἀλλ' οὐχὶ ἐξ ἐλλείψεως χρήματος οὔτε ἐλαττώσεως προσόδων ἢ αὐξήσεως τῶν δαπανῶν προέρχεται ἡ στενοχωρία τῆς κυβερνήσεως. Τοὐναντίον συμβαίνει. Ἡ ὕψωσις τοῦ συναλλάγματος εἶναι τὸ κακὸν τὸ ἀπειλοῦν τὴν ἀνατροπὴν πασῶν τῶν βλέψεων καὶ τὸ δυνάμενον νὰ ἐπενέγκῃ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τὴν ἀνωμαλίαν· ἡ ἀπόλυτος ἀνάγκη τοῦ ἀποφυγεῖν τὰς συνεπείας προξενεῖ ἀμηχανίας ἐκλαμβανομένας ὡς οἰκονομικὴν ἀδυναμίαν. 'Εναπολείπεται νῦν τοῖς πιστωταῖς τῆς 'Ελλάδος νὰ θεραπεύσωσιν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὸ κακὸν καὶ θὰ ἴδωσι τότε ὅτι ἡ 'Ελλὰς χρήζει τῆς πίστεως αὐτῶν.

Η ΕΛΛΑΣ ΕΝ ΤΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ
ΤΗΣ ΡΩΜΟΥΝΙΑΣ

(Συνέχεια).

Θ. Λερέσκος. 'Αλλὰ τί ἐπράξατε μέχρι τοῦδε;

Σ. Σένδρεας. 'Εξήτασα τὰ γεγονότα. Εἶπον τῷ κ. Κὰρπ ἐν τῇ ὑποθέσει Βέδμαρ· κακῶς ἐπράξατε ὑποχωροῦντες, διότι ὑπεχωρήσατε ἐπὶ βλάβῃ τῆς χώρας καὶ πρὸς ὄφελος τῶν φίλων ὑμῶν μόνον. ῞Οταν πρόκειται περὶ ζητημάτων τιμῆς, ὑμεῖς οἱ ἐπιβάλλοντες ἠθικὴν τοῖς ἄλλοις, ὑμεῖς οἱ βλέποντες κάρφος ἐν τῷ ὄμματι τῶν ἄλλων, ἴδετε κάλλιον τὴν ἐν ὄμματι ὑμῶν δοκόν.

῾Ο ἐπὶ τῶν κτημάτων ὑπουργὸς κ. Κάρπ. Διατί δὲν ἀναμένετε τὴν εἰς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ κ. Στούρζα ἀπάντησιν;

Σ. Σένδρεας. Τὴν ἐπερώτησιν ταύτην ἀναμένετε ὑμεῖς, ἐπιθυμῶν ἵνα διὰ συγκαταβατικῆς ψήφου τῆς Γερουσίας πλυθῆτε... (Θόρυβος, διαμαρτυρίαι).

Γ. Φωτίν. Ἡμεῖς δὲν δίδομεν συγκαταβατικὴν ψῆφον. 'Εσεβάσθημεν ἀείποτε ὑμᾶς, κ. Σένδρεα· ἀλλ' εἶναι ὅλως ἄπρεπον νὰ λέγητε ὅτι δίδομεν ψῆφον εὐαρεσκείας. (Θόρυβος).

Στρατηγὸς Β. Κωσταφόρος. 'Αποσύρατε τὴν ὑμετέραν φράσιν, κ. Σένδρεα! (Θόρυβος).

Θ. Λερέσκος. Εἴπετε ὅτι διέφυγεν ὑμᾶς ἡ λέξις. (Θόρυβος).

Σ. Σένδρεας. ῾Ο κ. Φωτὶν ὀργίζεται χωρὶς νὰ ἐννοῇ τί εἶπον. Δὲν εἶπον ὅτι ἡ Γερουσία θὰ δώσῃ συγκαταβατικὴν ψῆφον· εἶπον ὅτι ὁ ὑπουργὸς διανοεῖται τοῦτο.

Γ. Φωτίν. Διεστρέψατε τὴν φράσιν, ἀλλ' ἀργά... (Θόρυβος).

Σ. Σένδρεας. Οὕτως ἐγὼ ὡμίλησα καὶ λυποῦμαι ὅτι δὲν μ' ἐνοήσατε.

Πρόεδρος Γ. Καντακουζηνός. Παρακαλῶ νὰ ἐπανέλθητε εἰς τὸ ζήτημα. ῎Αφετε τοὺς διαλόγους.

Σ. Σένδρεας. Καίτοι ὁ λόγος μου διεκόπη, κύριε στρατηγέ, ἐγὼ ὅμως ἀπεφάσισα νὰ προβῶ περαιτέρω. Φρονῶ, κύριοι, ὅτι μεθ' ὅσα εἶπον οὐδεὶς ἀνὴρ πεφωτισμένος ὁ μὴ ὁμολογήσων ὅτι, μετὰ τὴν ἀρχὴν ἣν ἐφηρμόσατε ἐν τῇ ὑποθέσει Βέδμαρ, ἡ πρὸς τὴν 'Ελλάδα διάστασις οὐδὲν ἔχει πρακτικὸν ἀποτέλεσμα.

῞Ενεκα τούτου, περαίνω τὸν λόγον μου, ἀναγινώσκων ἐκ δευτέρου τὴν ἐμὴν τροποποίησιν, παρακαλῶν ἵνα λάβητε αὐτὴν ὑπ' ὄψει. 'Ιδοὺ ἡ τροποποίησίς μου·

„῾Ο τρόπος δι' οὗ ἡ κυβέρνησις τῆς ῾Υμετέρας Μεγαλειότητος διεξάγει τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα ἐμβάλλει εἰς ταραχὴν τὸ φρόνημα τοῦ ἔθνους, μὴ ὑπάρχοντος ἐν ταῖς ὑποθέσεσι νήματος ὁδηγοῦ καὶ τῆς ἐφαρμογῆς στερουμένης λογικῆς!

Πρόεδρος Γ. Καντακουζηνός. Κατὰ τὸ 66ον ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, ὀφείλω νὰ ἴδω ἂν ὑπάρχωσι πέντε γερουσιασταὶ ὑποστηρίζοντες τὴν τροποποίησιν.

Φωναί. ῾Υπάρχουσι.

— Συμβουλευθείσης τῆς Γερουσίας, εὑρίσκονται πέντε γερουσιασταὶ ὑποστηρίζοντες τὴν τροποποίησιν.

— 'Εξετάζεται ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀντιπροσώπων.

Α. Λαουριάν, εἰσηγητής. Κύριοι γερουσιασταί, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπορρίπτει παμψηφεὶ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Σένδρεα, λυπουμένη ὅτι ὁ κ. Σένδρεας δὲν ἠδυνήθη μέχρι τοῦδε νὰ εὕρῃ τὸ ὁδηγὸν νῆμα τῆς κυβερνήσεως ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ! ('Επευφημίαι).

'Αλ. Λαχωβάρης, ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν. Κύριοι γερουσιασταί! ῾Υπάρχει ῥήτρα λέγουσα· ῾Ο κατάδικος ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ 24 ὥρας, ἵνα καταρασθῇ τοὺς δικαστάς. Τοῦτο δηλοῖ ὅτι ὁ ἀλγῶν ἐπὶ ἀπολεσθείσῃ δίκῃ δικαιοῦται νὰ καταρασθῇ τοὺς δικαστάς, δικαιοῦται νὰ διερμηνεύσῃ τὴν δυσαρέσκειαν καὶ λύπην αὐτοῦ. Τὸ δικαίωμα τοῦτο κέκτηται καὶ ὁ κ. γερουσιαστής, ὁ ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλγήσας βαθύτατα ἐπὶ τῇ ἀγορεύσει μου ἐν τῇ βουλῇ, ἀγορεύσει διαλαμβανούσῃ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν τὴν ἀλήθειαν, ἐρειδομένην ἐπὶ γεγονότων καὶ ἀψευδῶν χρονολογιῶν, ἀλγήσας, λέγω, βαρύτερον ἐπὶ τῇ κρίσει τῆς βουλῆς, ἥτις ἀπεδέξατο μεθ' εὐαρεσκείας τὰς ἐμὰς ἐκτιμήσεις. ῾Ο κ. Σένδρεας ἀπεπειράθη νὰ μειώσῃ ἐν τῇ γερουσίᾳ τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ἐκδικήσῃ τὸ κόμμα αὐτοῦ.

'Αλλ' ὁ κύριος οὗτος οὐχὶ ἐντὸς 24 ὡρῶν, ἀλλὰ μετὰ μίαν ὅλην ἑβδομάδα παρίσταται ὧδε μένεα πνέων καὶ οὐχὶ ἅπαξ, ἀλλὰ τρὶς ἐπέπεσε λάβρως κατ' ἐμοῦ. Καὶ ἐν πρώτοις μὲν ὁ κ. Δημητ. Στούρζας διὰ τοῦ πλείστου μέρους τοῦ λόγου αὐτοῦ προσωπικῶς πρὸς ἐμὲ ἀποτεινόμενος καθήψατο τῶν ἐκτιμήσεών μου· ἤδη ὁ κ. Σένδρεας, ἀγνοῶ διατί, ᾐσθάνθη ἑαυτὸν μᾶλλον προσβεβλημένον ἐκ τοῦ λόγου μου καὶ δὶς ἠγόρευσεν ἐναντίον μου. Φρονῶ ὅτι, ἂν ἡ γερουσία ἐπιτρέψῃ αὐτῷ ν' ἀγορεύσῃ καὶ τρίτον, ὁ κ. Σένδρεας θὰ πραγματευθῇ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν καὶ διὰ τῶν αὐτῶν φράσεων. . . . .

῎Ελθωμεν εἰς τὸ ζήτημα ὅπερ ὑποβάλλετε, κύριε Σένδρεα, διὰ τῆς ὑμετέρας τροποποιήσεως. Μέμφεσθε ἡμῶν ὡς μὴ ποδηγετουμένων δῆθεν ὑπὸ νήματος ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ἡμῶν πολιτικῇ. 'Αλλὰ καὶ ἡ ὑμετέρα ἀγόρευσις δὲν ἔχει οὔτε νῆμα οὔτε σειράν, διότι, παρὰ πᾶσαν τὴν προσοχήν μου, ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἐνόησα μεγάλα πράγματα. ῾Ομιλοῦντες περὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, περιωρίσατε τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ρωμουνίας ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς συνθήκαις καὶ ταῖς ὑποθέσεσι Ζάππα καὶ Βέδμαρ. 'Εντεῦθεν ἥψασθε τοῦ ζητήματος τῆς ἐξαγωγῆς ἡμῶν εἰς Τουρκίαν καὶ 'Ελλάδα, εἶτα ἐπηδήσατε εἰς τὸν Πλάτωνα, τὸν 'Αριστείδην καὶ τοὺς ἄλλους μεγάλους ἄνδρας τῆς ἀρχαίας 'Ελλάδος. Ἡ ὑμετέρα ἀγόρευσις, λέγω, δὲν ἔχει σειρὰν καὶ νῆμα, διότι

οὐδόλως ἅπτεται τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τοῦθ' ὅπερ μὲ ἀπαλλάσσει τοῦ κόπου τῆς ἀπαντήσεως. Εἶναι παράδοξον τῇ ἀληθείᾳ, μέγας ἀνὴρ τοῦ φιλελευθέρου κόμματος, ἀνὴρ ἤδη γερουσιαστὴς καὶ ἄλλοτε πρεσβευτὴς, πολλάκις συνδιαλεξάμενος πρὸς ὑπουργοὺς τῶν ἐξωτερικῶν καὶ μάλιστα πρὸς δοῦκας, νὰ περιορίζῃ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ρωμουνίας ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα! Ἀλλ' ἐπειδὴ δὶς περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ὁμιλεῖτε, φαίνεται ὅτι ἐνδιαφέρεσθε πολὺ περὶ Ζάππα.

Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ πραγματευθῶ τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν νομικὴν αὐτοῦ ἔποψιν.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

(ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ")

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 12 Δεκεμβ. 1892

Τὴν ἑβδομάδα ταύτην εἰσήχθη ἐνώπιον τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τῷ ἀγγλικῷ προξενείῳ ἑδρεύοντος δικαστηρίου ἡ αἴτησις περὶ ἀποζημιώσεως τῆς αὐστριακῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρείας «Lloyd» διὰ τὴν καθ' ἑνὸς τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς σύγκρουσιν ἑτέρου ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου ἐν τῷ ὁρμητηρίῳ τοῦ Σουλινᾶ. Κατὰ τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν, σύγκρουσις πλοίων, γενομένη ἐν καθωρισμένῃ ἀποστάσει ἀπὸ τῆς ἀκτῆς εὐρωπαικοῦ τινος κράτους, δικάζεται ἀπὸ τὰ δικαστήρια τοῦ κράτους αὐτοῦ οἱαδήποτ' ἂν ᾖ ἡ σημαία τῶν συγκρουσθέντων πλοίων. Ἐξαιρεῖται τοῦ γενικοῦ τούτου κανόνος ἡ Τουρκία μόνον, εἰς τὰ δικαστήρια τῆς ὁποίας δὲν ἔχουσιν ἐμπιστοσύνην αἱ εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις καὶ διὰ τοῦτο μετ' αὐτῆς συνυπέγραψαν συνθήκας περὶ ἑτεροδικίας. Πρό τινων ἐτῶν ἰταλικὸν ἀτμόπλοιον συγκρουσθὲν μετ' ἀγγλικοῦ περὶ τὰς ἀκτὰς τῆς Ἰονικῆς θαλάσσης, ἐπειδὴ εὑρέθη ὅτι ἡ ἀπόστασις τῆς συγκρούσεως ἦτο ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς δικαίου ὁριζομένης ἀποστάσεως ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, ὑπῆχθησαν ἀμφότεροι, ἰταλοὶ καὶ ἄγγλοι, εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις δικαστήρια, τὰ ὁποῖα ἁρμοδίως ἐδίκασαν. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, τῆς ἐν αὐτῷ τῷ λιμένι τοῦ Σουλινᾶ γενομένης συγκρούσεως, ἡ ἀπόκρουσις τῆς δικαιοδοσίας τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων ἐστὶ παράνομος καὶ κατ' ἀρχὴν ἀντικειμένη εἰς τὰ νόμιμα, ἅτινα αἱ εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις ἀναγνωρίζουσι καὶ σέβονται, προσβλητικωτάτη δὲ διὰ τὴν ρωμουνικὴν δικαιοσύνην καὶ ἐν γένει πρὸς τὰς ρωμουνικὰς ἀρχάς. Δύο δυνάμεις, ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ἀγγλία, φίλα φρονοῦσαι πρὸς τὴν Ρωμουνίαν, ὑβρίζουσι τὰ ρωμουνικὰ δικαστήρια, προβάλλουσιν, ἐν χριστιανικῷ κράτει, δικαιώματα ἑτεροδικίας καὶ διὰ ποῖον λόγον; διότι ὁμολογοῦσιν αὐτὸ παρρησίᾳ, δὲν ἐμπιστεύονται εἰς τὰς γνώσεις καὶ τὸ ἀδιάφθορον τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων. Ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἄλλων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, βεβαίως θὰ ἦτό πως δικαιολογήσιμος ὁ λόγος οὗτος, ἀλλὰ λόγου προκειμένου περὶ Αὐστρίας, τῆς ὁποίας τὸ ἀδιάφθορον τῶν δικαστικῶν καὶ πολιτικῶν αὐτῆς ἀρχῶν ἐστιν ὕποπτον τοὐλάχιστον, ἡ αὐστριακὴ ἀπαίτησις νὰ δικασθῇ ἐνώπιον ἀγγλικοῦ δικαστηρίου ἀναρμοδίου ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ καὶ νὰ προσβάλλῃ δι' ὀλίγα κερμάτια χρυσοῦ τὴν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς, ὡς εἰπεῖν, διατελοῦσαν Ρωμουνίαν, ἐστὶν ἥκιστα πολιτική. Ἡ περίστασις αὕτη πρέπει νὰ διδάξῃ τοὺς ρωμούνους· ἀνάγκη νὰ παύσωσι περιαυτολογοῦντες, νὰ ἀρχίσωσι δὲ νὰ ἐρωτῶσι, κατὰ τὸ εὐαγγελικὸν λόγιον· τίνας λέγουσιν αὐτοὺς οἱ ἄνθρωποι εἶναι, καὶ νὰ φροντίσωσι νὰ σχηματίσωσι πρώτιστα πάντων δικαστὰς καὶ οὐχὶ νόμους. Οἱ ἐρωτηθησόμενοι δὲ οὗτοι ἄνθρωποι δὲν πρέπει νὰ εἶναι οἱ ἐν Βιέννῃ, ἐν Βερολίνῳ ἢ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ δημοσιογράφοι, οἵτινες διὰ πολιτικοὺς λόγους τῆς ἡμέρας ἐκθειάζουσιν ἐκεῖνον, ὃν αὔριον ὑβρίζουσιν, ὅταν οἱ πολιτικοὶ οὗτοι λόγοι ἐκλείψωσιν, ἀλλ' ἐκείνους, οἵτινες ἐν τῇ προόδῳ τῶν ρωμούνων ἔχουσι σταθερὸν συμφέρον, ἢ εἶσιν ἀληθῶς φιλάνθρωποι. Οἱ ρωμοῦνοι ἀπέδειξαν εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅτι δύνανται νὰ προκόψωσιν. Ὁ Ἀλέξανδρος Στούρτζας, ἐκ μητρὸς μόνον ἐτύγχανεν ἑλληνικῆς καταγωγῆς, ἐκ δὲ πατρὸς ἦν ἀληθὴς Μολδαβὸς, καὶ μόλα ταῦτα ἀπέκτησε μέγα εὐρωπαικὸν ὄνομα ὡς σοφὸς διακεκριμένος, τοῦ καιροῦ προτόντος δύνανται ν' ἀποκτήσωσι καὶ πολιτικὸν Καποδίστριαν, συγγραφέα καὶ κριτικὸν ὡς τὸν Κοραῆν, νομοδιδασκάλους τοιαύτης εὐρωπαικῆς ὑπολήψεως, οἷος ἦν ὁ Ποτλῆς καὶ οἷος τυγχάνει σήμερον ὁ Οἰκονομίδης, μὲ τὸν καιρὸν δὲ ἴσως ἀναφανῇ καὶ παρ' αὐτοῖς μεγάλης ὁλκῆς ἐπιστήμων, οἷος ἦν ὁ μακαρίτης Νικολαΐδης, ὁ ἐν Παρισίοις ἐκδίδων τὰ Analectes mathématiques. Τοιαῦτα ἔργα πρέπει νὰ ἀποδείξωσιν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ οὐχὶ τὰ ἄρθρα τῆς Ρωμουνικῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς Lupta, διὰ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐντρέπωνται ἐὰν σωφρονῶσι. Τὸ καθ' ἡμᾶς, ὅταν ἴδωμεν τοὺς ρωμούνους προσδεύοντας, ὅταν ἴδωμεν ὅτι ἓν κἂν ἔργον τῶν σοφῶν αὐτῶν μετεφράσθη εἴς τινας τοὐλάχιστον εὐρωπαικὰς γλώσσας, ὅπως πολλὰ τοῦ Κοραῆ μετεφράσθησαν εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαικὰς, ἐξαιρουμένης ἴσως τῆς ρωμουνικῆς, θέλομεν ὑπερευχαριστηθῇ, διότι θεωροῦμεν αὐτοὺς ἐν πνεύματι ἀδελφοὺς, εἰς ὧν τὴν πρόοδον συνέτεινον σπουδαίως οἱ πατέρες ἡμῶν.

Ο.

GASTON DESCHAMPS

Η ΝΥΝ ΕΛΛΑΣ

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ)

(Συνέχεια).

Ὁπωσδήποτε, ἡ κἄπως ἀτάσθαλος ὡραιότης, τὸ προκλητικὸν ἀλλὰ καὶ ἀμείλικτον τῆς ἑαυτῶν χάριτος εἰσὶν ἄξια τῆς μακραίωνος τῆς φυλῆς αὐτῶν φήμης, καὶ οὐδόλως ἄπορον ἂν πολλαὶ ἀσθενεῖς κεφαλαὶ ἐγένοντο θύματα.. Εἰσὶ λίαν ἄστατοι καὶ ἰδιότροποι, ἔχουσι δὲ ἰδιάζον τι γόητρον ὅπερ δὲν ἀπαντᾷ ἐν τῇ λοιπῇ Ἀνατολῇ. Αἱ Ρωμουνίδες εἰσὶν ἐπιβλητικαὶ καὶ ἑλκυστικαί· ἀλλ' οἱ μεγαλοπρεπεῖς αὐτῶν ὀφθαλμοὶ φαίνονται πνιγόμενοι ὑπὸ μέθης, τὰ δὲ θέλγητρά των στεροῦνται ζωῆς. Αἱ Σμυρναῖαι, μετὰ τῆς εὐσάρκου καὶ μαλακῆς αὐτῶν ὡραιότητος, ὑπερβαλλόντως μηκύνουσι χρωματίζουσαι τοὺς ὀφθαλμούς των, ἡ δὲ ἀνατολικὴ νωχέλεια καὶ τὸ νωθρὸν λίαν ἀναμιμνήσκει τὴν ἀδράνειαν τοῦ χαρεμίου. Αἱ κομψαὶ νεάνιδες ἃς βλέπει τις τὰς κυριακὰς διερχομένας τὴν ὁδὸν Πέραν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπιμελῶς συνεσφιγμέναι, ἐψιμμυθιωμέναι καὶ μυροβόλους εἰσὶ δυστυχῶς οὐχὶ ἀμιγοῦς αἵματος, ἐν τῷ βαδίσματι δ' αὐτῶν ὑπάρχει τι τὸ κοσμοπολιτικὸν, τὸ διεθνὲς οὕτως εἰπεῖν, ὅπερ ἀρκούντως ἀποδεικνύει ὅτι πολυάριθμοι κατακτηταὶ, ἐκτὸς τῶν Τούρκων, ἐπὶ μακρὸν ἐδέσποσαν τῆς χώρας. Αἱ Ἀθηναῖαι, κἂν ἔτι ὑποτεθῇ ὅτι δὲν κατάγονται ἅπασαι ἀνεξαιρέτως ἀπὸ τοῦ Περικλέους καὶ τῆς Ἀσπασίας, εἰσὶν ἐν τούτοις αἱ θυγατέρες τῆς αὐτῆς λεπτῆς φυλῆς, τῆς αὐτῆς θερμῆς χαρᾶς καὶ φωτεινῆς γῆς· οὐχὶ διότι εἰσὶ πεπλασμέναι κατὰ τοὺς κανόνας τῆς κλασικῆς τέχνης· ὁμοιάζουσι μᾶλλον πρὸς ἀγαλμάτια τῆς Τανάγρας ἢ πρὸς τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου, τὸ δὲ ἀπαθὲς αὐτῶν καὶ σκληροτράχηλον ἐμφαίνει τὴν γειτνίασιν τῆς ἀλβανικῆς φυλῆς. Ἐν γένει φέρουσι τὴν κόμην βαθυμέλαιναν, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς ἀπαστράπτοντας ὑπὸ τὸν πέπλον τῶν μακρῶν αὐτῶν βλεφαρίδων, ἀρρενωπὴν δὲ τὴν χροιὰν καὶ ὕπωχρον ἐκ ψιμμυθίου ὡς ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Περικλέους. Δεκαπενταετεῖς, εἰσὶν ἔτι ἀρκούντως ἰσχναί· ἀλλ' ἡ ἀττικὴ αὐτῶν ἰσχνότης εἶναι ἰσχνότης εὐεκτοῦσα καὶ ὡς εἰπεῖν εὔρωστος. Εἰκοσαετεῖς, ἀπολαύουσι τῆς πλήρους τοῦ κάλλους αὐτῶν ἀναπτύξεως ὅπερ ἀναθάλλει δίκην λαμπροῦ καὶ ἡλιοτραφοῦς ἄνθους. Οἶμοι, τὸ θέλγητρον αὐτῶν τὸ εἰς σκέψεις ἐμβάλλον διαρκεῖ ἐνίοτε ὅσον καὶ τὰ ῥόδα ὑπὸ τὸν ἀθηναϊκὸν οὐρανόν. Πολλάκις μετά τινων ἐνιαυτῶν ἀκμὴν τὸ εὐγενὲς καὶ καλλίμορφον αὐτῶν ἀφοῦ ἐπί τινα χρόνον ἀφικνεῖται μέχρι τοῦ ὀλυμπίου μεγαλείου, πλημμυρεῖ ἐν ὑπαρβαλλούσῃ εὐσαρκίᾳ. Θὰ ἐπανίδω ἄρα ποτὲ ἐν τῇ ἀρτιότητι τῆς χάριτος αὐτῶν τὴν Ἀρτεμισίαν Βλαχοπούλου, ἧς οἱ μεγάλοι ὀφθαλμοὶ ἀνεμίμνησκον τὴν βοώπιδα τοῦ Ὁμήρου Ἥραν; Τὴν Πηνελόπην Τελαμονίδου, ἧς ἡ πλουσία νεότης ἀπέπνεε τοσαύτην δρόσον καὶ λάμψιν; Τὴν Κλεοπάτραν Ἐπαμεινώνδα, ἧς ἡ κόμη ἦν μέλαινα ὡς ἡ νὺξ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὡμοίαζον δύο ἀστέρας; Τὴν Κατίναν Σταμπουλάκη μετὰ τῆς παιδικῆς αὐτῆς ἀθωότητος; Τὴν προσομοίαν καρυάτιδι τοῦ Ἐρεχθείου Φωφὼ Τουτούνογλου; Τὴν γελόεσσαν Εἰρηνοῦλαν Ταμβακοῦ, ἧς ὁ πατὴρ ἐπώλει βάμβακα ἐν Μαγχεστρίᾳ καὶ ἧτις εἶχεν ἀποκομίσει ἐκεῖθεν τὴν ξανθὴν κόμην, τὰς ροδοχρόους παρειὰς καὶ τοὺς γλαυκοὺς ἀγγλίδος μὶς ὀφθαλμούς; Τὴν Ἐσθὴρ della Calamità, τὴν κερκυραίαν παρθένον, ἣν ὁ Ραφαὴλ θὰ ἐξέλεγε μαδόναν του, αὐστριακὸς δὲ διπλωμάτης κατέστησε κόμησσαν; Πρὸ πάντων δὲ τὴν μικρὰν καὶ λεπτοφυᾶ Βίταν Περικλέους, ἧς ἡ θεία προτομὴ καὶ ἡ στιλπνὴ κόμη ἀνεστάτωσαν πολλοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ναυτικοῦ καὶ συνεταράξαν πολλοὺς ἀρχαιολόγους; Ποῦ εἶναι; Ἐὰν ἐπέπρωτο νὰ ἐπανέλθω εἰς Ἀθήνας, πρωτίστη μου φροντὶς θὰ ἦτο νὰ τρέξω εἰς τὸ ὑέλωμα τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ Αἰόλου φωτογράφου Μωραΐτου. Ὅτε κατέλιπον τὴν Ἑλλάδα ἦσαν ἐκεῖ ὅλαι παρατεταγμέναι, ἀκίνητοι καὶ προσμειδιῶσαι, καρφωμέναι ἐπὶ τοῦ τοίχου ὡς χρυσαλλίδες. Οἱ ἐπισκεφθέντες τὴν παγκόσμιον ἔκθεσιν ἠδυνήθησαν νὰ θαυμάσωσι τὰς θελκτικὰς ταύτας μορφάς. Ἡ κυβέρνησις των ἐξετίθει ταύτας μετὰ δικαίας ὑπερηφανείας. Καὶ τίς οἶδε; Προτιμώτερον ἴσως θὰ ἦτο νὰ θαυμάσῃ τις τὰ ἀκίνητα χαρακτηριστικά των καὶ τὴν βωδὴν λάμψιν τῆς ὡραιότητός των ἢ νὰ θεωρῇ τὰ πρόωρα αὐτῶν λείψανα.

Μετὰ τῶν θεαινῶν τούτων, ἢ μᾶλλον μετὰ τῶν διαδεξαμένων αὐτὰς, δὲν εἶναι δύσκολον νὰ διοργανώσῃ τις χορὸν κατάλληλον νὰ τέρψῃ καὶ τὰς πέντε αἰσθήσεις. Οἱ οἶκοι ἐν οἷς δέχονται εἰσὶν εὐάριθμοι ἀλλ' ἡ ὑποδοχὴ εἶναι πολυτελὴς καὶ φιλόφρων. Ἐὰν ἡ πόλις κατῳκεῖτο ἀποκλειστικῶς ὑπὸ Ἀθηναίων, θὰ ἦτο μελαγχολικὴ καὶ σιωπηλή. Εὐτυχῶς οἱ πλούσιοι τῶν Ἑλλήνων οἵτινες ἀνεζήτησαν τύχην ἀνὰ τὴν ὑφήλιον καὶ ἐπὶ τέλους εὗρον αὐτὴν ἐν Μασσαλίᾳ, Νέᾳ Υόρκῃ, Μαγχεστρίᾳ ἢ Καλκούτῃ, ἀτελῶς θ' ἀπήλαυον τῶν δολλαρίων, ρουβλίων, ἢ χρυσῶν αὐτῶν λουδοβικείων ἐὰν δὲν ἐκωδώνιζον αὐτὰ ἵν' ἀκούσωσιν οἱ ἐν τῇ πατρίδι παραμείναντες Ἕλληνες ἀσχολούμενοι περὶ πολιτικῶν καὶ δι' ὠμῶν δαυκίων τρεφόμενοι.

(Ἕπεται συνέχεια.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

(συνέχεια)

Ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ πρεσβεία
πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξ ωτερ. τῆς Ρωμουνίας.
Ἀρ. 75.

Βουκουρέστιον τῇ 27 Ἰανουαρίου 1892.

Ἡ Ἑλληνικὴ πρεσβεία λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσῃ τῷ βασιλικῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ τῆς Ρωμουνίας ὅτι οἱ κ.κ. Μάρκος Βρετὸς, πληρεξούσιος διευθυντὴς τοῦ οἴκου Γερμάνη καὶ Υἱοῦ καὶ Ἀνδρέας Παξινὸς, ἔγκριτος ἐν Βουκουρεστίῳ ἔμπορος, διωρίσθησαν, ἐντολῇ τοῦ ἐπιτετραμμένου τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν, ὁ μὲν κηδεμών, ὁ δὲ ὑποκηδεμὼν τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίνου Ζάππα, ἕλληνος ὑπηκόου, ἐν Γαλλίᾳ ἀποβιώσαντος, συνῳδὰ ταῖς διατάξεσι τῆς ἀπὸ τοῦ 1880 ἰταλορρωμουνικῆς προξενικῆς συμβάσεως, ἥτις καθορίζει ἐπίσης τὰ δίκαια καὶ τὰς προνομίας ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλλήνων προξένων.

Ἡ αὐτὴ τῷ αὐτῷ
Ἀρ. 99.

Βουκουρέστιον τῇ 29 Ἰανουαρίου 1892

Ἐν ἀκολουθίᾳ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 τρ. καὶ ὑπ' ἀρ. 75 διακοινώσεως, ἡ Ἑλληνικὴ πρεσβεία ἔχει τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσῃ τῷ βασιλικῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ ὅτι ἔκρινεν ἐπάναγκες νὰ διορίσῃ καὶ δεύτερον ὑποκηδεμόνα τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Κωνστ. Ζάππα, ἕλληνος ὑπηκόου, ἐν Βουκουρεστίῳ διαμείναντος, τὸν κ. Ἰωάννην Ἀλιμπέρτην, ἔγκριτον ἐν Γιουργέβῳ ἀποκατεστημένον ἔμπορον.

Ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ Β. Πρεσβεία
πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν.
Ἀριθ. 149.

Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 1)19 Φεβρουαρίου 1892.

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 102 ἀπὸ 1)13 ἰσταμένου ἐκθέσεώς μου καὶ τῶν τηλεγραφικῶν μου ἀνακοινώσεων, ὧν ἐγκλείστως ἀποστέλλω ἀντίγραφα, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ὅτι ἡ θέσις ἡμῶν ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος μέχρι τῆς σήμερον δὲν διευκρινίσθη καὶ δὲν θέλει διευκρινισθῇ πρὸ τῆς ἄρσεως τῶν ἐπιτεθεισῶν ἐπὶ τῆς κληρονομικῆς περιουσίας σφραγίδων καὶ τῆς βεβαιώσεως τῆς ὑπάρξεως ἢ οὐ διαθήκης· δέον πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ γνωρίζωμεν ἂν τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον πρόκειται νὰ διεκδικήσῃ τὴν εἰς αὐτὸ ἀνήκουσαν περιουσίαν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἢ καὶ τὴν τοῦ Κωνσταντίνου ἢ τέλος μέρος ἢ καὶ οὐδὲν ταύτης.

Δεύτερον ζήτημα μέχρι τῆς σήμερον μὴ διευκρινισθὲν εἶναι ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου στάσις τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, ἧς τὰς διαθέσεις δὲν εἴμεθα ἔτι εἰς θέσιν ἐπακριβῶς νὰ γνωρίζωμεν. Ἐκ τῆ συνομιλίας ἣν ἔσχον μετὰ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου καὶ ἧς ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης ἔλαβε γνῶσιν διὰ τῆς προηγουμένης μου ἐκθέσεως δὲν δύναταί τις νὰ προβῇ εἰς ἀσφαλῆ συμπεράσματα. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἀπουσιάζων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἕνεκα τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἀναμένεται σήμερον. Ἀπόφασιν ἔχω, συνεννοηθεὶς περὶ τούτου καὶ μετὰ τῶν κ.κ. Δαμασκηνοῦ καὶ Βοερέσκου, νὰ ζητήσω εἰς πρώτην μετὰ τούτου συνέντευξίν μου νὰ διευκρινίσω τὰς διαθέσεις τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως καὶ προλάβωμεν οὕτως ἐπιζημίους ἡμῖν ἀποφάσεις. Ἐκ τῆς συνεντεύξεως ταύτης μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ θὰ μάθωμεν ἂν ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἀποδέχηται κατ' ἀρχὴν τὴν διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ λύσιν τοῦ ζητήματος ἢ οὔ. Τὴν μὲν πρώτην περίπτωσιν θέλω θεωρήσει ὡς προσιωνίζουσαν εὐάρεστον ὑπὲρ ἡμῶν λύσιν, τὴν δὲ δευτέραν ὡς ἐνέχουσαν οὐχὶ καλὰς διαθέσεις.

Καθὰ τηλεγραφικῶς ἀνεκοίνωσα τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι ὡς ἐκ τῆς μὴ ἀφίξεως τοῦ ἐν Σουλινᾷ ὑποπροξένου καὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ ἀναπληροῦντός με κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προξενικῶν καθηκόντων κ. Νικολοπούλου, ὁ κ. Δαμασκηνὸς εὑρέθη ἠναγκασμένος ὅπως ὑποβληθῇ εἰς τὸ οὐχὶ ἄμικτον ταλαιπωριῶν ταξείδιον τοῦτο μέχρι Βροσθενίου πρὸς ἄρσιν τῶν ἐπιτεθεισῶν σφραγίδων εἰς τὴν αὐτόθι οἰκίαν καὶ διευκόλυνσιν ἑπομένως τῆς ἐν ταύτῃ προσκαίρου ἐναποθέσεως τοῦ νεκροῦ. Ἡ ἐν ἄλλαις περιστάσεσιν ὁμοίας φύσεως τυπικὴ αὕτη πρᾶξις προσλαμβάνει ἐπὶ τοῦ προκειμένου λίαν σοβαρὸν χαρακτῆρα καθόσον μέγα εἶναι τὸ συμφέρον τῆς ἀποκρύψεως ἢ καταστροφῆς τῆς διαθήκης παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς τοῦτο καὶ δέον ἑπομένως πάντα τὰ ἐξασφαλιστικὰ μέτρα νὰ ληφθῶσι κατὰ τὴν ἄρσιν τῶν σφραγίδων καὶ τὴν ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας.

Τὸν κ. Δαμασκηνὸν ἀναχωροῦντα ἐφωδίασα δι' ἐγγράφου τῆς Β. Πρεσβείας ἐξουσιοδοτοῦντος αὐτὸν ὅπως ἄρῃ ἐν μέρει ἢ τελείως τὰς ἐπιτεθειμένας σφραγίδας καὶ προβῇ εἰς τὴν ἀπογραφὴν ἂν ἤθελε θεωρήσει ταύτην χρήσιμον ἐν τῷ ἅμα.

Μεγάλας δυσχερείας παρενέβαλεν ἐν τούτοις ἡμῖν τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ρωμουνικὸν ὑπουργεῖον εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἄνω πράξεων. Ἐνῷ ἀπεδέχθη τὰς πρώτας αἰτήσεις τῆς Β. Πρεσβείας περὶ ἐπιθέσεως σφραγίδων ἐφ' ὅλης τῆς περιουσίας ὡς καὶ δευτέραν περὶ μερικῆς ἄρσεως τούτων, αἴφνης μεταβαλὸν γνώμην ἀνεκοίνωσε τῇ Β. Πρεσβείᾳ διὰ τῶν ἐγκλείστων ἐν ἀντιγράφῳ ρηματικῶν αὐτοῦ διακοινώσεων ὅτι δέον ἡ Πρεσβεία ν' ἀπευθύνῃ τὰς τοιαύτας αἰτήσεις της ἐνώπιον τῶν ἐγχωρίων δικαστηρίων. Δὲν ἐθεώρησα καλὸν νὰ ἀντεπεξέλθω κατὰ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἣν ζητεῖ νὰ ἐπιβάλῃ ἡμῖν τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον ἕνεκα τῆς λίαν καταπειγούσης φύσεως τῶν ἄνω αἰτήσεων περὶ ὧν ἦλθον εἰς ἀπ' εὐθείας συνεννόησιν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου. Ἐκ τῶν αἰτήσεων τούτων τῆς Β. Πρεσβείας αἱ ὑπ' ἀριθ. 75 καὶ 99 ἀφορῶσι τὸν διορισμὸν κηδεμόνων ἐπὶ τῆς περιουσίας ὅστις κατὰ τὰ ἤδη ἀποφασισθέντα ἀνακληθήσεται, ἡ ὑπ' ἀριθ. 135 τὴν καθόλου ἄρσιν τῶν σφραγίδων καὶ ἐνέργειαν ἀπογραφῆς καὶ τέλος τοῦ περιεχομένου τῆς ὑπ' ἀριθ. 137 αἰτήσεως ἧς ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης, εὐαρεστουμένη, θέλει λάβῃ γνῶσιν ἐκ τοῦ ἐγκλείστου ἀντιγράφου. Περὶ τῆς τελευταίας ταύτης ὑποθέσεως τῶν βοῶν ἐλήφθησαν τὰ δέοντα μέτρα ὡς διὰ τηλεγραφήματός του μοὶ ἀνακοινεῖ τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ κ. Δαμασκηνὸς ἐξ Urziceni τετράωρον ἀπέχοντος τοῦ Βροσθενίου.

Εὐπειθέστατος
Α. ΤΟΜΠΑΖΗΣ.

Ἡ αὐτὴ τῷ ρωμ. ὑπουργείῳ.
Ἀριθ. 137.

Βουκουρέστιον, 4/16 Φεβρουαρίου 1892

Ἐν τῇ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς βασιλικῆς πρεσβείας καὶ τοῦ πρωτοδικείου Ἰαλομίτσης ἐπισφραγισθείσῃ περιουσίας τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίνου Ζάππα περιλαμβάνεται ἐργοστάσιον οἰνοπνεύματος δημητριακῶν, οὗτινος αἱ ὑποστάθμαι χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν διατροφὴν ἐννεακοσίων περίπου βοῶν, ἀνηκόντων τῷ κ. Τριανταφυλλέσκῳ, ὅστις εἶχεν ἐνοικιάσει τοὺς σταύλους τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα ἀντὶ τριακοντακισχιλίων φρ. κατ' ἔτος.

Ἵνα μὴ αἰφνιδίως διακοπῇ ἡ θρέψις τῶν κτηνῶν τούτων, τοῦθ' ὅπερ σοβαρὰς θὰ ἐπέφερε συνεπείας τῷ κυρίῳ αὐτῶν, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς βασιλικῆς πρεσβείας τῇ συμπνοίᾳ τοῦ πρωτοδικείου Ἰαλομίτσης κατέλιπε τῷ πρώην διευθυντῇ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ μακαρίτου Κ. Ζάππα, ὃν διώρισαν δικαστικὸν φύλακα, ἐντεταλμένον τὴν φρούρησιν τῶν σφραγίδων, ποσότητά τινα γεννημάτων καὶ τὴν ἐντολὴν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν κατασκευὴν τῶν οἰνοπνευμάτων ἐφ' ὅσον ἀποβαίνει ἀπαραίτητον διὰ τὴν τῶν κτηνῶν συντήρησιν.

Τῆς ἐν λόγῳ ποσότητος ὅμως ἐλαχίστης οὔσης ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ κατὰ συνέπειαν ἀνεπαρκοῦς, ἡ ἑλληνικὴ πρεσβεία λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσῃ τὸ βασιλικὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα εὐαρεστούμενον διαβιβάσῃ τὰς ἀπαιτουμένας ὁδηγίας τοῖς οἰκείοις πρωτοδικείοις, ὅπως, τῇ συμπράξει τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς βασιλικῆς πρεσβείας, προβῶσιν εἰς τὴν ἀποσφράγισιν μιᾶς τῶν ἀποθηκῶν, ἐπαφίνοντες τῷ δικαστικῷ φύλακι τὴν εὐθύνην τῆς εἰς τοὺς οἰκείους λογοδοσίας τῆς διαχειρίσεώς του.

Τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον τῆς Ρωμουνίας πρὸς τὴν Βασιλικὴν Πρεσβείαν
Ἀριθ. 2306.

Βουκουρέστιον, 4 Φεβρουαρίου 1892.

Εἰς ἀπάντησιν τῶν διακοινώσεων τῆς βασ. ἑλληνικῆς πρεσβείας ὑπ' ἀριθ. 135 καὶ 137 ὑπὸ ἡμερομηνίαν 3)15 καὶ 4)16 τρέχ., τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς πρεσβείας ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἐν ὀνόματι τῶν αἰτήσεων αὐτῆς παρεμβάσεως τοῦ ὑπουργείου, ἅτε τῶν ἐν λόγῳ

ζητημάτων ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν ἀφισταμένων τῶν διὰ διπλωματικῆς ὁδοῦ κανονιζομένων.

Ἐν τῇ παρούσῃ περιπτώσει τῇ προξενικῇ ἀρχῇ καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης τῇ πρεσβείᾳ ἀπόκειται νὰ τεθῇ ἐν ἀπ' εὐθείας συνεννοήσει μετὰ τῆς ἁρμοδίου ρωμουνικῆς δικαστικῆς ἀρχῆς.

Ἕπεται τοῦ αὐτοῦ πνεύματος ἀπάντησις εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 75 καὶ 79 διακοινώσεις τῆς βασ. πρεσβείας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ πρεσβεία
πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερ. τῆς Ἑλλάδος.
Ἀρ. 180.

Βουκουρέστιον τῇ 14 Φεβρουαρίου 1892.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακοινώσεών μου ἡ Υ. Ε. γνωρίζει ὅτι ἡ Β. πρεσβεία πάντα ἔλαβε τὰ δυνατὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διαθήκης τοῦ Κωνστ. Ζάππα, ἧς ἡ ὕπαρξις δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς γεγονὸς καθ' ἃς ἀρύομαι καθ' ἡμέραν πληροφορίας. Καίτοι ἡ στρατιωτικὴ φρουρά, ἡ ἀπὸ τῆς χθὲς αὐτόθι ἐγκαταστᾶσα, ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀρκοῦσα ἐγγύησις, οὐδὲν ἧττον ἀνέμενον τὸν ὑποπρόξενον ἐν Σουλινᾷ κ. Καμμένον ὅπως ἀμέσως δώσω αὐτῷ διαταγὴν νὰ μεταβῇ εἰς Βροσθένιον καὶ συντελέσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος μὲν εἰς τὴν διαφύλαξιν τῶν σφραγίδων, μετὰ τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀποσφραγίσεως καὶ συντάξεως ἀπογραφῆς. Ἀτυχῶς ὅμως ὁ κ. Καμμένος ἅμα φθάσας ἐνταῦθα ἠσθένησεν ἐξ ἐρυσιπέλατος καὶ ἡ ἐνταῦθα παρουσία του μέχρι τῆς ἰάσεώς του κατέστη ἀνωφελής.

Αἱ πληροφορίαι ἃς καθ' ἑκάστην ἀρυόμεθα περὶ τῶν διαθέσεων τῆς Ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, ὅσον ἀφορᾷ εἰδικῶς τὴν περιουσίαν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἐμβάλλουσιν ἡμᾶς εἰς δικαίας ἀνησυχίας.

Κατὰ ταύτας ὁ δικηγόρος τοῦ Δημοσίου ὁ ἐπιφορτισθεὶς τὴν σύνταξιν τῆς αἰτήσεως ἐκ μέρους τούτου περὶ διακατοχῆς τῆς ἄνω περιουσίας, ἔχει ἤδη προπαρασκευάσῃ ταύτην καὶ ἀναμένει μόνον διαταγὴν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου ὅπως τὴν ὑποβάλῃ. Ἡ θέσις ἡμῶν εἶναι τοσούτῳ μᾶλλον δυσχερής, ὅσῳ ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δυνάμεθα ἐπὶ τῇ ἁπλῇ ταύτῃ πληροφορίᾳ νὰ προβῶμεν παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ εἰς τὰ μέτρα ἐκεῖνα, εἰς ἃ ἀμέσως θέλομεν προβῇ ἅμα ἡ πληροφορία αὕτη καταστῇ γεγονός. Δὲν εὕρομεν ὅμως ἀφ' ἑτέρου ὅτι καὶ ἡ ἀπραξία ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ εὐάρεστα ἀποτελέσματα, διὸ καὶ προέβημεν μετὰ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ πρῶτον μὲν εἰς διάβημα παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῷ, δεύτερον δὲ εἰς ὅμοιον παρὰ τῷ κ. Κὰρπ, ὑπουργῷ τῶν δημοσίων κτημάτων καὶ κ. Μαργιλομάν, τῆς δικαιοσύνης. Ὁ κ. Δαμασκηνὸς παρουσιασθεὶς ὑπ' ἐμοῦ εἰς τὰ ρηθέντα πρόσωπα ὡς καθηγητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεστημίου καὶ ἔχων εἰδικὴν ἐντολὴν παρὰ τῆς Β. κυβερνήσεως ὅπως ἐξομαλύνῃ τὰ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα, ἔτυχε λίαν εὐμενοῦς ἀκροάσεως, μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης δὲ αὐτὸν ἑτοιμότητος καὶ σαφηνείας ἐξέθηκε τὰ τοῦ ζητήματος εἴς τε τὸν κ. Λαχωβάρην καὶ τοὺς λοιποὺς ὑπουργούς. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερ. ὑπουργὸς μετὰ σπουδῆς ἐποιήσατο ἡμῖν δήλωσιν ὅτι τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα θεωρεῖ φύσεως οὐχὶ διπλωματικῆς καὶ ἐξερχομένην ἑπομένως τῶν ὁρίων τῆς δικαιοσύνης τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ὡμίλησε δὲ καὶ περὶ ἐκθέσεως, ὑποβληθείσης αὐτῷ παρὰ τοῦ κ. Ὀλανέσκου, συνεπείᾳ τῆς συνδιαλέξεως, ἣν μετὰ τούτου ἔσχεν ἡ Υ. Ε., προσθεὶς ὅτι ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου ἀδυνατεῖ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὸ περιεχόμενον ταύτης. Μετὰ τοῦτο ὁ κ. Λαχωβάρης δίδων τρόπον τινὰ συμβουλευτικὴν χροιὰν εἰς τοὺς λόγους του ἐπανέλαβε τὴν γνώμην, ἣν καὶ ἄλλοτε ἐξέφρασεν ἐν συνομιλίᾳ ἣν ἔσχον μετ' αὐτοῦ, ὅτι δηλαδὴ ἂν ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας ἀπεβίωσε πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Κώδικος Κούζα, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ διατάξεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου θέλουσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐφαρμοσθῇ, ἀφοῦ ὁ ἐπακολουθήσας Κῶδιξ τοῦ Καρατζᾶ οὐδεμίαν περιέχει διάταξιν περὶ τῆς ἱκανότητος τῶν νομικῶν προσώπων. Σημειωτέον ὅτι λέγων ὁ κ. Λαχωβάρης ἔλαβε σημείωσιν περὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ θανάτου τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀξιωματικός τις, δημοσιεύων ἐν τῷ λονδινείῳ «Χρόνῳ» μελέτην περὶ τῶν στρατῶν τῆς τριπλῆς συμμαχίας, ἰσχυρίζεται ὅτι παρὰ τὴν κατ' ἀριθμὸν ὑπεροχὴν τῶν γαλλο-ρωσσικῶν στρατῶν ἡ τριπλῆ συμμαχία θὰ δυνηθῇ ἐν περιπτώσει πολέμου νὰ λάβῃ ἐπιθετικὴν στάσιν ἕνεκα τῆς μείζονος ἐκτάσεως τῶν ἐδαφῶν, ἅτινα θὰ ὑπερασπίζωσιν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ρωσσία.

Τηλεγράφημα ἐκ Σοφίας πρὸς τὴν «Ἐφημερίδα τοῦ Φὸς» ἐπιβεβαιοῖ ὅτι ἐπίκειται συνοικέσιον τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου, προστίθησι μάλιστα ὅτι μετὰ τὰς ἑορτὰς ὁ ἡγεμὼν θὰ ἐπιχειρήσῃ δεκαπενθήμερον εἰς Ἀγγλίαν ταξείδιον καὶ ὅτι ἓν τῶν διακεκριμένων λονδινείων καταστημάτων ἀνέλαβε τὴν παντελῆ ἀνακαίνισιν τῆς ἐσωτερικῆς διακοσμήσεως τοῦ ἡγεμονικοῦ μεγάρου. Καὶ ἐν Σοφίᾳ γενικῶς φρονεῖται ὅτι τὴν μεταβολὴν τοῦ συντάγματος ἐπεχείρησαν χάριν ἐπιταχύνσεως τοῦ συνοικεσίου τοῦ ἡγεμόνος.

Ἀγγέλλεται ἐκ Βελιγραδίου ὅτι ὁ ἄλλοτε ὑπουργὸς Πιροσανὰτς ἐν φυλλαδίῳ δημοσιευθέντι ὑπὸ αὐτοῦ θερμῶς συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ σχεδίου τῆς ὁμοσπονδίας τοῦ Αἵμου, ἀλλ' ὅτι οἱ πολιτικοὶ κύκλοι τῆς σερβικῆς πρωτευούσης οὐδεμίαν σπουδαιότητα ἀποδίδουσιν εἰς τὸ φυλλάδιον τοῦτο, διότι ὁ Πιροσανὰτς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διάγει βίον ὅλως ἄσχετον πρὸς τὴν πολιτικήν, πρὸς οὐδὲν σερβικὸν κόμμα διατηρῶν σχέσεις.

ΤΟ ΟΙΚΤΡΟΝ ΤΕΛΟΣ ΕΝΟΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

(ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ)

ὑπὸ

Ν. Γ. ΔΟΣΙΟΥ, δ. φ.

(Συνέχεια)

Ἡ ποικιλία δὲ εἶτα τοῦ ταξειδίου ἡμῶν ἐκ Πρεβέζης εἰς Λευκάδα καὶ ἐντεῦθεν εἰς Πάτρας καὶ εἰς τὸν Ἰσθμὸν καὶ τὰ ἀστεῖα καὶ ἔσθ' ὅτε κωμικοτραγικὰ ἡμῶν τε καὶ ἄλλων συνταξειδιωτῶν ἐπεισόδια κατὰ τὰς ἀποβάσεις καὶ ἐπιβάσεις ἕνεκεν ἀπωλείας ἢ ἀλλαγῆς τῶν ἀποσκευῶν, συνετέλεσαν ὥστε νὰ εὑρεθῶμεν ἐπὶ τοῦ κλασικοῦ τῶν Ἀθηνῶν ἐδάφους περικεκυκλωμένοι ὑπὸ τῶν ἀφορήτων τοῦ κονιορτοῦ τοῦ Ἰουλίου νεφῶν, χωρὶς σχεδὸν νὰ τὸ αἰσθανθῶμεν. Κατελύσαμεν εἰς ξενῶνα τινὰ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ δωματίῳ καὶ ἀφοῦ περιεποιήθημεν ὀλίγον τὸν ἕνεκεν τῆς ναυτιάσεως, ὑφ' ἧς ἀμφότεροι προσεβλήθημεν, εἰς κακὴν κατάστασιν εὑρισκόμενον στόμαχόν μας καὶ τὴν ἀξιοθρήνητον ἕνεκεν τοῦ κονιορτοῦ περιβολήν μας, μετέβημεν εἰς τὸ πρῶτον πιλοπωλεῖον καὶ ἐπρομηθεύθημεν πίλους ὅπως ἀποσκορακίσωμεν τὸ ἐρυθρὸν καὶ τουρκικὸν φέσι καὶ τὴν χονδροειδῆ τριῶν γροσίων σκιάδα,(1) ἣν ἐφέρομεν καθ' ὁδὸν πρὸς προφύλαξιν ἐκ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου.

Ζήτημα ἠγέρθη μεταξύ μας, ἐὰν ἔπρεπε νὰ ὑπάγωμεν εἰς συνάντησιν τοῦ κ. Μελᾶ, πρὸς ὃν ἐκομίζομεν συστατικὰς καὶ ἐρωτηματικὰς τῶν κυρίων ἐφόρων ἐπιστολὰς πιλοφοροῦντες ἢ φεσιφοροῦντες· τέλος ἐνίκησεν ἡ παιδικὴ γνώμη, νὰ φορέσωμεν μὲν καθ' ὁδὸν τοὺς καινουργεῖς ἡμῶν πίλους, οὓς πολλάκις ἐρεμβάσαμεν ἐν Ἰωαννίνοις, ἐνώπιον ὅμως τοῦ κ. Μελᾶ νὰ παρουσιασθῶμεν μὲ τὸ κάλυμμα τῆς πατρίδος, ἐκ φόβου μὴ ἐμποιήσωμεν αὐτῷ τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι μόλις πατήσαντες τὸ κλασικὸν καὶ ἐλεύθερον ἔδαφος ἐπεδόθημεν εἰς τὰ λοῦσα, ἅτινα ἐξ ἀκοῆς ἐγνωρίζομεν ὅτι ἀπεστρέφετο ὁ σεβάσμιος γέρων. Ἡ ἱστορικὴ παρὰ τὸ ταχυδρομεῖον οἰκία τοῦ κ. Μελᾶ, εἰς ἣν αὐθωρεὶ κατευθύνθημεν ὁδηγούμενοι παρ' ἑνὸς λούστρου, ἦν κεκλεισμένη, ἡμεῖς δὲ μετ' ἐπιμονῆς ἐκόπτομεν ἀφειδῶς τὰ ρόπτρα, μέχρις ὅτου ἐπληροφορήθημεν παρά τινος γείτονος, βαρυθέντος φαίνεται ν' ἀκούῃ τὸν κρότον, ὅτι ὁ κ. Μελᾶς διήρχετο οἰκογενειακῶς ἐν Κηφισίᾳ τοὺς μῆνας τῶν κυνικῶν καυμάτων καὶ ὅτι ἑπομένως ἔλειπον πάντες ἐκ τῆς οἰκίας. Εἴχομεν αὐστηρὰς καὶ ρητὰς παραγγελίας παρὰ τῶν κυρίων ἐφόρων νὰ μὴ ἴδωμεν μηδένα ἄλλον φίλον ἢ πατριώτην ἐν Ἀθήναις πρὶν ἢ ἐπιδώσωμεν τὰς διὰ τῆς σφραγῖδος τῆς κοινότητος ἐνσφραγίστους ἐπιστολὰς πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Νέστορα καὶ κηδεμόνα τῶν Ἠπειρωτῶν σπουδαστῶν, διὸ ἐθεωρήσαμεν ὡς καθῆκον ἡμῶν νὰ μὴ παρακούσωμεν εἰς τὴν ἐντολὴν ταύτην τῶν κυρίων ἐφόρων, ἀλλ' ὁμολογῶ ὅτι καὶ ἡ ἐπιθυμία καὶ ἀνυπομονησία ἡμῶν τοῦ νὰ γνωρίσωμεν τὸν διάσημον ἡμῶν συμπολίτην καὶ συγγραφέα τοῦ Γεροστάθου καὶ ἀνακοινώσωμεν αὐτῷ τὰ δίκαια παράπονά μας οὐκ ὀλίγον συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ φανῶμεν τόσῳ πρόθυμοι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παραγγελίας ταύτης τῶν συμπολιτῶν μας, περιφρονοῦντες τὸν ἀφόρητον τῶν Ἀθηνῶν καύσωνα, εἰς ὃν οὐδόλως ἤμεθα συνειθισμένοι. Συνεφωνήσαμεν λοιπὸν ἀγοραίαν ἅμαξαν, ὅπως μᾶς μεταφέρῃ εἰς Κηφισίαν καὶ πάλιν εἰς Ἀθήνας. Ὅτε ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τέλος τῆς ὁδοιπορίας, ἡ κόνις εἶχε καλύψει ὡς στρῶμα τέφρας τὰς μελαίνας ἡμῶν ἐνδυμασίας. Τὸ ὄχημα ἔστη ἐν τῇ μικρᾷ τῆς Κηφισίας πλατείᾳ, ἐν ᾗ ὁ ἱστορικὸς πλάτανος παρέσχεν ἡμῖν ὀλίγην σκιὰν καὶ ἀφοῦ ἀπετινάξαμεν ὑπ' αὐτὴν τὸν καλύπτοντα ἡμᾶς κονιορτὸν ἐν μέσῳ διαφόρων ἀστεϊσμῶν καὶ γελώτων, διότι ἀπομακρύναντες αὐτὸν ἐκ τῶν φορεμάτων τὸν συνεσωρεύσαμεν ἐπὶ τῶν λευκῶν ρινομάκτρων μας, ἅτινα ἦτον ἀδύνατον πλέον νὰ μεταχειρισθῶμεν ὅπως ἀπομάσσωμεν τὸν περιρρέοντα τὰ πρόσωπα ἡμῶν ἱδρῶτα Ἡ ἐξοχικὴ οἰκία τοῦ κ. Μελᾶ ἦν ἀκριβῶς ἀντικρὺ τῆς πλατείας, διὸ μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἐκρούσαμεν τὴν θύραν μετά τινος συστολῆς καὶ ἀνυπομονησίας, ἃς ἐπροξένουν ἡμῖν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ σοφοῦ ἡμῶν συμπολίτου καὶ τὸ ἄδηλον τῶν πληροφοριῶν, ἃς ἔμελλεν ἡμῖν νὰ δώσῃ. Ἡ θύρα ἠνοίχθη καὶ εἷς ὑπηρέτης ἐν στολῇ, μετὰ λευκῶν χειροκτίων καὶ λαιμοδέτου, πρὸ τοῦ ὁποίου ὑπεκλίθημεν ἐδαφιαίως ἐκλαβόντες αὐτὸν ἐν τῇ ἀγνοίᾳ καὶ ἀπειρίᾳ μας ὡς κύριον ὑψηλῆς περιωπῆς, ὑπουργόν τινα ἢ πρέσβυν, μᾶς ὡδήγησεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ σοφοῦ συγγραφέως τοῦ Γεροστάθου καὶ Χριστοφόρου. Εὕρομεν αὐτὸν ἐργαζόμενον καὶ ἀσπασθέντες τὴν δεξιὰν αὐτοῦ μετὰ βίας—διότι ἀνθίστατο, ἀλλ' ἡμεῖς τοιαύτην εἴχομεν ὁδηγίαν—ἐνεχειρίσαμεν αὐτῷ τὰς ἐπιστολὰς τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων. Μᾶς ἔνευσε νὰ καθίσωμεν ὑποδεικνύων ἡμῖν διὰ τῆς χειρὸς δύο σκίμποδας, ἐνῷ δὲ διέτρεχε διὰ τοῦ βλέμματος τὸ περιεχόμενον τῶν ἐπιστολῶν, ἡ γλυκεῖα αὐτοῦ φυσιογνωμία προέβαινε συνοφρυωμένη καὶ προεμήνυε θύελλαν· τὴν μεταβολὴν δὲ ταύτην ἀνησύχως παρηκολουθοῦμεν· ἀποπερατώσας τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐπιστολῶν ἠγέρθη ἐκ τῆς θέσεώς του καὶ σφίγγων τὰς ἐπιστολὰς εἰς τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐφώνησε μετὰ προφανοῦς ἀγανακτήσεως, ἥτις ἀφ' ἑνὸς μὲν μᾶς καθήδυνε, διότι ἐννοήσαμεν, ὅτι δὲν συνεμερίζετο τὴν γνώμην τῶν κυρίων ἐφόρων, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου μᾶς ἔκαμε καὶ νὰ τὰ χρειασθῶμεν, μὴ τυχὸν ἐθεώρει καὶ ἡμᾶς συνενόχους, τοσούτῳ αὐστηρῶς καὶ ὀργίλως ὡμίλει·—«Ἔχασαν τὰ μυαλά των οἱ πατριῶταί σας, παιδιά μου», μᾶς εἶπεν. «Τί ἀνοησίαι εἶναι αὐταὶ πάλιν! Σύ,—ἀποταθεὶς πρὸς τὸν φίλον μου—εἶσαι διὰ βυρσοδέψης; καὶ σύ—εἶπε πρὸς ἐμὲ—θὰ ἀνορύξῃς τὰ μυελὰ τῶν πατριωτῶν σου!! Διὰ τὴν βάναυσον βυρσοδεψικὴν ἀπαιτεῖται βάναυσος ὀργανισμὸς καὶ στιβαραὶ χεῖρες· τὸ αὐτὸ δὲ περίπου ρητέον καὶ διὰ τὴν ὀρυκτολογίαν· σεῖς δὲν δύνασθε ν' ἀνθέξητε εἰς τοιαύτας κακοπαθείας... Καὶ ἔπειτα ἡ ὀρυκτολογία ἔλειψεν εἰς τὴν ἀτυχῆ μας πατρίδα;... Ἡ πατρὶς τέκνα μου,—εἶπε πραϋνθεὶς ἔχει ἀνάγκην παιδαγωγῶν καὶ διδασκάλων... ἀμφότεροι πρέπει νὰ σπουδάσητε φιλολογίαν διὰ νὰ μὴ μὲ σκοτίζωσι κατ' ἔτος ζητοῦντες νέους καθηγητὰς καὶ διδασκάλους.

(Ἕπεται συνέχεια).

(1) Ἀχύρινον πῖλον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Λέγεται ἡ Α. Α. Υ. ὁ μέγας δοὺξ Ἀλέξιος, ἀδελφὸς τῆς Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας, θεῖος τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας θὰ παραστῇ ἐν Σιγμαρίγκεν εἰς τοὺς γάμους τῆς ἀνεψιᾶς του μετὰ τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου.

Ὁ μέγας δοὺς Ἀλέξιος Ἀλεξάνδροβιτς ἄγει τὸ 43ον ἔτος. Εἶναι γενικὸς ὑπασπιστὴς τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ἀρχιναύαρχος τοῦ στόλου, μετέσχε δὲ τοῦ τελευταίου ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου.

Στρατιωτικὸν συμβούλιον ἐγένετο χθὲς τὴν πρωΐαν ἐν τοῖς ἀνακτόροις. Παρῆσαν ἅπαντες οἱ διοικηταὶ τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, ὁ διοικητὴς τῆς μεραρχίας τῆς Δοβρουτσᾶς, οἱ γενικοὶ τῶν ὅπλων ἐπιθεωρηταὶ καὶ οἱ διοικηταὶ τῶν ταγμάτων ἐν οἷς γίνονται πειράματα διὰ τοῦ ὅπλου Μάνλιχερ.

Ἐσχολιάσθη λίαν ἡ ἐν τῷ Timpul ἀναδημοσίευσις τοῦ ἐν τῇ Λούπτᾳ περὶ τοῦ πρῴην στρατηγοῦ Μαϊκὰν ἀρθριδίου, ὅπερ καὶ ἡμεῖς ἐν περιλήψει μετηνέγκομεν.

Ἡ ἡμιεπίσημος Ρωμ. «Ἀνεξαρτησία» ἐπιτιμῶσα τὸν παρεκτραπέντα ὁμόδοξον λέγει· «Ὁ Timpul εἶναι πρὸ παντὸς συντηρητικὸν φύλλον καὶ ὄργανον τῆς κυβερνήσεως· ὅ,τι δὲ συγχωρεῖται τῇ «Λούπτᾳ» δὲν ἐπιτρέπεται τῷ Timpul».

Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον τοῦ φιλοπάτριδος καὶ ἐναρέτου ὁμογενοῦς ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἐν ἡλικίᾳ 57 ἐτῶν γεννηθέντος ἐν Λευκοβίτσῃ τῆς Ἠπείρου καὶ ἐν Καλαφατίῳ ἐγκατεστημένου.

Ἡ κηδεία αὐτοῦ ἐγένετο τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ ἐν Καλαφατίῳ μετὰ τῆς προσηκούσης πομπῆς.

Γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν!

Ἡ βασιλικὴ διεύθυνσις τῶν σιδηροδρόμων ὑπέβαλε τῷ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ὑπουργῷ κ. Ὀλανέσκῳ ἔκθεσιν τῶν ἀναγκαίων βελτιώσεων, ἀγορῶν ὑλικοῦ καὶ κατεπειγόντων ἔργων, ὁρίζουσα εἰς 74 ἑκατομμύρια τὰς μελλούσας δαπάνας. Τὸ ποσὸν τοῦτο καλυφθήσεται δι' εἰδικοῦ δανείου.

Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ἐξετροχιάσθη ἐμπορευμάτων ἁμαξοστοιχία παρὰ τὸν σταθμὸν Βαρβόσι ὡς ἐκ τῆς ἐπισωρεύσεως τῆς χιόνος.

Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀπὸ Βουκουρεστίου εἰς Γαλάζιον ἁμαξοστοιχία ἠναγκάσθη νὰ σταθῇ ἐν Βαρβόσι. Οἱ εἰς Γαλάζιον μεταβαίνοντες ἐπιβάται διήνυσαν τὸ ἐπίλοιπον τῆς ὁδοῦ ἐφ' ἁμάξης, οἱ δὲ εἰς Τεκούτσιον μεταβαίνοντες ἀνῆλθον ἐπὶ ἑτέρας ἁμαξοστοιχίας.

Ἕνδεκα βαγόνια ἐβλάβησαν· εὐτυχῶς οὐδὲν συνέβη δυστύχημα.

Κατόπιν τῆς ἐν τῇ βουλῇ ἀποτυχίας, οἱ ἐμποροϋπάλληλοι συνῆλθον χθὲς ἐν αἰθούσῃ τοῦ ξενοδοχείου Ρωμουνίας ὅπως συσκεφθῶσι περὶ τῶν ληπτέων μέτρων.

Ἡ μεταξὺ Βραΐλας—Γαλαζίου καὶ Γαλαζίου—Τούλτσης κυκλοφορία τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας τοῦ Δουνάβεως διεκόπη μέχρι τοῦ προσεχοῦς θέρους.

Ἡ ἀστυνομία συνέλαβε τέσσαρας τῶν αὐτουργῶν τῆς ἐν τῷ οἴκῳ Ὄλβριχ μετὰ διαρρήξεως κλοπῆς περὶ ἧς ἐγράψαμεν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ. Τούτων εἷς ὡμολόγησε τὸ ἔγκλημα προσθεὶς ὅτι καὶ ἄλλοι μετέσχον τῆς κλοπῆς, νῦν ἐν Πλοεστίῳ εὑρισκόμενοι. Αἱ καταθέσεις τῶν λοιπῶν εἰσὶ λίαν ἀντιφατικαί. Ἀστυνομικοὶ πράκτορες ἀπῆλθον εἰς Πλοέστιον πρὸς καταδίωξιν αὐτῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν δημοσίων κτημάτων θὰ λάβῃ προσεχῶς μέτρα πρὸς σύστασιν μετεωρολογικῶν γραφείων ἐν διαφόροις πόλεσι τοῦ κράτους.

Τὰ πτώματα τῶν ναυτῶν τῆς «Ἐλπίδος» μεθ' ὅλας τὰς γενομένας ἐρεύνας δὲν ἀνευρέθησαν, ἐκτὸς ἑνός, ὅπερ τὰ κύματα ἔρριψαν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς. Τὸ πλοῖον κατεποντίσθη.

Προχθὲς οἱ φύλακες τῶν ἀνακτόρων ἠναγκάσθησαν νὰ συλλάβωσι καὶ ὁδηγήσωσιν εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἄγνωστον ἐπιμένοντα νὰ εἰσέλθῃ ἐν τοῖς ἀνακτόροις ὅπως συνδιαλεχθῇ μετὰ τοῦ βασιλέως.

Κατόπιν ἐγνώσθη ὅτι ὁ ἀτυχὴς οὗτος εἶναι ἐκ Ρουστσουκίου, ὀνομάζεται Πέτρος Γλησεφλῆς καὶ πάσχει τὰς φρένας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16 Δεκεμβρίου.—Κατὰ τὸ „Φιγαρὼ" ἀντίγραφον ἐπιστολῶν τοῦ κ. Φοντάνα λίαν ἐνοχοποιητικὸν ἀνεκαλύφθη.

ΠΕΣΤΗ, 16 —Κατὰ τὸ τελευταῖον εἰκοσιτετράωρον ἓν μόνον κροῦσμα χολέρας ἐγνώσθη· οὐδεὶς θάνατος.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16.—Ἡ αὐτοψία τῆς σοροῦ τοῦ κ. Ρεϊνὰχ οὐδὲν ἴχνος δηλητηρίου ἀνεκάλυψεν. Ὁ ἰατρὸς Βρουαρδὲλ συνεπέρανε φυσικὸν θάνατον.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16.—Σοσιαλιστικὸν ἀντιπαναμικὸν συνέδριον ἀπεφάσισε νὰ διοργανώσῃ διαδήλωσιν πρὸ τῆς βουλῆς. Φαίνεται ὅμως ὅτι οἱ σοσιαλισταὶ πόρρω ἀπέχουσι τῆς πλήρους ὁμοφωνίας.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16 —Ἐν τοῖς καλῶς πεπληροφορημένοις κύκλοις διαψεύδεται ἡ εἴδησις ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ καταφύγῃ εἰς νέον ἐπὶ τῶν καπνῶν φόρων.

Ἡ «Βορειογερμανικὴ ἐκτίθησι τὴν ἀνάγκην τοῦ σχηματισμοῦ τετάρτων ταγμάτων πρὸς ἐλάττωσιν τῆς θητείας.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ καταστήματος ὀπτικῶν ὀργάνων A. Menu & Comp. (Ὁδὸς Βικτόρια Ἀριθ. 88).

Τῇ 17 Δεκεμβρίου 1892

Μεσονύκτιον	— 5.6
7 ὥρας πρωΐας	— 3.4
Μεσημβρία	— 1.5
Ὕψος βαρομέτρου	765.5
Οὐρανός	νεφελώδης

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ
C. Steriu & Comp.

19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.

Βουκουρέστιον, 17 Δεκεμβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ.. (R. per.).	100 —
5 „ χρεωλ. („ amort.)	97.25
4 „ „ „	83.50
6 „ Ὀμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	101.25
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	97.—
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	94.75
6 „ „ „ „ „	103.—
7 „ „ „ „ „	105.—
5 „ „ „ (Iasi f. urb).	83.50
10/000 Δάν.τάμ.συν.(pens.)	276.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	90.75
„ „ 5 „ 1890.	90.25

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ.	500	1662
Ἑταιρ. Dacia Rom.	200	417—
„ Nationalā	200	418
Constr. si lucr. publ.	250	148.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	100 85.
Λονδίνου	25.36.25
Βερολίνου	124.75
Ἀμβέρσης	100.75
Βιέννης	211.—
Λίρα ὀθωμανική	22 90

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΞΕΝΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Βιέννη, 16 10βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.58.—
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	313.—
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	119.25
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	120.60
„ „ Παρισίων	47.92
„ „ Βερολίνου „	59.25
„ „ Amsterd. „	—.—
Παρίσιοι 16 10βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 ½ %	105.10
„ „ 3 %	97.30
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 „	100.—
Δάνειον Ἑλλην. 5 „	334.50
Ὀθωμ. Τράπεζα	583.75
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	497.50
„ Lot turc.	—.—
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 13
„ „ Βιέννης	206.75
„ „ Ὀλλανδίας	206.06
„ „ Βερολίνου	122.25
Βερολῖνον 16 10βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R.	102.—
Νέα Ρουμουνικὴ Ῥέντα 4 %	82.40
„ amortis. 5 %	96.70
ρουβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	202,60
Δάνειον δημαρχείου	96 —
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου	—.—
„ „ Παρισίων δίμ.	—.—
„ „ Ὀλλανδίας „	—.—
„ „ Βιέννης	—.—
„ „ Ἀμβέρσης	—.—

Διδασκαλιστὴς πρωτοβάθμιος πτυχιοῦχος καὶ πεπειραμένος, ἔχων τὰς ἀρίστας συστάσεις καὶ διαμένων ἐν Βραΐλᾳ, διαθέτει ὥρας τινὰς πρὸς διδασκαλίαν. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἃς ἀποταθῇ ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν κ. Μ. Α. Δεληβακάλην.

„NAȚIONALA“
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ' ὅλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περὶ πτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνει ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ — **ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“** — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Καντιανίδης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γονατος
Γιουργέβῳ	Ι. Ἀλιμπέρτη	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἡλιάδης	Καλαφάτ	Κ. Μοσχάκη
Κοράμπια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσᾳ	Ἰωάν. Ψαράυτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταΐγάνιον	Κρενδιρόπουλος	. . . .	. . . . .

Ἐν Ρωσσία ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ. καὶ τὸ ἐν Κισνοδίῳ „Ἀδελφοὶ Συναδινοί

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΟΛΙΓΟΝ ΚΕΡΔΟΣ

Ὅσοι ἀκόμη δὲν τὸ ξεύρουν
Ἂς τὸ μάθουν μιὰ φορά,
Καὶ μὲ τὸ τραμβάϊ ἂς ἔλθουν
Νὰ ψωνίσουν εὐθυνά.

Ὑποδήματα δι' ἄνδρας
Διὰ Κυρίας καὶ παιδιά
Βγάζω 'ς τὸ Ἐργοστάσιό μου
Καὶ Σοσόνια στερεά.

Μὲ σεβδὼ διὰ τὰς Κυρίας
Μὲ φράγκα δέκα ἑπτά.
Καὶ μὲ χαμηλὸ τακοῦνι
Δεκαπέντε μοναχά.

Ἂν θέλετε μὲ τομαράκι
Μὲ δέκα φράγκα τὰ πωλῶ
Καὶ εἰς συναγωνισμὸ μεγάλο.
Τὸν καθένα προκαλῶ.

Δέχομαι παραγγελίας
Μὲ τὰς ἄνωθι τιμὰς
Καὶ ἀπέναντι δὲν πέρνω·
Ἂν σ' ἀρέσῃ τὸ βαστᾷς.

Κι' ἂν κανεὶς δαργιέται νὰ 'λθῃ!
Ἂς μοῦ κάμῃ μιὰ γραφὴ
Ἕνα μου ἄνθρωπον νὰ στείλω
Γιὰ νὰ συνεννοηθῇ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐργοστασίου ὑποδημάτων ἐν Βουκουρεστίῳ *Calea Călărașilor* 115.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

STRADA SOARELUI

(CURTEA VECHE) — CASA PENCOVICI

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΕΙΣ

ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΔΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζει, 141.

ΛΑΝΟΛΙΝΑ ΚΡΕΜΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ ΛΑΝΟΛΙΝΑ

Τοῦ ἐργοστασίου ΛΑΝΟΛΙΝΑ, **Martinikenfelde**, ἐγγὺς τοῦ Βερολίνου.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς περιποίησιν τοῦ δέρματος.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς τήρησιν καθαρὰν καὶ ἀποβλωσιν τῶν δερμικῶν πληγῶν.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς διατήρησιν τοῦ δέρματος, ἰδίως διὰ τὰ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ.

Ἐντὸς σωλήνων ἀνὰ 60 μπάνια. — Κουτίων ἐκ τενεκέ, ἀνὰ 30 καὶ 20 μπάνια μετὰ τοῦ σήματος τοῦ ἀνωτέρω ἐργοστασίου, πωλεῖται σχεδὸν εἰς πάντα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.
Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τὴν Ρωμουνίαν *H. S. DURAN* ἐν Βουκουρεστίῳ. ὁδὸς **Smârdan, No. 2.**

Lanolină — VERITABIL NUMAI PURTAND ACESTĂ MARCĂ

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Deciana* ἀρι0. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

UNIRE

Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνικὸν ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμὰ μετρία

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ — **H. S. DURAN** — ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ

Ὁδὸς Smârdan 2. — ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ — Ὁδὸς Smârdan 2

ΜΥΛΟΙ.-- ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΦΩΣ
ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΙ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ

ΛΑΘΟΡΥΒΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ
ΔΙ' ΑΤΜΟΥ, ΑΕΡΙΟΥ, ΘΕΡΜΟΥ ΑΕΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΤΩΝ ΛΥΧΝΩΝ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ἐκ τῶν ΣΤΕΡΕΟΤΑΤΩΝ — **H. S. DURAN** — ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
Iancu Constantinescu
ἐν τῇ ὁδῷ Σελάρι.

Τὸ μόνον ρωμουνικὸν τοῦτο κατάστημα ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων διακρίνεται διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀρίστην ποιότητα τῶν ὑφασμάτων, τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν μηδένα ἐπιδεχομένην διαγωνισμὸν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν αὐτοῦ. Συνιστῶμεν τὸ εὐσυνείδητον τοῦτο κατάστημα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐνδυθῶσι κομψῶς στερεῶς καὶ εὐθυνά.

— ΟΔΟΣ SORELUI ΑΡΘ. 2. — (Curtea Veche)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ
ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ ΚΑΛΑΠΟΔΙΩΝ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣ
ἐν τῇ Παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων τοῦ 1889.
ΑΝΑΔΕΧΕΤΑΙ
τὴν κατασκευὴν παντὸς εἴδους καλαποδίων
(ΚΟΜΨΟΤΗΣ, ΕΥΘΗΝΕΙΑ)

1492
CAPSULELE
MATHEY-CAYLUS
Compuse de către DOCTORUL CLIN, Premiŭ Montyon

Capsulele Mathey-Caylus cu *copertă subțire de Gluten* nu ostenesc nici-odată stomacul și sunt recomandate de către Profesorii Facultăților de Medicină și de către Medecii Spitalelor din Paris, Londra și New-York, pentru vindecarea :

Sculamentelor vechiĭ sau noĭ **Gonoreei, Blenoragiei, Cystiței a Gătului, Cataroiului** si **Bólelor Besicei,** și ale *organelor genito-urinare.*

Modul întrebuințarei detaliat însoțește fie care-Flacon.

Ase cere: **Les Véritables Capsules Mathey-Caylus de CLIN & Cie de PARIS,** *cari se potu găsi la' totiĭ Droghistii și Farmaciștii.*

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛ. καὶ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
ΓΕΡΑΡΔΟΥ
ΠΕΜΤΟΠΑΖΑΡΟΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Συνιστᾶται διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἐν αὐτῷ βιβλίων, τὴν ἐντέλειαν τῆς βιβλιοδεσίας αὐτοῦ καὶ τὴν μετριότητα τῶν τιμῶν.

1234
MYRTOL al Drului LINARIX
Laureat al Facultății de Medicină din Paris.

MYRTOLUL LINARIX e înfățișat sub forma de globule întrebuințate cu cea mai mare isbândă în potriva :

AFECȚIUNILOR CRONICE ALE PIEPTULUĬ : a guturaiuluĭ, bronșiteĭ, cataruluĭ, astmeĭ cu opresiune și a palpitațiilor.

GLOBULELE DE MYRTOL LINARIX trebue să fie luate cu dosa de 6 pe zi : 2 dimineța, 2 pe la ameadi și 2 seara.

Tóte persónele carĭ iau **ADEVĂRATELE GLOBULE ALE Drului LINARIX** sunt de acord a recunóște că respiră maĭ lesne.

A se exige **Adevăratele Globule Linarix ale Caseĭ CLIN & Cie,** *din* **PARIS,** *ce se póte procura la Droghiștiĭ și Farmaciștii.*

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . . » 50
Ἐν Ρωσσία ἑξαμηνία . . . . . ρῦ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός.

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ β. ἢ δ'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . » 5
Ἐξαποστάσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
14 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 14
1892

Τυπο-Λιθογραφεῖον „Σύλλογοι“ Ὁδὸς Κοβάτσι ἀριθ. 14.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 19)31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ'. ΑΡΙΘ. 5077

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν οἷς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✠ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI"—Bucarest.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 18 Δεκεμβρίου.

Η ΕΛΛΑΣ ΕΝ ΤΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΡΩΜΟΥΝΙΑΣ

(Συνέχεια).

Ἀρνεῖσθε τῷ κ. στρατηγῷ Κωσταφόρῳ νομικὰς γνώσεις· ἐπόμενον τοῦτο, διότι ὁ στρατηγὸς Κωσταφόρος, στρατιωτικὸς ὤν, δὲν συμφωνεῖ ἐν ζητήματι δικαίου πρὸς ὑμᾶς τὸν νομολόγον· ἀλλὰ φαίνεταί μοι ὅτι ὁ κ. Κωσταφόρος διὰ μόνης τῆς εὐθυκρισίας αὐτοῦ κατενόησεν ὅτι ἀπεπλανήθητε ἐν ταῖς σκέψεσι καὶ τοῖς συμπεράσμασιν ὑμῶν. Ἐπιτρέψατε ὅμως καὶ εἰς ἐμέ, τὸν ἐπίσης καλῶς ὡς ὑμεῖς καὶ βέλτιον ἴσως τὰ νομικὰ διδαχθέντα, διότι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον εὑρισκόμεθα ἀμφότεροι ἐν Παρισίοις...

Σένδρεας. Ταυτοχρόνως ἐλαμβάνομεν ἀμφότεροι τὸ διδακτορικὸν πτυχίον μετὰ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ.

Ἀλ. Λαχωβάρης, ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν. Καίτοι οὐδαμῶς ἐπιτρέπεταί μοι ἡ περιαυτολογία, ὁμολογῶ ὅμως ὅτι ἐδιδάχθην τὸ δίκαιον ἴσως πλειότερον ὑμῶν.

Μαρζέσκος. Μὴ περιαυτολογεῖτε!

Σένδρας. Δὲν εὐδοκιμήσατε ὡς δικηγόρος.

Ἀλ. Λαχωβάρης. Αἱ ἐλάχισται γνώσεις ἃς ἀμφότεροι ἔχομεν ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν νὰ συζητήσωμεν καὶ διευκρινίσωμεν τὴν ὑπόθεσιν, ἀρκεῖ νὰ μὴ σκοτίσωμεν αὐτὴν διὰ πολιτικῶν παθῶν καὶ ζωηρῶν ἀντεγκλίσεων.

Καὶ ἐν πρώτοις ὁμιλεῖτε περὶ πολιτικῆς μετὰ σειρᾶς λόγου, ἐν ᾧ ἐν ζητήματι μηδαμινῷ φωρᾶσθε οὐδεμίαν ἔχοντες σειράν, διότι αἱ ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ἀγορεύσεις δὲν συνάδουσι πρὸς τὰς ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ θεωρίας ὑμῶν· ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γερουσίᾳ δύο ρήτορες τοῦ κόμματος, ὁ κ. Στούρζας καὶ ὑμεῖς, ἀντιφάσκετε ἀπὸ χθὲς ἕως σήμερον... Πῶς ἄρα δυνατὸν νὰ συμβιβασθῆτε ἐν ὑψιτέροις ζητήμασι; Χθὲς καὶ σήμερον αἰτιᾶσθε ἡμᾶς παρεμβαίνοντας εἰς τὴν δίκην ταύτην, ἐν ᾗ, ὡς λέγετε, δὲν δικαιούμεθα ν' ἀναμιχθῶμεν.

Προσβάλλοντες τὴν διαθήκην τοῦ Ζάππα προσεβάλομεν τὴν μνήμην τοῦ Περικλέους, τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ ἐνεπαίξαμεν δῆθεν τὴν ἔνδοξον ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος. Προσεκαλέσατε ἐκ τῶν Ἠλυσείων πεδίων τὰς περικλεεῖς σκιάς, ἵνα μεθ' ὑμῶν ὑπερασπίσωσι τὸν Ζάππαν. (Ἐπευφημίαι).

Μὴ τοιαύτη ἦν καὶ ἡ θεωρία τῶν ἡμετέρων ἐφημερίδων; Τοὐναντίον! Αἱ ἐφημερίδες μὲ κατέκριναν ὡς μὴ βίαιον καὶ χονδροειδῆ πρὸς τοὺς ἕλληνας. Αἱ ἐφημερίδες ἡμῶν οὐδαμῶς κήδονται τῶν σκιῶν τῶν Ἀριστειδῶν καὶ Πλατώνων, ἐνῷ ὑμεῖς, ὑπερβάντες τὰ ὅρια, μὲ κατεκρίνατε ὡς νευροπαθῆ, ὡς διαρρήξαντα σχέσεις πολυτίμους διὰ τὴν Ρωμουνίαν· ὅτι ἀνεμίχθην εἰς ζήτημα μὴ ἀφορῶν ἡμᾶς καὶ ἐν ᾧ οὐδὲν ἔχομεν δίκαιον, Ἀλλ' ὁ κ. Στούρζας, ὅστις δὲν εἶναι τόσῳ καλῶς πρός με διατεθειμένος, μὲ ἐνέκρινεν ἐν τῷ παρόντι ζητήματι, λέγων ὅτι ἐν αὐτῷ καὶ μόνῳ ἐπολιτεύθην καλῶς καὶ οὐδὲν ἔχει νὰ ἀντιτάξῃ· ἐννοεῖται ὅτι ἐμετρίασε τὸν ἔπαινον τοῦτον, προσθείς, ὅτι εἰργάσθην κακῶς ἐν ἄλλῳ ζητήματι. Ἐν ἄλλοις λόγοις ἔχω ὑπὲρ ἐμοῦ ἔγκρισιν σπανίαν καὶ πολύτιμον. Ἀλλ' ὑμεῖς, κύριε Σένδρεα, ἔρχεσθε αἰφνιδίως καὶ διὰ δύο ἀγορεύσεων μὲ κατηγορεῖτε ὡς πολιτευθέντα κατεσπευσμένως καὶ ὅτι διέκοψα τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα σχέσεις ἄνευ ἀνάγκης. Καὶ ὅμως μέχρις ἑνὸς βαθμοῦ συμφωνῶ πρὸς ὑμᾶς· λυποῦμαι κἀγὼ ἐπὶ τῇ διακοπῇ τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα σχέσεων. Κατ' ἀκολουθίαν, ἀφίσταμαι τῆς γνώμης τῶν ἡμετέρων ἐφημερίδων, ὡς καὶ τῆς ἐν τῇ βουλῇ ὑπὸ τοῦ κ. Στοϊτσέσκου διερμηνευθείσης, καθ' ἣν δὲν ἐπολιτεύθην βιαίως καὶ ἐμπαθῶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Συμφωνῶ πλειότερον πρὸς ὑμᾶς, ἅτε κατιδὼν ὅτι ἐν παραπλησίοις ζητήμασιν ἐστὲ ἀνὴρ ἐχέφρων καὶ φιλειρηνικὸς καὶ διότι καὶ ἐγὼ ἔχω ταὐτὰ φρονήματα. Ἀλλ' ἐν τῷ παρόντι ζητήματι δὲν ἠδυνήθην ν' ἀπομακρύνω τὴν ῥῆξιν καὶ ἰδοὺ διατί·

Ἐν πρώτοις τὸ ζήτημα δὲν τίθεται ὅπως ἐθέσατε ὑμεῖς αὐτό. Τίς ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα ἔχει δίκαιον καὶ τίς δὲν ἔχει δίκαιον εἶναι ζήτημα, περὶ ὃ θὰ διατρίψω βραδύτερον.

Ἐν ταῖς μετὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως διαπραγματεύσεσί μου καὶ πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων, δὲν ἤμην τόσῳ ἀχαλίνωτος, ὥστε νὰ θέσω τὸ ζήτημα οὕτω, διότι δὲν ἤμην ἐγὼ—ἐπαναλαμβάνω—ὅστις ἔμελλον νὰ δικάσω τὸ τίς ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἔχει δίκαιον καὶ τίς δὲν ἔχει. Δὲν ἤμην ἐγὼ δικαστικὴ ἀρχή. Ὁ ἰσχυρισμὸς τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἦτο πολλῷ μείζων ἢ ὅσον φρονεῖτε ἢ προσποιεῖσθε ὅτι φρονεῖτε ὑμεῖς. . . . Χωρὶς νὰ συζητήσωμεν τίς ἔχει δίκαιον ἢ ἄδικον, τίνες οἱ κληρονόμοι τοῦ Ζάππα, οἱ νόμιμοι ὡς συγγενεῖς ἢ οἱ ἐκ διαθήκης, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἢ ἐπὶ τέλους ἡ ρωμουνικὴ, χωρὶς, λέγω, νὰ εἰσέλθωμεν εἰς πάντα ταῦτα τὰ ζητήματα, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπορρίπτει τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων. Ἀφοῦ—λέγει ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις—περιποιῶ ὑμῖν τὴν τιμὴν τοῦ αἰτεῖν γαῖαν καί τινα ἑκατομμύρια ἐν τῇ ρωμουνικῇ χώρᾳ, δὲν δέχομαι νὰ δικασθῶ ἐν τοῖς συνήθεσι δικαστηρίοις τῆς χώρας καὶ ἐννοῶ νὰ διαπραγματευθῶ τὸ ζήτημα διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ». Εἶναι δυνατὸν ρωμουνικὴ κυβέρνησις, εἴτε ἡ ἡμετέρα, εἴτε ἡ ὑφ' ὑμᾶς, κυβέρνησις ἀξία τοῦ ὀνόματος τούτου, εἴτε ἁμαρτωλὴ καὶ μικροπρεπὴς, εἶνε—λέγω—δυνατὸν ἡ κυβέρνησις νὰ δεχθῇ, ἵνα ἐν ὑποθέσει ἀκινήτων, εἴτε γαιῶν ἐν ζητήματι πραγματικοῦ δικαίου . . . .—διότι ὁμολογεῖτε, κύριε Σένδρεα, ὅτι πρόκειται περὶ πραγματικοῦ δικαίου.

Σένδρεας. Καὶ οἱ πρωτοετεῖς φοιτηταὶ τοῦ δικαίου γινώσκουσι τοῦτο.

Ἀλ. Λαχωβάρης. Εὐχαριστῶ ὅτι ὁμολογεῖτε ταῦτα.—Ἐν ζητήμασι, λέγω, πραγματικοῦ δικαίου δύναταί ποτε νὰ δικάσῃ ἄλλος ἢ τὰ ὑμέτερα δικαστήρια;

Ἐγερθήτωσαν πάντες ἐν τῇ Γερουσίᾳ εἴτε ἐν τῇ δεξιᾷ, εἴτε ἐν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ εἰπέτωσαν ὅτι δὲν ὑπερήσπισα τὰ δίκαια τῆς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ δικαιοσύνης. Οὐδὲν λέγετε; Τότε διατί μὲ καταγορεῖτε; Οἱ ἕλληνες ἐπ' οὐδενὶ ἄλλῳ μεμψιμοιροῦσιν ἢ ἐπὶ τῷ ὅτι ὑπάγονται εἰς τὰ ἡμέτερα δικαστήρια, ἀποκλειομένης αὐτοῖς τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, ἣν ἐπιζητοῦσιν. Ἀλλὰ τὰ ζητήματα διεξάγονται διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, ὅταν πρόκειται περὶ ζητημάτων διεθνοῦς χαρακτῆρος, ὡς ἐν παραδείγματι ζητήματος συνόρων μεταξὺ δύο γειτνιαζόντων κρατῶν, ἐν περιπτώσει πολέμου, παραβιάσεως τῆς οὐδετερότητος χώρας τινὸς κλ. Ἡ διαφωνία τότε συζητεῖται διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ πρὶν ἢ καταλήξῃ εἰς τὴν σπάθην. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται νῦν περὶ τοιαύτης περιπτώσεως. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν ὡς κυρίαρχον κράτος τὴν περιουσίαν Ζάππα, ἀλλ' ὡς κληρονόμος τοῦ Ζάππα, δυνάμει τοῦ δευτέρου χαρακτῆρος, ὅπερ κέκτηται πᾶν κράτος ὡς δικαστικὸν πρόσωπον, δικαιούμενον νὰ καταλάβῃ, νὰ κληρονομῇ, νὰ παραπέμπηται εἰς δίκην.

Καὶ ὑμεῖς, κύριε Σένδρεα, ὁ ἐπὶ νομικῇ πολυΐδρείᾳ σεμνυνόμενος, γινώσκετε ὅτι πάντα τὰ κράτη ἔχουσι δύο ὄψεις, δύο χαρακτῆρας· τὸν δημόσιον χαρακτῆρα ὡς εἶναι τὸ ρωμουνικὸν κράτος εἴτε ἐν ταῖς ἐσωτερικαῖς σχέσεσιν, εἴτε ἐν ταῖς ἐξωτερικαῖς ὡς ἀνεξάρτητον κράτος καὶ τὸν ἰδιωτικὸν χαρακτῆρα, ὅταν παρίσταται ὡς ἰδιοκτήτης, κληρονόμος, πιστωτὴς, ὀφειλέτης, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἀναφυουσῶν διαφωνιῶν εἴτε πρὸς ἰδιώτας, εἴτε πρὸς ἠθικὰ πρόσωπα, εἴτε πρὸς ἄλλα κράτη, ὑπάγεται εἰς τὰ δικαστήρια. Ἀλλ' εἰς τίνα δικαστήρια; Προκειμένου περὶ κινητοῦ πράγματος καὶ ἐν ἐλλείψει ἔτι ρωμούνου αἰτητοῦ δυνατὸν νὰ ἐπιζητηθῇ ἡ δικαιοδοσία τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων, ἢ τοὐλάχιστον οἱ ἑλληνικοὶ νόμοι κατὰ τὰς διακρίσεις, ἃς μακρὸν θὰ ἦτο ν' ἀναπτύξω ὧδε.

Ἀλλὰ πρόκειται νῦν περὶ θετικῶν δικαίων καὶ ὑμεῖς, κύριε Σένδρεα, φρονεῖτε ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν πρέπει ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἡμετέρων δικαστηρίων. Ἀλλὰ τί εἴδους ὑπουργὸς ἦσθέ ποτε; Ἂν ὑμεῖς ἐννοεῖτε νὰ ἐργασθῆτε οὕτως ἐν τῇ Γερουσίᾳ, ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ πράξω τοῦτο. Οὔτε ἡ σκιὰ τοῦ Ἀριστείδου, οὔτε ἡ σκιὰ τοῦ Πλάτωνος, οὔτε ὁ Παρθενὼν δύνανται νὰ μὲ παροτρύνωσι νὰ ἐγκαταλίπω ἐν ζητήματι ἀκινήτων τὰ δίκαια τῆς ἐδαφικῆς κυριαρχίας τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων· (ἐπευφημίαι) ἀλλ' οὔτε αὐτοὶ οἱ λατινικοὶ στίχοι, οὓς ἀπηγγείλατε διεστραμμένους πως..... Εἰμὶ βέβαιος ὅτι ἂν ὁ λατῖνος ποιητὴς ἤκουεν αὐτούς, θ' ἀνετριχίαζεν..... (Ἱλαρότης). Εἴπετε· „Graecia victa, victorem vicit," Ἰδοὺ ἀκριβῶς οἱ στίχοι· „Graecia capta ferum, victorem cepit et artes. Intulit agresti Latio"..... Ἀλλ' ἀφήσωμεν τὴν φιλολογίαν·

(Ἕπεται συνέχεια)

ΕΒΡΑΪΚΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ἡ ρωσσικὴ ἐφημερὶς „Νοβόϊε Βρέμια" ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἡ ἑβραϊκὴ δυναστεία ἐν Βουλγαρίᾳ» ἐδημοσίευσεν ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὰ ἑξῆς:

„Γράφουσιν ἡμῖν ὅτι ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος ἐν Βουλγαρίᾳ ἐχαλκεύθη ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐγκαταστάσεως εἴδους τινος ἑβραϊκῆς δυναστείας, συνεπαγομένης τὴν ἵδρυσιν νέου πανισχύρου κράτους ἐπὶ τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου. Λέγεται ὅτι ὁ Σταμπούλωφ, ἐκ τῶν σοφῶν μελετῶν εἰς ἃς καταγίνεται ὁλόκληρον τὸ συμβούλιον τῶν φίλων αὐτοῦ, ἐπείσθη ἤδη ὅτι ἡ Βουλγαρία οὐδόλως εἶναι σλαβικὸν ἔθνος, ἀλλὰ κρᾶμα τουρκικῆς καὶ ἑβραϊκῆς φυλῆς. Πρὶν ἢ ἀνακοινωθῇ ἡ μελέτη αὕτη ἡμεῖς δὲν σκοποῦμεν νὰ φέρωμεν ἐνδείξεις ὑπὲρ τοῦ προβλήματος τῶν σοφῶν βουλγάρων τοῦ σταμπουλωφικοῦ δημιουργήματος. Ὁ Σταμπούλωφ φρονεῖ, ὅτι, διὰ τῶν σχολείων, ἡ πεποίθησις ὅτι οἱ βούλγαροί εἰσιν ἑβραῖοι ταχέως θὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ καὶ ἡ Βουλγαρία θὰ ἑλκύσηται τὰς συμπαθείας ἁπάντων τῶν ἑβραίων τῆς ὑφηλίου καὶ εἶτα θ' ἀναφανῇ καὶ ἑβραϊκὴ δυναστεία ἐπὶ τοῦ θρόνου. Ὁ ἡγεμὼν Κοβοῦργος, ἐννοεῖται, εὐδόλως ἐνέχεται εἰς τὴν τοιαύτην συγχώνευσιν, καὶ ἡμεῖς δ' αὐτοὶ ἀπαξιοῦμεν νὰ δώσωμεν σημασίαν τινὰ εἰς αὐτὴν, φρονοῦντες, ὅτι τοῦτο εἶναι σκευωρία τῶν ἐχθρῶν τοῦ Σταμπούλωφ. Οὐχ' ἧσσον ἀφορμαὶ καθαρῶς προσωπικαὶ ἀναγκάζουσι τὸν Κοβοῦργον ἀκουσίως ν' ἀκολουθῇ τὴν ὁδὸν ταύτην. Ἰδοὺ περὶ τίνος πρόκειται.

Ὁ ἡγεμὼν Κοβοῦργος ἠράσθη πλουσίας Ἑβραίας, ἥτις δὲν συγκατατίθεται ν' ἀλλάξῃ θρήσκευμα, ἐρχομένη εἰς γάμον μετὰ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας. Αἱ διαπραγματεύσεις διεξήγοντο ὑπ' αὐστηρὰν ἐχεμύθειαν μετὰ τῶν γονέων τῆς νύμφης. Ἐν τέλει συνεφωνήθη, ὅπως ἡ Ἑβραία δεχθῇ, πρὸς τὸ θεαθῆναι, νὰ γείνῃ λουθηρανὴ, ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ γάμου τούτου τέκνα δέον νὰ ἐκπαιδευθῶσιν ἐλευθέρως, χωρὶς ν' ἀνήκωσι μέχρις ἡλικίας δεκαὲξ ἐτῶν εἰς οὐδὲν τῶν χριστιανικῶν θρησκευμάτων. Ἀμφότερα τὰ μέρη συνεφώνησαν εἰς τοῦτο. Καὶ ὁ μὲν Κοβοῦργος ἐλπίζει νὰ διαρρήξῃ τὴν συμφωνίαν προτόντος τοῦ χρόνου, ἐξαναγκάζων τὴν σύζυγον αὐτοῦ ν' ἀλλάξῃ πεποιθήσεις· ἡ δὲ μέλλουσα ἡγεμονὶς τῆς Βουλγαρίας φρονεῖ ἐξ ἄλλου, ὅτι τὰ τέκνα αὐτῶν θὰ γείνωσι Ἑβραῖοι καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο θὰ συντελέσῃ ἡ πανίσχυρος χρηματικὴ ἐπιρροὴ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ὁμοφύλων αὐτῆς. Ἰδοὺ ὁ λόγος, δι' ὃν ἐν τῇ ἀναθεωρήσει τοῦ Συντάγματος, ἐτέθη ἡ παράγραφος ἡ ὁρίζουσα ἐλευθέραν τὴν ἐκλογὴν τοῦ θρησκεύματος εἰς τὰ τέκνα τοῦ ἡγεμόνος."

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

(συνέχεια)

Ἡ δήλωσις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ προκειμένη ὑπόθεσις δὲν τυγχάνει διπλωματικῆς φύσεως ἤθελεν εἶσθαι λίαν εὐχάριστος, ἂν συνωδεύετο καὶ δι' ἑτέρας περὶ μὴ ἐπεμβάσεως εἰς τὸ μέλλον τῆς Ρωμουνικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ βλάβῃ ἡμῶν.

Παραδεχόμενοι ὅτι σήμερον δὲν ὑφίσταται ζήτημα μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων καὶ ἑπομένως τοῦ δημοσίου διεθνοῦς δικαίου, δὲν θέλομεν παραδεχθῇ τοῦτο καὶ μετὰ τὴν ἐνδεχομένην ὑπεισέλευσιν τοῦ Ρωμουνικοῦ δημοσίου εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ἥτις ἐν τῷ ἅμα θέλει γεννήσῃ διπλωματικὸν ζήτημα μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων. Δικαίως ἄρα ἐπέρχεταί μοι ἡ σκέψις ἂν ἡ Ρωμουνικὴ κυβέρνησις διὰ τῆς διαβεβαιώσεως αὐτῆς, ὅτι δὲν ὑφίσταται διπλωματικὸν ζήτημα, ἐννοεῖ ὅτι δὲν θέλει ὑπάρξῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον τοιοῦτον, ἢ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ζητεῖ ν' ἀποφύγῃ τὰς περιστάσεις ἡμῶν τῆς σήμερον, ἀδιαφοροῦσα διὰ τὰς τῆς αὔριον. Οὐδὲν ἀκριβὲς δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν ὡς πρὸς τοῦτο, ἤτοι περὶ τῆς μελλούσης πορείας τῆς Ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, οὐδὲ ἠδυνήθημεν νὰ ἐξαγάγωμεν καὶ ἐκ τῆς συνδιαλέξεως, ἣν ἔσχομεν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης, καθόσον ἡ διαβεβαίωσις ἣν οὗτος ἔδωκεν ἡμῖν ὅτι οὐδεὶς θὰ ὑπεισέλθῃ εἰς τὴν κληρονομικὴν περιουσίαν πρὸ τῆς ἄρσεως τῶν σφραγίδων καὶ τῆς συντάξεως ἀπογραφῆς, οὐδόλως ἀποκλείει τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεως ἀπὸ τοῦδε τοῦ Ρωμουνικοῦ δημοσίου περὶ διακατοχῆς. Τούτου γενομένου ἡ Β. πρεσβεία θέλει ἀπευθύνῃ ἔντονον διακοίνωσιν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ὁποίας θέλουσι ληφθῇ ὑπ' ὄψει αἱ ὁδηγίαι τῆς Υ. Ε. Ἐθεωρήσαμεν ἐν τούτοις μετὰ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ λίαν χρήσιμον ὅπως δι' ἡμιεπισήμου ἐπιστολῆς, ὑπογεγραμμένης παρὰ τούτου προβῶμεν εἰς νέον σήμερον διάβημα παρὰ τῷ ὑπουργῷ τῆς δικαιοσύνης, συνεπείᾳ νέων διαβεβαιώσεων παρὰ προσώπου δυναμένου καλῶς νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἡ Ρωμουνικὴ κυβέρνησις θέλει ὑποβάλῃ αἴτησιν περὶ διακατοχῆς. Τοῦ περιεχομένου τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, ὡς καὶ τῆς μελλούσης καθαρᾶς δικαστικῆς ἐνεργείας τῆς Β. πρεσβείας ἡ Υ. Ε. θέλει λάβῃ γνῶσιν ἐκ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ.

Εὐπειθέστατος
Α. ΤΟΜΠΑΖΗΣ.

Ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ Β. Πρεσβεία
πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν.
Ἀρ. 224.

Βουκουρέστιον τῇ 21 Φεβρουαρίου 1892.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς ἡμετέρας ἐξοχότητος κατόπιν τῆς ὑπ' ἀρ. 180 ἀπὸ 14 ἰσταμένου ἐκθέσεώς μου καὶ τῶν σχετικῶν μου τηλεγραφημάτων τῆς 17ης καὶ 19ης πρὸς τὸ σεβαστὸν ὑπουργεῖον, ὅτι, καίτοι ὁρισθείσης ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ τῆς παρελθούσης τετάρτης ὡς ἡμέρας πρὸς ἔναρξιν τῆς ἄρσεως τῶν ἐπιτεθειμένων σφραγίδων καὶ συντάξεως ἀπογραφῆς τῆς κληρονομικῆς περιουσίας, δὲν ἐπετεύχθη ὅμως ἡ ἐνέργεια τῶν ἄνω πράξεων, καθόσον ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου Ἰλφὸδ ἐθεώρησεν ὅτι ἔδει νὰ καλέσῃ ὅπως παραστῶσι πάντες οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς κληρονομικῆς περιουσίας· καὶ ἀνέβαλεν ἑπομένως διὰ τὸ προσεχὲς σάββατον 22 ἰσταμένου ὅπως πάντες οὗτοι ὦσι παρόντες. Οὕτω λοιπὸν ἐκλήθησαν πάντες οἱ ἀξιοῦντες κληρονομικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς περιουσίας Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ μέχρι τοῦδε ἀντίδικοι τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα, δεύτερον ὁ ἀνεψιὸς τοῦ τελευταίου τούτου Χρῆστος Ζάππας καὶ τρίτον ὁ δικηγόρος τοῦ Ρωμουνικοῦ δημοσίου κ. Μ. Σχινᾶς· ἤτοι ἐκλήθησαν πάντες οἱ ὑποβαλόντες αἰτήσεις περὶ διακατοχῆς.

Ἡ Β. πρεσβεία, ἥτις ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Κ. Ζάππα προέβη εἰς τὴν σφράγισιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ, παρισταμένης ἁπλῶς τῆς ἐγχωρίου δικαστικῆς ἀρχῆς διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς, οὐδόλως ἀνέμενεν ὅτι, προκειμένου ἤδη περὶ ἀποσφραγίσεως τῆς αὐτῆς περιουσίας καὶ συντάξεως ἀπογραφῆς ἤθελε λάβῃ δευτερεύουσαν θέσιν, ἤτοι παρασταθῇ ἁπλῶς κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἄνω πράξεων ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου δικαστηρίου. Τοιαύτην ἐν τούτοις ἀπόφασιν ἔλαβεν ὁ πρόεδρος τοῦ ρηθέντος δικαστηρίου, ὅπως οὗτος μὲν διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου του ἐνεργήσῃ τὰς αὐτὰς πράξεις, ἡ προξενικὴ δὲ ἡμῶν ἀρχὴ παραστῇ ἁπλῶς κατὰ ταύτας. Ἡ ἔλλειψις συμβάσεως μετὰ τῆς Ρωμουνίας πολλῶν πάντοτε ἀνωμαλιῶν καὶ δυσχερειῶν ἐγένετο πρόξενος.

Ἡ Ρωμουνικὴ κυβέρνησις κατὰ συγκατάβασιν, ὡς πάντοτε ἐδήλωσεν, ἐφαρμόζει ὑπὲρ ἡμῶν τὰς διατάξεις τῆς μετὰ τῆς Ἰταλίας συμβάσεως αὐτῆς, ὡρισμένως δ' ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως καὶ προφορικῶς καὶ ἐγγράφως τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον κατέστησεν ἡμῖν γνωστὸν ὅτι θέλει ἐφαρμοσθῇ ἡ ἄνω σύμβασις. Ἀλλ' ἡ Ρωμουνικὴ κυβέρνησις, ἥτις τὴν ἄνω αὐτῆς δήλωσιν περὶ ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως ἐποιήσατο ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Ζάππα καὶ τῇ σφραγίσει τῆς περιουσίας δὲν σκέπτεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον σήμερον ὅτε πλέον διεκδικεῖ τὴν περιουσίαν τοῦ Εὐαγ. Ζάππα καὶ ἑπομένως ἔχει συμφέρον ὅπως ἡ ἀποσφράγισις καὶ ἀπογραφὴ ἐνεργηθῶσιν ὑτὸ τῆς ἐγχωρίου δικαστικῆς ἀρχῆς, ἥτις φυσικῷ τῷ λόγῳ μείζονας περιέχει δι' ἐκείνην ἐγγυήσεις. Ἡ ἁρμοδιότης τῆς Ἑλληνικῆς προξενικῆς πρὸς σφράγισιν, ἀποσφράγισιν καὶ ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας ἕλληνος ὑπηκόου ἀπορρέει οὐ μόνον ἐκ τῶν διατάξεων τῆς Ἰταλορρωμουνικῆς συμβάσεως, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν γενικῶν τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἀρχῶν. Ἡ Ρωμουνικὴ ὅμως κυβέρνησις τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐφήρμοσεν ὁσάκις ἐθεώρησεν ὅτι δὲν παραβλάπτονται ἴδια αὐτῆς συμφέροντα καὶ ἐν γένει προκειμένου περὶ πενιχρᾶς τινος κληρονομικῆς περιουσίας, εὗρε δὲ πάντοτε πρόφασιν ὅπως ἀποφύγῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς ταύτης ὁσάκις ἡ κληρονομικὴ περιουσία ἐτύγχανε σπουδαία ἢ περιελάμβανεν ἀκίνητα ἢ τέλος ὁσάκις ρωμοῦνοι ὑπήκοοι ἠξίουν ἐπ' αὐτῆς κληρονομικὰ δικαιώματα. Ἰδίως ἐπὶ τῆς τελευταίας ταύτης περιπτώσεως, ἐστήριξεν ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου Ἰλφὲλ τὴν ἀπόφασίν του ὅπως ἀντιπρόσωπος τούτου ἐνεργήσῃ τὰς ρηθείσας πράξεις ἀποσφραγίσεως καὶ ἀπογραφῆς, παρισταμένης ἁπλῶς τῆς προξενικῆς ἡμῶν ἀρχῆς, οὐδεμία ὅμως ἀμφιβολία ὅτι ὁ πρόεδρος ἔλαβε τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν συνεπείᾳ ὁδηγιῶν ἃς ἔσχε παρ' αὐτῆς τῆς κυβερνήσεώς του.

Μὴ λαβόντες μέχρι τῆς σήμερον τὰς ὁδηγίας ἃς ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ ἐλάβομεν τὴν τιμὴν νὰ ζητήσωμεν παρὰ τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος διὰ τοῦ κρυπτογραφικοῦ τηλεγραφήματος τῆς προχθὲς 19ης ἰσταμένου, ἐθεωρήσαμεν ἐν τούτοις ὅτι ἔδει νὰ μὴ ἀποδεχθῶμεν τὸ ληφθὲν μέτρον, ὅπερ καὶ κακὴν ἀρχὴν ἤθελε καθιερώσει καὶ εἰδικῶς ἐπὶ τῆς κληρονομικῆς ταύτης περιουσίας τὰ συμφέροντα ἡμῶν παραβλάπτει.

Ὅθεν μεταβὰς σήμερον εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον καὶ μὴ εὑρὼν αὐτόθι τὸν κ. Λαχωβάργην ἐκτενῶς ἐξέθηκα εἰς τὸν γενικὸν γραμματέα τοὺς λόγους ἕνεκα τῶν ὁποίων ἡ Β. Πρεσβεία ἀδυνατεῖ ὅπως ἀποδεχθῇ ἵνα ἡ ἀποσφράγισις καὶ ἀπογραφὴ τῆς κληρονομικῆς ταύτης περιουσίας γένηται παρὰ τοῦ δικαστηρίου. Ὁ γενικὸς γραμματεὺς κ. Λαχωβάργης μοὶ ἐφάνη παραδεχόμενος τὸ εὔλογον τῆς ἀπαιτήσεώς μου, ἐζήτησε δ' ὅπως καὶ ἐγγράφως ἐκθέσω εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰ περὶ τούτου ὅπερ καὶ αὐθημερὸν ἔπραξα ἀπευθύνας τὴν ἐν ἀντιγράφῳ ἔγκλειστον ρηματικὴν διακοίνωσιν.

Ὡς καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 18 ἰσταμένου κρυπτογραφικοῦ μου τηλεγραφήματος ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσω τὸ σεβ. ὑπουργεῖον, τὸ ρωμουνικὸν δημόσιον προέβη εἰς αἴτησιν περὶ διακατοχῆς τῆς περιουσίας Εὐαγγέλη Ζάππα, ἡ αἴτησις δ' αὕτη μετ' ἐκείνης τῶν τέως ἀντιδίκων τοῦ Κωνστ. Ζάππα τῶν ἀξιούντων κληρονομικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἄνω περιουσίας, ὡς καὶ τῆς τοῦ Χρήστου Ζάππα ἥτις ἀφορᾷ τὴν ὅλην κληρονομικὴν περιουσίαν συζητηθήσεται τὴν $^2/_{14}$ προσεχοῦς Μαρτίου.

Ἡ αἴτησις τοῦ ρωμουνικοῦ δημοσίου δὲν εἶναι ἠτιολογημένη καθόσον ἐπιφυλάσσεται τοῦτο ν' ἀναπτύξῃ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοὺς λόγους εἰς οὓς στηρίζει τὴν αἴτησίν του.

Ὡς ἠδυνήθην ὅμως νὰ πληροφορηθῶ ἐκ συνδιαλέξεως ἣν ἔσχον μετὰ τοῦ δικηγόρου τοῦ δημοσίου κ. Σχινᾶ, τὸ ρωμουνικὸν δημόσιον θεωρεῖ τὴν περιουσίαν ταύτην ἀδέσποτον διὰ τούς ἑξῆς περίπου λόγους· 1) διότι οἱ συγγενεῖς τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις ἐπὶ ταύτης, δὲν ἠδυνήθησαν μέχρι τῆς σήμερον ν' ἀποδείξωσι τὴν ἰδιότητα αὐτῶν ὡς συγγενῶν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, 2) διότι ἡ διαθήκη οὐδόλως ποιεῖται λόγον περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ψιλῆς κυριότητος ἀλλὰ μόνον περὶ ἐπικαρπίας καὶ 3) διότι ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων, τὸ νομικὸν τοῦτο πρόσωπον, δὲν ἦτο εἰσέτι συγκεκροτημένον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ διαθέτου. Ἡ Β. Πρεσβεία ἔχουσα τὴν πολύτιμον σύμπραξιν τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ φρονεῖ ὅτι δέον καὶ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν. Καὶ διπλωματικῶς μὲν θέλομεν ἐνεργήσει ἀπευθύνοντες ἔντονον πρὸς τὸ ρωμουνικὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον διακοίνωσιν, ἣν ἤδη μετὰ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ προπαρεσκευάσαμεν, ἀπέσχομεν δὲ ν' ἀποστείλωμεν μέχρις οὗ τύχωμεν τῶν ὁδηγιῶν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος. Διστάζω νὰ πιστεύσω ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις θέλει ὑποστηρίξει καὶ μετὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεως περὶ διακατοχῆς, ὅτι δὲν ὑφίσταται ζήτημα δυνάμενον νὰ γίνῃ ἀντικείμενον διπλωματικῆς ἐνεργείας, ἀφοῦ τοιοῦτο ὑφίσταται μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀντιποιουμένων κληρονομικὴν περιουσίαν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν δικαστικὴν ἐνέργειαν ὅ τε κ. Δαμασκηνὸς καὶ ὁ κ. Βοερέσκος φρονοῦσιν ὅτι δέον ὅσον τάχιον ἡ Β. κυβέρνησις νὰ λάβῃ θέσιν ἐν τῇ διεξαχθησομένῃ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων πάλῃ. Ὡς ἐκ τούτου ἔσπευσα νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ σεβ. ὑπουργείου διὰ τοῦ ἀπὸ 17 ἰσταμένου τηλεγραφήματός μου τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου σκέψεις τῶν κκ. Δαμασκηνοῦ καὶ Βοερέσκου.

Ἡ κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἐν ἔτει 1865 περιουσία τοῦ Κωνσταντίνου δὲν εἶναι εὐχερὲς νὰ ἐξακριβωθῇ, κατὰ τὴν κοινῶς ὅμως ἐπικρατοῦσαν γνώμην ὁ Κωνστ. Ζάππας ἐστερεῖτο ἐντελῶς περιουσίας κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ἀπέκτησε δὲ τοιαύτην διὰ τῶν ὅσων παρὰ τούτου ἐκληρονόμησε. Περὶ τῆς ἐγκαταλειφθείσης δὲ περιουσίας παρὰ τοῦ Κωνστ. Ζάππα, ὁ κ. Ζερλέντης μοὶ παρέσχε τὴν πληροφορίαν ὅτι μόνη ἡ ἐν Ρωμουνίᾳ περιουσία αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 2 ἑκατομμυρίων καὶ 500 χιλ. φρ. Περὶ τῆς ἐξ 180 χιλ. φρ. ἀποζημιώσεως διὰ τὸν καταληφθέντα πρὸ διετίας ὑπὸ τοῦ δημοσίου ξενῶνα ἔσχον παρὰ τοῦ ἰδίου κ. Ζερλέντη θετικὴν πληροφορίαν ὅτι τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην κατέθεσε μὲν ἐπί τινα καιρὸν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν παρακαταθηκῶν, ἀλλ' ὅτι ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁ Κωνστ. Ζάππας ἀποσύρας τὸ ποσὸν τοῦτο παρὰ τῆς ρηθείσης Τραπέζης ἀπέστειλεν αὐτὸ εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Τὴν πληροφορίαν ταύτην ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης εὐχερῶς ἠθελε δυνηθῇ νὰ ἐξακριβώσῃ.

Εὐπειθέστατος
Α. ΤΟΜΠΑΖΗΣ.
(Ἕπεται συνέχεια).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὰ «Ἡμερήσια Νέα» λέγουσιν ὅτι τὴν ὑπὸ τῆς Ρωσσίας ἀπαίτησιν τῶν καθυστερουμένων δόσεων τοῦ πρὸς αὐτὴν χρέους τῆς Βουλγαρίας διὰ τὰ ἔξοδα τῆς κατοχῆς προὐκάλεσεν ἡ δυσαρέσκεια, ἣν προὐξένησεν ἐν Ρωσσίᾳ τὸ περὶ καταρτίσεως στολίσκου ἐν τῷ Εὐξείνῳ σχέδιον τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Μόσχας» ἀγγέλλει ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς τῆς Ρωσσίας ἀπόφασιν ἔχει νὰ παράσχῃ ἐκθύμως τὴν ὑποστήριξιν αὐτοῦ πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν γαλλο-ρωσσικῶν ἐμπορικῶν σχέσεων, περὶ ὧν μάλιστα ἐκπονεῖται εἰδικὴ μελέτη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ τοῦ ὑπουργοῦ Βίττε. Προσέτι δὲ ὁ ὑπουργὸς ἐκπονεῖ νομοσχέδιον περὶ προστασίας τῶν σημάτων τῶν βιομηχανικῶν ἐργοστασίων. Τὸ ζήτημα τοῦτο ὅπερ ἰδιαζόντως ἐνδιαφέρει τοὺς Γάλλους βιομηχάνους, διηγέρθη ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Μόσχᾳ γαλλικὴν ἔκθεσιν.

Ἡ γερμανικὴ «Ἐφημερὶς τοῦ Σταυροῦ» ἀγγέλλει ὅτι ὁ τέως βασιλεὺς τῆς Δαχομέης Βεχανζὲν ἔπεμψεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον διάφορα δῶρα, ἐν οἷς καὶ ἀλεξίβροχον εὐρωπαϊκῆς κατασκευῆς, καὶ ὅτι ὁ Γερμανὸς μονάρχης ἔδωκε τὰ δῶρα ταῦτα εἰς τὸ ἐν Βερολίνῳ ἐθνογραφικὸν μουσεῖον, ὅπερ θὰ ἐκθέσῃ αὐτὰ προσεχῶς.

Δύο ἀξιωματικοὶ τοῦ πρωσσικοῦ στρατοῦ ἀπῆλθον κατ' αὐτὰς εἰς Χαΐτην, προσκληθέντες ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς ἵνα ἀσκήσωσι τὸν στρατὸν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ πεδινοῦ καὶ τοῦ φρουριακοῦ πυροβολικοῦ.

Οἱ γερμανοὶ ἀνέλαβον, ὡς φαίνεται, τὸ σπουδαῖον ἔργον τῆς μορφώσεως πάντων τῶν μήπω μορφωθέντων λαῶν. Ἀλλ' ὁ πρὸς τὸν ἐκπολιτισμὸν τῶν ἀπολιτίστων γερμανικὸς οὗτος ἔρως ἐπὶ τοσοῦτον πολλάκις τυφλώττει, ὥστε παραβλέπει ὅτι μορφῶν αὐτοὺς στρατιωτικῶς ἐνισχύει αὐτοὺς πρὸς κατατρόπωσιν τῶν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἀμορφώτων διατελουσῶν μεμορφωμένων καὶ ἀσθενῶν ἐθνικοτήτων. Ἡ ἐπ' ἐσχάτων στρατιωτικὴ ἀναμόρφωσις τῶν τούρκων δὲν ὀφείλεται εἰς γερμανοὺς στρατιωτικούς;

Αἱ γνωσταὶ ἐν τῇ ἰταλικῇ βουλῇ δηλώσεις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἰταλίας Βρὶν περὶ τῶν ἐν Γενούῃ ἀνταλλαγεισῶν γαλλο-ἰταλικῶν φιλοφρονήσεων, περὶ ὧν εἶπεν ὅτι δὲν μεταβάλλουσι τὴν θέσιν τῆς Ἰταλίας ἀπέναντι τῶν συμμάχων αὐτῆς, δὲν ἐφάνησαν πολὺ θερμαὶ εἰς τὰς γερμανικὰς ἐφημερίδας. Ἡ «Βερολίνειος Ἡμερησία» πρὸς ἄλλοις λέγει καὶ ὅτι πάντες οἱ Ἰταλοί, μηδὲ τοῦ Κρίσπη καὶ τοῦ Γιολίττη ἐξαιρουμένων, μισοῦσι τὴν Αὐστρίαν, ἀλλ' ὅτι ἀποκρύπτεται τὸ μῖσος τοῦτο διὰ σκοποὺς συμφεροντολογικούς. Τὸ δὲ ρωμαϊκὸν «Βῆμα» ρητῶς ἀπαντῶν εἰς τοῦτο μετὰ πείσματος λέγει ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ ἀποκρύψῃ ὅτι οὐδεὶς ἐν Ἰταλίᾳ παρητήσατο τὴν δικαίαν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἴδῃ συμπληρουμένην τὴν ἐδαφικὴν ἔκτασιν τῆς πατρίδος αὐτοῦ.

Τηλεγράφημα ἐκ Σοφίας διαψεύδει τὴν τῆς «Ἐφημερίδος τοῦ Λαοῦ» ἐν Κολωνίᾳ εἴδησιν ὅτι ἐν τῷ ἡγεμονικῷ μεγάρῳ διεξήχθησαν συσκέψεις περὶ Οὐνίας ἤτοι περὶ ὑπαγωγῆς τῆς βουλγαρικῆς ἐκκλησίας εἰς τὸν πάπαν. Κατὰ τὸν τηλεγραφοῦντα ὁ καθολικὸς ἐν Βουλγαρίᾳ ἐπίσκοπος Μενίνης ἐθεώρει τὸν πρὸ τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἐξαρχίας ἀπὸ τοῦ πατριαρχείου καιρὸν καταλληλότερον διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ καθολικισμοῦ, νῦν δὲ ἐλαττοῦνται οἱ καθολικοὶ ἐν Βουλγαρίᾳ· καὶ ὅμως ἡ νῦν παρουσία ἀρχιεπισκόπου καθολικοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ μαρτυρεῖ τὸ ἐναντίον, ἡ δὲ «Νοβινὴ» παραπονεῖται ὅτι ὁ καθολικισμὸς ποιεῖται προόδους καὶ προβλέπει διαστάσεις τῶν προόδων τούτων ἐκ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ καθολικισμοῦ ἐν τῷ βουλγαρικῷ στέμματι.

ΤΟ ΟΙΚΤΡΟΝ ΤΕΛΟΣ ΕΝΟΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

(ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ)

ὑπὸ

Ν. Γ. ΔΟΣΙΟΥ, δ. φ.

(Συνέχεια)

Οἱ λόγοι οὗτοι συγκινήσαντες ἡμᾶς μέχρι δακρύων διά τε τὸ ὀρθὸν αὐτῶν καὶ διότι συνεταυτίζοντο μὲ τὰς εὐχὰς ἡμῶν καὶ προσδοκίας, μᾶς ἐνέπλησαν θάρρους διὸ καὶ μετὰ συστολῆς εἴπομεν εἰς τὸν ἀοίδιμον ἄνδρα δεικνύοντες αὐτῷ ταυτοχρόνως καὶ τὰς γραπτάς μας αἰτήσεις, ὅτι αὕτη ἦτο καὶ ἡ ἰδία ἡμῶν ἐπιθυμία. Ἀναγνοὺς τὰς αἰτήσεις ἡμῶν καὶ τὴν ὀπισθογράφησιν τῶν ἐφόρων ἐγένετο ἄλλος ἐξ ἄλλου. «Ἂς πᾶν ὀπίσω ὁ τὸν Ἥλιο»—εἶπε—«δὲν ἠξεύρουν τί ζητοῦν καὶ μὲ συγχίζουν ἀδίκως. Ἐγὼ ἐπανειλημμένως τοῖς ἔγραψα νὰ μὲ ἀπαλλάξουν τῶν τοιούτων φροντίδων... Δὲν ἀναμιγνύομαι πλέον!.. Γράψατέ τους, ὅτι δὲν θέλω νὰ τοὺς ἠξεύρω...» Εἶτα πραϋνθεὶς «Ἀλλ' ἔχω καθῆκον πρὸς σᾶς τέκνα μου, εἶπε, θωπεύων τὰς κεφαλάς μας. «Ἐπιστρέψατε εἰς Ἀθήνας, ἐνοικιάσατε ἓν δωμάτιον, ἵνα μὴ δαπανᾶτε πολλὰ χρήματα εἰς τὰ ξενοδοχεῖα. Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ ζητήσω τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, συνάμα δὲ θὰ γράψω εἰς τοὺς κυρίους ἐφόρους νὰ ἔλθωσιν εἰς σωφρονεστέρας σκέψεις καὶ νὰ σᾶς ἀφήσουν ἐν Ἀθήναις ὅπως σπουδάσητε ἀμφότεροι τὴν φιλολογίαν καὶ βραδύτερον μεταβαίνετε πρὸς τελειοποίησιν καὶ εἰς Γερμανίαν. Μετὰ 15 ἡμέρας πιστεύω νὰ ἔχωμεν τὴν ἀπάντησιν ὡς καὶ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας. Ἐν τῷ μεταξὺ ἔρχεσθε νὰ μὲ βλέπητε, ἀλλ' οὐχὶ εἰς τοιαύτην ὥραν, ὅτε ὁ καύσων εἶναι ἀνυπόφορος ἀλλὰ πάντοτε μετὰ μεσημβρίαν. Πρὸς τούτοις ἀπαιτῶ παρ' ἡμῶν καὶ μικράν τινα χάριν· ἀλλὰ πρὸ τούτου τίς ἐκ τῶν δύο ἔχει καλλιγραφικὴν γραφήν; πλὴν εἶναι περιττόν, ἀρκεῖ νὰ γράφητε εὐαναγνώστως. Λάβετε τὸ χειρόγραφον τοῦτο καὶ ἐν ἡσυχίᾳ νὰ μοῦ τὸ ἀντιγράψητε ἐξ ἡμισείας». Μετὰ προθυμίας ὑπεσχέθημεν νὰ ἐκτελέσωμεν τὴν παραγγελίαν τοῦ σοφοῦ ἀνδρὸς, ἤτοι τὴν ἀντιγραφὴν τῆς „Ἑρμηνείας τῶν κυριακῶν Εὐαγγελίων“ τὴν ὁποίαν ἀνέθηκεν ἡμῖν οὐχὶ τόσῳ ἐξ ἀνάγκης ὡς κατόπιν ἐνόησα, διότι τὸ ἰδιόγραφον ἦν ἀρκούντως εὐανάγνωστον καὶ ἠδύνατο νὰ δοθῇ καὶ οὕτως εἰς τὸν τυπογράφον, ἀλλ' ὅπως κρατῇ ἡμᾶς ἐπὶ ὥρας τινὰς ἐπησχολημένους, μέχρι τούτου προέβαινεν ἡ πατρικὴ αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν νεωστὶ εἰς Ἀθήνας ἐρχομένων Ἠπειρωτῶν σπουδαστῶν πρόνοια! Ἀποχαιρετίσαντες ἐπανήλθομεν εἰς τὰς κονιορτοστεφεῖς Ἀθήνας καὶ κατήλθομεν εἰς τὸν ξενῶνα ἡμῶν ἡλιοκαεῖς καὶ περιβεβρεγμένοι ὑπὸ τοῦ ἱδρῶτος. Εἰς τὸν Πᾶνον ἐνεποίησαν τοσαύτην χαρὰν ἡ ἀπροσδόκητος αὕτη τροπὴ τῆς τύχης καὶ οἱ λόγοι τοῦ ἀγαστοῦ ἡμῶν προστάτου ὥστε ἐσφύριζεν ἐν τῷ δωματίῳ, ἐπήδα καὶ ἔψαλλεν ἀναμὶξ ἐκκλησιαστικὰ καὶ κοσμικὰ ἄσματα καὶ ἦν ἀκράτητος ἐν τῇ χαρᾷ του. Μετὰ μεσημβρίαν ἐγκαθιδρύθημεν εἰς δωμάτιον τοῦ ὄπισθεν τοῦ Πανεπιστημίου, σπουδαστικοῦ ξενῶνος Γλαυκωπίδου, σύνηντήσαμεν φοιτητάς τινας ἠπειρώτας, διερχομένους ἐν μελέτῃ τὰς διακοπὰς ἐν Ἀθήναις καὶ προαλειφομένους εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν διδακτορικῶν ἐξετάσεων, ἀνήλθομεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀκροπόλεως βράχου, εἴδομεν ἐκ τοῦ πλησίον τὰ Προπύλαια καὶ τὸν Παρθενῶνα καὶ τὰς λοιπὰς ἀρχαιότητας, ἃς τινας ἕως τότε ἐγνωρίζομεν μόνον ἐξ εἰκονογραφημένων βιβλίων· κατήλθομεν εἶτα εἰς τὸ Φάληρον διὰ τοῦ σιδηροδρόμου καὶ ἐλούσθημεν κάθυγροι ἐν τοῖς λουτρῶσι τῆς φαληρικῆς θαλάσσης, παρέστημεν εἰς τὴν γαλλικὴν παράστασιν τοῦ ἐν Φαλήρῳ θεάτρου καὶ ἐπιστρέψαντες μόλις τὸ μεσονύκτιον κεκμηκότες καὶ ἀπηυδημένοι εἰς τὸ δωμάτιόν μας· τὸν βίον τοῦτον ἐξηκολουθήσαμεν ἐπί τινας ἡμέρας καὶ ἠθέλομεν ἔτι ἐξακολουθήσει, ἐὰν δὲν μᾶς ἐκώλυέ πως ἡ ἀντιγραφὴ τῆς «Ἑρμηνείας τῶν Κυριακῶν Εὐαγγελίων». Ἀλλ' ὁμολογῶ, ὅτι εἰς τοῦτο ὁ Πᾶνος ὀλίγον μὲ ἐβοήθει καὶ μόλις ἀντέγραψε τὸ 1)5 τοῦ ὅλου. Ὁ ὡς κόρη φερόμενος ἐκεῖνος ἐν Ἰωαννίνοις μεῖραξ μόλις τυχὸν ἐν Ἀθήναις τῆς ἀκράτου καὶ ἐλοσχεροῦς ἐλευθερίας ἐδείκνυεν ἐπαναστατικὰς κατὰ τοῦ τέως ἡσύχου καὶ συνετοῦ βίου τάσεις· ἐνῷ ἐγὼ ἠσχολούμην εἰς τὴν ἀντιγραφήν, ὁ Πᾶνος ἔτρεχεν ἀπὸ διασκεδάσεων εἰς διασκεδάσεις καὶ συνῆπτεν αὐθωρεὶ καὶ ἀνεπιφυλάκτως μεθ' οἱουδήποτε σχέσεις καὶ γνωριμίας. Τὴν νύκτα εἰσήρχετο πολλάκις μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ἐνῷ δὲ ἐγὼ πρὸ πολλοῦ ἤμην παραδεδομένος εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως· μὲ ἀφύπνιζεν, ὅπως μοὶ διηγηθῇ τὰς διασκεδάσεις τῆς ἑσπέρας καὶ τὰ κατορθώματά του. Μίαν νύκτα τέλος τῷ ἔκαμον αὐστηροτάτας ἐπιπλήξεις διά τε τὴν διαγωγήν του καὶ τὴν πρός με συμπεριφοράν του—διότι, ἐνῷ πρὸ ἡμερῶν ἐπύρεσσον ἕνεκεν τοῦ ἀπρονοήτου ἐκείνου λουτροῦ, οὗ ἐμνήσθην ἀνωτέρω, ἐκεῖνος δὲν ἐφείδετο οὔτε τοῦ νυκτερινοῦ μου ὕπνου Τὴν ἄλλην πρωΐαν ἐλάβομεν ἑκάτερος ἴδιον δωμάτιον καὶ οὕτως εὕρομεν ἀμφότεροι ἡσυχίαν. Ἐν τοσούτῳ ὁ φίλος μου εὕρισκεν μεγίστην εὐχαρίστησιν εἰς τὸ γαλλικὸν θέατρον καὶ τὰς νυκτερινὰς διασκεδάσεις καὶ ἤρχισε νὰ ἀηδιάζῃ τοὺς γερμανοὺς σχολιαστὰς καὶ τὰ λατινικά των· τὴν βυρσοδεψίαν μόνον εἰσέτι δὲν ἠδύνατο νὰ χωνεύσῃ· διὸ συνέλαβε τὸ ἔνοχον σχέδιον, ὅπερ δὲν ἐδίστασε νὰ μοὶ τὸ ὁμολογήσῃ, ἐὰν δηλαδὴ ἀπεστέλετο εἰς Γαλλίαν νὰ σπουδάσῃ θετικήν τινα ἐπιστήμην καὶ δὴ φυσικομαθηματικὰ καὶ χημείαν ἀντὶ τῆς βυρσοδεψίας. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἀγαθὸς ἡμῶν προστάτης ἠρύσθη τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, ἃς διεβίβασε τοῖς κυρίοις ἐφόροις ἀποτρέπων αὐτοὺς τοῦ ἀρχικοῦ αὐτῶν σχεδίου καὶ συμβουλεύων ν' ἀφίσωσιν ἡμᾶς ἀμφοτέρους ἐν Ἀθήναις, ὅπως ἐγγραφῶμεν ἐν τῇ φιλοσοφικῇ τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου σχολῇ πρὸς σπουδὴν τῆς φιλολογίας.

(Ἕπεται συνέχεια.)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἐδημοσιεύθη ἡ ἐτησία λογοδοσία τοῦ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης «Ἀμαλιείου Ὀρφανοτροφείου τῶν κορασίων» καὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ ἐφόρου κ. Στεφάνου Στρέϊτ περὶ τῶν πεπραγμένων τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς ἀπὸ 1ης νοεμβρίου 1891—31 ὀκτωβρίου 1892. Καὶ πρῶτον ὁ κ. Στρέϊτ ἀνήγγειλεν εἰς τὰς κυρίας ἐγερθείσας ἁπάσας, ὅτι ἡ σεπτὴ προστάτις καὶ χαριτόβρυτος ἄνασσα ἐν τῇ φιλανθρώπῳ Αὐτῆς εὐμενείᾳ ηὐδόκησε ν' ἀποδεχθῇ καὶ τῶν ὀρφανῶν τοῦ Ἀμαλιείου τὰς κατατεθείσας εἰς τοὺς πόδας Αὐτῆς εὐχὰς ἀθώων καὶ εὐλαβῶν καρδιῶν μετὰ ταπεινοῦ δείγματος εὐγνωμοσύνης, προϊόντος τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπὶ τῇ χαρμοσύνῳ πανηγύρει τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τῶν γάμων τῶν Α. Α. Μ. Μ. καὶ ὅτι δι' ἀπαντήσεως ἐξεδήλωσε τὴν ἄκραν εὐαρέσκειαν Αὐτῆς ἐπισκεψαμένη καὶ αὐτὸ τὸ κατάστημα μετὰ τῶν πριγκηπισσῶν Σοφίας καὶ Μαρίας.

Μετὰ τοῦτο, ὁ κ. Στρέϊτ ἐξέθηκεν, ὅτι κατὰ τὸν περυσινὸν ἀπολογισμὸν διηγτῶντο 149 κοράσια ἐν τῷ καταστήματι. Ἡ εὐδοκίμησις αὐτῶν ἀπέδειξεν ὅτι ἐγενικεύθη παρ' αὐταῖς ἡ σωτηρία συνείδησις, ὅτι διὰ τῆς παρασκευῆς τῶν ἐφοδίων τῆς προσωπικῆς ἐργασίας παρασκευάζουσιν ἑαυταῖς μέλλον ἀσφαλὲς καὶ ἔντιμον καὶ διὰ σεμνῆς, κοσμίας καὶ μετριόφρονος συμπεριφορᾶς ἐπιτυγχάνουσι τῆς κοινωνίας τὴν συμπάθειαν, τόσον ἀναγκαίαν εἰς κόρας ὀρφανὰς καὶ ἀπόρους.

Ὁ πίναξ τῶν ἐσόδων τοῦ καταστήματος σημειοῖ δρ. 144,107, ὁ δὲ τῶν ἐξόδων 91,780. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ περιουσία τοῦ καταστήματος μένει ἀνέπαφος εἰς τὰ τραπεζιτικὰ γραμμάτια. Διὰ τῆς προόδου τῶν ὀρφανῶν κατωρθώθη ἵνα ἡ πώλησις ἐνδυμάτων διὰ δαπάνης 4 1)2 χιλιάδων δραχμῶν δώσῃ ποσὸν 13 χιλιάδων.

— Οἱ κυβερνῆται τῶν ἐν Πειραιεῖ ὁρμούντων πολεμικῶν σκαφῶν, τοῦ ρωσσικοῦ «Κορνίλωφ» καὶ τοῦ ἀγγλικοῦ «Κονπερτὸν», ἤτησαν τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ λιμενάρχου ὅπως τὰ πληρώματα τῶν πλοίων αὐτῶν ἐξέρχωνται καὶ ἐκτελῶσι γυμνάσια ἐκτὸς τοῦ λιμένος. Ἡ ἄδεια ἐδόθη καὶ καθ' ἑκάστην τὰ μὲν πληρώματα τοῦ ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ ἐκτελοῦσι γυμνάσια τορπιλλῶν ἐκτὸς τοῦ λιμένος, τὰ δὲ τοῦ ρωσσικοῦ γυμνάσια σκοποβολῆς παρὰ τὸν Κάνθαρον.

— La Semaine Athenienne εἶναι ὁ τίτλος ἀρτιφανοῦς γαλλικῆς ἐφημερίδος διευθυνομένης ὑπὸ τῆς γαλλίδος τὸ γένος κυρίας Τσαπαλίδου, κυρίως δὲ συντάσσεται ὑπὸ κυριῶν καὶ δεσποινίδων, αἵτινες ἠθέλησαν ἵνα πρὸς τῇ ἑλληνικῇ „Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν“ ὑπάρχει καὶ γαλλικὴ τοιαύτη· περιέχει ὡραῖα πρωτότυπα διηγήματα. Συνεργάτιδας θὰ ἔχῃ πᾶσαν κυρίαν ἢ δεσποινίδα, ἥτις ἤθελεν εὐαρεστηθῇ ν᾿ ἀποστείλῃ, οἱονδήποτε ἄρθρον κατάλληλον γαλλιστὶ γεγραμμένον.

— Ἠγγέλθη τηλεγραφικῶς ἐκ Παρισίων εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις γαλλικὴν πρεσβείαν, ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Καρνὼ ἀπένειμεν εἰς τὸν πρίγκηπα Γεώργιον τὸν Μεγαλόσταυρον τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολὼν θὰ ἐγχειρίσῃ τῷ βασιλόπαιδι τὸ παράσημον.

— Ὁ κ. Ἰωσὴφ Μπέκμαν, οὗ ἐδημοσιεύσαμεν χθὲς τὴν περὶ Ἑλλάδος μελέτην, κληθεὶς τηλεγραφικῶς, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς Agence télégraphique Balcanique, ἀπῆλθεν εἰς Σόφιαν.

— Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπένειμεν εἰς τὸν ὑποναύαρχον κ. Σταματέλον τὸν ἀνώτερον Ταξιάρχην τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς.

— Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» τὰ ἑξῆς γλαφυρὰ μὲν ἀλλὰ καὶ περίεργα·

Εἰς τὰ κυβερνητικὰ παρασκήνια παρασκευάζεται τρομερὰ κρίσις. . . . Ὁ Λόου εἶπεν ὅτι θὰ χρεωκοπήσωμεν. . . Ἡ κυβέρνησις ἑτοιμάζει τὴν χρεωκοπίαν. . . Ὁ Τρικούπης δὲν θὰ γίνῃ ὁ πρωθυπουργὸς τῆς χρεωκοπίας. . . Διαπραγματεύσεις γίνονται μεταξὺ αὐτοῦ καί τινων ὑποκειμένων διὰ νὰ γίνουν πρωθυπουργοί. . . Ὁ βασιλεὺς χαμπαράκι δὲν ἔχει ἀπ᾿ αὐτά. . . Ὁ λαὸς δὲν ἐννόησεν ἀκόμη τί ἐστι χρεωκοπία. . . Χρεωκοπία ἐστὶ πεῖνα, πενία, πτώχευσις. . . Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θὰ πέσῃ. . . Ὁ λαὸς εἶναι ἕτοιμος, ἡ θύελλα θὰ τὴν σαρώσῃ . . . ἡ πνοὴ τῆς θυέλλης.

Τώρα φυσικὰ ἐρωτᾶται·

—Τίνος πυρέσσοντος λόγια εἶναι αὐτά

— Σᾶς ἀπαντῶμεν, κύριοί μου·

— Τοῦ κ. Ράλλη καὶ τοῦ φύλλου του. Τρεῖς χιλιάδες σφυγμοί. Ὀκτὼ χιλιάδες θερμοκρασίαι. Καὶ ἔχομεν ἀκόμη»!

— Ἐξαίσιον ἦτο τὸ θέαμα τῶν πρό τινων ἡμερῶν ἐκτελεσθέντων γυμνασίων ὑπὸ τοῦ ἐν Βόλῳ ἀγγλικοῦ στόλου. Ἡ νὺξ ἦτο ἀσέληνος καὶ ἡ θάλασσα γαληνιαία, τοῦ σκότους δ᾿ ἐπωφελούμενος ὁ ὑποτιθέμενος ἐχθρὸς ὅστις ἀπετελεῖτο ἐκ τεσσάρων μικρῶν τορπιλλοβόλων ἅπερ ἀπὸ τῆς ἡμέρας εἶχον ἀποσπασθῇ ἐκ τοῦ στόλου ἐπετέθη καθ᾿ ἑνὸς θωρηκτοῦ ὅπερ ἠγκυροβολημένον ὃν εἶχε λάβει ὅλα τὰ προφυλακτικὰ μέτρα κατὰ τοιαύτης ἐπιθέσεως περιβληθὲν τὸ ἐκ δικτύων περίβλημα. Ἔξω δὲ παρὰ τὴν θέσιν Γουρίτσαν κατὰ τὴν ἐκβολὴν χειμάρρου εἶχε στηθῇ ἠλεκτρικὴ μηχανὴ διὰ τοῦ φωτὸς τῆς ὁποίας ἐξερευνῶντο τὰ πέριξ ἵνα μή τις τορπιλλικὸς στολίσκος ὅλως ἀπροόπτως καὶ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἐπιτεθῇ. Ὄντως δὲ ἡ ἐκ τῶν θωρηκτῶν φυλακὴ τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς ἀνεκάλυψε τὰ ἐπερχόμενα τορπιλλοβόλα, αἱ σάλπιγγες τῶν πλοίων ἤχησαν συναγερμὸν καὶ ἀμέσως ὅλον τὸ πλήρωμα εὑρέθη εἰς τὴν οἰκείαν ἕκαστος θέσιν. Τότε δὲ πυκνὸν πῦρ διὰ τῶν πυροβόλων, μυδροβόλων καὶ τουφεκίων ἀπὸ τοῦ καταστρώματος τῆς γεφύρας καὶ τῶν θωρακίων ἐξεπέμφθη κατὰ τῶν ἐφορμώντων τορπιλλοβόλων, ἅτινα διὰ διαφόρων ἑλιγμῶν διέφευγον ἑκάστοτε τὴν ἀκτινοβολίαν τοῦ φωτὸς καὶ ἐκαλύπτοντο εἰς τὸ σκότος, ὁτὲ δὲ πάλιν μετὰ μείζονος ταχύτητος ἐφορμῶντα ἐξηκολούθων ἐρρωμένως τὴν ἐπίθεσιν μέχρις οὗ πύραυλος ἀπὸ τῶν θωρηκτῶν ριφθεὶς ἐσήμανε τὴν λῆξιν τῶν γυμνασίων. Ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ ἀναδειχθῶσιν νικηταὶ τὰ τορπιλλοβόλλα, διότι κατώρθωσαν ἐκ τῶν ριφθεισῶν τορπιλλῶν δύο νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν σκοπὸν προσκολληθεῖσαι εἰς τὸ δικτυωτὸν περίβλημα τοῦ πλοίου.

—Ἐν τῇ ἐμπορικῇ λέσχῃ συνῆλθον οἱ ἔμποροι Ἀθηνῶν, ἵνα σκεφθῶσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς νομισματικῆς κρίσεως καὶ τῶν ἐπενεχθεισῶν παρὰ τῆς κυβερνήσεως μεταβολῶν εἰς τὸ δασμολόγιον.

Ἀφ᾿ οὗ ὁ πρόεδρος τῆς λέσχης ἀνήγγειλε τὸν σκοπὸν τῆς συνελεύσεως, ὁ κ. Ζαχαρίας, λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι οἱ ἔμποροι δέον νὰ ποιήσωνται διάβημα εἴτε παρὰ τῷ βασιλεῖ, εἴτε πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν κυβέρνησιν, ἵνα ἡ παροῦσα κατάστασις ἐκλείψῃ ὡς ἐπιζήμιος εἰς τὸ ἐμπόριον. Τὴν πρότασιν ταύτην ὑπεστήριξε καὶ ἄλλος.

Ἀλλ᾿ ἑτέρα πρότασις ὑπεβλήθη παρὰ δύο μελῶν, οἵτινες ὑπεστήριξαν, ὅτι ἡ κυβέρνησις δέον ν᾿ ἀφεθῇ ἐλευθέρα ὅπως μεριμνήσῃ μόνη περὶ βελτιώσεως τῶν πραγμάτων, ὡς αὐτὴ ἐννοεῖ. Καὶ τὴν πρότασιν ταύτην, γενομένης ψηφοφορίας, παρεδέχθη ἡ ἐμπορικὴ λέσχη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐπὶ τῇ προσεχεῖ ἑορτῇ τῶν Χριστογέννων καὶ τοῦ νέου ἔτους συνιστῶμεν ταῖς ἀναγνωστρίαις καὶ τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν τὸ ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς λεωφόρου Βικτώριας καὶ τοῦ βουλεβάρτου Ἀκαδημίας ὑπ᾿ ἀριθ. 42 πλουσιώτατον κατάστημα ἀθυρματίων καὶ καλλιτεχνικωτάτων παρισινῶν ἐπίπλων, προμηθευθέντων πάντων ἐκ τῶν ἀρίστων παρισινῶν ἐργοστασίων. Τὸ ὑπὸ τ᾿ ὄνομα Magasin Général de Paris δαψιλέστατον τοῦτο ἐπὶ πραγματείαις κατάστημα, ἕνεκα τῶν μυρίων καλλιτεχνημάτων ἅπερ ἐκτίθησιν εἰς πώλησιν ἐπὶ σχετικῶς συγκαταβατικωτάταις τιμαῖς, δύναται νὰ διαγωνισθῇ πρὸς πᾶν ἕτερον τῆς αὐτῆς φύσεως κατάστημα ἐν Βουκουρεστίῳ· ἐφ᾿ ᾧ συνιστῶμεν αὐτὸ θαρρούντως τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν, παροτρύνοντες ἵνα καὶ χάριν περιεργείας ἔστω ἐπισκεφθῶσιν ἅπαξ αὐτό, πεποιθότες ὅτι θὰ καταθελχθῶσιν ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ ἐκτεθειμένων ἀντικειμένων.

Δημοσιεύοντες κατωτέρω εἰδοποίησιν τοῦ νεαροῦ ἡμῶν φίλου ἰατροῦ τῶν παίδων κ. Ράππαπορτ, καθῆκον ἡγούμεθα ἵνα συστήσωμεν τὸν νεαρὸν τοῦτον Ἀσκληπιάδην τῷ δημοσίῳ ὡς ἔμπειρον ἐπιστήμονα παρασχόντα ἤδη ἔν τε τῇ ἐνταῦθα κλινικῇ τῶν παίδων καὶ τῷ δημοσίῳ πλεῖσθ᾿ ὅσα τεκμήρια ἐπιστημονικῆς ἱκανότητος, γνώσεων καὶ τῆς ἀναποσπάστου αὐτῶν διὰ τοὺς ἰατροὺς φιλανθρωπίας. Ὁ ἰατρὸς οὗτος ὑπέσχετο ὑμῖν νὰ κοσμήσῃ προσεχῶς τὰς στήλας τῶν “Συλλόγων„ δι᾿ ἐπιστημονικῶν μελετῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ὑγιεινὴν τῶν παίδων, πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ἐφ᾿ ᾧ καὶ εὐχαριστοῦμεν αὐτῷ δημοσίᾳ ἐκ τῶν προτέρων.

Ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ὅστις θὰ παραστῇ, ὡς γνωστόν, εἰς τοὺς γάμους τῆς Α. Β. Υ. τοῦ διαδόχου Φερδινάνδου, θὰ φθάσῃ εἰς Σιγμαρίγκεν τῇ παραμονῇ τοῦ γάμου, ἤτοι τῇ 28 τρέχοντος.

Ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης Ἐλισάβετ χθές, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὑπέβαλε τῇ Α. Μ. τῷ βασιλεῖ τὰς συγχαρητηρίους αὐτοῦ εὐχάς. Πλεῖσται δ᾿ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερουσῶν κυρίαι τηλεγραφικῶς συνεχάρησαν τῇ νοσούσῃ ἔτι ἀνάσσῃ. Ἡ Α. Μ. εἰσῆλθε χθὲς εἰς τὸ 49ον ἔτος τῆς ἡλικίας Αὐτῆς.

Ἐν προκαταρκτικῇ συνεδρίᾳ συγκροτηθείσῃ προχθές, τὰ ἐνταῦθα μέλη τοῦ ἐν Ρώμῃ συνεδρίου ἀπεφάσισαν ἵνα τὴν ἐτησίαν αὐτῶν γενικὴν συνεδρίασιν συγκροτήσωσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Γερουσίας τῇ 30 τρέχοντος. Ἐν τοῖς ὑποβληθησομένοις ἐν τῇ συνεδρίᾳ ταύτῃ ζητήμασι συγκαταλέγεται καὶ ἡ ἑλληνο-ρωμουνικὴ διαφορὰ καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐν τῇ διαφορᾷ ταύτῃ ἁρμοδιότητος ἢ μὴ τῆς εὐρωπαϊκῆς διαιτησίας.

Ἡ ἐφορεία τῶν πολιτικῶν νοσοκομείων διένειμε κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας εἰς 500 ἐνδεεῖς γυναῖκας 100 χιλ. χιλιογράμμων ξύλα.

Ἡ ἕνεκα τῆς ἐπισωρεύσεως τῶν χιόνων διακοπεῖσα σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Σλοβοζίας-Καλαρασίου ἀπεκατέστη χθές. Ἤδη πᾶσαι αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ λειτουργοῦσιν ἐλευθέρως.

Ἀγγέλλεται ἐκ Σεγεδὶν ὅτι ὁ πρὸ μηνῶν ἐπ᾿ ἀσεβείᾳ πρὸς τὰ καθεστῶτα ὑπὸ τῆς αὐστροουγγρικῆς κυβερνήσεως καταδικασθεὶς φιλόπατρις ρωμοῦνος δόκτωρ Λουκάτσης ἐκλείσθη ἤδη ἐν τῇ εἱρκτῇ τῆς ρηθείσης πόλεως.

Τὸ ἐπὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον θὰ ὑποβάλῃ προσεχῶς τῇ βουλῇ σημαντικωτάτην ἐπὶ λεπτολογίᾳ στατιστικὴν τῆς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐκπαιδεύσεως.

Τῇ σήμερον παρασκευῇ ὁ ἰταλικὸς μελοδραματικὸς θίασος θὰ ψάλῃ τὸ ἐκ τῶν δευτερευόντων τοῦ Βέρδη ἔργων μελωδικώτατον μελόδραμα Ἐρνάνην, οὗ τὸ θέμα ἐλήφθη ὡς γνωστὸν ἐκ τοῦ γνωστοῦ ὁμωνύμου δραματικοῦ ἀριστουργήματος τοῦ Βίκτ. Οὐγώ. Μετὰ τὸν Ἐρνάνην τὸ βαλέττον Καγκὰν ἐνώπιον τοῖς δικαιοσύνης.

Αἰφνιδίως ἐξ ἀνευρισμοῦ ἐτελεύτησε προχθὲς νύκτα ἐν τῇ Ἀγροτικῇ Λέσχῃ ὁ ἐν Βουζαίῳ ἐγκατεστημένος πλούσιος γαιοκτήμων Λέων Λεωνίδας.

Ὁ Constituționalul λέγει ὅτι ἡ Α. Ε ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς θὰ προσενέγκῃ τῇ Α. Β. Υ. τῷ διαδόχῳ ὡς γαμήλιον δῶρον λεύκωμα περιέχον τὰς φωτογραφίας πάντων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ρωμουνικοῦ στρατοῦ.

Ἰδοὺ οἱ ἐν τοῖς γάμοις τοῦ διαδόχου πρίγκηπος Φερδινάνδου παρευρεθησόμενοι ἐπίσημοι ρωμοῦνοι.

Αἱ Α. Α. Ε. Ε. ὁ πρωθυπουργὸς κ. Λάσκαρ Καταρτζῆς, ὁ κ. Γρ. Καντακουζηνός, πρόεδρος τῆς Γερουσίας, στρατηγὸς Μᾶνος, πρόεδρος τῆς Βουλῆς, Ἀλ. Λαχωβάρης ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, στρατηγὸς Βλαδέσκος ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως, Ἰωάννης Καλινδέρος διαχειριστὴς τῶν κτημάτων τοῦ Στέμματος, ὁ συνταγματάρχης Κομανεᾶνος καὶ ἄλλοι. Ἐκ τῶν κυριῶν παρευρεθήσονται αἱ κ. κ. Μαρία Καντακουζηνοῦ καὶ Μαρία Γρετσεάνου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17 Δεκεμβρίου. Ἀνακοίνωσις τοῦ «Πρακτορείου Χαβᾶς» διαψεύδει πληροφορίας τῆς ἐφ. «Ἡλίου», καθ᾿ ἃς ὁ κ. Καρνὼ ἔγραψε τῷ κ. Χριστὸφλ, διευθυντῇ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης αἰτούμενος χρήματα διὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1889.

— Ἡ ἀστυνομία κατεπείσθη ὅτι ἡ ἔκρηξις τῆς σήμερον πρωΐας δὲν ἦτο ἔργον ἀναρχικὸν ἀλλ᾿ ἐκδίκησις ἀρχαίου ὑπαλλήλου τῆς διοικήσεως ἀπολυθέντος τῆς θέσεως καὶ ἐπιβουλευομένου νῦν τὴν ζωὴν τῶν προϊσταμένων αὐτοῦ.

— Διαψεύδεται ἐπισήμως ἡ εἴδησις, καθ᾿ ἣν ὁ κ. Βρο-αρδὲλ ἀπεφάνθη ὅτι ὁ κ. Ράιναχ ἀπέθανεν ἐκ φυσικοῦ θανάτου. Ἡ αὐτοψία δὲν ἐπερατιώθη ὁλοσχερῶς.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. — Ὁ «Οἰκονομικὸς Χρόνος» λέγει ὅτι πολλὰ πρόσωπα ἐνεχόμενα εἰς τὴν ὑπόθεσιν Παναμᾶ, διεξάγουσι νῦν τὰς χρηματικὰς αὐτῶν ἐπιχειρήσεις ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ Λονδίνου.

ΠΕΣΤΗ, 17. — Κατὰ τὸ τελευταῖον εἰκοσιτετράωρον οὐδὲν χολερικὸν κροῦσμα ἐβεβαιώθη ἐν Πέστῃ, οὔτε θάνατος.

ΒΙΕΝΝΗ, 17. Ἀνεχώρησεν εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ὁ ἐν Πετρουπόλει πρέσβυς τῆς Ρωμουνίας κ. Α. Καταρτζῆς.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ, 17.—Ἐπισήμως ἀνεκοινώθησαν 7 χολερικὰ κρούσματα, ὧν τὸ 1 θανατηφόρον. Ἐπίσης ἐγένεντο σήμερον 2 κρούσματα ἐν Ἀλτόνᾳ.

ΝΕΟΣ εἰκοσαετὴς ἔχων τριετῆ πεῖραν εἰς κτήματα ἐπιθυμεῖ νὰ εὕρῃ θέσιν φροντιστοῦ. Ὅροι μέτριοι. Ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ καταστήματος ὀπτικῶν ὀργάνων A. Menu & Comp. (Ὁδὸς Βικτόρια Ἀρθ. 88).

Τῇ 18 Δεκεμβρίου 1892

Μεσονύκτιον . . . . —	8
7 ὥρας πρωΐας . . . . —	6.5
Μεσημβρία . . . . —	3
Ὕψος βαρομέτρου.	757
Οὐρανός.	νεφελώδης

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ
C. Steriu & Comp.

19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.
Βουκουρέστιον, 18 Δεκεμβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 °/₀ Δάν. Παγ.. (R. per.).	100 —
5 „ χρεωλ. („ amort.)	97.25
4 „ „ „ „ „	84.—
6 „ Ὁμ.Κρατ.(Ob. de Stat)	101.—
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	97.—
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	92.—
6 „ „ „ „ „	103.—
7 „ „ „ „ „	105.25
5 „ „ „ (Iași f.urb).	84.—
10/800 Δάν.τάμ.συν.(pens.) .	278.—
Δάν. δημαρχείου 5 °/₀ 1883.	91.—
„ „ 5 „ 1890.	90.50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1660
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	415 —
„ Națională . .	200	419 —
Constr. și lucr. publ.	250	146.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	101.—.
Λονδίνου	25.36.—
Βερολίνου	124.60
Ἀμβέρσης	101.—
Βιέννης.	211.—
Λίρα ὀθωμανικὴ	22.90

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΞΕΝΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Βιέννη, 16 10βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.58.—
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	313.—
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	119.25
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	120.60
„ „ Παρισίων	47.92
„ „ Βερολίνου „ .	59.25
„ „ Amsterd. „ .	—.—
Παρίσιοι 16 10βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 ½ °/₀ . .	105.10
„ „ 3 °/₀	97.30
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 °/₀	100.—
Δάνειον Ἑλλην. 5 °/₀	334.50
Ὀθωμ. Τράπεζα	583.75
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	497.50
„ Lot turc.	—.—
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25.13
„ „ Βιέννης	206.75
„ „ Ὀλανδίας	206.06
„ „ Βερολίνου	122.25
Βερολῖνον 16 10βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 °/₀ C.F.R..	102.—
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 °/₀	82.40
„ amortis. 5 °/₀. . . .	96.70
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	202.60
Δάνειον δημαρχείου . .	96 —
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	—.—
„ „ Παρισίων δίμ.	—.—
„ „ Ὀλλανδίας „ .	—.—
„ „ Βιέννης	—.—
„ Ἀμβέρσης . . .	—.—

ΙΑΤΡΟΣ ΡΑΠΠΑΠΟΡΤ

Εἰδικὸς διὰ τὰ νοσήματα τῶν παίδων.
Μετὰ πενταετῆ πεῖραν ἐν τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ νοσοκομείῳ τῶν παίδων ἐγκατέστη ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας ὑπ᾿ ἀρθ. 2 οἰκίᾳ Στάϊνερ.
Δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς 4-ης μέχρι τῆς 6 ὥρας μ. μ.

ΠΕΤΡΟΥ ΛΟΤΙ

ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Αἱ τελευταῖαι ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου φωτίζουσιν αὐτὰς ἤδη, διὰ ροδίνου χρώματος. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἡ συνήθης ἑσπερινὴ κίνησις τῆς Ἀνατολικῆς ζωῆς.

Εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ Κασὶμ-Πασᾶ, ὁ λεμβοῦχος ἡμῶν ἀνέμενεν ἐν ἡσυχίᾳ ἐξηπλωμένος ἐν τῷ καϊκίῳ αὐτοῦ. Καὶ κατὰ τὴν δείλην τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἐπαναλαμβάνομεν τὸν πλοῦν ἡμῶν ἐπὶ τῶν ὑδάτων τοῦ Χρυσοῦ Κέρατος, ἀλλ᾿ ἀντιθέτως ἤδη. Ἐπὶ τῆς δυτικῆς ἀκτῆς, τὸ φῶς ἐξαφανίζεται βαθμηδὸν ὄπισθεν τῆς Κωνσταντινουπόλεως,—εἶναι δὲ τοῦτο τὸ μεγαλοπρεπέστατον τελικὸν θέαμα τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἥλιος ἐσβέσθη ἤδη, ὅτε ἀποβιβαζόμεθα, πέραν τοῦ Πρῆ-Πασᾶ, εἰς τὸ ἀπώτατον προάστειον, ὅπερ συνορεύει μὲ τὰ ἀπέραντα νεκροταφεῖα. Καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς, ἡ Ἀρμενὶς καὶ ἐγώ, βαδίζοντες ὁμοῦ, γοργῷ τῷ βήματι, ἐν συνοικίᾳ, ἣν δὲν ἐγνώριζον, ἐν σκοτεινῇ μικρᾷ τῶν Ἀρμενίων συνοικίᾳ, μὲ τὰς στενὰς καὶ ἑλικοειδεῖς ὁδοὺς καὶ μὲ τοὺς ξυλίνους οἴκους της, τοὺς φαιόχρους ἢ ἐρυθροὺς καὶ τὰ κιγκλίδας, αἵτινες τὰς παριστῶσιν ὡς εἱρκτάς.

Ἡ Ἀνακτὰρ-Χιρὰζ σταματᾷ πρὸ ἑνὸς τούτων, ὄψεως μυστηριώδους, καὶ κρούει διὰ τοῦ σιδηροῦ ρόπτρου. Τὰ κτυπήματα ἀντηχοῦσι θλιβερῶς ἐφ᾿ ὅλης τῆς ξυλείας τῆς παλαιᾶς συνοικίας.

Μετὰ μικρὸν ἡ θύρα διανοίγεται ὑπόπτως, καὶ μοὶ παρουσιάζεται φάσμα, ὅπερ μοὶ προξενεῖ φρικίασιν, πρόσωπον πεντηκοντούδιδος, μελαγχολικόν, μεμαραμένον, ἰσχνόν, ἀλλ᾿ ὁμοιάζον τόσον πρὸς τὸν ἀγαπητὸν Ἀχμέτ, ὥστε ἡ ὁμοιότης νὰ μοὶ προξενήσῃ τρόμον. Εἶναι βεβαίως ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, ἀλλὰ τοσοῦτον ὁμοία τόσον ἔχουσα τοὺς αὐτοὺς χαρακτῆρας, τὴν αὐτὴν ἔκφρασιν, τοὺς αὐτοὺς ὀφθαλμούς, ὥστε νομίζω ὅτι ἐπαναβλέπω αὐτὸν τὸν ἴδιον, γεγηρακότα κατὰ τριάκοντα ἔτη καὶ ρίπτοντα βλέμμα μομφῆς κατὰ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ θανάτου.

Εἶναι ἔκπληκτος, ἐνδοιάζουσα, ἕτοιμος σχεδὸν νὰ ἐπανακλείσῃ τὴν θύραν της.

— Ὁ Λοτῆ! σπεύδει νὰ τῇ εἴπῃ ἡ γραῖα Ἀνακτάρ, προφέρουσα λίαν χαμηλοφώνως τὸ ὄνομα τοῦτο, ὡσεὶ ἀνήγγελλε φάντασμά τι—Παρατήρησε αὐτόν, εἶναι ὁ Λοτῆ! Ὁ Λοτῆ, ὅστις ἐπανῆλθεν.

— Ὁ Λοτῆ ;... Ὁ Λοτῆ ; ἐπαναλαμβάνει ἐκείνη μετά τινος συγκινήσεως ἐν τῇ φωνῇ. Ἆ! ὁ Λοτῆ... εἶπε πάλιν, μετὰ μικρὰν σιγήν, μὲ ὕφος τεθλιμμένον καὶ πικρόν, ὅπερ ταράσσει τὴν καρδίαν μου πλειότερον τῆς δηκτικωτέρας τῶν μομφῶν...

Συνδιαλέγονται χαμηλοφώνως καὶ μετὰ σπουδῆς τουρκιστί, λέγουσα πράγματα, ὧν ἡ ἔννοια μὲ διαφεύγει. Εἶτα μὲ παρακαλοῦσι ν᾿ ἀνέλθω καὶ ἀκολουθῶ ταύτας διὰ μικρᾶς σκοτεινῆς κλίμακος.

Εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα ἐν τῷ διεσκευασμένῳ κατὰ τὸν ἀνατολικὸν τρόπον θαλάμῳ, καὶ πενιχρῷ καὶ σκοτεινῷ, μοὶ προτείνουσι νὰ καθίσω ἐπὶ χαμηλοῦ διβανίου, εἶτα, ἐκείνη ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀχμὲτ σπεύδει νὰ μοὶ παρασκευάσῃ τὸν καφὲν—ὅπερ ἐνταῦθα εἶναι καθῆκον τῆς φιλοξενίας—ἐνῷ δὲ πηγαινοέρχεται πέριξ τοῦ μικροῦ πυραυνοῦ της καθαρίζουσα τὰ χονδροειδῆ κύπελλά της, διακρίνω σιγηλὰ δάκρυα, ἅτινα ρέουσιν ἐπὶ τῶν παρειῶν της.

Ὦ, Θεέ μου, ὁπόσον μελαγχολικὸν εἶναι τὸ λυκόφως ἐντὸς τοῦ γυμνοῦ τούτου θαλάμου ἐν ᾧ κλαίει ἡ γυνὴ αὕτη, καὶ πόσον θλίβεται ἡ καρδία μου καὶ πῶς σταματῶσι καὶ σβύνονται αἱ λέξεις, ἃς θέλω νὰ προφέρω...

Ἠννόησαν κάλλιστα ἀμφότεραι ὅτι ἦλθον ὅπως εἴπω σπουδαῖόν τι ἢ ἐξετάσω περὶ αὐτοῦ. Ἀλλὰ τί; Δὲν ὁμιλῶ. Ἀναμένουσι. Καὶ ἡ σιγὴ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐπιβάλλεται πλειότερον ἐν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτί...

. . . .

Τρέμων ἀποφασίζω νὰ εἴπω:

— Ἐνθυμεῖσαι βεβαίως τὴν κυρίαν Ἀζιαδέ, τὴν νεαρὰν ἐκείνην Ὀθωμανίδα, τὴν ὁποίαν καὶ ὁ ἀδελφός σου ἠγάπα τόσον; Τὴν ἐνθυμεῖσαι;

Ἄφηκε τότε τὸ κύπελον καὶ τὸ χειρόμακτρον, ὡσεὶ ἤθελε νὰ εἶναι μᾶλλον ἐλευθέρα, ἐννοοῦσα ὅτι ἡ σοβαρὰ ἐξέτασις ἀρχίζει. Καὶ διὰ νεύματος τῆς κεφαλῆς μοὶ ἀποκρίνεται “Ναί„ μετὰ κινήσεώς τινος τῶν χειρῶν ὑπομονούσης.

— Ὦ! ἐὰν ἐνθυμοῦμαι! Καὶ ἦτο δυνατὸν νὰ λησμονήσω ὅλα αὐτά!

. . . .

Καὶ πάλιν σιγὴ ἐπέρχεται, καθ᾿ ἣν ἀκούω ἀλεπαλλήλους, τακτικοὺς παλμοὺς τῶν μηνίγγων μου—τὸν συνεχῆ ἦχον τῶν παλλουσῶν ἀρτηριῶν μου. Καὶ τέλος ἀποτόμως καίτοι συγκεκινημένος ἀποτείνω τὴν φοβερὰν ἐρώτησιν:

— Ἀπέθανε δὲν εἶναι ἔτσι ;..

Βραδύνασα ν᾿ ἀπαντήσῃ, μὲ ἀτενίζει καὶ οἱ τεθλιμμένοι κοῖλοι ὀφθαλμοὶ αὐτῆς λαμβάνουσι τὴν ἔκφρασιν ἐκπλήξεως σχεδὸν ὑβριστικῆς... Τότε, ἐνῷ μικρὸν ἀναμένω, ἐννοῶ βαθμηδὸν ὅτι ἡ ἀπόκτισίς της εἶναι—Ναί!

Θετικώτατα μάλιστα ἐννόησα, ὅτε ἀπεφάσισε νὰ μοὶ ὁμιλήσῃ, μετά τινος ὕφους ἐλέγχου πικροῦ.

— Ἀλήθεια δὲν τὸ ἐγνώριζες;

Καὶ ἀποκρίνομαι δειλῶς τὸ ψεῦδος τοῦτο:

— Ναί, τὸ ἐγνώριζον, τὸ ἐγνώριζον...

Εἶτα προσθέτω μετὰ φωνῆς μᾶλλον δειλῆς, ὡς ψιθύρισμα παιδίου:

— Δὲν ἤθελα νὰ μάθω τοῦτο παρὰ σοῦ... Ἤθελα... Ἤθελα... νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μοὶ εἴπῃς ποῦ εὑρίσκεται...

Καὶ σιγὴ ἐπανέρχεται ἐκ νέου, βαθυτέρα ἔτι τῆς προηγουμένης. Μετεχειρίσθην τὸ ψεῦδος τοῦτο, διότι ᾐσχυνόμην ἐνώπιόν της, νὰ μὴ γνωρίζω καὶ νὰ ἔζων ἐν τούτοις ἐπὶ ἔτη ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ταύτῃ. Ἀλλὰ βλέπω κάλλιστα ὅτι δὲν μ᾿ ἐπίστευσε καὶ ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ μὲ παρατηρῇ μετὰ περιεργείας μεστῆς ἀπεχθείας καὶ μομφῆς... εἶμαι δι᾿ αὐτὴν ἀνεξήγητος. Αἱ ψυχραιμίαι ἡμῶν καὶ τὸ ἤρεμον κατὰ περιστάσεις δεινὰς τοῦ βίου, εἰσὶν ἀκατανόητοι διὰ τοὺς Ἀνατολίτας, οἵτινες κραυγάζουσι καὶ ὀδύρονται.

Ἡ σιγὴ αὕτη καθίσταται ἐπὶ πλέον ψυχρά· νομίζει τις ὅτι, μεταξὺ ἡμῶν, στρώματα ἀέρος πήγνυνται. Καὶ ἐν τῷ κιγκλιδωτῷ οἴκῳ, ἐν τῷ παραδόξῳ καὶ πενιχρῷ θαλάμῳ, τὸ λυκόφως ἀμαυροῦται διὰ τοῦ πυκνοῦ ξυλίνου δικτυωτοῦ, ὅπερ κλείει τὰ παράθυρα, ἀόριστον δὲ καὶ ἄχρουν φῶς μόλις εἰσδύει· μοὶ φαίνεται ὅτι ἡ νὺξ ἐπῆλθε πρὸ τῆς ὥρας καὶ διὰ κραδασμῶν, ὡσεὶ ἓν πρὸς ἕν, ἄνωθεν ἡμῶν ἐξετυλίχθησαν μετὰ σπουδῆς, πέπλα ἐκ μελανοῦ ὑφάσματος.

Οὕτω λοιπὸν ἔδει νὰ ἔλθω ἐν τῇ σκυθρωπῇ ταύτῃ κατοικίᾳ καὶ κατ᾿ αὐτὴν τὴν ἀπελπιστικὴν ὥραν ὅπως μάθω τὴν τελευταίαν καταδίκην...

(ἀκολουθεῖ).

„NAŢIONALA“
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ' ὅλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περιπτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνει ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Καντιανίδης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γονατος
Γιουργέβῳ	Ι. Ἀλιμπέρτη	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Κ. Μοσχάκη
Κοράμπια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσα	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸδ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Ἐν Ρωσσίᾳ ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ. καὶ τὸ ἐν Κισνοβίῳ „Ἀδελφοὶ Συναδινοί

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΟΛΙΓΟΝ ΚΕΡΔΟΣ

Ὅσοι ἀκόμη δὲν τὸ ξεύρουν
Ἂς τὸ μάθουν μιὰ φορά,
Καὶ μὲ τὸ τραμβάϊ ἂς ἔλθουν
Νὰ ψωνίσουν Εὐθυνά.

Ὑποδήματα δι' ἄνδρας
Διὰ Κυρίας καὶ παιδιά
Βγάζω 'ς τὸ Ἐργοστάσιό μου
Καὶ Σιοσόνια στερεά.

Μὲ σιεβρὼ διὰ τὰς Κυρίας
Μὲ φράγκα δέκα ἑπτά.
Καὶ μὲ χαμηλὸ τακοῦνι
Δεκαπέντε μοναχά.

Ἂν θέλετε μὲ τομαράκι
Μὲ δέκα φράγκα τὰ πωλῶ
Καὶ εἰς συναγωνισμὸ μεγάλο.
Τὸν καθένα προκαλῶ.

Δέχομαι παραγγελίας
Μὲ τὰς ἄνωθι τιμὰς
Καὶ ἀπέναντι δὲν πέρνω·
Ἂν σ' ἀρέσῃ τὸ βαστᾷς.

Κι' ἂν κανεὶς δαργιέται νὰ 'λθῃ!
Ἂς μοῦ κάμῃ μιὰ γραφὴ
Ἕνα μου ἄνθρωπον νὰ στείλω
Γιὰ νὰ συνεννοηθῇ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐργοστασίου ὑποδημάτων ἐν Βουκουρεστίῳ *Calea Călăraşilor* 115.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) — CASA PENCOVICI

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΔΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

ΛΑΝΟΛΙΝΑ ΚΡΕΜΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ ΛΑΝΟΛΙΝΑ

Τοῦ ἐργοστασίου ΛΑΝΟΛΙΝΑ, **Martinikenfelde**, ἐγγὺς τοῦ Βερολίνου.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς περιποίησιν τοῦ δέρματος.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς τήρησιν καθαρὰν καὶ ἐπούλωσιν τῶν δερμικῶν πληγῶν.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς διατήρησιν τοῦ δέρματος, ἰδίως διὰ τὰ **ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ.**

Ἐντὸς σωλήνων ἀνὰ 60 μπάνια. — Κουτίων ἐκ τενεκέ, ἀνὰ 30 καὶ 20 μπάνια μετὰ τοῦ σήματος τοῦ ἀνωτέρω ἐργοστασίου, πωλεῖται σχεδὸν εἰς πάντα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.
Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τὴν Ρωμουνίαν *H. S. DURAN* ἐν Βουκουρεστίῳ.
ὁδὸς **Smârdan, No. 2.**

UNIRE

Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἐλλ. Ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμὰ μετρία

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ — ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ

H. S. DURAN

Ὁδὸς Smârdan 2. — ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ — Ὁδὸς Smârdan 2

ΜΥΛΟΙ.— ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΦΩΣ
ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΙ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ
ΕΛΑΘΟΡΥΒΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ
ΔΙ' ΑΤΜΟΥ, ΑΕΡΙΟΥ, ΘΕΡΜΟΥ ΑΕΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΤΩΝ ΛΥΧΝΩΝ
H. S. DURAN
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ἐκ τῶν ΣΤΕΡΕΟΤΑΤΩΝ — ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
Iancu Constantinescu
ἐν τῇ ὁδῷ Σελάρι.

Τὸ μόνον ρωμουνικὸν τοῦτο κατάστημα ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων διακρίνεται διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀρίστην ποιότητα τῶν ὑφασμάτων, τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν μηδένα ἐπιδεχομένην διαγωνισμὸν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν αὐτοῦ. Συνιστῶμεν τὸ εὐσυνείδητον τοῦτο κατάστημα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐνδυθῶσι κομψῶς στερεῶς καὶ εὐθυνά.

Φ. 2. — ΟΔΟΣ SORELUI ΑΡΘ. 2. (Curtea Veche)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ
ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ ΚΑΛΑΠΟΔΙΩΝ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣ
ἐν τῇ Παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων τοῦ 1889.
ΑΝΑΔΕΧΕΤΑΙ
τὴν κατασκευὴν παντὸς εἴδους καλαποδίων
(ΚΟΜΨΟΤΗΣ, ΕΥΘΗΝΕΙΑ)

1432
CAPSULELE MATHEY-CAYLUS
Compuse de către DOCTORUL CLIN, Premiŭ Montyon

Capsulele Mathey-Caylus cu *copertă subţire de Gluten* nu ostenesc nici-odată stomacul şi sunt recomandate de către Profesorii Facultăţilor de Medicină şi de către Medecii Spitalelor din Paris, Londra şi New-York, pentru vindecarea :

Sculamentelor vechiĭ sau noĭ **Gonoreei, Blenoragiei, Cystiţei a Gâtului, Cataroiului** si **Bólelor Besicei,** şi ale *organelor genito-urinare.*

Modul întrebuinţarei detaliat însoţeşte fie care-Flacon.

A se cere: **Les Véritables Capsules Mathey-Caylus de CLIN & Cie de PARIS,** *cari se potu găsi la totiĭ Droghistii şi Farmaciştii.*

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛ. καὶ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
ΓΕΡΑΡΔΟΥ
ΠΕΝΤΟΠΑΖΑΡΟΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Συνιστᾶται διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἐν αὐτῷ βιβλίων, τὴν ἐντέλειαν τῆς βιβλιοδεσίας αὐτοῦ καὶ τὴν μετριότητα τῶν τιμῶν.

1234
MYRTOL al Drului LINARIX
Laureat al Facultăţiĭ de Medicină din Paris.

MYRTOLUL LINARIX e înfăţişat sub forma de globule întrebuinţate cu cea maĭ mare isbândă în potriva :

AFECŢIUNILOR CRONICE ALE PIEPTULUĬ : a guturaiuluĭ, bronşiteĭ, cataruluĭ, astmeĭ cu opresiune şi a palpitaţiilor.

GLOBULELE DE MYRTOL LINARIX trebue să fie luate cu dosa de 6 pe zi : 2 diminéţa, 2 pe la ameaḑi şi 2 seara.

Tóte persónele carĭ iau **ADEVĔRATELE GLOBULE ALE Druluĭ LINARIX** sunt de acord a recunóşte că respiră maĭ lesne.

A se exige **Adevĕratele Globule Linarix ale Caseĭ CLIN & Cie,** *din* **PARIS,** *ce se póte procura la Droghiştiĭ şi Farmaciştiĭ.*

1873

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐπαρχία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἐξαμηνία . . . . ρῦ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μήκους.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀπευθύνεται ἐπιστολαὶ ἐν ἀφράγκοις.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ δ'. ἢ 6'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
14 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 14
1892

Τυπο-Λιθογραφεῖον „Σύλλογοι“ Ὁδὸς Κοβάτσι ἀριθ. 14.

ΚΥΡΙΑΚΗ 20)1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1893. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ'. ΑΡΙΘ 5078

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν οἱς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ⊠ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI" — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 19 Δεκεμβρίου 1892

Η ΕΛΛΑΣ ΕΝ ΤΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΡΩΜΟΥΝΙΑΣ

(Συνέχεια).

Ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τοιαῦτα εἶπον ὑμῖν περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Κατεπείσθητε πάντες ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς οὐδόλως ἠδύνατο νὰ πράξῃ ἄλλως, κἂν ὡς ἀποτέλεσμα ἔσχε τὴν ῥῆξιν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων, ῥῆξιν ἣν κἀγὼ σὺν ὑμῖν οἰκτείρω, κύριε Σένδρεα, καὶ ἤτις πέποιθα ὅτι δὲν θὰ ᾖ διαρκής. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐλπίζω ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ μᾶλλον φωτιζόμενοι, θὰ κατανοήσωσιν ὅτι δὲν ἠδυνάμεθα νὰ πράξωμεν ἄλλως καὶ ὅτι αἱ σχέσεις, ἂς, ἄλλως, ἐπιθυμῶ βελτίονας ἀνὰ μέσον ἑλλήνων καὶ ἡμῶν, θ' ἀποκαταστῶσιν. Ἰδοὺ τὸ μέρος τοῦ ζητήματος τὸ ἀφορῶν εἰς ἐμέ· ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ λοιπὸν μέρος, ἀφίνω εἰς τὸν κ. Καρπ ν' ἀπαντήσῃ· ἀλλ' ἐπιθυμῶ τὴν συμπλήρωσιν ὅπως περατώσωμεν καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ἤδη ἠρωτήσατε τὸν κ. Καρπ· διατί παρενέβη εἰς τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα, ἀφοῦ, ὡς λέγετε, ὁ κ. Καρπ ἐθέσπισεν ἐναντίαν ἀρχὴν ἐν τῇ ὑποθέσει Βέδμαρ· λέγετε ὅτι εἶναι ἄπρεπον τὸ κράτος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ 7-ου ἄρθρου ν' ἀποξενώσῃ τοὺς νομίμους κληρονόμους τῆς ὑπὸ ξένου κληροδοτηθείσης αὐτοῖς κληρονομίας. Διατί — λέγετε — δὲν ἐφηρμόσθη ἡ αὐτὴ ἀρχὴ καὶ ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα;.....

Ἁπλούστατα, κ. Σένδρεα, κ. διδάκτορ καὶ καθηγητὰ τοῦ δικαίου, διότι τὸ ζήτημα εἶναι ὅλως ἄλλο· καὶ οὐχὶ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ κ. Κωσταφόρου ἀλλὰ παρ' ἐμοῦ δέον νὰ μάθητε τὸ πρᾶγμα.

Ἡ μὲν κληρονομία Ζάππα ἀνεώχθη ἐν ἔτει 1865, ἡ δὲ κληρονομία Βέδμαρ πρὸ ἑνὸς ἢ δύο ἐτῶν, ἤτοι μετὰ τὴν ἐν ἔτει 1879 ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ 7ου ἄρθρου. Κατ' ἀκολουθίαν, ἦτο παράλογον νὰ ἐφαρμόσωμεν τὸ 7ον ἄρθρον εἴτε ἐν μιᾷ ἐννοίᾳ εἴτε ἐν ἄλλῃ καὶ ἐπὶ τῆς κληρονομίας Ζάππα, μηδεμίαν ἐχούσης πρὸς τὸ ἄρθρον σχέσιν· διότι οὐ μόνον θὰ ἠθετοῦμεν τὴν γενικὴν ἀρχὴν τῆς μὴ ἀναδρομικῆς δυνάμεως τῶν νόμων, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ 7ον ἄρθρον, τὸ σαφῶς καθορίζον τὴν ἀρχὴν ταύτην. Κληρονομία ἀνοιχθεῖσα ἐν ἔτει 1865 δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κανονισθῇ συνφδὰ τῷ κειμένῳ νόμου τοῦ 1879 καὶ τῷ 7ῳ ἄρθρῳ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1879. Ἐνοήσατε ὑμεῖς τοῦτο; Βεβαίως δὲν ἐνοοῦσι ταῦτα οἱ θύραθεν, ἀλλ' ἐνοοῦσιν οἱ...

Στρατηγὸς Κωσταφόρος. Ἐννοῶ ἐγώ...

Ἀλ. Λαχωβάρης. Δὲν ἐννοοῦσιν οἱ στρατηγοί, οἱ στρατιωτικοὶ κλ. ἀλλ' ὑμεῖς κ. διδάκτορ τοῦ δικαίου καὶ καθηγητά!!

Οὐαὶ τοῖς μαθηταῖς!!... (ἐπευφημίαι, ἱλαρότης.) Ὑμεῖς, ἀγνοεῖτε τὸ ἀδύνατον τῆς ἐφαρμογῆς νόμου τοῦ 1879 ἐπὶ κληρονομίας ἀνοιχθείσης τῷ 1865; Τοιαύτας συγχύσεις εἶδον ἐν ἐφημερίσιν, ἀλλ' εἶπον· συγχωρητέοι οἱ ἄνθρωποι· ἀγνοοῦσι τὸ δίκαιον, δὲν εἶναι εἰδικοί· ἀλλ' ὑμεῖς ὁ διδάκτωρ τοῦ δικαίου, ὁ καθηγητὴς τοῦ δικαίου ἐν τῷ πανεπιστημίῳ!! Δὲν ὑβρίζω ὑμᾶς φρονῶν ὅτι ἀγνοεῖτε· ἀλλὰ δὲν συγχωρῶ ὑμᾶς βλέπων ὅτι ἀγνοεῖτε. Ὁπωσδήποτε, γινώσκετε ὅτι τὸ ἐνεστὸς ὑμῶν πολιτικὸν συμφέρον ἀπαιτεῖ ἵνα παράγηται ἐν τοῖς φρονήμασι σύγχυσις... Καὶ ὅμως οὐδὲν θὰ σιλλάβητε... Τὸ 7ον ἄρθρον δὲν ἐφαρμόζεται ἐν τῇ κληρονομίᾳ Ζάππα. Ἀλλὰ θὰ ἐρωτήσητε διατί τὸ κράτος παρενέβη;

Διότι παρέστησαν κληρονόμοι οἵτινες προσέβαλον τὴν διαθήκην τοῦ Ζάππα, εἰπόντες ὅτι τὸ ἵδρυμα τῶν Ὀλυμπίων δὲν εἶναι πρόσωπον νομικὸν ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ ρωμουνικοῦ κράτους καὶ κεκτημένον κληρονομικὰ δικαιώματα ἐν Ρωμουνίᾳ καὶ ὅτι τὰ προσόντα ταῦτα δυνατὸν ν' ἀμφισβητηθῶσι καὶ αὐτῷ τῷ ἑλληνικῷ κράτει, ὅπερ πειρᾶται ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἵδρυμα. Ἀλλ' ἀγνοεῖτε ὑμεῖς καὶ ἑτέραν ἀρχὴν δικαίου· ὅτι νομικὸν πρόσωπον, καὶ ἐθνικὸν ἔτι, δὲν δύναται νὰ κληρονομήσῃ ὅταν στερῆται τῆς νομικῆς αὐτοῦ ὑπάρξεως δυνάμει νόμου καὶ ὅτι καὶ τότε εἰσέτι δεῖται τῆς ἀδείας τῆς κυβερνήσεως;

Ἀλλ' ἠθικὸν πρόσωπον ξένον, μὴ ἀνεγνωρισμένον, καὶ μὴ δυνάμενον ἀναγνωρισθῆναι, ἢ δυνάμει εἰδικοῦ νόμου, δὲν δύναται νὰ κληρονομήσῃ· καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ οἱ κληρονόμοι προσέβαλον τὴν διαθήκην καὶ ἡ ὑπόθεσις ἐκδικάζεται. Νῦν τὰ δικαστήρια μέλλουσι ν' ἀποφανθῶσι. Θὰ μὲ ἐρωτήσητε ἔτι, λέγω, τί ζητεῖ αὐτόθι τὸ ρωμουνικὸν κράτος. Ἡ ὑπόθεσις ὑπὸ τοιούτους ὅρους δέον νὰ διεξαχθῇ ἀνὰ μέσον τῶν κληρονόμων καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Βλέπετε ὅτι οὐδὲν ἀφαιρῶ ἐκ τοῦ βάρους τῶν ὑμετέρων ἰσχυρισμῶν.

Ἐὰν ἡ διαθήκη ἀκυρωθῇ, οἱ κληρονόμοι θὰ λάβωσι τὴν κληρονομίαν· ἂν ἡ διαθήκη καλῶς ἔχῃ, ἡ Ἑλλὰς θὰ λάβῃ αὐτήν. Ἰδοὺ διὰ τί τὸ κράτος παρενέβη. Ἡ διαθήκη δυνατὸν ν' ἀκυρωθῇ, καὶ εἶναι πιθανὸν ὅτι θ' ἀκυρωθῇ κατὰ τὴν θεωρίαν καθ' ἣν ἠθικὰ πρόσωπα δὲν δικαιοῦνται νὰ κληρονομήσωσι. Τί μένει; Μένουσιν οἱ κληρονόμοι· ἀλλ' οὗτοι ὀφείλουσι νὰ δείξωσι τὴν συγγένειαν αὐτῶν πρὸς τὸν Ζάππαν· οὗτοι ὅμως εἶναι ξένοι ἐκ χωρῶν ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι ληξιαρχικὰ βιβλία καὶ κατ' ἀκολουθίαν δὲν δύνανται ν' ἀποδείξωσι τὴν συγγένειαν ταύτην ἢ διὰ μαρτύρων, ἀποδείξεως τουτέστι σαθρᾶς καὶ ἀμφισβητησίμου· καὶ τὸ ρωμουνικὸν κράτος δικάζεται οὐχὶ δι' ἄλλο τι.... Ἐν ᾗ περιπτώσει ἀποδειχθῇ ἐξ ἑνὸς ὅτι τὸ ἑλληνικὸν κράτος δὲν εἶναι ὁ κληρονόμος καὶ ὅτι ἡ διαθήκη εἶναι ἄκυρος καὶ ἐξ ἄλλου ὅταν οἱ κληρονόμοι δὲν δυνηθῶσι ν' ἀποδείξωσι τὴν συγγένειαν αὐτῶν — πρᾶγμα ὅπερ ἐνδεχόμενον νὰ συμβῇ, διότι, ὡς εἶπον, ἐγεννήθησαν ἐν χώραις ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι ληξιαρχικὰ βιβλία,—ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ περιουσία θὰ κηρυχθῇ σχολάζουσα καὶ τότε τίς ἔσται ὁ φυσικὸς κληρονόμος; Βεβαίως τὸ ρωμουνικὸν κράτος.

Ἕνεκα τούτων τὸ ρωμουνικὸν κράτος ὀφείλει νὰ ᾖ παρόν. Τοιοῦτο πρόσωπον καὶ οὐδὲν ἄλλο διαδραματίζει ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα. Φρονῶ ὅτι μετὰ τὰς ἐξηγήσεις, ἃς παρέσχον ἡμῖν, ἡ Γερουσία, ἱκανοποιεῖται. (Ἐπευφημίαι).

Ὅπερ θαυμάζω παρ' ὑμῖν εἶναι ὅτι ἀφ' ὅτου διαφωνῶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἕνεκα δυστρόπου τροπῆς τῶν πραγμάτων ὁ κ. Σένδρεας κατέστη ὁ μέγιστος φίλος τῆς Ἑλλάδος· ἀλλὰ μόνον διότι βλέπει ῥῆξιν ἀναμέσον Ἑλλάδος καὶ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Λαχωβάρη, οὐχὶ ἀναμέσον τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ρωμουνίας. Φρονῶ ὅτι ἂν διιστάμην πρὸς τὴν Κίναν, ὁ κ. Σένδρεας θὰ καθίστατο κινέζος. (Ἱλαρότης).

Ὁ διὰ προσωπικὰ πάθη πολιτευόμενος τοιούτους σχηματίζει ἰσχυρισμούς. Ἐγένεσθε, κύριε Σένδρεα, φιλελληνικώτατος οὐχὶ δι' ἄλλο τι, ἀλλὰ διότι ἐρίζω πρὸς τοὺς ἕλληνας. Καὶ ὅμως μάθετε ὅτι οὐχὶ ὁ Ἀλέξανδρος Λαχωβάρης δίσταται πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς τῆς χώρας, ὑπερασπίζων τὰ δίκαια τῆς Ρωμουνίας (ἐπευφημίαι). Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶναι ὑπουργὸς τῆς χώρας δικαιούμενος νὰ ὑποστηρίζηται καὶ γεραίρηται καὶ ὑφ' ὑμῶν αὐτῶν τῶν ἀντιπολιτευομένων (ἐπευφημίαι), ἂν ἡ ἀντιπολίτευσις εἶναι ἀξιοπρεπὴς καὶ φιλόπατρις καὶ ἐννοεῖ τὴν ἐν συνταγματικῷ κράτει ἀποστολὴν αὐτῆς. (Ἐπευφημίαι.).

Ἔλθωμεν νῦν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐμπορικῆς ἐξαγωγῆς. Ἐὰν διαπρέπετε κύριε Σένδρεα, ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ δικαίῳ, δὲν φαίνεσθε ἰσχυρὸς ἐν γνώσεσι πολιτικῆς οἰκονομίας καὶ τελωνειακῶν δασμολογίων. Τὸ ἐμπόριον ἡμῶν τῆς εἰς Αὐστρίας ἐξαγωγῆς ὑπεβιβάσθη σήμερον εἰς 25 ἑκατομμύρια ἀπὸ τοῦ τελωνειακοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν· πρὸ τοῦ αὐτονόμου δασμολογίου τοῦ 1886 ἀνήρχετο εἰς 74 ἑκατομμύρια. Ἀλλὰ τὸ μετὰ τῆς Τουρκίας ἐμπόριον ἡμῶν μετὰ τὸν πόλεμον ἦτο ὡς καθ' ἅπαντα ἓν χρόνον 8 ἑκατομμύρια, τὸ μετὰ τῆς Βουλγαρίας 2 ἑκατομμύρια καὶ τὸ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ὀλιγώτερον ἑνὸς ἑκατομμυρίου, ἀπὸ 500 εἰς 300 χιλιάδων φράγκων. Ἔρχεσθε νῦν ὑμεῖς νὰ ἰσχυρισθῆτε ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ τελωνειακοῦ πολέμου πρὸς τὴν Αὐστρο-ουγγαρίαν προσγενηνηθὲν κενὸν, τὸ εἰς 50 ἑκατομμύρια ἀνερχόμενον, ἐπληρώθη ὑπὸ τῶν ἑλλήνων διὰ τῶν 500 χιλιάδων φρ. ἀνθ' ὧν λαμβάνουσι παρ' ἡμῶν γεννήματα. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἴπω ὅτι ὀφείλετε νὰ ἀναγνώσητε τὰς τελωνιακὰς ἀγγελίας καὶ νὰ ἀνοίξητε μίαν τοὐλάχιστον στατιστικὴν τῶν ὑπουργείων πρὶν ἢ διατυπώσητε τοιαύτας παραδοξολογίας. Τὸ ἐκ τῆς μειώσεως τοῦ μετὰ τῆς Αὐστρο-ουγγαρίας ἐμπορίου ἡμῶν παραχθὲν κενὸν ἐπληρώθη ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, εἰς ἣν ἡ ἐτησία ἡμῶν ἐξαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς 140 ἑκατομμύρια καὶ ὑπὸ τοῦ Βελγίου, εἰς ὃ ἡ ἡμετέρα ἐξαγωγὴ ἐξ ἀσημάντου ποσοῦ ἀνῆλθεν εἰς 40 καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμύρια.

Αὗται εἶναι αἱ χῶραι, αἱ πληρώσασαι τὸ κενόν. Ἐὰν ἦτο ἡ Ἑλλὰς τοῦ Περικλέους μόνον θ' ἀποθνήσκωμεν πάντες τῆς πείνης.

(Ἕπεται τὸ τέλος.)

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"
(καθυστερήσασα)

Ἐν Ἀθήναις 7 Δεκεμβρίου 1892

Ἡ ἀγορά μας εὑρίσκεται ἐν συγκινήσει. Τὸ συνάλλαγμα ὑψοῦται καταπληκτικῶς καὶ ἡ ὑπερτίμησις αὕτη φέρει εἰς ἀνησυχίαν τοὺς πολίτας, ἐνῷ ἐξ ἄλλου τρίβουσι τὰς χεῖρας οἱ ἀντιπολιτευόμενοι. Ἐν τούτοις ἡ παραχθεῖσα ἀνησυχία δὲν ἔχει σοβαρὸν λόγον ὑπάρξεως, διότι ἡ κυβέρνησις δὲν κινδυνεύει νὰ πέσῃ, οὔτε νὰ παραιτηθῇ καὶ διότι ἡ δυσανάλογος ὁμολογουμένως ὑπερτίμησις τοῦ συναλλάγματος εἶναι παροδική. Αἱ τὰς διαφόρους ὅμως ἀντιπολιτεύσεις ἀποτελοῦσαι πολιτικαὶ ὁμάδες φρονοῦσιν ἢ μᾶλλον ἐλπίζουσιν ὅτι ἐπῆλθεν ὁ χρόνος, καθ' ὃν ὁ κ. Τρικούπης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ὑπουργοὶ θὰ καταθέσωσι τὰ χαρτοφυλάκια αὐτῶν, μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ ἀνθέξωσιν εἰς τὴν ἐλεεινὴν, ὡς φαντάζονται, κατάστασιν. Ἀπατῶνται. Ἡ κατάστασις ὁσημέραι βελτιοῦται, αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις καταπληκτικῶς αὐξάνουσι καὶ οἱ φόροι ἀνελλιπῶς εἰσπράττονται. Διατρέχομεν σήμερον κρίσιν, ἀλλ' ἡ κρίσις αὕτη οὐδένα ἔχει ὀξὺν χαρακτῆρα καὶ τὰ συμπτώματα αὐτῆς δὲν εἶναι ἀπελπιστικά. Τοῦτο εἶναι βέβαιον. Ἀμβλυωποῦσιν ἐπὶ τῆς καταστάσεως ἡμῶν ἐκεῖνοι μόνον οἵτινες ἔχουσι συμφέρον νὰ συκοφαντῶσι τὴν Ἑλλάδα καὶ παριστάνουσιν αὐτὴν ὡς χρεοκοποῦσαν. Τοιοῦτοι εἶναι οἱ ἐξωτερικοὶ ἐχθροὶ, ὧν ἔνιοι καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς ἀντιπροσωπείας ἐτήρησαν γλῶσσαν ἥκιστα ἀξιοπρεπῆ. Τὴν πρώτην γραμμὴν κατέχει ἐφημερὶς, ἥτις διὰ μεγάλων καὶ πομποδῶν στοιχείων ἀνήγγειλε χθὲς τὴν πρωΐαν ὅτι οἱ ἐνταῦθα εὑρισκόμενοι ξένοι οἰκονομολόγοι κκ. Law καὶ Roux ἐξεφράσθησαν δυσμενῶς περὶ τῆς καταστάσεως ἡμῶν, ἐνῷ τοῦτο ψευδέστατον, ὡς θ' ἀποδείξωσιν ὁσονούπω τὰ πράγματα. Ἀλλ' ἡ ἐφημερὶς αὕτη ἐδημοσίευσε τὴν εἴδησιν ταύτην οὐχὶ ἵνα εἴπῃ ἓν ψεῦδος ἐπὶ πλέον, ἀλλ' ἵνα ἐμποιήσῃ αἴσθησιν εἰς τοὺς χρηματιστικοὺς κύκλους καὶ προξενήσῃ φόβους καὶ ἀμφιβολίας, αἵτινες τὴν στιγμὴν ταύτην δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν εὐάρεστα ἀποτελέσματα.

Εἶναι ὅμως ἀληθὲς ὅτι αἱ διαδόσεις κατ' αὐτὰς εὑρίσκονται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Οὕτως ἐφημερὶς τις ἐδημοσίευσεν ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς·

„Χθὲς ἐκυκλοφόρησε διάδοσις σοβαρὰ, τὴν ὁποίαν ἀναγράφομεν μετ' ἐπιφυλάξεως, ἐκ χρονογραφικοῦ καθήκοντος. Διηγοῦνται ὅτι ὁ ἄγγλος ἐλεγκτὴς κ. Λόου ἀπῄτησε νὰ τῷ δοθῇ ἀκριβὴς πίναξ τῆς καταστάσεως καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς, εὑρεῖαν ἔχων τὴν συνείδησιν καὶ ἀδιαφορῶν περὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ κράτους, ἀπεδέχθη τὴν αἴτησιν τοῦ ξένου ἐλεγκτοῦ καὶ εἰδοποίησε περὶ τούτου τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, ὅπως παρασκευάσῃ τὸν ζητούμενον πίνακα. Ὁ κ. Τσαμαδὸς, κατὰ τὰ λεγόμενα, ζητήσας τρίωρον προθεσμίαν, ἔσπευσε νὰ ὑποβάλῃ τὸ ζήτημα εἰς τὸν βασιλέα, ὅστις μετ' ἀγανακτήσεως ἀπέκρουσε τὴν ἀσεβῆ ἀπαίτησιν τοῦ κ. Λόου, χαρακτηρίσας ταύτην ὡς προσβάλλουσαν ἀμέσως τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ κράτους.

Ἂν ἡ διάδοσις ἀποδειχθῇ ἀκριβὴς, ὅπερ εὐχόμεθα, ὁ βασιλεὺς ἐφελκύει διὰ τῆς πράξεώς του τὴν ζωηρὰν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ."

Ἡ συνάδελφος «Ἀκρόπολις», συνεπείᾳ τῶν πολλαπλῶν τούτων διαδόσεων, ἐδημοσίευσε σήμερον πολὺ ὀρθὸν ἀρθρίδιον, διὰ τοῦ ὁποίου συνιστᾷ νὰ ληφθῶσι μέτρα κατὰ τῶν συνθηματικῶν τούτων ψευδολόγων, ἐπιλέγουσα τὰ ἑξῆς ὀρθότατα· «Δὲν νομίζει ἡ κυβέρνησις ὅτι μὴ καταδιώκουσα τὰς ἐγκληματικὰς πράξεις, δίδει λαβὴν εἰς τοὺς ἁπλουστέρους νὰ πιστεύσωσιν, ὅτι οἱ ἐγκληματοῦντες εὑρίσκονται ἐν τῷ δικαίῳ; Δὲν φοβεῖται ὅτι ἀφίνουσα τὸ πεδίον ἐλεύθερον εἰς τοὺς ταραξίας θέλει συντελέσει εἰς δημιουργίαν κρίσεως ἄνευ λόγου καὶ ἄνευ ἀφορμῆς»;

Ὁ γερμανικὸς τύπος ἐδημοσίευσε σχεδὸν ὁμοιόμορφον ἐκ Πετρουπόλεως εἴδησιν, ἀναγράφουσαν ὅτι ὁ κ. Ὀνοῦ, πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας ἐν Ἀθήναις, ἀνακαλεῖται τῆς θέσεώς του, συνεπείᾳ νευρικῆς παθήσεως καὶ διότι εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις προὐξένησε τὴν γνωστὴν ψυχρότητα μεταξὺ ὑψηλῶν προσώπων Ρωσσίας καὶ Ἑλλάδος, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ κ. Ὀνοῦ συνώδευε τὸν Τσάρεβιτς καὶ τὸν ἡμέτερον βασιλόπαιδα Γεώργιον μέχρις Ἰνδιῶν.

Ἡ εἴδησις τοῦ γερμανικοῦ τύπου εἶναι ψευδὴς, εἰμὶ δὲ εἰς θέσιν νὰ διαβεβαιώσω ὑμῖν τοῦτο. Πρῶτον ὁ κ. Ὀνοῦ δὲν πάσχει ἐκ νευρικῆς παθήσεως, ἀλλ' ἁπλῶς ἐκ διαλείποντος πυρετοῦ. Δεύτερον ὁ κ. Ὀνοῦ δὲν εἶναι ὁ δράστης τῆς ἀναφερομένης αὐτῆς πράξεως, ἀλλ' ἕτερος καὶ τρίτον ὁ κ. Ὀνοῦ τοσοῦτον ἀγαπᾷ τὸν δημοφιλέστατον βασιλόπαιδα τῆς Ἑλλάδος, ὥστε ἐπ' αὐτοῦ τοῦ γραφείου του ἔχει ἀνηρτημένην τὴν φωτογραφίαν του παρὰ τὴν φωτογραφίαν τοῦ Τσάρεβιτς.

Ἡ εἴδησις τοῦ γερμανικοῦ τύπου ἔχει ἄλλον σκοπὸν ἢ νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ὁ σκοπὸς οὗτος εἶναι ἁπλούστατα πολιτικός. Εὐτυχῶς ἔν τε Πετρουπόλει καὶ ἐν Ἀθήναις οὐδεμίαν σημασίαν εἰς τὰς ἐκ Βερολίνου εἰδήσεις δίδουσι καὶ οὕτως ὁ κ. Ὀνοῦ θὰ διατελῇ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς φίλης καὶ κραταιᾶς αὐτοκρατορίας, ἀγαπώμενος ὑπὸ πάντων ἡμῶν καὶ κατακτώμενος ὁσημέραι εὐρύτερον ἔδαφος συμπαθείας.

Ἐν Ἀθήναις 9 Δεκεμβρίου 1892.

Πλήρης ὑπουργικὴ κρίσις ἐπικρατεῖ ἐν... τῷ ἐγκεφάλῳ τῶν ἀντιπολιτευομένων. Ἀπὸ τριῶν ἤδη ἡμερῶν δὲν ἀκούομεν ἄλλο ἢ ὅτι συνετελέσθη ἡ πτῶσις τῆς κυβερνήσεως καὶ ὅτι ὁ δεῖνα ἢ ὁ τάδε προσεκλήθη ἵν' ἀναλάβῃ τὸν σχηματισμὸν τοῦ νέου ὑπουργείου. Τὸ περίεργον δὲ εἶναι ὅτι πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὰς τοῦ εἴδους τούτου διαδόσεις καὶ ἀνησύχησαν σπουδαίως. Ἕνιαι δὲ τῶν ἐφημερίδων ἀνέγραψαν καὶ ὀνόματα ὑποψηφίων εἰς τὴν πρωθυπουργικὴν ἕδραν καὶ ἄλλας σχετικὰς μετέδωκαν εἰδήσεις ἐμβαλλούσας εἰς ἀπορίαν τοὺς πάντας.

Δὲν ἔχω νὰ ἐνδιατρίψω πολὺ περὶ τὸ θέμα τοῦτο, διότι εἶναι ἀνάξιον συζητήσεως. Λυποῦμαι μόνον βλέπων ὅτι ἐν στιγμαῖς καθ' ἃς ἔδει πάντες νὰ ὁμοφωνῶμεν, ὑποστηρίζοντες οἱανδήποτε κυβέρνησιν ὑφισταμένην, θύοντες ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος τὰ κομματικὰ ἡμῶν πάθη καὶ τὰς τόσας ἀντεγκλήσεις, πράττομεν ἀκριβῶς τὸ ἐναντίον, παριστάνοντες ἡμᾶς αὐτοὺς ὡς μὴ σοβαρῶς σκεπτομένους καὶ τὴν πατρίδα ὡς ἀνίκανον νὰ τηρήσῃ τὰς ἱερὰς αὐτῆς ὑποχρεώσεις. Καὶ ταῦτα τελοῦνται ἵνα εἰς μείζονας ἀνησυχίας ἐμβάλωμεν τοὺς ξένους κεφαλαιούχους καὶ ἀποδείξωμεν τοῖς ξένοις λαοῖς ὅτι ὁ πατριωτισμὸς εἶναι λόγοι καὶ οὐδὲν ἄλλο παρ' ἡμῖν...

Εὐτυχῶς ἡ Εὐρώπη δὲν δίδει προσοχὴν εἰς τὰς φανασκίας τῶν ἀντιπολιτευομένων καὶ οὕτως οὐδεμία προσγίνεται σχεδὸν ζημία.

Ἐκίνησαν γῆν καὶ θάλασσαν ἵν' ἀναστατώσωσι τὰς Ἀθήνας κατὰ τῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' ἀπέτυχον οἱ δημοκόποι οὗτοι. Ἐπέτυχον μόνον συνέλευσιν τῶν

ἐμπόρων, ἀλλ' ἡ συνέλευσις αὕτη ἀντὶ ν' ἀποβῇ ὠφέλιμος αὐτοῖς, ἐγένετο αἴτιος ἀπελπισίας, διότι οἱ ἔμποροι, συνελθόντες ἐν τῇ ἐμπορικῇ λέσχῃ ἵνα συζητήσωσιν ἐπὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐμπορίου εἰς ἣν περιῆλθεν ὡς ἐκ τῆς ὑπερτιμήσεως τοῦ συναλλάγματος, ἀπεφάσισαν δι' ἐπιβλητικῆς πλειονοψηφίας εἰς οὐδὲν νὰ προβῶσι διάβημα, εἴτε παρὰ τῷ Βασιλεῖ εἴτε παρὰ τῷ κ. πρωθυπουργῷ, ἀφίνοντες ἐλευθέραν τὴν κυβέρνησιν ἵνα ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα, διότι τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους εἶναι καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἐμπόρων, δὲν ἐναπόκειται δὲ εἰς τούτους νὰ διδάξωσιν τὸν κ. Τρικούπην τί δέον νὰ πράξῃ ἵνα ἐξαγάγῃ ἡμᾶς τῆς δυσχεροῦς καταστάσεως εἰς ἣν εὑρισκόμεθα. Ἐματαιώθη ἄρα καὶ ἡ τελευταία ἐλπὶς ἐκείνων οἵτινες πολλὰς ὠφελείας προσεδόκων παρὰ τῆς ἐχθρικῆς πρὸς τὴν κυβέρνησιν στάσεως τῶν ἐμπόρων.

Ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἐπειράθησαν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι νὰ τρομάξωσι τὸν κόσμον διὰ τοῦ στόματος τοῦ κ. Εὐταξίου. Λίαν τραγικῶς, ὡσεὶ ἀπήγγειλε στίχους τοῦ Σαιξπήρου, ὁ ἐκ Λοκρίδος βουλευτὴς ἀπήγγειλεν ἀγόρευσιν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων, λαβὼν ὡς ἀφετηρίαν τὴν ὑπερτίμησιν τοῦ συναλλάγματος ἥτις, κατ' ἐμὲ, ὀφείλεται εἰς ἀχαλίνωτον κυβείαν ἐκ μέρους τραπεζιτῶν τινων ἐχόντων πᾶν συμφέρον ν' ἀνυψῶσι τὸ χρυσοῦν εἰκοσάφραγκον εἰς ὕψη δυσθεώρητα. Πολλὰ εἶπεν ὁ κ. Εὐταξίας, οὐδὲν εἰπών. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν ἀπήντησε, διότι αἱ ἐρωτήσεις τοῦ κ. βουλευτοῦ ἦσαν φύσεως τοιαύτης ὥστε λίαν δυσχερὴς ἦν ἡ ἀπάντησις, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον καὶ αὐτὸς ὁ κ. Εὐταξίας δὲν ἐγνώριζε καλὰ καλὰ τί ἔλεγε. Τὴν ἐπαύριον ἐν τούτοις ἀνέγνωμεν ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» δίστηλον ἀγόρευσιν ἣν ὑπετίθετο ὅτι ὁ κ. Εὐταξίας εἶχε τὴν προτεραίαν ἐκφωνήσει ἐν τῇ Βουλῇ, ἀγόρευσιν ἥτις οὐδεμίαν τῇ ἀληθείᾳ εἶχε σχέσιν πρὸς τὴν ἀληθῶς ἐκφωνηθεῖσαν.

Ἐπίσης ὁ λόγος τοῦ κ. Εὐταξίου δὲν συνεκίνησε τὴν Εὐρώπην, ἀλλὰ συνεκίνησε μόνον τὸν κ. Ῥάλλην, ὅστις, ὡς λέγεται, εἶχε προετοιμασθῇ νὰ μεταβῇ εἰς τὰ ἀνάκτορα, βέβαιος ὢν ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν θὰ ἐκάλει αὐτὸν, μάλιστα κατόπιν τῆς λαμπρᾶς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Εὐταξίου, ἵν' ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν.

Καὶ δευτέραν ἀγόρευσιν τοῦ αὐτοῦ βουλευτοῦ ὑπέστημεν χθὲς ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν. Ὁμολογῶ ὅτι οὐδὲν ἐνόησα ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Εὐταξίου, ὅστις δὲν φαίνεται ἄνθρωπος ἀγαπῶν τὸν εἱρμὸν τῶν ἰδεῶν. Κύριος σκοπὸς τῆς ὁμιλίας του ἦτο, φαίνεται, νὰ εἴπῃ τῷ κ. Τρικούπῃ ὅτι πάντες οἱ πίνακες ἐμπεριέχουσιν ἀνακριβείας μεγάλας, ἃς ἀνεκάλυψεν αὐτὸς καὶ ὅτι διὰ ψευδῶν πινάκων ἐπιζητεῖ ὁ κ. πρωθυπουργὸς νὰ ἐξαπατήσῃ τὸν κόσμον! Ἡ ἀνακάλυψις βλέπετε ὅτι δὲν εἶναι σοβαρά, ἀφοῦ δὲν ἔχεται ὑποστάσεως, διότι ὁ κ. Τρικούπης ἀπέδειξεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους ὅτι ψεύδονται, καὶ δὲν ἀπέδειξε τοῦτο διὰ λέξεων καὶ πομπωδῶν ἀγορεύσεων, ὡς ἐκεῖνος, ἀλλὰ διὰ πραγμάτων καὶ ἀριθμῶν.

Ἐκεῖνο, ὅπερ βλέπω εἶναι ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις κωλυσιεργεῖ. Καὶ ὑποστηρίζω τοῦτο μηδεμίαν φοβούμενος διάψευσιν, ἀφοῦ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπιφορτίζει τὸν μᾶλλον ἀνούσιον κενολόγον καὶ τὸν ὀλιγώτερον πάντων τῶν ἄλλων κατηρτισμένον εἰς τὴν τῶν οἰκονομικῶν συζήτησιν, ἵν' ἀνέρχηται τὸ βῆμα καὶ διὰ μακρῶν ὁμιλῇ περὶ ἀνέμων καὶ ὑδάτων, ἵνα παρακωλύῃ οὕτως πᾶσαν σοβαρὰν νομοθετικὴν ἐργασίαν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προυπολογισμοῦ συζήτησις ἄρχεται προσεχῶς.

ΝΕΟΣ εἰκοσαετὴς ἔχων τριετῆ πεῖραν εἰς κτήματα ἐπιθυμεῖ νὰ εὕρῃ θέσιν φροντιστοῦ. Ὅροι μέτριοι. Ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ὁ «Ἐπίσημος Μηνύτωρ» τοῦ Βερολίνου γράφει· „Ἐν τοῖς αὐλικοῖς κύκλοις, λέγεται ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος εἶναι διατεθειμένος ν' ἀποδεχθῇ τὴν ἀπευθυνθεῖσαν αὐτῷ ἐξ Ἑλλάδος πρόσκλησιν, ὅπως παραστῇ κατὰ τὸν προσεχῆ Μάϊον εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου. Λέγεται μάλιστα ὅτι ἂν ἐπιτρέπωσι τοῦτο αἱ περιστάσεις θὰ συνοδεύσῃ αὐτὸν καὶ ἡ αὐτοκράτειρα μετὰ τοῦ διαδόχου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις θὰ ληφθῇ κατὰ Ἰανουάριον, ὅτε θὰ τελεσθῶσιν οἱ γάμοι τῆς πριγκηπίσσης Μαργαρίτας ἐν οἷς παρευρεθήσονται καὶ ὁ τῆς Ἑλλάδος διάδοχος μετὰ τῆς ἡγεμονίδος Σοφίας. Ἐὰν ὅμως πραγματοποιηθῇ τὸ ταξείδιον, εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας θὰ πλεύσῃ εἰς Κόρινθον ἐπὶ κεφαλῆς γερμανικοῦ στόλου".

Τὴν ἀνωτέρω εἴδησιν τοῦ βερολινείου «Μηνύτορος» σχολιάζουσα ἡ «Ἀκρόπολις» τῶν Ἀθηνῶν, λέγει·

„Ἦτο ὅλως πρόωρος ἢ ὀρθότερον ἀνακριβὴς ἡ εἴδησις καθ' ἣν ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐκάλεσεν ἤδη τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς διώρυγος τῆς Κορίνθου. Τοιαύτη πρόσκλησις δὲν διεβιβάσθη, οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ διαβιβασθῇ οὕτω λεπτομερής. Ὅταν διαβιβασθῶσιν αἱ προσκλήσεις, θὰ διαβιβασθῶσι καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἡγεμόνας τῆς Εὐρώπης συγχρόνως, διότι πρόκειται περὶ ἔργου, ὅπερ θὰ ἐπενέγκῃ μεγάλην μεταβολὴν εἰς τὰ τῆς συγκοινωνίας. Δύναται προσέτι νὰ προστεθῇ ὅτι ἑταιρίαι τινὲς ἀτμοπλοϊκαὶ ἀπεφάσισαν ἤδη νὰ διέρχωνται τὰ ἀτμόπλοια αὐτῶν διὰ τῆς Κορινθιακῆς διώρυγος, ἂν καὶ τὰ διόδια αὐτῆς θὰ εἶναι ὀλίγον βαρέα".

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Βραΐλας ὑπὸ ἡμ. 17 τρέχοντος·

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά!

Χαιρετίζων ὑμᾶς τὸ πρῶτον διὰ τῆς ἐπιστολῆς μου ταύτης, μὴ νομίσητε ὅτι δημοσιογράφου ἔργον ἐπιχειρῶ· πολλοῦ γε καὶ δεῖ· διαφέρει τὸ τοῦ χειρώνακτος ἔργον τοῦ δημοσιογραφικοῦ. Ἀλλὰ μὴ ἔχων, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, ποῦ τὸν καιρόν μου νὰ σκοτώσω, ἀφ' ὅτου ὁ ἐξ Αὐστρίας κατερχόμενος γηραιὸς Δούναβις, συνωμόσας μετὰ τῶν ἐγχωρίων, τοὺς ἐπαράτους Ἀτμοκινήτους ξένους ἐξεδίωξε, κυλίων ἐπ' αὐτῶν ὀγκωδεστάτους πάγους, καὶ τὸν Μορφέα ἐκ τῶν βλεφάρων μου ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ἐπιθυμῶν ν' ἀποδιώξω, ἐξάγων ἐκ τῶν θυλακίων μου τῶν κενῶν τὰς χεῖρας, ἐν ὀλίγοις καὶ ἐν τῇ παχυλῇ μου ἀμαθείᾳ ἐκθέτω τὴν βαθυτάτην μου συγκίνησιν ἣν χθὲς ἐν τῇ καρδίᾳ μου ᾐσθάνθην Περὶ τὴν τετάρτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν μ. μ. διερχόμενος τοῦ γραφείου τῆς Ἀλληλοβοηθητικῆς Ἀδελφότητος, εἶδον περὶ τοὺς τριάκοντα μικροὺς παῖδας ἐξερχομένους αὐτοῦ, ἐν χαρᾷ καὶ ἀλλαλαγμοῖς καὶ κρατοῦντας ὑπὸ μάλης ἀνὰ ἓν ζεῦγος ὑποδημάτων καὶ τεμάχιον χονδροῦ καὶ στερεοῦ ὑφάσματος πρὸς ἔνδυσιν. Ὑπὸ θαυμασμοῦ καὶ περιεργίας κεντηθεὶς, ἠρώτησα αὐτούς. Πόθεν ταῦτα; Οὗτοι δ' ὁμοφώνως μοὶ ἀπήντησαν· "Ἡ Ἀδελφότης μᾶς τὰ ἐμοίρασε καὶ ὄχι μόνον ἡμᾶς, ποῦ βλέπεις, ἀλλὰ ἔδοσε καὶ εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον εἰς τὰ κορίτσια τὰ ὀρφανά· εἴμεθα ὅλα 67 παιδιὰ, μὲ τὴν συμφωνίαν ὅμως νὰ μανθάνομεν γράμματα καὶ νὰ γίνωμεν γνωστικὰ παιδιὰ, ὥστε νὰ δυνηθῶμεν καὶ ἡμεῖς μίαν ἡμέραν νὰ κάμωμεν τὸ ἴδιον πρὸς τὰ ἄπορα καὶ ὀρφανά.„

Εἷς δὲ τῶν μικρῶν, πλήρης συγκινήσεως καὶ δακρύων ἐκ χαρᾶς, μοὶ λέγει. «Χίλια χρόνια νὰ ζήσῃ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότης μας καὶ νὰ τοῦ δίνῃ ὁ Θεὸς τἀγαθὰ τοῦ κόσμου καὶ ὅσους καλοὺς ἀνθρώπους δίνουν τὸν παρά τους εἰς τὴν ἀδελφότητα, ὁ Θεὸς νὰ τοὺς εὐλογῇ, γιατὶ καὶ ἡμᾶς τὰ ὀρφανὰ κάμνουν τὴν ἐλεημοσύνη». Μὴ δυνάμενος νὰ ἀνθέξω πλειότερον ἐκ τῆς συγκινήσεως μετὰ δακρύων ἀπεσύρθην καὶ εἰς ἄλλον κόσμον διαλογισμῶν μετέβην. Ἆρα γε, ἔλεγον κατ' ἐμαυτὸν—δὲν δύναταί τις νὰ ὀνομάσῃ τὸ τοιοῦτον δηλ. τὴν Ἀδελφότητα ταύτην, Ἐργοστάσιον ἀγαθοεργιῶν; Ἀπό τινος καιροῦ βλέπω καθ' ἑκάστην ἐξ ἰατροὺς τοῦ Σωματείου, ἐπισκεπτομένους ἀσθενεῖς ἀπόρους ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Σωματείου. Προχθὲς εἶδον ἀξιοπρεπεστάτην κηδείαν, συνοδευομένην ὑπὸ τοῦ Προεδρείου, ἐρωτήσας δ' ἔμαθον ὅτι ὁ κηδευόμενος ἦτο ἄπορον μέλος καὶ ἡ κηδεία του ἐγίνετο δι' ἐξόδων τοῦ Σωματείου. Χθὲς εἶδον τὴν προρηθεῖσαν σκηνὴν, ὥστε πῶς δύναται νὰ ὀνομασθῶσι ταῦτα ὅλα, εἰμὴ Ἐργοστάσιον Ἀγαθοεργιῶν; Ἀπόρροια τῶν σκέψεών μου ἦτο, ὅτι καὶ τὸν ἄρτον μου αὐτὸν ἂν στερηθῶ πρέπει νὰ ἐγγραφῶ καὶ ἐγὼ εἰς τὴν Ἀδελφότητα. Πῶς δὲ δύναμαι νὰ ὀνομάσω τινα ἂν τυχὸν ἐκστομίσῃ ὕβριν κατὰ τοιούτου Σωματίου, εἰμὴ βάρβαρον καὶ ἄγριον μέχρι μυελοῦ τῶν ὀστέων; Ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ Σωματεῖον τοῦτο εἶναι ἔτι ἐν τῇ νηπιακῇ του ἡλικίᾳ, προβλέπω ὅτι, δοθείσης αὐτῷ τῆς προσηκούσης ὑποστηρίξεως, θέλει φθάσει ἐγκαίρως εἰς τὸν τέλειον προορισμόν του, δυναμένου καὶ καταλληλότατον ἄσυλον νὰ ἱδρύσῃ.

Ἰδοὺ δὲ ὡς μανθάνω, ὅτι παρουσιάζεται ἡ κατάλληλος εὐκαιρία ινα δοθῇ ἡ δέουσα ὑποστήριξις. Κατὰ τὴν 23 Ἰανουαρίου δίδεται ὁ μετὰ λαχείου χορὸς τοῦ Σωματείου. Ἄρα κατάλληλος εὐκαιρία, ἵνα ἀποδείξωσιν αἱ ἐκ τῶν ὁμογενῶν εὐγενεῖς καὶ φιλάγαθοι κυρίαι καὶ οἱ κύριοι, ὅτι δὲν εἶναι εὐγενεῖς μόνον κατὰ τὸν ἐξωτερικὸν ἀμφιεσμὸν, διὰ τοὺς δι' ἑλκύθρων ἀνὰ τὴν μεγάλην ὁδὸν περιπάτους καὶ διὰ τὴν περὶ τὴν κοιλίαν ἢ ἄλλας ὀρέξεις κατὰ τὰς χειμερινὰς ἑσπερίδας ἢ νύκτας μέριμνας αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι ἀνωτέραν ὅλων ἔχουσι τὴν εὐγένειαν τῆς καρδίας. Πιστεύω δὲ ὅτι ἀθρόαι, καὶ ἀθρόοι θέλουσι σπεύσει ἵνα ἐγκαίρως προσφέρωσι τὰ εἰς τὸ Λαχεῖον τοῦ χοροῦ ἀναγκαιοῦντα ἀντικείμενα. Ἐγὼ δ' ὑπόσχομαι, ἑπόμενος τῷ ἐπαγγέλματί μου, δωρεὰν, καθαρώτατα νὰ σαρώσω τήν τε Αἴθουσαν τοῦ χοροῦ, ἂν κατορθώσω καὶ ἀγοράσω εἰσιτήριον, καὶ τὰ ὑποδήματα πάντων τῶν διὰ τῆς παρουσίας καὶ τοῦ ὀβολοῦ των τιμησόντων τὸν χορόν.

Ἐν τῇ συγκινήσει μου ταύτῃ τ' ἀνωτέρω γράφων, ταύτην τὴν στιγμὴν μετ' ἐκπλήξεως πληροφοροῦμαι ὅτι κλέπται τὴν νύκτα ταύτην παρεβίασαν διὰ θραύσεως τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Μ. Καντιανίδου, ἔνθα εὑρίσκεται καὶ τὸ γραφεῖον τῆς Ἀλληλοβοηθητικῆς Ἀδελφότητος. Ἀλλὰ κατὰ τὸ ῥητὸν ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς τὸν κλέπτην ἀγαπᾷ καὶ τὸν οἰκοκύρην, δὲν ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ των, καὶ ἀπῆλθον κεκοπιακότες ἀρκεσθέντες εἰς ἑκατὸν μόνον περίπου φράγκα, ἅπερ ὡς παρηγορίαν αὐτῶν ἐκεῖθεν ἀπεκόμισαν.

Ὁ Χειρῶναξ.

GASTON DESCHAMPS

Η ΝΥΝ ΕΛΛΑΣ
(ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ)

(Συνέχεια).

Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν δὲν δύναται νὰ μεμψιμοιρήσῃ διὰ τὴν τοιαύτην πατριωτικὴν φιλαυτίαν, διότι ὁδοὶ ὁλόκληροι κομψῶν μεγάρων καὶ θελκτικῶν ἐπαύλεων ὀφείλονται εἰς τὸν πλοῦτον πολλῶν κεφαλαιούχων, ἐπιτηδείων περὶ τὸ πολλαπλασιάζειν χαρτονομίσματα. Ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιδρομῆς ταύτης τῶν ἀρχόντων, οἱ πτωχοὶ ἀλλ' ὑπερήφανοι Ἀθηναῖοι κάπως ἐσκανδαλίσθησαν. Προσεποιήθησαν ὅτι καταφρονοῦσι τὴν πολυτέλειαν ἐκείνων, ὑπέμνησαν ἀλληγορικῶς τὰ δῶρα τοῦ Ἀρταξέρξου, τὸν χρυσὸν τοῦ Ἁρπάλου, τοὺς κήπους τοῦ Κίμωνος καὶ ἐπανέλαβον πολλάκις καθ' ἑκάστην ὅτι ὁ Ἀριστείδης ἦτο δίκαιος, ὁ δὲ Φωκίων ἀδιάφθορος Τὰ ἀγυιόπαιδα ἀπεκάλεσαν τοὺς ἐπήλυδας χρυσοκανθάρους, οἱ δὲ καθηγηταὶ τοῦ πανεπιστημίου ἑτερόχθονας· οἱ βουλευταὶ ἐψήφισαν μάλιστα νόμον ἀποκλείοντα αὐτοὺς τῶν δημοσίων ὑπουργημάτων καὶ τῶν γλίσχρων αὐτῶν μισθῶν. Τοὺς κεφαλαιούχους ἐλύπησεν ἐν ἀρχῇ ὁ ὀστρακισμὸς οὗτος, ἀλλὰ δὲν ἀπεθάρρυνεν. Διενοήθησαν ὅτι τὸ μόνον μέσον ἵνα καταπραΰνωσι τοὺς φιλέριδας τούτους πολιτικοὺς ἦτο νὰ τοῖς προσφέρωσι καπνὸν, φαγητὰ καὶ χορούς. Διεκόσμησαν αἰθούσας, διηυθέτησαν καπνιστήρια καὶ ἐξέθηκαν ἐπὶ τραπέζης ψυχρὰ κρέατα, θηράματα, ἐκλεκτοὺς οἴνους ἡδυτέρους τὴν γεῦσιν καὶ αὐτῶν τῶν περιφημοτέρων τοῦ Πάρνηθος, τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῆς Δεκελείας. Ἦλθον. Αἱ ἐπισκέψεις τῶν πρώτων διήγειρον τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἄλλων, οὕτως ὥστε κύαθοί τινες τεΐου ἐπετέλεσαν τὴν συμφιλίωσιν τῶν τάξεων, τὰ δὲ σχήματα τοῦ κοτιλιόν, φέροντα εἰς συνάφειαν τὰ κόμματα, κατηύνασαν τὰ κοινωνικὰ μίση.

Οἱ Ἕλληνες εἰσὶ λαὸς φίλος τοῦ χοροῦ. Οἱ ἁβροδίαιτοι Ἀθηναῖοι, οἱ χάριν τοῦ φράκου ἐγκαταλείψαντες τὴν φουστανέλλαν, δὲν χορεύουσι πλέον—τοὐλάχιστον ἐνώπιον τῶν ξένων—τὸν ἐθνικὸν συρτὸν, εἶδος φαρανδόλας (1) παρεμφεροῦς τοῖς ἀρχαίοις χοροῖς, οὔτε τὸν περίφημον μπάλλον τῶν δημωδῶν χορῶν, ἀληθὲς ὀρχηστρικὸν σόλο ποικίλον καὶ γραφικώτατον, τὸ φόρτε τῶν ἀγαθῶν κατοίκων τῆς Τριπολιτσᾶς καὶ τῶν Καλαμῶν. Ἡ νεωτέρα Ἑλλὰς ἀπεδέχθη ὁριστικῶς τὸν τετράχορον καὶ τὸν στρόβιλλον.

Πᾶς ἑαυτὸν σεβόμενος νέος φροντίζει νὰ προμηθευθῇ ἐν ἀρχῇ τοῦ χειμῶνος, δύο ἀναποφεύκτων ἀντικειμένων: μέλανος ἐπενδύτου καὶ συνδρομῆς παρὰ χοροδιδασκάλῳ. Ὑπάρχουσι παρὰ τὴν ὁδὸν Σόλωνος ἀληθεῖς ἀκαδημίαι, ἔνθα διδάσκονται οἱ ὑπὸ τοῦ Ι. Ι. Βάϊς ἀποκαλεσθέντες νεκροὶ χοροί. Οἱ πελάται τῶν ἀρειοπαγιτῶν τούτων ἐκτελοῦσι μετὰ ζήλου τὰ διάφορα ὀρχηστρικὰ διατάγματα, τοῦ χοροδιδασκάλου φωνοῦντος ποῦ καί που στεντορείως: Μπαλανσὲ βὸ ντάμ!

Οἱ τραπεζῖται τῆς ὁδοῦ Σταδίου οἱ ἔχοντες αἰθούσας καὶ δεχόμενοι ἐπισκέπτας προσπαθοῦσι ν' ἀπομιμηθῶσιν ὅσον οἷόν τε πιστότερον τὴν διακόσμησιν, καὶ τὰς ἐνδυμασίας τῶν παρισινῶν χορῶν. Ἵνα πληροφορήσωσι τὴν Εὐρώπην περὶ τῆς καλαισθησίας τῆς ἀθηναϊκῆς δημοκρατίας, προσελκύσουσι τοὺς ἐπιφανεῖς περιηγητὰς, τοὺς εἰς τὰ δημόσια ἔργα προσκεκολλημένους μηχανικοὺς, τοὺς ξένους ἀξιωματικοὺς τοῦ ναυτικοῦ καὶ τὰ μέλη τῶν ξένων σχολῶν. Τὰ μέλη τοῦ γερμανικοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἱδρύματος συνήθως ἀποφεύγονται ὡς ὑπερβαλλόντως σοφὰ καὶ ἀκοινώνητα.

Οἱ σπουδαῖοι χοροὶ εἰσὶ συνήθως πολὺ πρότερον γνωστοί. Εἶναι παραδεδεγμένον ὅτι οἱ καβαλιέροι δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὰς προσκλήσεις αὐτῶν δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἑορτῆς. Οἱ Ἀθηναῖοι διοργανίζουσι τότε ἐκστρατείαν ἐπισκέψεων καὶ μεταβαίνουσι πρὸς κατάκτησιν τῶν διασημοτέρων καλλονῶν. Οἱ ξένοι, δειλότεροι καὶ ἔχοντες ὀλιγωτέρας σχέσεις, κινδυνεύουσι μᾶλλον νὰ περιορισθῶσιν εἰς συζητήσεις μετὰ γερόντων, εἰς τὸ νὰ περιεργάζωνται τὰ ἔπιπλα ἢ νὰ χορεύωσι τὸ καδρὶλλ τῶν λανσιέρων μετὰ γαλλίδων διδασκαλισσῶν ἐλβετικῆς προελεύσεως. Πικρὰ ἀπογοήτευσις. Δύνανται ὅμως νὰ θεῶνται ἐν ἀνέσει τὰς περὶ αὐτοὺς ἀθηναΐδας, ὧν οἱ πόδες σκιρτῶσιν ἐν τῇ ἐλπίδι τῶν ἀναμενομένων κοτιλιόν. Φέρουσι μετὰ φυσικῆς χάριτος, ἴσως μετ' ἀορίστου ἐξωτικοῦ γοήτρου, ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἴχνους ἐπαρχιωτισμοῦ τοὺς τοξοειδεῖς στηθοδέσμους, τοὺς ὑπὸ παρισινῶν ῥαπτριῶν ἐπεξειργασμένους. Ἐν τούτοις ἄξιον παρατηρήσεως τυγχάνει ὅτι τὸ ὁμοιόμορφον τοῦ συρμοῦ οὐδόλως ἐξαλείφει τὴν διφορουμένην ἐγχώριον φυσιογνωμίαν τὴν ἀρχαίαν καὶ σύγχρονον ἐνταυτῷ, ἀνατολικὴν καὶ ἐξηυγενισμένην ὑπὸ τῆς δυτικῆς χάριτος· εἶναι ἡ προτομὴ τῆς Ἀθηνᾶς ἐπεξειργασμένη ὑπὸ τοῦ Σαπλὲν, ἄγαλμα τοῦ Φειδίου ἐπιθεωρηθὲν ὑπὸ τοῦ Γρεβὲν, εἶναί τι, οὗτινος ὁ ὁρισμὸς εἶναι δυσχερέστατος, ἀλλά τι λεπτὸν ὅπερ καταθέλγει.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

ΤΟ ΠΕΡΙ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝ ΡΩΜΟΥΝΙᾼ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ κράτους καὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργὸς κ. Κὰρπ, μεταξὺ ἄλλων μεταρρυθμιστικῶν καὶ ἀναγκαίων νομοσχεδίων εἰσήγαγεν εἰς τὰς βουλὰς καὶ νέον περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν ἐν τῷ τόπῳ ἐπαγγελματικῶν σχολῶν νομοσχέδιον, ὅπερ ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὰς γεωργικὰς, δασονομικὰς καὶ τεχνικὰς σχολὰς εἰσάγει ἀναμφηρίστως πλείστας σοφὰς μεταρρυθμίσεις καὶ βελτιώσεις, τὰς ἐμπορικὰς ὅμως τοῦ κράτους σχολὰς τοὐναντίον ὑποβιβάζει ἐκ τῆς σημερινῆς αὐτῶν περιωπῆς εἰς ὑποδεέστερα σχολεῖα περιορίζει τὰς ἐν αὐταῖς πενταετεῖς σπουδὰς εἰς τριετεῖς μόνον καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν αὐταῖς διδασκόντων εἰς τὸ ἥμισυ περιστέλλει. Κατὰ τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον, αἱ νῦν ὑπάρχουσαι ἀνώτεραι ἐμπορικαὶ σχολαὶ ἐν Βουκουρεστίῳ, Ἰασίῳ, Γαλαζίῳ, Κραϊώβῃ καὶ Πλοεστίῳ ὑποβιβάζονται εἰς κατώτερα ἐκ τριῶν τάξεων ἐμπορικὰ σχολεῖα, ἱδρύονται δὲ δύο μόνον ἀνώτεραι ἐμπορικαὶ σχολαὶ ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ Ἰασίῳ. Ὡς γνωστὸν, εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τῆς ἐν Γαλαζίῳ ἐμπορικῆς σχολῆς, διδάσκεται ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς, ἤτοι πρὸ 28 περίπου ἐτῶν, καὶ ἡ νέα ἑλληνικὴ ὑποχρεωτικῶς, ἥτις ἄλλοτε ἐδιδάσκετο καὶ εἰς τὰς πέντε ῥηθείσας σχολὰς, ἀλλὰ πρὸ πενταετίας εἰς μὲν τὰς τέσσαρας ἄλλας κατηργήθη, ἐτηρήθη δ' ἐξαιρετικῶς εἰς τὴν ἐν Γαλαζίῳ· νῦν καταργουμένων τῶν ἀνωτέρων τάξεων τῆς ἐν Γαλαζίῳ ἐμπορικῆς σχολῆς συγκαταργεῖται καὶ ἡ ἐν αὐτῇ διδασκαλία τῆς νεοελληνικῆς, ἥτις ἐν τοσούτῳ πρὸ ἐτῶν διδάσκεται καὶ ἐξακολουθεῖ διδασκομένη ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς σχολαῖς Μασσαλίας, Βενετίας, Τεργέστης καὶ Βουδαπέστης, ὡς καὶ εἰς τὰς ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου, τοῦ Μονάχου καὶ εἴπου ἄλλοθι. Θεωρητέον καὶ τοῦτο ὡς σημεῖον τῶν καιρῶν ἴσως.

Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τούτου ὅλως ἀνάρμοστος δοκεῖ ἡμῖν ἡ ἐν τοῖς πολιτικοῖς κέντροις ἵδρυσις τῶν ἀνωτέρω ἐμπορικῶν σχολῶν, τοὐναντίον εἰς ἅπαντα τὰ πεπολιτισμένα τῆς Ἑσπερίας κράτη, ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ὁποίων βαίνει φιλοτίμως ἡ Ῥωμουνία, ἵδρυσαν τὰς ἀνωτέρω αὐτῶν ἐμπορικὰς σχολὰς εἰς τὰ ἐμπορικώτερα τοῦ εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου κέντρα· ἡ Γερμανία ἐν Ἀμβούργῳ, τὸ Βέλγιον ἐν Ἀμβέρσῃ, ἡ Γαλλία ἐν Μασσαλίᾳ, ἡ Ἰταλία ἐν Βενετίᾳ, ἡ Αὐστροουγγαρία ἐν Τεργέστῃ καὶ ἡ Ῥωσσία ἐν Ὀδησσῷ, ἔχουσι πρὸ πολλοῦ τὰς ἀνωτέρας ἐμπορικὰς αὐτῶν σχολὰς καὶ ἀκαδημίας ἱδρυμένας. Καὶ ὄντως ἐν τοῖς τοιούτοις ἐμπορικοῖς κέντροις ἐκτὸς τῆς θεωρητικῆς παιδεύσεως λαμβάνουσιν οἱ μαθητεύοντες καὶ πρακτικὴν μόρφωσιν διὰ τῆς καθημερινῆς ἐποπτείας· δικαίως ὅθεν πολλοὶ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐμπόρων τῆς πόλεως Γαλαζίου ἤγειραν φωνὴν ὑπὲρ τῆς ἐν τῷ ἐμπορίῳ τούτῳ ἀνωτέρας ἐμπορικῆς σχολῆς, ἐπὶ τῷ ὁποίῳ σκοπῷ καὶ μέγα ἐγένετο ἐν τῇ πόλει ταύτῃ συλλαλητήριον καὶ δεκαμελὴς ἐπιτροπὴ παρουσιάσθη τῷ προέδρῳ τῆς κυβερνήσεως κ. Λάσκαρ Καταρτζῇ, ὁ δὲ κ. πρωθυπουργὸς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ αἴτησίς των. Καὶ τὸ διδασκαλικὸν δὲ σῶμα τῆς ἐν Γαλαζίῳ ἐμπορικῆς σχολῆς ἐξέδοτο ἐμβριθὲς ὑπόμνημα περὶ τῶν ἐν Ἑσπερίᾳ ἐμπορικῶν σχολῶν καὶ τῆς ἐν λόγῳ ἀναδιοργανώσεως. Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ἀπεστάλη εἰς πάντας τοὺς κυρίους γερουσιαστὰς καὶ βουλευτὰς ὡς καὶ εἰς πάντα τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τῆς πρωτευούσης.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ ἐτησία σύνοδος τῆς γεωγραφικῆς ἑταιρίας ἄρξεται τῇ 15-ῃ ἰανουαρίου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Γερουσίας.

Τῶν συνεδριῶν θὰ προεδρεύσῃ ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεύς.

Εἰς τὴν Α. Ε. τὸν κόμητα Σουβαλῶφ πρεσβευτὴν τῆς Ῥωσσίας ἐν Βερολίνῳ ἀνετέθη νὰ συνοδεύσῃ τὴν Α. Α. Υ. τὸν μέγαν δοῦκα Ἀλέξιον τὸν ἀντιπροσωπεύσοντα τὴν Α.Α.Μ. τὸν Τσάρον κατὰ τοὺς γάμους τῆς ἀνεψιᾶς του, πριγκηπίσσης Μαρίας τοῦ Ἐδιμβούργου.

Ἡ ἐφορία τῶν νοσοκομείων ἐζήτησε παρὰ τῆς κυβερνήσεως τὴν ἄδειαν νὰ προβῇ εἰς δάνειον δύο ἑκατομμυρίων διὰ κατ' εὐθεῖαν δημοσίας εἰσφορᾶς. Ἡ αἴτησις αὕτη ἐγένετο συνεπείᾳ τῆς ἀποτυχίας τῶν περὶ δανείου διαπραγματεύσεων αὐτῆς μετὰ τῶν τραπεζῶν.

Ἡ Α. Ε. ὁ πρέσβυς τῆς Τουρκίας Σεμσε-

(1) Χορὸς τῶν κατοίκων τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας.

δὴν βέης θὰ παρουσιάσῃ προσεχῶς τὰ διαπιστευτήριά του τῷ βασιλεῖ.

Μεταξὺ τῶν πολιτικῶν προσώπων ἅτινα θὰ συνοδεύσωσι τὴν Α. Μ. τὸν βασιλέα εἰς Σιγμαρίγκεν συγκαταριθμοῦνται οἱ κ.κ. στρατηγὸς Φλωρέσκος καὶ Δημήτριος Στούρζας.

Πρόκειται νὰ ἱδρυθῇ ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ δεύτερον σφαγεῖον, ἔνθα θὰ σφάζωνται τὰ μικρὰ ζῶα.

Ὁ δήμαρχος τῆς πρωτευούσης κ. Τριαντάφυλλος ἤρξατο ἀπὸ τοῦδε ἀσχολούμενος περὶ τὸν διοργανισμὸν τῶν ἑορτῶν αἵτινες θὰ δοθῶσι κατὰ τὴν ἄφιξιν τῶν ὑψηλῶν νεονύμφων. Ἡ πόλις ἔσται σημαιοστόλιστος, θὰ στηθῶσι δὲ θριαμβευτικαὶ ἀψῖδες ὧν αἱ κυριώτεραι εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν καὶ τὴν μητρόπολιν. Ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ, τὸ ὑψηλὸν ζεῦγος θὰ ὑποδεχθῇ ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς—ὅστις θὰ ἐπανακάμψῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἀπὸ τῆς 4-ης ἰανουαρίου μετὰ τῆς ἀκολουθίας του—μετὰ τῶν ὑπουργῶν, τῶν στρατηγῶν ἢ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, τοῦ ἀνωτέρου κλήρου, καὶ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων. Αἱ βασιλικαὶ ἅμαξαι θὰ μεταβῶσι βάδην εἰς τὴν μητρόπολιν ἔνθα ἡ Α. Υ. Π. ὁ μητροπολίτης θὰ τελέσῃ δοξολογίαν.

Τὴν ἑσπέραν γενήσεται λαμπαδοδρομία ἡ δὲ πόλις ἔσται κατάφωτος.

Τῇ ἐπαύριον, μέγα γεῦμα ἐν τοῖς ἀνακτόροις καὶ ἐπίσημος παράστασις ἐν τῷ Ἐθνικῷ θεάτρῳ.

Τὴν τρίτην ἡμέραν ὁ δῆμος θὰ δώσῃ μέγαν χορὸν, πιθανῶς ἐν τῷ Ἀθηναίῳ. Τῶν προετοιμασιῶν τοῦ χοροῦ τούτου ἐπιληφθήσονται προσεχῶς, λέγεται δ' ὅτι τοιοῦτος οὐδέποτε ἐγένετο ἐν Βουκουρεστίῳ.

Ἅμα τῇ τελέσει τοῦ γάμου ἐν Σιγμαρίγκεν οἱ ὑψηλοὶ νεόνυμφοι θ' ἀπέλθωσιν ἵνα διαμείνωσιν ἐπί τινα χρόνον ἐν οἰκογενειακῷ μεγάρῳ, οὕτως ὥστε ἀγνοεῖται ἀκριβῶς ἡ ἡμέρα τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἀφίξεως αὐτῶν.

Ἡ πρὸς ἀρωγὴν τῶν ἀπόρων μαθητῶν ἑταιρία θὰ διανείμῃ ἐνδύματα τῇ κυριακῇ 20 τρ. ὥραν 1 μ.μ. ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Lucaci δημοτικῷ σχολείῳ.

Ἡ γαλλόφωνος ἐφημερὶς Patrie δημοσιεύει διάλογον μεταξὺ ἑνὸς τῶν Lemotheux, κληρονόμων τῆς πολυθρυλλήτου περιουσίας τῆς μαρκησίας Βέδμαρ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν κτημάτων ὑπουργοῦ κ. Κάρπ, διάλογον λίαν περίεργον καθ' ὅσον ὁ κ. Κάρπ παρίσταται αἰτούμενος παρὰ τοῦ Λεμοτὲ ἀνδριάντα.

„Ἔσο φίλος μου!—λέγει ὁ κ. Κάρπ—Ἅπας ὁ κοσμος μὲ ἀπατᾷ, μ' ἐγκαταλείπει, μὲ σκώπτει νῦν. Οἵα πικρὰ ἀχαριστία! Ἀλλὰ δι' ἀγάπην Θεοῦ! Ἔγειρον ἰδίοις ἀναλώμασιν ἀνδριάντα, διότι οὐδεὶς θὰ συνεισενέγκῃ εἰς τοιοῦτον ἀνδριάντα.

Λεμοτέ. Οὔτε ὁ κ. Βουγιουκλίου;

Κάρπ. Οὔτε αὐτός.

Λεμοτέ. Ἔστω! Ἐγὼ ἔσομαί σοι ἀφωσιωμένος. Δός μοι τὴν φωτογραφίαν σου ἵνα δώσω αὐτὴν εἰς ἀγαλματοποιόν. Θὰ ἔχῃς ἀνδριάντα ἐν τῇ γῇ. Καὶ ἂν ἀπολέσῃς ποτὲ τὸ χαρτοφυλάκιόν σου, θὰ εὕρῃς παρ' ἐμοὶ ἀείποτε τεμάχιον μαμαλίγας. Ἐὰν μὴ κατώρθωσας νὰ ἐξομαλίσῃς τὰ συμφέροντα τῆς Εὐρώπης, τὰ ἐμὰ ἐκανονίσθησαν χάρις εἰς σέ. Κοιμήθητι ἡσύχως· θὰ ἔχῃς ὡραῖον ἀνδριάντα καὶ ὡραίαν ἐπιγραφήν.

Κατὰ τὴν Patrie, τὰ ὑπὸ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως παραγγελθέντα ὅπλα Μάνλιχερ καθίστανται ἄχρηστα κατόπιν 150—200 βολῶν. Τὴν εἴδησιν ἀναγράφομεν μετὰ τῆς δεούσης ἐπιφυλάξεως.

Ἡ Α. Ε. ὁ πρέσβυς τῆς Ἰταλίας μαρκήσιος Κουρτοπάσης ἀπῆλθεν προχθὲς εἰς Ἰταλίαν λαβὼν ἄδειαν ἀπουσίας.

Χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ ἐθρυλλεῖτο ὅτι ἔν τινι πρεσβείᾳ ἐλήφθησαν ἐκ Παρισίων εἰδήσεις καθ' ἃς σπουδαῖα γεγονότα συνέβησαν αὐτόθι. Καθ' ἃ λέγεται, στάσις ἐγένετο καὶ αἱματοχυσία ἐν ταῖς ὁδοῖς. Ἡ εἴδησις χρήζει ἐπιβεβαιώσεως.

Ἡ Α. Ε. ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Ἀλ. Λαχωβάρης ὑπέβαλε χθὲς ἐν τῇ βουλῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ παραδοχῆς τῆς μετὰ τῆς Ἰταλίας ἐμπορικῆς συνθήκης, ὅπερ ἐτέθη ἀμέσως εἰς τὴν μελέτην τῆς βουλῆς.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Παράδοξος καὶ ἀντίθετος πρὸς τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παράδοσιν εἶναι ἡ ἀναγραφεῖσα ἐν τῇ ἐφημερίδι Impartial Σμύρνης ἀφήγησις, περὶ δῆθεν ὑπάρξεως τοῦ τάφου τῆς Παναγίας ἐν περιοχῇ κειμένῃ παρὰ τὴν ἀρχαίαν Ἔφεσον.

Ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία ἀκολουθοῦσα τὴν ἀρχαιοτάτην παράδοσιν παραδέχεται, ὅτι ἡ Παναγία ἀποβιώσασα ἐν τῷ παρὰ τῇ Ἱερουσαλὴμ χωρίῳ τῆς Γεσθημανῆς ἐτάφη ἐκεῖ, ἀνελήφθη δὲ μετέπειτα εἰς τοὺς οὐρανούς. Τὴν παράδοσιν ταύτην διέσωσεν ὁ μελοποιὸς τῆς ἐκκλησίας ἐν τῷ ᾄσματι, τῷ ψαλλομένῳ κατὰ τὴν νηστείαν τοῦ αὐγούστου, ἔχοντι ὡς ἑξῆς: «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεσθημανῇ τὸ χωρίον, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα».

Ἀλλὰ τὸ περίεργον εἶναι ὅτι παρὰ τὴν διαδιδομένην ἐπ' ἐσχάτων ἀφήγησιν, ἥτις μόνην πηγὴν ἔχει τὸ ὄνειρον μιᾶς εὐσεβοῦς καθολικῆς, ἡ Γεσθημανῆ ὑπῆρξεν ὁ τόπος εἰς ὃν ἐτάφη ἡ Παναγία. Τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ ὁ φραγκισκανὸς μοναχὸς Lievin de Hamme ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ τῷ ἐπιγραφομένῳ «Guide indicateur des sanctuaires et lieux historiques de la Terre Sainte», λέγοντι τὰ ἑξῆς·

«Ἡ παράδοσις τίθησιν ἐν Γεσθημανῇ τὸν τόπον ἔνθα ἀνεπαύθη τὸ σῶμα τῆς Παρθένου μέχρι τῆς Ἀναλήψεως αὐτῆς· διότι ὁ Θεὸς δὲν ἠθέλησε ὅπως ἡ κατοικία αὕτη τοῦ θανάτου διαφυλάξῃ τὸ σῶμα, ὅπερ ὑπῆρξεν ἡ κατοικία τῆς ζωῆς. Ἡ δὲ Παναγία ὤφειλε νὰ διαφύγῃ τὴν ἐν τῷ τάφῳ φθοράν».

Καίτοι ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ δὲν ἀναφέρονται τὰ κατὰ τὸν θάνατον τῆς Παναγίας συμβάντα, οὐχ ἧττον ἐκ παραδόσεως αὐθεντικωτάτης καὶ βεβαιοτάτης γινώσκομεν ὅτι μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτῆς, ἥτις ἦτο βραχὺς μόνον ὕπνος, ἀνελήφθη εἰς οὐρανοὺς ψυχῇ τε καὶ σώματι. Ὑπάρχει δὲ καὶ γεγονὸς ἐπιβεβαιοῦν τὴν παράδοξον ταύτην, τὸ ἑξῆς·

Ἡ αὐτοκράτειρα Πουλχερία φρονοῦσα ὅτι τὸ ἅγιον σῶμα τῆς Μαρίας ἀνεπαύετο ἐν τῷ τάφῳ αὐτῆς ἐν Γεθσημανῇ, παρεκάλεσε τὸν Ἰουβενάλιον, ἐπίσκοπον τῆς Ἱερουσαλὴμ, ν' ἀποστείλῃ αὐτῇ λείψανά τινα ἐξ αὐτοῦ. Ὁ Ἰουβενάλιος ὑπείκων εἰς τὴν εὐλάβειαν τῆς αὐτοκρατείρας ἀνέῳξε τὸν Τάφον, λίαν ἐκ τῶν προτέρων πεπεισμένος ὅτι ἤθελεν εὕρει αὐτὸν κενόν. Ἔπραξε δὲ τοῦτο ἵνα καταστήσῃ ἐπὶ μᾶλλον κατάδηλον εἰς πάντων τὰ ὄμματα τὴν ἀνάληψιν τῆς Παναγίας. Πράγματι δὲ, ὡς ἦτον ἑπόμενον, ὁ Ἰουβενάλιος δὲν εὗρεν ἐν τῷ Τάφῳ εἰμὴ τὰ ἐνδύματα, μεθ' ὧν ἡ Μαρία ἐνεταφιάσθη, λαβὼν δὲ τότε τεμάχιον ἐξ αὐτῶν ὁ ἐπίσκοπος ἀπέστειλε τῇ αὐτοκρατείρᾳ, χωρὶς νὰ διστάσῃ νὰ ἐλέγξῃ συγχρόνως αὐτὴν ἐπ' ἀγνοίᾳ ἐν τῷ θέματι τούτῳ. „Καὶ πῶς—ἔγραφε—δὲν ἐμάθετε ὅτι ἡ Παναγία ἀνελήφθη εἰς οὐρανοὺς ψυχῇ τε καὶ σώματι ὥστε αἰτεῖσθε λείψανον αὐτῆς;“ Ἡ Πουλχερία, εὐτυχὴς διότι ἀπέκτησε τοὐλάχιστον πᾶν ὅτι ἠδύνατό τις νὰ ἔχῃ ἐκ τῆς Παναγίας, ἀνήγειρεν ἐν Κων)πόλει τὸν ναὸν τῶν Βλαχερνῶν, ὅπως ἐναποθέσῃ τὰ ληφθέντα ἀντικείμενα.

Ὁ δὲ τάφος, ἐνῷ ἐναπετέθη τὸ σῶμα τῆς Μαρίας εἶναι λελαξευμένος ἐν βράχῳ ἐν σχήματι θρονίου, ὑψοῦται δὲ ἓν μέτρον ὑπεράνω τοῦ λιθοστρώτου ἐδάφους. Τὸ ἔμπροσθεν δὲ ὡς καὶ τὸ ἄνωθεν μέρος εἶναι κεκαλυμμένα ἐκ λευκοῦ κοινοτάτου μαρμάρου. Ὁ τάφος δὲ οὗτος περικλείεται ἐντὸς κουβουκλίου, λελατομημένου ὡσαύτως ἐν βράχῳ, κατὰ τὸ σύστημα, ὅπερ προηγουμένως εἶχε γείνει ἀποδεκτὸν διὰ τὸν Τάφον τοῦ Σωτῆρος. Ὁ Τάφος, ἐν ᾧ κατετέθη τὸ σῶμα τῆς Παναγίας καὶ ἀνεπαύθη ἐπὶ μικρὸν, ἀείποτε ὑπῆρξεν ἀντικείμενον μεγάλης εὐλαβείας ἐκ μέρους τῶν πιστῶν, οἵτινες ἐθεώρησαν καθῆκον νὰ ἐπικοσμήσωσιν αὐτὸν πολυτελῶς, ὡς πληροφορεῖ καὶ ὁ Jean de Wurzbourg, ὅστις ἐπεσκέφθη αὐτὸν κατὰ τὸν δωδέκατον αἰῶνα.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἑλληνὶς παιδαγωγὸς γινώσκουσα τὴν γαλλικὴν διὰ δύο παιδία 7 καὶ 8 ἐτῶν ἔχουσα καλὰς συστάσεις. Ἀπευθυνθήτω εἰς τὴν ὁδὸν Negustori No 7.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Ο ΕΝ ΚΑΛΑΦΑΤΙῼ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ο ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Δεινὴ λαῖλαψ καὶ μαινομένη καταιγὶς, ὅλως αἰφνιδία καὶ τὸ παράπαν ἀπροσδόκητος ἐπισκήψασα, πρόρριζον ἀνέσπασεν ἀπὸ τοῦ περιβόλου τῆς ζωῆς ὑψίκομον καὶ εὐσκιόφυλλον πλάτανον, ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφῆ σκιὰν τῆς ὁποίας ἐπτερύγιζον ἐν χαρᾷ νεοσσοὶς μετὰ πλειάδος νεοσσῶν, τὸ κελάδημα τὸ γλυκὺ τῆς ἀθωότητος κελαδούντων καὶ τὸ ἄρωμα τῆς οἰκογενειακῆς εὐδαιμονίας ἀποπνεόντων.

Ὁ ἐκ Λεσκοβετσίου τῆς Ἠπείρου Κωνσταντῖνος Χριστοδούλου καίριον βληθεὶς ὑπὸ τῆς ἀπὸ τινος τὰ θέμεθλα τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὑποσκαπτούσης νόσου, παρεδίδου κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Πλάστου, ὑπὸ τοὺς θρήνους καὶ τοὺς γόους λατρευούσης συζύγου, ἀτυχοῦς μητρὸς, ἀγαπητῶν ἀδελφῶν καὶ φιλτάτων τεκνίων ἀθώων τε καὶ ἀκάκων. Τὸ καλὸν τῆς εὐάνδρου Ἠπείρου τέκνον ἔπεσε τὸ πέσημα τοῦ θανάτου, μόλις τὸ πεντηκοστὸν ἕβδομον τῆς ἡλικίας ἔτος ἄγων.

Ὁ ἀείμνηστος ἀνήκων εἰς τὴν εὐγενῆ χορείαν τῶν Ἠπειρωτῶν ἐκείνων, οἵτινες, βάσεις ἑδραίας καὶ θέμεθλα ἄσειστα τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ εὐδοκιμίας ἡγοῦνται τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐργασίαν, πρωίμως ἀπεδύθη εἰς τὸν τοῦ βίου ἀγῶνα, φέρων ὡς τὰ πρῶτα ἀπαραίτητα ἐφόδια νοῦν ὑγιᾶ καὶ ὑψίφρονα καὶ καρδίαν παλλομένην τοὺς εὐγενεστέρους καὶ θειοτέρους τῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον ἀγάπης παλμούς.

Μόλις πρόσηβος τὴν ἡλικίαν, ἀποδημήσας τῆς φίλης Ἠπείρου, ἥψατο μετὰ καὶ ἄλλων Ἠπειρωτῶν τῆς ἐνταῦθα ἀγούσης. Ἐνταῦθα δὲ τεθεὶς ὑπὸ τὴν προστασίαν καλοῦ τε κἀγαθοῦ Ἠπειρώτου καὶ ὑπὸ τὴν ποδηγεσίαν χρηστοῦ ἕλληνος διδασκάλου, τοῦ ἀλήστου μνήμης Φακίδα, προσεκτήσατο διὰ πεφωτισμένης διδασκαλίας τὰ ἀπαραίτητα ἐκεῖνα πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ κεφάλαια, δίχα τῶν ὁποίων δυσεπίτευκτος, ἢ μᾶλλον τὸ παράπαν, ἀδύνατος ἀποβαίνει ἡ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, καλῶς ἐννοουμένη προαγωγὴ καὶ ἀνύψωσις.

Ἡ χρηστότης τοῦ ἤθους, ἡ εὐγένεια καὶ σεμνότης τῶν τρόπων, ἡ ἐν πᾶσι καὶ πρὸς πάντας εἰλικρίνεια καὶ εὐστάθεια ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ καλὰ διδάγματα καὶ παραδείγματα, ὧν ἐγκρατὴς ἐγένετο, ἀπετέλεσαν οἱονεὶ τὴν κλίμακα τῆς προόδου καὶ προαγωγῆς αὐτοῦ ἐφ' ᾧ, προσηκόντως ἐκτιμηθεὶς ὑπό τε τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν ξένων ἐπὶ ταῖς σπανίαις αὐτοῦ ἀρεταῖς, ἐν καιρῷ ἐγένετο τὸ ὑποκείμενον διαθέρμων συμπαθειῶν καὶ βαθυτάτης ὑπολήψεως.

Ἀκάθεκτος δ' ἐπὶ τὰ πρόσω χωρῶν ὁ ἀείμνηστος Κωνσταντῖνος Χριστοδούλου, οὐκ ἐπελάθετο τῶν οἴκοι. Τοὐναντίον πάμπαν, καίτοι φίλης ἄπο πατρίδος αἴης, ἀνεμνήσκετο τῶν ἐν αὐτῇ φιλτάτων, τῶν γονέων, τῶν συγγενῶν, καὶ πρὸ παντὸς τῶν φιλτάτων ἀδελφῶν του Τάκη, Σωτηρίου καὶ Νικολάου, οὓς καὶ μετεκαλέσατο ἐνταῦθα πατὴρ ἀδελφὸς καὶ ποδηγέτης αὐτοῖς γενόμενος, ἐν τῇ ὁδῷ ἣν αὐτὸς αὐτοῖς ἐχάραξε. Τῆς αὐτῆς δὴ ταύτης φιλοστοργίας ἠξίωσε καὶ τὰς τρεῖς αὐτοῦ ἀδελφὰς καὶ δὴ τὴν πρεσβυτέραν Ἑλένην Α. Νικολαΐδου, ἧς καὶ τὸν ἀγαπητὸν υἱὸν Στέφανον ὡς ἴδιον υἱὸν ἐλογίζετο.

Ὑποστὰς καὶ αὐτὸς τὰς πικρίας, ὧν παραίτιος αὐτὴ ἡ τῶν ἀνθρωπίνων φύσις καὶ τῶν καιρῶν ἡ φορὰ, καθήδυνεν ἐπὶ τέλει τὸν βίον αὐτοῦ, εἰς γάμου κοινωνίαν ἐλθὼν μετὰ χρηστῆς καὶ πλείστου ἀξίας ἑλληνίδος, τῆς ἐφαμίλλου αὐτῷ κατά τε τὴν τῆς ψυχῆς εὐγένειαν καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς κυρίας Ἀσπασίας τὸ γένος Μανωλάτου, ἐξ ἧς καὶ ἐγέννησε πλειάδα ὅλην φιλτάτων τεκνίων, αὐτὸ τοῦτο ἀγγελικὸν σύμπλεγμα ἐν τῷ ἁρμονικωτάτῳ ὅλῳ των ἀποτελούντων.

Ὡς δὲ ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ ὁ ἀνὴρ ἀπέβη προσωπικότης πάσης ἀγάπης καὶ ὑπολήψεως ἀξία, οὕτω καὶ ἐν τῷ οἰκογενειακῷ ἀνεδείχθη πρότυπον τέλειον συζύγου λατρευτοῦ καὶ πατρὸς ἀφωσιωμένου. Ὁ δὲ οἶκος αὐτοῦ αὐτὸ τοῦτο οἶκος Ἀβραὰμ, κατέστη περιφανὲς κέντρον εὐποιΐας καὶ φιλοξενίας, οἶκος, ἐν ᾧ ἡ εὐλογία τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῶν τεσσάρων τοῦ ὁρίζοντος σημείων ἔπνει δίκην μυροβόλου καὶ ζωογόνου αὔρας.

Ὁ εὐτυχήσας νὰ προσπελάσῃ τῷ πολυκλαύστῳ Κωνσταντίνῳ Χριστοδούλου καὶ τῇ πολυτίμῳ αὐτοῦ οἰκογενείᾳ ἀνυψοῦτο εἰς ἄλλας σφαίρας ἅτε ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ ἀνευρίσκων τὴν ζῶσαν εὐτυχίαν ὑπὸ τοὺς λαμπροτέρους ὅρους. Ἐπ' αὐτοῦ ὄντως ἐπηλήθευε τὸ Δαυϊδικὸν ἐκεῖνο λόγιον «ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐκληματοῦσα, τὰ τέκνα σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου· οὕτως εὐλογηθήσεται ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.»

Καὶ τὸ μὲν κενὸν, ὅπερ ὑπανοίγεται διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, μέγα καὶ δυσαναπλήρωτον. Ἔχομεν ὅμως δι' ἀδιστάκτου πεποιθήσεως ὅτι οἱ ὡς ἴδιον πατέρα καὶ εὐεργέτην ἀγαπήσαντες αὐτὸν ἀδελφοὶ καὶ δὴ ὁ κατὰ πάντα ἀξιόλογος κύριος Τάκης Χριστοδούλου θέλουσι φροντίσῃ ὅπως ἐκ παντὸς τρόπου μειώσωσι τὴν ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν τῇ πολυφιλήτῳ τοῦ πολυκλαύστου ἀδελφοῦ αὐτῶν οἰκογενείᾳ τὸ τῆς ὀρφανείας ἀπαίσιον φάσμα ἐπικαθήμενον τοσούτων ἀθώων καὶ ἀγγελικῶν ὑπάρξεων.

Τοιαύτης ἀδιστάκτου πεποιθήσεως ἐμφορούμενοι καὶ τὰ θερμὰ ἡμῶν δάκρυα τοῖς δάκρυσι τῶν φιλτάτων τοῦ μεταστάντος συμμιγνύντες τῇ μὲν ἀτυχεῖ μητρὶ, τῇ βαρυπενθούσῃ συζύγῳ καὶ τοῖς τέκνοις, ὡς καὶ τοῖς πολυτίμοις ἀδελφοῖς καὶ ἀδελφαῖς τὴν ἐξ ὕψους εὐχόμεθα παρηγορίαν, τῷ δὲ πρὸς Κύριον μεταστάντι ἀνεκτιμήτῳ φίλῳ καὶ ἴσα ἀδελφῷ ὑφ' ἡμῶν ἀγαπηθέντι Κωνσταντίνῳ τὴν γαῖαν ἐλαφρὰν καὶ τὴν μνήμην ἀγήρω καὶ αἰωνίαν.

Ἐν Βραΐλᾳ τῇ 17 Δβρίου 1892.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΡΩΜΗ, 18 Δεκεμβρίου.—Ὁ βασιλεὺς ἐδέξατο μετὰ τῆς νενομισμένης πομπῆς τὸ διπλωματικὸν σῶμα ὑποβαλὸν αὐτῷ τὰ ἐπὶ τοῦ νέου ἔτους συγχαρητήρια.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18.—Ὁ ἰατρὸς Βρουαρδὲλ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ συντάκτου τοῦ «Φιγαρῶ» περὶ τῆς αὐτοψίας τοῦ Ράινεχ, εἶπεν ὅτι δὲν ἀπεφάνθη εἰσέτι ὑπὲρ τοῦ φυσικοῦ αὐτοῦ θανάτου, ἀλλ' ὅτι ἀπήτησε καὶ δευτέραν ἔρευναν πρὸς πληρέστερον ἔλεγχον τοῦ πράγματος.

ΒΙΕΝΝΗ, 18.—Ἡ «Πολ. Ἀνταπόκρισις» πληροφορεῖται ἐκ Πετρουπόλεως ὅτι ὁ κ. Σισκὴν ᾔτησε παρὰ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβευτοῦ τῆς Ρωσσίας πίνακα τῶν ἐν τῇ πρεσβείᾳ κατατεθειμένων κληροδοτημάτων πρὸς ὄφελος τῶν βουλγαρικῶν σχολῶν καὶ εὐεργετικῶν ἱδρυμάτων.

ΔΟΥΓΚΕΡΚΗ, 18.—Ἐν τῷ ὀχυρώματι Φιλίππου ἐγένοντο τῇ μὲν τετάρτῃ 13, χθὲς δὲ 3 θάνατοι ἐκ χολέρας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18.—Κατὰ τὴν Cocarde ἡ ἐν Καρμῷ ἑταιρεία ἔλαβεν ἐκ νέου ἀπειλητικὰς ἐπιστολὰς ἐκ μέρους τῶν ἀναρχικῶν.

ΛΥΩΝ, 18. — Ὁ κ. Ἰούλιος Φερρὺ, ἐπικρίνων τὴν ἐνεστῶσαν πολιτικὴν κατάστασιν, εἶπεν· ὅταν διακρίνωμεν καθαρώτερον τοὺς ἡμετέρους ἐχθροὺς θ' ἀνασχηματίσωμεν τὰς τάξεις ἡμῶν, ἐν αἷς θὰ συσπειρωθῶσι πάντες οἱ τίμιοι δημοκρατικοὶ καὶ οἱ ἐχθροὶ τῆς δικτατορίας, τῆς παλινορθώσεως καὶ τῆς ἀναρχίας. Ἐπὶ προφάσει δημοσίου ἠθικῆς βυσσοδομοῦσι τὴν δημοκρατίαν. Ἀφήσωμεν τὴν δικαιοσύνην νὰ πατάξῃ τοὺς ἄνδρας, οἵτινες δὲν εἶναι ἀνεπίληπτοι καὶ ἐπιληφθῶμεν τῆς ὑπερασπίσεως τῶν δημοσίων ἐλευθεριῶν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 13.—Ἡ διεύθυνσις τοῦ χρηματιστηρίου ἐποδοκίμασε τὸ σχέδιον τοῦ νέου βουλάαρικοῦ δανείου πλὴν διατυπώσεών τινων.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 18. Ἡ κυβέρνησις παρέσχε τῇ ἑταιρείᾳ Γαγαρὶν ἐπιχορήγησιν 450 χιλιάδων ρουβλίων διὰ τὸ ἔτος 1893 εἰς ἀποζημιώσεις.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΚΙΣ, 18.—Ἀφίκετο ὁ Τσάδεβιτς εἰς Γκατσίναν, ἐρχόμενος ἐκ Καυκάσου.

ΝΕΩΤΕΡΑ

Κατ' ἰδιαίτερον ἡμῶν τηλεγράφημα ληφθὲν σήμερον περὶ 1ην ὥραν μ. μ. ὁ Δούναβις ἐπάγη.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀναχωρεῖ ὁριστικῶς τῇ παρασκευῇ 25 τρέχοντος ἀπερχόμενος εἰς Σιγμαρίγκεν χάριν τῶν γάμων τῆς Α. Β. Υ. τοῦ διαδόχου.

Ἡ μεταξὺ ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης καὶ κληρονόμων τοῦ μακαρίτου Β. Σίλελη δίκη ἀνεβλήθη ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου Βλάσκας. Ἰδοὺ καὶ τὰ αἴτια·

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος, ἀνακαλῶν τὴν προγενεστέραν ἀπόφασίν του, διώρισε πληρεξούσιον αὐτοῦ τὸν κ. Δραγούμην, ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἵνα ἐν ὀνόματι τῆς Α. Υ. δεχθῇ τὸ ἐκ χιλίων χρυσῶν φράγκων κληροδότημα ὡς καὶ τὰ ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου καθήκοντα.

Ὁ κ. Δραγούμης μετέδωκε τὸ πληρεξούσιον τῷ γραμματεῖ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικῆς πρεσβείας, οὗτος δὲ μετέδωκε ταύτην τῷ κ. Σακᾷ ἐτρέφῳ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης.

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ πρωτότυπον πληρεξούσιον τῆς Α. Υ. τοῦ διαδόχου ἔμεινεν ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος, τὸ πρωτοδικεῖον Βλάσκας, τῇ αἰτήσει τῶν κληρονόμων, ἀνέβαλε τὴν δίκην ἄχρις ὅτου ὁ κ. Σακᾶς παρουσιάσῃ τὸ πρωτότυπον πληρεξούσιον τῆς Α. Ὑψηλότητος.

Τὸ σημερινὸν „Ἀντεβέρουλ“ δημοσιεύει ἀξιοπερίεργα περὶ τοῦ μακαρίτου Εὐαγγέλη Ζάππα, ἐπιφέρον ἀξιοπεριεργότερα ἔτι νομικὰ συμπεράσματα. Ἐλλείψει χώρου θέλομεν γράψει περὶ αὐτῶν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς δευτέρας.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν γενομένης σήμερον τῆς ἐκκυβεύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαχείου ἐκέρδησαν οἱ ἑξῆς ἀριθμοί· 46,346 — 24,897 — 86,448 — 127,852 — 58,233 — 3,366—116,227 —112,476—166,586.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ καταστήματος ὀπτικῶν ὀργάνων Α. Menu & Comp. (Ὁδὸς Βικτόρια Ἀρθ. 88).

Τῇ 19 Δεκεμβρίου 1892

Μεσονύκτιον . . . . —	8
7 ὥρας πρωΐας . . . . . . —	6.5
Μεσημβρία . . . . —	3
Ὕψος βαρομέτρου.	757
Οὐρανός.	νεφελώδης

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ

C Steriu & Comp.

19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.

Βουκουρέστιον, 19 Δεκεμβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ.. (R. per.).	100 —
5 „ Χρεωλ. („ amort.)	97.25
4 „ „ „ „ „	84.25
6 „ Ὁμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	101.—
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	96.75
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	91.75
6 „ „ „ „ „	103.—
7 „ „ „ „ „	105.—
5 „ „ „ (Iaşi f.urb).	84.—
10/500 Δάν.τάμ.συν.(pens.) .	278.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	91.—
„ „ 5 „ 1890.	90.25

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1656
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	415
„ Nationalâ . .	200	418
Constr. şi lucr. publ.	250	145.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	101 —.
Λονδίνου	25.37.—
Βερολίνου	124.60
Ἀμβέρσης	101.
Βιέννης.	209.—
Λίρα ὀθωμανική	22 90

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΞΕΝΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Βιέννη, 16 10βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.58.—
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	313.—
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	119.25
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	120.60
„ „ Παρισίων	47.92
„ „ Βερολίνου „ .	59.25
„ „ Amsterd. „ .	—.—
Παρίσιοι 16 10βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 ½ % . .	105.1
„ „ 3 %	97.30
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 %	100.—
Δάνειον Ἑλλην. 5 %	334.50
Ὀθωμ. Τράπεζα	583.75
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	497.5
„ Lot. turc.	—.—
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 13
„ „ Βιέννης	206.75
„ „ Ὀλανδίας	206 06
„ „ Βερολίνου	122.25
Βερολῖνον 16 10βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	102.—
Νέα Ρουμουνικὴ Ῥέντα 4 %	82.40
„ amortis. 5 %. . . .	96.70
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	202.60
Δάνειον δημαρχείου . .	96 —
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	—.—
„ „ Παρισίων δίμ.	—.—
„ „ Ὀλλανδίας „ .	—.—
„ „ Βιέννης . . „ .	—.—
„ „ Ἀμβέρσης .	—.—

ΙΑΤΡΟΣ ΡΑΠΠΑΠΟΡΤ

Εἰδικὸς διὰ τὰ νοσήματα τῶν παίδων. Μετὰ πενταετῆ πεῖραν ἐν τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ νοσοκομείῳ τῶν παίδων ἐγκατέστη ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας ὑπ' ἀρθ. 2 οἰκίᾳ Στάϊνερ.

Δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς 4-ης μέχρι τῆς 6 ὥρας μ. μ.

„NAŢIONALA“

ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθόλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περὶ πτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνει ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Καντιανίδης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γονατὸς
Γιουργέβῳ	Ι. Ἀλιμπέρτη	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Κ. Μοσχάκη
Καράμιτια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσα	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταΐγάνιον	Κρενδιρότουλος		

Ἐν Ρωσσίᾳ ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ. καὶ τὸ ἐν Κισνοβίῳ „Ἀδελφοὶ Συναδινοί

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΟΛΙΓΟΝ ΚΕΡΔΟΣ

Ὅσοι ἀκόμη δὲν τὸ ξεύρουν
Ἂς τὸ μάθουν μιὰ φορά,
Καὶ μὲ τὸ τραμβάϊ ἂς ἔλθουν
Νὰ ψωνίσουν Εὐθυνά.

Ὑποδήματα δι' ἄνδρας
Διὰ Κυρίας καὶ παδιά
Βγάζω 'ς τὸ Ἐργοστάσιό μου
Καὶ Σιοσόνια στερεά.

Μὲ σιεβρὼ διὰ τὰς Κυρίας
Μὲ φράγκα δέκα ἑπτά.
Καὶ μὲ χαμηλὸ τακοῦνι
Δεκαπέντε μοναχά.

Ἂν θέλετε μὲ τομαράκι
Μὲ δέκα φράγκα τὰ πωλῶ
Καὶ εἰς συναγωνισμὸ μεγάλο.
Τὸν καθένα προκαλῶ.

Δέχομαι παραγγελίας
Μὲ τὰς ἄνωθι τιμὰς
Καὶ ἀπέναντι δὲν πέρνω·
Ἂν σ' ἀρέσῃ τὸ βαστᾷς.

Κι' ἂν κανεὶς βαρυιέται νὰ 'λθῃ !
Ἂς μοῦ κάμῃ μιὰ γραφὴ
Ἕνα μου ἄνθρωπον νὰ στείλω
Γιὰ νὰ συνεννοηθῇ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐργοστασίου ὑποδημάτων ἐν Βουκουρεστίῳ *Calea Călăraşilor* 115.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΛΕΠΤΟΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

STRADA SOARELUI

(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ

ΕΙΣ

ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ

κατασκευάζει

— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —

Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΛΑΝΟΛΙΝΑ ΚΡΕΜΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ ΛΑΝΟΛΙΝΑ

Τοῦ ἐργοστασίου ΛΑΝΟΛΙΝΑ, **Martinikenfelde**, ἐγγὺς τοῦ Βερολίνου.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς περιποίησιν τοῦ δέρματος.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς τήρησιν καθαρὰν καὶ ἀπόλωσιν τῶν δερμικῶν πληγῶν.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς διατήρησιν τοῦ δέρματος, ἰδίως διὰ τὰ **ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ.**

Ἐντὸς σωλήνων ἀνὰ 60 μπάνια. — Κουτίων ἐκ τενεκέ, ἀνὰ 30 καὶ 20 μπάνια μετὰ τοῦ σήματος τοῦ ἀνωτέρω ἐργοστασίου, πωλεῖται σχεδὸν εἰς πάντα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.
Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τὴν Ρωμουνίαν *H. S DURAN* ἐν Βουκουρεστίῳ.
ὁδὸς Smârdan, No. 2

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης

κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

UNIRE

Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ ὡς τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνοξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμᾷ μετρία

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ

H.S.DURAN

ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ

Ὁδὸς Smârdan 2. — ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ — Ὁδὸς Smârdan 2

ΜΥΛΟΙ.-- ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΦΩΣ

ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΙ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ

ΑΘΟΡΥΒΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΔΙ' ΑΤΜΟΥ, ΑΕΡΙΟΥ, ΘΕΡΜΟΥ ΑΕΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΤΩΝ ΛΥΧΝΩΝ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ἐκ τῶν ΣΤΕΡΕΟΤΑΤΩΝ — H.S.DURAN — ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ
ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

Iancu Constantinescu

ἐν τῇ ὁδῷ Σελάρι.

Τὸ μόνον ρωμουνικὸν τοῦτο κατάστημα ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων διακρίνεται διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀρίστην ποιότητα τῶν ὑφασμάτων, τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν μηδένα ἐπιδεχομένην διαγωνισμὸν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν αὐτοῦ. Συνιστῶμεν τὸ εὐσυνείδητον τοῦτο κατάστημα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐνδυθῶσι κομψῶς στερεῶς καὶ εὐθυνά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ

ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ ΚΑΛΑΠΟΔΙΩΝ

— ΟΔΟΣ SORELUI ΑΡΘ. 2. — (Curtea Veche)

ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣ

ἐν τῇ Παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων τοῦ 1889.

ΑΝΑΔΕΧΕΤΑΙ

τὴν κατασκευὴν παντὸς εἴδους καλαποδίων

(ΚΟΜΨΟΤΗΣ, ΕΥΘΗΝΕΙΑ)

NEVRALGIELE

1420

Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usurează şi vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele, Gastralgia, Sciatica, Afecţiunile reumatismale acute* şi *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remedii.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineaţă, unul la dejun, şi unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simţit vr'o uşurare, va lua 4 hapuri a doua ḑi : 2 dimineaţa, unul la dejun, si unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe ḑi.

A se cere : LES VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* **CLIN & Cie, de PARIS,** *cari se potŭ găsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛ. καὶ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

ΓΕΡΑΡΔΟΥ

ΠΕΜΤΟΠΑΖΑΡΟΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Συνιστᾶται διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἐν αὐτῷ βιβλίων, τὴν ἐντέλειαν τῆς βιβλιοδεσίας αὐτοῦ καὶ τὴν μετριότητα τῶν τιμῶν.

DRAGÉES de Fer Rabuteau

Laureatul Institutului de Franţa. — Premiŭ de ... erapeutica.

Intrebuinţarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe seiinţa.

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în casurile de *Chlorosă, Anemie, Culori palide, Perderi de Sânge, Debilitate, Slăbiciune, Convalescenţă, Slabiciunea copiilor, Lipsa şi Alteraţiunea sângelui,* în urma ostenelilor şi nedórmirilor, şi excesurilor de tóte feluri. A lua 4-6 drageuri pe ḑi.

Nici Constipaţiune, nici Diarrhee, Assimilare completă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ înghiti drageuri. Un paharuţ la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul intrebuinţarei detaliat insoţeşte fie-care Flacon.

A se cere : **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie, de PARIS,** *care se pote găsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*

1419

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρῶ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός.

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ σ. ἢ 6', σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀπευθύνεται ἐν ἐπιστολαῖς.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
14 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 14
1892

Τυπο-Λιθογραφεῖον „Σύλλογοι“ Ὁδὸς Κοβάτσι ἀριθ. 14.

ΤΡΙΤΗ 22)3 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1893. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ'. ΑΡΙΘ 5079

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν οἷς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ⊠ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI" — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 21 Δεκεμβρίου 1892

ΖΗΤΗΜΑ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΟΣ

Παρηκολουθήσαμεν μετὰ προσοχῆς τὴν ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἀγόρευσιν τοῦ κ. Σένδρεα καὶ πρὸ πάντων τὴν δηκτικὴν τῆς Α. Εξ. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ρωμουνίας κ. Α. Λαχωβάρη ἀπάντησιν, ἐλπίζοντες νὰ φωτισθῶμεν περὶ τῶν εἰς τὰ ἑλληνικὰ πράγματα ἀφορωσῶν διαθέσεων τῶν τὰς τύχας τοῦ φίλου ρωμουνικοῦ λαοῦ διεπόντων πολιτευτῶν. Καὶ μετὰ λύπης δέον νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι αἱ προσδοκίαι ἡμῶν ἐματαιώθησαν, διότι οὐδὲν κατωρθώσαμεν νὰ μαντεύσωμεν περὶ τῶν ἀρχῶν αἵτινες ἐμπνέουσι τὴν Α. Ε. τὸν κ. ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν, ἢ μᾶλλον, ὅπερ ὀδυνηρότερον, ἐματαιώθησαν, διότι ἐπείσθημεν ὅτι ἐν τῇ πρὸς τὸν κ. Σένδρεαν ἀπαντήσει του ὁ πόθος τοῦ ν' ἀπαγγείλῃ εὐφραδῆ λόγον κατεκράτησε τῆς ἐπιθυμίας του τοῦ νὰ διευκρινίσῃ τὸ ζήτημα. Καὶ τὴν μὲν ρητορικὴν αὐτοῦ δεινότητα ἐξ ἄλλων ἐγιγνώσκομεν καὶ οὐδόλως ἀμφεβάλλομεν περὶ τῆς ἐπιτυχίας, καθόσον ἀφορᾷ τὸ καλλιεπὲς· ὅ,τι ὅμως ἠγνοοῦμεν καὶ ὅ,τι ἔδει σαφῶς νὰ ἐξηγήσῃ ἡ Α. Εξ. εἶναι ἡ ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος ρωμουνικὴ διαγωγὴ καὶ αἱ τὴν διαγωγὴν ταύτην ὑπαγορεύσασαι ἀρχαὶ, ἐὰν πράγματι ἀρχαὶ καὶ οὐχὶ τὸ ρεῦμα τῶν ἀνέμων ὑπηγόρευσαν ταύτην.

Ἐρειδόμενος ὁ κ. Σένδρεας ἐπὶ τῆς λύσεως τῆς ὑποθέσεως Βέδμαρ ἠρώτησε τὴν Α. Εξ. διατί τὸ ρωμουνικὸν κράτος ἀνεγνώρισε τὰ δίκαια τῶν ἀνηλίκων Lemotheux παρὰ τὸ ἕβδομον ἄρθρον τοῦ συντάγματος, ὅπερ ἔδει νὰ ἐφαρμοσθῇ, καθότι ἡ περίπτωσις παρουσιάσθη μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ συντάγματος καὶ διατί παραγνωρίζονται τὰ ἀνεγνωρισμένα δίκαια τῆς Ἑλλάδος, ἥτις τὴν ψιλὴν κυριότητα τῶν ἀκινήτων Ζάππα κατέχει ἀπὸ τοῦ 1865, ἤτοι δεκατέσσαρα ὅλα ἔτη πρὶν οἱ ρωμοῦνοι νομοθέται ἐννοήσωσι τὴν ἀνάγκην καὶ ἀνασκευάσωσι τὸ σύνταγμα;

Ἰδοὺ δὲ τί ἀπαντᾷ ἡ Α. Εξ.

«Διότι ἡ μὲν κληρονομία Ζάππα ἠνεώχθη τῷ 1865, ἡ δὲ κληρονομία Βέδμαρ πρὸ ἑνὸς ἢ δύο ἐτῶν, ἤτοι μετὰ τὴν ἐν ἔτει 1879 ἀναθεώρησιν τοῦ συντάγματος καὶ τοῦ ἑβδόμου ἄρθρου. Κατ' ἀκολουθίαν ἦτο παράλογον νὰ ἐφαρμόσωμεν τὸ ἕβδομον ἄρθρον εἴτε ἐν μιᾷ ἐννοίᾳ, εἴτε ἐν ἄλλῃ καὶ ἐπὶ τῆς κληρονομίας Ζάππα, μηδεμίαν ἐχούσης πρὸς τὸ ἄρθρον τοῦτο σχέσιν· διότι οὐ μόνον θὰ ἠθετοῦμεν τὴν γενικὴν ἀρχὴν τῆς μὴ ἀναδρομικῆς δυνάμεως τῶν νόμων, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἕβδομον ἄρθρον, τὸ σαφῶς καθορίζον τὴν ἀρχὴν ταύτην».

Καὶ πρῶτον μὲν, ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι οὐδόλως βλέπομεν διὰ τίνος συλλογιστικοῦ ἀνδραγαθήματος δύναται νὰ κατορθωθῇ ἡ μεταμόρφωσις τῶν δύο ὑποθέσεων εἰς μείζονα καὶ ἐλάσσονα καὶ ἔτι ὀλιγώτερον, πῶς ἐκ τῆς δευτέρας δύναται νὰ ἐπαγάγῃ τις τὴν πρώτην, ἀφοῦ αἱ σχέσεις αὐτῶν εἶναι ἀντίστροφοι. Διότι ὁ συλλογισμὸς τῆς Α. Εξ. ἀντιστρόφως ἔχει ὡς ἑξῆς· «Δὲν ἐφαρμόζομεν τὸ ἕβδομον ἄρθρον εἰς τὴν κληρομίαν Ζάππα, διότι ἡ περίπτωσις παρουσιάσθη πρὸ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ συντάγματος· ἄρα δὲν ἐφαρμόζομεν αὐτὸ οὔτε ἐπὶ τῆς κληρονομίας Βέδμαρ, διότι ἡ περίπτωσις παρουσιάσθη δέκα ἔτη μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν». Μυστήριον. Ἀλλὰ πῶς δὲν διεμαρτυρήθη ὁ καθηγητὴς τῆς λογικῆς κ. Μαιορέσκος; Καὶ ἄλλο μυστήριον.

Ἀλλ' ἂς μὴ ζητήσωμεν νὰ ἐμβαθύνωμεν τὸ μυστήριον, διότι, κατὰ τὸ γαλλικὸν λόγιον, δὲν ἁρμόζει νὰ ἐμβάλλωμεν χεῖρα μεταξὺ φλοιοῦ καὶ κορμοῦ. Ἂς ἀρκεσθῶμεν μόνον ἀναγράφοντες ὅτι ὁ σεβασμὸς τῶν κληρονομικῶν δικαίων ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ ἑβδόμου ἄρθρου ἀφικνεῖται μέχρι τῆς διαδιβάσεως τοῦ δικαίου τῆς κατοχῆς ἀγροτικῶν κτημάτων ἐν Ρωμουνίᾳ, ἐνῷ ἐν ἐλλείψει ἀπαγορευτικοῦ μέτρου ἡ ρωμουνικὴ δικαιοσύνη οὔτε τὴν τοῦ ἀντιτίμου διαβίβασιν τοῖς ξένοις κληρονόμοις παραδέχεται, ἀρκεῖ μόνον ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει νὰ ἦναί τις γάλλος, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἕλλην.

Κατωτέρω ἡ Α. Εξ. ὁ κ. ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἐκτίθησι τὴν περὶ πραγματικοῦ δικαίου ἀρχὴν, καθ' ἣν αἱ περὶ ἀκινήτων διαφοραὶ δέον νὰ ἐπιδοκιμάζωνται ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων δικαστηρίων. Ἀλλ' ἡ ἀρχὴ αὕτη ἔχει τὴν ἀναδρομικὴν ἐνέργειαν, ἣν ὁ κ. ὑπουργὸς ἀρνεῖται τῷ ἑβδόμῳ ἄρθρῳ τοῦ συντάγματος;

Γνωστὸν ὅτι οἱ συνταγματικοὶ θεσμοὶ ὑπερέχουσι τῶν ἀστικῶν ὡς πρὸς τὴν ἀναδρομικὴν ἐνέργειαν, ἅτε τῶν πρώτων ἀφορώντων εἰς τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ τοῦ κράτους. Ἐὰν λοιπὸν ὁ ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἄρθρῳ ἀναγραφόμενος συνταγματικὸς θεσμὸς, ὁ ἀφορῶν εἰς τὴν ὕπαρξιν τοῦ ρωμουνικοῦ κράτους, στερεῖται ἀναδρομικῆς ἐνεργείας, πόθεν ἀρύεται ταύτην ἡ τοῦ πραγματικοῦ δικαίου ἀρχὴ, ἡ ἀφορῶσα εἰς τὰ τῶν ἰδιωτῶν συμφέροντα, διότι, καθ' ἃ ἡ Α. Εξ. ὡμολόγησε, τὰ δίκαια τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ἰδιωτικὸν καὶ οὐχὶ δημόσιον φέρουσι χαρακτῆρα.

Ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως τῆς διαθήκης Ζάππα τῶν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων αὐτοῦ ἀφορᾷ εἰς δικαστικὸν κῦρος ἀναγνωρισθὲν ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς καὶ οὐχὶ τῆς ρωμουνικῆς νομοθεσίας, τὰ κατὰ τὴν διαθήκην Εὐαγγέλη Ζάππα δὲ καθώρισαν τὰ προξενικὰ δικαστήρια συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἑλληνικοῦ ἀστικοῦ κώδηκος. Εἰς τίνα ἄρα ἀναμένεται νὰ συζητήσῃ τὸ κῦρος τῆς διαθήκης εἰς τὰ ρωμουνικὰ καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ δικαστήρια;

Ταύτην τὴν ἀπορίαν ἔδει νὰ λύσῃ ἡ Α. Ἐξοχότης καὶ ἐπὶ ταύτης ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ὑπόθεσιν Βέδμαρ ἡ λύσις ταύτης ἐδημιούργησε προηγούμενον ὅπερ μόνον αἱ ρωμουνικαὶ ἀξιώσεις δὲν δύνανται νὰ ἐπικαλεσθῶσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν. Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Σ.

Η ΕΛΛΑΣ ΕΝ ΤΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΡΩΜΟΥΝΙΑΣ

(Συνέχεια).

Ὡς ἐκ τούτου, πρὶν ἢ ὁμιλήσητε περὶ σειρᾶς καὶ συνεχείας λόγου, πρὶν ἢ ἔλθητε ἵνα μὲ διδάξητε ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, ἀνοίξατε τοὺς μᾶλλον στοιχειώδεις στατιστικοὺς χάρτας τῶν τελωνείων καὶ μὴ ἀποδύεσθε εἰς παραπλησίας συζητήσεις ἔνθα ἀπόλλυται πᾶσα σειρὰ καὶ ὑφὴ λόγου. Ἂν θέλητε νὰ συζητήσητε πρὸς ἐμὲ, τοιαύτας ἔχοντες εἰδικὰς γνώσεις, περὶ ἐμπορικῶν συνθηκῶν, συμβουλεύω ὑμᾶς φιλικῶς νὰ ἐπιφορτίσητε ἄλλον τινα, διότι ἄλλως σφάλλεσθε λέγοντες ὅτι αἱ ἐτήσιαι 500 χιλ. φράγκων τῆς Ἑλλάδος ἐπλήρωσαν τὸ ὑπὸ τῆς Αὐστρίας παραχθὲν κενὸν τῶν 74 ἑκατομμυρίων. Τοιαῦται εἰσὶν, κύριε, αἱ ἐμπορικαὶ συμβάσεις καὶ αἱ οἰκονομικαὶ σχέσεις τῆς Ρωμουνίας πρὸς τὰς ἄλλας μεγάλας χώρας.

Φρονῶ ὅτι ἡ ἐξωτερική μου πολιτικὴ ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ὅτι ἐν τῇ πολιτικῇ ταύτῃ ἐποδηγετήθην ὑπὸ νήματος ὁδηγοῦ στερεωτάτου, τοῦ νήματος τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης καὶ τῶν φιλικῶν σχέσεων πρὸς πάσας τὰς δυνάμεις. Ἀλλ' ἂν μία τῶν δυνάμεων τούτων, χωρὶς νὰ προκληθῇ ὑφ' ἡμῶν ἐπιδιώκει τὴν καταπάτησιν τῶν ἡμετέρων δικαίων, εἶμαι ἀπεφασισμένος νὰ ὑπερασπίσω αὐτὰ ἀγωνιζόμενος καὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸς πάντα ἄλλον, μεγάλον εἴτε μικρόν. Πεπείσθω ἡ Γερουσία ὅτι αἱ μεγάλαι δυνάμεις δὲν ριψοκινδυνεύουσιν ἐν πράξεσιν οἵαι αἱ τῆς Ἑλλάδος διότι αἱ συνέπειαι αὐτῶν εἶναι μεγάλαι. Ἀλλ' ὅταν αἱ πράξεις αὗται προέρχονται ἐκ μικρῶν δυνάμεων καὶ αἱ συνέπειαι εἶναι μικραί. Ἔστε ἥσυχοι! Οὐδεὶς κίνδυνος ἐπαπειλεῖ ἡμᾶς ἐπὶ τοῦ παρόντος· ὦμεν ἄρα ἥρεμοι· πραϋνθήτω καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις. (Εὐφημίαι).

Γ. Βερνέσκος. Κύριε Πρόεδρε! Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ὁμιλήσω. Δὲν θ' ἀναμιχθῶ εἰς τὴν μονομαχίαν τῶν κ. κ. Σένδρεα καὶ Λαχωβάρη καὶ θ' ἀναγνωρίσω ἐξ ἀρχῆς ὅτι ὁ κ. Λαχωβάρης εἶχε δίκαιον νὰ εἴπῃ τῇ κυβερνήσει τῆς Ἑλλάδος ὅτι δὲν ἐπιλαμβάνεται νὰ λύσῃ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ζήτημα ἀναγόμενον ὁριστικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ὀρθῶς ποιῶν ἀπέρριψε τὴν τοιαύτην πρότασιν· ἐπομένως οὐδὲν ἔχω ν' ἀντείπω ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ.

Ἀλλ' ὁ κύριος ἐπανέλαβε (τοῦθ' ὅπερ ἠνάγκασεν ἡμᾶς νὰ προαισθανθῶμεν ὅτι θὰ ἔλεγε πιθανῶς παραδοξολογίαν τινα δικαίου)· „Τόσα μόνον ἔχω εἰπεῖν τῷ κ. Σένδρεᾳ". Καὶ ὅμως ἐπανερχόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ δήλωσιν ἀπήντησε καὶ εἰς ζήτημα δικαίου· ὅτι τὸ ρωμουνικὸν κράτος δὲν δύναται νὰ παραστῇ ὡς κληρονόμος ἐν τῇ κληρονομίᾳ Ζάππα. Διατί; διότι ὑπάρχουσι δύο πρόσωπα αἰτούμενα αὐτήν· ἠθικόν τι πρόσωπον ἐν Ἑλλάδι καὶ νόμιμοι συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος. καὶ ἐπειδὴ ἡ κληρονομία αὕτη ἀνεώχθη τῷ 1865, τὸ κράτος δὲν δύναται ν' ἀναμιχθῇ εἰς αὐτήν. Ἀλλὰ διατί, ἀφ' οὗ τὸ κράτος δὲν δύναται ν' ἀναμιχθῇ, ὑμεῖς ἀναμιγνύεσθε; Καὶ ἐπὶ τίνι προφάσει ὑπεισέρχεσθε εἰς ἐκκρεμῆ δίκην; „Ἡ πρόφασις εἶναι ἁπλῆ, λέγετε. Ἐν πάσαις ταῖς κληρονομίαις, ἐν αἷς ὁ κληρονόμος δὲν κατορθοῖ ν' ἀποδείξῃ τὰ κληρονομικὰ αὐτοῦ δίκαια, εἴτε διὰ διαθήκης, εἴτε ἐξ ἀδιαθέτου, αὐτόθι ἐνδιαφέρομαι ἐγὼ, τὸ Κράτος, διότι ἡ κληρονομία σχολάζει καὶ δικαιοῦμαι νὰ καταλάβω αὐτήν".

Ἄρα τὸ δικαίωμα τοῦ κράτους τοῦ μετασχεῖν καὶ αὐτὸ πασῶν τῶν δικῶν τῆς κληρονομίας ἀπορρέει ἐκ τοῦ ὅτι τὸ κράτος δικαιοῦται νὰ κληρονομήσῃ, ἐν ᾗ ἂν περιπτώσει τὸ αἰτούμενον τὴν κληρονομίαν πρόσωπον μὴ ἔχῃ τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα. Τὸ τοιοῦτο οὐδαμόθι τοῦ κόσμου ἠκούσθη. Πῶς; Ὑποβάλλετε τὴν δικαιοσύνην ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῆς κυβερνήσεως; Ὑμεῖς οἱ ἐννοοῦντες νὰ διατηρήσητε ἀνέπαφον τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν δικαστηρίων; Ἐπιμένετε ἵνα παρουσιασθῆτε ὡς ἐνδιαφερόμενοι ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἵνα ἐξελέξητε τὴν δικαιοσύνην καὶ ἴδητε ἂν τὰ πιστοποιητικὰ τῶν νομίμων κληρονόμων εἶναι ἢ μὴ τακτικὰ, ἐὰν ἡ ἀπόδειξις τῆς συγγενείας αὐτῶν εἶναι τακτικὴ ἢ μὴ, ἂν ἐγένετο διὰ μαρτύρων ἢ ἄλλου τρόπου..... Τίνες ἐστέ; Ἐπὶ τίνι δικαίῳ παρεμβαίνετε; Ἡ αἴτησις τῶν Ὀλυμπίων διὰ παντοίους λόγους, οὓς δὲν δικαιοῦσθε ὑμεῖς νὰ διατυπώσητε, δυνατὸν ν' ἀποκρουσθῇ καὶ οὐδεὶς δύναται ν' ἀντείπῃ. Εὐθὺς ὅμως ὡς ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου καὶ ἀγορεύσητε χωρὶς ν' ἀποδείξητε δικαίωμά τι νόμιμον ἐν τῷ ζητήματι; Τότε; Θὰ ἐπιβεβαιωθῇ ὅτι παρενέβητε ἵνα κυβερνητικῶς πιέσητε τὴν δικαιοσύνην. Οὐχί! Ὑπὸ τοιούτους ὅρους δὲν δρᾷ ἡ ἐλευθέρα καὶ ἀνεξάρτητος δικαιοσύνη.

Ἰσχυρίζεσθε ὅτι τὸ ἠθικὸν πρόσωπον Ὀλύμπια δὲν εἶναι ἀναγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ Ρωμουνικοῦ κράτους καὶ, τοιούτου ὄντος, τὴν αἴτησιν δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ τὸ Ρωμουνικὸν κράτος. Δὲν συζητῶ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, διότι δὲν θέλω ἵνα ἡ ἀπόφασις τῶν δικαστηρίων ἐπηρεασθῇ ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων. Ἀλλ' ὑμεῖς, κύριε ὑπουργὲ, ὀφείλετε μετὰ μείζονος περισκέψεως ν' ἀποβλέψητε εἰς τὸ ζήτημα, κυρίως μάλιστα διότι μετέσχετε τῆς δίκης καὶ διότι ἡ δίκη εἶναι ἐκρεμὴς ἔτι. Δὲν πρέπει νὰ ἐπιβράσητε ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου προδικάζων τὸ δικαστικὸν ζήτημα διὰ τῆς τοιαύτης σιγηλῆς ἐγκρίσεως τοῦ κοινοβουλίου.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἡ ἐν Ἀθήναις Τράπεζα τῆς Ἠπειροθεσσαλίας ἐπὶ ταῖς ἀναγραφείσαις φήμαις, ὅτι καὶ αὐτὴ συνετέλεσεν εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ συναλλάγματος δι' ἀγορᾶς τοιούτου, ἔδωκε πρὸς δημοσίευσιν τὸ ἑπόμενον:

«Πρὸς διασκέδασιν κυκλοφορησασῶν φημῶν περὶ τῶν παραιτίων τῆς κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐπελθούσης ὑπερτιμήσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ γένηται γνωστὸν ὅτι ἡ Τράπεζα Ἠπειροθεσσαλίας, καίτοι κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 26 νοεμβρίου μέχρι 4 δεκεμβρίου ἐχορήγησεν εἰς τὴν κυβέρνησιν πρὸς ἐκπλήρωσιν ὑποχρεώσεών της ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνάλλαγμα ἐκ φράγκων 5,050,000, ἠγόρασεν ἐκ τῆς ἡμετέρας χρηματιστικῆς ἀγορᾶς διὰ λογαριασμὸν ἑαυτῆς καὶ τῶν ἀνταποκριτῶν της ποσὸν συναλλάγματος 400,000 περίπου φράγκων ἐπὶ τιμῇ μὴ ὑπερβάσῃ τὰ λεπτὰ 147 1)2 τὸ φράγκον. Προστίθεται δὲ ὅτι ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς 2 ἱσταμένου μηνὸς δεκεμβρίου οὐ μόνον οὐδεμίαν ἐνήργησεν ἀγορὰν ἐξωτερικοῦ σεναλλάγματος, οὔτε διὰ λογαριασμὸν οἱουδήποτε ἄλλου, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐνήργησε καὶ μικρῶν τινῶν ποσῶν πώλησιν».

— Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν ἐξεδόθη πρό τινων ἡμερῶν βιβλίον στατιστικῆς τῶν πολεμικῶν καὶ ἐμπορικῶν σκαφῶν τῶν σηματολογημένων κατὰ τὸν διεθνῆ περὶ σημάτων κώδηκα. Ὁ πίναξ οὗτος περιέχει τὰ διακριτικὰ σήματα, τὰ εἴδη, τὴν χωρητικότητα, πάντοτε μόνον τῶν ἐχόντων ἄνω τῶν 30 τόννων τοιούτων καὶ τὸν λιμένα τῆς κατατάξεως. Πρὸς τούτοις ἐν τοῖς πίναξι περιέχεται καὶ ἡ δύναμις τῆς χρήσεως ἑκάστου ἀτμοπλοίου. Κατὰ τοὺς πίνακας τούτους πολεμικὰ σκάφη ἔχοντα χωρητικότητα ἄνω τῶν 30 τόννων, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν τορπιλλοφόρων, ὑπάρχουσιν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ παρωπλισμένα ἐν ὅλῳ 27. Ἐκ τούτων τρία εἶναι θωρηκτὰ, μία θωρακόβαρις, εἷς θωρακοδρόμων, εἷς ἀτμοβρόμων, τρία ὁπλιταγωγὰ, εἷς πάρων, ἓν εὔδρομον, τρεῖς ἀτμοδρόμονες, μία ἡμιολία, ἓν ἀτμόπλοιον ὁ «Ὄλυμπος» καὶ πέντε ἀτμημιολίαι.

— Κατὰ τὴν „Ἀκρόπολιν" Ἀθηνῶν, ἐπὶ τέλους ὁ ἐν Ἀθήναις ἄγγλος ἀπεσταλμένος ἤδη εὑρίσκεται εἰς τὸ τέλος τῆς οἰκονομολογικῆς του ἐργασίας. Ἀφοῦ ᾔτησε παρὰ τῶν ὑπουργείων τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν πάσας τὰς δυνατὰς πληροφορίας, τὰς σχετιζομένας πρὸς τὴν ἀποστολήν αὐτοῦ, ἀπετάθη ἤδη πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, ἔνθα συντάσσεται λεπτομερὴς ἔκθεσις περὶ τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τῶν καλλιεργησίμων γαιῶν, καὶ ἄλλαι σχετικαὶ πληροφορίαι περισυλλέγονται χάριν τῆς ἀποστολῆς τοῦ κ. Λόου.

— Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμογενὴς κ. Ἀντωνιάδης, ἐλθὼν πρὸ ἡμερῶν εἰς Ἀθήνας, ἐδωρήσατο τῇ βασιλόπαιδι Μαρίᾳ πολύτιμον κόσμημα ἢ περιδέραιον, ἀξίας 20,000 περίπου δραχμῶν.

— Ἐν τῷ περιοδικῷ „Παρνασσῷ" ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ δικηγόρου καὶ δημοσιογράφου κ. Διον. Σωμερίτου μελέτη ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ βουλευτικὸς ὅρκος». Ὁ συγγραφεὺς καταδεικνύει διὰ τῶν κειμένων τῶν Εὐαγγελιστῶν καὶ τῶν πρακτικῶν τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, ὅτι τὸ σύστημα, ὅπερ ἐπεκράτησεν ἵνα δίδωσιν ὅρκον οἱ βουλευταὶ, εἶναι ὅλως ἀντιχριστιανικόν. Μετὰ τοῦτο καταδεικνύει ἱστορικῶς τοὺς λόγους τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ ὅρκου παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἔθνεσιν ἐπόσοι βουλευταὶ εἰς προγενεστέρας ἐποχὰς ἐν Ἀγγλίᾳ ἰδίως ἀπεκλείσθησαν ὡς ἑτερόδοξοι, καὶ πῶς ἐπὶ τέλους καθιερώθη διὰ νόμου ἡ παραδοχὴ οὐ μόνον τῶν ἑτεροδόξων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν ἀθέων. Διὰ τῆς μελέτης ταύτης ἐξετάζονται πρὸς τούτοις καὶ τὰ ἑπόμενα ζητήματα. Ἂν συνάδῃ πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν ἰσχύοντα κανονισμὸν τῆς Βουλῆς ὁ τρόπος, καθ' ὃν εἴθισται ἐν τῇ ἑλληνικῇ Βουλῇ ἵνα δίδωσι τὸν ὅρκον οἱ βουλευταί· ἂν πρὸ τῶν ἐλεγέξεων ἢ μετ' αὐτὰς δέον αὐτὸν νὰ δίδωσιν· ἂν δικαιοῦται ὁ βουλευτὴς ν' ἀρνῆται νὰ δώσῃ τὸν νενομισμένον ὅρκον, ἢ νὰ προβάλῃ ἐπιφυλάξεις κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ· ἂν ἐξυπηρετῇ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ὁ ὅρκος τοῦ βουλευτοῦ, καὶ τέλος ἂν εἶναι διατηρητέος ἢ καταργητέος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

(συνέχεια)

Αἴτησις τῆς Ρωμουνικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐν Ἰλφὸβ δικαστηρίου περὶ παραπομπῆς εἰς τὴν κατοχὴν τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγ. Ζάππα.

Συμφώνως τῇ διαταγῇ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν δημοσίων κτημάτων ἐκδοθείσῃ ἐπὶ

τῇ γνωμοδοτήσει τῶν νομικῶν συμβούλων, παρακαλοῦμεν εὐσεβάστως ἵνα παρὰ τοῦ δικαστηρίου οὗ προϊστασθε παραπεμφθῇ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο εἰς τὴν κατοχὴν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Εὐαγ. Ζάππα, ἤτοι τῶν γαιῶν τοῦ Βροσθενίου μετὰ τῶν μύλων, τῶν δασῶν, τῶν ἀποθηκῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτωμένων παραρτημάτων, τῆς Μπεράσκας μετὰ τῶν δασῶν τοῦ Στεϊνέστι καὶ ἄλλων γαιῶν, τοῦ Σλουζιτόρι καὶ τοῦ Βάλεα Μακρύσου μετὰ τῶν παραρτημάτων, τοῦ Τζεγκάνι καὶ Περζάνι μετὰ τῶν λιμνῶν, δασῶν καὶ ἄλλων ἀκινήτων κτημάτων ἐν τῷ διαμερίσματι τῆς Γιαλομίτσης, ἔτι δὲ καὶ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ οἰκίας, ὅπου νῦν τὸ ξενοδοχεῖον τῶν Ἀθηνῶν, πρότερον δὲ τὸ χάνιον τῆς Τζερνίκας.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν δημοσίων κτημάτων στηρίζει ἐπὶ τῶν ἑπομένων λόγων τὴν αἴτησίν του.

Ὁ Εὐαγ. Ζάππας διὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς 30 νοεμβρίου 1860 κατελίμπανε τὴν ἐπικαρπίαν τῆς ἀκινήτου περιουσίας του εἰς τὸν ἐξάδελφόν του Κων. Ζάππαν καὶ τὴν ψιλὴν κυριότητα εἰς ἵδρυμα, ἑλληνικὸν σκοπὸν προτιθέμενον τὴν ἀνασύστασιν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων. Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἐπικαρπωτοῦ περιέρχεται εἰς τὸ Ρωμουνικὸν κράτος ἡ πλήρης κυριότης τῆς περιουσίας ταύτης. Ὄντως τὸ ἐν λόγῳ ἵδρυμα, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον, ὠργανωμένον κατὰ τὴν ἰσχύουσαν ἐν Ἑλλάδι νομοθεσίαν, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ νομικὴν ὑπόστασιν ἐν Ρωμουνίᾳ, καὶ ἑπομένως δὲν δύναται νὰ κληρονομήσῃ, καὶ κατὰ τὴν νομολογίαν τῶν δικαστηρίων ἡμῶν, οὔτε δύναται νὰ παραστῇ πρὸ τῶν δικαστηρίων ἐν Ρωμουνίᾳ.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐπειδὴ οἱ ὑπάρχοντες κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς διαθήκης συγγενεῖς τοῦ ἀποδιύσαντος ἀπεκλείσθησαν τῆς κληρονομίας ὑπὸ τοῦ διαθέτου καὶ ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον δὲν γινώσκει συγγενεῖς τοῦ Εὐαγ. Ζάππα κεκτημένους τὴν ἱκανότητα νὰ λάβωσι τὴν κληρονομίαν καὶ διαμφισβητήσωσι τὰ δικαιώματά του, παραδεκτέα ἐλέγχεται ἡ αἴτησις ἡμῶν περὶ παραπομπῆς τοῦ κράτους εἰς τὴν κατοχήν.

Οἱ δικηγόροι τοῦ κράτους
Μ. ΑΝΤΩΝΕΣΚΟΣ
Μ. ΣΧΙΝΑΣ.

Ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ Β. πρεσβεία
πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον
Ἀρ. 249.

Βουκουρέστιον, 28 Φεβρουαρίου 1892.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ἐγκλείστως ὧδε ἀντίγραφον τοῦ ὑπομνήματος, ὅπερ ὁ κ. Δαμασκηνὸς συνέταξε καὶ ἡ Β. πρεσβεία ἀπηύθυνεν ἤδη σήμερον εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ρωμουνικὸν ὑπουργεῖον περὶ τῆς κληρονομικῆς ὑποθέσεως Ζάππα.

Καίτοι ἔχων λόγους νὰ ὑποθέτω ὅτι ἡ Ρωμουνικὴ κυβέρνησις δὲν θέλει ἀποδεχθῇ κατ' ἀρχὴν τὴν συζήτησιν καὶ ἐπίλυσιν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, θεωρῶ ἐν τούτοις ἔτι τὸ ὑποβληθὲν ὑπόμνημα δύναται νὰ ἐπιφέρῃ εὐάρεστα ἀποτελέσματα, καθόσον ἐπὶ τοιαύτης ὑποθέσεως, τὸ φρόνημα τῆς κυβερνήσεως ἅπαξ μεταβληθὲν ἀναμφίβολον τυγχάνει ὅτι καὶ τὰ ἐγχώρια δικαστήρια ἤθελον ἀκολουθήσει τὴν ἰδίαν γνώμην τῆς κυβερνήσεως.

Καίτοι μικρὰν ἀποδίδω σπουδαιότητα εἰς τὴν δήλωσιν, ἣν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερ. ὑπουργὸς κ. Λαχωβάρης ἐποιήσατό μοι κατὰ τὴν τελευταίαν μετ' αὐτοῦ συνέντευξίν μου λέγων μοι ὅτι ἡ ὑποβληθεῖσα παρὰ του Ρωμουνικοῦ δημοσίου αἴτησις περὶ διακατοχῆς δὲν ἔχει σοβαρὸν σκοπὸν (elle n'est pas sérieuse), ὡς γενομένη μόνον ὅπως διαφυλάξῃ τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου, καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ μὲν διαθήκη τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἤθελε κηρυχθῇ παρὰ τῶν δικαστηρίων ἄκυρος, οἱ δ' ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι δὲν ἤθελον ἀποδείξῃ τὰ λόγῳ συγγενείας δικαιώματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς κληρονομίας, ἐν τούτοις ἡ πεποίθησις, ἣν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐμόρφωσα καὶ ἣν μετὰ πάσης ἐπιφυλάξεως ὑποβάλλω τῇ ὑμετέρᾳ ἐξοχότητι, εἶναι ὅτι ἐκ τῶν ἀντιδίκων ἡμῶν τὸ ρωμουνικὸν δημόσιον κατέχει δευτερεύουσαν ὡς πρὸς τοὺς κινδύνους θέσιν, τὴν πρωτίστην δὲ κατέχουσιν οἱ ἀντίδικοι τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα, οἱ ἤδη καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα συνενωθέντες μετὰ τοῦ Χρήστου Ζάππα.

Ἡ ἀποσφράγισις καὶ ἀπογραφὴ τῆς κληρονομικῆς περιουσίας Κωνστ. Ζάππα δι' ἣν τὸ ἐγχώριον δικαστήριον εἶχεν ὁρίσῃ τὴν 25ην ἱσταμένου ἀνεβλήθη διὰ τὴν αὔριον 29ην, ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς κλητεύσεως τοῦ Χρήστου Ζάππα, ὅστις ἐδήλωσεν ὡς κατοικίαν του τὸ Βροσθένιον καὶ ἁρμόδιον δικαστήριον τὸ ἐν Καλαρασίῳ.

Ἡ Β. πρεσβεία δευτέραν ἀπηύθυνε ρηματικὴν διακοίνωσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, ὅπερ, ὡς καὶ διὰ τοῦ κρυπτογραφικοῦ μου τηλεγραφήματος τῆς χθὲς ἀνέφερον, ἐπιμένει θεωροῦν τὴν προξενικὴν ἡμῶν ἀρχὴν ἀναρμοδίαν νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἄρσεως τῶν σφραγίδων καὶ τῆς συντάξεως ἀπογραφῆς, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ περιουσία δὲν εἶναι καθαρῶς κινητὴ καὶ ὅτι συμφέροντα ρωμούνων ὑπηκόων θίγονται κατὰ ταύτην. Ἡ μέχρι τῆς ὥρας ταύτης ἔλλειψις ἀπαντήσεως ἐκ μέρους τοῦ ρωμουνικοῦ ὑπουργείου εἰς τὴν δευτέραν διακοίνωσιν εἰς μεγάλους δισταγμοὺς ἐνέβαλεν ἡμᾶς, ἂν ἔδει ἢ οὔ νὰ παρευρεθῶμεν εἰς τὴν αὔριον ἐνεργηθησομένην ἀποσφράγισιν καὶ ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας, καθὰ ὥρισε τὸ ἐγχώριον δικαστήριον. Κατίσχυσεν ὅμως ἡ γνώμη τοῦ νὰ πέμψῃ ἡ Β. πρεσβεία ἀντιπρόσωπον, ὅστις ὅμως νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου περὶ τοῦ παρανόμου τούτου τρόπου τῆς ἐνεργείας καὶ ζητήσῃ νὰ καταχωρισθῇ ἐν τῷ συνταχθησομένῳ πρακτικῷ ἡ τοιαύτη διαμαρτύρησις.

Τὰ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὁ κ. Δαμασκηνὸς διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐκθέσεως θέλει ἀναφέρῃ εἰς τὸ Β. ὑπουργεῖον.

Εὐπειθέστατος
Α. ΤΟΜΠΑΖΗΣ.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΤΑ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἠπείρου», τὸ ὁσημέραι προαγόμενον καὶ εὐημεροῦν ὄργανον τῶν ἠπειρωτικῶν συμφερόντων, τὸ ὡς ἀποστολὴν ἔχον τὴν ὡς οἷόν τε πιστὴν ἐξεικόνισιν τῆς Ἠπείρου καὶ τῶν κακουχιῶν, ἃς οἱ ἀτυχεῖς ἠπειρῶται ὑφίστανται, 19ου αἰῶνος φθίνοντος πρὸς αἶσχος τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης, δημοσιεύει τὴν ἑξῆς πληροφορίαν, ἥτις ἀρκεῖ νὰ γνωρίσῃ ἡμῖν τὰ κατὰ τὴν ἀτυχῆ ἑλληνικωτάτην ὑπόδουλον ἐπαρχίαν.

„Ἱερεύς τις, ὀνομαζόμενος Φώτιος Κασέτας, ἐνῷ ἐκ Μαγνησίας μετέβαινεν εἰς τὸ χωρίον του Κουραμάδι διὰ Φιλιατῶν, συνελήφθη εἰς Σαγιάδαν καὶ ἀπεστάλη ἐν συνοδείᾳ εἰς Ἰωάννινα, ὅπου ἀπεφασίσθη ἡ ἐξορία αὐτοῦ. Ἐξ Ἰωαννίνων δὲ διὰ μεγαλητέρας συνοδείας ἀπέστειλαν αὐτὸν διὰ Θεσσαλονίκης δέσμιον εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως ἐκεῖθεν ἀποσταλῇ εἰς τὸ προσδιορισθὲν δι' ἐξορίαν μέρος. Ἐπενέβη ὅμως τὸ Οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον καὶ ἔσωσε τὸν ἀτυχῆ ἱερέα τῆς ἐξορίας. Τὸ αἴτιον τῶν βασάνων τούτων τοῦ ἱερέως εἶναι τὸ ἑξῆς: Διερχόμενος ἐντεῦθεν ἠγόρασε παλαιά τινα ἐκκλησιαστικὰ βιβλία, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὑπῆρχε καὶ φύλλον παρεισακτον, περιέχον τὸ τραγοῦδι τοῦ Μάρκου Μπότσαρη. Αἱ ὀθωμανικαὶ ἀρχαὶ ἐξετάζουσαι τὰ βιβλία ἀνεκάλυψαν τὸ τραγοῦδι τοῦ ὁποίου ὁ ἱερεὺς ἠγνόει τὴν ὕπαρξιν. Τοῦτο ἤρκεσεν ὅπως συλληφθῇ καὶ ἀποσταλῇ εἰς ἐξορίαν. Ὁ ὑπέρμετρος οὗτος ζῆλος τῶν ὀθωμανῶν ὑπαλλήλων εἶναι ἀδικαιολόγητος καὶ ἐπιβλαβής. Διὰ τὸ τίποτε ἐξορίαν καὶ χίλια ἄλλα δρὸ βάσανα."

ΤΟ ΟΙΚΤΡΟΝ ΤΕΛΟΣ ΕΝΟΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

(ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ)

ὑπὸ

Ν. Γ. ΔΟΣΙΟΥ, δ. φ.

(Συνέχεια)

Ἡ βυρσοδεψία δὲν ἠδύνατο νὰ σπουδασθῇ εἰμὴ ἔν τινι βιομηχανικῷ κέντρῳ καὶ ἐργοστασίῳ καὶ δὲν ἀπητοῦντο μὲν οὔτε πολλαὶ δαπάναι, οὔτε χρόνος, ἀλλ' ἀπητοῦντο στιβαραὶ χεῖρες καὶ οὐχὶ λεπτοφυεῖς ὡς αἱ τοῦ Πάνου· ἡ δὲ ὀρυκτολογία ἀπήτει ὀκταετεῖς τοὐλάχιστον προπαρασκευαστικὰς καὶ εἰδικὰς σπουδὰς ἐν Βελγίῳ, Γαλλίᾳ ἢ Γερμανίᾳ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ χρόνου τῆς πρακτικῆς ἀσκήσεως ἔν τινι μεταλλείῳ· αἱ δαπάναι ἦσαν δεκαπλάσιαι παρ' ὅτι εἶχον ὑπολογίσει οἱ ἀγαθοὶ ἡμῶν συμπολῖται· διὰ τοῦ μὲν σχεδίου των περὶ τῆς ὀρυκτολογίας ἠναγκάσθησαν μετὰ λύπης των νὰ παραιτηθῶσιν· ἐκ τοῦ λόγου δὲ τούτου, πρὸς δὲ καὶ θέλοντες νὰ ἀνταποκριθῶσιν ἐν μέρει εἰς τὴν συμβουλὴν τοῦ σεβαστοῦ γέροντος, ἐπέτρεψαν εἰς ἐμὲ νὰ μείνω ἐν Ἀθήναις, ὅπως σπουδάσω φιλολογίαν, ὁ δὲ Πᾶνος ἐπέμεινον νὰ ἀποσταλῇ εἰς Μασσαλίαν ἔν τινι βυρσοδεψικῷ ἐργοστασίῳ.

Ἡ ἀνακοίνωσις τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐγένετο ἡμῖν μετὰ εἰκοσαήμερον ἐν Ἀθήναις διαμονὴν παρὰ τοῦ ἀγαθοῦ ἡμῶν προστάτου καὶ κηδεμόνος. Ὡς δὲ ἐννοεῖ τις εὐκόλως ἐμὲ μὲν καθήδυνε κατελύπησε δὲ τὸν ἀτυχῆ Πᾶνον, ὅστις οὐχ ἧττον ἀφέθη εἰς τὴν τύχην του, προτιθέμενος, ἀφοῦ διατρίψῃ ὀλίγους τινὰς μῆνας ἐν Μασσαλίᾳ, νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς Παρισίους μετάβασίν του, ὅπως δῆθεν ἐκεῖ σπουδάσῃ τὴν θεωρίαν καὶ οὕτω δυνηθῇ νὰ ὑπερφαλαγγίσῃ τὴν ἀπόφασιν τῶν ἐφόρων. Τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα. Διότι μετὰ τρίμηνον ἐν Μασσαλίᾳ παρά τινι ἐργοστασίῳ διατριβήν, καθ' ἣν αἱ τρυφεραὶ αὐτοῦ καὶ ἀσυνήθιστοι χεῖρες ἔπαθον, ἐμβαπτόμεναι ἐν καιρῷ χειμῶνος ἐντὸς ψυχροῦ ὕδατος καὶ διαφόρων ὑγρῶν, κατώρθωσε τῇ μεσολαβήσει τῶν συγγενῶν καὶ φίλων νὰ ἐπιτραπῇ αὐτῷ ἡ εἰς Παρισίους μετάβασις, ὅπως δῆθεν σπουδάσῃ τὴν θεωρίαν, καὶ ἐπεδόθη ἐκεῖ μετὰ ζήλου εἰς τὴν σπουδὴν τῶν φυσικομαθητικῶν καὶ τῆς χημείας, προαλειφόμενος οὕτω διὰ τὸ γυμνάσιον μᾶλλον ἢ τὰ βυρσοδεψεῖα τῆς πόλεως, ἀλλὰ πάντοτε ὡς φάσμα παρηκολούθει τὸν ἀτυχῆ φίλον μου ἡ βυρσοδεψία. Ἰδοὺ δὲ αὐτολεξεὶ τὰ χρυσᾶ τοῦ ἀτυχοῦς νέου ὄνειρα κατὰ τοὺς πρώτους ἔτι μῆνας τῆς εἰς τὴν πόλιν τῶν ἡδονῶν καὶ ἀπολαύσεων διατριβῆς του, καθ' οὓς δὲν εἶχε, φαίνεται εἰσέτι, παραστρατήσει. «Θέλω μείνει—μοὶ ἔγραφεν—ἐνταῦθα (εἰς Παρισίους) ἀκόμη τέσσαρα τοὐλάχιστον ἔτη, ὅπως ὑποστῶ ἐξετάσεις. Κολακεύομαι δὲ, φίλε Δ. . ., ὑπὸ τῆς γλυκείας ἐλπίδος, ὅτι ἀφοῦ δὲν θέλω φεισθῇ κόπων, ὑγείας καὶ παντὸς ἔτι πολυτιμωτέρου, θέλω ἀμειφθῇ ἐπαξίως τῶν ἐργασιῶν μου διὰ διπλώματος τῆς ἐνταῦθα σχολῆς τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, φέροντος ἐπὶ κεφαλῆς τὴν γαλλικὴν Δημοκρατίαν (République Française), φθονῶ δ' ἀπὸ τοῦδε κατὰ τοῦτο πολὺ τὸν φίλον Ν. . . . Ἂν δὲ ἀφοῦ λάβω τὸ δίπλωμα τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν οἱ ἔφοροι ἐκεῖνοι ἐπιμένουσιν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς βυρσοδεψίας, θὰ συγκατανεύσω, ἀλλ' ὑπὸ τὴν συνθήκην νὰ μοὶ καταθέσωσι δι' ὁριστικῆς καὶ ἀναλλοιώτου ἀποφάσεως τῆς πόλεως τὸ ποσὸν τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων λιρῶν στερλινῶν, ἐξ ὧν αἱ μὲν δύο θὰ διατεθῶσι πρὸς ἀγορὰν ὑλικοῦ, ἱδρύσεως βυρσοδεψείου μετ' ἀτμομηχανῆς, συντήρησιν ἑνὸς μηχανικοῦ, ἑνὸς ἐργάτου καὶ ἑνὸς βοηθοῦ, γάλλων, αἱ δὲ 1,500 ὡς κεφάλαιον πρὸς συναγωνισμὸν, διότι ἡ ἐπιτυχία θὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς πωλήσεως δερμάτων εἰς τιμὴν εὐθηνοτέραν τῶν εὐρωπαϊκῶν, ἐπειδὴ ἄλλως θὰ ἀντλῶσι πρὸς πῖθον Δαναΐδων. Ἂν ἡ πρότασίς μου αὕτη τοῖς φανῇ ὑπέρογκος καὶ ἀπραγματοποίητος—καὶ τοῦτο δὲν νομίζεις, ὅτι θέλει συμβῇ ἀφεύκτως, ἐπειδὴ οἱ Ἰωαννῖται εἶναι θετικοὶ ἄνθρωποι καὶ δὲν καταθέτουν τὰ ἡμίση τῶν ἐλεῶν (κοινοτικῶν χρημάτων) ἐπ' ἀδήλοις καὶ πρὸς ὠφέλειαν ἄλλου;—νομίζω, ὅτι θὰ εἶναι πολὺ ἀσυνείδητοι καὶ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων νὰ μή μοι παραχωρήσωσι τὴν ἕδραν τῆς χημείας καὶ φυσικῆς ἱστορίας ἐν τῷ Γυμνασίῳ. Θὰ εἶμαι δὲ εὐτυχὴς φίλε Δ.., ἐὰν διέλθωμεν ὁμοῦ τὸν καθηγητικὸν βίον ὁπωσοῦν εὐαρέστως ὅπως καὶ τὸν μαθητικόν»... Ἀλλ' ἡ ταχεῖα αὕτη καὶ οὐχὶ βαθμιαία μετάβασις τοῦ ἀτυχοῦς δεκαεπταετοῦς φίλου μου ἐξ Ἰωαννίνων εἰς Μασσαλίαν καὶ Παρισίους ἡ καταχρησις τῆς προώρως δοθείσης αὐτῷ ἐλευθερίας ἄνευ ἐπιβλέψεως προστάτου καὶ κηδεμόνος δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ ἔχῃ λυπηρὰς συνεπείας, ὡς συνεπέρανον ἤδη ἐκ τῆς βραχείας ἐν Ἀθήναις συνδιατριβῆς μας. Ὁ Πᾶνος πρὶν ἢ ἐξέλθῃ τῶν Ἰωαννίνων οὐδεμίαν πεῖραν τοῦ κόσμου εἶχεν, ὑπεβλέπετο δὲ πάντοτε ὑπὸ τοῦ ἄγαν αὐστηροῦ πατρός του. Ἐκοιμᾶτο μὲ τὰς ὄρνιθας, ὡς λέγομεν καὶ ἠγείρετο μὲ τὴν πρώτην φωνὴν τοῦ ἀλεκτρυόνος, τὰς μὲν καθημερινὰς ἵνα μελετήσῃ, τὰς δ' ἑορτὰς καὶ κυριακὰς ὅπως μεταβῇ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ ἐκανονάρχει καὶ ἀναγίνωσκε τὸν ἀπόστολον πρὸς ἐνδόμυχον εὐχαρίστησιν τοῦ εὐλαβοῦς πατρός του καὶ τοῦ φιλοθρήσκου πληρώματος, διότι εἶχε φωνὴν εὐάρεστον καὶ βροντώδη καὶ οἱ θόλοι τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐν ᾗ ἐκκλησιάζετο, διότι ἐν ταύτῃ ἦν ἐπίτροπος ὁ πατήρ του, ἀντήχουν ὑπὸ τοὺς ἀργυροήχους λαρυγγισμούς του· ἦτο ἐν μιᾷ λέξει δασκαλοπαῖδι καὶ ὅμως μεθ' ὅλα ταῦτα ἢ μᾶλλον ἀκριβῶς ἕνεκεν τούτου ἐγένετο, οὔτε τὸ πρῶτον οὔτε τὸ τελευταῖον, θῦμα τῆς ἐπικρατούσης παρ' ἡμῖν πολλάκις μεγάλης τινῶν γονέων ἀπερισκεψίας ν' ἀποστέλλωσιν ἀπείρους τοῦ κόσμου καὶ ἀώρους ἔτι τῆς ἐλευθερίας τρυφεροὺς παῖδας χάριν σπουδῶν εἰς εὐρωπαϊκὰς μεγαλοπόλεις ἄνευ ἐπιβλέψεως καὶ κηδεμονίας. Εἶχον μεταβῇ εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ ἀγαθοῦ προστάτου μου, ὅστις μὲ ὑπεδέχετο πάντοτε προφρόνως καὶ κατ' αὐτὰς ἔτι τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας του ἐν τῷ γραφείῳ του, ὅπερ περιεῖχεν ὁλόκληρον βιβλιοθήκην, ὅτε ἐδόθη ἡ ἄδεια εἰς τὸν Πᾶνον νὰ μεταβῇ ἐκ Μασσαλίας εἰς Παρισίους.

(Ἕπεται τὸ τέλος.)

ΟΙ ΓΑΜΟΙ
ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Ὁ „Ἐπίσημος Μηνύτωρ" δημοσιεύει τὸ κείμενον τοῦ συμβολαίου δι' οὗ ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῆς Ρωμουνίας Κάρολος καὶ ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία ἐγκρίνουσι τὸν γάμον τῆς Α. Β. Υ. τοῦ διαδόχου πρίγκηπος Φερδινάνδου μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τῆς πριγκηπίσσης τοῦ Ἐδιμβούργου Μαρίας.

Δημοσιεύομεν ἀπόσπασμα τοῦ ἐγγράφου τούτου, χάριν τῶν ἐν αὐτῷ διαλαμβανομένων ὀνομάτων καὶ τίτλων. Ἰδοὺ πῶς ἄρχεται τὸ συμβόλαιον·

«Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῆς Ρωμουνίας ἐξ ἑνὸς καὶ ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, αὐτοκράτειρα τῶν Ἰνδιῶν ἐξ ἄλλου, συνηνωμένοι πρότερον διὰ δεσμῶν φιλίας, ἀπεφάσισαν νὰ συνάψωσι νῦν συγγένειαν μεταξὺ τῶν Βασιλικῶν Αὐτῶν Οἴκων, διὰ γάμου ἐγκριθέντος ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, μεταξὺ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Φερδινάνδου-Βίκτωρος-Ἀλβέρτου-Μαιρὰδ, βασιλικοῦ πρίγκηπος τῆς Ρωμουνίας, δευτεροτόκου υἱοῦ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Λεοπόλδου Στεφάνου-Καρόλου-Ἀντωνίου-Γουσταύου Ἐδουάρδου-Θασσίλου, πρίγκηπος τοῦ Χοεντσόλερν, Βουργράβου τῆς Νυρεμβέργης, Κόμητος τοῦ Βὲργ, ἄρχοντος τοῦ Χαϊγκερλὸχ καὶ Βερστάϊν κλ. κλ. καὶ τῆς Α. Ἡ. Υ. τῆς πριγκηπίσσης Ἀντωνίας τῆς Πορτογαλίας, δουκίσσης τῆς Σαξωνίας καὶ ἀνεψιοῦ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Ρωμουνίας καὶ τῆς Α. Α. Υ. τῆς Μαρίας-Ἀλεξάνδρας-Βικτωρίας, πριγκηπίσσης τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, δουκίσσης τῆς Σαξωνίας, ἐγγονῆς τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, αὐτοκρατείρας τῶν Ἰνδιῶν καὶ πρωτοτόκου θυγατρὸς τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἀλφρέδου-Ἐρνέστου-Ἀλβέρτου, δουκὸς τῆς Σαξωνίας. πρίγκηπος τῆς Σαξωνίας-Κοβούργου καὶ Γόθας κλ. κλ. καὶ τῆς Α. Α. Υ. τῆς Μαρίας Ἀλεξανδρόβνας, μεγάλης δουκίσσης τῆς Ρωσσίας.

ΠΑΡΑΔΟΞΟΛΟΓΙΑΙ

Τὸ σαββατιαῖον «Ἀντεβέρουλ», ἀφοῦ διὰ χονδρῶν στοιχείων προσκαλεῖ τὸν ταγματάρχην Πατσούραν ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὁ πατήρ του Πατσούρας καὶ οὐχὶ ἄλλως ὠνομάζετο, ὁ Θεὸς γνωρίζει διατί, νομίζει εὔκαιρον νὰ ποιήσῃ σπουδαίας δῆθεν ἀποκαλύψεις προωρισμένας νὰ προκαλέσωσι τὴν ἀκύρωσιν τῆς διαθήκης Εὐαγγέλη Ζάππα.

Ἀκούσατε λοιπόν.

Ἡ ρωμουνικὴ Ἀκαδημία κατάχει ἐπιστολὰς τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα πρὸς τὸν τότε πρωθυπουργὸν κ. Ἰωάννην Γκίκαν ἐν αἷς περιγράφει τὰ διανοητικὰ τεμένη ἅτινα προϋτίθετο νὰ ἱδρύσῃ· ὁμολογεῖ ὅτι ἡ νεωτέρα Ἑλλὰς χρεωστεῖ τὴν ὕπαρξίν της ἀποκλειστικῶς τῇ Ρωμουνίᾳ, διότι τὰ ἐν Ρωμουνίᾳ κερδηθέντα ἑκατομμύρια προπαρεσκεύασαν τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα καὶ τὴν ἐν ἔτει 1820 (;!!!) ἀπελευθέρωσίν της, ἐνῷ δεκάδας ἑκατομμυρίων ἔκτοτε ὁ προϋπολογισμός της ἐπορίζετο ἐκ Ρωμουνίας· κοινοποιεῖ ὅτι προτίθεται νὰ διαθέσῃ μετὰ θάνατον δύο ἑκατομμύρια ὑπὲρ τῆς ρωμουνικῆς Ἀκαδημίας, καὶ ἄλλα.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ρηθεισῶν ἐπιστολῶν ἡ Ἀκαδημία θὰ ζητήσῃ τὴν ἀκύρωσιν τῆς διαθήκης Εὐαγγέλη Ζάππα. Βεβαιοῖ δὲ τὸ ρηθὲν «Ἀντεβέρουλ» ὅτι ἡ ἀκύρωσις εὐχερέστατα θέλει κατορθωθῇ, καθ' ὅσον μῆνας τινὰς πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ὁ διαθέτης δὲν ἦτο κύριος τῶν διανοητικῶν του δυνάμεων.

Οἱ τρανοὶ τῆς συντάξεως τοῦ «Ἀντεβέρουλ» νομομαθεῖς ἀγνοοῦσι βεβαίως ὅτι ἡ διαθήκη τοῦ μακαρίτου Εὐαγγέλη Ζάππα φέρει ἡμερομηνίαν 30 νοεμβρίου 1860 ἐνῷ ὁ θάνατός του συνέβη τῇ 30 ἰουνίου 1865, ἡ δὲ μῆνας τινὰς πρὸ τοῦ θανάτου του ἐπισυμβᾶσα ἀπώλεια τῶν διανοητικῶν αὐτοῦ δυνάμεων εἶναι κατὰ τέσσαρα ἔτη προγενεστέρα τῆς συντάξεως τῆς διαθήκης.

Τὰ συμπεράσματα τοῦ ἀγαθοῦ «Ἀντεβέρουλ» εἰσὶν ἀβλαβέστατα· μένει νὰ ἴδωμεν ἂν καὶ ἡ ρωμ. Ἀκαδημία θὰ προβῇ εἰς ἐπίσης ἀβλαβῆ ἀγωγὴν χάριν τῶν νομικῶν αὐτῆς πελατῶν. Δὲν πιστεύομεν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Κατὰ νεωτέρας ἡμῶν πληροφορίας ἐκ Βραΐλας, ὁ ροῦς τοῦ Δουνάβεως ἔστη μὲν ἕνεκα πάγων κατὰ τὴν 6ην ἑσπερινὴν ὥραν τῆς παρελθούσης παρασκευῆς, ἀλλ' ἕνεκα τῆς ὑψώσεως τοῦ θερμομέτρου καὶ τῆς πεσούσης μετέπειτα πολυώρου βροχῆς ἐκίνησεν αὖθις ἀπὸ χθές. Ἐὰν ἡ θερμοκρασία αὕτη ἐξακολουθήσῃ, πιστεύεται ὅτι ὁ Δούναβις θὰ καθαρισθῇ καθ' ὁλοκληρίαν ἐκ τῶν πάγων καὶ ἡ ναυσιπλοΐα θ' ἀναλάβῃ ὁσονούπω τὸ διακοπὲν αὐτῆς ἔργον.

Ἀλλὰ καὶ ἐν Βουκορεστίῳ εἴχομεν τὴν νύκτα τοῦ σαββάτου βροχὴν ἥτις συνετέλεσεν εἰς τὴν διάλυσιν τῶν χιόνων, τοῦθ' ὅπερ κατέστησε χθὲς πολλὰς τῶν ὁδῶν σχεδὸν ἀδιαβάτους.

Ἡ Α. Ε. ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν κ. Μενέλαος Γερμάνης ἀπέρχεται αὔριον εἰς Βιέννην, ἵνα διέλθῃ τὰς ἑορτὰς παρὰ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ κυρίᾳ Δούμπα.

Προχθὲς ἐγένετο μονομαχία διὰ πυροβόλου μεταξὺ τῶν κκ. Ἀλεξάνδρου Γκίκα Βραγαδίρ καὶ Κατακουζηνοῦ Πασκάνου. Ὁ κ. Γκίκας ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς.

Ἀπὸ προχθὲς ἤρξαντο αἱ διακοπαὶ τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς. Ἔναρξις αὐτῶν γενήσεται τῇ 11 Ἰουαρίου.

Ἡ ἐν Πράγᾳ παραγγελθεῖσα νέα βασιλικὴ ἁμαξοστοιχία ἀφίκετο χθὲς ἐνταῦθα, θὰ χρησιμεύσῃ δὲ εἰς τὸ ταξείδιον τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως εἰς Σιγμαρίγκεν, ὡς εἰς τὸ τῶν ΑΑ. ΥΥ. τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου καὶ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας.

Χθὲς Κυριακῇ, ἤρξαντο αἱ ἐν τῷ Ἀθηναίῳ

δημόσιαι διαλέξεις διὰ τῆς πνευματιστικῆς διαλέξεως τοῦ κ. Χασδαίου. "Ἡμεῖς καὶ Ὑμεῖς,,.

Κατόπιν τοῦ ἐπὶ τούτῳ τελεσθέντος διαγωνισμοῦ, ὁ ἰατρὸς κ. Πετρίνης διωρίσθη διδάκτωρ τῆς δερματολογίας ἐν τῇ ἰατρικῇ σχολῇ τῆς πρωτευούσης.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς θὰ παύσῃ δεχόμενος ἀκροάσεις ἀπὸ σήμερον 21 ὁδεύοντος.

Ἡ εἰς Σιγμαρίγκεν ἀναχώρησις τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ὡρίσθη ἀνυπερθέτως τὴν προσεχῆ πέμπτην 24 ὁδεύοντος.

Τὴν Α. Μ. λέγεται ὅτι θὰ συνοδεύσωσιν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Λάσκαρ Καταρτζῆς, ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς στρατηγὸς Μάνος, ὁ πρόεδρος τῆς Γερουσίας κ. Κανταχουζηνὸς, ὁ αὐλάρχης στρατηγὸς Βλαδέσκος, ὁ συνταγματάρχης Κομανεάνος διοικητὴς τοῦ συντάγματος τῶν δοροβαντσαίων οὗτινος ἐπίτιμος διοικητὴς εἶναι ἡ Α. Μ.] ὁ πρίγκηψ Λεοπόλδος Χοχενζόλλερν, ὁ ταγματάρχης Κότσιας διοικητὴς τοῦ τάγματος ἐν ᾧ ὑπηρετεῖ ὁ πρίγκηψ Φερδινάρδος, ὁ στρατηγὸς Φλορέσκος πρῴην πρωθυπουργὸς, ὁ κ. Ἰωάννης Καλινδέρου διαχειριστὴς τῶν κτημάτων τοῦ στέμματος, καὶ ὁ κ. Δημήτριος Στούρζας, πρῴην ὑπουργὸς καὶ ἡγέτης τοῦ ἐθνικοφιλελευθέρου κόμματος.

Λέγεται ὅτι τὴν Α. Μ. τὸν βασιλέα ἀπερχόμενον εἰς Σιγμαρίγκεν θὰ συνοδεύσῃ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Ἀλέξανδρος Λαχοβάρης.

Κατὰ τὴν «Πολιτικὴν Ἀλληλογραφίαν» ὁ κ. Σίσκεν ἐζήτησε παρὰ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ πρέσβεως τῆς Ρωσσίας κατάλογον τῶν ἐν τῇ πρεσβείᾳ κατατεθειμένων κληροδοτημάτων ὑπὲρ βουλγαρικῶν ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων καὶ σχο λῶν.

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ρωμ. πρακτορείου ὁ ἐν Δρέσδῃ πρῶτος γραμματεὺς τῆς αὐστριακῆς πρεσβείας κ. Στέρνεκ μετατίθεται εἰς Βουκουρέστιον ἀντὶ τοῦ κόμητος Σέκσεν μετατιθεμένου εἰς Δρέσδην. Ὁ κόμης Φόργαχ διωρίσθη ἀκόλουθος ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀνέκδοτα καὶ ἀποφθέγματα μεγάλων ἀνδρῶν. Ἐκδότης Π. Γ. Ζερβάτης-Περάκης ἐν Ὀδησσῷ σελ. 90, τιμ. 1 φρ.

Λίαν εὐαρέστως ἀνέγνωμεν τὸ μετ' ἐκλεκτικότητος συντεταγμένον καὶ πολλῆς τῆς φιλοκαλίας τετυπωμένον βιβλιάριον, τοῦθ' ὅπερ τιμᾷ ἐξ ἴσου τόν τε ἐκδότην κ. Ζερβάτην-Περάκην καὶ τὸ ἐν Ὀδησσῷ ἑλληνικὸν τυπογραφεῖον τοῦ κ. Ν. Χρυσογέλου, ἐν ᾧ καὶ πολλὰ ἄλλα σπουδαιότερα ἑλληνικὰ ἔργα εἶδον τὸ φῶς. Ἡ προκειμένη συλλογὴ ἔχει καὶ τοῦτο διὰ τοὺς Ἕλληνας αὐτῆς ἀναγνώστας τὸ ἰδιάζον, ὅτι μεταξὺ τῶν ἀποφθεγμάτων καὶ ἀνεκδότων τοσούτων μεγάλων ἀνδρῶν εὑρηνται καὶ πλεῖστα τοιαῦτα τοῦ Κανάρη, Μιαούλη, Καραϊσκάκη, Δραγούμη, Ραγκαβῆ καὶ ἄλλων. Συνιστῶμεν ὅθεν τὸ ἐν λόγῳ βιβλιάριον τοῖς παριστρίοις Ἕλλησι, δι' οὗ δύνανται νὰ διέλθωσι κατὰ τὰς ἐπὶ θύρας ἑορτὰς ὥρας τινὰς εὐαρέστους.

Ἐν Γαλαζίῳ. Ν. Γ. Δ.

ΤΟΙΣ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ

Προτιθέμενοι ἀπὸ τοῦ νέου ἔτους εἰς νέας βελτιώσεις πολυδαπάνους νὰ προβῶμεν, ὅπως καταστήσωμεν τοὺς ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ ἀκραιφνεῖς τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἑλληνικῶν συμφερόντων καὶ τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν ἀποστολῆς ἀντιπροσώπους καὶ πεποιθότες ὅτι τῆς φιλοτιμίας καὶ αὐταπαρνησίας αὐτῶν τρανὰ μέχρι τοῦδε παρέσχον τεκμήρια ἀπὸ μακρῶν ἤδη ἐτῶν, παρακαλοῦμεν τοὺς καθυστεροῦντας τὰς συνδρομὰς αὐτῶν (εἰς ὀγκῶδες ποσὸν ἀθροιζομένας) ν' ἀποτίσωσιν αὐτὰς, καθόσον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συνδρομητῶν ἡμῶν χωροῦμεν εἰς πᾶσαν βελτίωσιν ἀντανακλωμένην καὶ ἀνήκουσαν αὐτοῖς μᾶλλον.

Παρακαλοῦνται πρὸς τούτοις οἱ ἀξιότιμοι συνδρομηταὶ ἀπὸ τοῦ νέου ἔτους νὰ προκαταβάλωσι τὴν συνδρομήν των, διότι ἡ εὐπρόσωπος ἐξυπηρέτησις καὶ ὕπαρξις ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἑλληνικῆς ἐφημερίδος ὑπ' ἀνδρῶν διακεκριμένων συντασσομένης, ἧς καὶ οἱ διαπρεπέστεροι τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ ξένοι κάλαμοι νὰ μετέχωσι, καθίσταται προβληματώδης ἄνευ τοῦ ἁπανταχοῦ καθιερωθέντος μέτρου τῆς προπληρωμῆς.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ

Ὡς γνωστὸν, ἡ ἐν Ἀθήναις Γαλλικὴ Σχολεῖ διενεργεῖ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς ἐν Δελφοῖς, περὶ τῶν ἀνασκαφῶν δὲ τούτων ἀθηναϊκὴ ἐφημερὶς τῆς 4 Δεκεμβρίου ἐδημοσίευσε τὰ ἑπόμενα·

Χθὲς ἔγεινε ἔναρξις τῶν χειμερινῶν δημοσίων συνεδρίων τῆς γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς ἐπὶ παρουσίᾳ πολυαρίθμου καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου ἀλλοδαπῶν καὶ ἡμεδαπῶν λογίων καὶ τῶν πρεσβευτῶν τῆς Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Σερβίας. Ὁ διευθυντὴς κ. Ὡμὸλλ ἀνέφερε πρῶτον τὰς ποικίλας ὑπὸ τῶν ἑταιριῶν τῆς σχολῆς ἐπιχειρισθείσας ἀρχαιολογικὰς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐρεύνας, ὧν τὸ εὐρύτατον πεδίον ἐκτείνεται ἀπὸ τῶν ἀκ ῶν τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Μεσσηνίας μέχρι τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, καὶ τῆς Καρίας, Φρυγίας καὶ Καππαδοκίας. Κατόπιν διὰ μακρῶν ἀνέπτυξε τὰ τῆς δελφικῆς ἐπιχειρήσεως, ἥτις μετὰ τὰς προκαταρκτικὰς τοῦ φθινοπώρου ἐργασίας διεκόπη πρὸ μικροῦ, ἵνα ἐπ' αἰσίοις πάλιν οἰωνοῖς ἀρχίσῃ ἐκ νέου κατὰ τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν. Ὁ κ. Ὡμὸλλ διῆλθε πᾶσαν τὴν ἱστορίαν τῶν μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς καὶ γαλλικῆς κυβερνήσεως διαπραγματεύσεων ἐν τῷ μακρῷ αὐτῶν σταδίῳ καὶ τέλος τῶν πολὺ δυσχερεστέρων πρὸς τὸν τρίτον σπουδαῖον παράγοντα ἐκ τῶν συμβαλλομένων μερῶν τῶν πρὸς τοὺς ἀγερώχους σημερινοὺς κατόχους τοῦ παλαιοῦ πανελληνίου σεμνώματος τῶν Δελφῶν. Θαυμασία ἦτο ἡ ὁμιλία τοῦ Γαλάτου λογίου ὑπὸ ἔποψιν καλλιεπείας καὶ πνεύματος γαλλικοῦ, τοῦ ὁποίου πιστὸς ἀκόλουθος εἶναι ἡ χαριεστάτη καὶ ὄντως ἀριστοκρατικὴ προφορὰ καὶ ρητορικὴ ἀπαγγελία τῆς γαλ. γλώσσης. Τὰ προσόντα ταῦτα τῆς γλωσσικῆς γοητείας καὶ ρητορικῆς χάριτος κατέχει ὁ κ. Ὡμὸλλ προφανῶς εἰς πολὺ ὑψηλὸν βαθμὸν καὶ προκειμένου περὶ δημοσίων διαλέξεων, ἔστω καὶ ἐπὶ σοβαρῶν ἐπιστημονικῶν ζητημάτων, δὲν εἶναι ταῦτα ἐπουσιώδη καὶ μικρὰ χαρίσματα. Μετὰ χάριτος καὶ πολλῆς θυμηδίας ὡμίλησεν ὁ ρήτωρ περὶ τῶν πρὸς τοὺς νεωτέρους Δελφοὺς ἄνδρας διαπραγματεύσεων, αἵτινες πολεμικὸν χαρακτῆρα κατ' ἀρχὰς ἀπειλήσασαι νὰ λάβωσιν, ὅμως ἀπέληξαν εἰς εἰρήνην καὶ πλήρη συμφιλίωσιν. Βεβαίως, εἶπεν, οἱ ἁπλοϊκοὶ ἀγρόται δὲν ἦσαν τόσον κακοὶ, ὅσον ἐνίοτε ἤθελον νὰ δείξωσι, καὶ οἱ ἀπειλήσαντες ἡμᾶς μὲ τὰς βολὰς τῶν ὅπλων των δὲν μᾶς ἐφιλοδώρησαν κἂν μὲ ὀλίγους λιθοβολισμούς

Ποικίλαι δυσκολίαι ἀνάγκη ἦτο νὰ ὑπερνικηθῶσι τὸ μὲν κατὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν γηπέδων καὶ κτημάτων τῶν Δελφῶν (1000 τεμάχια ἐν συνόλῳ, 300 περίπου ἰδιοκτῆται), ὡς καὶ κατὰ τὴν στρῶσιν τοῦ πρώτου πρὸς μεταφορὰν τῶν χωμάτων σιδηροδρόμου. Τὸ ἔδαφος εἶναι ἐπικλινέστατον (40 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου κλίσις πρὸς ἕκαστον μέτρον) καὶ ὁ σιδηρόδρομος ἐκτείνεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου εἰς μῆκος 600 μέτρων.

Ἐν τούτοις πάντα τὰ κωλύματα ἀφῃρέθησαν ἤδη ἐκ τοῦ μέσου καὶ αἱ πρῶται ἐργασίαι ἤρχισαν. Φωτογραφίαι καὶ σχεδιογραφήματα διαφωτίζουσιν αὐτὰς εἰς τοὺς ἀκροατάς. Εὑρήματα ἄξια λόγου ἀρχιτεκτονικὰ καὶ ἐπιγραφικὰ ἐβράβευσαν τὰς πρώτας ἀποπείρας τῶν Γάλλων σοφῶν. Ὑπάρχουσι δὲ δίκαιαι ἐλπίδες ὅτι ἡ τύχη ἐπιφυλάττει θησαυροὺς τῆς ἐπιστήμης κεκρυμμένους νῦν ὑπὸ τὸ ἱερὸν ἔδαφος ὡς ἆθλον τῶν μόχθων τῶν ἐργατῶν αὐτῆς.

Ἀκολούθως τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ ἐν μικρᾷ Ἀσίᾳ ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας ποιησάμενος περὶ τῶν ἐν Φρυγίᾳ καὶ Καππαδοκίᾳ ἐν βράχοις γλυπτικῶν μνημείων, ὁ ἑταῖρος τῆς σχολῆς κ. Mamonard. Τὸ θέμα ἦτο δυσκολώτερον νῦν καὶ προσιτὸν μόνον εἰς τοὺς ἀρχαιολογοῦντας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Πετρουπόλεως ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Δεκεμβρίου, ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις παρεχώρησε τῇ ἀτμοπλοϊκῇ ἑταιρείᾳ Γαγαρὶν 450,000 ρουβλίων ἐπιχορήγησιν διὰ τὸ ἔτος 1893 καὶ χιλιομετρικὰς ἀποζημιώσεις.

Τὰ νεώτερα τῶν Παρισίων τηλεγραφήματα οὐδὲν ἀναφέρουσι περὶ τῶν θρυληθέντων περὶ ταραχῶν καὶ αἱματοχυσίας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28.—Ὁ κ. Καρνὼ ἐδέξατο τῇ 2ᾳ μ. μ. ὥρᾳ τὸ διπλωματικὸν σῶμα. Ὁ νούντσιος ἀπήγγειλεν ἐν ὀνόματι τοῦ διπλωματικοῦ σώματος τὸν ἑξῆς λόγον·

„Κύριε πρόεδρε! Περιστοιχοῦντά σε ἐν ἡμέρᾳ καθ' ἣν αἱ οἰκογένειαι συνειθίζουσι νὰ διαμείβωσιν εὐχὰς, τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος τεκμηριοῦσι τὸ πνεῦμα τῆς ἀδελφότητος, ὑφ' οὗ ἐμφοροῦνται ἅπαντα τὰ ἔθνη, ὡς μέλη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, παρὰ τὰς διαστάσεις τῶν συμφερόντων καὶ τῶν φυλῶν. Τοῦ πνεύματος τούτου ἐμφοροῦνται αἱ εὐχαὶ, ἃς ἐν ὀνόματι τῶν μοναρχῶν ἡμῶν καὶ ἐν ὀνόματι ἡμῶν αὐτῶν ὑποβάλλομέν σοι σήμερον." Ὁ κ. Καρνὼ ἀπήντησεν· „Ἀποκρίνεσθε εἰς τὸ αἴσθημα τῆς κυβερνήσεως τῆς Δημοκρατίας καὶ ἐξ ὅλης καρδίας συνενῶ ἐμαυτὸν εἰς τὴν νέαν ταύτην ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἀδελφότητος."

ΠΕΣΤΗ, 20.—Τῇ 18)30 τρέχοντος ἐγένετο 1 μόνον κροῦσμα ἐκ χολέρας.

Σ. Συλ. Ἐκ πολλῶν ἄλλων μερῶν ὁ τηλέγραφος διαβιβάζει τὰς ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει ἐπισκέψεις παρὰ τοῖς μονάρχαις καὶ ἀνταλλαγὰς προσρήσεων καὶ εὐχῶν.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ καταστήματος ὀπτικῶν ὀργάνων A. Menu & Comp (Ὁδὸς Βικτόρια Ἀρθ. 88).

Τῇ 19 Δεκεμβρίου 1892

Μεσονύκτιον	— 8
7 ὥρας πρωΐας	— 6.5
Μεσημβρία	— 3
Ὕψος βαρομέτρου	757
Οὐρανός	νεφελώδης

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἑλληνὶς παιδαγωγὸς γινώσκουσα τὴν γαλλικὴν διὰ δύο παιδία 7 καὶ 8 ἐτῶν ἔχουσα καλὰς συστάσεις. Ἀπευθυνθήτω εἰς τὴν ὁδὸν Negustori No 7.

Διδασκαλιστὴς πρωτοβάθμιος πτυχιοῦχος καὶ πεπειραμένος, ἔχων τὰς ἀρίστας συστάσεις καὶ διαμένων ἐν Βραΐλᾳ, διαθέτει ὥρας τινὰς πρὸς διδασκαλίαν. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἂς ἀποταθῇ ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν κ. Μ. Α. Δεληβακάλην.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ἐν Βραΐλᾳ -ΑΛΠΑΣΤΩΝ (conserve)

Τὸ διάσημον τοῦτο ἐργοστάσιον κονσερβῶν τοῦ κ. Π. ΒΑΡΛΑ, ἐφέτος κατεσκεύασεν ἀπαραμίλλους κονσέρβας οὐ μόνον ἐξ ὅλων τῶν χορταρικῶν, εἰς φυσικὴν κατάστασιν διατηρημένων ἢ μαγειρευμένων δι' ἐλαίου ἢ βουτύρου πρωτίστης ποιότητος ἀλλὰ καὶ ἰχθύων, ὡς μπαρμπούνια, λακέρδα, κτλ. Δέχεται δὲ τὸ ἐργοστάσιον καὶ παραγγελίας, ἀποστέλλον τὰ προϊόντα του ὅπου καὶ ἂν αἰτήσωσιν αὐτά.

Τιμαὶ ἐξαιρετικῶς εὐθηναί.

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ

C. Steriu & Comp.

19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.

Βουκουρέστιον, 21 Δεκεμβρίου 1892.

ΧΡΕΟΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ.. (R. per.).	100 —
5 „ χρεωλ. („ amort.)	97.25
4 „ „ „ „ „	84.25
6 „ Ὀμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	101.—
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	96.75
5 „ „ ἀστιχ.πίστ.(F.U)	91.75
6 „ „ „ „ „	103.—
7 „ „ „ „ „	105.—
5 „ „ „ (Iaşi f.urb).	84.—
10/500 Δάν.τάμ.συν.(pens.) .	278.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	91.—
„ „ 5 „ 1890.	90.25

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1656
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	415 —
„ Naţională . .	200	418 -
Constr. şi lucr. publ.	250	145.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	101.—.
Λονδίνου	25.37.—
Βερολίνου	124.60
Ἀμβέρσης	101.
Βιέννης	209.—
Λίρα ὀθωμανική	22 90

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΞΕΝΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Βιέννη, 16 10βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.58.—
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	313.—
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	119.25
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	120.60
„ „ Παρισίων	47.92
„ „ Βερολίνου „ .	59.25
„ „ Amsterd. „ .	—.—
Παρίσιοι 16 10βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 ½ % . .	105.10
„ „ 3 %	97.30
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 „	100.—
Δάνειον Ἑλλην. 5 „	.
Ὀθωμ. Τράπεζα	583.75
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	497.50
„ Lot turc.	—.—
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 13
„ „ Βιέννης	206.75
„ „ Ὀλανδίας	206.06
„ „ Βερολίνου	122 25
Βερολῖνον 16 10βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	102.—
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	82.40
„ amortis. 5 %. . . .	96.70
ρουβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	202.60
Δάνειον δημαρχείου . .	96.—
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	—.—
„ „ Παρισίων δίμ.	—.—
„ „ Ὀλλανδίας „ .	—.—
„ „ Βιέννης . . .	—.—
„ Ἀμβέρσης .	—.—

ΙΑΤΡΟΣ ΡΑΠΠΑΠΟΡΤ

Εἰδικὸς διὰ τὰ νοσήματα τῶν παίδων. Μετὰ πενταετῆ πεῖραν ἐν τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ νοσοκομείῳ τῶν παίδων ἐγκατέστη ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας ὑπ' ἀρθ. 2 οἰκίᾳ Στάϊνερ.

Δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς 4-ης μέχρι τῆς 6 ὥρας μ. μ.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

ΠΕΤΡΟΥ ΛΟΤΙ

ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Ἀγνοῶ πόσα δευτερόλεπτα, ἢ πόσα λεπτὰ σιγῶ καθήμενος μεταξὺ τῶν δύο τούτων γυναικῶν, ὧν ἡ μία κλαίει.

Ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀχμὲτ, ἀκολουθοῦσα τὸν νόμον τῆς φιλοξενίας, μοὶ προσέφερεν ἓν κύπελον καφὲ, ὃν μετὰ βραδύτητος πίνω, ἐξακολουθῶν νὰ φαίνωμαι γαλήνιος. Ἐντὸς τῆς ψυχῆς μου, ἐν τῇ βαθείᾳ σφαίρᾳ τοῦ διαλογισμοῦ καὶ τῆς ἀναμνήσεως, ὑπάρχει, ὑπάρχει ταραχή τις καὶ εἶδος ἀορίστου φαντασμαγορίας, ὡς ἐν ὀνείρῳ· νομίζω ὅτι παρίσταμαι εἰς καταπτώσεις ἐν ἀβύσσῳ· ἀντικείμενα, ἅτινα ἵσταντο ὄρθια, πίπτουσι τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο, καταρρέουσιν, ἐξαφανίζονται. Φαντασιώδεις μεγάλοι θόρυβοι συνοδεύουσι τὰς πτώσεις ταύτας, εἶτα σβύνονται, σιγῶσιν, ὅτε τὰ πάντα κατέπεσαν καὶ σιγὴ ἐπέρχεται, ὅτε τὰ πάντα ἀπολέσθησαν, σιγὴ τοσοῦτον κατηφὴς ἐν τῇ καρδίᾳ μου ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου μου...

Ἀγνοεῖ τὸ μέρος ἐν ᾧ ἐτέθη τὸ σῶμα τῆς Ἀζιαδέ. Εἰς τὴν ἐπαναληφθεῖσαν ἐρώτησίν μου, ἀποκρίνεται τοῦτο μετὰ πολλῆς ψυχραιμίας.—Ἀλλὰ λέγει, ἡ μαύρη Χατιτζὲ, ἥτις ζῇ ἀκόμη, ἀναμφιβόλως τὸ γνωρίζει· ἐὰν θέλω ἀπολύτως νὰ τὸ μάθω, θὰ μεταβῇ παρ' αὐτῇ αὔριον ὅπως τὴν ἐρωτήσῃ ἢ τὴν πείσῃ νὰ μὲ ὁδηγήσῃ ἐκεῖ.

— Αὔριον! Ὢ! ὄχι σήμερον τὴν ἑσπέραν, τώρα ἀμέσως!

Μετὰ τὴν στιγμὴν τῆς πενθίμου νάρκης ἡ συναίσθησις μοὶ ἐπανέρχεται, συνάμα δὲ καὶ ἡ ἀγωνία τῶν παρερχομένων ὡρῶν.

Ἀποποιεῖται κατ' ἀρχάς. Παρὰ τῇ μαύρῃ, ἐν τῇ παλαιᾷ πόλει, μετ' ἐμοῦ, προσεγγιζούσης ἤδη τῆς νυκτός;—Ὄχι, λέγει, εἶναι ἀδύνατον, δὲν θὰ τολμήσῃ.

Πρὸ μικροῦ καθικέτευον τὴν ἑτέραν, νῦν καθικετεύω αὐτὴν, ἣν μετὰ μικρὸν συγκινῶ διὰ τῶν παρακλήσεών μου. Λοιπὸν, ναὶ, θὰ μεταβῇ· ἀλλὰ προτιμᾷ νὰ μεταβῇ μόνη πρὸς τὴν Χατιτζὲ, νὰ τὴν εἰδοποιήσῃ καὶ νὰ ὁρίσῃ μετ' αὐτῆς τὴν ὥραν τῆς συνεντεύξεως· εἶτα αὔριον τὴν πρωΐαν θὰ τὴν συνοδεύσω εἰς οἱονδήποτε μέρος θελήσω...

Ἰδοὺ τέλος, ὅτι ἀπεφασίσθη τὸ σχέδιον τῆς αὔριον· κατὰ τὴν ὀγδόην ὥραν θὰ συναντηθῶμεν ὅλοι πρὸς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Χρυσοῦ-Κέρατος, εἰς Κασὶμ-Πασᾶ, ἐπὶ τῆς μικρᾶς πλατείας τοῦ Φατζῆ-Ἀλῆ· θὰ μεταβῶ ἐφ' ἁμάξης καὶ θὰ προσλάβω ἐν αὐτῇ τὴν Ἀρμενίδα καὶ τὴν μαύρην· ἑκάστη ἐξ αὐτῶν θὰ μὲ ὁδηγήσῃ πρὸς ἕνα ἐκ τῶν τάφων ἐνῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀχμὲτ, πάντοτε διαφεύγουσα, θὰ ἐπανέλθῃ ἐν τῷ ἀπομεμονωμένῳ οἴκῳ αὐτῆς. Συνεννοήθημεν, ὑπεσχέθημεν, ὡμώσαμεν ἀλλήλοις· ἤδη θὰ κατέλθωμεν καὶ οἱ τρεῖς.

Ἐνῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀχμὲτ προετοιμάζεται ὅπως ἐξέλθῃ, ἀποπειρῶμαι νέαν ἐξέτασιν. Ἀλλ' οὐδὲν σχεδὸν γινώσκει, οὐδέποτε ἔμαθε λεπτομερῶς τὰ τοῦ θανάτου τῆς Ἀζιαδέ. Αὔριον ἡ Χατιτζὲ, θὰ μοὶ εἴπῃ πάντα ταῦτα, αὔριον! Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐποχὴν, ἀνοίγει πεπαλαιωμένον τι τετράδιον, ἐν ᾧ ἐμπεριέχονται ἡμερομηνίαι ἐν τῇ τουρκικῇ καὶ πλησιάζει τὰς κιγκλίδας ἑνὸς παραθύρου, δι' οὗ εἰσέρχεται ἀμυδρόν τι φῶς. "Συνέβη περὶ τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου, ὅπερ προηγήθη τοῦ θανάτου τοῦ Ἀχμὲτ, τῷ 1397 τῆς Ἐγείρας. Λοιπὸν, εἶναι βεβαίως ἑπτὰ ἔτη καὶ μῆνές τινες.» Γνωρίζει ὅτι μετέφερον τὸ σῶμά της, τὴν νύκτα σχεδὸν κρυφίως· ἀλλ' ὅτι, ὁ γηραιὸς Ἀβεδδὶν, ὁ κύριός της—ὅστις ἀπέθανεν ἄλλως καὶ οὗτος πέρυσι,—ἔλαβε τὴν μέριμναν νὰ τῇ ἐγείρῃ μνῆμα ἐκ μαρμάρου. Ἰδοὺ ὅ,τι δύναται νὰ μὲ πληροφορήσῃ. "Αὔριον ἡ Χατιτζὲ θὰ μοὶ εἴπῃ τὰ λοιπά!„

Εἶναι ἤδη ἑτοίμη· ἐκάλυψε τὴν ταπεινήν της περιβολὴν διὰ μέλανος σαλίου καὶ κατερχόμεθα ὁμοῦ· ἐκείνη δὲ κλείει μετ' ἐπιμελείας τὰς θύρας ἀφ' οὗ ἐξήλθομεν.

Διὰ τῆς μικρᾶς ὁδοῦ, περισσότερον ἤδη σκοτεινῆς, διευθυνόμεθα πρὸς τὴν θάλασσαν, ἔνθα δέον ν' ἀποχωρισθῶμεν.

Ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀχμὲτ μισθώνει ἓν καΐκιον, ὅπως μεταβῇ ἔναντι εἰς Κωνσταντινούπολιν· ἡ γραῖα Ἀρμενὶς ἐγκαθίσταται εἰς τὸ ἀναμένον ἰδικόν μου· ὅτε θὰ διέλθωμεν ἐκ Κασὶμ-Πασᾶ, θὰ τὴν ἀφήσω καὶ θὰ ἐξακολουθήσω μόνος τὸν πλοῦν ἐπὶ τοῦ Χρυσοῦ-Κέρατος, ὅπως ἐπανέλθω εἰς Πέραν, ἀφ' οὗ ἡ θληβερὰ ἡμέρα μου παρῆλθε πλέον. Σκεφθεὶς ὡριμώτερον, εἶμαι μᾶλλον εὐχαριστημένος, ὅτι ἡ μετὰ τῆς Χατιτζὲ συνέντευξίς μου ἀνεβλήθη διὰ τὴν αὔριον, διότι δειλιῶ νὰ εὑρεθῶ ἀπροόπτως πρὸ τῆς γραίας ἐκείνης. Φοβοῦμαι τὸν μνησικακίαν της καὶ τὴν περιφρόνησιν αὐτῆς... Κράζω μάλιστα ἐκ νέου τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ἀχμὲτ, ἥτις ἤδη ἀπεμακρύνετο ἐπὶ τοῦ λευκοφαίου ὕδατος καὶ σταματῶ διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς τὸ ἐλαφρὸν καΐκιον αὐτῆς, ἵνα ἐπαναλάβω τὰς συστάσεις μου.—Θὰ ἐξηγήσῃς καλῶς πρὸ τὴν Χατιτζὲ, ὅτι στρατιωτικαὶ ὁδοιπορίαι μ' ἐκώλυσαν νὰ ἐπανέλθω, ἐκστρατεῖαι, πόλεμοι ἐν ἀπομεμακρυσμέναις χώραις· δὲν πταίω, πίστευσόν με· ἐὰν δὲν ἠγάπησα τὴν Κυρίαν Ἀζιαδὲ, θὰ ἤμην ἐδῶ σήμερον; Θὰ ἐπανηρχόμην μετὰ διάστημα δέκα ἐτῶν χάριν αὐτῆς καὶ ἀπὸ τόσον μακράν;... Εἶτα, παύω, διότι αἰσθάνομαι ἀλλοίωσιν ἐν τῇ φωνῇ μου—ἐνῷ ἔδει νὰ εἶμαι ξηρὸς,—διότι φοβοῦμαι μὴ κλαύσω.

— Θὰ τὸ εἴπω, Λοτῆ, θὰ τὸ εἴπω, ἀποκρίνεται αὕτη, καὶ μοὶ φαίνεται, ὅτι ἤδη διακρίνω ἐπὶ τοῦ τεθλιμμένου προσώπου αὐτῆς ἐντελῶς ἤρεμον ἔκφρασιν·—μετὰ ταῦτα αἱ λέμβοι ἡμῶν χωρίζονται ἐν ἐν τῷ σκότει.

Παρῆλθεν ἡ θλιβερὰ ἡμέρα μου! Παρῆλθον αἱ ἀδημονίαι, αἱ ἀνησυχίαι, αἱ ἀγωνίαι, αἱ παρακλήσεις. Τὰ πάντα παρῆλθον. Παρῆλθε τὸ δρᾶμα, οὗτινος ἡ λύσις εἶχεν ἀπομείνει ἐκκρεμὴς κατὰ τὸ διάστημα δεκαετίας..

Ὀλισθαίνομεν μετὰ ταχύτητος ἐπὶ τοῦ ὕδατος· ἡ Ἀρμενὶς σιγηλὴ παρὰ τὸ πλευρόν μου καὶ εὐθεῖα ἐν τῇ μελανῇ αὐτῆς περιβολῇ. Ἠρεμία νεκροταφείου καταλαμβάνει τὴν ψυχήν μου. Ἤδη νομίζω, ὅτι ἡ χώρα αὕτη, ἡ ἐπὶ τοσοῦτον ὀνειροπολοηθεῖσα αὕτη πόλις, ἀπώλεσε διὰ μιᾶς τὸ ἀπερίγραπτον αὐτῆς γόητρον καὶ τὸ ἀπέραντον συνάμα μυστήριόν της· ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις εἶναι κενὴ, καὶ ἡ καρδία μου ἐπίσης κενή. Αἰσθάνομαι ὡς κατάπτωσίν τινα παντὸς πράγματος, καὶ πόθον ν' ἀπομακρυνθῶ ὅσον τάχιον τῆς Τουρκίας ταύτης καὶ νὰ μὴ ἐπανέλθω ποτὲ πλέον...

Ἐξακολουθοῦμεν τὸν ταχὺν ὁμῶν πλοῦν, ὡς ἄνθρωποι οἵτινες βιάζονται νὰ φθάσωσί που ταχύτερον. Διὰ ποῖον λόγον αὕτη ἡ ταχύτης; Ἀγνοῶ. Ὁποῖον τὸ ἐλατήριον νῦν, ὅτε τὸ πᾶν εἶναι παρελθόν; Καὶ ποῦ βαδίζομεν λοιπόν; Καὶ τοῦτο ἀγνοῶ προσέτι. Φοβοῦμαι μὴ, ἡ γραῖα αὕτη, ἡ καθημένη παραπλεύρως μου, μοὶ ἀποτείνει τὸν λόγον, μὴ διακόψῃ τὴν σιγὴν ταύτην, ἧς ἔχω τοσαύτην ἀνάγκην· φοβοῦμαι μὴ μὲ ἐξετάσῃ περὶ τῆς Ἀζιαδὲ, περὶ πάντων τῶν πρὸ μικροῦ ἀποκαλυφθέντων αὐτῇ ἀπροόπτως καὶ ἀπροσδοκήτως.

(ἀκολουθεῖ).

„NAŢIONALA“
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ-ὁλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περι' πτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγά· ρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνει ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Καντιανίδης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γοναΐος
Γιουργέβῳ	Ι. Ἀλιμπέρτη	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Κ. Μοσχάκη
Κοράμπια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσᾳ	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Ἐν Ρωσσίᾳ ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ. καὶ τὸ ἐν Κισνοβίῳ „Ἀδελφοὶ Συναδινοί

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΟΛΙΓΟΝ ΚΕΡΔΟΣ

Ὅσοι ἀκόμη δὲν τὸ ξεύρουν
Ἂς τὸ μάθουν μιὰ φορά,
Καὶ μὲ τὸ τραμβάϊ ἂς ἔλθουν
Νὰ ψωνίσουν Εὐθυνά.

Ὑποδήματα δι' ἄνδρας
Διὰ Κυρίας καὶ παδιά
Βγάζω 'ς τὸ Ἐργοστάσιό μου
Καὶ Σροσόνια στερεά.

Μὲ σιεβρὼ διὰ τὰς Κυρίας
Μὲ φράγκα δέκα ἑπτά.
Καὶ μὲ χαμηλὸ τακοῦνι
Δεκαπέντε μοναχά.

Ἂν θέλετε μὲ τομαράκι
Μὲ δέκα φράγκα τὰ πωλῶ
Καὶ εἰς συναγωνισμὸ μεγάλο.
Τὸν καθένα προκαλῶ.

Δέχομαι παραγγελίας
Μὲ τὰς ἄνωθι τιμὰς
Καὶ ἀπέναντι δὲν πέρνω·
Ἂν σ' ἀρέσῃ τὸ βαστᾷς.

Κι' ἂν κανεὶς βαρυέται νὰ 'λθῇ!
Ἂς μοῦ κάμῃ μιὰ γραφὴ
Ἕνα μου ἄνθρωπον νὰ στείλω
Γιὰ νὰ συνεννοηθῇ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐργοστασίου ὑποδημάτων ἐν Βουκουρεστίῳ *Calea Călăraşilor* 115.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΛΕΠΤΟΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

STRADA SOARELUI

(CURTEA VECHE) CASA PEVCOVICI

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ

ΕΙΣ

ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΛΑΝΟΛΙΝΑ ΚΡΕΜΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ ΛΑΝΟΛΙΝΑ

Τοῦ ἐργοστασίου ΛΑΝΟΛΙΝΑ, **Martinikenfelde**, ἐγγὺς τοῦ Βερολίνου.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς περιποίησιν τοῦ δέρματος.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς τήρησιν καθαρὰν καὶ ἐπούλωσιν τῶν δερμικῶν πληγῶν.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς διατήρησιν τοῦ δέρματος, ἰδίως διὰ τὰ **ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ.**

Ἐντὸς σωλήνων ἀνὰ 60 μπάνια. — Κουτίων ἐκ τενεκέ, ἀνὰ 30 καὶ 20 μπάνια μετὰ τοῦ σήματος τοῦ ἀνωτέρω ἐργοστασίου, πωλεῖται σχεδὸν εἰς πάντα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.
Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τὴν Ρωμουνίαν *H. S. DURAN* ἐν Βουκουρεστίῳ.
ὁδὸς **Smârdan, No. 2.**

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐ-πισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

UNIRE

Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινι-σθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συν-στᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλλ. Ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμὰ μετρία

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ **H.S.DURAN** ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ

Ὁδὸς Smârdan 2. — ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ — Ὁδὸς Smârdan 2

ΜΥΛΟΙ.-ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΦΩΣ
ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΙ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ

ΑΘΟΡΥΒΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ
ΔΙ' ΑΤΜΟΥ, ΑΕΡΙΟΥ, ΘΕΡΜΟΥ ΑΕΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ
ΤΩΝ ΛΥΧΝΩΝ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ἐκ τῶν ΣΤΕΡΕΟΤΑΤΩΝ — H.S.DURAN — ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ
ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
Iancu Constantinescu
ἐν τῇ ὁδῷ Σελάρι.

Τὸ μόνον ρωμουνικὸν τοῦτο κατάστημα ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων διακρίνεται διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀρίστην ποιότητα τῶν ὑ-φασμάτων, τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν μηδένα ἐπιδεχο-μένην διαγωνισμὸν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν αὐ-τοῦ. Συνιστῶμεν τὸ εὐσυνείδητον τοῦτο κα-τάστημα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐνδυθῶσι κομψῶς στερεῶς καὶ εὐθυνά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ
ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ ΚΑΛΑΠΟΔΙΩΝ
ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣ
ἐν τῇ Παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων τοῦ 1889.
ΑΝΑΔΕΧΕΤΑΙ
τὴν κατασκευὴν παντὸς εἴδους καλαποδίων
(ΚΟΜΨΟΤΗΣ, ΕΥΘΗΝΕΙΑ)
— ΟΔΟΣ SORELUI ΑΡΘ. 2. (Curtea Veche)

NEVRALGIELE
1420
Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usurează şi vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele, Gastralgia, Sciatica, Afecţiunile reumatismale acute* şi *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remedii.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineaţă, unul la dejun, şi unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simţit vr'o uşurare, va lua 4 hapuri a doua ḑi: 2 dimineaţa, unul la dejun, si unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe ḑi.

A se cere : Les Véritables Pilules Moussette *de* **CLIN & Cie, de PARIS,** *cari se potŭ gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛ. καὶ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
ΓΕΡΑΡΔΟΥ
ΠΕΨΤΟΠΑΖΑΡΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Συνιστᾶται διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἐν αὐτῷ βιβλίων, τὴν ἐντέλειαν τῆς βιβλιο-δεσίας αὐτοῦ καὶ τὴν μετριότητα τῶν τιμῶν.

DRAGÉES de Fer Rabuteau
Laureatul Institutului de Franţa. — Premiŭ de Terapeutica.

Intrebuinţarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe seiinţa.

Adverate Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în casurile de *Chlorosă, Anemie, Culori palide, Perderi de Sânge, Debilitate, Slăbiciune, Convalescenţă, Slabiciunea copiilor, Lipsa şi Alteraţiunea sângelui*, în urma ostenelilor şi nedórmirilor, şi excesurilor de tóte feluri A lua 4-6 drageuri pe ḑi.

Nici Constipaţiune, nici Diarrhee, Assimilare completă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ înghiti drageuri. Un paharuţ la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul întrebuinţarei detaliat însoţeşte fie-care Flacon.

A se cere : **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie, de PARIS,** *care se póte gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*
1449

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . . ρῦβ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ δ. ἢ 6'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπι-στρέφονται.

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
14 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 14
1892

Τυπο-Λιθογραφεῖον „Σύλλογοι“ Ὁδὸς Κοβάτσι ἀριθ. 14.

ΤΕΤΑΡΤΗ 23)4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1893. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ'. ΑΡΙΘ 5080

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν οἷς διαφόροις » . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✠ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI"—Bucarest.

Βουκουρέστιον, 22 Δεκεμβρίου 1892

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Ἡ ἐν Γαλλίᾳ κατάστασις κατέστη ἀπό τινος χρόνου τὸ μέλημα τῶν ἐχθρῶν καὶ φίλων τοῦ μεγάλου ἔθνους. Δολοφονία, αὐτοχειρία ἢ θάνατος ἀφ' ἑνὸς, ἐν μυστηρίῳ ἔτι ταῦτα διατελοῦντα ἀλλὰ μέλλοντα μετ' οὐ πολὺ νὰ διευκρινισθῶσιν ὑπὸ τῆς τῶν ἰατρῶν καὶ ἀστυνόμων ἐρεύνης, ἀποκαλύψεις καταχρήσεων εἰς ἃς ἐνέχονται ἄνδρες μεγάλοι καὶ μεγαλεπήβολοι, ἐφ' οἷς ἐσεμνύνετο τέως ἡ χώρα, καὶ ὧν τὴν κεφαλὴν τύπτει νῦν ἡ κατάρα τοῦ λαοῦ, ὑπονόμευσις τῆς δημοκρατίας ὑπὸ τῶν ἀναθαρρησάντων ἐκ τῶν γεγονότων τούτων μοναρχικῶν καὶ ἐπὶ τέλους αἱ τῶν ἀναρχικῶν ποταπαὶ κινήσεις, ταῦτα πάντα ἐμβάλλουσιν ἀνησυχίαν μὲν εἰς τὰς καρδίας τῶν φίλων τῆς Γαλλίας, χαρὰν δὲ καὶ ἐλπίδα εἰς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς, προβλέποντας ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐξασθένησιν τῆς ἰσχυρᾶς χώρας ἥτις ταχέως ἔβαινεν εἰς ἣν κατεῖχε πρὸ εἰκοσαετίας περίβλεπτον θέσιν, ἀφ' ἧς διεῖπε τὰ πράγματα τῆς Εὐρώπης.

Ὁ τηλέγραφος καθημερινῶς κομίζει ἐκ Παρισίων λεπτομερείας τοῦ θανάτου Ράϊναχ καὶ νέα παρουσιάζει ἐπὶ τῆς σκηνῆς πρόσωπα ἐνεχόμενα εἰς τὴν ἥκιστα τιμητικὴν διὰ τὴν χώραν ὑπόθεσιν τοῦ Παναμᾶ. Ἅπας δ' ὁ τύπος ἐνδιατρίβει περὶ τὴν περίπλοκον τραγῳδίαν μετὰ ζωηρᾶς ἀνησυχίας, ἐν ᾧ ὁ ἐχθρικὸς τύπος χαιρεκακῶν καὶ μειδιῶν ὑποδεικνύει τὴν Γαλλίαν ὡς ἀποβαλοῦσαν δῆθεν τὴν λεοντῆν καὶ παριστῶσαν νῦν δημοκρατίαν ὑπὸ μυρίων ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν σπαραττομένην καὶ βαίνουσαν γοργῶς εἰς τὸ μοιραῖον τέλος αὐτῆς.

Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ὀσημέραι πληθύνονται οἱ φρονοῦντες ὅτι τῶν δεινῶν τούτων κυρία πηγὴ ἐστὶν ἡ δημοκρατία καὶ ὅτι ἐλήλυθεν ἡ ὥρα καθ' ἣν ἡ μοναρχία θὰ καταδείξῃ δι' ἔργων αὐθις τῇ τε Γαλλίᾳ καὶ ἅπαντι τῷ κόσμῳ ὅτι αὐτῇ καὶ μόνῃ δέδοται ἡ ἀνύψωσις τῆς εὐγενοῦς χώρας εἰς τὴν πάλαι περίβλεπτον θέσιν. Καὶ ἡ ἐπὶ τὸν θρόνον ἐπάνοδος τῶν βοναπαρτιστῶν φαίνεται ὅτι σπουδαίως ἐπασχολεῖ τοὺς μοναρχικούς, καθὰ τεκμαιρόμεθα καὶ ἐκ συνεχῶν συνεντεύξεων ἃς ἐν τῷ ἐν Βρυξέλλαις μεγάρῳ αὐτοῦ ἔσχε μετὰ πολλῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ ὁ ναπολεοντίδης πρίγκηψ Βίκτωρ Ναπολέων.

Ἡ μετὰ μεγίστη δραστηριότητος καὶ ἐχεμυθείας διεξαγομένη ἀνάκρισις τῶν εἰς τὰ λυπηρὰ πράγματα ἐνεχομένων καὶ ἡ τιμωρία ἐκείνων, οἵτινες ἐπ' ἰδιοτελείᾳ ἀπετόλμησαν ν' ἀμαυρώσωσι τὸ γόητρον τοῦ εὐγενεστάτου τῶν ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης, μέλλουσιν ὁσονούπω νὰ ἐξαγάγωσιν ἐκ τῆς ἀδημονίας τοὺς ἐναβρυνομένους ἐπὶ φιλογαλλισμῷ καὶ διαψεύσωσι τὰς χαιρεκάκους δηλώσεις ἐκείνων, οἵτινες τολμῶσι νὰ παραδεχθῶσιν ὅτι ἡ διὰ τοσούτου εὐγενοῦς αἵματος καθιερωθεῖσα γαλλικὴ δημοκρατία, ἡ πρότυπον ἢ μᾶλλον πρόδρομος οὖσα τῶν μελλουσῶν δημοκρατιῶν καὶ ἄλλων τῆς Εὐρώπης κρατῶν, ἀφίκετο αὐθις εἰς τὴν περίοδον ἐκείνην, καθ' ἣν ὀφείλει νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἑαυτῆς θέσιν εἰς τὸ ἕτερον πολίτευμα. Καὶ ὅμως ἡ θέσις ἡ κραταιὰ τῆς Γαλλίας δέον νὰ ἐνθαρρύνῃ ἡμᾶς ὅπως μὴ φρονῶμεν ὅτι ὁμὰς ἀσεβῶν πολιτῶν, ἐπιβουλευσαμένη ἐπ' ἰδιοτελείᾳ τὴν ἐν Παναμᾷ τεραστίαν ἐπιχείρησιν, ἀποτελεῖ τὴν δύναμιν τῆς Γαλλίας, οὐδ' ὅτι ἡ παιζομένη νῦν ἐν Παρισίοις τραγῳδία, ἡ τραγικὴν ἔξουσα διά τινας λύσιν, θὰ συνεπαγάγῃ καὶ τὴν πτῶσιν τοῦ σθένους αὐτῆς ἐπὶ βλάβῃ τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης καὶ πρὸς ζημίαν τῶν κρατῶν, ἅπερ ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν δρᾶσιν τῆς Γαλλίας, ὡς εἰς πλάστιγγα ὁρίσουσαν τὸ βάρος ἑκάστου κράτους.

Η ΕΛΛΑΣ ΕΝ ΤΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΡΩΜΟΥΝΙΑΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος).

Ἀλλ' ὑμεῖς χωρεῖτε καὶ προσωτέρω. Προδικάζετε καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς συγγενείας. Εἴπετε· «Ἐπειδὴ οἱ ἐν τῇ κληρονομίᾳ Ζάππα συγγενεῖς δὲν δύνανται ν' ἀποδείξωσι τὴν συγγένειαν αὐτῶν ἢ διὰ μαρτύρων, ἡ δὲ ἀπόδειξις αὕτη εἶναι πλημμελὴς, παρενέβητε εἰς τὸ δικαστήριον ἵνα ἀνοίξητε τὰ ὄμματα τοῦ δικαστηρίου, ἵνα μὴ τὸ δικαστήριον ἀποδώσῃ δικαιοσύνην εἰς ξένους πρὸς ζημίαν τοῦ ὑποτιθεμένου κληρονόμου, ὅστις εἶναι τὸ κράτος, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ κληρονομία κριθῇ σχολάζουσα».

Τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει καλῶς. Δὲν συνιστᾶτε καλῶς διὰ τοιούτου συστήματος ἡμᾶς οὔτε ἐν τῇ χώρᾳ οὔτε ἐκτὸς τῆς χώρας. Ἐὰν οἱ παρουσιασθέντες ὡς κληρονόμοι μὴ ἀποδείξωσι τὴν συγγένειαν αὐτῶν, τότε δικαιοῦσθε νὰ ἐξασκήσητε τὰ ὑμέτερα δικαιώματα. Μέχρι τῆς ὥρας ὅμως ἐκείνης, μὴ ἀναμιγνύεσθε εἰς πράγματα μὴ ἀναγόμενα εἰς τὴν ὑμετέραν δικαιοδοσίαν. Μὴ ἀναμιγνύεσθε εἰς πράγματα τοιαῦτα ὥστε νὰ προτρέψητε τοὺς ἄλλους νὰ φρονῶσιν ὅτι ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ καταπατεῖται ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τῆς δικαιοσύνης καὶ μάλιστα ὑπ' ἐκείνων οἵτινες ὀφείλουσι νὰ σέβωνται πλειότερον αὐτὰς, ἤτοι ὑπὸ τῶν συμβούλων τοῦ θρόνου. Κατ' ἀκολουθίαν, ἡμαρτήσατε παρεμβάντες παρανόμως, διότι ἀναγνωρίζετε μόνοι ὅτι ἡ κληρονομία ἀνεώχθη δυνάμει νόμου ἐπιτρέποντος τοῖς ξένοις νὰ αἰτήσωσιν αὐτήν. Ὁμολογήσατε ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ κληρονόμοι δικαιοῦνται νὰ ἐρωτήσωσιν ὑμᾶς· «Τί ζητεῖτε ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου;» ἐκτὸς μόνον ἂν ὁμολογῆτε ὅτι τὰ δικαστήρια ἡμῶν ἔχουσι ἀνάγκην τῆς παρουσίας καὶ τῶν συμβουλῶν ὑμῶν, ἵνα ἐκδῶσιν ἀπόφασιν δικαίαν καὶ ἄσπιλον. Ἐννοεῖτε νῦν, κύριοι γερουσιασταὶ, ὅτι τὸ αὐθαίρετον καὶ ἥκιστα ἀφιλοκερδὲς σύστημα ὑμῶν εἰς ἄτακτον καὶ μικροπρεπῆ κατάστασιν ἐνέβαλε τὴν δικαιοσύνην.

Κὰρπ, ὑπουργὸς τῶν κτημάτων. Κύριοι γερουσιασταί! Ἐπιτρέψατέ μοι ν' ἀπαντήσω διὰ βραχέων εἰς τὰς κατ' ἐμοῦ κατηγορίας τοῦ κ. Βερνέσκου. Ὁ κ. Βερνέσκος μὲ αἰτιᾶται ὡς παρεμβάντα εἰς τὴν δίκην Ζάππα, ἵνα ταπεινώσω τὴν δικαιοσύνην.

Βερνέσκος. Δὲν ἐπεβεβαίωσα τοῦτο· τοῦτο ἐνδεχόμενον νὰ ὑποπτευθῇ, εἶπον.

Κάρπ. Ἐγὼ δὲν ἐκφράζομαι ὑπονοίας, ἀλλ' ἐπιβεβαιώσεις, κύριε Βερνέσκε. Ὑπάρχουσι περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ κυβέρνησις παρενέβη ἵνα ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἰδοὺ ἓν παράδειγμα· Ἐν ἔτει 1865 τὰ ρωμουνικὰ δικαστήρια ἠρνήθησαν τὸ ἐκτελεστήριον εἰς προξενικὴν ἀπόφασιν καὶ ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ, οὗ μετεῖχε καὶ ὁ κ. Βερνέσκος, ἐδόθη διαταγὴ τῷ δικαστηρίῳ νὰ θέσῃ τὸ ἐκτελεστήριον. (Ἐπευφημίαι.) Ἐγὼ δὲν ὑποπτεύω... Ἐγὼ [illegible]ῶ. Διατί παρενέβην εἰς τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα; Πρῶτον δι' ἣν αἰτίαν ἐξέθεσεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ δεύτερον δι' ἄλλην τινα αἰτίαν. Παρενέβην εἰς τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα, διότι φρονοῦμεν—καὶ ἡ ἰδέα αὕτη ἦτο ἡ ἀληθὴς—ὅτι ξένον κράτος δὲν δύναται ἔχειν οὐδὲ σπιθαμὴν ἐκ τῆς ἡμετέρας γῆς ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως ἡμῶν. Καὶ ἂν ἀναμένετε παρ' ἐμοῦ νὰ ὑπερασπίσω τὴν ἀρχὴν ταύτην, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, πρὶν ἢ ἐξυπνίσω τὴν προσοχὴν αὐτοῦ, θὰ ἠγάγετε τὸ κράτος εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν τοῦ νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ δίκαια τῆς κυριαρχίας αὐτοῦ οὐ μόνον ἐναντίον ξένων, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον αὐτῆς τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ. Θὰ ἦτο ἀρά γε εὐάρεστος ἡ τοιαύτη θέσις τοῦ ρωμουνικοῦ κράτους; Ἐγὼ φρονῶ ὅτι δὲν θὰ ἦτο εὐάρεστος. Δὲν παρενέβην ὅπως ἐπιδράσω ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, οὔτε ὅπως διεκδικήσω ἐν ὀνόματι τοῦ ρωμουνικοῦ κράτους τὰ χρήματα ἅπερ δὲν δύναται νὰ διεκδικήσῃ, ἀλλ' ἵνα εἴπω ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῆς χώρας μου· «Τὸ ρωμουνικὸν κράτος δὲν ἀναγνωρίζει εἰς ξένον κράτος τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κτήσηται ἐλάχιστον τεμάχιον τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ». (Ἐπευφημίαι.)

Κατ' ἀκολουθίαν, κύριοι, βλέπετε ὅτι ἡ παρέμβασις ἡμῶν δὲν προὐτίθετο τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης. Ἐὰν παρενέβην, τοῦτο ἔπραξα ὡς πᾶς ἐμβριθὴς ἀνὴρ ὀφείλων τὰ πάντα νὰ προϋποθέσῃ· οὐδέποτ' οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν περιέστην εἰς τὴν ὀδυνηρὰν ὑπόθεσιν τοῦ νὰ μὴ δύναμαι νὰ ὑπερασπίσω τὰ κυριαρχικὰ δίκαια τῆς χώρας μου, ἢ διϊστάμενος πρὸς τὴν δικαιοσύνην τῆς χώρας μου ταύτης. (Ἐπευφημίαι.)

Τόσα ἔχω νὰ εἴπω διὰ τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ γερμανοτουρκικὴ φιλία πρόκειται αὖθις νὰ ἐκδηλωθῇ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους, κατὰ τὸν πρακτικώτερον τρόπον. Ὁ γεν. ὑπασπιστὴς τοῦ Σουλτάνου Καμπχέβενερ πασσᾶς, εἷς τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Πύλης γερμανῶν, ἐπέμφθη εἰς Βερολῖνον κομίζων συγχαρητήριον ἐπιστολὴν τοῦ Σουλτάνου καὶ κιβώτια πλήρη βαρυτίμων δώρων ὑπὲρ τοῦ αὐτοκράτορος, τῆς αὐτοκρατείρας, τῶν αὐτοκρατορικῶν [illegible] καὶ ἄλλων μελῶν τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας.

Ὁ κ. Τσιάκας, εἷς τῶν συντακτῶν τῆς «Ἀκροπόλεως», ἀσχολούμενος νῦν ἐν Βερολίνῳ εἰς πολιτειακὰς καὶ οἰκονομικὰς μελέτας, ἔκρινεν ἐκ φιλοπατρίας ἐπάναγκες ν' ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τοῦ μισελληνισμοῦ γερμανικῶν τινων ὀργάνων. Ἐπειδὴ τὸ «Ἡμερ. Φύλλον», πραγματευόμενον κατὰ ρωμουνικὰς ἐμπνεύσεις τὴν πρὸς τὴν Ρωμουνίαν ἔριδα, ἰσχυρίσθη σὺν ἄλλοις ὅτι οἱ Ἕλληνες καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν εἶναι κεκηρυγμένοι τοῦ γερμανισμοῦ ἐχθροί, ὁ κ. Τσιάκας ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ αὐτῇ ἐφημερίδι βραχεῖαν ἀνασκευήν, ἐν ᾗ ὑπομιμνήσκει ὅτι οἱ ἐν Ἀθήναις γερμανοὶ βιοῦσιν ἐν ἄκρᾳ ἁρμονίᾳ μετὰ τῶν ἑλλήνων, ὡς ἀπόδειξιν δὲ τῆς πρὸς τὴν γερμανικὴν ἐπιστήμην καὶ ἡμέρωσιν ἐκτιμήσεως τῶν ἑλλήνων ἀναφέρει ὅτι διακόσιοι, τοὐλάχιστον, ἑλληνόπαιδες φοιτῶσιν εἰς γερμανικὰ πανεπιστήμια.

Ἐκ τοῦ χαλκείου τοῦ Ἰάκωβσον—λέγει ἡ «Ν. Ἡμέρα»—ἐδημοσιεύθησαν καὶ ἄλλα ἔγγραφα, δι' ὧν πρόκειται δῆθεν ν' ἀποδειχθῇ ὅτι, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀποστολῆς τοῦ Κάουλβαρς, ἡ ρωσσικὴ διπλωματία εἰργάσθη, ὅπως ἐκλεχθῇ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας ὁ Ἰγνατιέφ. Οὐσιώδης τις ἀπόδειξις τῆς γνησιότητος τῶν δημοσιευομένων ἐγγράφων δὲν ὑπάρχει. Ἄλλως τε, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ πραγματικαὶ ὑπηρεσίαι, οὐδεὶς θὰ εἶχεν ἐπὶ τοῦ βουλγαρικοῦ θρόνου οἷον ὁ Ἰγνατιὲφ δικαίωμα. Ἡ ἀνάστασις τῆς βουλγαρικῆς ἐθνότητος ἀποτελοῦσα ἴσως τὸ σπουδαιότατον γεγονὸς ἐν τῇ ἀπὸ 50 ἐτῶν ἱστορίᾳ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος, ὀφείλεται εἰς αὐτὸν, κυρίως δι' εἰπεῖν δὲν ἐξετέλει ὡς πρεσβευτὴς ἐν Κων)πόλει τὰς ἐκ Πετρουπόλεως ὁδηγίας, ἀλλ' ἐπέβαλεν εἰς τοὺς ἐν Πετρουπόλει τὴν πολιτικήν του. Ἡ συνθήκη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ὑπῆρξεν ἁπλῶς ἡ κύρωσις δεκαπενταετοῦς ἐργασίας του. Κατὰ πόσον διὰ τοῦ ἀποκλειστικοῦ του φιλοβουλγαρισμοῦ ἐξυπηρέτησε τὰ ρωσσικὰ συμφέροντα εἶναι ἄλλο ζήτημα· ἀλλ' οἱ βούλγαροι ὀφείλουσιν εἰς αὐτὸν ὅσην εἰς οὐδένα ἄλλον τῶν ζώντων εὐγνωμοσύνην καὶ ἡ ἀνάρρησίς του εἰς τὸν ὑπ' αὐτοῦ πλασθέντα θρόνον οὐδὲν θὰ εἶχε τὸ παράλογον.

Τὸ ἑβδομαδιαῖον γερμανικὸν περιοδικὸν «Μέλλον» ἐδημοσίευσεν ἐνδιαφέρουσαν συνδιάλεξιν [illegible]τοῦ πρώσσου ταγματάρχου Τοτλέμπεν μετὰ ρώσσου εὐγενοῦς στρατιωτικοῦ ἐκ τῶν ἀμέσως περὶ τὸν Τσάρον εὑρισκομένων. Ἡ συνδιάλεξις περιεστράφη περὶ τὴν γαλλορωσσικὴν συμμαχίαν. Ὁ ρῶσσος ἐδήλωσεν ὅτι ἡ γαλλορωσσικὴ συμμαχία συνωμολογήθη, ἀποτελεῖ δ' ἀμυντικὴν συμμαχίαν, πρὸς παρακώλυσιν τοῦ κινδύνου, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Γαλλία προσεβάλλετο ὑπὸ τῆς Γερμανίας. Ἂν ὅμως ἡ Γαλλία ἦτο ἡ προσβάλλουσα, τότε δὲν δύναται νὰ ἐλπίσῃ ἐπὶ τὴν βοήθειαν οὐδ' ἑνὸς ρωσσικοῦ συντάγματος.

Ὁ Τοτλέμπεν παρετήρησεν ὅτι, ἂν οὕτως ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ἡ συμμαχία συνωμολογήθη πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Γερμανίας μᾶλλον ἢ τῆς Γαλλίας. Ὁ ρῶσσος ἀπήντησεν ἐπὶ τούτῳ· «Πράγματι οὕτως ἔχει, ἐξ ἀγάπης μάλιστα πρὸς τὴν εἰρήνην». Κατόπιν ὁ ρῶσσος στρατιωτικὸς προέβη εἰς μεγάλους ἐπαίνους τῶν φιλειρηνικῶν διαθέσεων τοῦ Τσάρου, ἀγωνιζομένου παντὶ σθένει ἵνα παρακωλύσῃ ἐνδεχόμενον πόλεμον. Ἡ Ρωσσία οὐδέποτε θὰ ὑποστηρίξῃ δύναμιν, ἥτις προκαλεῖ κίνδυνον. Ἐν τέλει ὁ ρῶσσος στρατιωτικὸς ἐξεφράσθη περὶ τῆς ἐν Γαλλίᾳ κρατούσης συγχύσεως, προσθεὶς ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ Γάλλοι οὐδαμῶς ἀμφιβάλλουσιν ὅτι ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν θὰ παρῆτεῖτο ὁ νῦν πρόεδρος Καρνὼ, δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐλπίσωσι ρωσσικὴν βοήθειαν.

Κατὰ τὴν ἀγγλικὴν «Δημοσίαν γνώμην» αἱ κυρίαι τῆς πόλεως Στανισλάου ἐν Γαλικίᾳ ἀπεφάσισαν ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ νὰ πενθηφορήσωσι κατὰ τὸ ἔτος 1893, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν ἑκατοστὴν ἐπετηρίδα τοῦ δευτέρου διαμελισμοῦ τῆς Πολωνίας, καὶ ν' ἀπόσχωσι χορῶν καὶ λοιπῶν τελετῶν κατὰ τὴν περίοδον ταύτην.

Κατὰ τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτὴν τῆς «Ἐφ. τῆς Κωλωνίας», οὐδὲν τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εὐρωπαϊκῶν ζητημάτων ἐκίνησε τόσον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Τούρκων ἐφέντηδων, ὅσον τὸ τοῦ Παναμᾶ, ἐναγωνίως δὲ περιμένουσι τὰς ἀποκαλύψεις, ἃς κομίζει ὁ τηλέγραφος. Ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ ἐνδιαφέροντος τούτου ἔχει τι τὸ νόστιμον. Νομίζουσιν ὅτι ἡ διαφθορὰ τῶν Γάλλων πολιτικῶν δικαιολογεῖ τὴν ἰδίαν ἑαυτῶν διαφθοράν, ὑπὲρ ἧς τοὐλάχιστον θὰ ἠδύναντο νὰ προτάξωσιν ὡς ἐλαφρυντικὴν περίπτωσιν τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν ἀτάκτως καταβαλλομένων μισθῶν, καὶ ὅτι τὸ μπαξίσιον ἔτυχε πλέον εὐρωπαϊκῆς καθιερώσεως. Ἓν καὶ μόνον θλίβει αὐτοὺς κατάκαρδα, ὅτι ποσὰ, οἷα τὰ διανεμηθέντα εἰς Γάλλους ὑπουργοὺς καὶ βουλευτὰς δὲν εἶναι πιθανὸν νὰ διανεμηθῶσιν ἐν Τουρκίᾳ κατὰ τοὺς ἐνεστῶτας χαλεποὺς καιρούς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἀπενεμήθησαν ἐπ' ἐσχάτων πολυάριθμα παράσημα τοῦ Σωτῆρος, ἐν οἷς ὁ Μεγαλόσταυρος εἰς τὸν ἐν Βαυαρίᾳ ὑπουργὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως Μύλλερ, τὸν εἰσαγαγόντα τὴν διδασκαλίαν τῆς νεοελληνικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ὁ σταυρὸς τῶν ἀνωτέρων ταξιαρχῶν εἰς τὸν μητροπολίτην Γερμανὸν, ὁ σταυρὸς τῶν ταξιαρχῶν εἰς τὸν ἐν Βιέννῃ καθηγητὴν Οὐρβάνσιτς, ὁ χρυσοῦς σταυρὸς εἰς τὸν πολυμαθῆ καὶ φιλέλληνα καθηγητὴν τοῦ ἐν Μονάχῳ Πανεπιστημίου Κρουμβάχερ καὶ ὁ ἀργυροῦς σταυρὸς εἰς τὸν ἐν Ναυπλίῳ ἔγκριτον δικηγόρον Γ. Εὐλάμπιον.

— Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Κ. Μεσολωρᾶ, κατ' ἐντολὴν τοῦ Συλλόγου τῆς „Ἀναπλάσεως" καὶ ἐνώπιον πολυαρίθμου ἀκροατηρίου, „Μελέτη τοῦ διαπρεποῦς λογίου Ἰωάννου Σκαλτσούνη περὶ τῶν θρησκευτικῶν ἰδεῶν τοῦ Ρενάν." Ἡ Μελέτη αὕτη εἶναι ἀπόσπασμα μείζονος συγγράμματος, ὅπερ θὰ ἐκδοθῇ προσεχῶς.

— Οἱ ἔμποροι Ἀθηνῶν προσήνεγκον δι' ἐπιτροπῆς εἰς τὸν διευθυντὴν της ἀστυνομίας Μπαϊραχτάρην τὴν χρυσῆν σπάθην, ἣν παρήγγειλαν εἰς Παρισίους εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης ἐπὶ ταῖς ὑπὲρ τῆς δημοσίας τάξεως ἐνεργείαις του.

GASTON DESCHAMPS

Η ΝΥΝ ΕΛΛΑΣ

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ)

(Συνέχεια).

Ἐὰν δὲν καθίστατο φορτικὸν τὸ νὰ φιλοσοφῇ τις περὶ τῶν κομψῶν τούτων χορευτριῶν, θὰ ἔλεγον ὅτι τὰ γυναικεῖα ἐκεῖνα πρόσωπα, ἐν οἷς προαιωνία κληρονομικότης συγχέεται μετὰ τοῦ γοργοῦ τῆς νεωτέρας ἐκφράσεως, ἀπεικονίζουσι πιστότατα τὸν ἑλληνικὸν λαὸν, τὸν ἀρχαιότατον καὶ νεώτατον ἐν ταὐτῷ, ὅστις κατόπιν μακραίωνος συμφορᾶς ἀναζῇ ἤδη μετὰ παιδικῆς ὁρμῆς καὶ εὐθυμίας. Εἶναι θέαμα τερπνότατον τὸ νὰ βλέπῃ τις αὐ-

τὰς παρακολουθούσας μετ' ἐνδιαφέροντος μέλαιναν πλεξίδα κεκοσμημένην δι' ἀργυροστίκτων ἀνθέων, διαφεύγουσαν ἀναμέσον τῶν χορευτικῶν ζευγῶν, καταφευγούσας εἰς ἐρωτότροπα τεχνάσματα ἀφελῆ καὶ σοφώτατα ἐν ταὐτῷ, συνδιαλεγομένας περὶ Γεωργίου Ὀνὲ, ἐνῷ οἱ λυγισμοὶ τῆς φωνῆς των φέρουσι τὰ ἴχνη τῆς τουρκικῆς προσῳδίας Ταῦτα πάντα διανοίγουσιν ἀπεράντους ὁρίζοντας καὶ μακρὰν τοῦ χοροῦ καὶ τῶν ἤχων τοῦ «κυανοῦ Δουνάβεως», ἀναπολεῖ τις τοὺς σκοτεινοὺς αἰῶνας, οὓς διῆλθε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ἵνα ἴδῃ ἀνατέλλουσαν τὴν αὐγὴν τῆς παλιγγενεσίας αὐτοῦ, τὴν ἐπιδρομὴν τῶν ἐκ τῶν ἐσχατιῶν τῆς Ἀσίας νομάδων ἱππέων καὶ τὸν τρόμον, ὃν οὗτοι προξένησαν εἰς τὰ τρυφερὰ πλάσματα, ἅτινα προηγήθησαν τῶν κομψῶν τούτων χορευτριῶν, τὴν βιαίαν τοῦ κατακτητοῦ ἐγκατάστασιν, τὴν μηδέποτε συμπληρωθησομένην ἱστορίαν τῶν τεσσάρων ἐκείνων αἰώνων. . . . Καὶ, μὰ τὴν ἀλήθειαν ὅταν ἀνέρχεταί τις τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Σοφοκλέους, Πραξιτέλους, ἢ Σατωβριάνδου οἰκημά του δὲν μεταμελεῖται, διότι δὲν συναντᾷ πλέον ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως τὸν ἀγᾶν τῶν μαύρων εὐνούχων.

Ἡ αὐλὴ δίδει κατὰ μέσον ὅρον δύο ἢ τρεῖς χοροὺς κατ' ἔτος, ἐν οἷς εὑρίσκονται τὰ αὐτὰ περίπου πρόσωπα, οἷα καὶ ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς χοροῖς· ἡ μόνη διαφορὰ εἶναι ὅτι ἀπαντᾷ τις πλείονας ἀξιωματικούς. Οἱ πλουτισθέντες τραπεζῖται ἀμελοῦσι συνήθως τοὺς στρατιωτικούς, διότι εἰσὶ πτωχοί, τὸ πλεῖστον δὲ τῶν δεσποινίδων δὲν αἰσθάνονται θαυμασμὸν διὰ τὴν στολήν, ἢ ὅτε τὰ θυλάκια τοῦ (delman) εἰσὶ πλήρη χρυσίου. Ἐν τούτοις ὁ βασιλεὺς Γεώργιος φρονεῖ ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ φέρειν ξίφος εἶναι ἡ ὑψίστη εὐγένεια.

Γουλιέλμος, ὁ πρίγκηψ τῆς Δανιμαρκίας, ἀναγορευθεὶς βασιλεὺς τῶν ἑλλήνων τῇ 4 Ἰουνίου 1863, ὑπὸ τὸ ὄνομα Γεώργιος Α', ἔσχε τὴν φρόνησιν, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὰς λοιπὰς αὐτοῦ ἐπιτυχίας, νὰ βασιλεύσῃ ἄνευ προσκομμάτων ἐπὶ τέταρτον καὶ πλέον αἰῶνος. Εἶναι νοήμων, ἁπλοῦς τοὺς τρόπους καὶ μειλίχιος, εὗρε δὲ τὸ μέσον νὰ ἦναι συνταγματικώτερος τῶν δημοκρατικῶν, ὧν τὰς τύχας ἰθύνει. Εἶναι βεβαίως παράτολμον τὸ νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἀρέσκει καθ' ὅλα τοῖς ὑπηκόοις αὐτοῦ, οἵτινες καὶ αὐτῆς τῆς μᾶλλον ἰδιοτρόπου καλονῆς δυσκολώτεροι εἶναι. Τὸ βέβαιον ὅτι κατώρθωσε νὰ μὴ τοῖς ἀπαρέσκῃ ὑπὲρ τὸ δέον. Εἶναι ἤδη πολύ.

Ἄλλως τε, καὶ διατὶ θὰ παραπονοῦντο οἱ Ἕλληνες. Ὁ μοναρχης οὗτος, ὁ μηδέποτε κηρύξας τὸν πόλεμον, ἔλαβε καὶ ἐτήρησε πλείονας γαίας παρ' ὅσας πολλοὶ διάσημοι κατακτηταί. Κατῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ αἰσίους οἰωνοὺς καὶ φέρων ἐντὸς τῶν ὁδοιπορικῶν αὐτοῦ σάκκων τὴν παραίτησιν τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἀπὸ τῶν κυριαρχικῶν αὐτῆς δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν Ἰονίων νήσων· βασιλικὸν δῶρον. Κατὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασίν του ἡ ἔκτασις τῆς Ἑλλάδος δὲν ὑπερέβαινε τὰς 47,500 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων. Διὰ τῆς προσαρτήσεως τῶν Ἰονίων νήσων, τῆς Θετσαλίας καὶ τοῦ νομοῦ Ἄρτης τῆς Ἠπείρου ἀνῆλθε νῦν εἰς 63,606 χιλιόμετρα Ἡ Ἑλλὰς δὲν κατέχει πλέον τὴν ἐσχάτην μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν θέσιν, οὖσα μείζων τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ὁλλανδίας ὁμοῦ. Ἐν πάσῃ ἄλλῃ χώρᾳ, μονάρχης τοιαῦτα ἐπιτελέσας θὰ καθίστατο δημοτικώτατος. Ἐν Ἑλλάδι, σέβονται καὶ μάλιστα ἐπιδοκιμάζουσιν αὐτόν. Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος εὑρισκόμενος καθ' ὁδὸν χαιρετίζεται ὑπὸ πάντων ἀνεξαιρέτως.

Εἰσερχόμενος ἐν Ἀθήναις μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας ἦτις μετέβη εἰς Κοπεγχάγην ἵνα παραλάβῃ αὐτὸν, ἔλαβεν ὡς ἀρχὴν τὸ „Ἰσχύς μου ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ μου. Ὁ λαὸς οὗτος, ὁ ἐπὶ Ὄθωνος τοιαῦτα ἀνατρέψας ὑπουργεῖα καὶ τοσάκις ἐπαναστατήσας, ἠρκέσθη, ἐπὶ Γεωργίου, εἰς διαδηλώσεις ὧν τὸ ἀποτέλεσμα ἦν θραῦσις παραθύρων τινῶν· „Θέλω, ἔλεγεν ὁ νεαρὸς ἡγεμὼν ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ διαγγέλματι πρὸς τὴν Βουλὴν, νὰ κάμω τὴν Ἑλλάδα πρότυπον τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ βασιλείων", καὶ ἐτήρησε τὸν λόγον του. Ἡ ἐν ταῖς ἐπικρατείαις αὐτοῦ ἀσφάλεια εἶναι ἀπόλυτος. Οἱ Ἕλληνες δὲν ἐξασκοῦσι πλέον τὴν ληστείαν, οἱ δὲ κατὰ καιροὺς ὑπουργοὶ τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἐφρόντισαν καὶ ἀπέφυγον τὴν εὐθύνην νεωτέρου τινὸς Σαδούρν ἢ Πασιφίκου.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

ΤΟ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΥ ΕΝ ΡΩΜΟΥΝΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΝΕΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Λίαν χαρακτηριστικὸν διὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον τῶν νομοθετικῶν τοῦ τόπου σωμάτων καὶ τοῦ καταπληκτικὴν πλειονοψηφίαν διατιθεμένου κυβερνητικοῦ τῶν συντηρητικῶν κόμματος τυγχάνει καὶ ἡ πρὸς ἀναδιοργάνωσιν καὶ μεταρρύθμισιν τάσις πάντων μὲν τῶν δημοσίων κλάδων, ἰδίᾳ δὲ τῆς παιδείας, πρὸς βελτίωσιν τῆς ὁποίας τὸ σχετικὸν ὑπουργεῖον κατέθηκεν ἤδη τὸ περὶ τῆς πρωτοβαθμίου ἐκπαιδεύσεως νομοσχέδιον, μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ ὁποίου θέλει εἰσαγάγῃ καὶ ἕτερα νομοσχέδια περὶ τῆς μέσης καὶ ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως. Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι τὰ τῆς παιδείας ἐν Ρωμουνίᾳ διευθύνει ὁ ἀπὸ τοῦ 1864 νόμος, ὃν τινα πολλοὶ πολλάκις ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοὶ ἠβουλήθησαν νὰ μεταρρυθμίσωσι διὰ νεωτέρων διατάξεων καὶ μεταρρυθμίσεων, ἀλλὰ πάντοτε ἀπέτυχον, ὡς καὶ πᾶσα μέχρι τοῦδε καινοτομία, συντελέσασα εἰς τὴν ἀπώλειαν τοῦ χαρτοφυλακίου· οὕτως ἠναγκάσθησαν τὰ παραιτηθῶσιν ἀλλεπαλλήλως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἕνεκα τῆς ἀποκρούσεως τῶν νομοσχεδίων αὐτῶν οἱ ὑπουργοὶ Μαϊορέσκου, Στούρτζας, Πόνι καὶ ἄλλοι. Ἡ ἐμμονὴ αὕτη εἰς τὸν ἐκπαιδευτικὸν νόμον τοῦ 1864 καὶ τὸ „μή μου ἅπτου" τοῦ διδακτικοῦ σώματος, ὅπερ διατίθησιν ἐν Ρωμουνίᾳ οὐκ ὀλίγας ψήφους καὶ κέκτηται ἐν ἀμφοτέραις ταῖς Βουλαῖς ἀντιπροσώπους, ἐξηγητέον ἐκ τούτου ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἀπηρχαιωμένος νῦν νόμος παρέχει οὐκ ὀλίγα, οὕτως εἰπεῖν, προνόμια τῷ διδακτικῷ σώματι χειροφετήσεως καὶ προαγωγῆς κατὰ πάσης τυχὸν ὑπουργικῆς αὐθαιρεσίας· διὸ ἐν πάσῃ καινοτομίᾳ, θιγούσῃ τὰ οἱονεὶ κεκτημένα ταῦτα δικαιώματα τοῦ διδακτικοῦ σώματος, ἐγείρεται τοῦτο ὡς εἷς ἀνὴρ καὶ διενεργεῖν κατ' αὐτῆς διὰ τοῦ τύπου, διὰ συλλαλητηρίων καὶ παντὸς ἄλλου εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ μέσου ἀληθῆ ἐκστρατείαν. Ἀλλ' ὁ νῦν ὑπουργὸς τῆς παιδείας φαίνεται εὐτυχέστερος τῶν προκατόχων αὐτοῦ, διαθέτων δ' ἐν τῇ Βουλῇ καὶ Γερουσίᾳ μεγάλην πλειονοψηφίαν, ἀναμφιβόλως θέλει ἀνακαινίσῃ ἐποχὴν βελτιώσεων καὶ μεταρρυθμίσεων ἐν τῷ ἐκπαιδευτικῷ κλάδῳ ἐν Ρωμουνίᾳ, ἂν καὶ βεβαίως τὰ σοφὰ αὐτῶν νομοθετήματα, ὅπως ἐπιφέρωσι τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα, ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ἐν πράξει ἐφαρμογῆς, κατὰ τῆς ὁποίας συντρίβονται, ὡς τὰ κύματα ἐπὶ τοῦ προβλήτος σκοπέλου, καὶ αὐτοὶ οἱ σοφώτατοι νόμοι καὶ τ' ἀνεπιληπτότατα ὑπουργικὰ διατάγματα. Τὸ νέον νομοσχέδιον λαμβάνει πρόνοιαν περὶ πλείστων κακῶς κειμένων, ἀλλ' ἀναμφηρίστως αἱ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσαι αὐτοῦ διατάξεις εἰσὶν αἱ τῆς ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως τῶν παίδων εἰς τὸ σχολεῖον ἀπὸ τοῦ 7ου μέχρι τοῦ 14ου ἔτους τῆς ἡλικίας, τὰ αὐστηρὰ μέτρα κατὰ τῶν ἑκουσίων ἀπουσιῶν τῶν τε διδασκόντων καὶ διδασκομένων, αἱ κατὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων χρηματικαὶ ποιναὶ τῶν μὴ παρευρισκομένων κατὰ τὰς ἐνιαυσίους γενικὰς ἐξετάσεις τῶν τέκνων των, ἢ τῶν ὑπ' αὐτῶν κηδεμονευομένων, ἢ ἐν τοῖς δημοσίοις σχολείοις ὑποχρεωτικὴ πρὸς προβιβασμὸν ἐξέτασις τῶν ἐν ἰδιωτικοῖς σχολείοις, ἢ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκπαιδευομένων, ἡ οἰκοδόμησις διδακτηρίων συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς νεωτέρας παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης, ὁ πλουτισμὸς τῶν σχολείων δι' ἐπιστημονικῶν συλλογῶν καὶ ὀργάνων καὶ πλεῖστα ἄλλα. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως παρασκευάζει νῦν λεπτομερῆ στατιστικὴν ἐπὶ τῆς κινήσεως τῆς πρωτοβαθμίου ἐκπαιδεύσεως ἐν Ρωμουνίᾳ, ἐν ᾗ διὰ τῶν εὐγλώττων τῶν ἀριθμῶν ἐπιχειρημάτων καταδείκνυται ἡ ἀνάγκη τῆς βελτιώσεως τῶν κακῶς κειμένων. Ἐκ τῆς λίαν ἐνδιαφερούσης ταύτης στατιστικῆς δημοσιεύουσιν ἤδη ἀριθμούς τινας τὰ κυβερνητικὰ φύλλα, ἐξ ὧν καὶ ἡμεῖς παραλαμβάνομεν τοὺς ἑπομένους.

Τῷ 1888 ὑπῆρχον ἐν Ρωμουνίᾳ 2773 ἀγροτικαὶ τῆς προκαταρκτικῆς ἐκπαιδεύσεως σχολαί, τῷ 1889 2868 καὶ 2970 τῷ 1890· ἀπεφοίτησαν δὲ τῷ μὲν 1888 παῖδες 1315, 1467 τῷ 1889 καὶ 1615 τῷ 1890. Ἐν ἄλλαις λέξεσι κατὰ μέσον ὅρον περίπου τὸ ἥμισυ τῶν λειτουργούντων σχολείων δὲν παρέσχεν οὔτε ἕνα ἀπόφοιτον κατὰ τὰ ρηθέντα ἔτη. Θλιβερώτερα ἔτι εἶναι ἡ ἑπομένη στατιστικὴ τῶν κυβερνητικῶν φύλλων πληροφορία· Ἐπὶ 29,000 νεοσυλλέκτων τοῦ 1889 μόλις 2000 ἠβύναντο νὰ ἀναγνώσωσιν, οἱ λοιποὶ 27000 ἦσαν ἀναλφάβητοι καὶ εἶναι ἑπόμενον τὸ θλιβερὸν τοῦτο φαινόμενον, ἀφοῦ ἐπὶ 1000 κατοίκων μόλις 0,42 ἄρρενα καὶ 0,39 θήλεα φοιτῶσιν εἰς τὸ σχολεῖον, ἐνῷ ἐπὶ 1000 κατοίκων ὑπάρχουσι 69 ἄρρενα καὶ 62 θήλεα εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένην ἡλικίαν πρὸς φοίτησιν εἰς τὸ σχολεῖον. Πλὴν τὰς στατιστικὰς ταύτας πληροφορίας θέλομεν συμπληρώσει ὅταν ἐκδοθῇ πλήρης ἡ ἀνωτέρω μνησθεῖσα στατιστικὴ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου.

ΤΟ ΟΙΚΤΡΟΝ ΤΕΛΟΣ ΕΝΟΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

(ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ)

ὑπὸ

Ν. Γ. ΔΟΣΙΟΥ, δ. φ.

(Συνέχεια καὶ τέλος)

«Τέλος ὁ φίλος σου—μοὶ εἶπεν—κατώρθωσε νὰ μεταβῇ εἰς Παρισίους».—«Ναὶ—ἀπήντησα—ὅπως σπουδάσῃ ἐκεῖ τὴν χημείαν καὶ ἐφαρμόσῃ αὐτὴν μετὰ ταῦτα εἰς τὴν βυρσοδεψίαν».—Τὴν χημείαν—μὲ διέκοψε—λέγε κάλλιον τὴν μ. . . χίαν»! Ἡ ἐλευθέρα αὕτη ἔκφρασις μὲ ἔκαμε νὰ ἐρυθριάσω μέχρις ὤτων καὶ μικροῦ δεῖν μὲ κατελάμβανε σκοτοδίνη. Ἀλλ' οὐχὶ ἀπερισκέπτως καὶ ἀπροηγήτως προέφερε τὴν λέξιν ἐκείνην καὶ τὸ τολμηρὸν λογοπαίγνιον ὁ συγγραφεὺς τόσων παιδαγωγικῶν βίβλων, διὸ καὶ προσέθηκε. «Ναί, ναί, τέκνον μου, πρέπει νὰ τὸ περιμένῃς, ὁ ἀτυχὴς ἐκεῖνος νέος θέλει ἀπολεσθῇ ἐν τῇ πόλει τῶν ἡδονῶν καὶ καταχρήσεων ἄνευ χαλινοῦ εὑρισκόμενος ἐν τοιαύτῃ τρυφερᾷ ἡλικίᾳ. Ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας μου εὑρίσκομαι ἤδη ἐγγὺς τοῦ τάφου, ἀλλὰ σὺ εἶσαι νέος καὶ θὰ τὸ ἴδῃς»! Καὶ τῷ ὄντι μετὰ ἓν περίπου ἔτος ἐτελείωσεν ὁ ἀγαθὸς καὶ σεβάσμιος γέρων, μετὰ ἓξ δ' ἔτι μῆνας ἡ πρόρρησίς του ἐπληλήθευσε μέχρι κεραίας. Μοὶ σπαράσσει ἔτι καὶ αἱμάσσει ἡ καρδία ὁσάκις ἀναγινώσκω τὰς ἐκ Παρισίων ἐπιστολὰς τοῦ ἀτυχοῦς συμμαθητοῦ μου καὶ φίλου, ἃς διατηρῶ ἔτι ὡς ἐνθύμιον τοῦ οἰκτροῦ αὐτοῦ τέλους. Ἐκ τούτων τὰς μὲν πλείστας ἔλαβον εὑρισκόμενος εἰς Ἀθήνας, τὴν δὲ τελευταίαν ἐν Γερμανίᾳ. Καὶ εἰς ἐκείνας μὲν μοὶ ἀπηρίθμει τὰς ἀτελευτήτους ἀπολαύσεις, ἡδονὰς καὶ τέρψεις, ἃς παρέχει ἡ πρωτεύουσα τοῦ κόσμου (la capitale du monde), ὡς καὶ τὰς ἐντυπώσεις καὶ κρίσεις αὐτοῦ περὶ γάλλων, Γαλλίας καὶ γαλλίδων, τῆς τελευταίας ποιότητος, ἐννοεῖται, μεθ' ὧν καὶ συνῆψεν ὁ Πᾶνος πολλὰς καὶ στενὰς σχέσεις καὶ γνωριμίας καὶ αἵτινες ἀφοῦ ἔπαιξαν ὡς ἀθυρμάτιον τὸ ἀδαὲς καὶ ἀτυχὲς παιδίον καὶ ἀπεμύζησαν παρ' αὐτοῦ πᾶσαν ζωῆς ἰκμάδα ἐπλούτισαν δι' ἑνὸς ἔτι ἀριθμοῦ ἐπί τινα χρόνον ἓν τῶν ἐν Παρισίοις πολυαρίθμων ἀσύλων τῶν διατεταραγμένων τὰς φρένας. Ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ ἐπιστολῇ, ἐν ᾗ προέδιδεν ἤδη σημεῖα νοητικῆς διαταράξεως, μὲ ἐταλάνιζε συγκρίνων τοὺς Παρισίους πρὸς τὴν μικρὰν τῆς Γερμανίας πανεπιστημιακὴν πόλιν, ἣν ἐπροτίμησα διὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τῶν ἐν Γερμανίᾳ σπουδῶν μου καὶ χλευάζων τὴν σχολαστικότητα τῶν γερμανῶν, οὓς ἄλλοτε ὑπερηγγάπα, «Genie allemand"—μοὶ ἔγραφε—σημαίνει παρὰ τοῖς γάλλοις genie obscur καὶ querelle allemande περὶ ὄνου σκιᾶς . Πλὴν μετ' ὀλίγον περιέπιπτεν εἰς ἀντίφασιν, ἀναγνωρίζων τὴν ἐμβρίθειαν τῶν γερμανῶν καὶ ἐκφράζων τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἔλθῃ καὶ αὐτὸς εἰς Γερμανίαν, προσθέτων συνάμα ἀκαταλλήλους καὶ ἀκαταλήπτους τινὰς καὶ σκοτεινὰς φράσεις, ὡς π. χ. ἡ μονὰς τῆς ἀληθείας πλήρης ἐστὶν ὀνείρων καὶ φασμάτων».

Εἶτα μὲ ἐξώρκιζε καὶ ἱκέτευε νὰ μὴ γράψω εἰς Ἰωάννινα, ὅτι σπουδάζει ἁπλῶς τὴν χημείαν καὶ τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, ἂν καὶ οἱ ἔφοροι προσέθετεν ἀκριβῶς τὸ γνωρίζουσιν ἤδη ἀπὸ τὸ ἐκεῖ (ἐν Παρισίοις) Ζαγορίσιο γουροῦνι, δι' οὗ ἐννόει συμπολίτην ἡμῶν καὶ πρώην διδάσκαλόν μας, σπουδάζοντα τότε φυσικομαθηματικὰ ἐν Παρισίοις καὶ κατὰ τοῦ ὁποίου μοὶ ἔγραφεν ὁλόκληρον Ἰλιάδα. Τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν λῆψιν τῆς ἀσυναρτήτου ταύτης ἐπιστολῆς ἐπληροφορούμην ἐξ Ἰωαννίνων τὸ οἰκτρὸν τέλος τοῦ ἀτυχοῦς φίλου καὶ συμμαθητοῦ μου ἔν τινι „Maison de santé" ἐν Παρισίοις. Ὅτε μετὰ τετραετεῖς σπουδὰς ἐν Γερμανίᾳ καὶ τὴν λῆψιν τοῦ διδακτορικοῦ πτυχίου ἐπεσκέφθην τοὺς Παρισίους ἐκ τῶν πρώτων μου καθηκόντων ἐθεώρησα νὰ ἐρευνήσω καὶ ἐκ τοῦ πλησίον τὰ κατὰ τὸν ἀτυχῆ φίλον μου καὶ συμμαθητήν, διὸ διηυθύνθην εἰς τὴν ὁδὸν Gaylussac καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 5 οἰκίαν ὁπόθεν μοὶ εἶχεν ἀπευθύνῃ τὴν τελευταίαν ἐπιστολήν του· ἀλλ' ἀτυχῶς οὐδεὶς ἐγνώριζέ τι περὶ τοῦ φίλου μου, διότι ὁλόκληρος ἡ πεντώροφος οἰκία εἶχεν ὑποστῇ ἐν τῷ μεταξὺ πολλάκις τὴν ἀλλαγὴν τῶν οἰκητόρων μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ θυρωροῦ—concierge.—Ἀπεχώρησα περίλυπος καὶ διενοούμην ν' ἀποταθῶ εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ὅτε παρακάμπτων τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ διῆλθον πρὸ ἑνὸς εἴδους „Café-Restaurant," αὐθορμήτως μοι ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα ὅτι ὁ Πᾶνος πολλάκις θὰ ἐγευμάτισεν ἐν αὐτῷ ἢ θὰ ἔλαβε τὸν καφέν του καὶ πλήρης συγκινήσεως εἰσῆλθον· δὲν ἠπατώμην. Ὁ ἰδιοκτήτης καὶ ξενοδόχος πρὸ εἰκοσαετίας δὲν εἶχεν ἐγκαταλείψῃ τὴν θέσιν του· εἰς τὰς ἐρωτήσεις μου ἐνεθυμήθη τὸ καϋμένο ἐκεῖνο παιδὶ „ce pauvre garçon, τὸ ὁποῖον ἐφ' ὅσον ἦτο ὁ τακτικὸς πελάτης του ἐπήγαινε πολὺ καλὰ καὶ δὲν ἔχανεν οὔτε μάθημα τῆς Σορβώνας (Sorbône)· ἀλλ' ἀφ' ὅτου ἐγκατέλιπε τὴν πελατείαν του καὶ ἐθάμιζεν εἰς τὰ ξενοδοχεῖα „boulevards S-t Michl καὶ S t Germain ἀπώλεσε τὰ πάντα. Μαθὼν τοὺς δεσμοὺς τῆς φιλίας, οἵτινες μετὰ τοῦ ἀτυχοῦς νέου μὲ συνέδεον, ἀνάλαβε νὰ μὲ πληροφορήσῃ μετά τινας ἡμέρας ποῦ ἀνεπαύοντο τὰ ὀστᾶ του. Μετὰ μίαν ἑβδομάδα ἔλειβον δάκρυ παρὰ τὸν τάφον τοῦ φίλου μου καὶ διεσκόρπιζον ἐπ' αὐτοῦ ἀειθαλῆ τινα ἀνθέμια καὶ νεκρικὰ ἄνθη.

Ν. Γ. ΔΟΣΙΟΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὸ ἀνώτερον ὑγειονομικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισε ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν ἐν Βερτσιορόβᾳ κάθαρσιν δι' ἁπλῆς ὑγειονομικῆς ἐπιθεωρήσεως.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν τῇ Γερουσίᾳ ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀνέγνω τὸ γαμήλιον συμβόλαιον μεταξὺ τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου καὶ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας τοῦ Ἐδιμβούργου.

Κατόπιν τοῦ μέτρου εἰς ὃ προέβη ἡ Α. Ἐξ. ὁ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς κ. Τ. Ἰωαννέσκος, τοῦ νὰ διαγράψῃ ἑπτὰ ὑποτρόφους, οἱ τῆς θεολογικῆς σχολῆς φοιτηταὶ ἀπεχώρησαν τῶν παραδόσεων.

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος προήχθη εἰς ταγματάρχην καὶ διωρίσθη διοικητὴς τοῦ πρώτου τάγματος τῶν κυνηγῶν.

Ἡ Μόργα ἐνεκαινιάσθη τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ παρουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης, τοῦ δημάρχου, τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας καὶ πολλῶν δικαστῶν, ἰατρῶν καὶ δημοσιογράφων.

Τὸ ἀνώτερον στρατοδικεῖον ἀπέρριψε τὰς ἐξῆς ἐφέσεις· τὴν τοῦ λοχαγοῦ Βασιλέσκου καταδικασθέντος εἰς ἐνὸς ἔτους εἱρκτήν· τὴν τοῦ ὑπολοχαγοῦ Στοϊάνοβιτς καταδικασθέντος εἰς διετῆ εἱρκτὴν ἐπὶ κλοπῇ καὶ τὴν τοῦ ἐπιλοχίου Παπενάρου, καταδικασθέντος εἰς τριετῆ φυλάκισιν καὶ καθαίρεσιν ἕνεκα ἀπειθείας.

Ἐν τῷ βορείῳ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ ἀνεγείρεται εὐρεῖα αἴθουσα ὑποδοχῆς διὰ τὴν ἄφιξιν τῶν ΑΑ. ΥΥ. τοῦ διαδόχου Φερδινάνδου καὶ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας τοῦ Ἐδιμβούργου.

Τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ τμῆμα τῆς ρωμουνικῆς ἐκπαιδευτικῆς ἀδελφότητος τῆς σκοπούσης τὴν ἑνότητα τῆς ρωμουνικῆς παιδεύσεως συνῆλθε προχθὲς Κυριακῇ ἐν τῷ Ὀρφείῳ ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου κομητάτου ὅπερ κατηρτίσθη ὑπὸ τῶν κκ. Β. Α. Οὐρέκια, Γ. Φρούνζα, Γ. Βοάμβα, Θ. Κ. Λέκκα, Γρ. Τ. Βρατιάνου, Γ. Ἰβάσκου καὶ Κ. Δημητρίου.

Μέγα σκάνδαλον ἐγένετο τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ τῆς πρωτευούσης.

Εἶχε διαδοθῇ ὅτι οἱ σύμβουλοι ἔμελλον νὰ δώσωσι ψῆφον μομφῆς τῷ βοηθῷ κ. Βρατέσκῳ ὅστις καὶ Δεκάλιτρον ἐπονομάζεται. Πρὸς ἀποσόβησιν αὐτῆς ὁ κ. βοηθὸς ἐφρόντισε νὰ ὁδηγήσῃ μεθ' ἑαυτοῦ παρέαν ραβδούχων οἵτινες ἤρξαντο κραυγάζοντες "Ζήτω ὁ κ. Βρατέσκος! Ζήτω ὁ ἐκλεκτός μας!» Ἐντεῦθεν παρατηρήσεις ἐκ μέρους τοῦ Δημάρχου κ. Τριανταφύλλου καὶ σφοδρὸς ἐν χορῷ διαπληκτισμός. Ἐννοεῖται ὅτι ἐν τέλει ἡ ψῆφος τῆς παρέας ἀπεσόβησε τὴν τῆς μομφῆς ψῆφον τοῦ συμβουλίου.

Κατὰ τὸν «Χρόνον» τῶν Παρισίων ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ πρέσβυς τῆς Ρωσσίας διεκοίνωσε τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῷ σχετικῶς πρὸς τὸν κανονιοβολισμὸν τοῦ ρωσσικοῦ ἀτμοπλοίου τῆς ἑταιρίας Γαγαρίν, ὅτι ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις δὲν ἐννοεῖ νὰ ὑποβληθῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς διαιτησίαν, ἀλλ' ἀπαιτεῖ ἀποζημιώσεις διὰ τὴν ἑταιρίαν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ βιενναία «Γερμανικὴ Ἐφημερὶς» δημοσιεύει ἔκθεσιν συνδιαλέξεων ἀνταποκριτοῦ αὐτῆς πρὸς διαφόρους γάλλους πολιτευτὰς, οἷον πρὸς τὸν Ρουβιὲ, τὸν Ἀρθοῦρον Μέγερ, τὸν Λαγκὲρ, τὸν Βαρρὲ, τὸν Ὑὸ Γκυγιὼ καὶ ἄλλους. Ὁ Λαγκὲρ εἶπε· „Ἡ ἀποκάλυψις τῶν παναμικῶν εἶναι νίκη τῆς δημοκρατίας. Ἡ δημοσιογραφία καὶ ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ ἀναγκάζουσι τὰ κόμματα τὰ ἐνεργήσωσιν ἐναντίον τῶν συμφερόντων αὐτῶν. Αἱ ἐλπίδες τῶν βασιλοφρόνων εἶναι γελοῖαι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι δὲν ἔχουσιν ἄνθρωπον κατάλληλον εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν.

Λέγεται ὅτι ἐν τοῖς διαδρόμοις τοῦ βουλευτηρίου ὁ Ἰούλιος Ρὸς, ὁ δι' ἐπιταγῶν ἐνοχοποιούμενος, πλησιάσας τὸν πρωθυπουργὸν Ριβὼ καὶ τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Βουρζοᾶ, εἶπεν αὐτοῖς· „Ἀμφότεροι ἐστὲ ἐγκληματίαι".

Ὁ βιενναῖος „Τύπος" σχολιάζων τὰ ἐν Γαλλίᾳ σκάνδαλα ἐν σχέσει πρὸς τὴν γενικὴν πολιτικὴν γνωματεύει ὅτι εἶναι εὐνοϊκὰ τῇ εὐρωπαϊκῇ εἰρήνῃ, διότι ἡ Δημοκρατία ἀδυνατοῦσα νὰ ἀποστρέψῃ τὴν ἑαυτῆς προσοχὴν ἀπὸ τῶν ἐσωτερικῶν εἰς οὐδεμίαν ἐνέργειαν εἶναι ἱκανὴ νὰ προβῇ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ κατ' ἀνάγκην θὰ τηρήσῃ εἰρηνικὴν πολιτικὴν, ἡ Ρωσσία, λέγει, ἕνεκα τοῦ λιμοῦ, ἐνῷ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ σκάνδαλον Παναμᾶ ἐξυπηρετεῖ τὴν εἰρήνην· δυνατὸν βραδύτερον νὰ γεννήσῃ τοὐναντίον κινδύνους σοβαροὺς, διότι, εἰ κατὰ μέγιστον μέρος εἶναι πιστὸς τῇ Δημοκρατίᾳ ὁ γαλλικὸς

λαός, οὐχ ἧττον δὲν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπηρεασθῶσιν αἱ προσεχεῖς βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διὰ κρυφίων ἐνεργειῶν τῶν ἀντιπάλων τῆς Δημοκρατίας καὶ νὰ σταλῇ εἰς τὸ βουλευτήριον πλειοψηφία ἀντιδημοκρατικὴ καὶ τότε θὰ καταλάβῃ τὴν ἀρχὴν ἡ μνηστήρ τις ἐκ τῶν μοναρχικῶν οἴκων ἢ δικτάτωρ ἐκ τῶν βουλανζιστῶν ἢ ἄλλων ἀντιδημοκρατικῶν στοιχείων, ὅστις καὶ θὰ προκαλέσῃ γενικὸν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, ἵνα ἀποστρέψῃ τὴν κοινὴν προσοχὴν ἀπὸ τῶν ἐσωτερικῶν.

Ἐνθαρρυνόμεναι ὑπὸ τῆς παρὰ βουλάροις φαινομενικῆς ἐπιτυχίας αἱ κληρικαὶ καθολικαὶ ἐφημερίδες ὀνειρευόμενοι ἕνωσιν τῶν ἐκκλησιῶν Ὀρθοδόξου καὶ Δυτικῆς καὶ διαφόρους εἰδήσεις πλάττουσαι δημοσιεύουσι πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ θρησκευτικοῦ ζήλου τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῶν. Οὕτω πλὴν τῆς πρὸ δύο μηνῶν δημοσιευθείσης γελοίας εἰδήσεως ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Χαρίλαος Τρικούπης συνέλαβε τὸ μεγαλεπήβολον σχέδιον τῆς ἑνώσεως τῶν δύο ἐκκλησιῶν, ἐπ' ἐσχάτων ἀνέγραψαν καὶ ὅτι ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων Γεράσιμος εἶπε δῆθεν ἐν συνεντεύξει πρὸς καθολικὸν ἱερέα, ὀνόματι Πικάρδον, ἀποσταλέντα εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἵνα διοργανώσῃ τὴν ἐν αὐτῇ συγκρότησιν συνεδρίου τῶν καθολικῶν, κληθησομένου τῆς «Εὐχαριστίας», εἶπε δῆθεν αὐτῷ, ἐκφράσαντι πόθον ἑνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν, «ὅταν αἱ καρδίαι ἡμῶν ἑνωθῶσι, ταχέως θὰ ὁμονοήσωμεν». Ἀλλὰ τὰ ψεύδη τῶν κληρονόμων ἐκείνων ἐφημερίδων εἶναι γνωστότατα.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ἐν Παρισίοις ἡ «Ἕνωσις τῶν γυναικῶν ζωγράφων καὶ γλυπτριῶν» ὑπέβαλεν ἀναφορὰν εἰς τὴν γαλλικὴν Βουλὴν, αἰτουμένη, ὅπως αἱ γυναῖκες ὦσι δεκταὶ ἐν τῇ σχολῇ τῶν ὡραίων τεχνῶν ὡς καὶ οἱ ἄνδρες. Δὲν χρονολογεῖται δὲ ἀπὸ τῆς σήμερον ἡ ἀξίωσις αὐτη. διότι κατὰ τὸ 1878 ὑπεβλήθη ὁμοία αἴτησις πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς ῥηθείσης σχολῆς, τῷ δὲ 1889 τὸ συνέδριον τῶν γυναικείων ἔργων καὶ θεσμῶν, οὗ προήδρευεν ὁ πολὺς Ἰούλιος Σίμων, ἐψήφισεν εὐχὴν, ὑπὲρ τῆς συστάσεως τάξεως, ἐν ᾗ αἱ μαθήτριαι θὰ ἐγίνοντο δεκταὶ, ὡς οἱ ἄρρενες ἀνταγωνισταὶ, οἱ παρασκευαζόμενοι διὰ τὸ βραβεῖον τῆς Ρώμης. Τὸ ἀνώτερον συμβούλιον τῶν ὡραίων τεχνῶν ἐξετάσαν τὴν εὐχὴν ταύτην εὗρε δικαίαν. Ὥστε αἱ γυναῖκες ἔχουσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν συναίνεσιν τῶν ἁρμοδίων. Ἀλλ' ἆρά γε θὰ συναινέσῃ καὶ ἡ Βουλή;

Αἱ γυναῖκες ἐλπίζουσιν. Ἄλλοτε ἄσβεστος γέλως ἠγέρθη γενομένου λόγου περὶ συστάσεως τῶν λειτουργούντως λυκείων τῶν θυλείων· ἀλλ' αἱ γυναῖκες ἐπέτυχον προσέτι νὰ γείνωσι δεκταὶ καὶ ἐν τοῖς ἀμφιθεάτροις τῆς ἰατρικῆς σχολῆς καὶ εἰς τὴν νομικὴν, ἐν ᾧ κατ' ἀρχὰς οἱ φοιτηταὶ ἐσύριζον τὰς φοιτητρίας, αἵτινες προὔδιδον τὴν ἁβρὰν φύσιν αὐτῶν τρεπόμεναι εἰς ἔργα βάναυσα.

Ὁ παρισινὸς «Χρόνος» συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς τῶν γυναικῶν εἰς τὴν σχολὴν τῶν ὡραίων τεχνῶν ἰσχυριζόμενος ὅτι οἱ ἄνδρες βαθμηδὸν θ' ἀναγκασθῶσι νὰ παραδεχθῶσι τὰς γυναῖκας εἰς διαγωνισμὸν καὶ ἐν ἄλλοις κλάδοις καὶ ὅτι οὐ μόνον ἡ ἠθικὴ δὲν βλάπτεται, ἀλλὰ κερδαίνεται ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς οἰκογενείας, ὅταν δὲ μὴ ἐνεργηθῶσι διὰ τὴν γυναῖκα καὶ ἄλλα ἐπιτηδεύματα, παρατηρεῖ ὅτι πολλὰ ἔσονται τὰ πλεονεκτήματα, ἐὰν παραδοθῶσιν εἰς ἰατρίας αἱ περιθάλψεις τῆς ὑγείας τῶν παίδων καὶ τῶν νεαρῶν γυναικῶν· ὁ ἀρθρογράφος ἐν τέλει καταλήγει κηρύττων ἀνεξήγητον τὴν ἄρνησιν τῆς παραδοχῆς τῶν γυναικῶν εἰς τὴν σχολὴν τῶν ὡραίων τεχνῶν.

ΤΟ ΓΙΓΑΝΤΩΔΕΣ ΖΑΧΑΡΟΚΑΛΑΜΟΝ

Ἐκ τῶν πολλῶν φυτῶν τῶν νεωστὶ ἀνακαλυφθέντων ἐν τῇ κατὰ τὸν Ἰσημερινὸν Ἀφρικῇ οὐδὲν εἶναι περιεργότερον καὶ πλείονος σπουδῆς ἄξιον ἀπὸ τὸ γιγαντῶδες ζαχαροκάλαμον τὸ ἀνακαλυφθὲν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἄνω Νίγηρος. Ὁ παμμεγέθης οὗτος κάλαμος περικλείει μεγάλην ἀφθονίαν σακχαρίνης καὶ διαφέρει τοῦ κοινοῦ ζαχαροκαλάμου. καθότι ἔχει σπέρμα δι' οὗ ἀναπαράγεται τὸ φυτὸν, ἐνῷ ὁ κοινὸς ζαχαροκάλαμος μόνον διὰ φυτεύσεων ἀναπαράγεται. Πλὴν τῆς μεγάλης ὠφελείας, ἣν πιθανὸν νὰ πορισθῇ ἡ ζαχαροφυτεία ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης, τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος γιγαντιαῖον φυτὸν ἔχει καὶ τὴν βοτανικὴν σπουδαιότητα, ὅτι ἐπιβεβαιοῖ τὴν θεωρίαν, ὅτι τὰ ἄσπερμα καλλιεργημένα εἴδη τοῦ ζαχαρακαλάμου κατάγονται ἐξ ἀρχεγόνου ἀνθοφοροῦντος καὶ ἐνσπέρμου φυτοῦ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21 δεκεμβρίου. — Κατὰ τὴν Cocarde διαφωνία ἀνεφύη μεταξὺ τῶν κκ. Ριβῶ καὶ Βουρζοά, τοῦθ' ὅπερ χωρίζει τὸ ὑπουργεῖον εἰς δύο ὁμάδας. Οἱ κκ. Φρεϋσινὲ καὶ Βουρδῶ ἀναμένουσιν εὐκαιρίαν ἵνα παραιτηθῶσιν. Ἡ Libre Parole κατηγορεῖ τὸν κ. Φλωκὲ ὡς παροτρύνοντα τὴν ἑταιρεία Παναμᾶ ν' ἀποτίσῃ εἰς ἕνα τῶν προσωπικῶν αὐτοῦ φίλον διπλωμάτην ῥῶσσον καὶ νῦν συνεργάτην τῆς «Νοβόινε Βρέμια» „τὸ ποσὸν 500 χιλ. φράγκων."

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21. — Ὁ «Μικρὸς Μασσαλιώτης» δημοσιεύει συνέντευξιν τοῦ συντάκτου αὐτοῦ μετὰ τοῦ κ. Λουβέ. Ὁ ὑπουργὸς λυπεῖται ὅτι ὁ κ. Ρουβιὲ, πρὸς ὃν ἔτρεφε πάντοτε μεγάλην ὑπόληψιν, ἐνέχεται εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Παναμᾶ. Ἐλπίζει ὅμως ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ νικήσῃ. Ὁ ἐξαφανισμὸς τοῦ κ. Ρουβιὲ ἐκ τῆς πολιτικῆς θὰ ἦτο ἀπώλεια διὰ τὴν Γαλλίαν.

ΒΙΕΝΝΗ, 21.—Ὁ αὐτοκράτωρ ἐδέξατο ἀντιπροσωπείαν τοῦ μουσουλμανικοῦ λαοῦ τοῦ Σεραγιέβου, ἥτις ὑπέβαλεν αὐτῷ ἀναφορὰν εὐχαριστήριον ἐπὶ τῇ ἱδρύσει σχολῆς μωαμεθῶν δικαστῶν. Ὁ αὐτοκράτωρ εἶπεν ὅτι πέποιθεν ἐπὶ τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ ὀθωμανῶν καὶ ὅτι θὰ παράσχῃ αὐτοῖς ἀείποτε συνδρομὴν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ παιδευτικῶν αὐτῶν καθηκόντων. Ὁ αὐτοκράτωρ ἠτησεν εἶτα λεπτομερείας περὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν καὶ ἐξέφρασε τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ εὐαρέσκειαν ἐπὶ ταῖς προόδοις τῆς Βοσνίας.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 21.—Ὁ αὐτοκράτωρ ἐδέξατο χθὲς τὸν Καμφεβένερ πασσᾶν κομίζοντα ἐν ὀνόματι τοῦ Σουλτάνου δῶρα τῷ αὐτοκράτορι, τῇ αὐτοκρατείρᾳ καὶ τοῖς αὐτοκρατορικοῖς πρίγκηψι.

ΚΑΪΡΟΝ, 21.—Οἱ δερβίσαι προσέβαλον τὸ σάββατον τὴν πολίχνην Γκεμάϊς, ἀπεκρούσθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ. Τρεῖς δερβίσαι ἐφονεύθησαν.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 21.—Οὐδὲν κροῦσμα χολέρας συνέβη ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἡμερῶν. Ἡ ἐπιδημία ἄρα θεωρητέα ὡς ἐκλιποῦσα ἐν τῇ πόλει.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 21.—Οἱ «Καιροὶ» φοβοῦνται ὅτι νέαι ἀταξίαι θὰ συμβῶσιν ἐν Οὐγάνδᾳ, συνηγοροῦσι δ' ὑπὲρ τῆς ταχείας καταλήψεως ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως τῶν μεταξὺ τῆς λίμνης Ἀλβέλτου καὶ τοῦ Ἄνω Νείλου χωρῶν τῶν διατελουσῶν ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς Ἀγγλίας.

ΒΙΕΝΝΗ, 21.—Ἐδόθη δεῖπνον ἐν τῇ Αὐλῇ, οὗ μετέσχον πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ νούντσιος, οἱ πρεσβευταὶ Γερμανίας, Ἰσπανίας, Γαλλίας, Βαυαρίας, Βυρτεμβέργης, Ἑλβετίας, Σερβίας καὶ Μονακοῦ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21.—Ὁ κ. Βλὰγκ ριζοσπάστης ἐξελέγη βουλευτὴς ἐν τῇ περιφερείᾳ Δρὸμ κατὰ τοῦ κ. Ρεϋνῶ ἀρχαίου γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Λουβὲ ὑπουργείου.

ΔΑΚΙΑ ΡΩΜΟΥΝΙΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Διανομὴ τοῦ κεφαλαίου τοῦ ἀμοιβαίου συνεταιρισμοῦ τῶν ἐπιζώντων τοῦ ἔτους 1893.

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν εἰς τοὺς κυρίους ἐνδιαφερομένους τῆς ὁμάδος ἥτις λήγει τῇ 31 Δβρίου 1892 ν. ἔ. ὅτι ἡ περιουσία τῆς ὁμάδος ταύτης θέλει διανεμηθῇ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1893 ν. ἔ. εἰς τὰ μέλη ἅτινα δικαιοῦνται.

Συμφώνως τοῖς γενικοῖς ὅροις τοῖς ἐγγεγραμμένοις ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν αὐτῶν οἱ κύριοι συνέταιροι οἱ ἐν τῇ ὁμάδι ταύτῃ ἐγγεγραμμένοι προσκαλοῦνται ν' ἀποστείλωσιν ἄνευ ἀναβολῆς διὰ συστημένης ἐπιστολῆς πρὸς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῆς "Δακίας-Ρωμουνίας„ εἰς Βουκουρέστιον τὰ κάτωθι ἔγγραφα.

1) Ἔγγραφον πιστοποιοῦν τὴν ἡλικίαν τοῦ ἠσφαλισμένου (τουτέστι τὸ βαπτιστικὸν, τὸ πιστοποιητικὸν γεννήσεως, ἢ ἀντίγραφον ἐκ τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων, ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ τῆς οἰκείας ἀρχῆς, ἢ κατάθεσιν πέντε μαρτύρων ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου, συνῳδὰ τῷ 33 ἄρθρῳ τοῦ ἀστικοῦ κώδικος).

2) Πιστοποιητικὸν ζωῆς, ὅτι δηλαδὴ ὁ ἀσφαλισθεὶς ἔζῃ τῇ 31 Δεκεμβρίου 1893 ν. ἔ., ἢ πιστοποιητικὸν θανάτου, ἐν ᾗ περιπτώσει ἀπεβίωσε μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1893 ν. ἔ.

Ἡ ὑποφαινομένη γενικὴ διεύθυνσις ἐφιστᾷ ἰδίως τὴν προσοχὴν τῶν μελῶν τῆς ὁμάδος ταύτης ἐπὶ τοῦ ὅτι τὰ ἐν λόγῳ ἔγγραφα δέον ν' ἀποσταλῶσι τὸ βραδύτερον ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν, ἤτοι νὰ κατατεθῶσιν ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἑταιρίας μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1893 ε. ε., καὶ προλέγει εἰς τοὺς τυχὸν ἐν ἀταξίᾳ ἀποστελοῦντας τὰ ἑαυτῶν ἔγγραφα ὅτι θέλουσιν ἀπολέσει τὰ δικαιώματα των συνῳδὰ τοῖς ὅροις τοῦ συμφωνητικοῦ διότι, ἡ γενησομένη ἀπαρίθμησις τῶν ἠσφαλισμένων, τῇ 1 Ἀπριλίου 1893, γενήσεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν λόγῳ ἐγγράφων καὶ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ταύτης γενήσεται ὁ ὑπολογισμὸς καὶ ἡ ἀπονομὴ τοῦ ὅ,τι ἀνήκει εἰς ἕνα ἕκαστον.

Ἄρα, ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῶν συμφέροντι, οἱ ἠσφαλισμένοι τῆς ὁμάδος ταύτης δέον νὰ πέμψωσι τὰ προμνησθέντα ἔγγραφα αὐτῶν ὅσον τάχιον, ἵνα τὰ τυχὸν ἐλλιπῆ ἢ ἀπάδοντα πρὸς τοὺς γενικοὺς ὅρους ἔγγραφα ἐπιστραφῶσιν ἐγκαίρως πρὸς διόρθωσιν ἢ ἀποστολὴν ἄλλων τοιούτων.

Ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῆς Ἑταιρίας
ΔΑΚΙΑ ΡΩΜΟΥΝΙΑ.

Βουκουρέστιον, 31 Δεκεμβρίου 1892.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ καταστήματος ὀπτικῶν ὀργάνων A. Menu & Comp (Ὁδὸς Βικτόρια Ἀρθ. 88).

Τῇ 22 Δεκεμβρίου 1892

Μεσονύκτιον	— 5.7
7 ὥρας πρωΐας	— 4
Μεσημβρία	— 1
Ὕψος βαρομέτρου	755
Οὐρανός	νεφελώδης

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἑλληνὶς παιδαγωγὸς γινώσκουσα τὴν γαλλικὴν διὰ δύο παιδία 7 καὶ 8 ἐτῶν ἔχουσα καλὰς συστάσεις. Ἀπευθυνθήτω εἰς τὴν ὁδὸν Negustori No 7.

Διδασκαλιστὴς πρωτοβάθμιος πτυχιοῦχος καὶ πεπειραμένος, ἔχων τὰς ἀρίστας συστάσεις καὶ διαμένων ἐν Βραΐλᾳ, διαθέτει ὥρας τινὰς πρὸς διδασκαλίαν. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἂς ἀποταθῇ ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν κ. Μ. Α. Δεληβακάλην.

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ
C Steriu & Comp.

19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.

Βουκουρέστιον, 22 Δεκεμβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 °/₀ Δάν. Παγ.. (R. per.)	100 —
5 „ χρεωλ. („ amort.)	97.25
4 „ „ „ „ „	84.25
6 „ Ὀμ.Κρατ. (Ob. de Stat)	101.—
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	96.75
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	91.75
6 „ „ „ „ „	103.—
7 „ „ „ „ „	105.—
5 „ „ „ (Iasi f.urb).	84.—
10/20 Δάν.τάμ.συν.(pens.)	278.—
Δάν. δημαρχείου 5 °/₀ 1883.	91.—
„ „ 5 „ 1890.	90.25

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ.	500	1656
Ἑταιρ. Dacia Rom.	200	415—
„ Nationala	200	418
Constr. si lucr. publ.	250	115.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	101 —.
Λονδίνου	25.37.—
Βερολίνου	121.60
Ἀμβέρσης	101.
Βιέννης	209.—
Λίρα ὀθωμανική	22.90

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΞΕΝΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Βιέννη, 16 10βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.58.—
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	313.—
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	119.25
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	120.60
„ „ Παρισίων	47.92
„ „ Βερολίνου „	59.25
„ „ Amsterd. „	—.—
Παρίσιοι 16 10βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 1/2 °/₀	105.10
„ „ 3 °/₀	97.30
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5	100.—
Δάνειον Ἑλλην. 5	
Ὀθωμ. Τράπεζα	583.75
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	497.50
„ Lot turc.	—.—
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25.13
„ „ Βιέννης	206.75
„ „ Ὀλανδίας	206.06
„ „ Βερολίνου	122 25
Βερολῖνον 16 10βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 °/₀ C.F.R.	102.—
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 °/₀	82.40
„ amortis 5 °/₀	96.70
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	202,60
Δάνειον δημαρχείου	96 —
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου	—.—
„ „ Παρισίων δίμ.	—.—
„ „ Ὀλλανδίας	—.—
„ „ Βιέννης	—.—
„ „ Ἀμβέρσης	—.—

ΙΑΤΡΟΣ ΡΑΠΠΑΠΟΡΤ

Εἰδικὸς διὰ τὰ νοσήματα τῶν παίδων. Μετὰ πενταετῆ πεῖραν ἐν τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ νοσοκομείῳ τῶν παίδων ἐγκατέστη ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας ὑπ' ἀρθ. 2 οἰκίᾳ Στάϊνερ.

Δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς 4-ης μέχρι τῆς 6 ὥρας μ. μ.

Νέος ὁμογενὴς, τελειόφοιτος γυμνασίου ἐσχάτως ἀφιχθεὶς ἐκ Κων)πόλεως, ὅπου εὐδοκίμως μετῆλθε τὸν ἑλληνοδιδάσκαλον ἐπὶ ἑπταετίαν, ζητεῖ θέσιν οἰκοδιδασκάλου εἴτε ἔν τινι ἐμπορικῷ γραφείῳ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἢ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ἐπὶ ἀμοιβῇ συγκαταβατικῇ καὶ ἀρίστοις συστατικοῖς.

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τῶν „Συλλόγων".

ΠΕΤΡΟΥ ΛΟΤΙ

ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Ἀποστρέφω τὴν κεφαλὴν ἵνα μὴ συναντήσω τὰ βλέμματα αὐτῆς καὶ παρατηρῶ ἀφηρημένως τὴν θαυμασίαν σκιαγραφίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἥτις ἀντανακλᾶται ἀντιστρόφως ἐν τῷ γαληνιαίῳ ὕδατι, τὰς χιλιάδας τῶν καϊκίων, ἅτινα διασταυροῦνται καὶ περιφέρονται ἀθορύβως τὴν φαντασμαγορίαν τῶν περιβολῶν καὶ τῶν χρωμάτων. Πάντα ταῦτα, ἅτινα εἶχον ἐξαφανισθῆ δι' ἐμὲ ἐπὶ ἔτη ὁλόκληρα, καὶ ἅτινα ἐπανῆθον σήμερον ὡς ἐν μαγευτικῷ ὀνείρῳ, σιγῶσιν ἐνώπιόν μου· οὐδὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ θαυμασίου μοὶ ὁμιλοῦσι, περὶ τοῦ ἡδέος ἔτι καιροῦ, τοῦ χλιαροῦ καὶ τοῦ πραΰνοντος ὡς ἐν ἐποχῇ θέρους...

Εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ Κασὶμ-Πασᾶ, σταματῶμεν τέλος, ὅπως ἀφήσωμεν τὴν μελανειμονοῦσαν γραῖαν, ἧς ἡ παρουσία, καίτοι ἀφώνου, μοὶ καθίστατο τοσοῦτον ὀχληρά.

— Χαῖρε, λέγει ἡ Ἀνακτὰρ-Χιρὰζ, ἐγκαταλείπουσά με· ὁ Θεὸς μαζύ σου καὶ αὔριον τὴν πρωΐαν μὴ λείψῃς ἀπὸ τὸ ὡρισμένον μέρος, ὅπως ἐπισκεφθῶμεν ὁμοῦ τὰ μνήματα.

Ἀναχωρῶν μόνος, ἀνακουφίζομαι ἔκ τινος ὀδυνηρᾶς πιέσεως, ἀλλ' ἐν τούτοις παρακολουθῶν τὴν γαῖαν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, θλίβομαι σχεδὸν ἐπὶ τῷ ἀποχωρισμῷ αὐτῆς, διότι ἐκείνη ἦτο ὡσεὶ σύνδεσμός τις μετὰ τοῦ προσφιλοῦς μοι παρελθόντος.

Ὁ λεμβοῦχος μου μετὰ ὕφους κεχμηκότος, χαϊδευμένου παιδίου, μοὶ δεικνύει τοὺς γυμνοὺς αὐτοῦ βραχίονας, οὓς ἀρχίζει, λέγει, νὰ αἰσθάνηται πάσχοντας.

— Εἶναι ἀνάγκη νὰ τρέχωμεν πάντοτε;

Ἆ! ὄχι, πρὸς ποῖον σκοπὸν τώρα; εἶχον λησμονήσει νὰ τῷ εἴπω τοῦτο... Δὲν ἔχω πλέον οὐδένα σκοπὸν καὶ οὐδεὶς μὲ ἀναμένει ἐν τῇ ἀπεράντῳ ταύτῃ πόλει, ἔνθα νεκροὶ μόνον μὲ γνωρίζουσιν. Ἀδιάφορον ὅπου καὶ ἂν μεταβῶμεν νῦν. Οὐδὲν μοὶ ἀπομένει ἢ νὰ πλανῶμαι, ἐλεύθερος καὶ μόνος, ἀναζητῶν τῇδε κἀκεῖσαι ἴχνη, ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος. Καὶ τῷ ἀποκρίνομαι:

— Τοὐναντίον· μετρίασον πολὺ τὴν ταχύτητα τῆς κώπης σου καὶ διεύθυνον αὐτὴν ὅπου θέλεις· παραίτησον τὸ καΐκιον εἰς τὸ ῥεῦμα τῶν ὑδάτων, ἀπόσυρον μᾶλλον τὰς κώπας καὶ ἀναπαύθητι· σταύρωσον, ἐὰν θέλῃς τοὺς βραχίονάς σου καὶ ψάλλε...„

Καὶ μετὰ μικρὸν δὲν κινούμεθα σχεδὸν, παρασυρόμενοι μόνον ὑπό τινος ἀνεπαισθήτου κινήσεως. Ὁ κωπηλάτης ἐσταύρωσε τοὺς βραχίονας αὐτοῦ καὶ ψάλλει. Ὁ καιρὸς εἶναι σπάνιος, καὶ τοσοῦτον γλυκὺς, τοσοῦτον καταπληκτικῶς γλυκύς... ἀκούω τὸ ᾆσμα του, ὅπερ εἶναι θρηνῶδες καὶ παρατηρῶ πέριξ ἐμοῦ, μετὰ πλείονος ἤδη ἐνδιαφέροντος, πλειοτέρας προσοχῆς ἢ πρὸ μικροῦ. Ἀληθῶς, ἀφ' ὅτου μ' ἐγκατέλειψεν ἡ μελανειμονοῦσα ἐκείνη γραῖα ἥτις ἵστατο ἐνώπιόν μου ὡς τύψις τις συνειδότος, αἰσθάνομαι ἐλάφρυνσίν τινα, ἥτις μὲ καταπλήσσει καὶ ταράσσει... Παρατηρῶ ἐπὶ πλέον ἤδη, σχεδὸν μετὰ τῆς συνήθους παρατηρητικῆς ἀπληστίας... Τὰ πάντα μετέβαλον ὄψιν μόλις ἔφθασεν ἡ νύξ· ἐπὶ τῆς ξηρᾶς φανοὶ ἀνήφθησαν, ἐπὶ τῶν πλοίων, ἐπὶ τῶν σιγηλῶν καϊκίων, ἅτινα τρέχουσι πανταχόθεν. Ἡ δὲ Κωνσταντινούπολις εἶναι σκοτεινὸν σύμπλεγμα θόλων καὶ μιναρέδων, ζωγραφούμενον ἐν τῷ διαυγεῖ ἔτι οὐρανῷ.

Ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ Χρυσοῦ-Κέρατος φερόμεθα πάντοτε ὑπὸ τοῦ ῥεύματος· συγχρόνως δὲ ἐκ τῶν δύο ἀκτῶν φθάνουσι μέχρις ἡμῶν, ὑποκώφως πως, αἱ τῆς Ἀνατολῆς κραυγαὶ, τὸ συγκεχυμένον σύνολον τῶν θορύβων ἐκείνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οὓς θὰ διέκρινον μεταξὺ ὅλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς θορύβων. Οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον νὰ μεταβληθῇ τι. Φαντάζομαι ὅλας ἐκείνας τὰς ἐπὶ τῶν δύο ὀχθῶν συνοικίας, χωρὶς νὰ ἐπανίδω αὐτάς, ὅλας ἐκείνας, ἐν αἷς περιεπλανήθην ἐπὶ νύκτας καὶ ἐπὶ νύκτας· γνωρίζω πᾶν ὅ,τι συμβαίνει, πᾶν ὅ,τι βοσσοδομεῖται, πᾶν ὅ,τι ἐγκρύπτεται, πᾶν ὅ,τι ψάλλεται! οὕτω οὐδέποτε ἐφανιάσθην πλειότερον ὅτι βυθίζομαι ἐν τῇ παρελθούσῃ ζωῇ μου καὶ μηδὲν ἀφ' ὅσα θὰ ἔλεγον ἐν ὁλοκλήροις σελίσιν, ἐν ὀγκώδει βιβλίῳ θ' ἀπέδιδε τὴν ὑπὸ τῆς ἐντυπώσεως ταύτης προξενηθεῖσαν μοι ἀνέκφραστον μελαγχολίαν.

Πρὸς ἀντίθεσιν δὲ, πόσον τὰ πράγματα διαφέρουσι δι' ἐμὲ καὶ ἐν ἐμοὶ, ἀπὸ τῆς τόσον τρυφερᾶς ἐκείνης ἐποχῆς... Τότε ἤμην καὶ λίαν ἄγνωστος· ὁ ἄτακτος καὶ ἐπικίνδυνος τουρκικός μου βίος, ἦτο καθ' ὅλον τὸ διάστημα ὑπὸ ἀπειλήν· οὐδὲν στήριγμα εἶχον· μία αἰτίασις ἐκ μέρους τῆς Πρεσβείας, μία διαταγὴ ἀπὸ μέρους ἀνωτέρου, ἠδύναντο ἐν ἑκάστῃ στιγμῇ νὰ μὲ καταστρέψωσι. Τότε ἐστερούμην πολλάκις χρυσίων τινῶν, ὁπότε ἐπρόκειτο ν' ἀγοράσω τουρκικήν τινα ἐνδυμασίαν, ὅπλον τι ἢ μόνον νὰ πέμψω τὸν Ἰουδαῖον Σολομῶντα ν' ἀγοράσῃ ἐκ τῶν γειτονικῶν μικρῶν ξενοδοχείων τὸ δεῖπνον ἡμῶν. Τότε ἤμην ὅμοιος πρὸς ἐκεῖνα τὰ πλήθη, ἅτινα ἀκούω νῦν βοῶντα ἐπὶ τῶν ἀκτῶν, πρὸς τὸν λαὸν ἐκεῖνον, ἐν ᾧ εἶχον δανειστὰς, πιστωτὰς, φίλους οἵτινες μοὶ ἦσαν χρήσιμοι, ἐχθροὺς ὧν αἱ συκοφαντίαι μοὶ ἐπροξένουν τρόμον. Σήμερον θὰ ἠδυνάμην δεκάκις νὰ ἐξαγοράσω τοὺς ἀσημάντους ἐκείνους ἐχθροὺς καὶ τὴν ἐχεμύθειαν αὐτῶν ἐπίσης, μόνον διὰ τῶν ὀλίγων ἐντὸς τῆς ζώνης μου χρυσῶν νομισμάτων. Σήμερον ὁ ἐρίζων μου ἐξετάθη ὑπερβαλλόντως καὶ εἶμαι σχεδὸν βασιλεὺς παραβαλλόμενος πρὸς τὸ ἔρημον παιδίον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἀναμφιβόλως ἀπέκτησα πολὺ ἀργὰ πάντα ταῦτα, ἅτινα πρὸ δεκαετίας ἠδύναντο νὰ καταστήσωσι μετ' αὐτῆς τὸν βίον γλυκύτατον, ἀφ' οὗ ἀμυδρῶς πως τὰ σκέπτομαι καὶ φθίνει τι ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ἀφ' οὗ μέρος τῆς ψυχῆς μου ἐτάφη ἐν τῷ τουρκικῷ χώματι, μετὰ τῆς Ἀζιαδέ.

Ἡ θαυμασία σκιαγραφία ἐξακολουθεῖ νὰ μεταβάλληται· οἱ μυστηριώδεις θόλοι καθίστανται ἀόριστοι καὶ σχεδὸν διαφανεῖς ἐν τῷ σκότει, τὰ φῶτα εἶναι ἀναρίθμητα καὶ ἄνωθεν λάμπουσιν οἱ ἀστέρες. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἐπὶ μᾶλλον γλυκεῖα, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης θαλασσίου αὔρας εἶναι ὡς θὰ ἦτο ἐν θερινῇ ἑσπέρᾳ. Ἀφυπνισθεὶς ἐντελῶς ἐκ τῆς νεκρωσίμου νάρκης μου παρατηρῶ, παρατηρῶ ἀπλήστως καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου διαστέλλονται ὅπως τῶν πάντων δεσπόσωσιν. Καὶ αἰσθάνομαι ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἀπείρους ἀντιθέσεις, αἵτινες μὲ τρομάζουσιν· ὁτὲ μὲν, πιστὸς καθολοκληρίαν τῇ προσφιλεῖ μοι τρυφερᾷ ἀναμνήσει, τεθλιμμένος μέχρι τῶν μυχιῶν τῆς ψυχῆς μου καὶ ὡσεὶ διὰ παντὸς αἰσθανόμενος τὴν ἐντύπωσιν, (ἣν ἤδη γινώσκω πρόσκαιρον, φεῦ, διότι καὶ ἄλλοτε ᾐσθάνθην τοιοῦτόν τι)—τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ἀποχρωματισμοῦ καὶ τῆς ἐξαφανίσεως παντὸς ἀντικειμένου ἐπὶ τῆς γῆς· ὁτὲ δὲ, ἀναθεωρῶν τὸν βίον μου αἰσθάνομαι θριαμβευτικόν τινα ἐγωϊσμὸν διότι ἐπαναβλέπω ἐμαυτὸν ζῶντα ἔτι, νέον ἔτι, διψασμένον ἔτι δι' ἔρωτα.

(ἀκολουθεῖ).

„NAȚIONALA“

ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ-ὅλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περι' πτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγά· ρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνει ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλα	Μ. Καντιανίδης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γονατὸς
Γιουργέβῳ	Ι. Ἀλιμπέρτη	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Κ. Μοσχάκη
Κοράμιτια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσᾳ	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπούλ	Γ. Βανδῶρος
Ταγάνιον	Κρενδιρόπουλος	. . .	. . . . .

Ἐν Ρωσσίᾳ ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ. καὶ τὸ ἐν Κισνοβίῳ „Ἀδελφοὶ Συναδινοί

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΟΛΙΓΟΝ ΚΕΡΔΟΣ

Ὅσοι ἀκόμη δὲν τὸ ξεύρουν
Ἂς τὸ μάθουν μιὰ φορά,
Καὶ μὲ τὸ τραμβάϊ ἂς ἔλθουν
Νὰ ψωνίσουν Εὐθυνά.

Ὑποδήματα δι' ἄνδρας
Διὰ Κυρίας καὶ παδιά
Βγάζω 'ς τὸ Ἐργοστάσιό μου
Καὶ Σιοσόνια στερεά.

Μὲ σιεβρὼ διὰ τὰς Κυρίας
Μὲ φράγκα δέκα ἑπτά.
Καὶ μὲ χαμηλὸ τακοῦνι
Δεκαπέντε μοναχά.

Ἂν θέλετε μὲ τομαράκι
Μὲ δέκα φράγκα τὰ πωλῶ
Καὶ εἰς συναγωνισμὸ μεγάλο.
Τὸν καθένα προκαλῶ.

Δέχομαι παραγγελίας
Μὲ τὰς ἄνωθι τιμὰς
Καὶ ἀπέναντι δὲν πέρνω·
Ἂν σ' ἀρέσῃ τὸ βαστᾷς.

Κι' ἂν κανεὶς βαρυιέται νὰ 'λθῇ!
Ἂς μοῦ κάμῃ μιὰ γραφὴ
Ἕνα μου ἄνθρωπον νὰ στείλω
Γιὰ νὰ συνεννοηθῇ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐργοστασίου ὑποδημάτων ἐν Βουκουρεστίῳ *Calea Călăraşilor* 115.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΛΕΠΤΟΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

STRADA SOARELUI

(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΕΙΣ

ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ

κατασκευάζει

— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΑΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —

Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης

κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐ-πισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

ΛΑΝΟΛΙΝΑ ΚΡΕΜΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ ΛΑΝΟΛΙΝΑ

Τοῦ ἐργοστασίου ΛΑΝΟΛΙΝΑ, **Martinikenfelde**, ἐγγὺς τοῦ Βερολίνου.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς περιποίησιν τοῦ δέρματος.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς τήρησιν καθαρὰν καὶ ἐπούλωσιν τῶν δερμικῶν πληγῶν.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς διατήρησιν τοῦ δέρματος, ἰδίως διὰ τὰ **ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ.**

Ἐντὸς σωλήνων ἀνὰ 60 μπάνια. — Κουτίων ἐκ τενεκέ, ἀνὰ 30 καὶ 20 μπάνια μετὰ τοῦ σήματος τοῦ ἀνωτέρω ἐργοστασίου, πωλεῖται σχεδὸν εἰς πάντα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.
Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τὴν Ρωμουνίαν *H. S. DURAN* ἐν Βουκουρεστίῳ.
ὁδὸς **Smârdan, No. 2.**

UNIRE

Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινι-σθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνι-στᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἀλλ· Ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμᾷ μετρίᾳ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ H.S.DURAN ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ

Ὁδὸς Smârdan 2. ← ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ → Ὁδὸς Smârdan 2

ΜΥΛΟΙ.-- ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΦΩΣ
ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΙ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ

ΑΘΟΡΥΒΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΔΙ' ΑΤΜΟΥ, ΑΕΡΙΟΥ, ΘΕΡΜΟΥ ΑΕΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΤΩΝ ΛΥΧΝΩΝ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ἐκ τῶν ΣΤΕΡΕΟΤΑΤΩΝ — H.S.DURAN — ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

Iancu Constantinescu

ἐν τῇ ὁδῷ Σελάρι.

Τὸ μόνον ρωμουνικὸν τοῦτο κατάστημα ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων διακρίνεται διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀρίστην ποιότητα τῶν ὑ-φασμάτων, τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν μηδένα ἐπιδεχο-μένην διαγωνισμὸν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν αὐ-τοῦ. Συνιστῶμεν τὸ εὐσυνείδητον τοῦτο κα-τάστημα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐνδυθῶσι κομψῶς στερεῶς καὶ εὐθυνά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ

ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ ΚΑΛΑΠΟΔΙΩΝ

— ΟΔΟΣ SORELUI ΑΡΘ. 2. — (Curtea Veche)

ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣ

ἐν τῇ Παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων τοῦ 1889.

ΑΝΑΔΕΧΕΤΑΙ

τὴν κατασκευὴν παντὸς εἴδους καλαποδίων

(ΚΟΜΨΟΤΗΣ, ΕΥΘΗΝΕΙΑ)

1420 **NEVRALGIELE**

Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usurează şi vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele, Gastralgia, Sciatica, Afecţiunile reumatismale acute* şi *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remedii.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 8 hapuri: unul dimineaţă, unul la dejun, şi unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simţit vr'o uşurare, va lua 4 hapuri a doua di: 2 dimineaţa, unul la dejun, si unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe di.

A se cere : Les VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* CLIN & Cie, de PARIS, *cari se potŭ gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛ. καὶ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

ΓΕΡΑΡΔΟΥ

ΠΕΜΠΤΟΠΑΖΑΡΟΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Συνιστᾶται διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἐν αὐτῷ βιβλίων, τὴν ἐντέλειαν τῆς βιβλιο· δεσίας αὐτοῦ καὶ τὴν μετριότητα τῶν τιμῶν.

DRAGÉES de Fer Rabuteau

Laureatul Institutului de Franţa. — Premiŭ de . arapeutica.

Intrebuinţarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe **sciinţa.**

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în casurile de *Chlorosă, Anemie, Culori palide, Perderi de Sânge, Debilitate, Slăbiciune, Convalescenţă, Slabiciunea copiilor, Lipsa şi Alteraţiunea sângelui,* în urma ostenelilor şi nedórmirilor, şi excesurilor de tóte feluri. A lua 4-6 drageuri pe di.

Nici Constipaţiune, nici Diarrhee, Assimilare complectă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ înghiti drageuri. Un paharuţ la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul întrebuinţarei detaliat însoţeşte fie-care Flacon.

A se cere : **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie, de PARIS,** *care se*
1419 *póte gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἔσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἔξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρῦβ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μήνος.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ α. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . » 5
Ἐξαιρετικαὶ συνδρομαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα ἐὰν ἐπι-στρέφονται.

ΤΙΜΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
14 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 14
1892

Τυπο-Λιθογραφεῖον „Σύλλογοι“ Ὁδὸς Κοβάτσι ἀριθ. 14.

ΠΕΜΠΤΗ 24)5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1893. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ'. ΑΡΙΘ 5081

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ δ'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν οἱς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✠ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI" — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 23 Δεκεμβρίου 1892

ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΤΕΚΜΗΡΙΑ

Ὁ διαπρεπὴς φιλέλλην κ. Gröbler ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Anhaltis he Landeszeitung τὸ ἑξῆς περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς ἀρθρίδιον· Ἡ Ἑλλὰς, τὸ πρώτιστον πεπολιτισμένον κράτος τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ἀγωνίζεται ἀπὸ τῆς πρὸ ἑβδομήκοντα ἐτῶν παλιγγενεσίας αὐτῆς πάνυ σπουδαίως ὅπως καταλάβῃ καὶ αὖθις τὴν παλαιὰν αὐτῆς θέσιν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν πολιτειῶν. Καὶ εἰς τίνα δύναται νὰ ἀπαρέσῃ ἡ φιλότιμος αὕτη προσπάθεια; Μὴ δὲν ὀφείλομεν εἰς τὴν μεγαλώνυμον ταύτην χώραν μέρος τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν μορφώσεως; Ἑλληνικὴ εἶναι ἡ γλῶσσα τῆς Νέας Διαθήκης· ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους συνεκροτήθησαν αἱ σπουδαιόταται τῶν ἐκκλησιαστικῶν συνόδων· τὸ ἐν Νικαίᾳ συνταχθὲν σύμβολον τῆς πίστεως, ὅπερ ἐν τοῖς οἰκουμενικοῖς συμβόλοις δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ ἀξιολογώτατον πάντων, περιλαμβάνον ἐν ἑαυτῷ ἁπάσας τὰς ἀνατολικὰς καὶ δυτικὰς ἐκκλησίας, ἔλκει τὴν γένεσιν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς· τίς ἀγνοεῖ ὅτι μόνον διὰ τοῦ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου ἐξελληνισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς προελεάνθη τὸ ἔδαφος εἰς τὴν χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν; Εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν ποτὲ πάντα τὰ καλὰ διδάξασαν, ὀφείλομεν ἐπίσης μέρος τοῦ λατικοῦ ἡμῶν πολιτισμοῦ· ἡ σύνταξις τοῦ Corpus juris civilis, ὅπερ ἐπέδρασεν ἐπὶ τὴν νομοθεσίαν τῶν ἑσπερίων λαῶν μέχρι τῶν ἡμετέρων χρόνων (σήμερον δ' ἔτι ἰσχύουσιν ἐν Ἑλλάδι τὰ Βασιλικὰ καὶ ὁ ἑρμογενιάνειος κῶδιξ) συνετάχθη ἐν τῇ τοῦ Κωνσταντίνου πόλει. Τί δὲ, τὰ νάματα τῆς κλασικῆς ἡμῶν μορφώσεως δὲν ἠντλήσαμεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος; Καὶ ὁ λαὸς τῆς πολυκλείτου ταύτης χώρας, τῆς ἀριθμούσης νῦν δύο ἑκατομμύρια καὶ διακοσίας χιλιάδας ἐλευθέρων Ἑλλήνων, συνορεύει ἔτι σήμερον πολιτικῶς πρὸς ἑαυτὸν, δηλαδὴ πρὸς τὰς αὐτῷ μὴ ἀνηκούσαις ἐπαρχίαις αἵτινες, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ ἀποικιῶν, τῆς Τραπεζοῦντος, τῶν νήσων Κρήτης, Λήμνου, Λέσβου, Ρόδου, Κύπρου καὶ ἄλλων, ἀριθμοῦσι πέντε ὡς ἔγγιστα ἑκατομμύρια ὑποδούλων Ἑλλήνων. Ἐν τῇ πάλαι πρωτευούσῃ τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας διατρίβουσι τριακόσιαι χιλιάδες Ἑλλήνων ὑπηκόων τῆς Πύλης, πρὸς δὲ τούτοις καὶ τριάκοντα χιλιάδες Ἑλλήνων ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος.

Οἱ Ἕλληνες ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι, οἱ τὸ πρὶν ἐν Φαναρίῳ, τῇ ἰδιαιτέρᾳ παροικίᾳ κατοικοῦντες, διατελοῦσι νῦν ἀδιοργάνωτοι καὶ ἀπηλλαγμένοι τῆς ὑποχρεώσεως νὰ ποιῶντι τὰς διατριβὰς ἐν ταύτῃ τῆς πόλεως τῇ συνοικίᾳ, ἵνα οὕτω, ἐσκεδασμένους ὄντας, ἔχῃ αὐτοὺς μᾶλλον ὑποχειρίους ἡ τουρκικὴ δεσποτεία. Περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ Ἑλλήνων δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀπολαύουσι σχετικῆς τινος ἀστυνομίας, ἀφ' οὗ δὴ ἡ νῆσος αὕτη, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ προσφιλοῦς ἡμῖν ἕλληνος καὶ πεφωτισμένου λογίου μακαρίτου Ραγκαβῆ, ἠμιτελῶς ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν δεσποτῶν αὐτῆς. Δυστυχῶς δὲν ἐπραγματοποιήθη μέχρι τοῦδε ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ἡ μελετηθεῖσα προσάρτησις τῆς πολυπαθοῦς καὶ εὐάνδρου νήσου εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος. Ὁπωσοῦν κάλλιον ἔχουσι τὰ τῆς Σάμου, ἔνθα οἱ Τοῦρκοι ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταστήσωσιν ἕλληνα ἡγεμόνα, ὅστις ἀπὸ τοῦ 1832, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας, διοικεῖ αὐτονόμως τὴν νῆσον ἔχουσαν ἄλλως καὶ ἰδίαν σημασίαν. Ἡ ψιλῷ τῷ ὀνόματι τῇ Πύλῃ ἀνήκουσα νῆσος τῆς Κύπρου, ἡ σχεδὸν ἅπασα ὑφ' ἑλλήνων οἰκουμένη, διοικεῖται ἀπὸ τοῦ 1878 ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας· οἱ κάτοικοι ἔτυχον πολιτικῶν τινων δικαιωμάτων· ἐκλέγουσι τρεῖς χριστιανοὺς ἀντιπροσώπους ἐν τῷ αὐτόθι νομοθετικῷ συνεδρίῳ καὶ ὑπόκεινται εἰς χριστιανικὴν δικαιοδοσίαν. Εἶναι ἤδη τροπὴ πρὸς τὰ βελτίω ὅτι ἐν Κύπρῳ οἱ Τοῦρκοι κατ' οὐδένα τρόπον καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει θὰ δυνηθῶσι νὰ στερήσωσι τοὺς αὐτόθι Ἕλληνας τῶν χορηγηθεισῶν αὐτοῖς ἐλευθεριῶν. Ἀπ' ἐναντίας ἐν Ἠπείρῳ ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις ἀπηγόρευσεν ἐσχάτως τὴν ἐν τοῖς δικαστηρίοις χρῆσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης· ἀντὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας τῆς ἰσχυούσης ἐν ταῖς οἰκογενειακαῖς τῶν χριστιανῶν διαφοραῖς, ἀντικατεστάθησαν μικτὰ ἐξ ὀθωμανῶν καὶ ἑλλήνων δικαστήρια, ἅτινα δὲν θὰ βραδύνωσι νὰ μεταποιηθῶσι βαθμηδὸν εἰς καθαρῶς τουρκικὰ, δηλαδὴ χρόνου προϊόντος θὰ περιέλθωσιν εἰς χεῖρας τῶν ἀρχόντων ὀθωμανῶν πάντα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὸν χριστιανικὸν κώδικα. Ἡ θέσις ἐν γένει τῆς Ἑλλάδος φαίνεται ἡμῖν ἀπαράλλακτος, ὡς ἂν εἰ μικρὸν γερμανικὸν κράτος ὤφειλε νὰ ἐκπροσωπῇ ὁλόκληρον τὴν Γερμανίαν, αἱ δὲ λοιπαὶ γερμανικαὶ χῶραι ὤφειλον νὰ ὑπείκωσιν εἰς μεγάλην ξένην ἐπικράτειαν. Καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι ἐδέησε νὰ ὑποστῶμεν τοιαύτας περιπετείας ἐπὶ τῆς δεσποτείας τοῦ Ναπολέοντος. Ἐν τοῖς κοινοῖς ἐκείνοις χρόνοις καὶ τὸ γερμανικὸν ἔθνος ἐσυνόρευε παντοχοῦ πρὸς ἑαυτό. Καὶ ἡ Ἑλλὰς νῦν δικαιοῦται, ὅπως πάντα τὰ ἔθνη, συντόνως ἀγωνιζομένη, νὰ τείνῃ πρὸς ἀνάκτησιν πολιτικῆς ὑπάρξεως, ἁρμοζούσης εἰς τὸν ἐθνισμὸν αὐτῆς.

Τίς θὰ ἠδύνατο νὰ ἀρνηθῇ ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἐν ταῖς ἐσχατιαῖς τῆς τουρκικῆς Μικρᾶς Ἀσίας Ἀρμένιοι, μετὰ τὴν παλινόρθωσιν τοῦ παλαιοῦ κράτους αὐτῶν, συμμαχοῦντες πρὸς τὴν Ἑλλάδα, δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιδείξωσι τὰ μεγάλα πνευματικὰ αὐτῶν προτερήματα κάλλιον ἢ ὑπὸ τὴν τὰ πάντα παραλύουσαν μουσαυλμανικὴν κυριαρχίαν; Ἐν τῇ ἐσχάτως ἐν Λευκέρνῃ τῇ 1 Ὀκτωβρίου συγκροτηθείσῃ συνελεύσει τῶν Παλαιῶν Καθολικῶν, ὁ ἐξ Ἱερουσαλὴμ καθηγητὴς Ἰσαὰκ λόγον ποιούμενος περὶ τῆς θέσεως τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἀρμενίᾳ, ὑπέδειξε τίνας διωγμοὺς ὑφίσταται ἡ ἀρμενικὴ ἐκκλησία ἐν Τουρκίᾳ, ἔνθα πλείονες Ἐπίσκοποι εὑρίσκονται ἐν ταῖς εἱρκταῖς ἢ ἐν ταῖς ἐνορίαις αὐτῶν Οὐδὲν ἄρα μελετᾷ ἡ Εὐρώπη περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ἐν Τουρκίᾳ ὑποδούλων; Νομίζομεν ὅτι πλὴν τῶν ἄλλων τῆς ἐλευθερίας ἀγαθῶν θὰ ἀνεπτύσσοντο καὶ ἐμπορικαὶ συναλλαγαὶ πρὸς τὰς παραλίους πόλεις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τὰς νήσους αὐτῆς θαλερώτεραι ἢ ὅσον δύναταί τις νὰ φαντασθῇ. Καὶ ἡ πάλαι πρωτεύουσα Κωνσταντινούπολις ἦν καὶ σήμερον ἔτι θεωροῦσιν οἱ Ἕλληνες ἀποτελοῦσαν μετὰ τῶν Ἀθηνῶν τὴν μητρόπολιν τοῦ ἐθνισμοῦ αὐτῶν, πόσον καὶ αὕτη θὰ ἀνέθαλλε μετὰ τὴν ἀπέλασιν τῶν ἐκ τῆς Κασπίας νομάδων οὐχὶ δὲ μόνον παντοῖοι βιομήχανοι ἀλλὰ καὶ καλλιτέχναι, ζωγράφοι καὶ γλύπται, ἀρχιτέκτονες, ἀρχαιολόγοι κ.λ. Θὰ εὕρισκον αὐτόθι δαψιλεῖς πόρους πρὸς ἐπασχόλησιν τῆς ἐξιότητος καὶ τοῦ πνεύματος αὐτῶν. Ἂς ἀναλογισθῇ τις πλὴν τῆς ἐπισκευῆς τῶν πολλῶν παλαιῶν ἐκκλησιῶν ἐν Ἀδριανουπόλει, Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐν ἑτέραις μεγαλοπόλεσι, τὴν ἀνακαίνισιν τῶν πρώην χριστιανικῶν ἱερῶν ναῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐξ ὧν τριάκοντα περίπου μετεποιήθησαν εἰς μωαμεθανικὰ τεμένη. Πότε θὰ ἀνατείλῃ ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ θὰ ἀναπετασθῇ ἐπὶ τῶν νεοδμήτων καισαρικῶν ἀνακτόρων ἡ ἐθνικὴ ἑλληνικὴ σημαία, πότε δὲ θὰ χαιρετίσωσιν αὐτὴν σημαῖαι ἠπειρωτικαὶ, μακεδονικαὶ καὶ θρακικαὶ ὅπως πρὸ ἐτῶν ἐχαιρέτισαν ἐν Ἀθήναις τὴν βασιλικὴν σημαίαν; Τὸ καθ' ἡμᾶς παρακολουθοῦμεν μετὰ πλείστου ὅσου διαφέροντος τὰς φιλοτίμους τῶν ἑλλήνων προσπαθείας, εὐχόμεθα δὲ εἰς τὸν ἑλληνικὸν ἀγῶνα πᾶσαν ἀγαθὴν ἔκβασιν."

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐν τῇ βουλγαρικῇ βουλῇ συζητουμένου τοῦ 6 ἄρθρου τοῦ συντάγματος, τοῦ περὶ τοῦ τίτλου τοῦ ἡγεμόνος πραγματευομένου, ὁ κ. Στράνσκης πρότεινε νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο. Ὁ κ. Σταμπουλῶφ ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα ἐδικαιολόγησε τὴν διατήρησιν τοῦ ἄρθρου, ἵνα μὴ διαταραχθῇ ἡ διεθνὴς κατάστασις τῆς Βουλγαρίας.

Ἐὰν καταργήσωμεν ἐντελῶς—λέγει—τὸ ἄρθρον τοῦτο οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν θὰ ἐκμεταλλευθῶσι τοῦτο καὶ θὰ ἀποδώσωσιν ἡμῖν ὅτι προπαρασκευαζόμεθα καὶ πάλιν νὰ ἐκπλήξωμεν τὸν κόσμον. Ἐνῷ ἡμεῖς τοὐναντίον ἐν ὅσῳ ἡ Ρωσσία ἐποφθαλμιᾷ εἰς τὴν ὡραίαν ἡμῶν χώραν, δέον νὰ ἀποτελῶμεν ἓν ἀδιαίρετον μέρος μετὰ τῆς ἐπικυριάρχου δυνάμεως καὶ οὕτω νὰ γινώσκῃ ἡ Ρωσσία, ὅτι κηρύττουσα καθ' ἡμῶν πόλεμον, θὰ εὕρῃ ἔναντι αὐτῆς καὶ τὴν ἐπικυρίαρχον ἡμῶν Τουρκίαν.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 11 λήγ. μηνὸς τῆς Σοβράνιε, ὑπεβλήθη τὸ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως βουλγαρικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας, μετὰ κεφαλαίου 2 ἑκατομμυρίων φράγκων, ὧν τὰς 500,000 χορηγεῖ ἡ κυβέρνησις, τὰ δὲ λοιπὰ προμηθευθήσονται διὰ μετοχῶν.

Ἡ ἀγγλικὴ «Σημαία», προβαίνουσα εἰς εἰκασίας περὶ τῶν διεθνῶν συνεπειῶν τῆς ἐν Γαλλίᾳ κρίσεως, ἐπιλέγει· «Ἡ Ρωσσία δὲν ἐπιθυμεῖ ν' ἀνατραπῇ ἡ δημοκρατία, διότι οὐδεμία ἄλλη γαλλικὴ κυβέρνησις θὰ ἐδείκνυτο ὅσον ὑπηρετικὴ πρὸς τὸν Τσάρον καὶ τόσον ὀλίγον ἀπαιτητική. Οἱ ἐν Βερολίνῳ τὸ θέαμα παρακολουθοῦσι μετ' ἐνδιαφέροντος, τινὲς δὲ τῶν ριζοσπαστικῶν πολιτικῶν ἀρύονται ἐξ αὐτοῦ ἐπιχειρήματα κατὰ τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου, ἰσχυριζόμενοι ὅτι ἡ Γαλλία, ὡς σπαρασσεται κατ' οἶκον, δὲν εἶναι πράγματι ἐπικίνδυνος γείτων. Ἀλλὰ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο εἶναι λόγου ἀνάξιον, διότι τὰ ἐν Παρισίοις σκάνδαλα δύνανται νὰ κτευνασθῶσιν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν, ὁ δὲ γαλλικὸς στρατὸς θὰ μείνῃ ἰσχυὸς ὡς πρότερον καὶ τὸ φιλέκδικον αἴσθημα τοῦ γαλλικοῦ δὲν θὰ κοπάσῃ. Εὐτυχῶς ἡ ἐν Γερμανίᾳ κοινὴ γνώμη φαίνεται διατεθειμένη νὰ κρίνῃ τὰ αἰτήματα τῆς κυβερνήσεως, ἐὰν οὐχὶ μετὰ μείζονος συμπαθείας, ἀλλὰ τοὐλάχιστον μετὰ μείζονος ἀνοχῆς. Οἱ ἄνθρωποι πείθονται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὅτι τὸ στέμμα ἐζήτησε σοβαρῶς ὅ,τι ἐζήτησε καὶ ὅτι δὲν θὰ διετύπου τόσον ἀντιδημοτικὰς προτάσεις, ἐὰν μὴ συνησθάνετο τὴν ἀνάγκην των. Συμβιβασμός τις εἶναι βεβαίως δυνατὸς, ἀλλ' οὐχὶ ἐπὶ τῶν ὑποδειχθεισῶν ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως βάσεων. Νὰ μείνῃ ὁ γερμανικὸς στρατὸς ὡς ἔχει νῦν εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον, ἐὰν μὴ αὐτὸ τὸ ἔθνος, ἀμέσως ἐρωτηθὲν ἐν ἐκλογαῖς, τοιαύτην ἀποφανθῇ γνώμην. Ἀλλ' ἡ λύσις αὕτη κεῖται, καθ' ἡμᾶς, ἐκτὸς συζητήσεως. Ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ τόλμη τῶν ἐχθρῶν τῆς τριπλῆς συμμαχίας αὐξάνει ὁσημέραι. Εἶναι λοιπὸν αὕτη ἡ κατάλληλος στιγμὴ, ὅπως τὰ μέλη τῆς τριπλῆς συμμαχίας φανῶσιν ἐνδοιάζοντα ἐπὶ τῇ ἀποφάσει των; Εὐτυχῶς ἡ δύναμις τοῦ συνδυασμοῦ κρατύνεται πολλαχόθεν καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἀμυντικῆς ἱκανότητος τῆς Ρωμουνίας καὶ Βουλγαρίας ἀποτελεῖ σπουδαῖον παράγοντα τοῦ προβλήματος. Ἀλλ' ἡ Γερμανία τὴν ἀσφάλειάν της δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἐξαρτήσῃ ἐκ ξένης ὑποστηρίξεως. Ἡ εὐημερία της καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου εἶναι ἀγαθὰ ὑπέρτατα, ἅτινα δὲν πρέπει νὰ διακυβευθῶσιν οὐδὲ χάριν τῶν σπουδαιοτάτων οἰκονομικῶν συμφερόντων».

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ

(ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ")

Ἐν Μεσσήνῃ 13)25 Δεκεμβρίου 1892.

Πρὸ ἐτῶν, ὅτε διέτριβον ἐν τῇ μαγικῇ πόλει, ἥτις καλεῖται μὲν ἤδη Νεάπολις, πάλαι δὲ Παρθενόπη, ἐκ τοῦ ὀνόματος μιᾶς τῶν σειρήνων τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους, ἐκβρασθείσης τῶν κυμάτων τοῦ Κόλπου εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς νῦν ἀπεράντου πόλεως, ἐώρτασα πλέον ἢ ἅπαξ αὐτόθι τὰ Χριστούγεννα.

Ἡ βροχὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν ἑορτῶν εἶναι ἀδιάλειπτος αὐτόθι· αἱ ὁδοὶ κάθυγροι μὲν ἀλλὰ πάντοτε ὀλίγον λασπώδεις ἕνεκα τῆς διὰ πλακῶν στρώσεώς των, ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἀεριόφωτος ἀναδίδουσιν ἀναλαμπήν τινα ἥτις διπλασιάζει τὰς ἐκ τῶν φανῶν ἀπορρεούσας ἀκτῖνας καὶ τὴν μελαγχολίαν τῶν ἑορτῶν τρέπουσιν εἰς ποιάν τινα εὐθυμίαν καὶ ζωηρότητα καὶ μάλιστα εἰς τὴν πόλιν ταύτην τῆς Ἰταλίας ἧς οἱ κάτοικοι ἀεννάως περιφέρονται εἰς τὰς ὁδοὺς ὡς οἱ μύρμηκες περὶ τὰς ἀποθήκας.

Τί παριστάνει λοιπὸν ἡ Νεάπολις κατὰ τὴν ἑσπέραν τῶν Χριστουγέννων; Ἕνα ἀκατάπαυστον πυροβολισμὸν, ἀρχόμενον περὶ λύχνων ἀφὰς καὶ μόλις λήγοντα τὴν αὐγὴν, ὅτε ἄρχονται αἱ ἐκκλησίαι σημαίνουσαι διὰ τὴν λειτουργίαν. Ἐκ πάντων τῶν παραθύρων καὶ ἐξωστῶν τῶν τετρωρόφων καὶ ἑπταορόφων παλατίων καὶ οἰκιῶν καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν θυρῶν τῶν ἐργοστασίων ρίπτονται κολοσσαῖα τρικατράκα εἰς τὰς ἀγυιὰς, ἅτινα βροντωδῶς ἐκπυρσοκροτοῦσιν. Ἡ κίνησις δὲ τοῦ λαοῦ καὶ τὰ ρεύματα τῶν ἁμαξῶν εἶναι τοιαῦτα, ὥστε καθεὶς ὡς μὴ ἔχων ὦτα δὲν ἀκούει τὴν πέριξ αὐτοῦ ἀένναον ἐκπυρσοκρότησιν καὶ τρέχει πάντοτε ἐμπρός.

Τοῦτο τὸ ἔθιμον τῶν ἐκπυρσοκροτήσεων ἀπεπειράθη πολλάκις νὰ καταργήσῃ ἡ κυβέρνησις ἐν Νεαπόλει· ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον. Οἱ μεσημβρινοὶ λαοὶ δὲν παραιτοῦνται εὐκόλως τῶν πατροπαραδότων αὐτῶν ἕξεων.

Ἐν ταῖς οἰκίαις γίνεται ὅ,τι καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ καθολικῇ κοινωνίᾳ· παρατεταμένα παιγνίδια μεταξὺ συγγενῶν καὶ φίλων, γλυκύσματα, ποτὰ, φιλοφρονήσεις, χοροὶ συνοδευόμενοι ὑπὸ κλειδοκυμβάλου· καὶ ταῦτα γίνονται μέχρι τῆς ὥρας, καθ' ἣν τελεῖται ἡ μεγάλη λιτανεία τοῦ Θείου Βρέφους, ὅτε ἐξέρχονται ἅπαντες ὅπως ἴδωσι τὸν νέον λυτρωτὴν τοῦ κόσμου καὶ συνοδεύσωσι τὴν λιτανείαν.

Ἐν Σικελίᾳ ἡ τελετὴ τῶν Χριστουγέννων ἔχει τι τὸ ποιητικὸν, τὸ βουκολικόν· εἶναι ἓν μέγα εἰδύλλιον. Ἐν Μεδιολάνοις τὰ Χριστούγεννα εἶναι ἑορτὴ ὅλως οἰκογενειακὴ, τελουμένη περὶ τὸ λεγόμενον Χριστουγεννιάτικον δένδρον, ἐξ οὗ κρέμανται δῶρα διὰ τὰ μικρὰ παιδία· καὶ δι' αὐτὰ τὰ πτωχὰ, ὧν κήδονται οἱ πεπολιτισμένοι ἐκεῖνοι λαοὶ, ἵνα διέλθωσι καὶ ταῦτα τὰς ἑορτὰς ὡς οἷόν τε ἀνθρωπινώτερον.

Ἐν Πανόρμῳ ἄδονται ᾄσματα ἀναγόμενα εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, σχεδὸν ὅπως συμβαίνει παρ' ἡμῖν ἐν Ἀνατολῇ, ᾄσματα γεγραμμένα εἰς τὸ σικελικὸν ἰδίωμα ὅπερ ἔχει τόσην σχέσιν πρὸς τὸ τοσκανικὸν, ὅσην ἡ σημερινὴ ἡμῶν γλῶσσα πρὸς τὴν τῆς Ἰλιάδος. Ἐν Μεσσήνῃ ἀκούεται πανταχοῦ ψάλλων ὁ ἄσκαυλος, ὅστις ἐνθυμίζει ἡμᾶς τοὺς περὶ τὴν Βηθλεὲμ ποιμένας, ἀπέναντι προσκυνηταρίου εἰκόνων, ἐν ᾧ ὑπάρχει ἡ κλασικὴ, οὕτως εἰπεῖν, Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ.

Ἐν ταῖς ἐκκλησίαις διεξάγεται ὡραιότατόν τι μονόπρακτον μελόδραμα, διάλογος ὀνομαζόμενος καὶ γλυκύτατα τετονισμένον ὑπό τινος ἐμπνευσμένου ὄντως μουσουργοῦ τῆς παρελθούσης ἐποχῆς, ὅπερ ψάλλεται ὑπὸ ἀοιδῶν, συνοδευούσης τῆς ὀρχήστρας εἰς ἀνάμνησιν τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ἔνθα δὲ παρευρίσκεται οὐ μόνον ὁ λαὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ κομψὸς λεγόμενος κόσμος ἀμφοτέρων τῶν φύλων, τερπόμενος ὑπὸ τῆς γλυκυτάτης μουσουργίας.

Ἡ λιτανεία τοῦ Θείου Βρέφους ἐν Μεσσήνῃ, ἥτις ἐξέρχεται τοῦ ναοῦ τὴν 4ην μετὰ τὸ μεσονύκτιον καὶ διαρκεῖ μέχρι τῶν $6\frac{1}{2}$ τῆς πρωΐας, εἶναι τι ἔκτακτον καὶ ἄξιον περιγραφῆς. Αἱ οἰκίαι ἅπασαι ἐν τῇ πόλει ταύτῃ δὲν ἔχουσι παράθυρα ἀλλ' ἐξώστας τοὐλάχιστον εἰς τὰ μέρη τὰ βλέποντα εἰς τὸν δημόσιον δρόμον. Ἂς φαντασθῇ λοιπὸν πᾶς τις, εἰς τὴν χειμερινὴν ταύτην ὥραν ἀπὸ τὰς ὁδοὺς ἐξ ὧν διέρχεται ἡ λιτανεία, (ἥτις συνίσταται εἰς ἕνα σεβαστὸν ἱερέα, κρατοῦντα εἰς τὴν ἀγκάλην κήρινον βρέφος ὑπὸ στέγασμα κρατούμενον ὑπὸ τέσσαρων εὐγενῶν, πλήθους ἱερέων ἀκολουθούντων, ἀπείρων φαναρίων, μουσικῆς καὶ ἀπείρου πλήθους λαοῦ)· ἂς φαντασθῇ τις, λέγομεν, εἰς τοὺς ἐξώστας τούτους, ἐστολισμένους ὑπὸ φανῶν καὶ λαμπτήρων τὰς οἰκογενείας πάσας τῆς πόλεως.

Τὸ ἄπειρον πλῆθος, ἡ συνώστισις περὶ τὸ Θεῖον Βρέφος, ὅπως πᾶς τις ἀξιωθῇ νὰ τὸ ἴδῃ καὶ τὸ ἀκολουθήσῃ, αἱ συγκεκινημέναι ἐν τοῖς ἐξώσταις ὄψεις, αἱ ἐκπυρσοκροτήσεις, αἱ ἀνακραυγαὶ τῶν παίδων, οἱ παιανισμοὶ τῆς πολυοργάνου

μουσικῆς, ἡ ἀναλαμπὴ τῶν φώτων κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν, ἀποτελοῦσιν ἓν ὅλον, ὅπερ ἁφαρπάζει τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν καὶ μεταφέρει εἰς ἄλλας σφαίρας καὶ ἀληθῆ τινα παράδεισον, οὗτινος λαμβάνομεν ἔννοιαν ἐντεῦθεν,—ἀφοῦ ὁ Χριστὸς τὸ ὁρίζει!—Ἓν Βρέφος κήρινον μιᾶς σπιθαμῆς, μετὰ 1892 χρόνους νὰ συγκινῇ, νὰ παρασύρῃ, νὰ ἐνθουσιάζῃ ἕως τὸ κατακόρυφον ὁλόκληρον λαόν, ὅστις δι' ὅλον τὸν κόσμον καὶ δι' 100 γαριβάλδας δὲν ἤθελεν ἀγρυπνήσῃ μίαν ὁλόκληρον χειμερινὴν νύκτα· τί ἄλλο σημαίνει τοῦτο, εἰμὴ ὅτι ὁ Θεὸς μόνος δύναται νὰ ἐφελκύσῃ τόσον πρὸς ἑαυτὸν τὸ πλάσμα του;

Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν οἱ Μεσσήνιοι συνειθίζουσιν, ὡς παντοῦ, φιλοδωρήματα μεταξύ των εἰς τὰς οἰκογενείας, σῦκα, καρύδια, λεπτοκάρυα, μανδαρίνια, γλυκύσματα καὶ τὰ παρόμοια.

Εἰς πλείστας οἰκογενείας κατασκευάζεται τὸ Σπήλαιον μὲ τοὺς ποιμένας, τοὺς Ἀγγέλους, τὸν Ἀστέρα, τοὺς Μάγους, τὸν ἅγιον Ἰωσὴφ, τὴν Παναγίαν, τὸν Χριστὸν βρέφος ἐπάνω εἰς τὰ ἄχυρα θερμαινόμενον ὑπὸ τῆς πνοῆς δύο ἀθώων ζώων, τοῦ βοῦ καὶ τοῦ ὄνου.

Ἐνθυμοῦμαι ὅτε ἐπεσκέφθην ἓν τῶν ἐξοχικῶν παλατίων τῶν Βουρβόνων ἄνω τῆς Σταβίας, ἓν δωμάτιον ἦτο πλήρης τοιούτων ἀντικειμένων πρὸς σύστασιν σπηλαίων διὰ τὰ Χριστούγεννα. Οἱ βασιλεῖς ἐκεῖνοι ἦσαν εὐλαβεῖς καὶ διὰ νὰ ἦναι τοιοῦτοι ἔχασαν τὴν βασιλείαν των· ἡ ἐποχὴ ἡμῶν ἀπαιτεῖ τραχύτητα, ὀλιγωρίαν περὶ τὰ θεῖα, ἐγωισμὸν καὶ ἀγυρτίαν.

Β.

GASTON DESCHAMPS

Η ΝΥΝ ΕΛΛΑΣ

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ)

(Συνέχεια).

Γεώργιος ὁ Α'. ἐνόησε κάλλιστα τὴν ψυχὴν τῶν ὑπηκόων του. Γινώσκει ὅτι οἱ Ἕλληνες μ' ὅλην τὴν ρητορικὴν καὶ τὰς χειρονομίας αὐτῶν δὲν ἐνθουσιῶσι τοσοῦτον εὐκόλως, ὅτι τὸ ὁμιλητικὸν καὶ ἐπιδεικτικὸν τοῦτο γένος κατὰ βάθος ἔχει μεγάλην δόσιν φρονήσεως καὶ περισκέψεως· ὅτι, παρὰ τὰ φαινόμενα, ἡ διανοητικὴ αὐτῶν ἰσορροπία σπανίως ταράσσεται ὑπὸ τῆς ἐκστάσεως, ὅτι τὸ θορυβῶδες αὐτῶν εἶναι ἄμειρον ἐσωτερικῆς ταραχῆς, καὶ ὅτι οἱ θερμακέφαλοι ῥήτορες τῶν ἀθηναϊκῶν καφενείων εἰσὶ μᾶλλον σοφισταὶ ἢ λυρικοὶ ποιηταί. Μετὰ σπανίας λεπτότητος ἐσκέφθη ὅτι θὰ ἦτο σκληρὸν νὰ προσβάλῃ δι' ἀκαίρου πολυτελείας τὴν ἀγαθὴν περὶ ἑαυτῶν ἰδέαν καὶ τὴν πρὸς τὴν ἰσότητα ἀγάπην αὐτῶν. Ὅτε ὅμως παρετήρησε μεταξὺ τοῦ ἀνευφημοῦντος αὐτὸν πλήθους πρὸ τῶν ἀνακτόρων τοὺς σπαρτιάτας ποιμένας φέροντας ὡς μόνην ἐνδυμασίαν ἐλεεινὸν διάτρητον μανδύαν, ἀπώλεσε πᾶσαν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἦ μεγαλοπρεπέστερος τῶν ἀπογόνων τούτων τοῦ Ἀγησιλάου. Ἰδοὺ διατί, ὅτε ἐπιστρέφει εἰς τὴν πρωτεύουσάν του ἐκ τῶν εἰς τὴν Εὐρώπην ταξειδίων αὐτοῦ φροντίζει πάντοτε νὰ τηλεγραφήσῃ ἐκ Κορίνθου εἰς τὸν πρωθυπουργὸν ὅπως ἀπαλλάξῃ τὸ ἐθνικὸν πυροβολικὸν τῶν πολυαρίθμων κανονιοβολισμῶν οὓς διατάσσουσιν οἱ κανονισμοί. Ὅτε ὅμως ἐφίσταται ἀνάγκη ν' ἀκουσθῇ ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ συμφωνίᾳ, ἐν ᾗ συνήθως καταπνίγεται ἡ φωνὴ τῶν μικρῶν καὶ ἀσθενῶν, τότε γινώσκει νὰ ἀφοπλίζῃ τοὺς κακῶς διατεθειμένους καὶ νὰ κατευνάζῃ τὴν αὐθάδειαν τῶν ὀψιπλούτων.

Ἐν συνόλῳ, διὰ τῆς περιεσκεμμένης, πολιτικῆς καὶ τῆς σωφροσύνης αὐτοῦ, ὡς καὶ διὰ μικρᾶς τινος δόσεως σκεπτικισμοῦ προστατευούσης αὐτὸν κατὰ τῆς ἑλληνικῆς εἰρωνείας, διότι οἱ Ἕλληνες ἀποστρέφονται τὰ ἄκρα καὶ εἰς αὐτὸ τὸ τοῦ φιλελληνισμοῦ κεφάλαιον, ὁ ξανθὸς καὶ κυανόφθαλμος οὗτος ἀνὴρ διηύθυνε καλῶς τὰς ὑποθέσεις τῶν μελαγχροινῶν καὶ μελανοφθάλμων οἵτινες τῷ ἐνεπιστεύθησαν τὰς τύχας αὐτῶν. Ηὔξησε κατὰ μικρὸν τὰς ἐπικρατείας αὐτοῦ καὶ ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ τὰς αὐξήσῃ ἔτι. Κατ' οὐδὲν ἔχει νὰ φθονήσῃ τοὺς γείτονάς του. Κάρολος ὁ τῆς Ρωμουνίας, ἀναγκάζεται συχνάκις νὰ περιορίζῃ ὀφοδρὰς στάσεις· ὁ σέρβος νικᾶται παρὰ τοῦ βουλγάρου διαπληκτίζεται μετὰ τῆς συζύγου του καὶ ἐν τέλει ἐγκαταλίπει τὰς ἡνίας τοῦ κράτους ἵνα ἀπέλθῃ εἰς συνάντησιν τῶν ἐν ἐξορίᾳ εὐθυμούντων βασιλέων· ὁ βούλγαρος νικᾷ μὲν τὸν σέρβον, ἀλλ' ἀναγκάζεται ὑπὸ τῆς Ρωσσίας ὡς ἁπλοῦς νομάρχης· ἕτερος βούλγαρος ἀναφαίνεται, ὅστις ἀγορεύει, τουφεκίζει, ἐξορίζει, χωρὶς ἡ κυριαρχία νὰ τῷ ἀναγνωρισθῇ οὐδὲ κἂν ὑπὸ τοῦ ἡμερολογίου Γόθα. Ὁ τοῦρκος φοβεῖται τὰ πάντα. Ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἄρχει ἡσύχως τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἱδρύει δυναστείαν, ἐξασφαλίζει τὸ μέλλον τῆς φυλῆς του, καὶ περιστοιχίζει τὸν θρόνον του ὑπὸ εὐρώστου καὶ ὡραίας οἰκογενείας, ἣν ὡς ἐκ τῶν χαρίτων αὐτῆς υἱοθέτησαν τὰ ἐξημερωμένα παλληκάρια.

Ὀλίγαι βασιλίδες εἰσὶ μᾶλλον ἠγαπημέναι καὶ σεβασταὶ τῆς βασιλίδος Ὄλγας· ἡ εὐεργετικότης ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν καλλονὴν αὐτῆς ὡς πρὸς τὸ γοητρον καὶ τὴν χάριν. Ὅλον τὸν χρόνον ἔστις ἀπομένει αὐτῇ ἐκ τῶν πρὸς τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ τὸ κράτος καθηκόντων, ἀφιεροῖ ἀφειδῶς εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῶν πτωχῶν. Ὁ «Εὐαγγελισμὸς», τὸ ἄριστον τῶν Ἀθηνῶν νοσοκομεῖον, εἶναι ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς. Συχνάκις μετέβαινεν αὐτόσε, ἐν εὐτυχεστέροις καιροῖς, μετὰ τῆς πρωτοτόκου αὐτῆς θυγατρὸς, τῆς πριγκηπίσσης Ἀλεξάνδρας· οἱ δὲ βλέποντες αὐτὰς ἐπανερχομένας εἰς τὰ ἀνάκτορα τὸ ἑσπέρας, τοσοῦτον εὐθύμους καὶ τοσοῦτον ὁμοίας ἀλλήλαις, ἠγνόουν τίς ἐκ τῶν δύο ἦν νεωτέρα.

Ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος ἀγαπῶσι τὸν οἰκογενειακὸν βίον καὶ ταὐτοχρόνως εἰσὶ κοινωνικώτατοι καὶ λίαν φιλόξενοι. Ἡ μεγίστη αὐτῶν τέρψις εἶναι νὰ μεταβαίνωσι τὴν Κυριακὴν ἐν συνοδείᾳ φίλων εἰς μικρὸν ἐξοχικὸν κῆπον εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ Πειραιῶς καὶ παρὰ τὸν τάφον τοῦ Θεμιστοκλέους. Ὅτε ἡ βασιλικὴ λέμβος φέρουσα ἐπὶ τῆς πρύμνης τὴν λευκὴν μετὰ κυανοῦ σταυροῦ σημαίαν διασχίζει τὸν λιμένα, τὰ ἀγγλικὰ πλοῖα παρατάττουσιν ἐπὶ τῆς γεφύρας τοὺς ἐρυθροὺς μετὰ λευκῶν καλυμμάτων ναύτας αὐτῶν, τὰ γαλλικὰ πλοῖα σαλπίζουσιν, αἱ δὲ μουσικαὶ ἀνακρούουσι δανικὸν ἆσμα τὸ εὐνοούμενον τοῦ βασιλέως.

(Ἕπεται συνέχεια)

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

ΣΠΟΥΔΑΖΟΥΣΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ

Αὐστριακὸν φύλλον δημοσιεύει ἐνδιαφέρουσαν τοῦ ἕλληνος καθηγητοῦ κ. Ρουσοπούλου διατριβὴν περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν προέβη ἡ τῆς Αὐστρίας αὐτοκράτειρα Ἐλισάβετ εἰς τὴν σπουδὴν τῆς νεοελληνικῆς.

Τὰ πρῶτα μαθήματα, λέγει, ἐδίδαξε κατὰ σύστασιν τοῦ αὐστριακοῦ πρόξένου Βαρσβὲργ ὁ ἐν Κερκύρᾳ καθηγητὴς Ρωμᾶνος. Βραδύτερον, ὅτε ἡ αὐτοκράτειρα, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ἀρχιπαιδαγωγοῦ βαρώνου Ρόπτσα ἐποίει ἐκδρομὰς ἀνὰ τὰς ἑλληνικὰς νήσους, ἐζητήθη ξεναγὸς, ὅπως ἐξηγῇ τὰ τῶν ἀρχαιοτήτων. Ὁ δικηγόρος Θερμογιάννης ἀνέλαβε τὸ τὸ ἔργον τοῦτο καὶ ἐδίδαξε κατόπιν τὴν αὐτοκράτειραν ἐπὶ ἐννέα μῆνας τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ, οὕτω δὲ ἐξοικειωθεῖσα πρὸς τὸ κοινὸν τοῦ λαοῦ ἰδίωμα ἠθέλησεν ἡ αὐτοκράτειρα καὶ τὴν γραφομένην γλῶσσαν νὰ ἐκμάθῃ· ἔνθεν καὶ εὐκαιρίας τυχούσης παρεκάλεσε τὴν τοῦ αὐλάρχου βαρώνου Περφὰλ σύζυγον, οὖσαν ἑλληνίδα τὸ γένος, νὰ συστήσῃ αὐτῇ διδάσκαλον τῆς γραγομένης γλώσσης. Ὁ βαρῶνος Περφὰλ ἔγραφε τῷ πενθερῷ αὐτοῦ, ὅστις καὶ συνέστησεν ἐμέ. Κατέβην κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ ἔτους 1889 εἰς τὸ ἀτμόπλοιον «Μιραμὰρ» εἰς Κέρκυραν, ὅπως διδάξω τὴν ὑψηλὴν δέσποιναν κατὰ τὸν χειμῶνα. Ἡ αὐτοκράτειρα ἐμάνθανε μετ' ἀξιοθαυμάστου ταχύτητος, πρόδηλον δὲ ἦν ὅτι τὰς προόδους αὐτῆς ὑπεστήριζεν οὐ μόνον ἡ ἰσχυρὰ θέλησις, ἀλλὰ καὶ ἡ πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν συμπάθεια. Τὸ μάθημα καθ' ἑκάστην διήρκει μίαν ὥραν, ἐγίνετο δὲ ἀκριβέστατα καὶ ὅτε ἐπλέομεν εἰς Μελίλιτην ἢ εἰς Τύνιδα. Κατὰ τὸν περίπατον ἑκάστοτε προὐβάλλετο φιλολογικὸν ζήτημα, ὅπερ ἐξητάζομεν καθ' ὅλας τὰς ἐπόψεις. Ἰδίᾳ τὰ λυρικὰ ποιήματα τοῦ Χριστοπούλου καὶ τὰ τοῦ Βαλαωρίτου ἀνεγίνωσκεν ἀσμένως ἡ αὐτοκράτειρα. Ὡσαύτως διήλθομεν καὶ τὴν Ὀδύσσειαν ἐν νεοελληνικῇ παραφράσει, ἐπορίσθη δὲ καὶ ὅσα ποιήματα τοῦ Χάινε ὑπάρχουσιν ἑλληνιστὶ μεταπεφρασμένα. Κατ' ἀρχὰς εἶχον συμβληθῇ μόνον δι' ἕνα χειμῶνα, ἠξιώθην ὅμως τῆς ἰδιαζούσης τιμῆς νὰ παραμείνω ὡς διδάσκαλος παρὰ τῇ Α. Μεγαλειότητι μέχρι τοῦ θέρους τοῦ 1891. Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἡ αὐτοκράτειρα τοσοῦτον ἐξέμαθε τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὥστε ἄνευ ξένης βοηθείας μετέφρασεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν τρία ἔργα τοῦ Σαικσπήρ, τὸν «Ἀμλέτον», τὸν «Λὴρ» καὶ τὴν «Θύελλαν». Ἐνδιαφέρει νὰ ἀναφέρω ὅτι ἡ ἀρχιδούκισσα Μαρία Βαλερία, ἐνῷ ἡ αὐτοκράτειρα κατὰ τοὺς περιπάτους συνδιελέγετο ἑλληνιστὶ τοσοῦτον προσφκειώθη τὰ στοιχεῖα τῆς γλώσσης, ὥστε ἠννόει τὰ πάντα. Ὁ αὐτοκράτωρ συχνάκις παρέστη εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ ἑλληνικοῦ μαθήματος καὶ παρηκολούθει μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος τὰς προόδους τῆς αὐτοκρατείρας».

Ἀξιοσημείωτον ὅτι ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ οἰκογενείᾳ τῆς Αὐστρίας τυγχάνει γενικὴ ἡ πρὸς τὴν γλωσσομάθειαν κλίσις, αὐτὸς δὲ ὁ αὐτοκράταρ Φραγκίσκος, πρὶν ἢ ἔτι ἀναβῇ τὸν θρόνον ἐφημίζετο διὰ τὴν εὐχέρειαν, μεθ' ἧς ὡμίλει πάσας τὰς ἐν τῇ μοναρχίᾳ γλώσσας. Ἄλλως ἡ αὐτοκράτειρα Ἐλισάβετ κατάγεται ἐκ τοῦ βαυαρικοῦ ἐκείνου οἴκου, ἐξ οὗ ἐβόθη τῇ Ἑλλάδι ὁ πρῶτος βασιλεύς, ὅστις καὶ παρὰ τὴν πικρίαν, ἣν ἐποτίσθη, διετέλεσεν ἀγαπῶν τὴν Ἑλλάδα, ζητήσας νὰ ταφῇ μετὰ τῆς φουστανέλλας. Εἴθε ἡ ἐκ συμπαθείας ἐκμάθησις καὶ εἰσαγωγὴ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὰ ἀνάκτορα τῆς Αὐστρίας, ἥτις δυστυχῶς οὐδέποτε παρέσχε δεῖγμα εὐμενείας τοῖς ἕλλησιν, νὰ συντελέσῃ πρὸς ἄρσιν τῆς περὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐπικρατούσης δυσμενοῦς θεωρίας, εὐκταῖον δὲ νὰ ἐπιδράσῃ ὁπωσδήποτε καὶ ἐπὶ τῆς ἀπέναντι τῶν ἑλλήνων αὐστριακῆς πολιτικῆς.

ΤΑ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Ρωσσίας·

Τὸ σπουδαιότερον ἀπασχολῆσαν τὴν πρωτεύουσαν ζήτημα ἦν ἡ παραίτησις τοῦ πολλοῦ ὑπουργοῦ Βεονεγράδσκη.

Οὗτος πρὸ τῶν φοβερῶν δαπανῶν τοῦ κράτους, αἵτινες ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ αὐξάνουσιν ἀνὰ τὴν ἀπέραντον καὶ ἀχανῆ ταύτην αὐτοκρατορίαν, ἰδίᾳ πρὸ τῶν πολλαπλῶν ἀναγκῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν τῆς κατασκευῆς νέων ὀχυρωμάτων καὶ συμπληρώσεως τοῦ δικτύου τῶν ρωσσικῶν στρατηγικῶν σιδηροδρόμων, ὧν ἄνευ ἡ ταχεῖα κινητοποίησις τοῦ στρατοῦ ἀδύνατός ἐστι, δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποκρύψῃ καὶ εἰλικρινῶς ἐξεφράσθη ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ρωσσίας βαίνουσι κατὰ κρημνῶν.

Τῇ ἐπαύριον, εὐθὺς ὡς ἀνεκοινώθησαν εἰς ἀνωτέρας σφαίρας οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν, ἐτάλησαν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ οἱ ἰατροὶ κκ. Κ. καὶ Β., οἵτινες ex officio ἐπεσκέφθησαν αὐτόν. Μετὰ πολλὰς λεπτότητας καὶ φιλοφρονήσεις, ἃς παρὰ τὴν μαθηματικὴν αὐτοῦ δεινότητα δὲν ἠδύνατο ὁ Βονεγράδσκης νὰ ἐννοήσῃ, οἱ ἰατροὶ ψαύοντες τὸν σφυγμὸν τοῦ ἐπιφανοῦς αὐτῶν πελάτου, ἀπεφάσισαν νὰ τηρήσῃ ἀπόλυτον ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀλλαγὴν κλίμακος ἐπέβαλον αὐτῷ ὡς ὅρον ἀπαραίτητον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὑγείας αὐτοῦ. Συνεβούλευσαν ὅθεν νὰ μεταβῇ εἰς Κριμαίαν, ὑπὸ εὐρανὸν κυανοῦν καὶ κλίμα θερμόν. Τῷ ὄντι τῇ ἐπιούσῃ ἀπῆλθεν ὁ Βισνεγράδσκη εἰς τὴν θελκτικὴν Γιάλταν.

Εἰς τὸν διάδοχον τοῦ Βίττε ἀφῆκε τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ὅλως κενόν.

Ὁ κ. Βίττε.—Εἶναι ὁ νεώτερος ὅλων τῶν ρώσσων ὑπουργῶν. Εἶναι μόλις 46 ἐτῶν. Ἡ ἄνοδος αὐτοῦ εἰς τόσῳ σπουδαίαν θέσιν δεικνύει μεταβολὴν εἰς τὰς διαθέσεις τῶν ἀνωτέρων σφαιρῶν. Ἄλλοτε μόνον ἡ εὔνοια ἀνύψου τινὰ εἰς τοιαύτας ὑψηλὰς θέσεις. Πρὸ 25 ἐτῶν ἀκριβῶς ἦν φοιτητὴς τῶν μαθηματικῶν ἐν Βαρσοβίᾳ, εἶτα ἐδίδαξεν, εἶτα εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν σιδηροδρόμων, μετὰ ταῦτα εἰς διαφόρους κλάδους τῶν ὑπουργείων, μέχρις οὗ νεώτατος σχετικῶς ἀνῆλθεν εἰς τὸ ἀνώτατον τῶν ἀξιωμάτων, τὸ ὑπουργικόν, κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς τὸ τῶν δημοσίων ἔργων καὶ νῦν εἰς τὸ τῶν οἰκονομικῶν.

Ἐν τῷ προγράμματι αὐτοῦ προβλέπεται αὔξησις φόρων ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς, ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, καὶ οὕτω καὶ τὰ διάφορα δημόσια ἔργα θὰ ἐξακολουθήσωσι καὶ ταὐτοχρόνως νὰ ὑποστηριχθῇ ἡ ἐγχώριος οἰνοποιΐα.—Ὡσαύτως καὶ ἄλλους φόρους θὰ ἐπιβάλλῃ, διότι ὁ Βίττε ἔχει ἀνάγκην μεγάλην πολλῶν ἑκατομμυρίων. Ἀλλὰ κοινῶς ἐπικρατοῦσα γνώμη εἶναι ὅτι θὰ ἀποτύχῃ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

(συνέχεια)

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Ἡ Β. Ἑλληνικὴ πρεσβεία λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν εὐμενῆ ἐξέτασιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Β. ὑπουργείου τὰ ἑπόμενα·

(μετάφρασις)

I.

Ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας, ἕλλην ὑπήκοος, ἐτελεύτησεν ἐν Βροσθενίῳ τὴν 20 Ἰουνίου 1856. Ἡ χρονολογία αὕτη εἶναι σπουδαία διότι καθορίζει τὴν ἐφαρμοστέαν νομοθεσίαν, ἥτις δὲν δύναται νὰ ἦ οὔτε τὸ ἐνισχύσαν Σύνταγμα, οὔτε ὁ Κώδηξ Κούζα, διότι ἀναμφισβητήτως ἡ κληρονομία ἐπήχθη ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ κώδηκος Καρατζᾶ, συμπληρουμένων τῶν ἐλλείψεων αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου. Κατὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ κατέλιπε μυστικὴν διαθήκην αὐτόγραφον φέρουσαν χρονολογίαν ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1860, δι' ἧς

1ον) ἐκληροδότησεν εἰς τὸν ἐξάδελφόν του Κωνσταντῖνον Ζάππαν τὴν κινητὴν αὐτοῦ περιουσίαν (ἐκτὸς εἰδικῶν κληροδοτημάτων) καὶ τὴν ἐπικαρπίαν τῆς ἀκινήτου,

2ον) κατέλιπε εἰς τὸ ἑλληνικὸν Κράτος τὴν ψιλὴν κυριότητα τῆς ἀκινήτου περιουσίας του, ὅπως διοικῆται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, ὡς καὶ τὴν πλήρη κυριότητα 400 μετοχῶν τῆς ἑταιρίας τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας καὶ ὑπεχρέωσε τὸν ρηθέντα ἐξάδελφόν του Κωνσταντῖνον νὰ οἰκοδομήσῃ τὸ κατάστημα τῶν Ὀλυμπίων,

3ον) κατέλιπε τῇ ρωμουνικῇ Ἀκαδημίᾳ τὸ γνωστὸν κληροδότημα,

4ον) κατέλιπε 30,000 γρ. εἰς τοὺς συγγενεῖς του, ὅσοι ἠδύναντο νὰ ἔχωσι δικαιώματα ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ,

5ον) διώρισε τὸν εἰρημένον Κωνσταντῖνον Ζάππαν ἐκτελεστὴν τῆς διαθήκης του καὶ ἀφῆκε καὶ διάφορα ἄλλα κληροδοτήματα.

II.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικὸν προξενικὸν δικαστήριον (εἶναι γνωστὸν ὅτι τότε καὶ μάλιστα πολὺ βραδύτερον ὑφίστατο ἐν Ρωμουνίᾳ νομίμως ἡ δικαιοδοσία τῶν προξενείων) διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 216 ἀποφάσεώς του ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1865 ἀνεγνώρισε τὴν ρηθεῖσαν διαθήκην τῆς 30 Νοεμβρίου 1860 κηρύξαν αὐτὴν κῦρος ἔχουσαν.

Τὴν 3 Ἰουλίου 1865 τὸ ἑλληνικὸν προξενεῖον ἀπεσφράγισε τὴν περιουσίαν Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ ἀνεγνώρισεν ἐκτελεστὴν τῆς διαθήκης τὸν Κωνσταντῖνον Ζάππαν.

Πρὸς δὲ, ἡ Α. Ε. ὁ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργὸς τὴν 14 Ἰουλίου 1865 διέταξε νὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ «Ρωμουνικῷ Μηνύτορι», ὅτι ὁ Κωνστ. Ζάππας ἔδει ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης τοῦ ἐξαδέλφου του Εὐαγγέλη, ἡ δὲ δημοσίευσις αὕτη ἐγένετο τῷ ὄντι μετὰ δύο ἡμέρας.

Τὴν 25 Μαΐου 1866, ἡ Α. Ε. ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ρωμουνίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2381 ἐγγράφου του πρὸς τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικὸν προξενεῖον (μὴ ὑπαρχούσης τότε πρεσβείας) ἀνεκοίνωσεν αὐτῷ ὅτι συνεννοήθη μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης ὅπως ἡ διακανόνισις τῆς περιουσίας Ζάππα ἀφεθῇ εἰς τὰς ἑλληνικὰς προξενικὰς ἀρχὰς, ὡς μόνας ἁρμοδίας διὰ τὴν κληρονομίαν ταύτην. (Ἴδε ἔγγραφα ὑπ' ἀριθ. 2381 ἀπὸ 25 Μαΐου καὶ 2783 ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1866 ἀποσταλέντα ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ρωμουνίας, πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης). Πρὸς τούτης ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3988 ἐγγράφου του ἀπὸ 19)31 Αὐγούστου 1866 πρὸς τὸ ἑλληνικὸν προξενεῖον ἐγνωστοποίησεν αὐτῷ ὅτι προὐκάλεσε διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης, ὅπως τὸ δικαστήριον Ἰλφὼβ παραιτηθῇ πάσης δικαιοδοσίας ἐπὶ τῆς ρηθείσης κληρονομίας. Πράγματι δὲ ἡ διαταγὴ αὕτη ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8412 ἐγγράφου τῆς 25 Αὐγούστου 1866 τῷ προέδρῳ τοῦ δικαστηρίου Ἰλφὼβ, καὶ ἐκοινοποιήθη εἰς τὸ ἑλληνικὸν προξενεῖον ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4269 ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1866 ἐγγράφου του.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω πράξεις τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως προσθετέον ὅτι τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ρωμουνικὸν ὑπουργεῖον διαβιβάζον ἐτησίως ἀπὸ τοῦ 1866 πρὸς τὸ γενικὸν προξενεῖον καὶ τὴν Β. πρεσβείαν τῆς Ἑλλάδος, ἅμα συνέστη αὕτη, ἔγγραφα φέροντα παραλαβῆς ἐξόφλησιν τοῦ εἰς τὴν ρωμουνικὴν Ἀκαδημίαν ἐτησίου κληροδοτήματος τοῦ μακαρίτου Εὐαγγέλη τοῦ πληρωνομένου κατ' ἀρχὰς διὰ τοῦ προξενείου, εἶτα δὲ διὰ τῆς πρεσβείας εἰς τὸ ρηθὲν ὑπουργεῖον, ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἀριθήλως ἀνεγνώρισε τὴν διαθήκην τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ἰδίως δὲ τὴν διάταξιν αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, πρὸς δὲ καὶ τὴν ὑπὸ τούτου κατοχήν, διότι παρὰ τοῦ κράτους τούτου ἔλαβε τὰς ἐτησίας δόσεις τοῦ κληροδοτήματος, ἀνεγνώρισε δὲ ὡσαύτως καὶ τὰς ἰδιότητας τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης καὶ ὡς ἐπικαρπωτοῦ. Ἐκ πάντων δὲ τῶν ἐτησίων τούτων ἐγγράφων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ρωμουνίας περιοριζόμεθα νὰ ἐπιστήσωμεν εἰδικῶς τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν δύο πρώτων ὑπ' ἀριθ. 167 ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1866 καὶ 201 ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1867, ἅτινα ἀναγνωρίζουσιν ὅτι τὸ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἐτήσιον δῶρον ἐκληροδοτήθη ἐκ τῆς προσόδου τῆς ἀκινήτου περιουσίας, καὶ ἅτινα μνημονεύουσι τὰς ἀξιεπαίνους πράξεις τοῦ διαθέτου, τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης πρὸς ἐκτέλεσιν ταύτης κλπ.

Μνηστέον πρὸς τούτοις τοῦ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου πρὸς τὸ ἑλληνικὸν προξενεῖον διαβιβασθέντος ὑπ' ἀριθ. 14,311 ἐγγράφου ἀπὸ 25 σεπτεμβρίου 1878 ὅπερ ἀναφέρει περὶ κληροδοτήματος, περὶ ἐκτελεστοῦ διαθήκης, περὶ ἐνιαυσίων χορηγιῶν αἵτινες δέον νὰ πληρώνωνται ἀκριβῶς κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ διαθέτου, καὶ ὅπερ (ἕνεκα βραδύτητος τῆς ἐτησίας δόσεως τοῦ 1878) ἀπαιτεῖ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ ὅρου τῆς διαθήκης, ἄλλως ἡ τοῦ διαθέτου θέλησις δὲν ἐκπληροῦται·

Ἄρα ἡ Β. ἑλληνικὴ πρεσβεία δι-

καιοῦται νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὸ ὅτι οὐ μόνον ἡ διαθήκη ἐξετελέσθη πάντοτε μέχρι τῆς σήμερον, οὐ μόνον τὸ ἑλληνικὸν κράτος διὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων ὑπεισῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς ἐκ διαθήκης κληρονομίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ἰδίᾳ δὲ τῶν 400 μετοχῶν, τοῦ μέρους ἐκ τῶν προσόδων τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ τοῦ ἀναγκαίου πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Καταστήματος τῶν Ὀλυμπίων (ἐκθέσεως), καὶ τὴν συντήρησιν τούτου, καθὼς καὶ τῶν ἀπαιτουμένων ποσῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐτησίου εἰς τὴν Ἀκαδημίαν κληροδοτήματος καὶ τῶν λοιπῶν κληροδοτημάτων, ἀλλ' ὅτι τὰ ἐπὶ τῆς εἰρημένης κληρονομίας καὶ νομῆς αὐτῆς δικαιώματα τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ἀνεγνωρίσθησαν πάντοτε ἀπὸ τοῦ 1865 μέχρι σήμερον, ἤτοι ἐπὶ 26 ἔτη ὑπὸ τοῦ ρωμουνικοῦ κράτους, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν διαληφθέντων ἐγγράφων καὶ ἄλλων πράξεων τῆς αὐτῆς φύσεως, ἃς περιττὸν θεωροῦμεν ν' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα.

III.

Περὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν κληροδοτημάτων, εἰς ἣν ἀνετέθη διὰ λογαριασμὸν τοῦ κράτους ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας Εὐαγγέλη Ζάππα, ἐξάγονται ἐκ τῶν ἀφορώντων αὐτὴν νόμων καὶ διατάξεων τὰ ἑξῆς·

1ον) Ὅτι ἡ ρηθεῖσα ἐπιτροπὴ χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ Β. διατάγματος τῆς 27 ἰανουαρίου 1837 ὅπερ ἐκδοθὲν ἐπὶ βασιλέως Ὄθωνος πρὸ τοῦ Ἑλλην. Συντάγματος ἔχει ἰσχὺν νόμου, καὶ ὅπερ ἵδρυσεν αὐτὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας».

2ον) Ὅτι τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα συλλαβόντος τὴν ἰδέαν δημοσίων ἀγώνων βιομηχανίας καὶ γεωργίας ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τὸ ὄνομα Ὀλύμπια ἀπὸ τοῦ 1858 ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ὄθωνος τὸ διάταγμα τῆς 17 αὐγούστου 1858 περὶ ἱδρύσεως τῶν «Ὀλυμπίων», δι' οὗ ἀνετέθη ἡ διεύθυνσις καὶ ἐποπτεία τῶν Ὀλυμπίων, ἅτινά εἰσιν ἀναμφισβητήτως θεσμὸς τοῦ κράτους, εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἐπιτροπὴν συστηθεῖσαν διὰ τοῦ νόμου τοῦ 1837, προστεθέντων τεσσάρων νέων μελῶν καὶ οὕτως ἡ ἐπιτροπὴ κατηρτίσθη πολυαριθμοτέρα.

3ον) Ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐδέχθη τὴν ἐκ διαθήκης καταληφθεῖσαν αὐτῇ κληρονομίαν τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα μετὰ τὸν θάνατόν του διὰ Διατάγματος τῆς 11 αὐγούστου 1865 καὶ ὅτι ἡ ἀποδοχὴ ἐπανελήφθη δι' ἄλλων μεταγενεστέρων νόμων καὶ διαταγμάτων. Ἑπομένως ἡ μνημονευομένη ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἐπιτροπή, χρονολογεῖται βεβαίως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1837 καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει διωργανώθη δριστικῶς καὶ πρὸς ὃν ἐπεδίωκε σκοπὸν ἀπὸ τοῦ 1858, ἤτοι δύο ἔτη πρὸ τῆς χρονολογίας τῆς διαθήκης καὶ 7 ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου του.

Πρὸς δὲ ἐκ τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἐπιτροπὴν ἐξάγεται ὅτι αὐτὴ θεωρητέα οὐ μόνον ὡς δημόσιον νομικὸν πρόσωπον δημιουργηθέν, ὀργανωθὲν καὶ ἐποπτευμένον ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, ἀλλὰ καὶ ὡς κλάδος τῆς διοικήσεως τοῦ κράτους τούτου.

Τῷ ὄντι τὸ α' ἄρθρον τοῦ διατάγματος τοῦ 1837 συνιστᾷ ἐπιτροπὴν δωδεμελῆ καλουμένην «Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας». Τὸ 6' ἄρθρον ἀναφέρει ὅτι τὰ μέλη αὐτῆς θὰ διορίζωνται παρὰ τοῦ βασιλέως, βασιλικῷ διατάγματι καὶ ὅτι θὰ λαμβάνωνται ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς κυβερνήσεως κλπ. Τὸ 7ον ἄρθρον ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ὁρίζῃ τὰ ἀπονεμητέα βραβεῖα, ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως καὶ ὅτι αἱ προτάσεις αὗται θὰ ὑποβάλλωνται τῷ βασιλεῖ· τὸ 13ον ἄρθρον ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θέλει συνεννοεῖσθαι μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν πρὸς ἐλάττωσιν τῶν τελωνειακῶν δασμῶν ὑπὲρ τῶν διακριθησομένων βιομηχάνων· τὸ 18ον ἄρθρον ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θὰ λαμβάνῃ τὰς διαταγὰς τοῦ βασιλέως διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν· τὸ 21ον ἄρθρον ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ ἐπίσημον ἀνταπόκρισιν μετὰ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους· τὸ 25ον ἄρθρον ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ προκαλῇ πιστώσεις τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ὡς ἀποτελούσας μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους, χωρὶς νὰ δύναταί τις ν' ἀρνηθῇ αὐτάς· καὶ τὸ 35ον ἄρθρον προστίθησιν ὅτι ὅταν βραδύτερον σχηματισθῇ ἰδιωτικὴ ἑταιρία πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν, (ἥτις οὐδέποτε συνέστη) τὰ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι καθήκοντα αὐτῆς μεταβιβασθήσονται εἰς τὴν εἰρημένην ἑταιρίαν.

(Ἕπεται τὸ τέλος.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ κλῆρος τῆς πρωτευούσης συνελθὼν ἐν τῷ λυκείῳ Λαζάρου καὶ συζητήσας τὸ νέον περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης του νομοσχέδιον ἐξέλεξεν ἐπιτροπὴν ἐντεταλμένην νὰ συντάξῃ ὑπόμνημα διαμαρτυρήσεως κατὰ τοῦ νομοσχεδίου.

Σήμερον περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν συνέρχεται ἐν τοῖς ἀνακτόροις ὑπουργικὸν συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ βασιλέως. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς θὰ καταλίπῃ τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ τὴν διεύθυνσιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ κράτους κατὰ τὴν ἀπουσίαν του.

Τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Λ. Καταρζῆ συνοδεύσοντος τὴν Α. Μ. τὸν βασιλέα εἰς Σιγμαρίγκεν, ἡ Α. Ε. ὁ κ. Π. Π. Κάρπ, ὑπουργὸς τῶν δημοσίων κτημάτων θ' ἀναλάβῃ προσωρινῶς τὴν προεδρείαν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Σπουδαίαν εἴδησιν ἀναγράφει ἡ ἀντιπολιτευομένη Patrie ἥτις ἂν ἀληθεύῃ θ' ἀλλάξῃ κατὰ πολὺ τὴν φυσιογνωμίαν τῆς βουλῆς. Κατὰ τὴν γαλλόφωνον συνάδελφον, πολλοὶ νέοι συντηρητικοὶ βουλευταὶ θ' ἀποσπασθῶσι τοῦ κόμματος ἵνα συναποτελέσωσιν ἀνεξάρτητον μερίδα καὶ λαμβάνοντες τὸ Timpul ὡς ὄργανον νὰ ἐπικρίνωσι τὰ νομοσχέδια τῆς Α. Ε. τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Λ. Καταρτζῆ. Οἱ νεαροὶ οὗτοι ἀποστάται τεθήσονται ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἐκ Βραΐλας βουλευτοῦ κ. Ν. Φιλιππέσκου. Ἡ εἴδησις αὕτη δὲν φαίνεται ἡμῖν ὅλως ἀπίθανος, διότι τὰ ὑπεράγαν συγκεντρωτικὰ νομοσχέδια τῶν κυβερνώντων ἦν ἀδύνατον νὰ μὴ προκαλέσωσιν ἀντίδρασιν ἐκ μέρους τῶν νεωτέρων πολιτευτῶν, οἵτινες καλῶς γινώσκουσιν ὅτι ὅπου πολλὴ ἰσχὺς καὶ ἔλλειψις ἐξελέγξεως ἐκεῖ καὶ καταχρήσεις καὶ διάφορα. Ἐκτὸς τούτου, ἡ πεῖρα ἐδίδαξε τοὺς ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ὅτι ἡ ἀληθὴς πρόοδος ἐπιτελεῖται οὐχὶ διὰ νομοσχεδίων ἀλλὰ διὰ τῆς γενικῆς τῶν ἠθῶν βελτιώσεως καὶ τῆς ἐπιχειρηματικότητος τοῦ ἀτόμου. Ἀλλὰ ἀκριβῶς τὴν τοιαύτην ἐπιχειρηματικότητα ἡ πληθὺς τῶν κυβερνητικῶν διατάξεων δεσμεύει καταδικάζουσα τὸ ἄτομον εἰς καταστρεπτικὴν δι' αὐτὸ καὶ τὸ ἔθνος ἀδράνειαν.

Ὁ ἐπίσημος Μυνήτωρ ἐδημοσίευσε χθὲς τὸν ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ψηφισθέντα νόμον περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἀπὸ τοῦ κεκανονισμένου χρονικοῦ διαστήματος ὑπηρεσίας ἐν τῷ στρατῷ πρὸς προβιβασμόν.

Χθὲς ἦλθε πρὸ τῶν δικαστηρίων τῶν ἐνόρκων ἡ δίκη τῆς ζηώσεως τῆς συντάξεως τῶν ἐφημερίδων. Οὐδενὸς τῶν ἐνοποιουμένων παρόντος, ὁ δημόσιος κατήγορος ἐζήτησεν ἀναβολήν.

Ἡ Α. Ε. ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς κ. Ἰάκωβος Λαχωβάρης ἐπεσκέψατο λεπτομερῶς τὴν ἀνωτέραν στρατιωτικὴν σχολήν.

Ἕνεκα τῆς ἀπὸ προχθὲς ἐνσκηψάσης βροχῆς ἡ τηλεγραφικὴ συγκοινωνία εἶχε διακοπῆ. Χάρις εἰς τὰ ὑπὸ τῆς διευθύνσεως ληφθέντα μέτρα ἡ συγκοινωνία ἀπεκατέστη πανταχοῦ. Μόνη ἡ γραμμὴ Βουκουρεστίου-Γιουργέβου εἶναι εἰσέτι διακεκομμένη, ἡ δὲ μετὰ τῆς Βουλγαρίας τηλεγραφικὴ συγκοινωνία γίνεται μέσον Καλαρασίου-Τσερναβόδας καὶ Βάρνης.

Ἡ κυκλοφορία ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς πρωτευούσης κατέστη δυσχερεστάτη, ἐνιαχοῦ δὲ πάντῃ ἀδύνατος διὰ τοὺς πεζούς. Δυστυχῶς ἡ μεγάλη τῆς πόλεως ἔκτασις θ' ἀπῄτει δεκαπλάσια τοῦ δήμου εἰσοδήματα ἵνα ἐγκαίρως λαμβάνωνται τὰ πρόσφορα μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν τῶν τοιούτων δυσχερειῶν. Οἱ πολλοὶ ἐλέγχουσι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐπὶ ἀμελείᾳ λέγοντες ὅτι ἐν Βιέννῃ τὴν χιόνα ἅμα καταπεσοῦσαν καθαίρουσι. Λησμονοῦσιν ὅμως ὅτι τὰ εἰσοδήματα τοῦ δήμου Βιέννης ἀνέρχονται εἰς πλέον τῶν 100 ἑκατομμυρίων φιορινίων, ἐνῷ τὰ τοῦ Βουκουρεστίου μόλις ἐξικνοῦνται εἰς 10 ἑκατομ. φράγκων. Ἡ ἀναλογία λοιπὸν τῶν εἰσοδημάτων εἶναι περίπου 1.23 ἐνῷ ἡ ἔκτασις τῶν δύο πόλεων εἶναι σχεδὸν ἡ αὐτή. Εἶναι ἄρα παράλογον νὰ ζητεῖται ἐν Βουκουρεστίῳ ὅ,τι γίνεται ἐν Βιέννῃ. Ἡ δημαρχία κάμνει ὅ,τι τὰ μέσα τῇ ἐπιτρέπουσιν. Αἱ περιοδικαὶ ὅμως δυσχέρειαι τῆς κυκλοφορίας θὰ μείνωσι δίκην χρονίου τῆς πόλεως νοσήματος, ἀφοῦ τολμᾷ νὰ καλύπτῃ τοσαύτην ἔκτασιν ἐνῷ τοσούτῳ γλίσχρα διαθέτει μέσα.

Ἐπίσης ἕνεκα τῆς βροχῆς οἱ φέροντες τὰ ἠλεκτρικὰ σύρματα πάσσαλοι κατέπεσαν μέχρι τῆς γεφύρας ἁγ. Ἐλευθερίου. Ὥστε οὔτε χθὲς εἴχομεν οὔτε ἀπόψε θὰ ἔχωμεν ἠλεκτρικὸν φῶς.

Προχθὲς καὶ χθὲς ἡ δημαρχία διένειμε βοηθήματα εἰς πλείστους ἀπόρους.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22 δεκεμβρίου.—Ὁ „Φιγαρὼ" καὶ ὁ „Γαλάτης" βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ ἀνεκάλυψε ἔγγραφα ἅπερ παρέχονται αὐτῇ ἐπαρκῆ τεκμήρια ὅπως δικαιολογήσῃ τὴν εἰς δίκην παραπομπὴν τεσσάρων νέων πολιτικῶν καὶ βουλευτικῶν προσώπων, ὧν εἷς ὑπουργὸς καὶ εἷς βουλανζερικός. Ἡ Cocarde ἀγγέλλει ὅτι θρυλλεῖται ἡ παραίτησις τῶν κ.κ. Ριβὼ καὶ Δεβέλ. Ὁ κ. Λουβὲ ἔδωκεν ἤδη τὴν ἑαυτοῦ παραίτησιν. Τὸ ἔνταλμα τοῦ 1)2 ἑκατομμυρίου ὅπερ ὁ ἀποθανὼν ὑπουργὸς Βὰρδ ἔλαβε ἐχρησιμοποιήθη ἐν μέρει ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Φλοκὲ εἰς ἐκλογικοὺς σκοπούς.

ΠΕΣΤΗ, 22.—Οὐδὲν κροῦσμα χολερικὸν ἐσημειώθη κατὰ τὰς τελευταίας τρεῖς ἡμέρας ἐν ὁλοκλήρῳ τῇ Οὐγγαρίᾳ.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 22.—Αἱ ὁδοὶ καλύπτονται ὑπὸ χιόνων· οἱ σιδηρόδρομοι πανταχοῦ διεκόπησαν· ἀδύνατος κατέστη ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ τῶν πραγματειῶν. Εὐάριθμοι οἱ ἐρχόμενοι ὁδοιπόροι.

ΒΙΕΝΝΗ, 22.—Ἀπὸ χθὲς ἄφθονος χιὼν πίπτει ἐν Βιέννῃ καὶ ἐν τοῖς πέριξ. Ἀγγέλλονται καταιγίδες ἐν Πέστῃ, Πρεσβούργῳ, Ὀδεμβούργῳ, Γρὰτς καὶ Τεργέστῃ. Ἡ διὰ πολλῶν ὁδῶν συγκοινωνία διεκόπη ἕνεκα τῶν χιόνων.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 22.—Ἕνεκα τῆς ἐπικρατούσης ἐν πολλοῖς κυβερνείοις ἐνδείας, ὁ Τσάρος διέταξε τὴν κατασκευὴν ὁδῶν καὶ σιδηροδρόμων ὅπως προμηθεύσῃ ἐργασίαν εἰς τοὺς ἐνδεεῖς.

— Ὁ αὐτοκράτωρ ἐδέξατο χθὲς εἰς ἀκρόασιν τὸν νέον πρεσβευτὴν τῆς Ρωμουνίας κ. Ἀλ. Καταρτζῆν.

ΣΟΦΙΑ, 22.—Ἡ πριγκήπισσα Κλημεντῖνα ἀνεχώρησε σήμερον εἰς Βιέννην.

ΝΕΩΤΕΡΑ

Κατὰ τὸν σημερινὸν Adeverul μεγάλαι καταβάλλονται προσπάθειαι ἀπὸ μέρους Ρωσσίας καὶ Γερμανίας πρὸς ἀποκατάστασιν ἑνὸς modus vivendi ὅπως ἐπαναληφθῶσιν αἱ σχέσεις Ρωμουνίας καὶ Ἑλλάδος.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ καταστήματος ὀπτικῶν ὀργάνων A. Menu & Comp. (Ὁδὸς Βικτόρια Ἀρθ. 88).

Τῇ 23 Δεκεμβρίου 1892

Μεσονύκτιον	—	0
7 ὥρας πρωΐας	+	2
Μεσημβρία	+	1
Ὕψος βαρομέτρου		755
Οὐρανός		χιωνόδης

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ
C Steriu & Comp.

19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.
Βουκουρέστιον, 23 Δεκεμβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 /. Δάν. Παγ.. (R. per.).	100.—
5 ,, χρεωλ. (,, amort.)	97.25
4 ,, ,, ,, ,, ,,	82.25
6 ,, Ὀμ.Κρατ. (Ob. de Stat)	101.—
5 ,, Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	94.25
5 ,, ,, ἀστικ.πίστ.(F.U)	89.25
6 ,, ,, ,, ,, ,,	100.—
7 ,, ,, ,, ,, ,,	102.—
5 ,, ,, ,, (Iaşi f.urb).	82.—
10/00 Δάν.τάμ.συν.(pens.)	275.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	88.50
,, ,, 5 ,, 1890.	90.50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ.	500	1650
Ἑταιρ. Dacia Rom.	200	412.—
,, Nationalā	200	415
Constr. şi lucr. publ.	250	113.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	101 95
Λονδίνου	25.36.—
Βερολίνου	124.50
Ἀμβέρσης	101.
Βιέννης	2.10.718
Λίρα ὀθωμανική	22 85

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΞΕΝΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Βιέννη, 22 10βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.58.—
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	313.—
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	119.25
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	120.60
,, ,, Παρισίων	47.92
,, ,, Βερολίνου ,,	59.25
,, ,, Amsterd. ,,	—.—
Παρίσιοι 22 10βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 ½ %	105.10
,, ,, 3 %	97 30
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5	100.—
Δάνειον Ἑλλην. 5	
Ὀθωμ. Τράπεζα	583.75
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	497.50
,, Lot turc.	—.—
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 13
,, ,, Βιέννης	205.75
,, ,, Ὀλανδίας	206.06
,, ,, Βερολίνου	122 25
Βερολῖνον 22 10βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R.	102.—
Νέα Ρουμουνικὴ Ῥέντα 4 %	82.40
,, amortis. 5 %	96.70
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	202.60
Δάνειον δημαρχείου	96 —
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου	—.—
,, ,, Παρισίων ὄψ.	—.—
,, ,, Ὀλλανδίας ,,	—.—
,, ,, Βιέννης	—.—
,, ,, Ἀμβέρσης	—.—

ΙΑΤΡΟΣ ΡΑΠΠΑΠΟΡΤ

Εἰδικὸς διὰ τὰ νοσήματα τῶν παίδων. Μετὰ πενταετῆ πεῖραν ἐν τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ νοσοκομείῳ τῶν παίδων ἐγκατέστη ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας ὑπ' ἀρθ. 2 οἰκίᾳ Στάϊνερ.

Δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς 4-ης μέχρι τῆς 6 ὥρας μ. μ.

ΠΕΤΡΟΥ ΛΟΤΙ

ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Καὶ ἀκουσίως συγκινοῦμαι ἐκ τῆς ἀνατολικῆς ταύτης χώρας, ἐκ τῆς χλιαρότητος τῆς ἑσπέρας, ἐκ τῶν ἀναμνήσεων παρελθούσης μέθης, ἐξ ὅλων τῶν ἀντικειμένων, πρὸς τὰ ὁποῖα δέον νὰ κατασταθῶ διὰ παντὸς ἀδιάφορος.

Δέκα ἔτη διὰ τὰς ἀνθρώπινας ψυχάς μας, ὧν ἡ ζωὴ εἶναι περίοδος καθ' ὑπερβολὴν παρατεταμένη!... Δέκα ἔτη ἀποχωρισμοῦ καὶ σιγῆς, τοῦτο οἱονεὶ σκάπτει ὀπὰς ἐν τῇ ἀναμνήσει, προξενεῖ ἀχρηστίαν τινά, παραδόξους ὥρας λήθης, σχεδὸν ἀρχὴν σκότους, ἔστω καὶ μεταξὺ ὄντων, ἅτινα ὑπερηγάπησαν ἄλληλα... Καὶ τὸ νὰ βεβαιωθῇ τις μόνον περὶ τούτου, εἶναι πικρὰ ἀπογοήτευσις...

Ἐνῷ ἐπῆλθεν ἐντελῶς τὸ σκότος, προσεγγίζομεν εἰς τὴν μεγάλην γέφυραν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐπιστρέφω εἰς Πέραν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

Γεῦμα οἱονδήποτε, παρὰ τὴν κοινὴν τράπεζαν, ἐν συνοδείᾳ διαφόρων περιηγητῶν, οὓς ἐγνώρισα χθὲς ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ Βάρνης ἀτμοπλοίου. Καὶ ἐπὶ μικρὸν γίνομαι ὅ,τι εἶναι πάντες οἱ περὶ ἐμέ, συνδιαλεγόμενος, μὲ τὴν μνήμην νεναρκωμένην, ἀναμιμνησκόμενος ἀμυδρῶς, ὅτι αὔριον τὴν πρωΐαν θὰ συναντηθῶ μετὰ τῆς ἐπιφόβου Χατιτζὲς καὶ θὰ μεταβῶ εἰς τὸ μνῆμα της.

Ἀλλά, ὀλίγον μετὰ τὸ γεῦμα ζητῶ ἵππον, ὅπως μεταβῶ εἰς τὰς τουρκικὰς συνοικίας· τοῦτο θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν ξενοδοχείων, παράλογον πρᾶγμα. «Νὰ μεταβῇ τις ἐκεῖ τὴν νύκτα, καὶ μάλιστα μόνος;» Ἐγώ, ὑπάγω, ἵνα ἐπανίδω, ἔστω καὶ ἐν τῷ σκότει, τὸν οἶκον τοῦ γηραιοῦ Ἀβεδδίν. τὸν οἶκον ἐκεῖνον, ἐν ᾧ βεβαίως ἀπέθανεν ἐκείνη καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου ἑσπέραν τινὰ σχεδὸν κρύφα, ἔγεινεν ἡ ἐκφορά της.

Πρῶτον διέρχομαι ταχέως τὰς ὁδοὺς τοῦ Γαλατᾶ, τὰς πλήρεις φώτων, κραυγῶν καὶ μουσικῆς· εἶτα, κατὰ τὸ ἔθιμον, σταματῶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἑνούσης τὰς δύο πόλεις γεφύρας, ἵνα ἀνάψωσι τὸν φανὸν μὲ τὸ ὁποῖον δρομεύς τις θὰ προηγεῖται ἐμοῦ κατὰ τὸν ἐπὶ τῆς ἑτέρας ἀκτῆς περίπατόν μου· μετὰ τὴν διάβασιν τῆς γεφύρας, ἰδοὺ ἐγὼ ἐν τῇ σκοτεινῇ κεκλεισμένῃ καὶ νεκρωμένῃ ἀπεράντῳ Πόλει. Ἐντὸς τῆς ἡμέρας, προσηλωμένος ἀλλαχοῦ, ἀμυδρῶς μακρόθεν τὴν διέκρινα καὶ μετὰ τὴν δεκαετίαν ταύτην, φθάνω, ἐν πλήρει νυκτὶ πάλιν, ὅπως κατὰ τὴν ἑσπέραν, καθ' ἣν μετέβην τὸ πρῶτον, ἐν ἐποχῇ ἑορτῆς Μπαϊραμίου.

Ἡ νὺξ εἶναι σκοτεινή, οἱ ἀστέρες ἄνευ πολλῆς λάμψεως. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐν τούτοις ἐξοικειοῦνται· κατορθῶ τέλος νὰ βλέπω καὶ ἄνευ κόπου ὡσεὶ ἀπεμακρύνθην χθὲς μόλις τῆς χώρας ταύτης· πορεύομαι ἐν τῷ λαβυρίνθῳ ἐκείνῳ, ἀναγνωρίζων κατὰ τὴν διάβασιν τὰ πεπαλαιωμένα κιγκλιδωτὰ παλάτια, τὰ ἐπικήδεια κιόσκια ἔνθα λυχνίσκοι φωτίζουσι μόλις τοὺς θόλους τῶν θαμβῶν καὶ σιγηλῶν τεμενῶν. Καὶ τὸ φῶς τοῦ τρέχοντος, τοῦ χορεύοντος πρὸ ἐμοῦ φανοῦ, μοὶ δεικνύει κατὰ γῆς καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ περιπάτου μου φαιοὺς σωρούς, οἵτινες εἶναι ἀποκεκοιμημένοι κύνες.

Προχωρῶ μετὰ ταχύτητος, διότι ἡ νὺξ εἶναι βαθεῖα καὶ ὁ οἶκος τοῦ Ἀβεδδὶν ἀπέχει πολὺ ἀκόμη.

Εἰς γωνίαν ρύμης, παρουσιάζεται τέλος πρὸ ἐμοῦ ἡ μεγάλη ἔρημος πλατεῖα Μεχμὲτ-Φετὶχ, περιβαλλομένη διὰ σειρᾶς θόλων πενθίμων, ἐχόντων τὴν λευκότητα νεκρικοῦ σαβάνου. Προσεγγίζω εἰς τὸν σκοπόν μου· ἰδοὺ φθάνω σχεδόν. Διέρχομαι λοξῶς τὴν πλατεῖαν, ἀκούων ἠχοῦντα πλειότερον ἔτι τὰ πέταλα ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου καὶ ἐξεγείροντα πανταχοῦ ἐπικηδείους ἀντηχήσεις. Εἶτα βυθίζομαι ἐκ νέου εἰς τὸ σκότος στενωποῦ τινος, ἐκεῖθεν δέ, πολὺ πλησίον, θὰ μοὶ ἐμφανισθῇ ὁ παλαιὸς ξύλινος οἶκος, ὁ ὑψηλὸς καὶ τεθλιμμένος, καὶ διὰ βαθέος ἐρυθροῦ χρώματος βεβαμμένος, μὲ τὰς ἐξεχούσας παραστάδας τῶν παραθύρων του ἐπὶ τῶν ὁποίων ἦσαν ἐζωγραφημέναι χρυσαλίδες κίτριναι καὶ λείρια κυανᾶ.

Οὐδέποτε βλέπει τις ἐν τῇ συνοικίᾳ ταύτῃ ἕνα κἂν διαβάτην, οὐδὲ θύραν ἀνοικτήν· οὐδέποτε ἡ ἐλαχίστη κίνησις, οὐδὲ τὸ μᾶλλον ἀμυδρὸν φῶς. Ἐβράδυνα τὸ βῆμα τοῦ ἵππου καὶ διὰ τοῦ φανοῦ τοῦ προπορευομένου δρομέως φωτίζονται οἱ πεπαλαιωμένοι τοῖχοι, τὰ κάτω μέρη τῶν μὲ τὰς ἀδιαπεράστους κιγκλίδας παλαιῶν ἐξωστῶν, ἵνα μὴ πλανηθῶ κατὰ τὴν ἐπάνοδον. Ἀλλ' αἴφνης, μηδὲν πλέον πρὸ ἐμοῦ! Ἀόριστόν τι κενὸν ἐσπαρμένον διὰ λίθων πεπτωκότων, μὲ μαυρισμένας δοκοὺς καὶ ὁ ἵππος μου προσκρούει εἰς ἐρείπια...

Ἡ πυρκαϊὰ ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμά της· μία ἐκ τῶν μεγάλων πυρκαϊῶν, αἵτινες καίουσιν ὁλοκλήρους συνοικίας κατέστρεψε τὰ πάντα. «Τοῦτο συνέβη κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα, μοὶ λέγει ὁ δρομεύς μου, κινῶν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὸν φανὸν αὐτοῦ, ἵνα διακρίνω κάλλιον τὴν ἐρήμωσιν ἐκείνην. Δὲν ἀνευρίσκει τις οὐδ' ἴχνος ὁδοῦ· ἀπὸ ἀποστάσεως τριακοσίων ἢ τετρακοσίων μέτρων βλέπει τις μόνον ἐρείπια. Λοιπὸν τετέλεσται! ὁ οἶκος ἐν ᾧ ἡ Ἀζιαδὲ ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμούς της ἀπετεφρώθη ὑπὸ τῶν φλογῶν... Ἀναγκαζόμεθα ἕνεκα τῶν ἐρειπίων τούτων νὰ ἐπιστρέψωμεν..

Καὶ ἐπανέρχομαι διὰ τυχαίας ὁδοῦ ἐν πλήρει νυκτί...

Ὁ μέγας ἐκεῖνος σωρὸς ἐρειπίων... ὄχι, δὲν εἶχον βεβαίως προΐδει τοῦτο· ἡ καταστροφὴ ὑπερβαίνει ὅ,τι ἠδυνάμην νὰ φαντασθῶ· Δὲν ὑπέθετον ὅτι διετήρουν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τόσην συμπάθειαν πρὸς τὴν σκοτεινὴν ἐκείνην συνοικίαν, ἀλλ' ἐφανταζόμην ἀναμφιβόλως, ἀφοῦ ὑπῆρχεν ἤδη πρὸ αἰώνων, ὅτι θὰ ἐσώζετο ἀκόμη, τοὐλάχιστον ἐφ' ὅσον χρόνον θὰ ἔζων καὶ ἐγώ· καὶ ἰδοὺ ὅτι σήμερον αἰσθάνομαι νέαν θλίψιν, διαλογιζόμενος ὅτι οὐδέποτε πλέον θὰ δυνηθῶ νὰ περιπλανηθῶ ἀνὰ τὴν ὁδὸν ταύτην, ἥτις ἦτο ἰδική της ὁδός, ὑπὸ τοὺς ὑψηλοὺς κιγκλιδωτοὺς ἐξώστας τοῦ οἴκου, ἐν ᾧ διῆλθε τὸ ἥμισυ μέρος τοῦ βίου αὐτῆς.

Ἀπομακρυνόμενος δὲν παρατηρῶ πλέον, καὶ πάσχω ἐνδομύχως ἐξ ἀποκλειστικοῦ τινος καὶ βαθυτάτου ἀπελπισμοῦ, ἀπελπισμοῦ ἄνευ ἐπανορθώσεως, ἄνευ θελγήτρου, ἀλγεινοῦ δὲ μόνον. Ἡ ἀνάμνησις αὐτῆς, ἡ ὑπ' αὐτῆς προξενηθεῖσα θλῖψις καὶ ἡ μεγίστη τύψις τοῦ συνειδότος, μὲ πιέζουσιν ὡς βαρύτατος πένθιμος μανδύας· τὴν στιγμὴν ταύτην κυριεύομαι ἐντελῶς ὑπὸ τῆς θλιβερᾶς ταύτης ἐντυπώσεως. Ἀλλ' οὐχὶ ὀλιγώτερον μὲ ἀπελπίζει ἡ παγετώδης αὕτη ἐρώτησις: Εἰς τί θὰ χρησιμεύσῃ ὅ,τι θὰ πράξω αὔριον; Ὁποῖον παιδικὸν δέλεασμα ἡ πρὸς τὸν τάφον της ἐπίσκεψίς μου! Μὴ θὰ γνωρίσῃ ἐκείνη ὅτι ἐπανῆλθον; Μὴ θὰ αἰσθανθῇ τὸν ἀσπασμόν, ὃν θὰ θέσω ἐπὶ τοῦ χώματος τοῦ καλύπτοντος λείψανον ὅπερ ἦτο τὸ σῶμά της; Ὦ! πικρὰ καὶ ἀνεπανόρθωτος θλῖψις! οὐδέποτε, οὐδέποτε πλέον νὰ δυνηθῶ ν' ἀνταλλάξω μετ' αὐτῆς οὐδὲ μίαν σκέψιν!

(ἀκολουθεῖ).

„NAŢIONALA“
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ-ὅλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περι-πτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγά-ρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνει ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλα	Μ. Καντιανίδης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γονατὸς
Γιουργέβῳ	Ι. Ἀλιμπέρτη	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Κ. Μοσχάκη
Κοράμπιᾳ	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσᾳ	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸδ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπούλ	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Ἐν Ρωσσίᾳ ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ καὶ τὸ ἐν Κισνοβίῳ „Ἀδελφοὶ Συναδινοί

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΟΛΙΓΟΝ ΚΕΡΔΟΣ

Ὅσοι ἀκόμη δὲν τὸ ξεύρουν
Ἂς τὸ μάθουν μιὰ φορά,
Καὶ μὲ τὸ τραμβάϊ ἂς ἔλθουν
Νὰ ψωνίσουν εὐθυνά.
Ὑποδήματα δι' ἄνδρας
Διὰ Κυρίας καὶ παδιά
Βγάζω 'ς τὸ Ἐργοστάσιό μου
Καὶ Σιοσόνια στερεά.
Μὲ σιεβρὼ διὰ τὰς Κυρίας
Μὲ φράγκα δέκα ἑπτά.
Καὶ μὲ χαμηλὸ τακοῦνι
Δεκαπέντε μοναχά.
Ἂν θέλετε μὲ τομαράκι
Μὲ δέκα φράγκα τὰ πωλῶ
Καὶ εἰς συναγωνισμὸ μεγάλο.
Τὸν καθένα προκαλῶ.
Δέχομαι παραγγελίας
Μὲ τὰς ἄνωθι τιμὰς
Καὶ ἀπέναντι δὲν πέρνω·
Ἂν σ' ἀρέσῃ τὸ βκστᾶς.
Κι' ἂν κανεὶς δαργιέται νὰ 'λθῃ!
Ἂς μοῦ κάμῃ μιὰ γραφὴ
Ἕνα μου ἄνθρωπον νὰ στείλω
Γιὰ νὰ συνεννοηθῇ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐργοστασίου ὑποδημάτων ἐν Βουκουρεστίῳ *Calea Călăraşilor* 115.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

STRADA SOARE-UI

(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΕΙΣ

ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΑΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΛΑΝΟΛΙΝΑ ΚΡΕΜΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ ΛΑΝΟΛΙΝΑ

Τοῦ ἐργοστασίου ΛΑΝΟΛΙΝΑ, **Martinikenfelde**, ἐγγὺς τοῦ Βερολίνου.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς περιποίησιν τοῦ δέρματος.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς τήρησιν καθαρὰν καὶ ἐπούλωσιν τῶν δερματικῶν πληγῶν.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς διατήρησιν τοῦ δέρματος, ἰδίως διὰ τὰ **ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ.**

Ἐντὸς σωλήνων ἀνὰ 60 μπάνια. — Κουτίων ἐκ τενεκέ, ἀνὰ 30 καὶ 20 μπάνια μετὰ τοῦ σήματος τοῦ ἀνωτέρω ἐργοστασίου, πωλεῖται σχεδὸν εἰς πάντα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.
Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τὴν Ρωμουνίαν *H. S. DURAN* ἐν Βουκουρεστίῳ.
ὁδὸς **Smârdan, No. 2**

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐ-πισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

UNIRE

Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινι-σθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνι-στᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἐλλη-νοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθυμίᾳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμαῖς μετρίαις

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ H.S.DURAN ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ

Ὁδὸς Smârdan 2. ← ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ → Ὁδὸς Smârdan 2

ΜΥΛΟΙ.-- ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΦΩΣ
ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΙ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ

ΑΘΟΡΥΒΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ
ΔΙ' ΑΤΜΟΥ, ΑΕΡΙΟΥ, ΘΕΡΜΟΥ ΑΕΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΤΩΝ ΛΥΧΝΩΝ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ἐκ τῶν ΣΤΕΡΕΟΤΑΤΩΝ — H.S.DURAN — ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ
ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
Iancu Constantinescu
ἐν τῇ ὁδῷ Σελάρι.

Τὸ μόνον ρωμουνικὸν τοῦτο κατάστημα ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων διακρίνεται διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀρίστην ποιότητα τῶν ὑ-φασμάτων, τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν μηδένα ἐπιδεχο-μένην διαγωνισμὸν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν αὐ-τοῦ. Συνιστῶμεν τὸ εὐσυνείδητον τοῦτο κα-τάστημα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐνδυθῶσι κομψῶς στερεῶς καὶ εὐθυνά.

— ΟΔΟΣ SORELUI ΑΡΘ. 2. (Curtea Veche)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ
ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ ΚΑΛΑΠΟΔΙΩΝ
ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣ
ἐν τῇ Παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων τοῦ 1889.
ΑΝΑΔΕΧΕΤΑΙ
τὴν κατασκευὴν παντὸς εἴδους καλαποδίων
(ΚΟΜΨΟΤΗΣ, ΕΥΘΗΝΕΙΑ)

NEVRALGIELE
1420
Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usurează şi vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele, Gastralgia, Sciatica, Afecţiunile reumatismale acute* şi *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remedii.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineaţă, unul la dejun, şi unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simţit vr'o uşurare, va lua 4 hapuri a doua ḑi: 2 dimineaţa, unul la dejun, si unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe ḑi.

A se cere : Les Véritables Pilules Moussette *de* **CLIN & Cie, de PARIS,** *cari se potŭ gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛ. καὶ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
ΓΕΡΑΡΔΟΥ
ΠΕΥΤΟΠΑΖΑΡΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Συνιστᾶται διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἐν αὐτῷ βιβλίων, τὴν ἐντέλειαν τῆς βιβλιο-δεσίας αὐτοῦ καὶ τὴν μετριότητα τῶν τιμῶν.

DRAGÉES de Fer Rabuteau

Laureatul Institutului de Franţa. — Premiu de ... rapeutica.

Intrebuinţarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe **sciinţa.**

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în **casurile** de *Chlorosă, Anemie, Culori palide, Perderi de Sânge, Debilitate, Slăbiciune, Convalescenţă, Slabiciunea copiilor, Lipsa şi Alteraţiunea sângelui,* în urma ostenelilor şi nedórmirilor, şi excesurilor de tóte feluri. A lua 4-6 drageuri pe ḑi.

Nici Constipaţiune, nici Diarrhee, Assimilare completă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ înghiti drageuri. Un paharuţ la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul întrebuinţarei detaliat însoţeşte fie-care Flacon.

A se cere : **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie, de PARIS,** *care se póte gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*
1449

1873

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Ῥωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρδ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός.

ΤΙΜΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ α. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ περὶ δημοσιεύσεων στελλόμενα ἐγγράφως δὲν ἐπι-στρέφονται.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
14 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 14
1892

Τυπο-Λιθογραφεῖον „Σύλλογοι“ Ὁδὸς Κοβάτσι ἀριθ. 14.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ δ'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ⊠ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI"—Bucarest.

Βουκουρέστιον, 14 Ἰανουαρίου 1893

ΕΛΛΗΝ. ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐν προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ, ὡς καὶ ἐν προγενεστέροις, ἐμεμφόμεθα τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου, ὡς ἐνδιατρίβοντος μὲν περὶ τὰ ἀσήμαντα, ὀλιγωροῦντος δὲ τῶν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου κινδυνευόντων ἐθνικῶν ζητημάτων, τῆς ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ βασιλείου ἐθνικῆς ἡμῶν ζωῆς, ἣν ἀπό τινων ἐτῶν παντὶ τρόπῳ καὶ πᾶσι παρανόμοις μέσοις καταδιώκει ἡ τοῦ μισελληνισμοῦ πολυκέφαλος ὕδρα, καθ' ἧς δ' ὁ ἐκτὸς τοῦ βασιλείου ἑλληνικὸς τύπος οὐδὲν σχεδὸν δύναται, ἅτε ἐξ ἑνὸς μὲν δεσμευόμενος ὑπὸ τῆς κατὰ τόπους λογοκρισίας, ἐξ ἄλλου δὲ μὴ εἰσακουόμενος ὑπὸ τῶν περὶ ἄλλα κατὰ δυστυχίαν τυρβαζόντων ἀθηναίων αὐτῶν συναδέλφων. Καὶ ὅμως ὁπόσα ζητήματα ζωτικώτατα διὰ τὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καταδυναστευόμενον καὶ ταλαιπωρούμενον ἑλληνισμὸν ἀναμένουσιν ὑπτίαις χερσὶ καὶ μετὰ δακρύων ἀπονοίας τὴν ἀρωγὴν τῶν ἰθυνόντων τὸ ἑλληνικὸν κράτος! Τίς τῶν ἐν Ἀθήναις δημοσιογραφούντων σκέπτεται ἀπό τινων ἐτῶν τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἠπείρῳ ἐν μέσῳ τόσων κινδύνων καὶ σκευωριῶν παλαίοντας ἵνα ζήσωσιν μακεδόνας ἡμῶν ἀδελφοὺς, ὧν τὴν ὕπαρξιν παντοιοτρόπως πρὸς τὸ ἑαυτῶν συμφέρον ἐπιβουλεύονται οἱ ξένοι; Τίς τῶν ἐν Ἀθήναις πολιτευομένων ἀνελογίσθη ποτὲ τὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἑλληνικὸν πληθυσμὸν, τὸν τοσαῦτα δεινὰ ἑκάστοτε ὑφιστάμενον ὅπως σώσῃ ἑαυτὸν ἐκ μυρίων ὅσων κινδύνων! Τίς ἐσκέφθη τὸν βυζάντιον ἕλληνα; τίς τὸν θρᾶκα κλ. κλ.;

Οὐδείς! ὁλόκληρος ὁ τύπος τυρβάζει περὶ τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα, οὕτω δὲ κατηντήσαμεν ν' ἀποβλέπωμεν οἱ ἐκτὸς εἰς ἑαυτοὺς ἐν ἀπονοίᾳ, εἰ καὶ—ὡς προδήλως καταδεικνύει ἐν τῇ περὶ Ἑλλάδος μελέτῃ αὐτοῦ ὁ τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν πανεπιστημίου καθηγητὴς κ. Π. Καρολίδης—„μόνη ἐλπὶς καὶ προσδοκία τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ μόνη δύναμις τοῦ πολιτικοῦ μεγαλείου μένει τὸ ἐλεύθερον κράτος. Καὶ τὸ μέρος, ὅπερ μέλλει νὰ λάβῃ τοῦτο ἐν τῇ ἐγγύτατα ἀνελιχθησομένῃ ἱστορίᾳ τῆς Ἀνατολῆς, θέλει ἀσκήσει ὁριστικὴν ροπὴν ἐπὶ τὰς τύχας τοῦ ὅλου ἑλληνισμοῦ. Ἡ τύχη τοῦ ἑλληνισμοῦ κεῖται νῦν ὅσον οὐδέποτε ἐν ταῖς χερσὶ τῶν κυβερνητῶν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου".

Ἀλλ' εὐτυχῶς ἐν τῷ συρφετῷ ἐκείνῳ τῆς ὕβρεως καὶ περιφρονήσεως πρὸς πᾶν ἱερὸν καὶ ἐθνικὸν, ὑπάρχουσιν ἔτι—οἱονεὶ λείψανα ναυαγίου—καὶ εὐγενεῖς ἑλληνικαὶ ψυχαὶ κηδόμεναι καὶ τῶν ἔξω ἑλλήνων, ὧν ἡ εὐημερία ἔσται ποτε ἡ κυριωτάτη εὐημερία τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου. Ἐν ταῖς εὐγενέσι ταύταις ψυχαῖς εἴδομεν μετὰ πολλοῦ γήθους ἐπ' ἐσχάτων κατατασσόμενον τὸν κ. Νικ. Δ. Λεβίδην, ἀρχαῖον δημοσιογράφον, ὅστις, δι' ἐμβριθοῦς μελέτης περὶ τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλληνικῶν μοναστηριακῶν κτημάτων ἐν τοῖς „Καιροῖς" δημοσιευθείσης, ὑπέμνησε βροντώδει τῇ φωνῇ τοῖς διέπουσι τὸ ἑλληνικὸν κράτος τὰ πρὸς τὸν ἔξω ἑλληνισμὸν μέγιστα αὐτῶν καθήκοντα.

Ὁ κ. Λεβίδης ἔρχεται σήμερον δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὴν συνάδελφον „Παλιγγενεσίαν" πραγματευόμενος τὸ αὐτὸ ὑψηλὸν θέμα, ὅπερ καὶ ὡς ἐπιβεβαίωσιν τῶν ὅσα κατ' ἐπανάληψιν ἐγράψαμεν δημοσιεύομεν ὧδε, εὐχαριστοῦντες τῷ δημοσιογράφῳ διότι, ἐν μέσῳ τῆς τύρβης ἐκείνης τῶν ἀλληλοσπαραγμῶν, ὑψοῖ φωνὴν ὑπὲρ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους.

«Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη—λέγει—τὸ ἐθνικὸν φρόνημα πρὸς τὰ πέραν τῶν συνόρων μεγάλα καὶ ἱερὰ ἡμῶν συμφέροντα παντελῶς ἀπεκοιμήθη. Καὶ δὲν σκοπῶ μὲν ἐνταῦθα νὰ ἀνεύρω καὶ καταδείξω τὰς αἰτίας τῆς οὕτω πράγματι ἐχούσης καταστάσεως, ἐξ ἧς ἡ ἑνότης τοῦ ἑλληνισμοῦ κινδυνεύει. Ἀλλ' ὁ ἐπ' ἐσχάτων κατά τε τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν κεκηρυγμένος πλέον διωγμὸς ἐν χώραις καθαρῶς Ἑλληνικαῖς, οἷαι ἡ Μακεδονία καὶ ἡ Θράκη, καὶ παρὰ Προπαγανδῶν ποικίλων, διὰ τί δὲν ἐξεγείρει τοὐλάχιστον τοῦ τύπου τὴν γενναίαν καὶ ἐλευθέραν ψυχὴν, πρὸς συστηματικὴν ὅμως θερμουργὸν καὶ ἀποτελεσματικὴν δρᾶσιν;

Ὑμεῖς οἱ δημοσιογράφοι, τιθέμενοι κατὰ μέρος, ὡς πρὸς τοῦτο, πᾶσαν διαίρεσιν πολιτικὴν, ἀποτελέσατε Συνεταιρισμὸν, καὶ καταλάβετε πρωτοβούλως τὴν ὡραίαν σημαίαν Ἑλληνικῆς πλέον ἐκεῖ Προπαγάνδας, πρὸς διάσωσιν τῆς ἀπειλουμένης καὶ κινδυνευούσης ἑλληνικῆς φυλῆς.

Πῶς; Τίσι μέσοις; Καὶ ὑπὸ τίνα ὀργανισμόν; Ταῦτα πάντα εἰσὶ λεπτομέρειαι, μὴ δυνάμεναι βεβαίως νὰ ἐκτεθῶσιν ἐνταῦθα.

Ἂν ὅμως ἄλλοθεν ἐλπίζητε, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ φρονῶ ἐκ μικρᾶς τινος πείρας, ἣν ἀπέκτησα, ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀδιαλείπτως πολιτευόμενος, ὅτι ἴσως θέλετε ἀναμείνει ἀκόμη ἐπὶ πολύ ....»

Ὁ κ. Λεβίδης ἔχει δίκαιον!

ΔΙΠΛΗ ΚΑΙ ΤΡΙΠΛΗ

Τὸ Petit Journal ὁμιλοῦν διὰ μακρῶν περὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρτι λῆξαν 1892 τελεσθέντων καὶ ἰδίως περὶ τῶν προόδων τῶν δύο συμμαχιῶν, ἐξάγει ἐν μετριοπαθείᾳ καὶ ἐμβριθείᾳ τὰ ἑξῆς περισπούδαστα συμπεράσματα·

„Εἶναι δυσχερὲς νὰ χαρακτηρισθῇ τὸ ἔτος τοῦτο, διότι ἀπετέλεσε μὲν μεταβατικὴν περίοδον καθ' ἣν ἐπεδιώχθη ἡ ἐπιτέλεσις ἔργων, ὧν ἡ ἔναρξις ἐγένετο πρὸ τοῦ ἔτους τούτου, οὐδὲν δ' ἐπετέλεσεν ὁριστικῶς, οὔτε καθιέρωσε τελειωτικῶς. Ἀλλ' εἴ καὶ εἶναι πτωχὸν ὑπὸ τὴν ἔποψιν γεγονότων περιφανῶν ἐν τῇ διπλωματίᾳ, ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς, τῇ κοινωνικῇ καὶ τῇ πολιτικῇ νομοθεσίᾳ, οὐχ' ἧττον δὲν εἶναι καὶ ὅλως στεῖρον, διότι ἐτελέσθησαν πρόοδοι σπουδαῖαι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰσορροπίαν τῶν ἐθνικῶν ἐπιρροῶν τῶν κρατῶν, ἀναλόγως τῶν πραγματικῶν δυνάμεων καὶ δικαιωμάτων ἑκάστου. Ἂν μὴ ἐπανωρθώθησαν αἱ ὑπὸ συνθηκῶν καθιερωθεῖσαι ἀδικίαι, αὗται ὅμως καθίστανται βαθμηδὸν φανεραὶ ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ὄψιν· ὁσημέραι δηλονότι φαίνονται ἧττον νόμιμοι. Ὡσαύτως τὸ ἐσωτερικὸν καθεστὸς τῶν διαφόρων χωρῶν μετετράπη ἐπὶ τὸ βέλτιον καὶ τὸ δικαιότερον. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐκ τῆς ἀντιστάσεως τῶν προλήψεων καὶ τῶν προνομίων γεννῶνται δυσχέρειαι καὶ κρίσεις, ὑπὸ τὴν ἔποψιν δὲ ταύτην δοκιμάζεται οὐχ ἥκιστα καὶ ἡ Γαλλία. Ἀλλ' αἱ νόσοι αὗται δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς προερχόμεναι ἐξ αὐτῆς τῆς πρὸς τὰ πρόσω πορείας τοῦ ἔθνους, οἵας ὑφίστανται καὶ αὐτὰ τὰ ὑγιέστατα τῶν σωμάτων κατὰ τὴν αὔξησιν αὐτῶν, κατὰ τὴν μεταβατικὴν περίοδον, τὸ πᾶν δὲ εἶναι νὰ θεραπευθῶσιν ἐπιμελῶς αἱ νόσοι, νὰ προληφθῶσιν αἱ ὑποτροπιάσεις.

Προκειμένου περὶ πολιτικῆς, ὁ σκοπὸς ὁ διορισθεὶς ἐν τῇ συνεντεύξει τῆς Κρονστάδης, οὐδόλως μετεβλήθη οὔτε θὰ μεταβληθῇ ἐφ' ὅσον πρυτανεύει ὀρθοφροσύνη ἐν τῇ πολιτικῇ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσσίας, διότι ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος. Προσοχὴ δὲ ἀπαιτεῖται πρὸς ματαίωσιν τῶν τεκταινομένων ἐν Βερολίνῳ, Ρώμῃ καὶ Βιέννῃ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς γαλλορρωσικῆς συνεννοήσεως, τεινόντων νὰ παραλύσωσι τὴν συνεννόησιν ταύτην, ἐκμεταλλευόμενοι διενέξεις πολιτικὰς καὶ παρεννοήσεις. Ἀλλ' ὁ κίνδυνος οὗτος δὲν εἶναι τόσῳ σοβαρός.

Ἡ τριπλῆ συμμαχία εὑρηται ἐν καταστάσει ἥκιστα ζηλευτῇ, διότι σὺν τῷ χρόνῳ αὐξάνουσιν αἱ ἀμηχανίαι αὐτῆς, ἐνῷ ἡ ἀρχικὴ αὐτῆς δύναμις ἐπαύσατο αὐξάνουσα. Σὺν τῇ πτώσει τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ ἐπῆλθε καὶ ἡ παρακμὴ τῆς τριπλῆς συμμαχίας, διότι ναὶ μὲν ἐκλείποντος ἑνὸς ἀνθρώπου δὲν συνεκλείπει καὶ ὅλος ὁ κόσμος, ἀλλ' οὐχ ἧττον μεταβάλλεται· ἐφ' ὅσον ἦτο ὁ Βίσμαρκ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ἡ τριπλῆ συμμαχία εἶχεν ἕνα ἀρχηγὸν, ἐνῷ ἤδη ἔχει τρεῖς. Ἡ Ἰταλία βλέπουσα τοὺς καρποὺς τῆς πρὸς τὴν Γαλλίαν ἐχθρότητος συναισθάνεται τὸ σφάλμα ὅπερ διέπραξεν, ὑπογράψασα συμμαχίαν πρὸς τὴν Γερμανίαν. Ἤλπιζεν ὅτι θὰ συνέτριβε τὴν Γαλλίαν διὰ τῆς συμμαχίας ταύτης καὶ ὅτι θὰ ἠλάττου τὴν δύναμιν τοῦ πάπα, αἱρομένης τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Γερμανίας, ἀλλ' αἱ προσδοκίαι αὐτῆς διεψεύσθησαν. Ὡς ἡ Ἰταλία, οὕτω καὶ ἡ Αὐστρο-ουγγαρία εἶναι ἀνήσυχος, κυμαινομένη ἐν τῷ ἀνταγωνισμῷ τῶν φυλῶν διαφιλονεικουσῶν πρὸς ἀλλήλας τὴν ἡγεμονίαν. Βαυκαλᾶται μὲν ἔστιν ὅτε ὑπὸ ὀνείρων κατακτητικῶν, ἀλλ' ἐὰν ἐγκαταλίπῃ τὴν εἰρηνικὴν αὐτῆς πολιτικὴν, θὰ ἴδῃ συντριβόμενον τὸ εὔθριπτον συναρμολόγημα τῶν δυνάμεων αὐτῆς. Ἡ Γερμανία διαιρουμένη εἰς δύο στρατόπεδα, τὸ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τὸ τοῦ Βίσμαρκ πρὸς τῷ τῶν κοινωνιστῶν, δὲν εἶναι ἀτάραχος καὶ ὑπερήφανος, ὡς μετὰ τὰς νίκας τοῦ 1870. Διὰ τὸν φόβον δὲ μὴ ἐκπέσῃ τῆς θέσεως αὐτῆς ὑφίσταται στρατοκρατίαν καταθλιπτικωτάτην, ἥτις εἰς ἀληθῆ δουλείαν περιάγει τὸν λαόν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ Γλάδστων διαχειρίζεται ἐν θέσει δυσχερεῖ, στερούμενος πλειοψηφίας ἰσχυρᾶς, εἰς ἐπίμετρον δὲ ἀκριβῶς σήμερον ὑφίσταται ἡ Ἰρλανδία τὰς χειρίστας τῶν ἀθλιοτήτων, ἐξ οὗ αὐξάνουσιν αἱ δυσχέρειαι τοῦ ὑπουργείου.

Ὥστε, ἐπάγεται τὸ παρισινὸν φύλλον, οἱ γείτονες τῆς Γαλλίας εἶναι ἐμμέριμνοι, ἑπομένως θὰ ἀφήσωσιν ἥσυχον τὴν Γαλλίαν.»

ΤΑ ΣΙΤΑ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

Ἀπό τινος χρόνου ἐν τῷ ὑπουργείῳ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν τεχνουργημάτων τῆς Ρωσσίας ἐδρεύει ἐπιτροπὴ σκεπτομένη περὶ σοβαροῦ ζητήματος, ἁπτομένου τῆς ὅλης ἐν Ρωσσίᾳ γεωργίας καὶ τοῦ σιτεμπορίου. Παρετηρήθη ὅτι οἱ ἐξάγοντες σιτηρὰ ἐκ Ρωσσίας δι' ἀναμίξεως δημοσίων κατωτέρων ἢ καὶ στερουμένων παντελῶς ἀξίας ἐπάγουσι τὸν ἐν τῇ ὑποληψει τῶν ἀγορῶν τῆς Εὐρώπης ἐξευτελισμὸν τῶν ρωσσικῶν σιτηρῶν καὶ τὴν ἔκπτωσιν τῶν τιμῶν εἰς βαθμὸν ὅστις δὲν παρέχει ἀπό τινος ἔστω καὶ μικρὰν ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων τῶν γεωργῶν καὶ ἑπομένως καθιστᾷ τὴν γεωργίαν φευκτέαν. Ἡ περὶ τοῦ ζητήματος συσκεπτομένη ἐπιτροπὴ ἐπιζητεῖ νὰ εὕρῃ τὰ μέσα τῆς παύσεως τῶν καταχρήσεων καὶ τῆς ἀνυψώσεως τῶν τιμῶν. Παρετηρήθη ὅτι οἱ ἐξαγωγεῖς καταφεύγουσιν εἰς ποικίλα μέσα πρὸς ἔκπτωσιν τῶν τιμῶν· ἄλλοτε διὰ ψευδῶν τηλεγραφημάτων ἐπειρῶντο νὰ ἐπηρεάσωσι τὰς ἐγχωρίους ἀγορὰς καὶ ἐξαναγκάσωσι τοὺς σιτοπαραγωγεῖς εἰς τιμὰς κατωτέρας. Ἀλλ' ἡ κυβέρνησις καὶ ἰδίᾳ τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν διὰ δημοσιευμάτων περιοδικῶν ἤρξατο ἐξουδετεροῦν τὰ ἐν λόγῳ τεχνάσματα. Ἀνυπέρβλητον ὅμως πρόσκομμα εἰς τὰς κυβερνητικὰς φροντίδας παρεμβάλλει ἡ ὑπὸ τῶν ἐξαγωγέων ἀνάμιξις καὶ χειροτέρευσις τῶν εἰδῶν. Ὁ ἐξαγωγεὺς ὠφελεῖται τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς ἐν Ρωσσίᾳ ἀγορᾶς καὶ τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πωλήσεως, ὅσον δὲ κατωτέρα ἐστὶν ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς, τοσοῦτον εὐκολωτέρα καὶ ἡ πώλησις καὶ ἡ πραγματοποίησις κέρδους· ὅθεν ἐξευτελίζοντες τὴν ποιότητα τῶν εἰς Εὐρώπην ἀποστελλομένων σιτηρῶν, προκαλοῦσι τὴν δυσφήμησιν αὐτῶν καὶ τὴν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἔκπτωσιν τῶν τιμῶν, ἥτις πιέζουσα καὶ τὰς ρωσσικὰς ἀγορὰς προκαλεῖ ὁμοίαν ἔκπτωσιν ἐν Ρωσσίᾳ· οὕτω δὲ οὐ μόνον τὸ ἐξωτερικὸν τῆς Ρωσσίας βλάπτεται ἐμπόριον, ὅπερ ἐπὶ τέλους ἀπορροφᾷ περίπου μόλις τὸ 1)5 τῆς ὅλης ρωσσικῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον, διότι οἱ χωρικοὶ περιπίπτουσιν εἰς ἔνδειαν καὶ ἀθλιότητα ἕνεκα τῆς μὴ ἀνταμειβούσης τὰς ἄλλως γλίσχρας αὐτῶν ἀνάγκας τιμῆς καὶ γίνονται βάρος τῇ κυβερνήσει καὶ τῇ ἐν γένει διοικήσει τῆς χώρας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Αἴσθησιν ἐμποιεῖ ἐν Ἀγγλίᾳ βιβλίον ἐκδοθὲν κατ' αὐτὰς ὑπὸ τὸν τίτλον „Ὁ κυβερνήτης τῆς Μαρίας-Ρόζας", ἐκτιθὲν δὲ φανταστικὴν ναυμαχίαν τῶν στόλων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας μεθ' ὅλων τῶν τρομερῶν ὅπλων καὶ μηχανημάτων τοῦ νεωτέρου πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι ἐν μέρει ἀνάλογον πρὸς τὰ πρό τινος ἐν τῇ «Βελγ.'Ανεξαρτησίᾳ» καταχωρισθέντα καὶ ὑπὸ τῶν «Συλλόγων» ἐν περιλήψει ἀναδημοσιευθέντα πολύκροτα ἄρθρα ἀξιωματικοῦ τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ γράψαντος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον „Ναυτικός". Ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ ἔργου μέρει ὁ συγγραφεὺς, Κλάϊρ Κλόουες καλούμενος, ἵν' ἀποδείξῃ πόσον ἐμειώθη ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν στόλων τῶν ἄλλων χωρῶν, παριστᾷ τὸν γαλλικὸν στόλον συντρίβοντα δύο ἢ τρεῖς βρετανικὰς μοίρας. Ἔπειτα δὲ, ἵνα ἱκανοποιήσῃ τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν τῶν Ἄγγλων προσβαλλομένην ὑπὸ τῶν ἀπαισίων τούτων προρρήσεων, παριστᾷ ἐν τῷ δευτέρῳ τοῦ βιβλίου μέρει πλοῖον πειρατικὸν, τὴν „Μαρίαν-Ρόζαν", προξενοῦν μεγάλην βλάβην εἰς τὰ γαλλικὰ θωρηκτὰ, κατορθοῦν ν' ἀνυψώσῃ τὸ γόητρον τῆς ἀγγλικῆς σημαίας καὶ νὰ παράσχῃ καιρὸν εἰς τὰς βρετανικὰς μοίρας ν' ἀνασυγκροτηθῶσι καὶ ἐξαναγκάσωσιν ἐπὶ τέλους τὴν Γαλλίαν νὰ συνομολογήσῃ εἰρήνην ἔντιμον. Τὸ δεύτερον ὅμως τοῦτο μέρος θεωρεῖται μῦθος διαθρύπτων τὰ ἐθνικὰ τῶν Βρετανῶν αἰσθήματα, ἐνῷ διὰ τοῦ πρώτου ἐπιστημονικῶς ἐπιδεικνύονται τὰ μειονεκτήματα τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ.

Ἀπό τινων μηνῶν ἐπικρατεῖ ἐν Γαλικίᾳ τῆς Αὐστρίας ρεῦμα μεταναστευτικὸν χιλιάδων λιμωττόντων Ρουθήνων (Ρώσων), μεταβαινόντων εἰς τὴν ὑπὸ τῶν αὐστριακῶν λοιδορουμένην Ρωσσίαν πρὸς πορισμὸν ἄρτου. Μάτην δὲ αἱ αὐστριακαὶ ἀρχαὶ ἐφήρμοσαν διάφορα μέσα πρὸς ἀναστολὴν τοῦ ρεύματος. Πρό τινων ἡμερῶν ὁ τῆς Γαλικίας γενικὸς διοικητὴς ἐξέδωκε προκήρυξιν, δι' ἧς κατηγορεῖται ὁ ρουθηνικὸς κλῆρος, ὡς διενεργῶν προσηλυτισμὸν ὑπὲρ τῆς μεταναστεύσεως ταύτης καὶ ἕνεκα τούτου ἐν Βιέννῃ συνῆλθον οἱ πρόκριτοι τῶν ἐκεῖ Ρουθήνων περὶ τοὺς 60 καὶ διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ διοικητοῦ τῆς Γαλικίας. „Ἡ μετανάστευσις τῶν χωρικῶν λέγει, ἡ ψηφισθεῖσα διαμαρτυρία, οὐδαμῶς προέρχεται ἐξ ὑποκινήσεως Ρώσσων ἢ ὑπὲρ τῆς Ρωσσίας, οὐδὲ πταίει εἰς τοῦτο ὁ ρουθηνικὸς κλῆρος. Ἡ πραγματικὴ αἰτία τῆς μεταναστεύσεως ταύτης ἐστὶν ἡ ἄκρα ἔνδεια τῶν χωρικῶν, ἥτις πάλιν προέρχεται ἐκ τῆς ἀπελπιστικῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας». Τὸ δὲ περίεργον ὅτι καὶ Πολωνοὶ χωρικοὶ τῆς Γαλικίας παρασύρονται ὑπὸ τοῦ μεταναστευτικοῦ ρεύματος ἕνεκα τῶν αὐτῶν λόγων. Ἡ ἐν Γαλικίᾳ κατάστασις τῶν Ρουθήνων ὁμοιάζει τῇ τῶν Ρωμούνων ἐν Τρανσυλβανίᾳ, ὁ δ' ἐν Ρωσσίᾳ τύπος ἤρξατο ἐφιστῶν τὴν προσοχὴν τοῦ δημοσίου καὶ τῆς κυβερνήσεως πρὸς ἐνέργειαν ὑπὲρ βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν ἐν Γαλικίᾳ ὁμοφύλων αὐτῆς.

Ἡ «Νοβινὴ» ἔν τινι τῶν τελευταίων αὐτῆς φύλλῳ ἐκτενῶς ὁμιλεῖ περὶ τοῦ ἐν τῷ ἀναθεωρητικῷ σχεδίῳ ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, τοῦ θεσπίζοντος ὅτι ὁ ἡγεμὼν ὀφείλει νὰ πρεσβεύσῃ τὴν ὀρθόδοξον θρησκείαν, μόνον δὲ ὁ δι' ἐκλογῆς ἀναδεικνυόμενος ἡγεμὼν καὶ ὁ πρῶτος αὐτοῦ διάδοχος δύνανται νὰ ὦσι μὴ ὀρθόδοξοι.

Κατὰ τὴν «Νοβινὴν» τὸ κατὰ τὸν νέον τρόπον συνταχθὲν ἄρθρον ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ ἀρχικῶς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως προταθὲν ἄρθρον, τὸ ὁρίζον ὅτι ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἔχουσι τὴν αὐτὴν τῆς θρησκείας ἐλευθερίαν, ἧς ἀπολαύει καὶ πᾶς Βούλγαρος πολίτης. Καὶ πρῶτον λέγει, ἀφοῦ ἡ κυβέρνησις προέτεινε τὸ τελευταῖον, ἀναμφισβήτητον τυγχάνει ὅτι ταύτην ἔχει τὴν πεποίθησιν καὶ ὅτι μόνον ἕνεκα τῆς πλειοψηφίας ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ. Ἔπειτα ἐκ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ αἰτιολογικῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Σταμπούλωφ συμπεραίνει ὅτι ἐπιδιώκεται ἡ ἐπ' ἄπειρον ἄδεια τῆς ἐν τῷ βουλγαρικῷ θρόνῳ ἐγκαταστάσεως τοῦ καθολικισμοῦ· διότι ὁ Σταμπούλωφ εἶπε· «Θέλομεν ἡ μέλλουσα σύντροφος τοῦ ἡμετέρου ἄρχοντος, ἥτις προσερχομένη εἰς τὸν βουλγαρικὸν θρόνον θὰ συμμερίζηται πάντας τοὺς περιστοιχοῦντας κινδύνους, νὰ ἔχῃ τοὐλάχιστον τὴν παρηγορίαν ὅτι τὰ τέκνα αὐ-

τῆς θὰ μείνωσιν ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῆς θρησκεύματι καὶ δὲν θὰ ὦσιν ἠναγκασμένα πρὸς ἐπίτευξιν ἐπιγείων ἀγαθῶν νὰ μεταβάλωσι τὸ θρήσκευμα». Περαιτέρω δὲ ὁ Σταμπούλωφ εἶπεν ὅτι διὰ ταύτης τῆς περὶ θρησκεύματος ἐλευθερίας ἐπιδιώκεται «νὰ λυθῶσιν αἱ χεῖρες τοῦ βουλγαρικοῦ ἔθνους, ἵνα μὴ ἀναγκασθῇ ἡμέραν τινὰ νὰ ζητήσῃ ἡγεμόνα ἐ κ ε ῖ θ ε ν· (δηλαδὴ ἐκ Ρωσσίας).

Ἐκ τούτων συνάγει ἡ «Νοβινὴ» ὅτι οὔτε μόνον περὶ τοῦ πρώτου διαδόχου, οὔτε μόνον περὶ προσωρινῆς ἐν τῷ θρόνῳ ἐγκαταστάσεως τοῦ καθολικισμοῦ σκέπτονται οἱ εἰσηγηταὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος. Ἄλλως τε ἡ πρὸς μελέτην τοῦ νομοσχεδίου βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς ἀποφαίνεται ὅτι, «τῆς δυναστείας οὔσης ἐλευθέρας νὰ πρεσβεύῃ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἀποφεύγεται ἐν Βουλγαρίᾳ ξένη ἐπιρροὴ καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ κίνδυνος μὴ ἡμέραν τινὰ ὁ βουλγαρικὸς κλῆρος προσεγγίσῃ τοσοῦτον στενῶς τῷ στέμματι, ὥστε νὰ ἐξασκῇ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν κυβερνητικῶν ὑποθέσεων, τοῦθ' ὅπερ ἀντιβαίνει εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ φιλελευθέρου κόμματος».

GASTON DESCHAMPS

Η ΝΥΝ ΕΛΛΑΣ

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ)

(Συνέχεια).

Ἄλλως τε δὲ οἱ νεώτεροι Ἕλληνες, οὐχ ἧττον τῶν ἀρχαίων, εἶναι πεπροικισμένοι δι' εὐχερείας περὶ τὸ αὐτοσχεδιάζειν, ἧς οὐδεμίαν δύναται νὰ δώσῃ ἰδέᾳ ἡ φλυαρία τῶν δημοσιογράφων ἡμῶν. Ὁμιλοῦσιν ἄνευ ψελλισμῶν καὶ γράφουσιν ἄνευ ξεσμάτων, ἐνδύουσι τοὺς λεπτοτάτους τῶν συλλογισμῶν δι' ἁρμονικωτάτων φράσεων, ἔχοντες τὸ πνεῦμα ρητορικὸν καὶ κλασικόν, εὐκρινὲς καὶ βραχὺ ὡς τὸν ἀθηναϊκὸν ὁρίζοντα. Οὐδὲν ἁπλούστερον διὰ τὸν ἀθηναῖον, τοῦ ἢ ἡ ἐν διαστήματι ὡρῶν τινων συναρμολόγησις ἐκθέσεως βριθούσης στατιστικῶν, διδομένων καὶ ἀριθμῶν καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ἀλανθάστων. Οὐδόλως παράδοξον ὅθεν, ἂν ἡ Ἑλλὰς ἔχει τοσούτους σχεδὸν δημοσιογράφους, ὅσους ἀναγνώστας.

Τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον πάσχει πληθώραν τύπου, φαίνεται δὲ κύπτον ὑπὸ τὸ βάρος τῶν σωρῶν τοῦ τετυπωμένου χάρτου. Ὅλαι ἀνεξαιρέτως αἱ ἐπαρχιωτικαὶ πόλεις ἔχουσι τὴν ἐφημερίδα αὐτῶν. Ἐν μόναις ταῖς Ἀθήναις ἐκδίδεται πλέον τοῦ ἡμίσεος τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, ἂν αἱ σπουδαιότεραι εἰσὶν ἡ Ἀκρόπολις, ἡ Πρωία, ἡ Ἐπιθεώρησις καὶ τὸ Ἄστυ.

Ὁ φαιδρὸς Σουρῆς, ὁ γνωστότατος ἀπὸ τοῦ Ταινάρου μέχρι τοῦ Ὀλύμπου, εἶναι ὁ Ἀριστοφάνης τῆς ἐν μικρογραφίᾳ ἀθηναϊκῆς ταύτης δημοκρατίας. Δημοσιεύει καθ' ἑβδομάδα μικρὸν σατυρικὸν φύλλον, βρίθον ἀκολάστων ἀστεϊσμῶν καὶ λιβέλλων. Ὁ ἀνεξάντλητος τοῦ Σουρῆ οἶστρος ἀφηγεῖται διὰ στίχων, ἐνίοτε χωλῶν ἢ ραιβοσκελῶν, ἐκ προθέσεως, τὰ ἀστεῖα χρονικὰ τῆς αὐλῆς καὶ τῆς πόλεως. Ἔχει πολὺ πνεῦμα, ἀλλ' ἔτι πλείονα κακεντρέχειαν. Τὸ σκῶμμα δὲν εἶναι πάντοτε ἀττικόν, ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε ἀνιαρόν, ἀπαιτητικὸν ἢ πένθιμον. Ὅτε παραβάλλω αὐτὸν πρὸς τὸν ἡμέτερον Ξανθὸρ ἢ τὸν Βρυὰν, ὁμολογῶ ὅτι ταπεινοῦται ἡ ἐθνική μου φιλοτιμία.

Ὁ τύπος οὗτος, καίτοι ἐλεύθερος, δὲν καταχρᾶται πολὺ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ. Ὁ λαὸς ἀγνοεῖ ἔτι τὰ δεινὰ τῆς πορνογραφίας. Βεβαίως ἤθελεν εἶσθαι παρακεκινδυνευμένον νὰ βεβαιώσῃ τις ὅτι, ἐν τῇ θέρμῃ τ.ῦ ἀγῶνος δὲν καταφεύγει ἐνίοτε εἰς τὸ συκοφαντεῖν, ὅπερ εἶναι τὸ εὐχειριστότατον ἐν τῇ πολιτικῇ ὅπλον· ἀλλ' οἱ ἀθηναῖοι δημοσιογράφοι, οἵτινες εἰσὶ προφανῶς παιδία, ἀγνοοῦσιν ἔτι τὴν ἐφεύρεσιν ἐκείνην, τὴν ἐξ Ἀμερικῆς, ὡς λέγεται, εἰσαχθεῖσαν ἐν Εὐρώπῃ, ἥτις ἀποκαλεῖται οἰκονομικὸν chantage. Ἐν Ἀθήναις ἡ δημοσιογραφία δὲν πλουτίζει, τοῦθ' ὅπερ εἶναι ἄριστος οἰωνός. Ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω τὸν ἐκ τῶν πρώτων, ἂν οὐχὶ τὸν ἐπιφανέστατον τῶν ἀθηναίων δημοσιογράφων, κ. Σπυρίδωνα Παγανέλλην, νῦν βουλευτὴν Κυκλάδων, ἀπέριττον ἄνδρα, βαίνοντα πεζῇ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς καὶ κρύπτοντα ἀθῴαν ψυχὴν ὑπὸ μέτριον ἱματισμόν, ὅστις λίαν ἐξεπλάγη, ὅτε εἶπον αὐτῷ ὅτι ἔν τισι τῆς Δύσεως πρωτευούσαις ἀπαντῶσιν ἄνθρωποι οὐδ' ὀβολὸν, οὐδὲ τάλαντον ἔχοντες, οἵτινες τὴν ἐπαύριον τῆς εἰσόδου αὐτῶν ἔν τινι γραφείῳ, περιφέρονται ἐφ' ἁμάξης χωρὶς νὰ γινώσκῃ τις διατί, φέρουσι μονύαλον, ἵνα φαίνονται αὐθαδέστεροι, παχύνονται χωρὶς νὰ πληρόνωσι τοὺς ξενοδόχους κάμνουσι νέα χρέη χωρὶς νὰ καταδιώκωνται διὰ τὰ παλαιὰ, καὶ εὑρίσκουσιν ἄγγλους ράπτας οἵτινες λογίζονται εὐτυχεῖς, ἐνδύοντες αὐτοὺς ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν εἰς ἀμοιβὴν ἀσημάντων τινῶν ὑπηρεσιῶν.

— Ἀλλὰ, μὰ τὸν Δία, διέκοψεν ὁ βουλευτὴς τῶν Κυκλάδων, οἱ ἄνθρωποι, περὶ ὧν ὁμιλεῖτε, μολύνουσι τὸν λόγον, τὸ ὕψιστον τῶν θείων δώρων! Πωλοῦσι τὸν κάλαμόν των;

— Σὺ εἶπας, ὦ ξένε!

Ἰδοὺ πῶς γράφεται φύλλον ἐφημερίδος ἐν τοῖς γραφείοις τῶν συντάξεων τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους ἢ τῆς ἀδελφιδοῦ Ἀγαμέμνονος. Τὸ ἡμερολόγιον τῆς Ἁγίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἑορτασθησομένου ἁγίου παρέχει συνήθως τὰς πρώτας γραμμάς. Ἀπό τινος χρόνου πολλὰ φύλλα, πλήρη περιφρονήσεως διὰ τοὺς αἱρετικοὺς, οἵτινες δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐπιδοκιμάσωσι τὸ σχίσμα τοῦ πατριάρχου Φωτίου, ἀπαξιοῦσι νὰ προσθέσωσι τὰς ἡμερομηνίας τοῦ γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου, ὅπερ οἱ φράγκοι τῆς Εὐρώπης πεισματωδῶς διατηροῦσι. Μετὰ τὸν φόρον τοῦτον τοῦ σεβασμοῦ, ὃν εὐλαβῶς ἀπονέμουσι τῇ θρησκείᾳ τοῦ ἔθνους, ἔρχονται τὰ τηλεγραφήματα τῶν πρακτορείων, ὧν ἡ ἀποστολὴ εἶναι νὰ διαβιβάζωσι τῇ Ἀνατολῇ τὰς πράξεις καὶ τὰς κινήσεις τοῦ λόρδου Σαλισβουρὺ, τοῦ κόμητος Καλνόκη, τοῦ ἀρχιγραμματέως Καπρίβη καὶ τοῦ κ. Φρεϋσινὲ ἢ τοῦ κ. Λουβέ. Τὰ καταχθόνια τοῦ βουλγάρου καὶ τοῦ σέρβου σχέδια εὑρίσκουσιν, ὡς εἰκὸς, σπουδαίαν θέσιν ἐν τοῖς τηλεγραφήμασι τούτοις, ὧν ἡ ἠχὼ ἀναπαράγεται ἐν πάσῃ ἀληθῶς ἑλληνικῇ καρδίᾳ. Μεγάλα πολιτικὰ ἄρθρα ἀκολουθοῦσι τὰς τηλεγραφικὰς εἰδήσεις, ἅτινα καὶ ἐὰν ἀκόμη δὲν συμβαίνῃ τίποτε σπουδαῖον, πρέπει νὰ εἶναι πυκνὰ καὶ ἄφθονα. Οἷα ἄρθρα! Τρεῖς, τέσσαρες, ἐνίοτε καὶ πέντε στῆλαι μικρῶν στοιχείων, πλήρης ἀποστρόφων, ἐπιφωνημάτων, ἐρωτηματικῶν, μεταφορῶν, ὑπερβολῶν, συνεκδοχῶν, καταχρήσεων καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν ἀποτροπαίων ρητορικῶν σχημάτων τοῦ γυμνασίου. Ποῦ καὶ ποῦ ἐπικλήσεις πρὸς τοὺς ἀθανάτους θεοὺς καὶ τοὺς ἥρωας τῶν Θερμοπυλῶν· ἐὰν πρόκειται περὶ ἐκλογικῶν καταχρήσεων, τότε παρεμβάλλεται ἡ ἀλληγορία τῶν κήπων τοῦ Κίμωνος· ἐὰν δὲ περὶ νοσφισμοῦ τῶν δημοσίων χρημάτων, τότε παρεντίθεται τὸ συμβὰν τοῦ Ἁρπάλου· ἐὰν πρέπῃ νὰ κατατρομάξωσιν ἰσχυρόν τινα τῆς ἡμέρας, τότε ἀναγράφεται διὰ μακρῶν τὰ κατὰ τὸν δακτύλιον τοῦ Πολυκράτους, τὴν ἐξορίαν τοῦ Παυσανίου, ἢ τὸν θάνατον τοῦ Περικλέους· ἐὰν ἐπὶ τέλους πρέπῃ νὰ ἐμβάλωσιν εἰς φόβον τοὺς ἐν Σοφίᾳ, Βουκουρεστίῳ, Κωνσταντινουπόλει ἢ Βελιγραδίῳ ἐχθροὺς τῆς πατρίδος, τότε ἀνακρούουσι παιᾶνας ὑπὲρ τῶν Μαραθωνομάχων ἢ τῶν ἐν Σαλαμῖνι πεσόντων.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

(συνέχεια)

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν
τῇ Βασιλικῇ Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ

Ἀριθ. 19,050.

Βουκουρέστιον, 22 Αὐγούστου 1892.

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀπὸ 9 παρελθόντος Σεπτεμβρίου διακοίνωσιν τῆς ὑμ. ἐξοχότητος, ἣν ἔλαβον ἅμα ἐπανελθὼν, καὶ εἰς τὴν διακοίνωσιν ἣν εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ ἀπευθύνητε προχθὲς, σπεύδω νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι ὑπέβαλον τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ τοῦ Βασιλείου τὰς ὁδηγίας ἃς ἡ Α. Ε. ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δραγούμης ἀπέστειλεν ὑμῖν ὑπ' ἀριθ· 3409 τῇ 13)25 Ἰουλίου, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα, ὁδηγίας ἃς εὐαρεστήθητε νὰ μοὶ ἀναγνώσητε καὶ ὧν ἀφήσατε κατὰ τὴν ἐμὴν ἀπουσίαν ἀντίγραφον τῇ Α. Ε. τῷ κ. Λάσκαρ Καταρτζῇ, προέδρῳ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ προσωρινῷ ὑπουργῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν.

Ἐὰν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον δὲν ἔσπευσε νὰ ἀποφανθῇ τάχιον περὶ τῶν ἐν τῇ διακοινώσει τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Δραγούμη διατυπουμένων ζητημάτων, τοῦτο προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ἀλληλοδιάδοχος ἀπουσία πολλῶν μελῶν κατέστησε δυσχερῆ τὴν σύγκλησιν τοῦ συμβουλίου.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐπιμένουσα εἰς τὴν ὅσον ἔνεστι ταχεῖαν ἀπάντησιν εἰς τὰς προτάσεις αὐτῆς, δὲν ἔλαβεν, ὡς φρονῶ, ἐπαρκῶς ὑπ' ὄψει τὰς δυσχερείας ἃς παρουσιάζει ζήτημα πολυπλοκώτατον καὶ πολλαχῶς προσκροῦον εἴς τε τὸ δημόσιον καὶ τὸ ἰδιωτικὸν δίκαιον. Ἐν τούτοις, χωρὶς ν' ἀναφέρω ὅτι ἡ ἐνέργεια τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως περιέχει τι τὸ ἀσύνηθες, σπεύδω νὰ ἐκπληρώσω τὴν ἐπιθυμίαν ἣν ἡ Υ. Ε. εὐηρεστήθη νὰ μοὶ διερμηνεύσῃ καὶ διαβιβάσω αὐτῇ τὴν ἀπάντησιν, ἣν ὡς φαίνεται, τοσοῦτο ἀνυπομόνως ἀναμένει.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ἐξήτασε μετ' ἐπιστασίας τὰ ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα ἀναφυέντα ζητήματα, καὶ μετὰ λύπης ἐπιστοποίησεν ὅτι τὰ ὁδηγήσαντα αὐτὴν αἴτια καὶ αἱ ἀρχαὶ ἐφ' ὧν ἐρείδεται παρηρμηνεύθησαν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ ὄντως ἡ ὑπόστασις τῶν ξένων ἠθικῶν προσώπων καὶ ἡ ἱκανότης αὐτῶν τοῦ κληρονομῆσαι, προκειμένου μάλιστα περὶ ἀκινήτων, διέπονται ὑπὸ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἀστικοῦ δικαίου τῆς χώρας ἐν ᾗ ἡ κληρονομία ἔκκειται καὶ ἔνθα τ' ἀκίνητα κεῖνται. Αἱ ἀρχαὶ αὗται ἐπίσης καὶ αἱ ἐν ᾗ περιπτώσει ξένη κυβέρνησις διεκδικεῖ τὴν περιουσίαν ταύτην.

Δὲν ἐξετάζω ἐὰν αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ διεθνοῦς δημοσίου δικαίου, πλὴν περιπτώσεων τινων γενικῶς παραδεδεγμένων—ἤτοι ἀκινήτων ὑποβαλλομένων εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἑτεροδικίας,—ἐπιτρέπουσιν εἰς ξένον κράτος νὰ καταστῇ κτήτωρ οἱουδήποτε τεμαχίου γῆς ἑτέρου κράτους. Μὴ ἐπιθυμῶν ν' ἀποφανθῶ ἐπὶ θέματος τόσῳ λεπτοῦ, φρονῶ ὅτι τὸ ζήτημα ἔχρηζε τοὐλάχιστον συζητήσεως καὶ θὰ εὐαρεστηθῆτε, κ. Πρέσβυ, νὰ ἀνομολογήσητε ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς ὑμετέρας κυβερνήσεως προτεινομένη λύσις οὐδεμίαν λαμβάνει ὑπ' ὄψει τῶν δυσχερειῶν τούτων.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους καὶ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἐπεμβάσεως προσώπων τρίτων ἰσχυριζομένων ὅτι εἰσὶ φυσικοὶ κληρονόμοι τοῦ ἀποθανόντος Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ ἀξιούντων ἐπίσης τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται ἢ νὰ τηρήσῃ τὴν διαφορὰν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐν ᾧ κεῖται νῦν. Τὰ δικαστήρια τοῦ βασιλείου, τὰ νομίμως ἐπιληφθέντα τοῦ ζητήματος εἰσὶ τεταγμένα νὰ κανονίσωσιν ὑπόθεσιν ἐν ᾗ, πλὴν τῶν ἀντιθέτων ἀπαιτήσεων τῶν δύο ἡμῶν κυβερνήσεων, συγκρούονται καὶ ἄλλαι ἀπαιτήσεις, ὑπὸ ἰδιωτῶν διατυπούμεναι καὶ μὴ δυνάμεναι νὰ παροραθῶσιν.

Ἡ τόσῳ δικαία ἔποψις αὕτη ἐφαίνετο γενομένη ἀσπαστὴ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἥτις καὶ ἐπὶ τούτῳ μάλιστα διώρισεν εἰδικοὺς πληρεξουσίους καὶ δικηγόρους ἵνα διεκδικήσωσι τὰ ἑαυτῆς δίκαια ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τοῦ βασιλείου.

Ἡ τελευταία διακοίνωσις τῆς Α Ἐξ. τοῦ κ. Δραγούμη ἐπανέρχεται ἄνευ καταφανοῦς λόγου ἐπὶ τῆς ἀρχῆθεν ληφθείσης ἀποφάσεως ἥτις—ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἴπω, κ. Πρέσβυ,—εἶναι λογικωτέρα καὶ ἠπιωτέρα ἐκείνης ἐν ᾗ ἐμμένει ἡ Α. Ἐξοχότης.

Ἡ μεταστροφὴ τῶν βλέψεων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, καθ' ἃ τεκμηριοῖ ἡ τελευταία διακοίνωσις τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Δραγούμη, δὲν δύναται τὸ παράπαν νὰ τροποποιήσῃ τὰ βλέψεις τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως. Ἄλλως τε, ὁ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως προταθεὶς συμβιβασμὸς ἢ ἡ διαιτησία, πρὸς διακανόνισιν τῆς ἐνδιαφερούσης τὰς κυβερνήσεις ἡμῶν κληρονομίας Ζάππα, φαίνεταί μοι ἀνεφάρμοστος, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν ἀπαιτήσεων ἃς διατυποῦσι κληρονόμοι, ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων οὔτε ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις, οὔτε ἡ ἑλληνικὴ δικαιοῦται νὰ διαπραγματευθῇ.

Κατ' ἀκολουθίαν, ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται ἢ νὰ ἐμμείνῃ ἐν τοῖς προγενεστέροις αὐτῆς φρονήμασι καὶ διατηρήσῃ τοῖς δικαστηρίοις τοῦ βασιλείου τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κανονίσῃ κληρονομίαν διά τε τὴν φύσιν καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτῆς ἀποκλειστικῶς ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτωμένην. Ἡ ρωμουνικὴ δικαιοσύνη, ἔστε βέβαιος, κύριε πρέσβυ, καὶ ἐν τῇ ἐρεύνῃ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀναπτύξει πᾶσαν τὴν ἐν πάσει περιπτώσει καταδειχθεῖσαν ἀμεροληψίαν αὐτῆς.

Ἐλπίζω ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις εὐαρεστηθήσεται νὰ ἐπιστήσῃ πᾶσαν τὴν προσήκουσαν προσοχὴν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεων καὶ ὅτι θὰ ἐκτιμήσῃ μᾶλλον ἀμερολήπτως καὶ δικαίως τὰ αἴτια τὰ ὑπαγορεύσαντα τῇ ρωμουνικῇ κυβερνήσει τὴν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ παρέμβασιν αὐτῆς.

Δέξασθε κτλ.

Α. Ε. ΛΑΧΩΒΑΡΗΣ

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος
πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν κ. Λαχωβάρην,
ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερ. τῆς Ρωμουνίας.

Βουκουρέστιον, 3)15 ὀκτωβρίου 1892.

Ἡ στάσις, ἣν ἐτήρησεν ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις πρὸς τὴν ἑλληνικὴν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ὑπουργικῆς διακοινώσεως τῆς 13)25 Ἰουλίου ὑπ' ἀριθ. 8409· ἡ σιωπὴ αὐτῆς, ἡ ὀλίγον μὲν ἀβρόφρων, συνεφέλκουσα δὲ τὴν ἀπόδειξιν ὅτι ἐμμένει ἐν ταῖς ἀδίκοις προθέσεσιν, ἃς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐμαρτύρησεν ἀπέναντι τῶν ἀναμφισβητήτων δικαίων τῆς κυβερνήσεώς μου ἐπὶ τῆς κληρονομίας Εὐαγγ. Ζάππα·

ἡ ἄρνησις ν' ἀποδεχθῇ τὴν πρότασιν, ἥτις ἐγένετο αὐτῇ μετὰ φιλικῆς διαπραγματεύσεως τῆς διαφορᾶς διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ τῆς ὑποβολῆς αὐτῆς εἰς διαιτησίαν·

τὰ πάντα ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ παρουσία μου οὐδένα ἐφεξῆς ἔχει λόγον ὑπάρξεως. Διότι ἐγένετο κατάδηλον ὅτι ὁ διὰ φιλικῆς ἐντεύξεως κανονισμὸς τῆς διενέξεως κατέστη ἀδύνατος ὑπὸ τῆς δυσμενείας τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως.

Διὸ καὶ κατὰ πρόσταγμα τῆς κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσω τῇ ὑμετέρᾳ ἐξοχότητι ὅτι θέλω ἐγκαταλείψει τὸ Βουκουρέστιον ὡς οἷόν τε τάχιστα, ἐμπιστεύων τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν πολιτῶν μου εἰς τὴν Α. Ε. τὸ κ. de Fonton, Ἐκτακτον ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον ὑπουργὸν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας, ὅστις προθύμως ἐδέχθη, τῇ συγκαταθέσει τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ, ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς φιλικῆς ταύτης ἐντολῆς.

Δέξασθε κτλ.

Μ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

(Ἕπεται συνέχεια)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

Ἡ «Ἀκρόπολις» περιγράφει διὰ τῶν ἑξῆς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλήν·

Ὡς πρὸς τὸν συρμόν· Ὁ κ. Τρικούπης· ὁλόμαυρα ροῦχα, σακάκι, κοντὸ καπέλο μαῦρο καὶ γυναικεῖα γραμμή. Ὁ κ. Δηλιγιάννης· ὑψηλὸ καπέλο, μαύρη ραδιγκόταν, ἀνοικτὸ παλτὸ, φαβορίταις, φαλάκρα. Ὁ κ. Ράλλης· σακάκι-μπλὲ, μαλλιὰ πολλὰ, ρεμπούπλικα, ὦμοι σηκωμένοι, φυσιογνωμία ἐκ τῶν ὄπισθεν ζωγράφου. Ὁ κ. Καραπάνος· ὁλόμαυρα, ἕνα ζευγάρι ἀτελειώτων ποδιῶν, ἐκτεινομένων ἐπὶ τοῦ σεβαστοῦ αὐτοῦ κ. Κωνταντοπούλου, τυλιγμένου αἰωνίως ἐντὸς ἀγνώστου χρώματος τ α μ π ά ρ ο υ.

Κοντὰ ὅμως εἰς τὴν αὐστηρὰν ἐνδυμασίαν τοῦ ἀρχιδζέντλεμαν τῆς Βουλῆς κ. Θεοτόκη καὶ τοῦ πρὸς πρεσβυτεριανὸν ἱερέα ὁμοιάζοντος κ. Σκουλούδη, ὑπάρχουν καὶ πράσινες γραβάτες καὶ κίτρινα πανταλόνια καὶ σακάκι ἀγνώστου τέως σχήματος καὶ γιακάδες λερωμένοι καὶ ζωνάρια τῆς γυμναστικῆς, τὰ ὁποῖα φαίνονται, ὅταν ὁ κ. Εὐταξίας σηκώνεται. Ἂν δὲ ὁ κ. Σκουζὲς ἢ ὁ κ. Μαρκέτης ἢ ὁ κ. Ἐμπειρίκος ἠξεύρουν νὰ φοροῦν γάντια, ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ, οἱ ὁποῖοι φοροῦν γάντια μαῦρα καὶ λαιμοδέτην κόκκινον καὶ ραδιγκόταν μαύρην καὶ παπούτσια κίτρινα.

Ὅταν ὁμιλοῦν δὲ καὶ κάθωνται. Ὁ κ. Τρικούπης παίζει μὲ τὰ γυαλιά του ἢ χαϊδεύει τὰ μουστάκια του, ὁ κ. Δηλιγιάννης κομβολογίζει, ὁ κ. Καραμπάνος καταγίνεται εἰς τὸ νὰ τοποθετῇ τὰ πόδια του, ὁ κ. Ζυγομαλᾶς εἰς τὸ νὰ σιάζῃ τὰ μαλλιά του, ὁ Σερὶφ βέης μετρᾷ ἐπὶ τῆς φούντας τοῦ φεσιοῦ του πόσαις φορὲς ὁ κ. Καραπάνος ὁμιλεῖ, ὁ κ. Ρικάκης καταγίνεται μὲ τὸν σκοῦφόν του, ὁ κ. Λάππας παρατηρεῖ τὴν ποιότητα τοῦ παντελονιοῦ του, ὁ κ. Παπαλουκᾶς λαμβάνει στάσεις ξιφομάχου. Εἷς καὶ μόνος μένει ἐντελῶς ἀκίνητος, ὁ κ. Σκουλούδης. Τὴν χαριεστέραν στάσιν ὁμιλῶν ἔχει ὁ κ. Δηλιγιάννης, τὴν μᾶλλον ἐπιληπτικὴν ὁ κ. Εὐτάξιας.

Στάσεις φωτογραφικαί· Ἀπέναντι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος διάφοροι ὑπαλληλίσκοι, ὑπηρέται, κλητῆρες ἐν στάσει φωτογραφικῇ μὲ τὸν ἕνα πόδα σταυρωτὰ παρὰ τὸν ἄλλον, μὲ γελέκια ἐνίοτε ξεκούμπωτα, μὲ τὰ χέρια εἰς τὴν τσέπην καὶ μὲ τὴν κοιλιὰ προτεταμένην πάντοτε. Ἀπέναντι τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τῆς Ἑλλάδος διάφοροι οἰκιακοί του θεράποντες ἐν τῇ αὐτῇ στάσει. Καὶ εἰς ὅλα αὐτὰ ἕνα σ ὰ ν φ α σ ὲ ν, μὲ ἑλληνικὴν ἐλευθερίαν, κἄτι ἀκουμβίσματα ἐπὶ τῶν ὤμων, κἄτι ἐναγκαλισμοὶ, κἄτι «μήπως δὲν εἴμεθα ἴσοι»;

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

(Ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου Ἕλλης Λαμπροκλέους)

Ἕ λ λ η Δ.— Ἴ ρ ι δ ι Ι.— Τὸ γνῶθι σαυτὸν δύσκολον· ἄλλος πρέπει νὰ κρίνῃ τοὺς ἄνδρας, ὁ μελετήσας αὐτούς· ἐκ δὲ τῆς μορφῆς ἐξακτέα τὰ προτερήματα, τοιάδε ἡ ψυχὴ, οἷα ἡ μορφή.

Ἡ μορφή των εἶναι ἐν γένει χονδροειδὴς, ἀγενὴς, ἄνευ λεπτότητος ἢ χάριτος γραμμαὶ συγκρουόμεναι καὶ ἄκομψοι· σκληρὸν καὶ ρυτιδωμένον δέρμα· ἰκτερικὴ, χλωρωτικὴ, ἢ ἀποπληκτικὴ ὄψις. Οἱ πλεῖστοι ἡλιόκαυστοι ὡς πρὸ μηνῶν ἀπηγχονισμένοι, κατεσκληκότες, ὀστεώδεις, τριχωτοὶ, μετὰ ἐγχόρδων χειρῶν, χονδροδάκτυλοι, μὲ ὦτα Μίδα, πλατύποδες καὶ μεγάποδες, μὲ μύστακας σπανίως μὴ ἀποστάζοντας τροφῶν καὶ ἀνορθουμένους μέχρις ὤτων, δίκην κρεάγρας· μὲ κόμην ἄβρειαν ὡς ψύκτραν ἀγριοχείρου, πώγωνα ὡς σαρώστραν, χείλη μετὰ ραγάδων ἐψημένα ἐκ τῶν οἰνοπνευμάτων· ὀφθαλμοὺς μετὰ τριῶν ἢ τεσσάρων μελανῶν κρίκων· τράχηλον πεποικιλμένον διὰ διεστραμμένων φλεβῶν καὶ ἐξογκωμένων χόνδρων.—Τινὲς εἰσι προγάστορες, ἐρυθρόσαρκοι, πολύσαρκοι, μετὰ γαστέρος δυσβαστάκτου διὰ ζωστῆρος, λάγνως βλεφαρίζοντες διὰ σμικρῶν προσηλωμένων ὀμμάτων. Ἱπποπόταμοι μᾶλλον ἐν περισκελίδι ἢ ἄνθρωποι, συνήθως ἀπόζοντες οἴνου, ρακῆς ἢ καπνοῦ, ἢ καὶ τὴν φυσικὴν αὐτῶν ἀποφορὰν, τὴν βρωμερωτέραν καὶ πασῶν. Καὶ ἄλλοι μετὰ μορφῆς ἧττον ἀπεχθοῦς, ὁμοιάζουσι γυναῖκας ἀπο-

τυχούσης πλάσεως. Τοιοῦτοι αὐτοὶ παντες σήμερον.

Ἶρις Ι. — Ἕλλη Δ.—Ἐλησμόνησας σπουδαιότατόν τι. Ἐὰν γυνὴ παύσῃ πρώτη νὰ ἀγαπᾷ, αἰτία τούτου εἶναι ὁ ἀνήρ. Οἱ ἄνδρες, ἕνεκα τῆς ἀνοήτου ὑπεροπτικῆς αὐτῶν κουφότητος, δὲν ἐννοοῦσιν ὅτι ὑπάρχουσι γυναῖκες, δι' ἃς ὁ κοινὸς τῶν ἀνδρῶν ἔρως δὲν εἶναι ἄλλο ἢ τετριμμένη καὶ χυδαία μέθη. Ὅτι αὐται ἐξευτελίζονται καὶ ταπεινοῦνται διὰ τῶν κτηνωδῶν περιπτύξεων, τῶν χονδροειδεστάτων προσφαύσεων, καὶ τῶν πνιγηρῶν ἀσπασμῶν του. Ὅτι ἀπεχθαίνονται τὰ βλακώδη ἐπιφωνήματα, δι' ὧν ἀφρόνως διαρρυγνύουσι τὺν προσποιητὸν τῆς ἐκτάσεως πέπλον καὶ ὅτι ἡ κτηνώδης ἀπόλαυσις τῶν βαναύσων ὀρέξεών των κατατήκει αὐτάς.

Οὔτε φαντάζονταί ποτε οἱ ἄνδρες, ὅτι αἱ γυναῖκες τέρπονται δι' ἁβροτέρων, διακεκριμένων, λεπτοτέρων καὶ ὑψηλοτέρων ἀπολαύσεων. Ἀλλὰ, καὶ τούτου ὑποτεθέντος, καταδιώκονται δι' ἀπεχθῶν παρατηρήσεων, βασανίζονται δι' ἐπιθέσεων πλησσουσῶν αὐτὰς, κατατρύχονται καὶ προπηλακίζονται δι' ἀσπασμῶν προκαλούντων ἔμετον καὶ ναυτίαν.

Ἐν τούτοις, οὗτοι ἀποροῦσι πῶς αἱ γυναῖκες ἀποστρέφονται αὐτοὺς καὶ θεωροῦντες αὐτὰς στείρας καρδίας καὶ παντὸς αἰσθήματος, πλὴν τῆς ἀνίας καὶ ἀηδίας, διαρρύγνηνται λυσσωδῶς εἰς αἰσχρολογίας, συκοφαντίας καὶ ποικίλας ἄλλας κακοηθείας.

Τοιοῦτοι οἱ ἄνδρες! Ὅταν λάβωμεν τὰ δικαιώματα τῆς ἰσοπολιτείας, ἅπερ εὐλόγως διεκδικοῦμεν, τότε λογαριαζόμεθα, εὐγενέστατοι, κύριοι νομοθέται.

Περσικὴ δεισιδαιμονία·

— Ἐὰν μεταβαίνῃς εἰς μάχην, κάμε μίαν δέησιν· ἐὰν μέλλῃς νὰ ταξειδεύσῃς, κάμε δύο· ἐὰν θέλῃς νὰ στεφανωθῇς, κάμε τρεῖς.

Ποῦ κεῖται ἡ ἕδρα τῆς ψυχῆς; ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐθεωρεῖτο ἑδρεύουσα ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ καὶ οὐδεμία μέχρι τοῦδε νεωτέρα θεωρία κατώρθωσε νὰ τῇ μεταβάλῃ κατοικίαν. Πρόσφατος ὅμως τοιαύτη, τοῦ δόκτορος Παύλου Πορτὰζ, διαβεβαιοῖ ὅτι αὕτη ἑδρεύει «ἐν τῇ μικρᾷ ὑποφύσει (μέρος ἐγκεφαλικῆς οὐσίας καλύπτον τὴν χοάνην) τοῦ ἐγκεφάλου, ἐν τῷ κοιλώματι τοῦ σφηνοειδοῦς ὀστοῦ, ὅπερ τῷ ἐπέχει θέσιν βασιλικῆς κλίνης».

Πῶς ἐγενικεύθη τὸ ὄνειον γάλα·

Ἰουδαῖος τις ἰατρὸς προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως Φραγκίσκου Α' πάσχοντος ἐκ μεγάλης ἀδυναμίας καὶ θέλων νὰ φημισθῇ διὰ τὰ ἔκτακτα φαρμακά του, τῷ διέταξε νὰ λάβῃ ὄνειον γάλα, ὅπερ ὄντως ἐπέφερε καλὰ ἀποτελέσματα. Ἀμέσως πάντες οἱ αὐλικοί, θεράποντες, ὑπηρέται καὶ θαλαμηπόλοι τοῦ ἡγεμόνος μετεχειρίσθησαν αὐτὸ καὶ ἔκτοτε, λέγεται, ὅτι τὸ ὄνειον γάλα ἐτέθη ὑπὸ τῶν ἰατρῶν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΚΑΙ ΓΥΝΗ

Ὁ διάβολος προσεκλήθη ποτὲ εἰς μονομαχίαν ὑπὸ τῆς γυναικός. Ἐνῷ δὲ ἀμφότεροι ἔλαβον θέσεις ἀπέναντι ἀλλήλων, ἤρξατο ραγδαιοτάτη βροχή Τότε ὁ διάβολος ἐθεάθη κρατῶν ἀλεξίβροχον ἀπὸ τῆς μιᾶς χειρὸς καὶ πιστόλιον ἀπὸ τῆς ἑτέρας, καὶ προσεκάλει τὴν ἀντίπαλόν του νὰ πυροβολήσῃ πρώτη.

Ἡ γυνὴ ὅμως ἐνοήσασα τὴν πλεκτάνην καὶ διαμαρτυρομένη, ἠρνεῖτο νὰ πράξῃ τοῦτο.

—Δὲν φοβοῦμαι τὸν θάνατον, ἔλεγεν ὁ διάβολος, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ. Ἐμπρὸς, πυροβόλησον, ἄλλως θὰ πυροβολήσω ἐγώ.

Τότε ἡ γυνὴ ἐφάνη κρατοῦσα φυσητῆρα ἀντλίας ἀπὸ τῆς μιᾶς χειρὸς καὶ πιστόλιον ἀπὸ τῆς ἑτέρας.

Ὁ διάβολος προϊδὼν τότε τὴν ἧττάν του, ἐδώρησε τὸ ἀλεξίβροχον τῇ γυναικὶ καὶ συνεφιλιώθησαν.

ΤΕΛΛΟΣ Δ' ΑΠΕΡΗΣ

Τὸ μεγαλόπραγμον παιδίον, ὁ γνωστὸς καὶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῶν „Συλλόγων" Τέλλος δ' Ἀπέρης, ἔγραψε συγκινητικωτάτην ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Σωφρόνιον, ἐξαιτούμενος τὰς εὐλογίας αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ φιλανθρώπου ἔργου, ὅπερ διὰ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδομένης ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐφημερίδος ἐπιδιώκει, ἡ δὲ Α. Μ. εἰς ἄκρον νυγεῖσα τὴν καρδίαν ἀπήντησεν εἰς τὸν παῖδα δημοσιογράφον ἀποστείλασα καὶ τὴν εἰκόνα αὐτῆς. Ἰδοὺ ἡ περίεργος ἐπιστολὴ τοῦ Τέλλου δ' Ἀπέρη·

Νέα Ὑόρκη, 12 Δεκεμβρίου 1892.

Παναγιώτατε,

Εἶμαι νέος δέκα πέντε ἐτῶν καὶ πρὸ τεσσάρων ἐτῶν δημοσιεύω τὴν ἐφημερίδα καλουμένην «Sunny Hour» (Ἡλιακὴ Ὥρα) διὰ νὰ συνδράμω τὴν δυστυχίαν καὶ βοηθῶ τὰ πτωχὰ παιδία, χωρὶς νὰ ἐξετάζω ποίας θρησκείας εἶναι. Διὰ νὰ ἔχω αὐτὸ τὸ πριβιλέζιο δὲν ζητῶ χρήματα, παρὰ μόνον moral appui et bénédiction. Ἔρχομαι δὲ σήμερον νὰ πέσω εἰς τοὺς πόδας σας καὶ παρακαλέσω τὴν σεβαστὴν Παναγιότητα νὰ καταδεχθῇ νὰ μὲ στείλῃ τὴν εὐλογίαν της διὰ τὸ succès de mon enteprise.

J'espère que votre Sainteté voudra bien ne pas refuser l'humble prière d'un garçon de mon âge.

Μένω ὁ ταπεινότατος καὶ μικρὸς ἐφημεριδογράφος.

Téllo d' Apéry.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Βλαδέσκου καὶ τοῦ κ. Ι. Καλινδέρου, ἀφίκετο ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῇ 12.25 δι' εἰδικῆς ἁμαξοστοιχίας.

Εἰς τὸν σταθμὸν ὑπεδέχθησαν τὴν Α. Μ. ὁ κ. Λ. Καταρτζῆς μετὰ τῶν ὑπουργῶν, οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι καὶ πλῆθος λαοῦ.

Ἀφοῦ ἐπὶ μικρὸν συνδιελέχθη μετὰ τῶν παρόντων, ἡ Α. Μ. ἐπιβᾶσα τῆς ἁμάξης ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα.

Αὔριον ἐκδικασθήσεται παρὰ τοῦ ἐφετείου ἡ ἔφεσις τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος Ἰωαννίνων, ἐπὶ τῆς κληρονομίας τῆς μακαρίτιδος Καστριτσιόιας.

Ἐν τῇ βουλῇ διενεμήθη νομοσχέδιον περι τῶν στρατιωτικῶν φόρων εἰς οὓς θὰ ἐπιβάλλωνται οἱ δυνάμει τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου ἀπαλλασόμενοι τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς διώρισεν ἐπιτροπὴν νομομαθῶν ἵνα συσκεφθῶσι περὶ τροποποιήσεών τινων τοῦ κώδηκος τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἡ κυριώτερα τροποποίησις εἶναι ἡ τῶν ἄρθρων 3, 4 καὶ 5, οὕτως ὥστε οἱοσδήποτε ρωμοῦνος, ἢ ξένος ἐν Ρωμουνίᾳ διαμένων, ἢ ἄνευ ἐθνικότητος νὰ δικάζηται ἐν Ρωμουνίᾳ οὐ μόνον δι' ἐγκλήματα ἀλλὰ καὶ διὰ πλημμελήματα διαπραχθέντα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Ἐὰν ὁ ἔνοχος ἐδικάσθη ἐν ξένῳ κράτει, δὲν θὰ δικάζηται ἐκ νέου ἐν Ρωμουνίᾳ. Ἐκτὸς τούτων, ἡ ἐπιβαλλομένη ποινὴ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ἦναι μεγαλειτέρα τῆς προβλεπομένης ἐν τῇ νομοθεσίᾳ τοῦ κράτους ἐνῷ τὸ ἔγκλημα διεπράχθη.

Αἱ προετοιμασίαι πρὸς διακόσμησιν τῆς πόλεως ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ διαδόχου ἤρξαντο ἤδη.

Κατὰ τὸ νέον νομοσχέδιον ὅπερ διενεμήθη εἰς τὴν βουλὴν ἡ στρατολογία θὰ ἐνεργῆται ἀπὸ 15 φεβρουαρίου μέχρι 30 μαρτίου, οἱ δὲ στρατολογούμενοι θὰ καλῶνται ὑπὸ τὰς σημαίας τὴν 1ην νοεμβρίου ἀντὶ τῆς 1ης ἀπριλίου.

Ἡ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία ἀποκατέστη πανταχοῦ ἐκτὸς τῶν γραμμῶν Φαουρέϊ-Βραΐλας καὶ Βουκουρέστιον-Καλαράσι.

Ὅπως μεταβῇ τις εἰς Καλαράσιον δέον νὰ διέλθῃ διὰ Φαουρέϊ-Φετέστι καὶ Τσούλνιτσας, εἰς Βραΐλαν δὲ διὰ Μαρασέστι.

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς δικαιοσύνης ἐκπονεῖται ἡ τροποποίησις ἄρθρων τινῶν τοῦ ἐμπορικοῦ κώδηκος ἀφορώντων εἰς τὰς πτωχεύσεις. Τὸ νομοσχέδιον ὑποβληθήσεται προσεχῶς τῇ βουλῇ.

Ἡ ὑγεία τῆς ἐν Ναΐδὴδ διατριβούσης σεβαστῆς ἀνάσσης δὲν εἶναι εὐάρεστος. Ὁ καιρὸς εἶναι ψυχρός.

Ὑπερκαρπάθειον ρωμουνικὸν φύλλον ἀγγέλει ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων ἐν Οὐγγαρίᾳ ἐθνοτήτων, συνῆψαν διαπραγματεύσεις πρὸς καταρτισμὸν κοινοῦ πολιτικοῦ προγράμματος. Σκοπὸς τῶν ἀντιπροσώπων εἶναι ὁ συνασπισμὸς τῶν ἐθνοτήτων αὐτῶν κατὰ τῆς Οὐγγρικῆς ἡγεμονίας,

Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν ὅτι ἡ φιλόπατρις ἑλληνικὴ παροικία Τεργέστης ὑπὸ τὴν πρωστασίαν τῆς κ. Ἀφεντούλη κατεσκεύασεν λαμπρὰν σημαίαν διὰ τὸ θωρηκτὸν Ὕδρα ἣν προσεχῶς θ' ἀποστείλῃ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐδημοσίευσε Στατιστικὴν τῆς μέσης ρωμουνικῆς παιδεύσεως διὰ τὰ ἔτη 1889-90, 1890-91 καὶ 1891-92, σπουδαῖον ἔργον ἐκπονηθὲν ὑπὸ τοῦ Φρ. Δαμὲ, διευθυντοῦ τοῦ στατιστικοῦ τμήματος.

Κατὰ τὴν στατιστικὴν ταύτην ἡ Ρωμουνία ἔχει 53 ἐκπαιδευτήρια μέσης παιδεύσεως, ὑποδιαιρούμενα εἰς 10 κλασικὰ λύκεια, κλασικὰ γυμνάσια, 1 ἐμπορικὸν λύκειον, 11 ἐμπορικὰ γυμνάσια, 5 παιδαγωγικὰ ἐκπαιδευτήρια 8 ἱερατικὰς ὀρθοδόξους σχολὰς καὶ μίαν τουρκικήν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτοῖς διδασκάλων ἀνέρχεται εἰς 802.

Ἐκτὸς τούτων εὕρηνται καὶ 20 θηλέων μέσα ἐκπαιδευτήρια μετὰ 286 διδασκάλων.

†

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 17 ἱσταμένου τελοῦμεν ἐν Βροσθενίῳ μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου θείου ἡμῶν

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΖΑΠΠΑ

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς φίλους καὶ πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ ὅπως παρευρεθῶσιν ἐν αὐτῷ.

Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΑΠΠΑΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΖΑΠΠΑΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13 Ἰανουαρίου.—Ὁ κ. Κρετσουλέσκος ἐπέδωκε σήμερον τῷ κ. Καρνὼ ἐπιστολὴν τοῦ βασιλέως Καρόλου ἀνακοινοῦσαν τὸν γάμον τοῦ πρίγκηπος διαδόχου τῆς Ρωμουνίας.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 13.—Ὁ αὐτοκράτωρ διέμεινε χθὲς παρὰ τῷ Τσάρεβιτς ἐν τῇ ρωσσικῇ πρεσβείᾳ ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν, ἀπένειμε δ' αὐτῷ τὸ περιδέραιον τοῦ Μέλανος Ἀετοῦ. Ὁ Τσάρεβιτς ἐπέδωκεν εἶτα τὸ ἐπισκεπτήριον αὐτοῦ παρὰ τῷ κ. Καπρίβῃ, ἀντήλλαξε δ' ἐπισκέψεις μετὰ τῶν μελῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου.

ΠΡΑΓΑ, 13.—Ἔκρηξις ἀερίου ἐγένετο ἔν τινι ἀνθρακωρυχείῳ παρὰ τὸ Ὀσσέγ. Τὰ θύματα εἶναι 17 νεκροὶ καὶ 7 τραυματίαι.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 13.—Ἡ θέσις τοῦ κ. Μορεγχάϊμ ἐκλονίσθη σπουδαίως· πιστεύεται ὅτι προσεχῶς θέλει ἀνακληθῇ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13.—Ὁ κ. Βαρβοὺ ἐξηκολούθησε τὴν ὑπεράσπισιν αὐτοῦ, ὑποστηρίζων ὅτι οἱ κ.κ. Φερδινάνδος καὶ Κάρορος Λεσὲψ δὲν διέπραξαν κατάχρησιν ἐμπιστοσύνης διότι τὸ χρῆμα τοῦ Παναμᾶ δὲν ἐθεράπευσεν ἰδίας αὐτῶν ἀνάγκας.

Ὁ κ. Δερουλὲδ ἐδήλωσεν, ὅτι ἐὰν παύσῃ ἡ τῶν ἐν τοῖς παναμικοῖς ἐνεχομένων βουλευτῶν καταδίωξις θὰ ἐπερωτήσῃ τὴν κυβέρνησιν.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 13.—Ἐπίσημον ἐδόθη γεῦμα ἐν τοῖς χειμερινοῖς ἀνακτόροις πρὸς τιμὴν τοῦ Ἐμίρου τῆς Βουχάρας, εἰς ὃ παρέστησαν ὁ αὐτοκράτωρ, ἡ αὐτοκράτειρα, οἱ πρίγκηπες καὶ οἱ μεγιστᾶνες τοῦ κράτους.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἀναγγείλω εἰς τὸ δημόσιον ὅτι ἐγκαταλειπὼν τὸ κατάστημα Iohn Pitts ἀντιπροσωπεύω νῦν τὸ κατάστημα **Marshall Sons & C-ie, Gainsborough,** ἐν Ἀγγλίᾳ, πρὸς πώλησιν τῶν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν αὐτοῦ μηχανῶν. Παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται διὰ πᾶσαν αἴτησιν εἰς τὴν οἰκίαν μου str. Icónei 11.

W. G. BOXSHALL.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ καταστήματος ὀπτικῶν ὀργάνων A. Menu & Comp. (Ὁδὸς Βικτόρια Ἀρθ. 88).

Τῇ 14 Ἰανουαρίου 1892

Μεσονύκτιον	— 11.8
7 ὥρας πρωΐας	— 13
Μεσημβρία	— 5
Ὕψος βαρομέτρου	763
Οὐρανός	Ὡραῖος

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ
C. Steriu & Comp.

19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.
Βουκουρέστιον, 14 Ἰανουαρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ.. (R. per.)	100 —
5 „ χρεωλ. („ amort.)	98.37
4 „ „ „ „ „	83 20
6 „ Ὁμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	101 50
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	95 60
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.25
6 „ „ „ „ „	101.—
7 „ „ „ „ „	102 50
5 „ „ „ (Iaşi f. urb).	81.25
10/500 Δάν.τάμ.συν.(pens.)	280.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	89 25
„ „ 5 „ 1890.	90 25

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ.	500	1670
Ἑταιρ. Dacia Rom.	200	420 —
„ Natională	200	423 -
Constr. şi lucr. publ.	250	153.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	100 87
Λονδίνου	25.36.—
Βερολίνου	124 32
Ἀμβέρσης	100 75
Βιέννης	209.50
Λίρα ὀθωμανική	22.90

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΞΕΝΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Βιέννη, 13 Ἰανουαρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9 62.
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	319.85
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	123.25
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	121.40
„ „ Παρισίων	48 20
„ „ Βερολίνου „	59.40
„ „ Amsterd. „	100 35
Παρίσιοι 13 Ἰανουαρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 ½ %	106.37
„ „ 3 %	96 80
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5	98.25
Δάνειον Ἑλλην. 5	321.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	573 75
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	492.81
„ Lot turc.	87.50
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 125
„ „ Βιέννης	205 37
„ „ Ὀλανδίας	206.18
„ „ Βερολίνου	121.97
Βερολῖνον 13 Ἰανουαρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	102.40
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	83.—
„ amortis. 5 %	97 30
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	207,95
Δάνειον δημαρχείου	96 40
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου	20·305
„ „ Παρισίων δίμ.	80 80
„ „ Ὀλλανδίας „	168 60
„ „ Βιέννης „	167.90
„ Ἀμβέρσης	—.—

2— ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΣΥΛΛΟΓΩΝ„ —2

ΚΛΗΜΕΝΤΙΝΗ

— Δὲν θὰ λησμονήσω, εἶπεν ἡ Κλημεντίνη γελῶσα αὖθις φαιδρότατα, τὴν κεφαλὴν τῆς κ. Μιλβὲρτ ὅτε ἐζήτησες νὰ μὲ νυμφευθῇς. Ἡ ἀγαθὴ γυναίκα δὲν τὸ ἐπίστευε. Ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐφοβούμην ὅτι ἡ εὐτυχία αὕτη δὲν θὰ διήρκῃ... Ν' ἀγαπηθῶ παρὰ σοῦ τοῦ τόσον καλοῦ καὶ ἐντίμου... Καὶ ἠξεύρεις, εἶναι ἐπισημότατον, δὲν δύνασαι πλέον νὰ ἀναιρέσῃς τὸν λόγον σου.

— Πιστεύεις λοιπὸν ὅτι τὸ σκέπτομαι, φιλτάτη; ἀπήντησε φαιδρῶς ὁ Στέφανος.

— Πράγματι, πότε θὰ ἐπισκεφθῇς τὸν κ. Βαν Ρύκ;

— Ἀκριβῶς περὶ τούτου ἦλθον νὰ σὲ ὁμιλήσω. Γινώσκεις ὅτι ὁ θεῖός μου εἶναι ὁ μόνος συγγενής μου. Καίτοι δὲ ἀδελφὸς τῆς μητρός μου, οὐδέποτε ὑπῆρξε πρός με πολὺ τρυφερός. Εἶναι μεγαλέμπορος, χονδρὸς τὸ σῶμα καὶ βαρὺς τὸ πνεῦμα, ὅστις ἔζησε διὰ τὰ χρήματα καὶ μὲ τὰ χρήματα· μίαν μόνην φιλοδοξίαν ἔχων ἐν τῷ βίῳ του, νὰ γίνῃ πλούσιος, οὐχὶ ὅπως ἀπολαύσῃ τὸν πλοῦτόν του, οὐδὲ ὅπως ἐκθαμβώσῃ τοὺς γείτονάς του τῆς ὁδοῦ Καλβερστρὶτ ἐν Ἀμστερδάμ. Ὁ θεῖος μου ἀγαπᾷ τὸν πλοῦτον, ὅπως ἐγὼ ἀγαπῶ τὴν Κλημεντίνην διὰ αὐτὴν μόνην.

— Τότε λοιπὸν διατὶ λαμβάνεις τὸν κόπον νὰ μεταβῇς εἰς Ὀλλανδίαν καὶ διαμείνῃς τρεῖς ἡμέρας; ἠρώτησεν ἡ νεᾶνις γελῶσα μεγαλοφώνως.

— Ἁπλούστατα διότι νομίζω ὅτι ἐκπληρῶ καθῆκον ἀβροφροσύνης πρὸς τὸν ἀδελφὸν τῆς μητρός μου. Δὲν ἔχω ἀνάγκην τῆς συγκαταθέσεώς του ὅπως νυμφευθῶ καὶ βεβαίως οὐδέποτε θὰ μὲ δώσῃ λεπτόν.

— Ὅταν σκέπτωμαι ὅτι θ' μὲ ἀφίσῃς τρεῖς ἡμέρας ὅπως ἴδῃς τὸν χυδαῖον αὐτόν!

— Θὰ σὲ γράφω καθ' ἑκάστην.

— Φιλτάτη Κλημεντίνη.

— Φίλτατε Στέφανε.

Ἔσφιγγον τὰς χεῖρας των βλεπόμενοι σιωπηλῶς καὶ ὡσεὶ μὴ δυνάμενοι νὰ κορεσθῶσι τῆς γλυκείας ταύτης θέας. Οὐδέποτε ἡ εἱμαρμένη ἥνωσε τόσον θελκτικὰ πλάσματα καὶ τόσον κατάλληλα τὸ ἓν διὰ τὸ ἄλλο. Κατεῖχον πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐτυχίαν. Οὐδεὶς δὲ ἐξ αὐτῶν, κατὰ τὴν ἐξαισίαν ἐκείνην στιγμὴν, ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἠπειλοῦντο ὑπὸ ἐπικειμένου δυστυχήματος.

— Σᾶς συνέλαβα, δεσποσύνη, ἐφώνησεν ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς οἰκίας φωνή τις βαρεῖα.

— Ἡ δεσποινὶς Δρὰκ, εἶπεν ἡ Κλημεντίνη ἐπτοημένη καὶ ἐγειρομένη ὅπως καταφύγῃ ὄπισθεν τῆς ἀναδενδράδος, ἀλλ' ὁ Στέφανος τὴν ἐβίασε νὰ καθίσῃ.

— Μεῖνε ἥσυχος, φιλτάτη. Ἡ κ. Δρὰκ ἔτρεξε βεβαίως, καὶ θὰ ἔχῃ σφοδρὸν βῆχα μετὰ ἄσθματος φθάνουσα!

Ἡ δεσποινὶς Δρὰκ ἦτο Ἀγγλὶς χονδρή, παχεῖα καὶ στιλπνή. Τὸ πρόσωπόν της φουσκωμένον ὀλίγον ἐξέφραζεν ἠρεμίαν ζῴου ἀναμηρυκωμένου. Μᾶλλον σύντροφος ἢ παιδαγωγὸς, διεκρίνετο τῶν ἄλλων διδασκαλισσῶν διὰ περιέργου χαρακτηριστικοῦ, ὅτι ἦτο πλουσιωτέρα τῆς μαθητρίας της. Πρὸ πέντε ἐτῶν ἐτελειοποίει τὴν ἀνατροφὴν νεάνιδος ἐκ Λαγκασίρ. Οὖσα ἤδη ὑπερῆλιξ δὲν ἤθελε νὰ διατηρήσῃ τὴν λεπτὴν θέσιν της· ἄλλως τε τῇ εἶχον συστήσει τὸ γλυκύτερον τῆς μεσογείου κλίμα. Ἡ κ. Μιλβὲρτ, συναντήσασα αὐτὴν ἐν Χερβούργῳ τῇ ἐπρότεινε νὰ ἐγκατασταθῇ ἐν Λουβεσιὲν μετὰ τῆς ἐξαδέλφης της, ὅπερ ἀμέσως παρεδέξατο· οὕτω δὲ ἡ Κλημεντίνη ἔζῃ μετὰ τῆς δεσποινίδος Δρὰκ ὡς φίλη μᾶλλον ἢ ὡς μαθήτρια. Ἡ Ἀγγλὶς ἤρχετο, ἐξωργισμένη πράγματι, ἀλλὰ τόσον σφοδρὰ ἦσθμαινεν ὥστε μόλις ἐπρόφερε λέξεις τινας.

— Σᾶς ἀπηγόρευσα... νὰ ἔλθητε...

Καὶ χωρὶς ν' ἀποτελειώσῃ τὴν φράσιν κατέπεσεν ἐπὶ ραβδωτῆς ἕδρας. Ὅπως δὲ ἐκδηλώσῃ τί ᾐσθάνετο, ἤρξατο περιστρέφουσα τοὺς κυανοὺς ὀφθαλμούς της μετ' ἀγανακτήσεως. Ἡ Κλημεντίνη ἠγέρθη καὶ τὴν ἠσπάσθη ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν παρειῶν.

— Συγχώρησόν μοι, καλή μου Δράκ. Ὁ Στέφανος ἦλθεν ἀπροόπτως. Δὲν ἠδυνάμην ἐν τούτοις νὰ τὸν ἀφήσω εἰς τὴν θύραν.

Ὁ ἀνθυποπλοίαρχος λαβὼν τὴν χεῖρα τῆς γεροντοκόρης ἠσπάσθη αὐτὴν εὐσεβάστως. Αὕτη δὲ ἦτο ἡ μεγαλητέρα κολακεία ἣν ἠδύνατό τις νὰ τῇ ἀποτείνῃ...

— Μὴ ἐπιπλήττετε τὴν Κλημεντίνην, εἶπε μειδιῶν, ἐγὼ μόνος εἶμαι ὁ ἔνοχος. Ἀναχωρῶ αὔριον ὅπως ἐπισκεφθῶ τὸν θεῖόν μου κ. Βὰν Ρὺκ ἐν Ἄμστερδαμ, πρέπει δὲ νὰ εὕρητε φυσικὸν ὅτι ἐπεθύμησα ν' ἀποχαιρετήσω τὴν μνηστήν μου, πρὶν ἀναχωρήσω. Ἔπειτα δὲν θὰ νυμφευθῶμεν προσεχῶς; Μήπως διαπράττω κακὸν παραμένων ἓν τέταρτον τῆς ὥρας μετ' αὐτῆς; Ἐμπρὸς λοιπὸν, φανεῖτε ἐπιεικής, δεσποσύνη, καὶ εἴπατέ μοι ταχέως ὅτι δὲν εἶσθε ὠργισμένη πλέον ἐναντίον μου.

Ἡ Δρὰκ θ' ἀπήντα ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο. Ἤσθμαινε καὶ ἦτο ὅλως ἐξηντλημένη. Ἐν τούτοις διὰ μέσου τῶν ἐπιπόνων ἀναπνοῶν τοῦ ἄσθματός της διέβλεπέ τις ὅτι κατελαμβάνετο ὑπὸ εὐσπλαγχνίας. Ἄλλως τε δὲ καὶ εὐκολώτατα συνεκινεῖτο. Ἡ νεαρὰ καὶ δροσερὰ ἐρατινὴ μυθιστορία ἣν ἔβλεπε πρὸ αὐτῆς ζῶσαν καὶ πάλλουσαν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τὴν εἶχε συγκινήσει. Βεβαίως ὤφειλε νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν Κλημεντίνην μέχρι τέλους, ἠδύνατο ὅμως ἐνίοτε νὰ εἶναι καὶ ὀλίγον φιλάνθρωπος. Ἔπειτα δὲ καὶ ὁ καύσων καθίστατο ἐπαισθητότερος ἐφ' ὅσον ἡ ὥρα προὐχώρει. Ἡ δεσποσύνη Δρὰκ ἔκυψε τὴν βεβαρημένην κεφαλήν της ἐπὶ τοῦ στήθους της ὅπερ τῇ ἐχρησίμευεν ὡς φυσικὸν προσκεφάλαιον, οἱ δὲ νέοι ἐπανέλαβον τὴν ἐπὶ μικρὸν διακοπεῖσαν, ἐρωτικὴν διωδίαν αὐτῶν. Ἐπανέλαβον ὁ πόσον ἀντηγαπῶντο καὶ ὁ πόσον ἔσται εὐλογητὴ ἡ ὥρα ἥτις θὰ παρεχώρῃ διὰ παντὸς τὸν ἕνα εἰς τὸν ἄλλον. Ἐπανέλεγον ἀκορέστως τὰ αὐτὰ ἅτινα ἐπαναλέγει τις μυριάκις ἐν ἀγνοίᾳ του καὶ ἅτινα καθηδύνουσι τὰ ὦτα καὶ τὴν καρδίαν. Ἐπρόκειτο νὰ χωρισθῶσιν ἐπὶ τρεῖς μόνον ἡμέρας καὶ αὗται τοῖς ἐφαίνοντο ἀνυπόφοροι. Καὶ πάλιν ἡ Κλημεντίνη ἀπήτησε τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Στεφάνου ὅτι θὰ τῇ γράφῃ πᾶσαν πρωΐαν καὶ ὁ νεανίας ἀνταπήντησεν ὅτι μετὰ πᾶσαν ἐπιστολὴν ἐκείνη θὰ τὸν τηλεγραφῇ εἰς Ὀλλανδίαν. Ἵστατο δὲ πλησιέστατα αὐτῆς περιβάλων διὰ τοῦ βραχίονος τὴν λεπτοφυῆ ὀσφὺν τῆς πεφιλημένης του. Ἦτο πταῖσμα των; Ὁ νέος ἔκυψε πρὸς τὴν Κλημεντίνην καὶ ἠσπάσθη τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἁγνῶς... Τοῦτο δὲ διότι οὐδὲν πλέον εἶχον νὰ εἴπωσι. Ὁ Στέφανος ἐγίνωσκεν ὅτι ἀναχωρῶν ἀπεκόμιζε μεθ' ἑαυτοῦ τὴν Κλημεντίνην, ἡ δὲ Κλημεντίνη ἐγίνωσκεν ὅτι διεφύλαττε τὸν Στέφανον ἐν τῇ καρδίᾳ της.

Ὁ κ. Βαν Ρὺκ ἦτο πλούσιος, κατῴκει οἰκίαν πλουσίαν, ἐν πλουσίᾳ συνοικίᾳ, ἐγίνωσκε μόνον πλουσίους καὶ ἀπεστρέφετο τὴν πτωχείαν. Τὸ ἑσπέρας ζυθοποτῶν εἰς Βυβὲλ ἐν Βαρμστρὶτ μετὰ τῶν φίλων του ἐνησμενίζετο ἐκφέρων ἀποφάσεις· εἷς Ὁλλανδὸς, ἔλεγε, ἀξίζει δύο Βέλγους· δύο Βέλγοι τέσσαρας Γάλλους, ὅταν δὲ εἷς Γάλλος εἶναι πτωχὸς δὲν ἀξίζει οὔτε ἓν πλῆρες ποτήριον ζύθου. (Ἀκολουθεῖ).

„NAȚIONALA“

ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ-ὅλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περι' πτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγά· ρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνει ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ Φαρμακεῖον Πετσάλη.—Μ. Καντιανίδης		Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γοναΐος
Γιουργέβῳ	Ι. Ἀλιμπέρτη	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἡλιάδης	Καλαφάτ	Κ. Μοσχάκη
Κοράμπιᾳ	Κλ. Μητρέλιας	Κρατόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσᾳ	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστόβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπούλου	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος	. . . .	. . . . .

Ἐν Ρωσσίᾳ ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ. καὶ τὸ ἐν Κισνοβίῳ „Ἀδελφοὶ Συναδινοί

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΟΛΙΓΟΝ ΚΕΡΔΟΣ

Ὅσοι ἀκόμη δὲν τὸ ξεύρουν
Ἂς τὸ μάθουν μιὰ φορά,
Καὶ μὲ τὸ τραμβάϊ ἂς ἔλθουν
Νὰ ψωνίσουν Εὐθυνά.

Ὑποδήματα δι' ἄνδρας
Διὰ Κυρίας καὶ παιδιά
Βγάζω 'ς τὸ Ἐργοστάσιό μου
Καὶ Σωσόνια στερεά.

Μὲ σεβδὼ διὰ τὰς Κυρίας
Μὲ φράγκα δέκα ἑπτά.
Καὶ μὲ χαμηλὸ τακοῦνι
Δεκαπέντε μοναχά.

Ἂν θέλετε μὲ τομαράκι
Μὲ δέκα φράγκα τὰ πωλῶ
Καὶ εἰς συναγωνισμὸ μεγάλο
Τὸν καθένα προκαλῶ.

Δέχομαι παραγγελίας
Μὲ τὰς ἄνωθι τιμὰς
Καὶ ἀπέναντι δὲν πέρνω·
Ἂν σ' ἀρέσῃ τὸ βαστᾷς.

Κι' ἂν κανεὶς βαργιέται νὰ 'λθῇ!
Ἂς μοῦ κάμῃ μιὰ γραφὴ
Ἕνα μου ἄνθρωπον νὰ στείλω
Γιὰ νὰ συνεννοηθῇ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐργοστασίου ὑποδημάτων ἐν Βουκουρεστίῳ *Calea Călăraşilor* 115.

VÉRITABLE BENEDICTINE

ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΝΕΑΙΡΕΤΟΣ, ΤΟΝΙΚΗ, ΠΕΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΡΕΚΤΙΚΗ
ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΝ ΕΞ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΟΤΩΝ.

VÉRITABLE LIQUEUR BENEDICTINE
Marques déposées en France et à l'Etranger
Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Πωλεῖται εἰς τὰ καλήτερα παντοπωλεῖα καὶ οἰνοπωλ. ἑκάστης πόλεως.

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ
ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
Iancu Constantinescu
ἐν τῇ ὁδῷ Σελάρι.

Τὸ μόνον ρωμουνικὸν τοῦτο κατάστημα ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων διακρίνεται διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀρίστην ποιότητα τῶν ὑφασμάτων, τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν μηδένα ἐπιδεχομένην διαγωνισμὸν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν αὐτοῦ. Συνιστῶμεν τὸ εὐσυνείδητον τοῦτο κατάστημα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐνδυθῶσι κομψῶς στερεῶς καὶ εὐθυνά.

ΠΡΩΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ — ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ
H. S. DURAN
Ὁδὸς Smârdan 2. — ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ — Ὁδὸς Smârdan 2

ΜΥΛΟΙ.—ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΦΩΣ
ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΙ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ
ΑΘΟΡΥΒΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ
ΔΙ' ΑΤΜΟΥ, ΑΕΡΙΟΥ, ΘΕΡΜΟΥ ΑΕΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΤΩΝ ΛΥΧΝΩΝ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ἐκ τῶν ΣΤΕΡΕΟΤΑΤΩΝ — H. S. DURAN — ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

DRAGÉES de Fer Rabuteau

Laureatul Institutului de Franța. — Premiu de farmaceutica.

Întrebuințarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe **știința.**

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în **casurile de** *Chlorosă, Anemie, Culori palide, Perderi de Sânge, Debilitate, Slăbiciune, Convalescență, Slabiciunea copiilor, Lipsa și Alterațiunea sângelui,* în urma **celor-lalte** și nedormirilor, și excesurilor de tóte feluri. A lua 4-6 **dragouri** pe **ți.**

Nici Constipațiune, nici Diarrhee, Assimilare completă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potu înghiți drageuri. Un paharuț la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul întrebuințarei detaliat însoțește fie-care Flacon.

A se cere : **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie, de PARIS,** *care se póte găsi la toți Droghistii și Farmacistii.*

1419

ΙΑΤΡΟΣ ΡΑΠΠΑΠΟΡΤ

Εἰδικὸς διὰ τὰ νοσήματα τῶν παίδων. Μετὰ πενταετῆ πεῖραν ἐν τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ νοσοκομείῳ τῶν παίδων ἐγκατέστη ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας δπ' ἀρθ. 2 οἰκίᾳ Στάϊνερ.

Δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς 4-ης μέχρι τῆς 6 ὥρας μ. μ.

1420
NEVRALGIELE
Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usurează și vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele, Gastralgia, Sciatica, Afecțiunile reumatismale acute* și *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remedii.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineață, unul la dejun, și unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simțit vr'o ușurare, va lua 4 hapuri a doua ți: 2 dimineața, unul la dejun, și unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe ți.

A se cere : LES VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* **CLIN & Cie, de PARIS,** *cari se potu găsi la toți Droghistii și Farmacistii.*

ΛΑΝΟΛΙΝΑ ΚΡΕΜΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ ΛΑΝΟΛΙΝΑ

Τοῦ ἐργοστασίου ΛΑΝΟΛΙΝΑ, **Martinikenfelde,** ἐγγὺς τοῦ Βερολίνου.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς περιποίησιν τοῦ δέρματος.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς τήρησιν καθαρὰν καὶ ἀπόλωσιν τῶν δερμικῶν πληγῶν.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς διατήρησιν τοῦ δέρματος, ἰδίως διὰ τὰ **ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ.**

Ἐντὸς σωλήνων ἀνὰ 60 μπάνια. — Κουτίων ἐκ τενεκέ, ἀνὰ 30 καὶ 20 μπάνια μετὰ τοῦ σήματος τοῦ ἀνωτέρω ἐργοστασίου, πωλεῖται σχεδὸν εἰς πάντα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.

Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τὴν Ρωμουνίαν *H. S. DURAN* ἐν Βουκουρεστίῳ. ὁδὸς Smârdan, No. 2.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΔΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) — CASA PENCOVICI

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

UNIRE

Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνικὸν Ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμῶν μετρίᾳ

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρόβ. 3

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ α. ἢ δ'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀπευθυντέα ἐπιστολαὶ καὶ ἐπιστολαὶ ἐν ἐπιστολαῖς.

ΤΙΜΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
14 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 14
1892

Τυπο-Λιθογραφεῖον „Σύλλογοι“ Ὁδὸς Κοβάτσι ἀριθ. 14.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 16)28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1893. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ'. ΑΡΙΘ. 5096

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. δ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✠ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI"—Bucarest.

Βουκουρέστιον, 15 Ἰανουαρίου 1893

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(ΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

(καθυστερήσασα)

Ἐν Ἀθήναις 24 Δεκεμβρίου 1892

Εἰς δεινὴν ἐνέβαλεν ἀνυσυχίαν τὰς ἡμέρας ταύτας ὁλόκληρον τὴν ἀγοράν μας ἡ ἀνώμαλος κατάστασις τοῦ συναλλάγματος καὶ ἡ ἀνησυχία αὕτη εἰς ἀμηχανίαν καὶ πανικὸν μετεβλήθη, τοῦ φράγκου ὑπερτιμηθέντος εἰς 1.58. Μετ'ἀπορίας καὶ ἐκπλήξεως διηρωτῶντο πάντες τὰ αἴτια τῆς τοιαύτης ὑπερτιμήσεως, ἀφοῦ δὲν ὑπῆρχεν ἀποχρῶν πρὸς τοῦτο λόγος. Εὐτυχῶς οὐσιωδῶς ἡ κατάστασις μετεβλήθη ἀπὸ τριῶν ἤδη ἡμερῶν καὶ τὸ συνάλλαγμα ὑπετιμήθη εἰς 1.51 καὶ τὰ χρεώγραφα ὑπερτιμήθησαν καὶ οὕτω ἐξέλιπεν ὁ πανικὸς καὶ ἀπεσοβήθη πᾶς κίνδυνος.

Ὡς εὐκόλως ἐννοεῖται, ἡ ἀντιπολίτευσις ἐχειροκρότει ἐπὶ τοῖς γενομένοις ἀνεπιφυλάκτως τὴν χαράν της ἐκφράζουσα. Ἤγγικε λοιπὸν ἡ στιγμὴ, καθ' ἣν περὶ τὸ πτῶμα τῆς πατρίδος ἐπρόκειτο νὰ στήσωσι τὸν χορὸν, κληρονομοῦντες τέλος τὴν πρωθυπουργικὴν ἕδραν, ἀπομακρυνομένου τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, ὅστις τὸν γιγάντειον ἀγωνίζεται νῦν ἀγῶνα, ἵνα οὐχὶ σώσῃ, ἀφοῦ καταστροφὴ δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' ἵνα ἐξαγάγῃ ἡμᾶς τῆς παρούσης καταθλιπτικῆς καταστάσεως. Εὐτυχῶς διεψεύσθησαν καὶ πάλιν αἱ ἐλπίδες ἐκείνων, οἵτινες τὸν ὄλεθρον ἐκαραδόκουν καὶ τὰ πάντα εἰσῆλθον εἰς τὴν τακτικήν των τροχιάν. Δριμύτατα ἐδημοσιεύθησαν ἄρθρα ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν ὀργάνων, ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τῆς συναδέλφου «Ἀκροπόλεως», ἥτις ἀνεπιφυλάκτως κατήγγειλεν ὡρισμένως τραζικὸν τῆς ἀγορᾶς μας κατάστημα, ὅπερ κακούργως ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσιν ἐνήργησε καὶ ἐνεργεῖ. Ἐν τούτοις φρονῶ, ὅτι ἡ συνάδελφος, ἀφοῦ μετὰ τοσούτου σθένους καὶ μετὰ περισσῆς παρρησίας ἀνέλαβε νὰ στιγματίσῃ τοὺς ἀσυνειδήτους ἐκείνους, οἵτινες ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἔθεντο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των τὸ ἀτομικὸν συμφέρον, ἀδιαφοροῦντες ἂν τὰ ἐκ τῆς τοιαύτης αἰσχροκερδείας θησαυριζόμενα ἐπιφέρωσι τὴν ἀπόγνωσιν καὶ τὴν πτωχείαν εἰς τὸ ἔθνος των, ἠδύνατο κάλλιστα νὰ ἀναφέρῃ καὶ ἄλλα ὀνόματα ἰσχυόντων τραπεζιτῶν, οἵτινες καταχρώμενοι τῆς θέσεώς των δίκην κοράκων ἐπιπίπτουσι κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς λαοῦ ἀπογυμνοῦντες αὐτὸν, ἠδύνατο, λέγω, ἡ «Ἀκρόπολις» νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν τὰ ὀνόματα πάντων τούτων, ἵνα γνωρίσῃ ἅπαξ διὰ παντὸς ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τίνες οἱ αἴτιοι τῶν ὑπερτιμήσεων καὶ ὑποτιμήσεων καὶ πρὸ πάντων τῆς τιμῆς του. Πρέπει νὰ πατάσσωνται αἱ κορυφαὶ καὶ τὰ ἰσχυρὰ μέρη.

Ὁ μικρὸς τραπεζίτης δὲν καταχράται ἢ μικρὰ μόνον ποσὰ, ἀδυνατεῖ δὲ νὰ ἐμπνεύσῃ τὸν πανικὸν εἰς ὁλόκληρον ἀγοράν, εἰς ὁλόκληρον ἔθνος. Εὔχομαι ἵνα μὴ δοθῇ νέα εὐκαιρία ἵνα ὁ τύπος ἐπανέλθῃ ἐπὶ τοῦ ζωτικοῦ τούτου ζητήματος, διότι τότε εἰμὴ πεπειμένος ὅτι ἡ «Ἀκρόπολις», τὸ «Ἄστυ» καὶ ἄλλαι συνάδελφοι δὲν θὰ διστάσωσιν οὔτε στιγμὴν ν' ἀναφέρωσι μεγάλοις γράμμασιν ὀνόματα τὰ ὁποῖα φαίνονται νῦν σεβαστά. Ἐτηλεγραφήθη ἐκ Λονδίνου ὅτι ἡ ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν μας χρεωγράφων ἐπελθοῦσα ὑποτίμησις εἶχεν ὡς αἰτίαν τὰς ἐξ Ἀθηνῶν τηλεγραφικὰς διαταγὰς ἐκποιήσεων μεγάλων ποσῶν ἐθνικῶν χρεωγράφων! Καὶ ἐν τούτοις αἱ ἀγοραὶ Λονδίνου καὶ Παρισίων στερρῷ τῷ ποδὶ ἐδέχθησαν τὸν τοιοῦτον κλονισμὸν, μὴ δώσασαι οὐδεμίαν πολιτικὴν ἢ οἰκονομικὴν σημασίαν εἰς τὰς τοιαύτας μεγάλας πωλήσεις καὶ ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι πάραυτα ὑπερετιμήθησαν τὰ χρεώγραφα ἐν ταῖς ἀγοραῖς ταύταις καὶ διατηροῦνται σήμερον εἰς ἀρκετὰ εὐάρεστον σημεῖον.

Ἐν Εὐρώπῃ, πρὸ πάντων δὲ ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου μεγάλως ἐνδιαφέρονται εἰς τὴν ἡμετέραν οἰκονομικὴν κατάστασιν, ἀφοῦ κατέχουσιν ἐκεῖ μεγάλα ποσὰ ἑλληνικῶν δανείων, ἔχουσιν ἐσχηματισμένην πεποίθησιν ὅτι ἡ οἰκονομική μας κατάστασις δὲν εἶναι τοσοῦτον δεινὴ καὶ οὐδόλως ἀμφιβάλλω ὅτι εἰς πρώτην εὐκαιρίαν θ' ἀποδείξωσι τοῦτο. Μόνον ἡμεῖς ἢ μᾶλλον μόνον οἱ ἀντιπολιτευόμενοι φρονοῦσι τὰ ἐναντία οὐχὶ βεβαίως ἐν πεποιθήσει ἀλλ' ἐκ συμφέροντος.

30 Δεκεμβρίου 1892.

Ὡς γνωρίζετε, ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων ἐπῆλθε τετραήμερος διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν τοῦ νομοθετικοῦ σώματος, τοῦτο δ' ἐγένετο ἀφετηρία ἵνα αἱ ἀντιπολιτεύσεις ἐλπίσουσιν ὅτι ἐξέπνευσεν ἡ πλειονοψηφία καὶ ὅτι ἀδύνατον πλέον εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ σχηματίσῃ ἀπαρτίαν ἐν τῇ Βουλῇ. Ἀλλὰ προχθὲς δευτέραν ἀπαρτία ἐγένετο καὶ ἡ κυβέρνησις δὲν ἔπεσεν, ἡ δὲ Βουλὴ συνεζήτησε διάφορα νομοσχέδια, ἄτινα ἐψήφισε· περὶ τὰ τέλη δὲ τοῦ ἐπὶ θύραις μηνὸς Ἰανουαρίου θὰ γίνωσι χάριν τῶν ἀπόκρεω διακοπαὶ καὶ ἴσως κηρυχθῇ καὶ ἡ λῆξις τῆς συνόδου.

Ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται τῶν «Συλλόγων» ὅτι πρὸ ὀλίγων μηνῶν κατηγγέλθη ὁ ἐν Ὀδησσῷ ἀξιότιμος πρόξενος ἡμῶν κ. Βουτσινᾶς μετὰ τοῦ γραμματέως τοῦ πρόξενείου κ. Ραφαὴλ ὅτι ἐσφετερίσθησαν περιουσίαν ἀποθανόντος τινὸς Παναγιώτου καὶ ὅτι ἐπρόκειτο νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὰ ρωσσικὰ ποινικὰ δικαστήρια ὁ κ. Βουτσινᾶς. Ἐνθυμοῦνται ἐπίσης οἱ ἀναγνῶσται τῶν «Συλλόγων» ὅτι ἀναγράφων τὴν εἴδησιν ταύτην, σφοδρῶς κατέκρινε τοὺς καταγγελεῖς, βεβαιώσας τὴν τιμιότητα καὶ ἀθωότητα τῶν κατηγορουμένων. Συνεπείᾳ ὅμως τῆς καταγγελίας ἐκείνης, συγκινηθὲν τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἔπεμψε πάραυτα εἰς Ὀδησσὸν τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν προξενείων, κ. Σακελλαρόπουλον, ὃς μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν αὐστηρότητος ἐξετάσας τὴν ὑπόθεσιν συνέταξεν ἤδη ἔκθεσιν, ἣν ὑπέβαλεν εἰς τὸν κ. Δραγούμην. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης προκύπτει ὅτι πάνθ' ὅσα ἐγράφησαν κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ προξενείου Ὀδησσοῦ εἶναι συκοφαντίαι, σκοπὸν ἔχουσαι νὰ ἐκδικήσωσιν ἀτομικὰ πάθη. Ὁ χαλκεύσας τὴν ἀτιμίαν ταύτην εἶναι κάποιος Μανολόπουλος, χρηματίσας ἄλλοτε γραμματεὺς τοῦ ἐν Παρισίοις Ἑλληνικοῦ προξενείου.

Ὁ κ. Ροὺ εἶπεν εἰς πρόσωπον σημαῖνον ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιτρέπουσι νὰ ζητήσῃ αὕτη δάνειον· ὥστε καὶ ὁ γάλλος οἰκονομολόγος δὲν βλέπει τόσον μαῦρα τὰ πράγματα, ὡς ὁ κ. Κωνσταντόπουλος ὅστις ἀνερυθριάστως κηρύττει καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς ὅτι πρέπει νὰ χρεωκοπήσωμεν.

Τὸ κυβερνητικὸν ὄργανον «Ἀκρόπολις», τὴν 29 λήξαντος ἐδημοσίευσεν ἀρθρίδιον οὐχὶ ἄμοιρον σημασίας, ὅτι ἡ εἴδησις περὶ προσεχοῦς προσεγγίσεως Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας δὲν φαίνεται παντελῶς ἀπίθανος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐκ Καΐρου γράφουσι τὰ ἑπόμενα·

Μετὰ πάσης πομπῆς καὶ μεγαλοπρεπείας ἐγένετο ἡ ἐπίδοσις τοῦ παρασήμου τοῦ Λουτροῦ, ὅπερ ἀπένειμεν ἡ ἄνασσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία τῷ Χεδίβῃ. Τὸ παράσημον ἐπέδωκε τῇ Α. Υ. ὁ πολιτικὸς πράκτωρ καὶ γενικὸς πρόξενος τῆς Ἀγγλίας λόρδος Κρόμερ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τοῦ πολιτικοῦ πρακτορείου. Τὸν λόρδον Κρόμερ ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ πρακτορείου τῆς Ἀγγλίας ὡδήγησεν εἰς τὰ ἀνάκτορα ἡ Α. Ε. ὁ τελετάρχης Μαζλοὺμ πασᾶς ἐπὶ ἀνακτορικῶν ἁμαξῶν.

Ἡ ἀπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ προξενείου μέχρι τῶν ἀνακτόρων ὁδὸς εἶχε στρωθῇ δι' ἄμμου, κατὰ μῆκος δ' αὐτῆς παρετάσσοντο ἑκατέρωθεν ἀστυνομικοὶ κλητῆρες. Τιμητικὴ δὲ φρουρὰ ἐξ ἱππέων προηγεῖτο τῆς ἁμάξης, ἧς ἐπέβαινεν ὁ ἄγγλος ἀντιπρόσωπος καὶ ἔκλεισε τὴν συνοδείαν, ἥτις ἀφίκετο εἰς τὰ ἀνάκτορα Ἀβδὶν κροτούντων ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως τῶν τηλεβόλων.

Ὁ ἄγγλος πολιτικὸς πράκτωρ εἰσῆλθεν ἀμέσως εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ θρόνου, ἔνθα ἀνέμεινεν ἡ Α. Υ. ὁ Χεδίβης, περιστοιχούμενος ὑπὸ λαμπροῦ ἐπιτελείου. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἀνάσσης ἐνεχείρισε τῇ Α. Υ. τὸ ἀνώτατον τοῦτο παράσημον, συνοδεύων τὴν ἐπίδοσιν διὰ τῆς ἑξῆς προσφωνήσεως·

Ὑψηλότατε,

Ἡ βτσίλισσα, ἡ σεπτή μου ἄνασσα ἀρχηγὸς τοῦ ἐνδόξου τάγματος τοῦ παρασήμου τοῦ Λουτροῦ, ὀνομάσασα τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα ἱππότην τοῦ μεγαλοσταύρου τοῦ παρασήμου τούτου, εὐηρεστήθη νὰ μὲ διατάξῃ, ὅπως ἐπιδώσω Ὑμῖν τοῦτο μετὰ τοῦ περιδεραίου καὶ τῆς ταινίας αὐτοῦ. Εἶναι ὑψίστη δι' ἐμὲ τιμὴ, διότι διετάχθην νὰ ἐπιδώσω τῇ Υ. Υ. τὸ νέον τοῦτο δεῖγμα τῶν αἰσθημάτων καὶ τῆς φιλίας, ἅτινα ἐμπνέουσι τῇ Α. Μ. τῇ ἀνάσσῃ τὸ πρόσωπον τῆς Υ. Υ. καὶ ἡ κυβέρνησις αὐτῆς. Τοῦτο μοὶ παρέχει τὴν εὐκαιρίαν, ὅπως καὶ ἀτομικῶς ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὑποβάλω Ὑμῖν τὰς διαπύρους εὐχάς μου, ὅπως ἡ βασιλεία τῆς Υ. Υ. ἦ μακρὰ καὶ ἔνδοξος διά τε τὴν Υ. Υ. καὶ τὸν ἡγεμονικὸν αὐτῆς οἶκον καὶ πρὸς εὐδαιμονίαν τοῦ αἰγυπτιακοῦ λαοῦ.

Σημ. Συλ. Οἷα εἰρωνεία! ὁ ἄγγλος εὔχεται τῷ Χεδίβῃ μακρὰν καὶ ἔνδοξον βασιλείαν, ὡσεὶ ὁ Χεδίβης ἀγνοεῖ ὅτι ἡ βασιλεία αὐτοῦ εἶναι ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι μόνον βασιλεία!

Τὰς ἑξῆς περιέργους λεπτομερείας περὶ τῶν τελευταίων ἀγγλικῶν ἐν Βόλῳ γυμνασίων ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ αὐτόθι ἐκδιδομένῃ «Φωνῇ τοῦ Λαοῦ».

Τρία θωρηκτὰ εἶχον ἀναχωρήσει ἐντεῦθεν τὴν πρωΐαν, τὸ σχέδιον ἦτο τὰ τρία θωρηκτὰ νὰ ἀποκρυβῶσιν εἴς τι μέρος τοῦ Παγασαίου, τὰ δὲ ἄλλα τρία εὔδρομα ἀναχωρήσαντα τὴν ἑσπέραν νὰ κατορθώσωσι τὴν ἀνακαλυψίν των διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς καὶ τὴν διὰ τῶν τορπιλλῶν προσβολήν των. Τὰ ἀπὸ πρωΐας ὅμως ἀναχωρήσαντα θωρηκτὰ, ἔχοντα ἐπακριβῶς καταμετρημένα τὰ ὕδατα, ἔφερον τὰ πλοῖα σχεδὸν παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ λιμένος τῆς Νέας Μιζέλης Λουτράκι, ἔνθα καὶ τὰ προσέδεσαν, ἵνα δὲ ἐξαπατήσωσι τὸν ἐχθρὸν ἀπέκοψαν κλάδους πολυαρίθμους ἐκ τῶν ἐκεῖσε ἐλαιοδένδρων καὶ δι' αὐτῶν περιέβαλον τὰ πλοῖα, ἱστοὺς καὶ λοιπὰ ἐξαρτήματα, ὥστε τὰ τὰ πλοῖα ἀποκρυβέντα ἐφαίνοντο ὡς συνέχεια ἐλαιοφόρων ἀγρῶν. Ἀλλὰ δὲν ἠρκέσθησαν εἰς τοῦτο μόνον· ἵνα ἔτι μᾶλλον ἐξαπατήσωσι τὸν ἐχθρὸν, ἐπὶ τοῦ ἐκεῖ ἀκρωτηρίου τοῦ κολπίσκου Λουτράκι, ἐξαγαγόντες πανίον μέλαν, ἐτέντωσαν αὐτὸ καλῶς, δόσαντες τὸ σχῆμα πλοίου, ἔθεσαν δὲ καὶ ἱστοὺς, ὥστε ἐφαίνετο ὡς πραγματικὸν πλοῖον τὴν νύκτα, ἵνα δὲ καταστήσωσι πληρεστέραν τὴν ἀπάτην, ὄπισθεν τοῦ πανίου ἐτοποθέτησαν ἠλεκτρικὴν μηχανὴν, ἥτις διὰ τῆς κάτωθεν τοῦ πανίου ὑπαρχούσης ρωγμῆς διαχύνουσα τὸ φῶς παρίστα ἀπαράλλακτον πλοῖον ἠγκυροβολημένον μὲ ἡμίσβεστα τὰ φῶτα. Τὰ ἐντεῦθεν ὄθεν ἀχωρήσαντα πλοῖα, ἀφοῦ ἀνίχνευσαν ὁλόκληρον τὸν ἐχθρὸν, ἐπὶ τέλους εἶδον τὸ ψευδοπλοῖον καὶ κατ' αὐτοῦ ἀμέσως ἐξώρμησαν τὰ τορπιλλοβόλα δι' ὅλης τῆς ταχύτητος. Ἀλλὰ τὸ ὄπισθεν τοῦ πανίου ἠλεκτρικὸν φῶς μεγεθύνον τὰς σκιὰς ἀπέκρυπτε τοὺς ἀπορρῶγας βράχους καὶ τὰ τορπιλλοβόλα ἐκλαβόντα τὴν σκιὰν ὡς τὸ σκάφος, αἴφνης μόλις εἶχον ἐκσφενδονίσει τὰς τορπίλλας καὶ νομίζοντα ὅτι ὑπῆρχεν ἀκόμη ἀπόστασις, προσέκρουσαν ἐπὶ τῶν βράχων, καὶ αἱ μὲν τορπίλλαι ἐθρυμματίσθησαν, τρία δὲ τῶν τορπιλλοφόρων ἔπαθον σοβαρωτάτας ζημίας, μόλις ἀνελκυσθέντα ὑπὸ τῆς «Ἕλλας». Ἀγνοοῦντες ὅμως τί συνέβαινεν καὶ φοβούμενοι μήπως ὁ προσβληθεὶς ἐχθρὸς τοὺς καταδιώξῃ ἀπῆραν τὸ πέλαγος. Ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἔμεινεν ἀκίνητος, διότι τὸ στρατήγημά του ἐπέτυχεν, οἱ δὲ προσβαλόντες, ἀφοῦ κυριολεκτικῶς ἐσκιαμάχησαν, ἀπεχώρησαν μὲ ζημίαν ἄνω τῶν χιλίων λιρῶν.

Τὴν ἑπομένην ἡμέραν ἐγένετο ἐπὶ τέλους ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἐγέλα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ στρατηγήματός του. Δυστυχῶς τὰ εὐφυᾶ ταῦτα γυμνάσια ἐζημίωσαν ἀρκετὰ τοὺς κατοίκους τῆς Ν. Μεζέλης διὰ τῆς ἀποκοπῆς τῶν ἐλαιῶν των, λέγεται ὅμως ὅτι θέλουσι τοὺς ἀποζημιώσει».

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σπουδαῖον οἰκονομολογικὸν φύλλον τοῦ Λονδίνου, τὸ «Sunday Sun», ἐδημοσίευσεν ἀξιοσημείωτον περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος ἄρθρον, ἐν ᾧ σὺν ἄλλοις διευκρινίζεται καὶ ἡ αἰτία τῆς μεταβολῆς τῆς γλώσσης τοῦ γαλλικοῦ τύπου. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἔχει ὡς ἑξῆς·

Γεγονὸς τῆς ἑβδομάδος ταύτης ὑπῆρξε σπουδαία ἔκπτωσις τῶν ἑλληνικῶν ἀξιῶν. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνηγγέλθη ἡ καταβολὴ τῶν τόκων τῶν ὀφειλομένων τὴν 1ην Ἰανουαρίου, πωλήσεις ἐγένοντο ἐν σπουδῇ ἐκ Παρισίων, ἔνθα ἐδημοσιεύθησαν δυσμενῆ ἐν τῷ τύπῳ ἄρθρα. Ὁ προκάτοχος τοῦ κ. Τρικούπη ἐσυνείθιζε νὰ πληρώνῃ εἰς γνωστὸν πρόσωπον 5,000 φράγκα κατ' ἔτος διὰ δημοσιεύσεις, φυσικῶς δ' ἐφ' ὅσον ἡ πληρωμὴ διήρκει τὸ πρόσωπον τοῦτο παρίστα εἰς ἀρίστην κατάστασιν τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἅμα ἀναλαβὼν τὴν ἀρχὴν ὁ κ. Τρικούπης ἐπραγματοποίησε μικρὰν οἰκονομίαν καταργήσας τὴν χάριν τῶν δημοσιεύσεων δαπάνην ταύτην· ἐντεῦθεν ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ὕφους τῶν γαλλικῶν ἐκείνων ἐφημερίδων, ὧν ὁ πρώην πράκτωρ εἶναι συνεργάτης, καὶ αἵτινες ὑπηνίχθησαν μάλιστα, ὅτι τὸ τοκομερίδιον τοῦ ἰανουαρίου εἶναι τὸ τελευταῖον πληρονόμενον.

Πιστεύομεν, ὅτι οὐδὲ σκιὰ δικαιολογίας ὑπάρχει πρὸς τοιοῦτον ὑπαινιγμόν. Τὰ τοκομερίδια καὶ τὰ χρεωλύσια τὰ καταβλητέα ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος περιλαμβάνουσι τὸ τοῦ δανείου τῶν μονοπωλείων, τοῦ σιδηροδρόμου Λαρίσσης καὶ τοῦ 1881 καὶ 1884 τῶν 5ο)ο. Κατέβαλεν ἤδη ἡ Ἑλλὰς μέρος τοῦ τοκομεριδίου τῶν μονοπωλείων ἐκ τῶν ὑπεγγύων ἐσόδων τῶν εἰσπραχθέντων κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ ἔτους καὶ ὑποθέτομεν ὅτι ὁ τρόπος οὗτος τῆς καταβολῆς τοῦ χρήματος καθ' ὅσον εἰσπράττεται θέλει ἐξακολουθήσῃ. Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ τοκομεριδίου τῶν μονοπωλείων κατεβλήθη ἐγκαίρως ἐκ τῶν ὑπεγγύων εἰσπράξεων καὶ δι' ἐντόκων γραμματίων εἰς χρυσόν. Πρὸς τούτοις ἡ Ἑλλὰς ἐπλήρωσεν ἐκ τῶν εἰσπράξεων 60,000 λίρ. στερλίνας εἰς χρυσὸν πρὸ ἐξόφλησιν ἐντόκων γραμματίων, ἐκδοθέντων τὸν παρελθόντα Ἰούνιον. Ὡς πρὸς τὰ τοκομερίδια διὰ τὸ δάνειον τοῦ σιδηροδρόμου Λαρίσσης καὶ διὰ τὰ δάνεια τῶν 5ο)ο τοῦ 1881 καὶ 1884 ἡ κυβέρνησις εἶχε τὰς ἀναγκαίας εἰσπράξεις εἰς χαρτονόμισμα, ἀλλὰ φοβουμένη ὅτι ἡ περαιτέρω ἀγορὰ χρυσοῦ ἤθελε κατὰ πολὺ ὑψώσῃ τὸ συνάλλαγμα, ἐδανείσθη 7,300,000 φράγκα εἰς χρυσὸν ἐπὶ τῇ καταθέσει 8,760,000 δραχμῶν εἰς τραπεζογραμμάτια.

Οἱ ἐπικρίνοντες ἰσχυρίζονται ὅτι ἀδύνατος καθίσταται ἡ συνεχὴς προμήθεια χρυσοῦ κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτῶν εἶναι ἐντελῶς ἀκριβής. Ἀλλὰ λησμονοῦσιν ὅτι ἡ ἄρσις τοῦ χαρτονομίσματος καταρρίπτει τὴν ὑπερτίμησιν τοῦ χρυσοῦ καὶ ὅτι ἡ κατάστασις ἐντεῦθεν διορθοῦται ἀφ' ἑαυτῆς. Ἡ Ἑλλὰς τῷ ὄντι πράττει ὅ,τι συνεβούλευσαν εἰς τὴν Ἀργεντινὴν δημοκρατίαν, ἀλλὰ δὲν ἔπραξεν αὕτη, καίτοι ὑπεσχέθη, ὅ,τι ἤθελε πράξῃ, ἐπειδὴ δὲ ὁ κ. Τρικούπης εἶναι ἔντιμος, οὐδεμίαν ἔχομεν ἀμφιβολίαν ὅτι θέλει ἐπιτύχῃ. Ἐν τῷ μεταξὺ ὑπέβαλε νομοσχέδιον, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ ἐπὶ τῶν σταφίδων φόρος, ἀνερχόμενος εἰς 8,500,000 δραχμῶν, εἰς τὸ ἑξῆς θὰ πληρώνεται εἰς χρυσὸν, μόνον δὲ τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ παρέχῃ ἱκανὸν χρυσὸν διὰ τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῶν ἐνιαυσίων τοκομεριδίων, ἐκτὸς τοῦ δανείου τῶν μονοπωλείων, τὸ ὁποῖον ἔχει ἰδίας ἐγγυήσεις. Ἐὰν ὁ κ. Τρικούπης ἐπιτύχῃ τὴν συνομολόγησιν νέου δανείου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ φόρου τῶν σταφίδων, παρατείνων τὴν καταβολὴν τῶν τόκων ἐπί τινα ἔτη καὶ ἀποσύρων ἀπέναντι αὐτῶν τραπεζογραμμάτια καθ' ὅσον εἰσπράττονται ἐκ τῶν φόρων—τοιοῦτό τι δὲ καὶ σκοπεῖται—τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ πολλὰ ἔτη θὰ εἶναι λίαν ἑδραῖα.

Καὶ ἂν δὲ ἔτι αἱ περιστάσεις κατὰ τὸ 1893 ὦσιν τόσον δυσμενεῖς εἰς οἰκονομικὰς ἐπιχειρήσεις ὅσον κατὰ τὸ 1892,

τὰ ἔσοδα τοῦ κράτους φαίνονται ἐπαρκῆ πρὸς πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων, πιστεύομεν δὲ ὅτι ὁ Ἄγγλος ἀντιπρόσωπος κ. Λόου θέλει ἐπισφραγίσῃ τὰς βεβαιώσεις ταύτας. Ἡ Ἑλλὰς, ὅπως πολλάκις εἴπομεν, εἶναι ἐντελῶς φερέγγυος, ἁπλῶς δὲ στενοχωρεῖται ὑπὸ τῆς σπάνεως τοῦ χρυσοῦ, εἰς ὃν πρέπει νὰ καταβάλλωνται τὰ ἐξωτερικὰ χρέη. Ἐξ ὅσων εἴπομεν, πρὸς κύρωσιν δὲ τῆς ἀκριβείας τῶν ἰσχυρισμῶν ἡμῶν δὲν ἠρήθημεν νὰ κοπιάσωμεν, ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ τὸ δάνειον τῶν μονοπωλείων καὶ τὸ τῶν 50)ο θ' ἀποδειχθῶσιν ἐπικερδεῖς τοποθετήσεις χρημάτων ἐν ταῖς τρεχούσαις μάλιστα αὐτῶν χαμηλαῖς τιμαῖς.

GASTON DESCHAMPS

Η ΝΥΝ ΕΛΛΑΣ

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ)

(Συνέχεια).

Ἐν καιρῷ βουλευτικῆς ἀργίας, ὅτε αἱ ἐπερωτήσεις καὶ αἱ ἀπόστροφοι δὲν δύνανται ν' ἀντηχήσωσιν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, τὰ πολιτικὰ πάθη διασείονται ἐν ταῖς ἐφημερίσιν. Ἡ ἔναρξις τῆς Βουλῆς, ἡ προσέγγισις τῆς πάλης, τὸ εἶδος ἐκεῖνο τοῦ πυρετοῦ ὅστις προηγεῖται τῶν μεγάλων μαχῶν, ὑπεκκαίουσι τὸν ζῆλον τοῦ τύπου καὶ ἐξερεθίζουσι τὰς πολεμικὰς αὐτοῦ διαθέσεις. Ἡ πολιτικὴ εὐγλωττία ἐνδύεται πᾶσαν μορφήν· ὕβρεις, κατηγορίαι, δριμεῖς φιλιππικοί, ἐποποιΐαι ὁλόκληροι. Ἐπί τινας ἡμέρας ἡ εὐγλωττία τοῦ Δημοσθένους μετὰ τῆς σατύρας τοῦ Ἀριστοφάνους ἀπαντῶνται ἀνὰ πᾶν βῆμα ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν αἷς βρίθουσιν ἀγορεύσεις, ἐπιγράμματα, διάλογοι καὶ πλῆθος μικρῶν ἐφημέρων φύλλων, προωρισμένων νὰ ἀποθάνωσι μετὰ τὸν πρῶτον αὐτῶν ἀριθμόν. Οἱ ἐχθροὶ τοῦ ὑπουργείου παραβάλλουσι τὴν Βουλὴν πρὸς Μεσσίαν, Νέμεσιν, Ἐριννύα, μέλλουσαν ν' ἀποδιώξῃ ὅσον τάχος «τοὺς ψευδοπατριώτας, τὰς βδέλλας, τοὺς προδότας, τὰ μαῦρα σκυλιά». Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐπιθέτων ἅτινα εἰ δηλιγιανισταὶ ἐπιρρίπτουσι τῷ κ. Τρικούπῃ, τὰ μᾶλλον ἀνώδυνα εἶναι τὰ „συκοφάντης" καὶ „σατράπης". Κατὰ βάθος, ὑπάρχει εἰς ταῦτα μᾶλλον φιλολογία ἢ κακεντρέχεια, μᾶλλον πεπαλαιωμέναι φράσεις ἢ μῖσος. Ὁ χαρακτὴρ τῆς φυλῆς δὲν ἤλλαξεν. Οἱ ἀρχαῖοι ῥήτορες εἴτινες ἐπέρριπτον ἀλλήλοις τὰς γνωστὰς ὑμῖν μομφὰς πρὸ τῶν ὁποίων τὰ ἐγκλήματα ἅτινα ἀποδίδουσιν ἀλλήλοις οἱ κ. κ. Φρεϋσινὲ καὶ Κωνστὰν εἶσι παιδιαί, ἦσαν πράγματι οἱ προπάτορες τοῦ Δημήτρῃ καὶ τοῦ Νικόλα, οἵτινες ἀνταλλάσσουσι σήμερον παρὰ τὴν τράπεζαν καφενείου τὰς ἐκδικητικὰς αὐτῶν προσωπικότητας. Ὁ Ἀθηναῖος οὐδέποτε ἀντέσχεν εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦ νὰ κατηγορήσῃ γλαφυρῶς τοὺς ἀντιπάλους αὐτοῦ. Ὅτε δεινή τις ὕβρις τῷ παρέχει τὸ μέσον ἵνα κλείσῃ πομπωδῶς μακρὰν καὶ ἁρμονικὴν περίοδον, τὴν ἐκσφενδονίζει ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ, χωρὶς νὰ σκεφθῇ τὰς συνεπείας, χωρὶς νὰ φαντασθῇ κἂν ὅτι ἡ ὕβρις του δύναται νὰ γεννήσῃ μνησικακίαν.

Μετὰ τοὺς ῥητορικοὺς τούτους ἀγῶνας, ἀνάγκη νὰ καταπέσωσι πάλιν, ὡς ὁ μεγάθυμος Ἴκαρος, ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ νὰ συνομιλήσωσιν ὀλίγον καὶ περὶ τῶν καθημερινῶν πραγμάτων. Τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἀναλαμβάνουσι συνήθως οἱ φίλοι, διότι ἐν Ἀθήναις δὲν ὑπάρχουσι ῥέπορτερ, διαδίδοντες τὰ ὀνόματα τῶν διορισθέντων ἢ παυθέντων στρατηγῶν, ἐφόρων, ναυάρχων, ἀρειοπαγιτῶν, ἐπιμελητῶν, ἡγουμένων ἢ ἀρχιμανδριτῶν καὶ τὰς ὑπηρεσίας τῶν νεωστὶ παρασημοφορηθέντων διὰ τοῦ ἐθνικοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος. Διηγοῦνται εὐλαβῶς τὰ ἐν τοῖς ἀνακτόροις συμβαίνοντα, πολλάκις μεθ' ὕβρεων τὰ ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ λεχθέντα, καὶ ἀφίνουσι τὰ στάδιον ἐλεύθερον εἰς τὸν χρονογράφον, ὅστις ἀφηγεῖται μεθ' ὅσου δύναται πνεύματος τοὺς τελευταίους χορούς, τὰς ἐπισήμους ὑποδοχὰς καὶ τὰς διασκεδάσεις τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ τῆς ὑψηλῆς κοινωνίας. Εἶναι κάποτε δύσκολον νὰ ἐκφράσῃ τις ἐν ἀρκούντως κλασικῇ ἑλληνικῇ τὰ μυστήρια τοῦ boston καὶ τὸ παρισινὸν chic, ἐκεῖνο τὸ chic, κατὰ τὴν ἔκφρασιν γενναίου τῆς „Ἐφημερίδος" συντάκτου.

Ἀφοῦ τακτοποιηθῶσι τὰ χρονικὰ τοῦ Πειραιῶς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν χαμινίων περισυλλεγέντα διάφορα ἀνὰ τὰ μαρμάρινα τῶν εὐγενῶν Ἀθηνῶν λιθόστρωτα, ἔρχεται ἡ σειρὰ τῶν πανταχόθεν συρρεουσῶν αἰτήσεων πρὸς δημοσίευσιν, τῶν „prières d'inserer" ὡς λέγομεν ἐν Παρισίοις. Ἡ ἐργασία αὕτη δὲν εἶναι τόσῳ ἁπλῆ. Ὁ Ἕλλην ἀγαπᾷ τὴν δημοσιότητα, ἕκαστος δ' αὐτῶν ἔχει πρόχειρον μυστικὸν διὰ τὴν ταχύπτερον φήμην, οὕτως ὥστε ἕκαστος ἀναγνώστης εἶναι καὶ συνεργάτης. Οἱ μὲν γράφουσιν ὅπως καταλίπωσι ταῖς ἐπερχομέναις γενεαῖς τὰς ἐγχωρίους διαμάχας τῆς Ἀμφίσσης ἢ τῆς Λαμίας, οἱ δὲ ὅπως διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τῆς τυραννίας τοῦ δημάρχου ἢ τῆς ἀφορήτου τραχύτητος τοῦ ἐνωμοτάρχου αὐτῶν. Ὁ δεῖνα μπακάλης τῆς Κορίνθου κατηγορεῖ τὸν γείτονά του ὡς συκοφάντην.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ ἑλληνικῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν γραφείου τῆς στατιστικῆς προαγγελθεῖσα «Στατιστικὴ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου» κατὰ τοὺς ἓξ πρώτους μῆνας τοῦ 1892. Ἐκ τῆς ἐπισήμου ταύτης στατιστικῆς, τὸ πρῶτον ἤδη δημοσιευμένης, μανθάνομεν ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἐκδίδονται 131 ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ, ὧν ἕκαστον φύλλον ἀναλογεῖ πρὸς 16,696 κατοίκους. Ἐν Ἀθήναις δὲ μόνον ἐκτυποῦνται 56, ὧν ἕκαστον φύλλον ἀναλογεῖ πρὸς πληθυσμὸν — κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1889 — 4,602 κατοίκων. Ἐν ταῖς Κυκλάσιν ἐκδίδονται 15, ἀναλογοῦντος ἑκάστου φύλλου πρὸς 8,769 κατοίκους, καὶ ἐν Λαρίσσῃ 11, ἀναλογοῦντος ἑκάστου φύλλου πρὸς 15,275 κατοίκους.

Ἀρχαιοτάτη πασῶν τῶν ἐφημερίδων εἶναι ἡ «Ἀρχαιολογικὴ ἐφημερὶς», ἥτις ἤρξατο ἐκδιδομένη κατὰ τὸ ἔτος 1837.

Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ ἐκδίδονται κατὰ τὴν στατιστικὴν 36 ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες, ἐξ ὧν 22 ἐν Τουρκίᾳ, 6 ἐν Αἰγύπτῳ, 4 ἐν Ρωμουνίᾳ, 1 ἐν Ρωσσίᾳ, 1 ἐν Αὐστρίᾳ, 1 ἐν Γαλλίᾳ καὶ 1 ἐν Ὁλλανδίᾳ. Ἐκ τούτων ἀρχαιοτάτη εἶναι ἡ «Ἀνατολὴ», ἐκδοθεῖσα τῷ 1840.

Ὥστε ἐν συνόλῳ ἐκδίδονται 167 ἐφημερίδες καὶ περιοδικά.

Ἐν τῇ στατιστικῇ ταύτῃ ὑπὸ τὸν τίτλον «Παρατηρήσεις» ὑπάρχει ἐν συντόμῳ καὶ ἡ ἱστορία τῶν ἐφημερίδων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν μέχρι σήμερον. Ἐν γένει δὲ ἡ Στατιστικὴ αὕτη πληροῖ μίαν σπουδαιοτάτην ἔλλειψιν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Γηθόσυνοι χαιρετίζομεν—λέγει ἡ „Ν. Ἐφημερὶς"—τὴν εἴδησιν ὅτι ἡ δεσποινὶς Σεβαστὴ Καλλισπέρη προσελήφθη ὅπως διδάξῃ τὴν βασιλόπαιδα Μαρίαν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς καλλιτεχνίας. Ἂν τὸ ἀληθῶς βασιλικὸν διὰ πράξεων ἰδίᾳ πρέπει νὰ ἐνδεικνύηται, ἡ ἐκλογὴ αὕτη ὑπῆρξεν ἀναντιῤῥήτως ἀξία· ἑλληνὶς βασιλόπαις, ἐπιμεμελημένης ἐθνικῆς ἀγωγῆς, ζηλοῦσα δὲ νὰ ἐμβαπτισθῇ ἐν τῇ ἀθανάτῳ καὶ ζωοποιῷ κολυμβήθρᾳ τοῦ προγονικοῦ ἡμῶν καλλιτεχνικοῦ πνεύματος, προσήκει νὰ μυηθῇ πάντα αὐτοῦ τὰ μυστήρια. Εἰς προσόντα τοιαῦτα οἱ βασιλεῖς ἡμῶν ἀποβλέψαντες εἰς ἑλληνοπρεπεστέραν ὅσον οἷόν τε ἐκπαίδευσιν τῆς βασιλόπαιδος Μαρίας, ἧς ἡ καθόλου ἀγωγὴ εἶναι ἀγωγὴ τῆς πρώτης ἑλληνίδος, δὲν ἠδύναντο κρεῖσσον νὰ πράξωσιν ἢ προσλαμβάνοντες πρὸς τοῦτο τὴν δεσποινίδα Καλλισπέρη. Διὰ τῆς προτιμήσεώς των ταύτης παρέσχον ὑψηλὴν ἱκανοποίησιν πρὸς τὴν ἑλληνίδα, ἥτις τὰ πάντα ἀπαρνησαμένη, τὴν διάνοιαν, τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν ὅλην ἀφιέρωσεν εἰς τὴν λατρείαν τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, ὑπὸ μιᾶς εὐγενοῦς καὶ ἱερᾶς φιλοδοξίας ἀπορροφηθεῖσα, ν' ἀναδειχθῇ ἡ ἀποστολικὴ αὐτοῦ ἱέρεια μεταξὺ τῶν ἐν Ἑλλάδι ὁμοφύλων της.

— Ἀμερικανὶς κυρία διαμένουσα ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Ἀγγλίας, ἐζήτησεν εὔζωνον τῆς ἀνακτορικῆς φρουρᾶς, ὅπως ζωγραφήσῃ αὐτὸν καὶ ἀποστείλῃ τὴν εἰκόνα κατόπιν εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Σικάγου. Ἡ αἴτησις εἰσηκούσθη καὶ ἀπεστάλη ἀρειμάνιος φουστανελλοφόρος, καλλίστης σωματικῆς διαπλάσεως καὶ μορφῆς ἑλληνοπρεπεστάτης. Ἐζωγράφησε δ' αὐτὸν ἡ Ἀμερικανὶς ἐπιτυχῶς.

— Ὁ ἄγγλος οἰκονομολόγος Λόου δὲν θ' ἀρκεσθῇ μόνον εἰς τὴν ὑποβολὴν ἁπλῶν ἐκθέσεων εἰς τὴν κυβέρνησιν αὐτοῦ περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ θὰ συγγράψῃ ὁλόκληρον βιβλίον περὶ Ἑλλάδος. Τοιοῦτον σκοπὸν ἔχει ἡ ἐκ μέρους αὐτοῦ αἴτησις τόσων ἄλλων πληροφοριῶν περὶ τῆς χώρας, μὴ σχετιζομένων ἀπολύτως πρὸς τὴν οἰκονομολογικὴν αὐτοῦ ἀποστολήν. Τὸ σύγγραμμα τοῦ Λόου θὰ τυπωθῇ ἐν Ἀγγλίᾳ δημοσίᾳ δαπάνῃ.

— Σήμερον 15 τρέχοντος μηνὸς δίδοται χορὸς ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Σταματέλου καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς θωρηκτῆς μοίρας ἐπὶ τοῦ θωρηκτοῦ «Σπετσῶν». Εἰς τὸν χορὸν τοῦτον θὰ λάβῃ μέρος ἅπασα ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, οἱ ὑπουργοί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, οἱ κυβερνῆται τῶν ναυλοχούντων ἐν Πειραιεῖ ξένων πολεμικῶν πλοίων καὶ μεγάλη μερὶς τῆς ἐκλεκτῆς ἐν Ἀθήναις κοινωνίας.

Εἰς αἴθουσαν τοῦ χοροῦ θὰ μεταρρυθμισθῇ ἡ πρύμνα τοῦ θωρηκτοῦ καλυπτομένη διὰ ποικιλοχρόων σημάτων καὶ ἀνθέων. Ὁ χορὸς οὗτος προμηνύεται ζωηρότατος.

— Ὁ ἐν Καΐρῳ διαμένων δικηγόρος κ. Εὐστ. Γλυμενόπουλος, μετὰ πολυετῆ ἐργασίαν καὶ μελέτην καταρτίσας μεγάλην νομισματικὴν συλλογὴν περιλαμβάνουσαν περὶ τὰς 5 χιλ. νομισμάτων αἰγυπτιακῶν, ἑλληνικῶν, βαρβαρικῶν, βυζαντινῶν καὶ ἄλλων, ἐταξινόμησεν αὐτὴν κατὰ τὰς δοκιμωτέρας τῆς ἐπιστήμης μεθόδους καὶ ἐξέθεσεν αὐτὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρὸς μελέτην τῶν φιλαρχαίων σπουδαστῶν.

— Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς παιδείας κατηρτίσθη πρό τινος ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ σεβ. μητροπολίτου καὶ ἄλλων ἥτις συνέταξε νομοσχέδιον μεταρρυθμίζον τὸν ὀργανισμὸν τῆς Ριζαρείου σχολῆς. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου κλείεται πλέον ἡ θύρα τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν εἰς τοὺς ἀποφοίτους τῆς Ριζαρείου σχολῆς, ὑποχρεουμένους νὰ παραμένωσιν εἰς τὸ ἱερατικὸν στάδιον.

— Καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν ἔτος 1892 ἀπεβίωσαν ἐν Ἀθήναις 2,262, ἤτοι κατὰ τὸν παραλθόντα ἰνανουάριον 196, τὸν φεβρουάριον 189, τὸν μάρτιον 185, τὸν ἀπρίλιον 236, τὸν μάϊον 186, τὸν ἰούνιον 184, τὸν ἰούλιον 262, τὸν αὔγουστον 167, τὸν σεπτέμβριον 186, τὸν ὀκτώβριον 174, τὸν νοέμβριον 194 καὶ τὸν δεκέμβριον 208.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας πληροφορεῖται ἐκ Λονδίνου ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων ἐδήλωσαν εἰς τὰς οἰκείας κυβερνήσεις ὅτι ἡ Ἀγγλία καίτοι θέλουσα νὰ αὐξήσῃ τὴν ἐν Αἰγύπτῳ φρουρὰν, κατ' οὐδὲν προτίθεται ν' ἀλλάξῃ τὴν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ πολιτικὴν αὐτῆς, ἐμμένουσα εἰς τὰς προγενεστέρας αὐτῆς δηλώσεις.

Τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων ἐπιβεβαιοῖ τὴν ἀνωτέρω εἴδησιν, λέγον ὅτι ὁ ἐν Παρισίοις ἄγγλος πρεσβευτὴς Δούφφερον τὰ αὐτὰ ἐγνώρισε τῇ γαλλικῇ κυβερνήσει.

Ὁ κ. Βάδιγκτων ἐνετάλη νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ λόρδου Ρόζβερυ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν αἰτίων ἅτινα προὐκάλεσαν τὸ τοιοῦτο τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως μέτρον.

Ἐκ Χάλλης ἀγγέλλεται ὅτι ἐν Νορτλέβεν 13 κρούσματα χολέρας ἐγνώσθησαν κατὰ τὸ εἰκοσιτετράωρον τῆς 13ης δδεύοντος. Μεταξὺ τῶν χοληριώντων ἀναγράφεται καὶ εἷς ἰατρός.

Ἐλαφρὸς σεισμὸς ἐγένετο προχθὲς περὶ τὴν 1ην μ.μ. ἐν Ρώμῃ, Νεαπόλει καὶ ταῖς μεσημβριναῖς τῆς Ἰταλίας ἐπαρχίαις.

Ἐπικουρίαι ἀναμένονται ἐν Αἰγύπτῳ περὶ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπεστάλη ἐν τάγμα ἐκ Πὸρτ-Σάϊτ.

Ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» πληροφορεῖται ἐκ Σόφιας ὅτι ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις εἰσὶ πεπεισμένοι ὅτι ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος διαρκοῦντος τοῦ ταξειδίου αὐτοῦ θὰ ἐκλέξῃ σύζηγον, πριγκήπισσάν τινα τῆς Αὐρηλίας. Ὁ ἡγεμὼν θὰ ἐπιστρέψῃ μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας.

Χειμῶνα δριμύτερον—λέγει ἡ «Νέα Ἡμέρα —τοῦ ἐφετεινοῦ δὲν ἐνθυμεῖται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἡ Εὐρώπη. Πανταχόθεν ἀναγγέλλονται ἔκτακτα ψύχη καὶ παγετοὶ καὶ χιονοστρόβιλοι, δὲν ἐξηρέθη δὲ τῆς τύχης ταύτης καὶ ἡ Τεργέστη. Μετὰ τὸν πρὸ δύο ἑβδομάδων χιονοστρόβιλον, ἐνέσκηψεν εἰς Τεργέστην παγετώδης βορρᾶς ἀσυνήθη ἔχων ὁρμὴν καὶ ἀπειλήσας καταστροφάς. Τὰ κύματα συντριβόμενα ἐπὶ τῶν προκυμαιῶν μεταβάλλονται ἐν ἀκαρεῖ εἰς πάγον, οἱ φανοὶ δὲ τῶν μόλων ἔκαιον καὶ τὴν ἡμέραν, διότι οἱ φανοσβέσται δὲν ἠδύναντο νὰ πλησιάσωσιν, ἐκ φόβου μὴ ριφθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἀνέμου εἰς τὴν θάλασσαν, διεκόπη δὲ πᾶσα συγκοινωνία ἐν τῷ νέῳ λιμένι, ἐν ᾧ συνοψίζουσα νῦν τὸ πολὺ τῆς ἐμπορικῆς ζωῆς. Πολλὰ σκάφη ἐκινδύνευσαν, οὐ μικρὸν δὲ κίνδυνον διέτρεξε καὶ τὸ παρὰ τὸ στόμιον τοῦ λιμένος ἠγκυροβολημένον μέγα ὡραῖον ἑλληνικὸν ἀτμόπλουν «Εὐστάθιος Βλασόπουλος», ἀλλ' εὐτυχῶς ἐλήφθησαν ἐγκαίρως τὰ δέοντα προφυλακτικὰ μέτρα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ρωμουνίας
τῇ Βασιλικῇ Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ
Ἀριθ. 20,000.

Βουκουρέστιον, 5 ὀκτωβρίου 1892.

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 3 ὀκτωβρίου ἐπιστολήν, ἣν ἡ ὑμετέρα ἐξοχότης εὐηρεστήθη νὰ μοὶ ἀπευθύνῃ, δι' ἧς μοὶ ἀναγγέλλει ὅτι διαταγῇ τῆς κυβερνήσεως αὐτῆς ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀποστολή της ἔληξε, καὶ ὅτι τὴν προστασίαν τῶν ὑπηκόων ὑμῶν ἀνεθέσατε τῷ Α. Ἐξ. τῷ κ. Φοντὸν, πρέσβει τῆς Ρωσσίας.

Λαμβάνων σημείωσιν τῆς ἀνακοινώσεως ὑμῶν παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε κτλ.

Α. Ε. ΛΑΧΩΒΑΡΗΣ

Ἕπεται ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως διὰ τῶν κατὰ τόπους πρεσβειῶν διαβιβασθεῖσα εἰς τὰς μεγάλας δυνάμεις μακρὰ ἐκείνη τοῦ κ. Δραγούμη διακοίνωσις, ἣν πρώτη πασῶν τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων οἱ «Σύλλογοι» ηὐτύχησαν νὰ δημοσιεύσωσι, προμηθευθέντες τὸ γαλλικὸν κείμενον ἐξ ἐπισημοτάτης πηγῆς καὶ παρ' ὧν ἔλαβον αὐτὴν εἶτα πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἑλλ. Κυανῆς Βίβλου πᾶσαι αἱ ἑλληνικαὶ συνάδελφοι.

Τὴν «Κυανῆν Βίβλον» ἐπισφραγεῖ ἀνακοίνωσις τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐπιτετραμμένου τῆς Ρωμουνίας κ. Δουΐλιον Ζαμφιρέσκου πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον τῆς Ἑλλάδος, δι' ἧς ὁ ρωμοῦνος ἀπεσταλμένος ἀγγέλλει τὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἕνεκα διακοπῆς τῶν ἑλληνο-ρωμουνικῶν διπλωματικῶν σχέσεων ἀναχώρησιν αὐτοῦ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Η ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΔΥΝΑΜΙΣ

Γαλλὶς διδάκτωρ τὰ νομικὰ καὶ προλύτις τὴν φιλολογίαν, ἡ Ἰωάννα Σιωβὲν, φιλοτιμηθεῖσα νὰ ὑπερασπίσῃ δημοσίᾳ τὸ φῦλον αὐτῆς, παρέσχεν ὡς ἀπαρχὴν εἰς τὴν δημοσιότητα συνηγορίαν ὑπὲρ τῶν διανοητικῶν δυνάμεων τῆς γυναικὸς, δημοσιεύσασα κατ' αὐτὰς ἐν εὐρωπαϊκῷ φύλλῳ ἄρθρον ἀξιανάγνωστον, ἐν ᾧ συνοψίζουσα τὰς συναφθείσας καὶ συναπτομένας εἰσέτι συζητήσεις περὶ τῆς πνευματικῆς ἱκανότητος τῆς γυναικὸς, καταλήγει, ὡς εἰκὸς, εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ὑπάρχει ἰσότης πρὸς τὸν ἄνδρα. Πρὸ αἰώνων πολλοὶ οὐ μόνον δὲν παρεδέχοντο ὅτι ἡ γυνὴ δύναται νὰ ἐξισωθῇ πρὸς τὸν ἄνδρα ὡς πρὸς τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν, ἀλλ' οὐδ' ὡς ἄνθρωπον ἐθεώρουν αὐτήν. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μεσαίωνος, τῆς ἰδιαζόντως γονίμου εἰς λεπτολόγους συζητήσεις ἐποχῆς ταύτης, ὁπότε, λέγει ἡ Ἰωάννα Σιωβὲν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ σοφιστεῖαι ὑπερίσχυον τῆς ἀληθοῦς φιλοσοφίας, τὴν ἐν λόγῳ θεωρίαν ἀνέπτυξε καὶ εἰς τῶν ἐπισκόπων ἐν συνόδῳ, εἰπὼν ὅτι ἡ γυνὴ εἶναι οὐχὶ ἄνθρωπος ἀλλὰ ζῶον κατωτέρας τάξεως, ὅτι εἶναι διεστραμμένον καὶ ὅτι ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ὁ πλάστης δὲν ἐδωρήσατο εἰς τὴν γυναῖκα νοημοσύνην, διότι ἕνεκα τῆς κακίας αὐτῆς ἤθελεν ἔχει τὴν νοημοσύνην ὡς ὅπλον ἐπὶ κακοῖς σκοποῖς. Τὰ μέλη τῆς συνόδου συνεκινήθησαν λαβόντα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου τούτου ἐξενεχθεῖσαν γνώμην, ἀλλ' ἔπειτα ἀναστὰς ἕτερος ἐπίσκοπος παρετήρησεν ὅτι ἡ Ἁγία Γραφὴ λύει τὸ ζήτημα ἂν ἡ γυνὴ εἶναι ἄνθρωπος, κηρύττουσα ὅτι ὁ Θεὸς ἔπλασε τοὺς ἀνθρώπους θῆλυν καὶ ἄρρενα, προσέθηκε δὲ ὅτι ἀντιθέτως πρὸς πολλὰς θεότητας τῶν ἐθνικῶν ὁ Χριστὸς ἐγεννήθη ὑπὸ γυναικὸς καὶ ὅτι ὑπὸ τῆς Γραφῆς καλεῖται υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ σύνοδος ἐπείσθη, καθὰ λέγει ὁ ἐκ Τοὺρ ἅγιος Γρηγόριος, ὅστις διηγεῖται καὶ τὰ ἀνωτέρω, οὐδεὶς δὲ πλέον ἐτόλμησε νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἡ γυνὴ εἶναι ἀνωτέρα τῶν κατοικιδίων ζώων. Μάλιστα κατὰ τὸν ἔννατον αἰῶνα, ὅτε κατὰ πρόσκλησιν μοναχῆς τινος Χιλτρούδης καλουμένης, συνῆλθε σύνοδος γυναικῶν σκοποῦσα νὰ ἐπιτύχῃ ὑπὲρ τῶν μοναστριῶν τὴν διατήρησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ νυμφεύεσθαι καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἀπὸ τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐπισκόπων, ἐγένετο παραδεκτὸν ὅτι καὶ αἱ γυναῖκες δύνανται νὰ ἔχωσιν ἰδέας τινὰς καὶ ὅτι δὲν εἶναι καλὸν νὰ θεωρῶνται πάντοτε ὡς μὴ ἔχουσαι συνείδησιν τῶν πράξεων αὐτῶν.

Αἱ συζητήσεις ἔμελλον νὰ λήξωσι, θεωρηθέντος τοῦ ζητήματος ὡς ἐξηντλημένου, ὅτε αἴφνης ἄλλοι ὑπεστήριξαν ὅτι ἂν ἔχῃ τὴν δύναμιν τοῦ σκέπτεσθαι ἡ γυνὴ, δὲν ἕπεται ἐκ τούτου καὶ ὅτι σκέπτεται πραγματικῶς, διότι ναὶ μὲν ἡ διάνοια εἶναι μία καὶ ἡ αὐτὴ, ἀλλ' ὅταν τὸ ὄργανον εἶναι ἀκατάλληλον, μόνον δυνάμει ὑπάρχει, οὐχὶ δὲ καὶ ἐνεργείᾳ, ὅπως τὸ καλλιτεχνικὸν τάλαντον μουσικοῦ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐνεργείᾳ, νὰ ἐξωτερικευθῇ, ὅταν ἔχῃ ἀνὰ χεῖρας ὄργανον μουσικὸν ἀκατάλληλον ἢ ἀτελές. Ἀκριβῶς δὲ καὶ ἡ γυνὴ εἶναι ὄργανον ὅλως ἀνόμοιον πρὸς τὸν ἄνδρα, διαφέρουσα αὐτοῦ ἀπὸ ποδῶν μέχρι κεφαλῆς. Εἶναι βραχύσωμος καὶ ἔχει κόμην ἄφθονον καὶ μακράν. Πολλὰ λοιπὸν μαλλιὰ καὶ ὀλίγον μυαλό! Εἰς τοὺς βραχυσώμους ἄνδρας, παρατηρεῖ ἡ Ἰωάννα Σιωβὲν, δὲν ἤρεσε φυσικῷ τῷ λόγῳ ὁ συλλογισμὸς οὗτος, ἀλλὰ χάριν τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τοῦ ἀνδρικοῦ φύλου ἔδει νὰ θυσιασθῇ τὸ μερικὸν, ἴσως δὲ δὲν ἤθελεν ἀρέσει καὶ εἰς τοὺς καρηκομόωντας, ἂν οἱ φαλακροὶ διενοοῦντο νὰ διεκδικήσωσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν μόνων τὴν διανοητικὴν δύναμιν.

Οὗ οἱ ἰσχυριζόμενοι ὅτι ἡ διανοητικὴ δύναμις ὑπάρχει παρὰ τῇ γυναικὶ κατὰ

θεωρίαν μόνον, οὐχὶ καὶ ἔργῳ, προσῆγον εἰς ὑποστήριξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ αὐτῶν ἐπιχειρήματα ἐκ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς πείρας, παρατηροῦντες ὅτι οἱ μεγαλείτεροι φιλόσοφοι, οἱ μεγαλείτεροι ἐπιστήμονες, οἱ μεγαλείτεροι ποιηταί, οἱ φωστῆρες τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ Ὅμηρος, ὁ Πλάτων, ὁ Σοφοκλῆς, ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Καρτέσιος, ὁ Νεύτων καὶ ἅπασα ἡ λοιπὴ χορεία τῶν διδασκάλων τῆς οἰκουμένης ὑπῆρξαν ἄνδρες. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι καὶ τὸ γυναικεῖον φῦλον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τὴν Σαπφώ, τὴν Κορίνναν, τὴν πεντάκις νικήσασαν τὸν Πίνδαρον διὰ τῶν ποιήσεων αὐτῆς, τὴν Ἀσπασίαν, τὴν Ὑπατίαν τὴν περίφημον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φιλόσοφον, τὴν βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας Ἐλισάβετ, τὴν κυρίαν Στάελ, ἀλλὰ τὰ σεμνώματα ταῦτα τῶν γυναικῶν ἀριθμοῦνται ἐπὶ τῶν δακτύλων καὶ δύνανται νὰ θεωρηθῶσι μᾶλλον σπάνιαι ἐξαιρέσεις τοῦ κανόνος· δὲν ἀποτελοῦσι φάλαγγας ὁλοκλήρους, ὡς οἱ τὴν διανοητικὴν ἱκανότητα τοῦ ἀνδρικοῦ φύλου ἐκπροσωποῦντες, πολυάριθμοι ὄντες ἐν τῇ φιλολογίᾳ, τῇ φιλοσοφίᾳ, τῇ ἐπιστήμῃ. Καὶ ἔπειτα τίς οἶδε ἂν δὲν εἶναι δάνειον τὸ τάλαντον τῶν πεφημισμένων ἐκείνων γυναικῶν, ἂν δὲν ὀφείλουσιν αὐτὸ εἰς ἄνδρας; Ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ περιεστοιχίζετο ὑπὸ συμβούλων, ὑπὸ πολιτευτῶν διαπρεπῶν· τίς δύναται νὰ διαβεβαιώσῃ ὅτι δὲν ἐκρύπτοντο ἄνδρες καὶ ὄπισθεν τῶν ποιητριῶν, τῶν φιλοσόφων, τῶν λογίων γυναικῶν!

Εἰς τὰ ἐπιχειρήματα τῶν σκαιῶν τούτων καὶ ἥκιστα πρὸς τὸ ὡραῖον φῦλον περιποιητικῶν ἔρχεται νὰ ἀπαντήσῃ ἡ Ἰωάννα Σιωβὲν ἐξορμήσασα πάνοπλος ἀπὸ τοῦ πανεπιστημίου. Ἵνα δυνηθῇ τις, λέγει, νὰ κρίνῃ ἀσφαλῶς κατὰ πόσον εἶναι ἱκανὴ διανοητικῶς ἡ γυνὴ καὶ κατὰ πόσον δύναται νὰ ἀναπτύξῃ τὴν ἱκανότητα ταύτην, πρέπει νὰ παράσχῃ εἰς αὐτὴν τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸν ἄνδρα μέσα μορφώσεως. Ὅταν συγκρίνῃ τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν ἄνδρα, ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψει καὶ τοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς διαβιοῦσιν ἑκάτεροι, ἵνα ἀπορρεύσωσιν ὀρθὰ πορίσματα ἐκ τῆς συγκρίσεως. Ἀείποτε ἡ γυνὴ διήγαγε τὸν βίον ἐγκεκλεισμένη συνήθως ἐν τῷ οἴκῳ καὶ εἰς οἰκιακὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔργα ἀσχολουμένη. Δὲν ἔτυχε πνευματικῆς μορφώσεως, οἵας ὁ ἀνήρ, δὲν εἶχε καιρὸν νὰ ἀσχοληθῇ ἐπιμελῶς εἰς ἔργα πνευματικά, ἂν δὲ ἔστιν ὅτε ἔστρεφε τὴν προσοχὴν αὐτῆς καὶ εἰς τοιούτου εἴδους ἐργασίαν, ὡς ἐν παρέργῳ ἔπραξε τοῦτο, ὑποκλέπτουσα ὀλίγον χρόνον ἐκ τῶν συνήθων αὐτῆς ἀσχολιῶν καὶ μὴ ἔχουσα ἅπαν τὸ ἀπαιτούμενον θάρρος, ἅπασαν τὴν πρὸς τὰ πρόσω ὠθοῦσαν ὁρμήν, διότι ὡμοίαζε πρὸς τὸ ἐν τῷ κλωβῷ ἀπ' ἀρχῆς ἐγκεκλεισμένον πτηνόν, ὅπερ ἀπολυόμενον δὲν ἔχει δύναμιν καὶ θάρρος νὰ μεταρσιωθῇ εἰς τοὺς αἰθέρας, δὲν τολμᾷ ν' ἀποδυθῇ εἰς τὸν ὑπὲρ ὑπάρξεως ἀγῶνα, ὡς τὰ ἄλλα πτηνὰ τὰ ζῶντα ἐλεύθερα, ἀλλὰ προτιμᾷ νὰ ἐγκαταβιώσῃ ἐν τῷ κλωβῷ. Οὐδόλως λοιπὸν παράδοξον, ἀλλὰ τοὐναντίον λίαν εὐεξήγητον ὅτι ὀλίγαι ὑπῆρξαν αἱ ἐπὶ διανοητικῇ ἀναπτύξει διαπρέψασαι γυναῖκες, διότι ὀλίγαι ἀκριβῶς εὗρον εὐκαιρίαν νὰ καταστήσωσι τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν κύριον αὐτῆς μέλημα, νὰ καταβάλωσιν εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην τὴν ἀπαιτουμένην προσήλωσιν πνεύματος καὶ τόλμην. Σήμερον ὅμως, ὁπότε τὰ πανεπιστήμια ἤνοιξαν τὰς πύλας αὐτῶν εἰς τὰς γυναῖκας, ἀποδεικνύεται καὶ ἀναμφισβήτητον ἀποβαίνει, ἐπάγεται ἡ διδάκτωρ τῆς νομικῆς, ὅτι ἡ γυνή, ὅταν τύχῃ τῆς αὐτῆς ἧς καὶ ὁ ἀνὴρ μορφώσεως, δύναται νὰ ἐξισωθῇ πρὸς αὐτὸν διανοητικῶς.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ ἀστυνομία τῶν Παρισίων ὑπέσχετο ἀμοιβὴν 50 χιλ. φράγκων εἰς τὸν ἀνακαλύψοντα τὴν κατοικίαν ἢ τὰ ἴχνη τοῦ Ἄρτων.

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκηψ διάδοχος Φερδινάνδος ἔλαβε παρὰ τοῦ ἐν Στουτγάρδῃ γενικοῦ προξένου τῆς Ρωμουνίας κ. Βέργκερ πολυτιμότατον ὑπὸ ἱστορικὴν ἔποψιν δῶρον, ἤτοι σκῆπτρον ἐξ ἐλεφαντόδοντος καλλιτεχνικώτατον ἐπὶ λεπτουργίᾳ ἀνῆκον κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ κεχαραγμένην ἐπιγραφὴν καὶ τὰ σήματα εἰς Φρειδερῖκον τὸν Μέγαν, βασιλέα τῆς Πρωσσίας.

Ὁ γνωστὸς τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ τῆς Ρωμουνίας κ. Ἰωνέσκος Ζιὼν παρῃτήθη τῆς θέσεως ἀρχισυντάκτου τῆς „Ρωμ. Ἀνεξαρτησίας“ διά τε τὰς πολλὰς φιλολογικὰς αὐτοῦ ἀσχολίας καὶ διότι ὑπεχρεώθη νὰ συγγράψῃ περὶ τῶν ἀρχαίων σχέσεων Ἀγγλίας καὶ Ρωμουνίας.

Ἐπισήμως ἀγγέλλεται ὅτι αἱ Α. Α. Υ. Υ. ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκήπισσα τῆς Ρωμουνίας ἀφιχθήσονται εἰς Βουκουρέστιον τῷ σαββάτῳ 23 τρέχοντος. Ἕνεκα τῆς ἀλλαγῆς ταύτης τῆς ἡμέρας, ἡ μὲν ἐπίσημος θεατρικὴ παράστασις γενήσεται τῇ κυριακῇ 24 τρέχοντος, ὁ δὲ δημαρχιακὸς χορὸς τῇ ἑπομένῃ δευτέρᾳ.

Σήμερον διανέμεται ταῖς κ. κ. γερουσιασταῖς καὶ βουλευταῖς ἡ εἰς τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα ἀφορῶσα ρωμουνικὴ Π ρ α σ ί ν η Β ί β λ ο ς.

Καὶ ἄλλοτε μὲν κατὰ τὸν χειμῶνα τὰ ταχυδρομεῖα ἕνεκα τῶν κακοκαιριῶν ἐλειτούργουν ἀτάκτως, ἀλλ' ἡ κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐπελθοῦσα ἀταξία εἶναι τι πρωτοφανές. Ἀπὸ ἡμερῶν τὸ ταχυδρομεῖον Ἀθηνῶν καθυστερεῖ, τὰ δὲ περιοδικῶς διὰ Βελιγραδίου ἀφικόμενα ἐνταῦθα φύλλα τῆς „Ἀκροπόλεως“ φέρουσι παλαιὰν ἡμερομηνίαν.

Ὁ Timpul δημοσιεύει πληροφορίαν ἥτις ἂν ἀληθεύσῃ θὰ ἐμποιήσῃ αἴσθησιν καὶ θὰ ἔχῃ καὶ ἐπεισόδια.

“Ὑπάρχουσιν ὑπόνοιαι λέγει, ὅτι ὁ διάσημος Ἀρτῶν, ὃν ἡ γαλλικὴ ἀστυνομία ἐπιζητεῖ ἐν πάσαις ταῖς χώραις τοῦ κόσμου, ἀνεκαλύφθη ἐν Ἰασίῳ. Μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης οὐδὲν γινώσκομεν θετικὸν περὶ τούτου, περιοριζόμεθα ἄρα ἐν τῇ ἀναγραφῇ θρυλήματος μόνον. Ὅπερ ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ εἴπωμεν εἶναι ὅτι ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Παρασκευέσκου ἀνεχώρησε χθὲς διὰ τῆς ἁμαξοστοιχίας τῆς 9ης μ. μ. εἰς Ἰάσιον συνοδευόμενος ὑπὸ δύο ὑπαλλήλων τῆς ἀστυνομίας Παρισίων. Ἐὰν ὁ Ἄρτων εὑρίσκεται ἐν Ἰασίῳ βεβαίως μέχρι τῆς ὥρας ταύτης θὰ συνελήφθη„.

Ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἐμελετήθη τὸ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως ἀγροτικῆς τραπέζης, καὶ ἐγένετο παραδεκτόν. Ἡ νέα τράπεζα θὰ ἦναι ἰδιωτικὸν διὰ μετοχῶν ἵδρυμα μετὰ κεφαλαίου 5 ἑκατομμυρίων δυναμένου νὰ αὐξηθῇ μέχρις 25 ἑκατομ. Ἡ ἔκδοσις τῶν μετοχῶν γενήσεται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς κυβερνήσεως ἥτις θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐξελέγχῃ διαρκῶς τὰς ἐργασίας τοῦ ἱδρύματος.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν θὰ ὑποβάλῃ σήμερον εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τὸν πίνακα τῶν κατ' ἐκλογὴν προβιβασμῶν, ὃν συνέταξαν οἱ γενικοὶ ἐπιθεωρηταί. Ἀκολούθως θέλει συνταχθῇ ὁ ὁριστικὸς πίναξ τῶν κατὰ τὸν ὁδεύοντα μῆνα γενησομένων προβιβασμῶν.

Ὁ “Διπλωματικὸς Μνήμων„ τῆς 2 Ἰανουαρίου λέγει ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῆς Ρωμουνίας ὑπεσχέθη εἰς τὸν δοῦκα τοῦ Ἐδιμβούργου νὰ μεταβῇ τὸ προσεχὲς ἔαρ εἰς Λονδῖνον πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ.

Ὁ δίσκος ἐφ' οὗ ὁ δήμαρχος τῆς πρωτευούσης θὰ προσφέρῃ ἄρτον καὶ ἅλας τῇ Α. Β. Υ. πριγκηπίσσῃ Μαρίᾳ, εἶναι ἐκτεθημένος ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Νίκης χρυσοχοείῳ τοῦ κ. Γ. Κ. Νικολάου ἀπέναντι τῆς ἀστυνομίας.

Ἡ μεταξὺ κοινότητος Ἰωαννίνων καὶ ρωμουνικοῦ κράτους δίκη ἀνεβλήθη τῇ 13)25 Ἀπριλίου.

Λόγος γίνεται περὶ σχηματισμοῦ νέας συντηρητικῆς ὁμάδος ἥτις θέλει ἀντιπολιτευθῇ τὸν κ. Λ. Καταρτζῆν.

Ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ νομοσχέδιον περὶ σχηματισμοῦ ἀγροτικῆς χωροφυλακῆς, ὅπερ ἐξεπόνησεν ὁ κ. Λ. Καταρτζῆς.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 17 ἱσταμένου τελοῦμεν ἐν Βροσθενίῳ μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου θείου ἡμῶν

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΖΑΠΠΑ

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς φίλους καὶ πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ ὅπως παρευρεθῶσιν ἐν αὐτῷ.

Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΑΠΠΑΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΖΑΠΠΑΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 14.—Ἡ «Γρασδανὶν» ἐκφράζεται εὐαρέσκειαν ἐπὶ τῇ ὅλως πανηγυρικῇ ὑποδοχῇ ἥτις προσεγένετο τῷ Τσάρεβιτς ἐν Βερολίνῳ, τοῦθ' ὅπερ τεκμηριοῖ ἐκ νέου τὰς φιλικὰς σχέσεις τὰς συνδεούσας τὰς δύο ἰσχυροτάτας δυναστείας τῆς Εὐρώπης· ἡ ἐφημερὶς βλέπει ἐν τῇ ὑποδοχῇ ταύτῃ ἐχέγγυα τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 14.—Ὁ αὐτοκράτωρ, ὁ Τσάρεβιτς, ὁ πρίγκηψ Ἑρρῖκος, ὁ πρίγκηψ τοῦ Μάϊνιγκεν καὶ ὁ κόμης Σουβαλὼφ μετέσχον τοῦ γεύματος ὅπερ παρέθηκαν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ συντάγματος τῆς φρουρᾶς τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου. Ὁ αὐτοκράτωρ προέπιεν ὑπὲρ τοῦ Τσάρου, ὁ Τσάρεβιτς ὑπὲρ τοῦ αὐτοκράτορος, ὁ δὲ διοικητὴς τοῦ συντάγματος ὑπὲρ τοῦ Τσάρεβιτς.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14.—Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ φακέλλου τοῦ Ἀρτῶν ἔφερεν εἰς φῶς νέαν ἐνοχάς, νέα δὲ καταδίωξις βουλευτῶν εἶναι ἐπὶ θύραις.

ΡΩΜΗ, 14.—Βουλή. Ὁ κ. Ζιολίτης ἀπαντῶν εἰς τὰς περὶ τραπεζῶν ἐρωτήσεις ἐξέθηκε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐν τῇ ρωμαϊκῇ τραπέζῃ ἐρευνῶν, λέγων ὅτι οἱ ἔνοχοι θὰ τιμωρηθῶσιν, ἀλλ' ὅτι κοινοβουλευτικὴ ἔρευνα θὰ ἐνέφαινεν ἔλλειψιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ ὑπουργεῖον. Ὁ κ. Ρουδίνης ἐμμένει ζητῶν κοινοβουλευτικὴν ἔρευναν.

ΡΩΜΗ, 14.—Πυροκρόταλον ἐξερράγη πρό τινος παραθύρου τοῦ Κυριναλίου χωρὶς νὰ προξενήσῃ ζημίαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14.—Τὸ πρακτορεῖον Χάβας ἀγγέλλει ὅτι ὁ κ. Δεβὲλ ἐν τῇ μετὰ τοῦ αὐστριακοῦ πρεσβευτοῦ Χόγιος συνεντεύξει αὐτοῦ ἐδήλωσεν ὅτι ἐπεφόρτισε τὸν ἐν Βιέννῃ πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας κ. Δεκραὶ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Καλνόκη εἰς ὑβριστικά τινα ἄρθρα αὐστριακῶν ἐφημερίδων καὶ ἰδίας τῆς «Βοτδαπέστι Χίρλαπ» κατὰ τοῦ κ. Καρνὼ καὶ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 14. — Ὁ στρατηγὸς Λόε θὰ μεταβῇ εἰς Ρώμην ἵνα διαβιβάσῃ τῷ πάπᾳ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Ἰωβιλαίου αὐτοῦ τὰ συγχαρητήρια τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας.

ΚΟΛΩΝΙΑ, 14. — Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου εἰς τὴν „Ἐφημερίδα τῆς Κολωνίας“ ὅτι ἡ στάσις τοῦ Ριὰζ πασᾶ, ἐξαίροντος τὴν αὐτονομίαν τῆς Αἰγύπτου, διερμηνεύεται ὡς οὐχὶ φιλικῶς πρὸς τὴν Ἀγγλίαν· φόβος ὑπάρχει μάλιστα μὴ ὁ Ριὰζ πασᾶς ἀποκλίνῃ εἰς πολιτικὴν ἀντίπαλον τῶν ἀγγλικῶν συμφερόντων.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14.— Τὸ πρακτορεῖον Ρέουτερ ἀγγέλλει ἐκ Καΐρου ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομαδιαίαν ὑποδοχὴν τοῦ Χεδίβου παρῆσαν πολυάριθμοι προύχοντες ἰθαγενεῖς. Ἡ κατάστασις φαίνεται μᾶλλον ἠρεμοῦσα.

ΡΩΜΗ, 14.—Ὁ ρωμαϊκὸς „Ταχυδρόμος“ ἀγγέλλει ὅτι νέαι ἔρευναι θὰ ἐνεργηθῶσι σήμερον ἐν τῇ Ρωμαϊκῇ Τραπέζῃ, κατόπιν μαρτυριῶν τῶν κ. κ. Ταλλόγγο καὶ Λαζαρόνη πρὸς εὕρεσιν ἀποδείξεων τῶν εἰς διαφόρους γενομένων πληρωμῶν.

Ἡ οἰκία τοῦ μακαρίτου Δ. Φιλίτου κειμένη ἐνταῦθα Strada Filitis (Măgureanu) ἀριθ. 15, πωλεῖται δι' ἑκουσίου πλειστηριασμοῦ, ὅστις θέλει διαρκέσει 30 ἡμέρας ἀπὸ τῆς σήμερον. Οἱ βουλόμενοι νὰ πλειοδοτήσωσι δύνανται ν' ἀπηυθυνθῶσιν εἰς τὸν κ. Γ. Δ. Σακκᾶν δικηγόρον hotel Collaro.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ καταστήματος ὀπτικῶν ὀργάνων A. Menu & Comp. (Ὁδὸς Βικτόρια Ἀρθ. 88).

Τῇ 15 Ἰανουαρίου 1892

Μεσονύκτιον	— 14.8
7 ὥρας πρωΐας	— 13
Μεσημβρία	— 8
Ὕψος βαρομέτρου.	765
Οὐρανός.	Ὡραῖος

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ
C. Steriu & Comp.

19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.
Βουκουρέστιον, 15 Ἰανουαρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ.. (R. per.).	100 —
5 „ χρεωλ. („ amort.)	98.37
4 „ „ „ „ „	83 20
6 „ Ὀμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	101.50
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	95 60
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.25
6 „ „ „ „ „	101.—
7 „ „ „ „ „	102.50
5 „ „ „ (Iaşi f. urb).	81.25
10/100 Δάν.τάμ.συν.(pens.) .	280.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	89 25
„ „ 5 „ 1890.	90 25

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1664
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	420 —
„ Naţională . .	200	423 -
Constr. şi lucr. publ.	250	153.—

ΣΥΝΑΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	100 90
Λονδίνου	25.35.—
Βερολίνου	124 30
Ἀμβέρσης	100.65
Βιέννης.	2.09.50
Λίρα ὀθωμανικὴ	22.90

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΞΕΝΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Βιέννη, 14 Ἰανουαρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9 62.
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	320.75
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	122.75
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	121.40
„ „ Παρισίων	48.20
„ „ Βερολίνου „ .	59.40
„ „ Amsterd. „ .	100.25
Παρίσιοι 14 Ἰανουαρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 1/2 % . .	106.60
„ „ 3 %	96 82
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 %	98.75
Δάνειον Ἑλλην. 5 %	310.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	573.75
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	494.37
„ Lot turc.	87.25
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 125
„ „ Βιέννης	205 50
„ „ Ὀλανδίας	206.18
„ „ Βερολίνου	121 97
Βερολῖνον 14 Ἰανουαρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	102.20
Νέα Ρουμουνικὴ Ῥέντα 4 %	83.—
„ amortis. 5 %. . . .	97 50
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	207 80
Δάνειον δημαρχείου . .	96 40
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	20·305
„ „ Παρισίων δἰμ.	80 85
„ „ Ὀλλανδίας „ .	168 60
„ „ Βιέννης . . „ .	168.10
„ Ἀμβέρσης .	—.—

ΚΛΗΜΕΝΤΙΝΗ

Ἂν ὁ ἐτυχὸν ὁ τραπεζίτης κ. Δρὲν ἢ ὁ ἐπικαταλλάκτης κ. Λιεβέκερ ἀπήντα αὐτῷ· ἀλλὰ κ. Βὰν Ρὺκ δὲν μᾶς λέγετε τί ἀξίζει εἰς πτωχὸς Ὀλλανδός; Ὁ κ. Ρὺκ ἀπήντα δογματικῶς, δὲν ὑπάρχει πτωχὸς Ὀλλανδός. Ἡ πτωχεία εἶναι ψεῖρα, πάντες δὲ οἱ Ὀλλανδοὶ εἶναι καθαροί. Ἡ πτωχεία εἶναι ἐλάττωμα, πάντες δὲ οἱ Ὀλλανδοὶ εἶναι τίμιοι.

Ὑψηλὸς, χονδρὸς, παχὺς, πελώριος, μετὰ μεγάλης κεφαλῆς πεφυτευμένης ἐπὶ λαιμοῦ ταύρου καὶ ὤμων ἀθλητοῦ, ἦτο ἔμψυχος εἰκὼν τοῦ εὐτυχοῦντος κτηνώδους καὶ ἱκανοποιημένου ἐγωισμοῦ. Ἡ κόμη του φαιότητος ρυπαρᾶς καὶ ὑποκιτρίνη ὠρθοῦτο ἐπὶ στενοῦ μετώπου ἐν τῷ ὁποίῳ οὐδέποτε εἰσέδυσεν ὑψηλὴ ἢ γενναία ἰδέα. Ὁ γάμος τῆς ἀδελφῆς του μετὰ πτωχοῦ τὸν εἶχε παροργίσει· οὐδέποτε ἐσυγχώρησε τὴν κ. Δαρκοὺρ ὅ,τι ἐν τῇ κωμικῇ ὀργῇ του ἀπεκάλει «κακοϋπανδρείαν„. Τὸ πρῶτον ὅτε εἶδε τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ ἦτο ὅτε εἶχεν εἰσέλθη εἰς τὸ ναυτικόν. Οὐδεμία δὲ συμπάθεια ἠδύνατο νὰ σχηματισθῇ μεταξὺ ἐκείνου καὶ τοῦ νεανίου τούτου, τοῦ μὲν αἰσθημάτων κοινῶν, τοῦ δὲ διαφλεγομένου ὑπὸ εὐγενῶν λογισμῶν καὶ ἐνθουσιῶντος ὑπὲρ παντὸς ἱπποτικοῦ καὶ ὡραίου. Ὁ κ. Βαν Ρὺκ ὀλίγιστον χρόνον διέτριψεν ἐν Παρισίοις.

Μετά τινας μῆνας ἡ ἀδελφή του προσεβλήθη ὑπὸ νόσου θανατηφόρου. Ὅσα δὲ πρὸ ἐτῶν χεῖρα κατέλιπε τὸν υἱόν της σχεδὸν ἄνευ περιουσίας καὶ στηρίγματος. Πρὶν ἐκπνεύσῃ ὑπέμνησεν αὐτῷ ὅτι ὁ θεῖος του ἦτο ὁ μόνος συγγενής του. Τὴν ὑπόμνησιν ταύτην τῆς μητρός του εὐλαβούμενος δὲν ἤθελε νὰ νυμφευθῇ χωρὶς αὐτοπροσώπως ν' ἀναγγείλῃ τὴν εἴδησιν ταύτην εἰς τὸν θεῖόν του. Οὐχὶ ἐλπίζων τι παρ' αὐτοῦ, ὡς τὸ ἐξεφράσθη ἤδη εἰς τὴν Κλημεντίνην, ἀλλ' ὑπείκων εἰς τὴν μεταστᾶσαν! Ἀποβιβασθεὶς εἰς Ἄμστερδαμ δὲν παρουσιάσθη ἀμέσως εἰς τὸν θεῖον του ἀλλὰ κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἀναγγείλας τὴν ἄφιξίν του δι' ἐπιστολῆς, δι' ἧς ἐζήτει συνέντευξιν, ὅπως μὴ διαταράξῃ τὸ παράπαν τὴν ἡσυχίαν τοῦ ἐγωϊστοῦ. Οὗτος ἀπήντησε προσκαλέσας τὸν ἀνεψιὸν εἰς πρόγευμα εἰς τὸ Καφενεῖον Riche.

— Φαίνεται λοιπὸν ὅτι εἶσαι ἀρκετὰ εὐήθης ὅπως νυμφευθῇς, εἶπεν ὁ θεῖος πρὸς τὸν ἀνεψιὸν ὅτε συνηντήθησαν εἰς τὴν θύραν τοῦ ἑστιατορείου.

— Εἶμαι εὐηθέστερος ἀφ' ὅσον νομίζετε, ἀπήντησε μειδιῶν ὁ Στέφανος, διότι θέλγομαι διαπράττων τὴν εὐήθειαν ταύτην.

Ὅτε δὲ ἐκάθησαν πρὸ μεγάλης τραπέζης ἐκ προδορπίων ἅτινα συνηθίζουσιν ἐν Ὀλλανδίᾳ.

— Σὲ προειδοποιῶ, εἶπεν ὁ Βαν Ρὺκ, ὅτι θὰ σὲ ὑποβάλω εἰς ἀνάκρισιν κανονικήν.

— Μάλιστα, θεϊέ μου.

— Εἶναι ὡραία;

— Ὡραιοτάτη.

— Καλὸν τοῦτο· εἶναι νέα;

— Δεκαοκτὼ ἐτῶν.

— Καλὸν καὶ τοῦτο. Ἔχει μεγάλην οἰκογένειαν;

— Εἶναι ὀρφανὴ πατρὸς καὶ μητρός. Οὐδένα συγγενῆ της γινώσκω, πλὴν μιᾶς γραίας ἐξαδέλφης της ἥτις κατοικεῖ ἐν Χερβούργῳ καὶ τὴν ὁποίαν σπανιώτατα βλέπει.

— Καὶ τοῦτο καλόν. Πόσην προῖκα;

— Ἑξήκοντα χιλ. φρ.

— Εἰσόδημα;

— Κεφάλαιον.

— Ὁ Βὰν Ρὺκ ἀπώθησε τὸ πινάκιόν του καὶ ἐκτύπησε διὰ τοῦ γρόνθου του τὴν τράπεζαν. Οἱ ὀφθαλμοί του ἐξήστραπτον ὀργῆς. Ἀναισχύντως ἤρξατο ὑβρίζων τὸν ἀνεψιόν του μετὰ βιαιότητος ἀνθρώπου συνειθισμένου νὰ μὴ ἐξουσιάζῃ ἑαυτόν.

Ὁ Στέφανος ἡτοίμαζε τὴν οἰκογένειάν του! διότι καὶ πλούσιος ὅταν ἦναι τις πρέπει νὰ νυμφεύηται πλουσίαν· τὸ χρῆμα εἶναι ἱερὸν καὶ πρέπει τις νὰ τὸ σέβηται, εὐλαβῆται καὶ λατρεύῃ. Τὸ χρῆμα τέλος εἶναι χρῆμα...

Λοιπόν! εἷς ἁπλοῦς ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ, ἄνευ περιουσίας ἐτόλμα νὰ νυμφευθῇ κόρην ἄνευ ὀβολοῦ! Ἡ πρᾶξις ἦτο περισσότερον ἢ τρέλλα, ἦτο κακούργημα· τιμωρεῖται δέ τις διὰ τὰ κακουργήματά του!... Καὶ πόθεν ἐφύτρωσε ἡ δεσποσύνη αὐτή; Βεβαίως ἦτο ραδιοῦργός τις, μὴ δυναμένη δὲ νὰ εὕρῃ σύζυγον ἔρριπτε, ἐπιδεξίως τὰ δίκτυά της ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀνοήτου ὅστις τὴν ἐπίστευε!

Ὁ Στέφανος κατ' ἀρχὰς ἤκουσε τὸν θεῖόν του μετὰ ψυχραιμίας, ἀδιαφορῶν διὰ τὰς ὕβρεις τοῦ γέροντος ἐκείνου, ὅτε ὅμως οὗτος ἐπρόφερε τὸ ὄνομα τῆς Κλημεντίνης, κατελήφθη διὰ μιᾶς ὑπὸ νευρικῆς ὀργῆς καὶ ἐγερθεὶς εἶπεν αὐτῷ ἐντόνως.

— Δὲν σᾶς ἐχρεώστουν τίποτε θεϊέ μου. Ἦλθον νὰ σᾶς ἀναγγείλω τὸν γάμον μου σεβόμενος τὴν μητέρα μου καὶ ἐμὲ αὐτόν. Σεῖς δὲ ἐξυβρίζετε τὴν γυναῖκα ἣν ἀγαπῶ· χαίρετε.

— Ὕπαγε εἰς τὸν διάβολον, ἀπήντησε φρενήρης ὁ Βὰν Ρὺκ, οὗτινος τὸ πρόσωπον τοσοῦτον κωμικὸν καθίστα ἡ ὀργὴ ὥστε ὁ Στέφανος κατευνασθεὶς ἀμέσως περιωρίσθη, ὅπως τὸν ἀποχαιρετήσῃ εὐγενῶς καὶ ἀπέλθῃ τοῦ ἑστιατορίου. Ὁ σιδηρόδρομος ἀνεχώρει τὴν 8ην ὥραν τὸ ἑσπέρας, ὅθεν ὁ Στέφανος εἶχε καιρὸν νὰ σκεφθῇ περὶ τοῦ θλιβεροῦ καὶ γελοίου τούτου οἰκογενειακοῦ ἐπεισοδίου.

Ἐθλίβετο βεβαίως ὅτι ἐπίσκεψις, ἣν ἠδύνατο ν' ἀποφύγῃ, τοσοῦτον οἰκτρῶς κατέληξεν, ἐγέλα ὅμως ἐνθυμούμενος τὴν ὅλως ἔκτροπον δεξίωσιν τοῦ θείου του, ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ του οὐδ' ἴχνος μνησικακίας παρέμενε. Τῷ ἦτο ἀδιάφορον ὅτι ὁ Βὰν Ρὺκ δυσηρεστήθη κατ' αὐτοῦ. Δὲν τὸν ἠγάπα, οὐδὲ ἐβασίζετο ἐπὶ τῆς περιουσίας καὶ τῆς στοργῆς αὐτοῦ. Ἐπὶ τέλους οἱ ἐγωισταὶ εἶναι μᾶλλον ἀξιολύπητοι ἢ ἀξιοκατάκριτοι. Ἓν μόνον τὸν ἐλύπει ὅτι κατέλιπε τὴν Κλημεντίνην ὅπως λάβῃ τοιοῦτον λ ο ύ σ ι μ ο ν. Ἀλλ' ἐσκέπτετο ὅτι θὰ ἐπαρηγορεῖτο γελῶν μετ' αὐτῆς περὶ τοῦ κωμικοῦ μέρους τοῦ ἐπεισοδίου. Πρὸς κατανάλωσιν τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἡμέρας μετέβη εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Μουσείου καὶ τῶν πέριξ τῆς πόλεως. Συνήντησεν ὡραίας κυρίας καὶ ἐσκέφθη μεθ' ὑπερηφανείας ὅτι οὐδεμία ἦτο ἀνταξία τῆς ἀξιολατρεύτου μνηστῆς αὐτοῦ. Αἱ εὔσαρκοι Ὀλλανδαί, ὡραῖαι μὲν ἀλλ' ὀλίγον βαρεῖαι, τῷ ἐφαίνοντο κοιναὶ ἀπέναντι τῆς τοσοῦτον ραδινῆς καὶ χαριέσσης Κλημεντίνης.

Ἡ καρδία του ἔπαλεν ἐκ χαρᾶς ὅτε ἀνῆλθεν εἰς τὸν σιδηρόδρομον ἐπιστρέφων εἰς Γαλλίαν. Τὴν ἐπιοῦσαν θὰ ἦτο εἰς Παρισίους καὶ τὴν μεσημβρίαν εἰς Λουβεσιὲν θὰ ἐπρογευμάτιζε. Ἐφρόντισε δὲ νὰ προειδοποιήσῃ τηλεγραφικῶς τὴν δεσποσύνην Δράκ. Ὁ σιδηρόδρομος διήρχετο ταχέως διὰ τῆς ἠρέμου καὶ ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τῆς σελήνης καταυγαζομένης κοιλάδος, διὰ δὲ τῶν παραθύρων αὐτοῦ εἰσήρχετο ἡ δρόσος τῆς νυκτὸς καὶ ἰδέαι φαιδραὶ ἔτερπον τὸ πνεῦμα τοῦ νέου ἀξιωματικοῦ. (ἀκολουθεῖ).

„NAȚIONALA“
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ' ὅλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περι' πτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνει ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ **ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“** ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαΐφ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίφ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλα Φαρμακεῖον Πετσάλη.—Μ. Καντιανίδης		Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίφ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γονατὸς
Γιουργέβῳ	Ι. Ἀλιμπέρτη	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασὶφ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Κ. Μοσχάκη
Κοράμπια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσα	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερὶν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίφ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸδ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπούλου	Γ. Βανδῶρος
Ταγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Ἐν Ρωσσίᾳ ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ, καὶ τὸ ἐν Κισνοβίῳ „Ἀδελφοὶ Συναδινοί

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΟΛΙΓΟΝ ΚΕΡΔΟΣ

Ὅσοι ἀκόμη δὲν τὸ ξεύρουν
Ἂς τὸ μάθουν μιὰ φορά,
Καὶ μὲ τὸ τραμβάϊ ἂς ἔλθουν
Νὰ ψωνίσουν Εὐθυνά.

Ὑποδήματα δι' ἄνδρας
Διὰ Κυρίας καὶ παδιά
Βγάζω 'ς τὸ Ἐργοστάσιό μου
Καὶ Σοσόνια στερεά.

Μὲ σεβρὼ διὰ τὰς Κυρίας
Μὲ φράγκα δέκα ἑπτά.
Καὶ μὲ χαμηλὸ τακοῦνι
Δεκαπέντε μοναχά.

Ἂν θέλετε μὲ τομαράκι
Μὲ δέκα φράγκα τὰ πωλῶ
Καὶ εἰς συναγωνισμὸ μεγάλο.
Τὸν καθένα προκαλῶ.

Δέχομαι παραγγελίας
Μὲ τὰς ἄνωθι τιμὰς
Καὶ ἀπέναντι δὲν πέρνω·
Ἂν σ' ἀρέσῃ τὸ βαστᾶς.

Κι' ἂν κανεὶς βαρυγέται νὰ 'λθῃ!
Ἂς μοῦ κάμῃ μιὰ γραφὴ
Ἕνα μου ἄνθρωπον νὰ στείλω
Γιὰ νὰ συνεννοηθῇ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐργοστασίου ὑποδημάτων ἐν Βουκουρεστίῳ *Calea Călăraşilor* 115.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΞΗΡΑΙΡΕΤΟΣ, ΤΟΝΙΚΗ, ΠΕΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΡΕΚΤΙΚΗ
ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΝ ΕΞ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΟΤΩΝ.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Etranger
Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφήν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Πωλεῖται εἰς τὰ καλήτερα παντοπωλεῖα καὶ οἰνοπωλ. ἑκάστης πόλεως.

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ
ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
Iancu Constantinescu
ἐν τῇ ὁδῷ Σελάρι.

Τὸ μόνον ρωμουνικὸν τοῦτο κατάστημα ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων διακρίνεται διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀρίστην ποιότητα τῶν ὑφασμάτων, τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν μηδένα ἐπιδεχομένην διαγωνισμὸν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν αὐτοῦ. Συνιστῶμεν τὸ εὐσυνείδητον τοῦτο κατάστημα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐνδυθῶσι κομψῶς στερεῶς καὶ εὐθυνά.

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ **H. S. DURAN** ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ
Ὁδὸς Smârdan 2. ⟵ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ ⟶ Ὁδὸς Smârdan 2

ΜΥΛΟΙ.-- ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΦΩΣ
ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΙ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ
ΑΘΟΡΥΒΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ
ΔΙ' ΑΤΜΟΥ, ΑΕΡΙΟΥ, ΘΕΡΜΟΥ ΑΕΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΤΩΝ ΛΥΧΝΩΝ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ἐκ τῶν ΣΤΕΡΕΟΤΑΤΩΝ — **H. S. DURAN** — ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

DRAGÉES de Fer Rabuteau
Laureatul Institutului de Franța. — Premiŭ de ... rapeutica.

Întrebuinţarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe sciinţa.

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în casurile de *Chlorosă, Anemie, Culori palide, Perderi de Sânge, Debilitate. Slăbiciune, Convalescenţă, Slabiciunea copiilor, Lipsa şi Alteraţiunea sângelui.* în urma estenelilor şi nedórmirilor, şi excesurilor de tôte feluri. A lua 4-6 drageuri pe di.

Nici Constipaţiune, nici Diarrhee, Assimilare completă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ înghiti drageuri. Un paharuţ la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul întrebuinţarei detaliat însoţeşte fie-care Flacon.

A se cere : **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie, de PARIS,** *care se póte găsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*
1419

ΙΑΤΡΟΣ ΡΑΠΠΑΠΟΡΤ

Εἰδικὸς διὰ τὰ νοσήματα τῶν παίδων. Μετὰ πενταετῆ πεῖραν ἐν τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ νοσοκομείῳ τῶν παίδων ἐγκατέστη ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας ὑπ' ἀρθ. 2 οἰκίᾳ Στάϊνερ.

Δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς 4-ης μέχρι τῆς 6 ὥρας μ. μ.

1620
NEVRALGIELE
Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usurează şi vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele, Gastralgia, Sciatica, Afecţiunile reumatismale acute* şi *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remedii.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineaţă, unul la dejun, şi unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simţit vr'o uşurare, va lua 4 hapuri a doua di : 2 dimineaţa, unul la dejun, si unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe di.

A se cere : Les VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* **CLIN & Cie, de PARIS,** *cari se potŭ găsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*

ΛΑΝΟΛΙΝΑ ΚΡΕΜΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ ΛΑΝΟΛΙΝΑ
Τοῦ ἐργοστασίου ΛΑΝΟΛΙΝΑ, **Martinikenfelde,** ἐγγὺς τοῦ Βερολίνου.

ΞΗΡΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς περιποίησιν τοῦ δέρματος.

ΞΗΡΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς τήρησιν καθαρὰν καὶ ἀπούλωσιν τῶν δερμικῶν πληγῶν.

ΞΗΡΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς διατήρησιν τοῦ δέρματος, ἰδίως διὰ τὰ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ.

Ἐντὸς σωλήνων ἀνὰ 60 μπάνια. — Κουτίων ἐκ τενεκέ, ἀνὰ 30 καὶ 20 μπάνια μετὰ τοῦ σήματος τοῦ ἀνωτέρω ἐργοστασίου, πωλεῖται σχεδὸν εἰς πάντα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.
Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τὴν Ρωμουνίαν *H. S. DURAN* ἐν Βουκουρεστίῳ. ὁδὸς Smârdan, No. 2.

Lanolina
VERITABIL NUMAI PURTAND ACESTĂ MARCĂ

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΑΙΔΗΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

UNIRE
Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἐλλ. Ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμᾷ μετρία

1873

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἑτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρδ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός.

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ σ. λ. 6'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
14 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 14
1892

Τυπο-Διθογραφεῖον „Σύλλογοι“ Ὁδὸς Κοβάτσι ἀριθ. 14.

ΠΕΜΠΤΗ 21)2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1893. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ'. ΑΡΙΘ. 5100

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοις διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✠ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI"— Bucarest.

Βουκουρέστιον, 20 Ἰανουαρίου 1893

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΕΝ ΤΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ

Converrebbe esser buono, sè tutti lo fossero, τοὐτέστι, θὰ συνέφερε νὰ ἦναι τις ἀγαθὸς ἂν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἦσαν ἐπίσης ἀγαθοί. Εἶναι ἡ ἀθάνατος τοῦ Νικολάου Μακιαβέλη ρήτρα, ἧς ἀκουσίως ἀνεμνήσθημεν ἀναγινώσκοντες τὰς ἐκθέσεις τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ἀνακληθέντος πρέσβεως τῆς Ρωμουνίας κ. Ὀλανέσκου πρὸς τὸν ὑπουργὸν αὐτοῦ, καὶ τῆς ῥήτρας ταύτης, καθὰ τοὐλάχιστον ἐκ τῶν ἐκθέσεων τούτων ἐξάγεται, δυστυχῶς ἐπελάθοντο οἱ Ἕλληνες πολιτευταὶ ἧς ἡ μοῖρα ἐπεφύλαξε τὴν φρούρησιν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν συμφερόντων ἐν τῇ ἀτυχεῖ ὑποθέσει ἥτις ἐπέφερε τὴν μετὰ τῆς Ρωμουνίας διακοπὴν τῶν διπλωματικῶν ἡμῶν σχέσεων. Δυστυχῶς δὲ ἡ χριστιανικὴ ἠθικὴ ἦν διδασκόμεθα ἐπὶ τῶν μαθητικῶν θρανίων πᾶν ἄλλο ἢ σωτήριος ὁδηγὸς δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ἐν τῷ βίῳ τῶν ἐθνῶν ἵνα μὴ ριφθῶσι κατὰ κρημνῶν καὶ σκοπέλων. Ἀλλὰ μήτοι ἐν τῷ καθημερινῷ τῶν ἀτόμων βίῳ ἐφαρμόζεται ἡ ἠθικὴ τοῦ εὐαγγελίου; μὴ καὶ ἐν τούτῳ τὰ τελεσφορώτατα τῶν πρὸς ἐπιτυχίαν μέσων δὲν εἶναι ἡ ἰσχὺς καὶ ἐν ἐλλείψει ταύτης ὁ δόλος; Μὴ δὲν ἀκολουθοῦσι καὶ τὰ ἄτομα τὴν αὐτὴν μακιαβελικὴν ἠθικὴν ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ, διδάσκοντες μόνον εἰς τοὺς ἄλλους τὴν τοῦ εὐαγγελίου; μὴ δὲν φέρουσιν ἕκαστος ἀνὰ δύο ἠθικὰς, τὴν μὲν ἐν τοῖς μυχίοις τῆς ἑαυτοῦ ὑπάρξεως ἐπιμελῶς ἀποκρύπτων, τὴν δὲ ἐπὶ τῶν χειλέων τοῖς πᾶσιν ἐπιδεικνύων; Δυστυχῶς, καὶ μ' ὅλην τὴν τῆς ἠθικῆς διατυμπανιζομένην πρόοδον, οὕτω συμβαίνει, οἱ δὲ κρίνοντες τοὺς ἀνθρώπους οὐχὶ ἐκ τῶν λόγων ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν γινώσκουσι κάλλιστα ποίας ἔχονται βαρύτητος αἱ εὐαγγελικαὶ αὐτῶν διαχύσεις καὶ αἱ περὶ τῶν ἀδελφικῶν αὐτῶν διαθέσεων διαμαρτυρίαι!

Ἀλλ' ἂν ἀπαιτεῖται ποιά τις πεῖρα καὶ γνῶσις τῶν τοῦ κόσμου ἵνα κατανοήσῃ τις τὰ ἀληθῆ ἐλατήρια τὰ κινοῦντα τὰ ἄτομα ἐν ταῖς πρὸς ἄλληλα σχέσεσιν αὐτῶν, τὸ τοιοῦτο εἶναι σχεδὸν περιττὸν ὅταν πρόκειται νὰ ἐκτιμήσωμεν τὴν διαγωγὴν τῶν ἐθνῶν πρὸς ἄλληλα καὶ ὁ κοινότατος δὲ νοῦς ἓν βλέμμα μόνον ἂν ῥίψῃ ἐπὶ τῆς ἱστορίας θὰ πεισθῇ ὅτι τῆς τύχης τῶν λαῶν δεσπόζει τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου, αἱ δὲ συνθῆκαι καὶ τὸ διεθνὲς δίκαιον εἰσὶν ἀθύρματα πρὸς ἐξαπάτησιν τῶν ἁπλοϊκῶν, ὅτι αἱ φιλοφρονήσεις, τὸ μειλίχιον καὶ αἱ τετορνευμέναι φράσεις τῶν ὑποδοχῶν καὶ τῶν διακοινώσεων εἰσὶν ἐπίπλαστος αἴγλη ἀποκρύπτουσα τὰς διαθέσεις ἑκάστου, τὰ δὲ κυριώτατα ὅπλα τοῦ διπλωμάτου ἦσαν καὶ μένουσιν ὁ δόλος καὶ ἡ ὑποκρισία.

Οὐδενὶ πολιτικῷ ἐπιτρέπεται ν' ἀγνοῇ τὰ ἄνωθι ἐκτεθέντα, καθ' ὃν τρόπον δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ριπτόμενον εἰς τὸ ὕδωρ ἐν ἀνοικτῷ πελάγει ν' ἀγνοῇ τὸ κολυμβᾶν, οἰκτρὰ δὲ ἀπογοήτευσις ἀναμένει πάντοτε ἐν τέλει τοὺς βαυκαλιζομένους ὑπὸ τῶν διπλωματικῶν μειδιαμάτων, καὶ ἐπαναπαυομένους εἰς τὰς ἀδελφικὰς αὐτῶν διαχύσεις.

Τοιαύτη τις ἀπαγοήτευσις θὰ καταλάβῃ τοὺς μετὰ τοῦ κ. Ὀλανέσκου συγχρωτισθέντας Ἕλληνας πολιτευτὰς, ἅμα τῇ ἀναγνώσει τῶν ἐκθέσεων αὐτοῦ, εἴθε δὲ τὸ σημερινὸν πάθημα νὰ χρησιμεύσῃ ἡμῖν ὡς μάθημα ἐν τῷ μέλλοντι.

Πράγματι δὲ ἂν παρατηρήσωμεν τὴν στάσιν ἣν ἐτήρησεν ἡ Ρωμουνικὴ κυβέρνησις μέχρι τῆς διακοινώσεως τοῦ κ. Λιτρέσκου, δι' ἧς ἐδήλου ὅτι ἡ Ρωμουνία ἦτο ἑτοίμη νὰ ἐφαρμόσῃ ἐπὶ τῆς κληρονομίας Κ. Ζάππα τὰς διατάξεις τῆς ἰταλορρωμουνικῆς συμβάσεως καὶ τὴν ἀμέσως κατόπιν ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν, ἐὰν δὲ προσεγγίσωμεν καὶ τὰς ἡμερομηνίας τῶν δύο ἐκείνων ἐγγράφων, τῆς διακοινώσεως τοῦ κ. Λιτρέσκου, φερούσης ἡμερομηνίαν 21 καὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Ὀλανέσκου, φερούσης ἡμερομηνίαν 24 Ἰανουαρίου, καὶ ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει περιγραφομένην στάσιν τοῦ Ἕλληνος ὑπουργοῦ, ἀδύνατον νὰ μὴ γεννηθῇ ἐν ἡμῖν ἡ ἰδέα ὅτι οἱ φιλικοὶ ἐνδοιασμοὶ καὶ αἱ ἀδελφικαὶ ἐκλιπαρήσεις τοῦ τελευταίου τούτου συνετέλεσαν, ἂν οὐχὶ κατὰ μέγα μέρος, εἰς τὴν ἐν ταῖς ρωμουνικαῖς διαθέσεσιν ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν, καὶ ὅτι ἦττον ἀδελφικὴ στάσις τοῦ Ἕλληνος ὑπουργοῦ θὰ ἐπέφερε πολὺ εὐαρεστώτερα ἀποτελέσματα.

Ἂς ἐλπίσωμεν ὄθεν ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι οἱ Ἕλληνες πολιτευταὶ θ' ἀφῶσι κατὰ μέρος τὰς εὐαγγελικὰς ἀρχὰς καὶ τὸν κώδικα τοῦ μεσαιωνικοῦ ἱπποτισμοῦ καὶ θὰ κατανοήσωσιν ὅτι αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ἀφελὴς μετεμφύτευσις τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν ἐν τῇ πολιτικῇ εἶναι τὸ κυριώτερον αἴτιον, οὗ ἕνεκεν οἱ εὐρωπαῖοι ἀποκαλοῦσιν ἡμᾶς ἡμιβαρβάρους καὶ ἀναξίους μεγάλου μέλλοντος. Αὐτὴ, ἡ κτηνώδης λογικὴ τῆς βίας κατέστησε τοὺς Βουλγάρους τὸ μαμμόθρεπτον τῆς Εὐρώπης, αὐτὴ ἡ ἐσχάτη περιφρόνησις τῶν συνθηκῶν καὶ τοῦ διευθνοῦς δικαίου εἶναι κατὰ τοὺς ἐσπερίους μεγάλης ζωτικότητος ἔνδειξις καὶ ἀσφαλοῦς μέλλοντος ἐχέγγυα. Ἰδοὺ λοιπὸν τίνι τρόπῳ οἱ ἀψίκοροι Ἕλληνες ἐπισπεύδοντες οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ μεγάλου τῆς ἀδελφοποιήσεως ἰδεώδους τῆς ἀνθρωπότητος, περιφρονοῦνται, ἀδικοῦνται καὶ εἰς ἐπίμετρον ὡς ἡμιβάρβαροι χαρακτηρίζονται, ἐνῷ ἡ μακιαβελικὴ Εὐρώπη ἐκθειάζεται ὑφ' ἡμῶν ὡς πεπολιτισμένη.

Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι δὲν συμφέρει ἡμῖν πλέον νὰ θεωρώμεθα ἡμιβάρβαροι, καιρὸς δὲ πλέον εἶναι ν' ἀρχίσωμεν καὶ ἡμεῖς ἐκπολιτιζόμενοι.

Σ.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

Ἐν Ἀθήναις, 13 Ἰανουαρίου 1893.

Συνετελέσθη ὅ,τι ἀνεμένετο. Πρό τινων μηνῶν, γράφων διὰ γενικῶν γραμμῶν περὶ τῶν τραπεζικῶν ἡμῶν ἱδρυμάτων, ἐξέφραζον ἐνδοιασμοὺς περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης, εἰπὼν ὅτι ἀμφίβολον τυγχάνει ἂν ἡ Τράπεζα αὕτη δημοσιεύσῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἰσολογισμὸν καὶ ἂν δημοσιευθῇ τοιοῦτος θέλει εἶσθαι ἥκιστα εὐχάριστος. Δὲν ἠπατήθην, δυστυχῶς, εἰς τὰς προβλέψεις μου. Ὁ δημοσιευθεὶς ἰσολογισμὸς τῆς χρήσεως τοῦ 1892 παρουσιάζει φοβερὸν ἔλλειμμα ὑπερβαῖνον τὰ δέκα ἑκατομμύρια! Δὲν θὰ ἐξετάσω πῶς κατορθώθη τὸ τοιοῦτον καὶ συνεπείᾳ τίνων ἀτυχῶν ἐπιχειρήσεων, τὸ πιστωτικὸν τοῦτο ἵδρυμα εὑρέθη ἀπέναντι τοιαύτης καταστάσεως. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἀπωλέσθησαν δέκα ἑκατομμύρια καὶ τοῦτο ἀρκεῖ. Βεβαίως αἱ περιστάσεις δὲν ἦσαν πολὺ εὐνοϊκαὶ, βεβαίως ἡ διαφορὰ τοῦ συναλλάγματος συνέτεινε σπουδαίως εἰς τὴν καταστροφήν· ἀλλὰ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἔπταισε πολὺ περισσότερον τῶν ἀτυχῶν περιστάσεων καὶ τῆς συναλλαγματικῆς ἀνωμαλίας. Ἔπταισε τὸ Συμβούλιον, διότι, ἀντὶ νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς μετόχους καὶ ἐν γένει τὴν ἀγοράν, ἔπρεπε νὰ καλέσῃ τοὺς πρώτους καὶ ἐν γενικῇ συνελεύσει νὰ ἐκθέσῃ τὴν ἀλήθειαν προτείνον τὴν διάλυσιν τῆς Ἑταιρείας καὶ τὴν ἀνασύστασιν αὐτῆς, ὅτι τοῦτο ἦν ἀναγκαῖον, ἀλλ' ὑπὸ νέους ὅρους. Δὲν ἔπραξε τοῦτο τὸ Συμβούλιον. Ἀπὸ καταστροφῆς εἰς καταστροφὴν ἔβαινε· συμπαρασῦρον καὶ μετόχους καὶ ἀγορὰν παρουσιάζεται σήμερον εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κόσμου τὸ Συμβούλιον τῆς Πιστωτικῆς μὲ ἰσολογισμὸν φρικώδη. Δέκα ἑκατομμύρια! Καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο προσπαθεῖ ἀκόμη νὰ συγκαλύψῃ ἵνα φενακισθῇ μίαν ἀκόμη φορὰν τὸ δημόσιον. Δὲν ἔχει τὴν τόλμην νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν καθαρὰν, γυμνήν. Ἐψιμμυθιωμένην παρουσιάζει αὐτὴν, ἀλλὰ τοσοῦτον ἀτέχνως, τοσοῦτον μωρῶς, ὥστε τάραυτα ἐννοεῖ τις τὴν ἀπάτην καὶ ὀπισθοδρομεῖ μετ' ἀγανακτήσεως. Ἐν τῷ κεφαλαίῳ «Μετοχαὶ διαφόρων ἑταιρειῶν» ἀναγράφονται 27,432 μετοχαὶ τῆς ἑταιρίας τῶν μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου πρὸς δρ. 165, ἐνῷ αἱ μετοχαὶ αὗται ἐστοίχιζον τὴν ἡμέραν τῆς καταστάσεως τοῦ ἐν λόγῳ ἰσολογισμοῦ πρὸς δρ. 105 μόνον, ἀναγράφονται ἐπίσης ἐν τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ, 15,208 μετοχαὶ τῶν Σιδηροδρόμων Πειραιῶς—Ἀθηνῶν—Πελοποννήσου πρὸς δρ. 215, ἐνῷ αὗται δὲν ἐστοίχιζον τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἢ μόνον δρ. 127!

Δέκα ἑκατομμύρια! Τοιαύτη εἶναι ἡ ἐπιφὸβος τῆς ὑποθέσεως ταύτης, τοῦ μικροῦ μας Παναμᾶ, τοῦ μὴ προσβάλλοντος ὅμως ἢ μόνον τοὺς συμβούλους τῆς ἑταιρίας ταύτης. Νῦν, ἡ διάλυσις ἐπιβάλλεται. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐργασθῇ ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἡ Πιστωτικὴ Τράπεζα. Ἀνάγκη πᾶσα ἵνα ἐπέμβῃ ἡ κυβέρνησις, διότι ἐκτὸς τῶν ἀπωλειῶν ἃς ἐπιφέρει ἡ τοιαύτη κατάστασις, ὑποφέρουσι καὶ αἱ ὁμολογίαι ἑτέρων τραπεζικῶν ἱδρυμάτων καὶ τοῦτο εἶναι ἄδικον, διότι οὕτως αἱ ζημίαι αὐξάνουσι καὶ ἡ ἀγορά μας ἐν νευρικῇ ἐξάψει εὑρίσκεται. Ἐλέγετο ὅτι θὰ ἐπεμβῇ ἡ κυβέρνησις προκαλοῦσα τὴν διάλυσιν τῆς Πιστωτικῆς, ἀλλὰ μέχρις ὥρας οὐδὲν θετικὸν ἐγνώσθη.

———

Κατήγγειλεν ἡ ἀντιπολίτευσις τὸν κ. Τρικούπην ὅτι ἀποφεύγει τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐξύβρισεν αὐτὸν ἐπὶ τούτου, αἱ ἐφημερίδες δὲ αὐτῆς μυρίας ἀνοησίας ἔλεγον μετὰ στόμφου ὁμιλοῦσαι. Ἐν τῇ προχθεσινῇ συνεδριάσει τῆς Βουλῆς, ἐγερθεὶς ὁ κ. Δηλιγιάννης συνέστησεν ὅπως ἡ Βουλὴ ὅσον οἷόν τε τάχιον εἰσέλθῃ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ διότι ὁ χρόνος ἐπείγει καὶ διότι οἰκονομικὴν κρίσιν διατρέχει τὸ κράτος.

Ὁ κ. Τρικούπης ἀπήντησεν οὕτως, ἐπὶ λέξει·

«Εἶναι πολὺ εὐχάριστον, ὅτι ἀκούομεν ἐκ τῶν ἐδωλίων ἐκείνων ἰδέας δεικνυούσας, ὅτι ἡ γνώμη ἣν ἐσχηματίσαμεν ὅτι προσπαθεῖ ἡ ἀντιπολίτευσις ν' ἀποφύγῃ συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, δὲν εἶναι βάσιμος. Ἡ διήμερος συζήτησις τοῦ ἐκ Λοκρίδος βουλευτοῦ βεβαίως δὲν ἐνεδείκνυεν, ὅτι ἔσπευδεν ἡ ἀντιπολίτευσις πρὸς συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, αἱ δὲ ἐνστάσεις περὶ ἐλλείψεως ἀπαρτίας καὶ ἡ ἐργασία ἁπάντων τῶν μερῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅπως παρακωλύσωσι τὴν ἐν ἀπαρτίᾳ συγκρότησιν συνεδρίας, μὴ συνερχομένων, εἰμὴ ἀφοῦ συγκροτηθῇ ἡ ἀπαρτία διὰ μελῶν τῶν πλειονοψηφούντων, ἐνεδείκνυον, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις διὰ λόγους αὐτῇ γνωστοὺς συμφέρον εἶχεν εἰς τὴν ἀναβολήν. Ἡ κυβέρνησις ἐξ ἀρχῆς ἐθεώρησε τὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡς τὸ κύριον ζήτημα, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει ἐνασχοληθῇ καὶ κατ' ἐμὴν γνώμην μέχρι τοῦδε εἰς οὐδὲν ἄλλο ἠσχολήθημεν, ἢ εἰς τὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι οἱ νόμοι οἱ φορολογικοί, οἱ νόμοι οἱ μεταρρυθμίζοντες τὰ τῆς νομοθεσίας ἡμῶν περὶ τὰ οἰκονομικὰ, οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ προϋπολογισμός. Ἄνευ τῶν νόμων ἐκείνων προϋπολογισμὸς δὲν ἠδύνατο νὰ ψηφισθῇ. Ἤδη πρόκειται περὶ κλάδου τινὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ κλάδου σπουδαιστάτου, ὡς μετέχοντος καὶ γενικωτέρας ἐννοίας· πρόκειται περὶ τῆς γενικῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἡ γενικὴ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν θέλει βεβαίως ἐμποδίσῃ ὅπως ψηφίζωνται τὰ νομοσχέδια ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα πρὸς τὴν ψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐν ταῖς λεπτομερείαις.

Ἀλλὰ ἡ ἔναρξις τῆς γενικῆς συζητήσεως τοῦ προϋπογογισμοῦ ἀναντιρρήτως ἐπείγει, ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲ θὰ ἐξηρτᾶτο καὶ μέχρι τοῦδε ἡ ταχυτέρα ἔναρξις τῆς συζητήσεως ἐκείνης, διότι ἂν συνέπραττεν ἡ ἀντιπολίτευσις μετὰ τῆς συμπολιτεύσεως ἐν τῇ ταχείᾳ διεξαγωγῇ τῶν ἐργασιῶν ἡμῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἀνεγράφη ἡ γενικὴ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἐπελαμβανόμεθα τῆς συζητήσεως αὐτοῦ. Πρὸ πολλῶν ἤδη ἡμερῶν φέρεται ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, μεταξὺ τῶν πρώτων, ἡ γενικὴ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ. Πρὸ τῆς γενικῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀναγράφονται καὶ ἄλλα τινὰ νομοσχέδια, ταῦτα ὅμως δὲν εἶναι τὰ ἀπασχολήσαντα τὴν βουλήν. Ἡ βουλὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι ἄλλαι συζητήσεις, πρὶν ἢ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, καταναλίσκουσα τὴν συνεδρίασιν πᾶσαν καὶ δὲν ὑπολείπεται πλέον χρόνος, ἵνα ἐπιληφθῇ αὕτη γενικωτέρας συζητήσεως. Καὶ ἤδη ἀναγεγραμμένα ἐν τῇ ἡμερησίᾳ πρὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶναι ὀλίγα νομοσχέδια ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ὑποτίθεται ὅτι δὲν προκαλοῦσι πολλὴν συζήτησιν. Ὑπάρχει ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ κακουργιοδικῶν ἐν Αἰγύπτῳ, ἡ ὁποία βεβαίως πρέπει νὰ τελειώσῃ, ἀφοῦ ἐφθάσαμεν μέχρι τοῦ σημείου τούτου, ἀλλὰ μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου ἐκείνου, οὐδὲν ὑπάρχει τὸ κωλύον, ἵνα εὐθὺς ἐπιληφθῶμεν τῆς γενικῆς συζησήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ σήμερον ἔτι, ἂν ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν, διεκπεροιωθῇ δηλαδὴ τὸ ὅλον ἐκκρεμὲς ἐνώπιον ἡμῶν ἔργον τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ κακουργιοδικῶν ἐν Αἰγύπτῳ, δυνάμεθα νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν γενικὴν συζητήσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τὰ νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουσι πρότερον δύνανται νὰ ψηφισθῶσιν ἂν δὲν προκαλέσωσι συζητήσεις. Ἂν ὅμως προκαλέσωσι συζητήσεις δύνανται νὰ παραλειφθῶσιν, ὅπως ταχύτερον ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ταῦτα ἑπομένως ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς θελήσεως τῶν κκ. βουλευτῶν ἐκ τῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Βλέπομεν ὅτι ἐπιθυμοῦσι καὶ ἐκεῖνοι σήμερον, ὅπως ἡμεῖς ἀνέκαθεν ἐπιθυμοῦμεν, νὰ εἰσέλθωμεν ταχέως εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. ἑπομένως οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος, ἵνα μὴ γένηται τοῦτο, ἵνα μὴ ἴδωμεν ἐπαναλαμβανόμενον πάλιν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἴδομεν κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν καὶ κατὰ ταύτην, τὸν χρόνον τῆς βουλῆς καταναλισκόμενον εἰς θέματα τὰ ὁποῖα δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸ βῆμα τῆς βουλῆς, βεβαίως ἂν εἶχόν τινα σπουδαιότητα ἔπρεπε νὰ περιληφθῶσιν ἐν δημοσιεύσεσιν ἐντυποις, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται παρὰ νὰ ἐξηγηθῶσι παρὰ παντὸς εἰλικρινῶς ἐκτιμῶντος τὰ πράγματα ὡς γενόμενα πρὸς κωλυσιεργίαν.

Ἀπεφασίσθη λοιπὸν ἵνα χθὲς ἐπιληφθῇ ἡ βουλὴ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀφοῦ κομπορρημόνων καὶ θρηνῶν τὴν τύχην τῆς πατρίδος ὁ κ. Εὐταξίας ἐκήρυξεν, ὅτι φοβεῖται τὴν τοιαύτην συζήτησιν. Αἴ, καὶ ὅμως δὲν θὰ τὸ πιστεύσητε. Ἐνῷ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἦτο χθὲς ἀναγεγραμμένη ἐκ τῶν πρώτων ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ ἀντιπολίτευσις πάσης ἀποχρώσεως, ἐκήρυξεν, ὅτι... δὲν εἶναι ἑτοίμη πρὸς συζήτησιν»!

Ἀξίζει τὸν κόπον νὰ μεταφέρω ἐνταῦθα ἓν μέρος τῶν πρακτικῶν τῆς βουλῆς, ἵνα ἴδητε μετὰ πόσης αὐθαδείας καὶ μὲ οἷα σοφίσματα ἡ ἀντιπολίτευσις ὑπεχώρησεν, ἐν μέσῳ τῶν γελώτων τῆς συμπολιτεύσεως καὶ τῶν ἀκροατηρίων, διότι καὶ τὰ ἀκροατήρια ἐγέλασαν μὲ ὅλην τὴν ἐγνωσμένην καὶ δικαίαν αὐστηρότητα τοῦ πολυτίμου προέδρου τῆς βουλῆς κ. Β. Βουδούρη. Ἰδοὺ ἡ σχετικὴ περικοπὴ τῶν πρακτικῶν τῆς βουλῆς.

Ἐγερθεὶς ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἶπεν ὅτι, ὅσα νομοσχέδια πρόκειται νὰ προκαλέσωσι μακρὰς συζητήσεις πρέπει νὰ παραληφθοῦν, ἵνα φθάσῃ ἡ βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Προκειμένου ὅμως ν' ἀφεθοῦν τὰ λοιπὰ τρία προτασσόμενα τοῦ προϋπολογισμοῦ νομοσχέδια, ὁ κ. Ράλλης λέγει, ἐν μέσῳ γενικῆς ἐκπλήξεως, ὅτι ἐκ τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ συνεδριάσει λόγου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ δὲν συνάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι θὰ ἤρχιζε σήμερον ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὴν γνώμην δὲ ταύτην ἐνισχύει καὶ ἡ ἡμερησία διάταξις, ἀναγράφουσα τὸν προϋπολογισμὸν 6ον. Ὥστε πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τρικούπης. Ἡμεῖς οὐδέποτε ἠρνήθημεν συνεννόησιν πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν εἰς διακανονισμὸν τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Ἡμεῖς χθὲς εἴπομεν ὅτι μόνον τὸ νομοσχέδιον περὶ κακουργιοδικείου ἐν Αἰγύπτῳ ἔπρεπε νὰ ψηφισθῇ πρὸ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων μόνον ἐκεῖνα, ὅσα δὲν θὰ προεκάλουν συζήτησιν, ἵνα εἰσέλθωμεν σήμερον εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐζήτησε χθὲς νὰ ὁρισθῇ ἡ σήμερον διὰ τὸν προϋπολο-

γισμὸν, καὶ ἡμεῖς ἐδέχθημεν. Ἐὰν ἡ ἀντιπολίτευσις θέλῃ καὶ νέαν ἀναβολὴν, ἡ συμπολίτευσις δὲν πρέπει νὰ ἀρνῆται τὴν συνεννόησιν ἐπὶ τοιούτων θεμάτων. Ἐὰν ὅμως ἡ ἀντιπολίτευσις δύναται νὰ ἀρχίσωμεν σήμερον, ἡμεῖς εἴμεθα ἕτοιμοι.

Ὁ κ. Εὐταξίας δὲν ἐννόησεν ὅτι ἡ συνεδρίασις αὕτη ὡρίσθη διὰ τὸν προϋπολογισμόν. Εἶπε μὲν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὅτι ἦτο πρόθυμος νὰ συζητήσῃ καὶ χθὲς τὴν ἑσπέραν, ἀλλ' ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς σήμερον ἀνεγράφησαν ἄλλα νομοσχέδια περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τρικούπης. Σεῖς εἴχετε ἀνυπομονησίαν, διατὶ δὲν λαμβάνετε τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ σήμερον; Λάβετέ τον.

Ὁ κ. Ράλλης λέγει ὅτι δὲν κάμνουν πρότασιν ἀναβολῆς, ἀλλ' ἐκφράζουν τὴν γνώμην των ὅτι ἐκ τῶν λόγων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ ἐκ τῆς ἡμερησίας διατάξεως δὲν ἐξήγετο ὅτι θὰ ἤρχιζεν ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἑπομένως δὲν πρέπει νὰ ἀρχίσῃ.

Ὁ κ. Ποταμιᾶνος ὑποστηρίζει ὅτι σαφῶς ὡρίσθη ἡ σήμερον διὰ τὸν προϋπολογισμὸν μετὰ τὸν λόγον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐπικαλεσθέντος πρὸς τοῦτο καὶ τὸ κρίσιμον τῶν περιστάσεων. Θὰ εἶχε δὲ ὄντως ἐπιληφθῇ ἤδη ἡ βουλὴ τῆς συζητήσεως ταύτης, ἂν μὴ ἐξ ὅλων τῶν μερίδων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑπεβάλλοντο ἐνστάσεις ἀπαρτίας. (Θόρυβος).

Κρεστενίτης. Πλὴν τῶν ἐλευθέρων σκοπευτῶν. (Ἱλαρότης).

Ὁ κ. Ποταμιᾶνος συμπεραίνει ὅτι ἀπὸ χθὲς ὡρίσθη ἡ σήμερον διὰ τὸν προϋπολογισμόν, ἂν ὅμως οἱ ἀντιπολιτευόμενοι θέλουν νὰ ἀναβληθῇ, ἡ συμπολίτευσις συναινεῖ. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ καθιστοῦν τοὺς συμπολιτευομένους ὑπευθύνους, διότι αὐτοὶ δὲν εἶναι ἕτοιμοι.

Ὁ κ. Ράλλης δικαιολογῶν τὰς ἐνστάσεις ἀπαρτίας ἀπαντᾷ ὅτι αὐτοὶ παραμένοντες πάντοτε εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, δὲν ἠδύναντο καὶ νὰ ἀνέχωνται νὰ ψηφίζῃ ἡ Βουλὴ νομοσχέδια μὴ οὖσα ἐν ἀπαρτίᾳ. Ὡς πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν, λέγει ὅτι οἱ βουλευταὶ μὴ ἐλπίζοντες ἐκ τῆς ἡμερησίας διατάξεως τὴν συζήτησιν αὐτοῦ δὲν ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν οὔτε τὰ τεύχη.

Πρόεδρος. Ἔχει τίς τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ;

Κωνσταντόπουλος. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι δέχεται νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἔναρξις τῆς συζητήσεως.

Τρικούπης. Ἐὰν ἡ ἀντιπολίτευσις ζητῇ τὴν ἀναβολὴν, δεχόμεθα βεβαίως. Ἄλλως ἡμεῖς εἴμεθα ἕτοιμοι πρὸς συζήτησιν.

Καὶ ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος δὲν ἤλπιζε τοιαύτην συζήτησιν.

Ὁ κ. Πρόεδρος λέγει ὅτι ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως σαφῶς ἐδήλωσε χθὲς ὅτι θὰ ψηφισθῇ μόνον τὸ νομοσχέδιον περὶ κακουργιοδικείου, πᾶν δὲ ἄλλο μέλλον νὰ προκαλέσῃ συζήτησιν θὰ παρελείπετο ἵνα ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ κ. Εὐταξίας ἐπαναλαμβάνει ὅτι ἀντελήφθη ὅτι θὰ εἰσήρχετο εἰς τὸν προυπολογισμὸν ἂν προετάσσετο αὐτοῦ μόνον τὸ περὶ κακουργιοδικείου νομοσχέδιον.

Πολλοί, ὤ, ὤ, ὤ!

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ δηλιγιαννικοὶ εἶχον εἰδοποιήσει τὸν ἀπόντα ἀρχηγόν των.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης λέγει ὅτι ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξαρτᾶται σήμερον ἡ τιμὴ καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἑλληνισμοῦ· δὲν εἶναι δὲ ἀνάλογον τῆς σπουδαιότητος αὐτοῦ τὸ θέμα ἂν θὰ ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις σήμερον ἢ αὔριον. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἶπεν ὅτι θὰ ἤρχιζε σήμερον, ἀλλ' ἐπειδὴ προέταξεν αὐτοῦ τὸ νομοσχέδιον περὶ Κακουργιοδικείου, δὲν ἤλπιζε καὶ οὗτος ὅτι θὰ ἤρχιζε σήμερον, διότι ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ εἶχε δηλώσει ὅτι θὰ ὡμίλει ὁ κ. Ράλλης, ἐσκόπει δὲ νὰ λάβῃ τὸν λόγον καὶ οὗτος, καὶ ἐνόμιζεν ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ συζήτησις θὰ κατηνάλισκεν ὁλόκληρον τὴν συνεδρίασιν. Ἄλλως τε ἡ σύστασις τοῦ Κοινοβουλίου εἶναι τώρα διάφορος ἢ ἄλλοτε, καθόσον κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην πλὴν τῆς πλειονοψηφίας καὶ τῆς μειονοψηφίας—ἄκουσον, ἄκουσον!—ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι βουλευταὶ ἰδίαν ἔχοντες γνώμην, τοιαῦται δὲ γνῶμαι εἶναι οὐχὶ μία, οὐχὶ δύο, οὐχὶ ἴσως καὶ τρεῖς μόνον.

Αἱ γνῶμαι αὗται δὲν ἀντεπροσωπεύθησαν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀφοῦ δὲ δηλοῦν οὗτοι ὅτι θέλοντες νὰ ὁμιλήσουν δὲν ἤλπιζον ὅτι θὰ ἤρχιζεν ἡ συζήτησις σήμερον πρέπει αὕτη νὰ ἀναβληθῇ.

Ὁ κ. Τρικούπης ἀπαντᾷ ὅτι ἀφοῦ ἡ ἀντιπολίτευσις ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν, τὴν δέχεται, ἀφοῦ ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην τῆς γνώμης του, ἣν δὲν ἐτόλμησαν νὰ ἀναλάβωσιν ὁ κ. Ράλλης καὶ ὁ κ. Εὐταξίας. Ἡ συμπολίτευσις εἶναι ἑτοίμη νὰ παράσχῃ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ τὴν εὐκολίαν αὐτὴν καὶ πᾶσαν ἄλλην, ἀλλὰ πρέπει ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ εἴπῃ ὅτι ζητεῖ τὴν ἀναβολήν.

Λέγει τοῦτο ὁ κ. Δηλιγιάννης, χάριν τῶν ἄλλων οἵτινες πρέπει νὰ ὁμιλήσουν πρῶτοι, καθ' ὅσον τῆς ὑπ' αὐτὸν μειονοψηφίας εἶναι γνωστὴ ἡ γνώμη περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς εἶναι καὶ τῆς πλειονοψηφίας· ἂν δὲ ἤρμοζε νὰ λάβῃ πρῶτος αὐτὸς τὸν λόγον εἶναι ἕτοιμος, εἰς τὸν διάδρομον δὲ, λέγει, ἵσταται ὁ ὑπηρέτης του φέρων τὸ τεῦχος τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τὰς σημειώσεις του.

Ὁ κ. πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν, καὶ αὕτη δέχεται νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν ἑπομένην συνεδρίασιν, ἀφ' οὗ προηγουμένως ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ κακουργιοδικείου ἐν Αἰγύπτῳ.

Ὁ κ. Καραπᾶνος ὅμως φοβεῖται ὅτι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου τούτου θὰ καταναλώσῃ ὁλόκληρον τὴν ἑπομένην συνεδρίασιν καὶ θὰ κατοστήσῃ ἀδύνατον τὴν ἔναρξιν τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τὰ σχόλια εἶναι περιττὰ ὅταν τὰ πράγματα λαλοῦσιν ἀφ' ἑαυτά. Ἐν τοιούτοις ἡ διαγωγὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐξήγειρε τὴν ὀργὴν τοῦ δημοσίου διότι ὀφθαλμοφανῶς πλέον τὸ δημόσιον εἶδεν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις κωλυσιεργεῖ βαναύσως.

Ἀμφιβάλλω πολὺ ἂν σήμερον κατορθώσῃ ἡ Βουλὴ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι πρόκειται ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κακουργιοδικείου ἐν Αἰγύπτῳ νὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Ράλλης καὶ διὰ μακρῶν οὗτος θὰ ὁμιλήσῃ βεβαίως ἵνα παρέλθῃ ἡ ὥρα καὶ οὕτω ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις. Qui vivra verra!

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ γενικὸν ἐπιτελεῖον τοῦ γαλλικοῦ ναυτικοῦ, ἐντεταλμένον τὴν κατὰ θάλασσαν ἐπὶ πόλεμον παρασκευὴν, μελετᾷ ἀπὸ ἱκανοῦ χρόνου τὸν σχηματισμὸν ἐπικουρικοῦ στόλου, οὗ τὰ στοιχεῖα ληφθήσονται ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ. Αἱ δυσχέρειαι τοῦ σχεδίου τούτου εἰσὶ μεγάλαι, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀνυπέρβλητοι, ἐφ' ᾧ τὸ ἐπιτελεῖον ἐξήτασε τὸ ζητημα ἐπιμελῶς.

Ἅπαντα τὰ πλοῖα, τὰ ἀγγαρευθησόμενα πρὸς καταρτισμὸν τοῦ ἐπικουρικοῦ στόλου, εἰσὶν ἐκ τῶν προτέρων γνωστὰ, ὡς καὶ τὰ ναυτικὰ αὐτῶν προσόντα· ἀλλ' ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία, ἣν θὰ κληθῶσι νὰ ἐκτελέσωσιν, ἀπαιτεῖ συνθήκας τινὰς κατασκευῆς, ἃς πολλὰ τῶν ἐν λόγῳ σκαφῶν δὲν ἔχουσι. Δὲν ἐλύθη μάλιστα εἰσέτι τὸ ζήτημα ἂν θὰ δυνηθῶσι καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν ταῖς νῦν ἀτμοπλοΐκαῖς γραμμαῖς λειτουργούντων σκαφῶν νὰ δεχθῶσι τὰς συσκευὰς, ἃς συνεπάγεται τὸ νέον ταχὺ πυροβολικὸν, δι' οὗ θὰ ἐξοπλισθῶσιν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ στρατιωτικὸς ἐξαρτισμὸς ὧν πολύπλοκος, θὰ ἀπαιτήσῃ χρόνον τινὰ, ἀφοῦ μετὰ πολλοῦ κόπου εἰσήχθη καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πολεμικὰ σκάφη.

Ἕνεκα τούτου ἕκαστον πλοῖον προσληφθησόμενον εἰς τὸν ἐπικουρικὸν στόλον, ἀπαιτεῖ ἰδιαιτέραν μελέτην, καθ' ἣν ὁρισθήσεται ὁ ἐξαρτισμὸς αὐτῶν, ὁ χρόνος, ὁ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενος καὶ ἡ θέσις, ἣν θὰ κατάσχῃ ἐν περιπτώσει κινητοποιήσεως ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ στόλου. Προσθετέον ὅτι οἱ κυβερνῆται τῶν οὕτω προσληφθησομένων πλοίων διατηρηθήσονται λαμβάνοντες στρατιωτικὸν ἀξίωμα καὶ βαθμὸν, ἐπίσης δὲ καὶ οἱ ἀξιωματικοί.

Οἱ ἄγγλοι, οὓς θορυβεῖ ὁ φόβος τῶν ναρκοβόλων, ἐξησφάλισαν ἤδη τὴν ἐπικουρίαν τοῦ ἐμπορικοῦ αὐτῶν ναυτικοῦ, ἴσως μάλιστα αἱ σχετικαὶ αὐτῶν μελέται θεωρητικῶς προὐχώρησαν πλέον τῶν γαλλικῶν· οὐχ ἧττον εὐνόητον ὅτι προσκόπτουσιν εἰς τὰς αὐτὰς καὶ οἱ ἄλλοι δυσχερείας.

Ἐνῷ ἄλλαι χῶραι παλαίουσι κατὰ τῶν ἐκ τῆς ἀχρηματίας δυσχερχερειῶν, τὴν Γαλλίαν ἐμβάλλει εἰς στενοχωρίαν ἡ πληθώρα τοῦ χρυσοῦ καὶ ἡ σπάνις τοῦ χαρτονομίσματος. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους τὸ ἐν τοῖς ταμείοις τῆς Γαλλικῆς Τραπέζης ἐπισωρευθὲν μεταλλικὸν ἀνῆλθεν εἰς 2979 ἑκατομμύρια, τὸ δὲ εἰς κυκλοφορίαν χαρτονόμισμα εἰς 3439 ἑκατομμύρια, ἐπειδὴ δὲ τὸ δημόσιον παρεπονεῖτο ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο τοῦ χαρτονομίσματος δὲν ἐπήρκει εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν συναλλαγῶν, ἐπετράπη εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ ἐκδώσῃ ἄλλα 500 ἑκατομμύρια. Γερμανοὶ οἰκονομολόγοι, κρίνοντες ζυλοτύπως τὸν γαλλικὸν πλοῦτον, δὲν δύνανται νὰ ἐξηγήσωσι διατί ὁ χρυσὸς κανταχόθεν τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς στρέφεται πρὸς τὴν Γαλλίαν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἀναιρεῖ ἐν πολλοῖς καὶ τὴν θεωρίαν τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, διότι ἐν ἔτει 1891 ἡ μὲν εἰσαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς 4921, ἡ δὲ ἐξαγωγὴ εἰς 3627 ἑκατομμύρια. Καὶ κατὰ τὸ πρῶτον ἐνδεκάμηνον τοῦ 1892 τὸ ἔλλειμμα ἀνῆλθεν εἰς 800 ἑκατομμύρια, πενιχρὰ δὲ ὑπῆρξεν καὶ ἐσοδεία τῶν δημητριακῶν. Πραγματευομένη τὸ θέμα τοῦτο ἡ «Ἐφ. τῆς Κολωνίας» ἐξαίρει τὴν ἐπιτηδειότητα, μεθ' ἧς αἱ γαλλικαὶ τράπεζαι κατώρθωσαν νὰ ἑλκύσωσι τὸν χρυσορρόαν ποταμὸν ἐκ Νοεβοράκου εἰς Παρισίους, συμβουλεύει δὲ τὰς γερμανικὰς καὶ αὐστριακὰς τραπέζας νὰ μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα τοῦτο.

Ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος σπουδαίως ἀνεπτύχθη τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας· ἀπὸ τοῦ 1881 μέχρι τοῦ 1893 τὸ Κοινοβούλιον τῆς δημοκρατίας ταύτης ἐψήφισε τὴν ναυπήγησιν σκαφῶν 169, 504 ἐν ὅλῳ τόννων καὶ 350 ἑκατομ. φράγκων ἀξίας. Ἐνῷ τῷ 1881 ἡ Συμπολιτεία δὲν εἶχε πολεμικὸν στόλον ἢ τοὐλάχιστον ἐστερεῖτο πλοίων σπουδαίων ὑπὸ τὴν πολεμικὴν ἔποψιν, σήμερον κέκτηται 42 σκάφη νεοπαγῆ ἢ ἀνακεκαινισμένα, ἐξηρτημένα ἢ τανῦν ναυπηγούμενα. Μεταξὺ τῶν σκαφῶν τούτων περιλαμβάνονται δύο μεγάλα πλοῖα νεοπαγῆ, ἤτοι τὸ θωρηκτὸν «Ἰόβα» 11,296 τόννων καὶ τὸ εὔδρομον «Βροῦκλιν» 9,150 τόννων.

Ἀφ' ὅτου ἐγνώσθη ὅτι τὰ στήθη τοῦ Χὲρτς ἐκόσμει ἡ πλὰξ τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς, ἐκδηλοῦται ἐν Γαλλίᾳ σφοδρὰ καταφορὰ κατὰ τῆς δαψιλοῦς ἀπονομῆς τῶν παρασήμων εἰς ξένους. Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προυπολογισμοῦ ἐν τῇ Βουλῇ, ὁ Δελωνὲ ἐπρότεινε νὰ ἐλαττωθῇ ἡ πίστωσις ὑπὲρ τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς κατὰ ἑκατὸν φράγκα πρὸς ἔνδειξιν τῆς δυσθυμίας τῆς Βουλῆς, νὰ δημοσιεύωνται δὲ ἀπὸ τοῦδε καὶ αἱ εἰς ξένους ἀπονομαὶ παρασήμων ἐν τῇ „Ἐπισήμῳ Ἐφημερίδι". «Ἐρρέθη ἡμῖν—εἶπεν—ὅτι ὁ Χὲρτς ἔλαβε τὸ παράσημον τῶν ἀνωτέρων ταξιαρχῶν συστάσει σοφῶν ἐπιστημόνων. Βραδύτερον ὅμως ἀπεδείχθη ὅτι τὸ ἔλαβε συστάσει ξένου πρεσβευτοῦ. Συχνότατα ἱππόται καὶ ἀξιωματικοὶ τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς παρίστανται ὡς ὑπόδικοι ἐπὶ πράξεσιν ἀτίμοις, μεγάλη δὲ κατάχρησις γίνεται ἰδίᾳ πρὸς τοὺς ἀλλοδαπούς. Ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπάρχει ἀνώτερος ταξιάρχης τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς, μετερχόμενος νῦν τὸν χαμάλην. Προκειμένου περὶ διπλωματικῶν φιλοφρονημάτων, προτιμότερον εἶναι νὰ διανέμωνται σκεύη τοῦ ἐν Σέβραις ἐργοστασίου καὶ ἄλλα δῶρα». Ὁ πρωθυπουργὸς Ριβὼ ἀπεκρίθη διὰ βραχέων ὅτι ἐν ταῖς διπλωματικαῖς σχέσεσι τὰ παράσημα ἀπονέμονται ἐκ φιλοφροσύνης, ὅτι δὲ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἀπονομαὶ δημοσιεύονται ἐν τῇ „Ἐπισήμῳ Ἐφημερίδι". Ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἐπείσθη μετὰ κόπου, διότι ἡ πρότασις τοῦ Δελωνὲ ἀπερρίφθη μόνον διὰ ψήφων 249 κατὰ 213.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ζήτημα σπουδαῖον ἐγεννήθη διὰ τὴν εἰς Ἀθήνας ἀποστολὴν τῆς ὑπὸ τοῦ ἀποβιώσαντος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμογενοῦς Ι. Δημητρίου δωρηθείσης πλουσίας συλλογῆς ἀρχαίων νομισμάτων. Ἡ αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις ἀρνεῖται νὰ χορηγήσῃ τὴν ἄδειαν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν νομισμάτων δυνάμει τοῦ ἐκεῖ ἰσχύοντος νόμου, αἱ δὲ ἐνέργειαι τοῦ ἕλληνος διπλωματικοῦ πράκτορος δὲν ἴσχυσαν νὰ μεταπείσωσιν αὐτήν.

Ἀφ' ἑτέρου ἐγνώσθη, ὅτι τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου ὁμογενοῦς ἐσφραγίσθησαν ἐπιμελῶς τὰ ἑρμάρια, ἐν οἷς ἐφυλάσσοντο τὰ νομίσματα, ἐν ἰδιαιτέρῳ δὲ δωμάτιῳ ἐτέθησαν καὶ πάντα τὰ ἄξια λόγου ἀντικείμενα.

— Τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τῶν πόρων τοῦ δήμου Ἀθηναίων χάριν τῆς εὐπρεπεστέρας συντηρήσεως τῆς πόλεως ἀνεκινήθη καὶ αὖθις, συνεστήθη δὲ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπὴ, εἰς ἣν ἀνετέθη ἡ ἐντολὴ νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ συντάξῃ τὰ κατάλληλα νομοσχέδια. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεπεράτωσεν ἤδη τὰς ἐργασίας αὐτῆς καὶ κατήρτισε τρία ἢ τέσσαρα νομοσχέδια, δι' ὧν τίθενται αἱ βάσεις τῆς διαχειρίσεως τοῦ δημοτικοῦ χρήματος καὶ ἐπιβάλλονται νέοι δημοτικοὶ φόροι, οἵτινες θὰ χρησιμοποιῶνται ἀποκλειστικῶς χάριν τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως καὶ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς δι' ἔργων κοινωφελῶν καὶ ἀπαραιτήτων.

— Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐλήφθη μακρὰ ἔκθεσις τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἕλληνος προξένου περὶ τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ παρὰ τῇ κεντρικῇ ἐπιτροπῇ τοῦ Σικάγου διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ καταλλήλου χώρου, ἐν ᾧ θὰ ἐναποτεθῶσι τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα. Ὁ πρόξενος κ. Μπότασης ἔγραψεν εἰς τὸν γενικὸν διευθυντὴν τῆς Παγκοσμίου ἐκθέσεως, παρακαλῶν νὰ ὁρισθῇ ὁ χῶρος οὗτος ἐκ τῶν προτέρων, ἔλαβε δὲ τὴν ἀπάντησιν, ὅτι διετέθη προσωρινῶς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος χῶρος 60 τετραγωνικῶν μέτρων.

Τὰ τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐν γένει τὴν ἐπιστασίαν τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος ἐν τῇ ἐκθέσει ἀνέλαβον ὁ δόκτωρ Βαλδστάϊν καὶ ὁ ἐν ἁγίῳ Λουδοβίκῳ Ἕλλην πρόξενος κ. Γιαννόπουλος. Ὁ δόκτωρ Βαλδστάϊν εἶναι δραστηριώτατος ἀνὴρ, ἐμφορούμενον φιλελληνικῶν ἀγνοτάτων αἰσθημάτων.

— Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς σειρᾶς τῶν ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων, ἅπερ ὑπεβλήθησαν ἤδη εἰς τὴν βουλὴν, ἐπίκειται ἡ ὑποβολὴ δύο ἔτι τοιούτων ἀφορώντων τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς ἀστυκλινικῆς καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς γυμναστικῆς καὶ καλλιγραφίας ἐν τοῖς σχολείοις.

— Πρὸ τριετίας εἶχεν ὑποβληθῇ εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον, δι' οὗ χάριν τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας ἐδίδοντο ἀτέλειαι προσωριναὶ ἐπὶ εἰδῶν τινων ἐξαγωγῆς. Τοιαῦται δὲ ἀτέλειαι ὡρισμένως παρεχωροῦντο εἰς τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένην σάκχαριν, τὴν χρησιμοποιουμένην εἰς διαφόρους πόλεις πρὸς κατασκευὴν λουκουμίων, καὶ πηκτῶν ζακχαρωτῶν, ἅπερ ἐξάγονται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, καταναλισκόμενα ἐν ταῖς ξέναις ἀγοραῖς καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἀνατολῇ. Τὸ μὴ ψηφισθὲν τότε νομοσχέδιον ἀναθεωρεῖται ἤδη ἐν τῷ τελωνιακῷ τμήματι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν βουλὴν λίαν προσεχῶς.

Η ΧΟΛΕΡΑ

Τὸ ζήτημα τῆς ἐπικειμένης κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ εἰς ἅπασαν τὴν Εὐρώπην χολέρας ἐπασχολεῖ τὰς μελέτας τῶν σοφῶν ἐπιστημόνων, ἐμβάλλει δ' εἰς μεγάλην μέριμναν τὰς τὴν ὑγιεινὴν τῶν κατοίκων ἐπιτετραμμένας ἀρχάς. Οὕτως, ἐν τῇ ἰατρικῇ ἑταιρείᾳ τοῦ Μονάχου ὁ διάσημος καθηγητὴς τῆς ὑγιεινῆς Πεττενκόφερ ὡμίλησε περὶ τῆς βροτολοιγοῦ ἐπιδημίας, ἐκθεὶς τὰς ἐν ἐν Ἀμβούργῳ παρατηρήσεις αὐτοῦ, καὶ ἀναπτύξας τὰ ἐξ αὐτῶν ἐπιστημονικὰ πορίσματα. Ὁ Πεττενκόφερ φρονεῖ ὅτι ἡ περὶ μεταδόσεως τῆς χολέρας θεωρία εἶναι ἐντελῶς σαθρά. Πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἤδη ἐγνωμάτευσεν ὅτι ἡ χολέρα γεννᾶται ἐξ εἰδικοῦ σπέρματος, ὅπερ ὅμως μόνον ὑπό τινας συνθήκας, αἵτινες καλοῦνται ὑπ' αὐτοῦ τοπικαὶ, χρονικαὶ, καὶ ἀτομικαὶ προδιαθέσεις, δύναται ν' ἀναπτυχθῇ. Τὴν γνώμην ταύτην ἐνισχύουσιν αἱ ἰδιότητες τοῦ ὑπὸ τοῦ Κὼχ ἐν τοῖς ἀποχωρήμασι τῶν χολεριώντων εὑρεθέντος κομματοειδοῦς βακτηριδίου· τὸ ἐν λόγῳ βακτηρίδιον δὲν δύναται ὡς ἐκ τούτου νὰ ἦναι τὸ μόνον προξενοῦν τὴν χολέραν. Ὅπου ἡ χολέρα παρίσταται ἐπιδημικῶς, ὑπάρχει ἀναγκαίως τοπικὴ προδιάθεσις. Ἀτομικὴ προδιάθεσις ἄνευ τοπικῆς προδιαθέσεως δὲν φέρει ἐπιδημίαν χολέρας. Ἡ δὲ τοπικὴ προδιάθεσις συντελεῖ μὲν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς χολέρας, ἀλλὰ τὴν ἀτομικὴν προδιάθεσιν δὲν μεταδίδει.

Ὅτι τὸ κομματοειδὲς βακτηρίδιον δὲν ἰσχύει μόνον αὐτὸ νὰ γεννήσῃ χολέραν δύναται νὰ ἀποδειχθῇ, λέγει ὁ Πεττενκόφερ, μόνον διὰ πειραμάτων μολυσμοῦ δι' αὐτοῦ ἐπ' ἀνθρώπου, ὅστις ἐξ ὅλων τῶν ἐπὶ γῆς πλασμάτων μόνος εἶναι ἐπιδεκτικὸς χολέρας. Ἀνάγκη ὅμως ὅπως τὰ πειράματα τοῦ μολυσμοῦ γίνωνται ἐν τόπῳ ἀπηλλαγμένῳ χολερικοῦ σπέρματος. Ἐκ τούτων ὁρμώμενος ὁ Πεττενκόφερ κατέπιε πολυάριθμα κομματοειδῆ βακτηρίδια, ἅτινα εἶχε προμηθευθῇ ἐκ προσφάτου καλλιεργείας τοῦ καθηγητοῦ Γάφκυ ἐξ Ἀμβούργου· μετὰ τὸν Πεττενκόφερ τὸ αὐτὸ πείραμα ἐξετέλεσεν ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ ὁ καθηγητὴς Ἔμμεριχ. Οἱ δύο πειραματισταὶ, μολονότι πρότερον ἐξουδετέρωσαν τὸ γαστρικὸν ὑγρὸν τοῦ στομάχου αὐτῶν, οὔτε ἔμετον οὔτε διάρροιαν ἔπαθον. Ἡ γενικὴ κατάστασις διέμεινεν ἀβλαβὴς, εἶχον ἐξαίρετον ὄρεξιν. Ἡ μικροβιολογικὴ ἐξέτασις τῶν ἀποχωρημάτων ἀπέδειξε πληθὺν βακτηριδίων χολέρας.

Διὰ μόνων τῶν χολερικῶν βακτηριδίων ἄλλως δὲν δύναται κατὰ τὸν Πεττενκόφερ νὰ ἐξηγηθῇ καὶ μία ὁλόκληρος σειρὰ βεβαίων ἐπιδημικῶν περιστατικῶν, π. χ. ἡ μὴ κατὰ καιροὺς μετάδοσις τῆς χολέρας εἰς Βερολῖνον κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἐπιδημίας ἐν Ἀμβούργῳ, καὶ τἀνάπαλιν, εἰ καὶ αἱ δύο πόλεις διαρκῶς εὑρίσκοντο εἰς ἀδιάκοπον ἐπιμιξίαν.

Ἄλλως δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὴν φύσιν τοῦ κομματοειδοῦς βακιλλίου τὸ ὅτι εἰς Βερολῖνον καὶ Ἀμβοῦργον ἡ χολέρα ἀπὸ τοῦ 1831, πάντοτε μόνον κατὰ τὸ θέρος καὶ οὐδέποτε κατὰ τὸν χειμῶνα ἐξερράγη. Ὁμοίαν πρὸς τὸ θέρος προτίμησιν ἔδειξεν ἡ χολέρα ὡς γνωστὸν καὶ εἰς ὅλην τὴν Πρωσσίαν ἀπὸ τοῦ 1848-1859 ἤτοι ἐν διαστήματι 12 ἐτῶν πάντοτε ἀνεφάνη κατὰ τὸ θέρος, ὡς καὶ εἰς τὴν πατρίδα αὐτῆς, τὰς Ἰνδίας, κατ' ἔτος συμβαίνει.

Ὁ Πεττενκόφερ ὡμίλησεν ἐπὶ πλέον περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς βροχῆς εἰς τὴν γένεσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐπιδημίας τῆς

χολέρας. Ἡ ἔκτακτος ξηρότης τοῦ θέρους τοῦ 1892 ἐν Ἀμβούργῳ, ὅπου κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ θέρους μόνον τὸ ἥμισυ τοῦ μέσου ὅρου τῆς συνήθους ποσότητος τοῦ ὕδατος παρετηρήθη, κατέστησε τὴν ἀνεπαρκῶς ἐξυγιασμένην ταύτην πόλιν ἐπιδεκτικὴν χολέρας. Ἐν τέλει ὡμίλησεν ὁ Πεττενκόφερ καὶ περὶ τῶν ἤδη παραδεδεγμένων γνωμῶν περὶ τῆς μὴ περαιτέρω ἀναπτύξεως τῆς χολέρας καὶ παρέσχε πολλὰ λίαν ἐνδιαφέροντα παραδείγματα, ἀποφανθεὶς ὅτι αἱ καθάρσεις ἄνευ τῆς ἐξυγιάνσεως τῶν πόλεων εἰσὶν ἀνωφελεῖς.

Ὁ καθηγητὴς Βίρχωβ ἔλαβεν ὡς θέμα εἴς τινα τῶν τελευταίων παραδόσεών του τὰς ἀνακοινώσεις ταύτας τοῦ Πεττενκόφερ περὶ τῆς φύσεως τῆς χολέρας. Οὐχὶ τὸ πρῶτον, εἶπεν, ὡς αἴτια ἀσθενειῶν κατηγγέλθησαν μικροργανισμοί, οἵτινες βραδύτερον ἀπεδείχθησαν ἀβλαβεῖς. Οὕτως ἐνόμιζον πρότερον ὅτι διὰ τοῦ μύκητος τῆς ζυμώσεως παράγονται ἀσθένειαι καὶ ἀπηγόρευσαν τὴν χρῆσιν τῶν ποτῶν, ἅτινα περιεῖχον τοιοῦτον, ὡς π. χ. τὸν κακῶς ἐζυμωμένον ζῦθον, μέχρις ὅτου δι' ἐνέσεων εἰς ζῷα ἐβεβαιώθησαν περὶ τοῦ ἀβλαβοῦς τοῦ μύκητος τούτου. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπὶ τοῦ Πεττενκόφερ ὡς μοναδικὴν αἰτίαν καταγγελθείσας τοπικὰς προδιαθέσεις, πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐξηκριβώθη ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἡ μεγάλη σπουδαιότης αὐτῶν. Ἐν τούτοις δὲν δύναται αὐτὸς (ὁ Βίρχωβ) νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀποδιδομένην αὐταῖς σημασίαν. Ὅταν εὑρίσκῃ τις εἰς μέρος τι τῆς γῆς δάση πεύκων καὶ εἰς ἄλλο μέρος δάση ἐλατῶν, πρόδηλον ἐστὶν ὅτι διὰ τὴν βλάστησιν ταύτην προϋπάρχει ἑκάστοτε τοπικὴ προδιάθεσις· πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογήσῃ τις ὅτι τὰ δένδρα ταῦτα κάλλιστα καὶ εἰς ἄλλας θέσεις θὰ ηὔξανον. Πρὸς τοῦτο θὰ ἦτο ἀναγκαῖον ὅπως οἱ φορεῖς τῆς ζωῆς αὐτῶν, δηλαδὴ οἱ σπόροι καὶ οἱ βλαστοὶ αὐτῶν κομισθῶσιν ἐκεῖ.—Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὡς πρὸς τὰ βακτηρίδια τῆς χολέρας. Ταῦτα εἰσὶν ἀναντιρρήτως ἀναγκαῖα πρὸς γένεσιν τῆς νόσου· ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν συναντῶσιν εἰς σῶμά τι τὰς ἀναγκαίας συνθήκας, πορεύονται εἰς ἄλλο χωρὶς νὰ προξενήσωσι βλάβην. Τὰ βακτηρίδια λοιπὸν εἶναι, ἐπέρανεν ὁ διάσημος σοφός, τὸ αἴτιον τῆς ἀσθενείας, χωρὶς νὰ ἀποτελῶσιν αὐτὴν τὴν ἀσθένειαν ἢ τὴν οὐσίαν τῆς ἀσθενείας, ὀφειλομένας εἰς τὰς ὑπὸ τῶν βακτηριδίων προξενουμένας μεταβολὰς ὑπὸ εὐνοϊκὰς δι' αὐτὰς συνθήκας.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ „ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ"

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 31 λήξαντος, ἀγγέλλοντες τὴν ἵδρυσιν ἐν Ἀθήναις τῆς ἑταιρείας «Ἑλληνισμοῦ», προτιθεμένης νὰ μελετήσῃ πᾶν γεγονὸς ἀφορῶν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ ἐν γένει τὰς ἀνάγκας τῶν ὑποδούλων ἑλλήνων πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν μέσων τῆς θεραπείας αὐτῶν, ἐπευφημοῦμεν ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ταύτῃ τῇ ὄντως ἐθνικῇ καὶ συνεχαίρομεν τοὺς ὑψίφρονας ἐκείνους ἄνδρας οἵτινες ἀπεδύθησαν εἰς μεγαλεπήβολον ἀγῶνα παρ' οὗ πολλὰ τ' ἀγαθὰ ἀπεκδέχεται τὸ ἡμέτερον ἔθνος.

Ἐξ ἰδιαιτέρων ἡμῶν ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστολῶν πληροφορούμεθα ὅτι ἐν συνεδρίᾳ τῆς εἰρημένης ἑταιρείας, προεδρευομένῃ ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ αὐτῆς προέδρου, τοῦ διαπρεποῦς καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ κ. Κρέμου ὁ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἐν παντὶ ἐθνικῷ ζητήματι διακριθεὶς ἐν Ρωμουνίᾳ, ἀρχαῖος τῶν «Συλλόγων» φίλος, νῦν δ' ἐν Ἀθήναις ἐγκατεστημένος καὶ τῆς ἑταιρείας «Ἑλληνισμοῦ» ταμίας ἀξιότιμος κ. Ι. Θεοφιλάτος ἐγερθεὶς ἐν μέσῳ βαθείας σιγῆς ἐξῆρε προσηκόντως τὸν διευθυντὴν ἡμῶν κ. Τ. Ρουμπίνην, πολλὰ τὰ καλὰ ὑπὲρ τοῦ ἐν Ρωμουνίᾳ ἀπὸ δεκαετηρίδων ἐθνικοῦ ἔργου αὐτοῦ εἰπὼν καὶ τὸ ἐγκώμιον αὐτοῦ ἐπιχαρίτως πλέξας.

Τοὺς λόγους τοῦ φιλοπάτριδος ἀνδρὸς κ. Θεοφιλάτου ἐκάλυψαν ἐπευφημίαι καὶ χειροκροτήματα, μεθ' ὃ ὁ σεβαστὸς πρόεδρος κ. Κρέμος μετ' ἀνάγνωσιν ἄρθρου τῶν «Συλλόγων» περὶ τοῦ «Ἑλληνισμοῦ» προέτεινεν, ὅπερ καὶ ἡ Ἑταιρεία ὁμοθυμαδὸν ἀπεδέξατο τὴν ἀναγόρευσιν τοῦ τε διευθυντοῦ τῶν «Συλλόγων» καὶ τοῦ ἀρχισυντάκτου αὐτῶν ὡς ἱδρυτῶν τῆς ἑταιρείας «Ἑλληνισμοῦ».

Εὐχαριστοῦντες ἐκ καρδίας τῷ εὐγενεῖ σωματείῳ καὶ δὴ τῷ κ. προέδρῳ καὶ τῷ ταμίᾳ αὐτοῦ κ. Ι. Θεοφιλάτῳ, ἐπὶ τῷ πάνυ εὐμενῶς ἀπονεμηθέντι ἡμῖν ὑπ' αὐτῶν τιμήματι δι' ἔργον ἄλλως ἐν ᾧ συναισθανόμεθα τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν, ὑπισχνούμεθα ἵνα τὸ ἐφ' ἡμῖν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ συντελέσωμεν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς Ἑταιρείας τιθέντες εἰς διάθεσιν αὐτῆς τὰς στήλας τῶν «Συλλόγων», διότι τοιαῦτα ἔργα καὶ τοιοῦτοι σκοποὶ ἀποτελοῦσιν ἐπὶ ὁλόκληρον ἤδη γενεὰν τὴν ἀποστολὴν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Σήμερον πρὸ μεσημβρίας συνεκροτήθη ἐν τοῖς ἀνακτόροις ὑπουργικὸν συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως.

Καὶ οἱ ἁμαξηλάται τῆς πρωτευούσης θὰ προσφέρωσι τῇ Α. Β. Υ. τῇ Πριγκηπίσσῃ τῆς Ρωμουνίας μεγαλοπρεπῆ δίσκον.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κ. Μενέλαος Γερμάνης ὑπέβαλε χθὲς τῇ βουλῇ τὸ περὶ ἀγροτικῶν τραπεζῶν νομοσχέδιον.

Ὁ ἐν τοῖς ἀνακτόροις χορὸς γενήσεται ἀνυπερθέτως τῇ 1 Φεβρουαρίου, ὁ δὲ τοῦ δημαρχείου πρὸς τιμὴν τῶν σεπτῶν νεονύμφων χορὸς δοθήσεται τῇ προσεχεῖ Τρίτῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ μεγάλου θεάτρου. Τὰ προσκλητήρια διενεμήθησαν χθὲς περὶ δείλην.

Διαταγῇ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου κατὰ τὴν ἄφιξιν τῶν Α. Β. Υ. τῶν νυμφίων ψαλήσονται ἐν τοῖς μητροπολιτικοῖς ναοῖς πάσης τῆς χώρας δοξολογίαι.

Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ἐνοικίασεν ἐν διαφόροις ξενοδοχείοις τῆς πρωτευούσης δωμάτια πρὸς κατοικίαν τῶν 64 νυμφίων οἵτινες πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ γάμου τῶν Α. Α. Υ. Υ. τῶν ρωμουνικῶν πριγκήπων στεφθήσονται ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Τὰ νομοθετικὰ σώματα δὲν θὰ ἐργασθῶσιν ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὰς δύο Ὑψηλότητας.

Τὸ ἐπὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον σήμερον θὰ διανείμῃ προσκλήσεις διὰ τὴν ἐν τῷ θεάτρῳ πρὸς τιμὴν τῶν Ὑψηλοτήτων δοθησομένων τῇ προσεχεῖ κυριακῇ ἐπίσημον παράστασιν τοῦ "Ὀνείρου θερινῆς Νυκτὸς„ τοῦ Σαιξπήρου.

Ἐν ταῖς 32 κόραις ταῖς ὑπανδρευθησομέναις τῇ προσεχεῖ κυριακῇ ὑπάρχουσι χωρικαὶ ἐξόχου καλλονῆς κατὰ τὰ ρωμουνικὰ φύλλα. Πάσας ταύτας θὰ ἐνδύσῃ πολυτελέστατα ἡ ἑταιρεία "Φουρνίκα„.

Ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις τὸ πρόγραμμα τῶν ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ διαδόχου καὶ τῆς χαριέσσης αὐτοῦ νυμφίας γενησομένων τελετῶν.

Σάββατον, 23 τρέχοντος· Ἄφιξις τῶν Α. Α. Ὑψηλοτήτων περὶ ὥραν ἑνδεκάτην π. μ. Ὑποδοχὴ ἐν τῇ πρὸ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ ἐγερθείσῃ μεγαπρεπεῖ σκιάδι. Μόνοι οἱ δι' εἰσητηρίου ἐφωδιασμένοι θὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν σκιάδα. Τῇ 12 ὥρᾳ σχηματισθήσεται ἡ βασιλικὴ συνοδεία, ἡ μεταβησομένη εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναόν. Οἱ νυμφίοι θὰ ἐπιβῶσιν ἀνοικτοῦ ἢ κεκλεισμένου μεγαλοπρεποῦς ἐλκήθρου, κατὰ τὸν καιρόν. Ἡ πόλις ἔσται σημαιοστόλιστος.

Ἐν τῇ μητροπόλει ψαλήσεται δοξολογία ὑπὸ τῆς Α. Υ. Π. τοῦ πρωθιεράρχου Ρωμουνίας, περιστοιχουμένη ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου κλήρου, μεθ' ὃ ἀναγνωσθήσεται τὸ ἔγγραφον τοῦ ἐν Σιγμαρίγκεν τελεσθέντος γάμου. Μετὰ τὴν δοξολογίαν αἱ Ὑψηλότητες μεταβήσονται πανηγυρικώτατα εἰς τ' ἀνάκτορα.

Κυριακή, 24. Τελετὴ τῶν 32 γάμων. Γεῦμα ἐν τῷ ἰσογαίῳ τοῦ Ἀθηναίου. προεδρευόμενον ὑπὸ τῶν ΑΑ. ΥΥ. τῶν πριγκήπων. Τῇ ἑσπέρᾳ ἡ ἐν τῷ ἐθνικῷ θεάτρῳ διδασκαλία τοῦ Σαιξπήρου δραματουργήματος.

Δευτέρα, 25. Ἡμέρα ὑποδοχῆς ἐν τοῖς ἀνακτόροις.

Τρίτη, 26. Χορὸς τοῦ δημαρχείου ἐν τῷ ἐθνικῷ θεάτρῳ.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι τὴν 7ην ἱσταμένου, ἐπέτειον τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου, ἐτελέσθησαν ἐν μέσῳ οἰκογενειακοῦ κύκλου ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Νίκης περικαλλεῖ μεγάρῳ τῶν κκ. Ρωμαΐδων οἱ γάμοι τοῦ παρὰ πάντων ἀγαπωμένου καὶ συμπαθοῦς κ. Κωνσταντίνου Ρωμαΐδου μετὰ τῆς ἐπεράστου καὶ θελξινουστάτης δεσποινίδος Βασιλικῆς Ι. Κομποτῆ, ἀνεψιᾶς τῶν ἐνταῦθα γνωστῶν καὶ φίλων ἡμῶν ἀξιοτίμων κκ. Ἀδελφῶν Χαΐτα. Συγχαίροντες ἐκ καρδίας τὸ νεαρὸν καὶ χαριτόβρυτον ζεῦγος εὐχόμεθα αὐτῷ τὸν βίον μακρὸν καὶ ἀνέφελον.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΡΩΜΗ, 19 ἰανουαρίου.—Ἰσχυρὸν σεισμὸν ᾐσθάνθησαν ἐν τῇ νήσῳ Στρόμπολι χθές, ὃν ἠκολούθησε σφοδρὰ ἔκρηξις τοῦ ἡφαιστείου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19.—Πάντες οἱ ξένοι πρόξενοι ἐν Χαβάϊ διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς ἀποβάσεως ἀμερικανικοῦ στρατοῦ. ἡ δὲ ἀγγλικὴ κυβέρνησις οὐδεμίαν ἔπεμψε διαμαρτυρίαν· παρόμοιον διάβημα ἄλλως τε δὲν θὰ ἐδικαιολογεῖτο γνωστῆς οὔσης τῆς συμπεριφορᾶς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

ΒΑΣΙΓΚΤΩΝ, 19.—Ἄδε.. ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις θὰ διεμαρτύρετο κατὰ τῶν διαβημάτων τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ ζητήματι τοῦ Χαβάϊ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19.—Ἤνοιξε τὸ Κοινοβούλιον. Ὁ βασιλικὸς λόγος τεκμηριοῖ τὰς μετὰ πάντων τῶν κρατῶν φιλικὰς σχέσεις αἵτινες συντελοῦσιν εἰς τὴν τήρησιν τῆς εἰρήνης, δηλοῖ δὲ ὅτι ἡ μικρὰ αὔξησις τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἀγγλικοῦ στρατοῦ οὐδεμίαν θὰ ἐπιφέρῃ μεταβολὴν τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς. Ὁ Χεδίβης ἐξέφρασε τῇ βασιλίσσῃ διὰ λέξεων ἱκανοποιητικῶν ὅτι προτίθεται νὰ τηρήσῃ τὴν συνήθειαν νὰ συζητῇ μετὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως περὶ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων. Ὁ λόγος ἀναφέρει νομοσχέδιον τροποποιοῦν τὸ κυβερνητικὸν καὶ ἐκλογικὸν σύστημα.

ΒΙΕΝΝΗ, 19.— Ἡ Λάνδερ Μπὰνκ ἀγγέλλει ὅτι θέλει ἐκδόσει ἐκ τοῦ ἐξ 112,700,000 φρ. βουλγαρικοῦ δανείου μόνον 32,050,000 φρ. εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τὸ καταστατικὸν αὔριον δημοσιεύεται, αἱ δὲ ἐγγραφαὶ ἄρχονται τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα.

ΑΘΗΝΑΙ, 19.—Ἰσχυρὸν σεισμὸν τὴν πρωΐαν ᾐσθάνθησαν ἐν Ζακύνθῳ. Πολλαὶ οἰκίαι ἀνετράπησαν, πᾶσαι δὲ αἱ λοιπαὶ κατέστησαν ἀκατοίκητοι· δύο ἄνθρωποι ἐφονεύθησαν καὶ πολλοὶ ἐτραυματίσθησαν. Ὁ τρόμος εἶναι μέγιστος, αἱ δονήσεις ἐξακολουθοῦσιν. Ἡ κυβέρνησις ἔπεμψε βοηθήματα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19.—Ὁ Σαλισβουρὺ ἐδήλωσε κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ πρὸς τὴν βουλὴν διαγγέλματος, ὅτι ἐνέκρινε τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν Αἴγυπτον καὶ Οὐγάνδα. Περὶ δὲ τῆς Αἰγύπτου ἡ Ἀγγλία οὐδὲν ἐκ τῆς ἰσχύος της ἀπώλεσε, παρὰ τὰ πρόσφατα συμβάντα, ὅτι ὅμως ἀπομακρύνουσι τὴν ἐκκένωσιν αὐτῆς.

ΚΟΒΟΥΡΓΟΝ, 19.—Ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος καὶ ἡ πριγκίπησσα Μαρίας τῆς Ρωμουνίας ἀνεχώρησαν εἰς Βουκουρέστιον διὰ Μόσχας καὶ Βιέννης.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19.—Κατόπιν διαφόρων ἄρθρων ἐφημερίδων προσβαλλόντων τὴν πίστιν τοῦ ταμείου τῶν παρακαταθηκῶν καὶ κατηγορούντων τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν ἐπὶ καταχρήσει ἐμπιστοσύνης, ἡ βουλὴ ἐψήφισε νομοσχέδιον περὶ τιμωρίας τῶν τυχὸν μελλόντων νὰ ἐξακολουθήσωσι προσβάλλοντες τὴν πίστιν τοῦ ταμείου δημοσιογράφων διὰ φυλακίσεως ἀπὸ 2 μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΠΑΡΚΕΤΩΝ

Σανιδώματα (παρκέτα) τοῦ ἐν τῷ κτήματι Λεχλίου τοῦ κ. Ὀδ. Νεγροπόντη ἀξιολόγου ἐργοστασίου, εὑρίσκονται καὶ ἐνταῦθα παρὰ τῷ ἀντιπροσώπῳ τοῦ κ. Νεγροπόντη κ. Θ. Γεωργιάδου ἐν ὁδῷ Σταυροπόλεως ἀριθ. 6 κατασκευῆς ἀρίστης.

Ἡ οἰκία τοῦ μακαρίτου Δ. Φιλίτου κειμένη ἐνταῦθα Strada Filitis (Măgureanu) ἀριθ. 15, πωλεῖται δι' ἑκουσίου πλειστηριασμοῦ, ὅστις θέλει διαρκέσει 30 ἡμέρας ἀπὸ τῆς σήμερον. Οἱ βουλόμενοι νὰ πλειοδοτήσωσι δύνανται ν' ἀπηυθυνθῶσιν εἰς τὸν κ. Γ. Δ. Σακκᾶν δικηγόρον hotel Collaro. 2—3

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ
C. Steriu & Comp.

19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.
Βουκουρέστιον, 20 Ἰανουαρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 °/₀ Δάν. Παγ.. (R. per.).	100 --
5 ,, χρεωλ. (,, amort.)	99 25
4 ,, ,, ,, ,, ,,	83 75
6 ,, Ὀμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	102 25
5 ,, Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	96 25
5 ,, ,, ἀστικ.πίστ.(F.U)	9i 15
6 ,, ,, ,, ,, ,,	101 25
7 ,, ,, ,, ,, ,,	102 50
5 ,, ,, ,, (Iasi f.urb).	82 —
10/000 Δάν.τάμ.συν.(pens.) .	280 —
Δάν. δημαρχείου 5 °/₀ 1883.	89 75
,, ,, 5 ,, 1890.	90 75

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1662
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	419
,, Nationalā . .	200	422.50
Constr. și lucr. publ.	250	151.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	100 92
Λονδίνου	25 25.—
Βερολίνου	124 22
Ἀμβέρσης	100 70
Βιέννης	209 75
Λίρα ὀθωμανική	22 90

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΞΕΝΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Βιέννη, 19 Ἰανουαρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9 62.
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	323 75
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	123 75
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	121 30
,, ,, Παρισίων	48 20
,, ,, Βερολίνου ,,	59.37
,, ,, Amsterd. ,,	100 35
Παρίσιοι 19 Ἰανουαρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 ½ °/₀	106 97
,, 3 °/₀	97 30
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 °/₀	98 95
Δάνειον Ἑλλην. 5 °/₀	314 50
Ὀθωμ. Τράπεζα	578 75
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	496 25
,, Lot turc.	88 30
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 105
,, ,, Βιέννης	205 50
,, ,, Ὀλανδίας	205 12
,, ,, Βερολίνου	121 75
Βερολῖνον 19 Ἰανουαρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 °/₀ C.F.R..	102 60
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 °/₀	83 60
,, amortis. 5 °/₀	97 30
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	208.70
Δάνειον δημαρχείου	96 70
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου	20 33
,, ,, Παρισίων δίμ.	80 95
,, ,, Ὀλλανδίας ,,	168 70
,, ,, Βιέννης ,,	168.05
,, ,, Ἀμβέρσης	—.—

7— ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΣΥΛΛΟΓΩΝ„ —7

ΚΛΗΜΕΝΤΙΝΗ

Ἐὰν ὅμως ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψῃ κεκαλυμμένο ὑπὸ δόξης, ἀπέθνησκεν ἐκεῖ κάτω, ἐν μιᾷ τῶν ριψοκινδύνων ἐκείνων νυκτερινῶν μαχῶν καθ' ἃς ἡ ἀνδρεία καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ πλήθους; Οὐχὶ ὅτι ἐφοβεῖτο τὸν θάνατον! ἀλλ' ἐσκέπτετο τὴν τύχην ἥτις ἐπεφυλάσσετο εἰς τὴν Κλημεντίνην, χήραν 18 ἐτῶν. Θὰ εἶχεν ὡς περιουσίαν ὅ,τι εἶχον ἀμφότεροι. 3800 φρ. εἰσόδημα μετὰ 50 οἰκοσαφρ. ἐπὶ πλέον, ἴσως, διότι ὁ σύζυγός της ἐφονεύθη ἐν πολέμῳ. Ἀκριβῶς ὅσα ἵνα μὴ ἀποθάνῃ τῆς πείνης. Πρὸς δέ, ἓν ὡραῖον καὶ θελξίνουν πλάσμα ὡς ἐκείνη δὲν ἠδύνατο νὰ κατατρίψῃ τὸν βίον ἐν Λουβεσιὲν, ἐνταφιασμένη ἐν τῇ φυτοζωΐᾳ μικροῦ χωρίου τῶν προαστείων! Τέλος ἀπεκοιμήθη καὶ αὐτὸς πλησίον τοῦ συντρόφου του.

— Ἐφθάσαμεν, ἀνέκραξεν ὁ Βαλνὺ, ὅτε ὁ σιδηρόδρομος εἰσήρχετο εἰς Τουλών. Εἰξεύρεις δὲ ὅτι ἔχομεν μόνον δύο ὥρας εἰς τὴν διάθεσίν μας, ὅπως προγευματίσωμεν καὶ ἀναπαυθῶμεν τῆς ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ διανυκτερεύσεως. Ὁ Στέφανος προσεπάθησε νὰ φανῇ ἐπίσης φαιδρὸς ὡς ὁ σύντροφός του αἰσχυνόμενος νὰ φαίνηται ὀλιγώτερον ἀνδρεῖος αὐτοῦ. Ἐξερχόμενοι τοῦ προγεύματος οἱ δύο ἀξιωματικοὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν σταθμὸν ὅπως λάβωσι τὰς ἀποσκευάς των καὶ ἐπιστατήσωσιν εἰς τὴν ἐπιβίβασιν. Ὅτε δὲ ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῆς «Ἐχίδνης» ἔμαθον ὅτι ἡ ἀναχώρησίς της ἀνεβλήθη εἰς τὴν μετεπιοῦσαν.

— Τοῦτο εἶναι ἄτοπον! ἀνέκραξεν ὁ Βαλνὺ, ἠδυνάμεθα νὰ μείνωμεν δύο ἔτι ἡμέρας ἐν Παρισίοις. Ἐσκέπτετο δὲ τὴν ὡραίαν του ἥτις τὸν ἐσκέπτετο ἐπίσης στολιζομένη διὰ τὸν χορόν, καθ' ὃν χρόνον ὁ Στέφανος ἐπανέβλεπε τὸ ἀγροκήπιον Λουβεσιὲν καὶ ὑπελόγιζε πικρῶς τὰς γλυκείας ὥρας ἃς ἡ βραδύτης αὕτη τὸν ὑπέκλεπτε. Μετέβησαν εἰς τὴν πόλιν νὰ διαμείνωσιν, ἀφέντες τὰς διευθύνσεις των εἰς τὸν ναύκληρον. Ὁ Βαλνὺ ἀποφασισμένος νὰ παρηγορηθῇ διὰ παντὸς μέσου, παρέσυρε τὸν φίλον του εἰς ξενοδοχεῖον συχναζόμενον λίαν ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ. Ἀφοῦ ἐδείπνησαν φαιδρῶς ἀπῆλθον εἰς ᾠδικὸν καφενεῖον πενιχρόν. Τὴν ἐπιοῦσαν ἀρκετὰ ἀργὰ ὁ Στέφανος ἀφυπνίσθη ὑπὸ ναύτου τῆς φρεγάτας, ὅστις τῷ ἔφερεν ἐπιστολήν· τῆς Κλημεντίνης βεβαίως! ἀλλ' ὄχι, αὐτὴ δὲν ἠδύνατο παρ' αὐτῆς νὰ πεμφθῇ. Ἡ νεᾶνις εἰδοποιηθεῖσα τηλεγραφικῶς τῷ ἔγραφεν, ἀναμφιβόλως, ἀπὸ τῆς προτεραίας, ἀλλὰ τὸ ταχυδρομεῖον ἔφθανε μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ Στέφανος παρατηρήσας τὸν φάκελλον εἶδεν ἀμέσως γραμματόσημον ξένον, ἀποσφραγίσας δὲ ἀνέγνω.

Ἄμστερδαμ 30 Ἰουλίου 1873,

Κύριε,

Εἶχον τὴν τιμὴν νὰ ἦμαι ὁ συμβολαιογράφος τοῦ μακαρίτου θείου σας, κ. Βὰν Ρύχ. Ἀτυχῶς ἀπέθανεν ὁ ἀξιότιμος οὗτος ἄνθρωπος ἐξ ἀπεπληξίας. Ἐπὶ τοῦ γραφείου του εὑρέθη διαθήκη ἥτις σᾶς ἀποκλήρου πρὸς ὄφελος τῆς πλυντρίας καὶ μαγειρίσσης του. Εὐτυχῶς ὁ μακαρίτης ἐλησμόνησε νὰ χρονολογήσῃ τὴν διαθήκην ταύτην, κατὰ συνέπειαν εἶναι ἄκυρος. Λαμβάνω δὲ τὴν τιμὴν νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι εἶσθε ὁ μόνος κληρονόμος τοῦ μεταστάντος. Ἡ ἀνήκουσα ὑμῖν κληρονομία δὲν δύναται εἰσέτι νὰ ἐκτιμηθῇ ἀκριβῶς, ὑπερβαίνει δὲ νομίζω τὰ τρία ἑκατομμύρα φρ.

Δὲν ἀμφιβάλλω, κύριε, ὅτι θὰ μὲ τιμήσητε διαμένων πελάτης μου ὡς ἦτο ὁ μακαρίτης ἀξιότιμος θεῖός σας καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε κτλ.

Ὁ Στέφανος ἔρρηξε κραυγὴν χαρᾶς καὶ ἔδραμεν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Βαλνύ.

— Νά! ἀνάγνωθι τὴν ἐπιστολὴν ταύτην! Κληρονομῶ, φίλτατε! ἐὰν πάθω δυστύχημά τι, ἐὰν φονευθῶ ἐκεῖ κάτω, τοὐλάχιστον ἡ πτωχή μου Κλημεντίνη θὰ εἶναι πλουσία! Καὶ ὁ ἀξιόλογος νέος ἐγέλα καὶ ἔκλαιε ταὐτοχρόνως. Ἡ ἀνέλπιστος αὕτη περιουσία οὐχὶ δι' ἑαυτὸν ἀλλ' ὑπὲρ ἐκείνης τὸν εὐηρέστει. Ἴσως πρὸς στιγμὴν ἐσκέφθη νὰ παραιτηθῇ τοῦ ναυτικοῦ καὶ νὰ ζήσῃ εὐτυχὴς μετὰ τῆς γυναικός του. Τίς, καὶ ὁ καλλίτερος καὶ εὐγενέστερος ἔτι, δὲν συλλαμβάνει τοιαύτας ἰδέας ἃς ἀμέσως μετ' ἀγανακτήσεως ἀπεκρούει; Βεβαίως ὁ Στέφανος ἐδικαιοῦτο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, ἀλλὰ τὸ νὰ παραιτήσῃ τὸ πλοῖόν του καὶ ἐγκαταλείψῃ ἐπικίνδυνον ἀποστολὴν ἦτο λιποταξία.

Εἰργάσθη καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Πρῶτον μετέβη παρά τινι συμβολαιογράφῳ τοῦ Τουλὼν καὶ συνέταξε τακτικὸν πληρεξούσιον δι' οὗ παρεχωρεῖτο εἰς τὴν Κλημεντίνην πλήρης ἐλευθερία ἐνεργείας. Εἶτα ἔγραψεν ἐν ἐκτάσει εἰς τὴν σύζυγόν του ἐξηγήσας αὐτῇ τὸ συμβὰν ὅπερ ἤλλασσε τὴν ζωὴν ἀμφοτέρων. Μόλις ἐσφράγισε τὴν ἐπιστολὴν καὶ εἰς ναύκληρος τῆς «Ἐχίδνης» ἔκρουσε τὴν θύραν του. Ὁ κυβερνήτης εἰδοποίει τοὺς δύο ἀξιωματικοὺς νὰ ἐπιστέψωσιν εἰς τὸ πλοῖον ἀμέσως. Ὁ ἄνεμος ἦτο οὔριος, ἡ δὲ θάλασσα γαληνιαία καὶ θ' ἀπέπλεον οὐχὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἀλλὰ τὸ ἑσπέρας. Τὸ ταχυδρομεῖον ἀπεῖχεν ἀρκετὰ ἀπὸ τοῦ ξενοδοχείου, ὁ δὲ Στέφανος ἠννόησεν ὅτι δὲν ἔχει καιρὸν νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ. Καλέσας ἕνα ὑπηρέτην τῷ ἐνεχείρησε τὴν πολύτιμον ἐπιστολὴν ὅπως τὴν κομίσῃ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, δοὺς αὐτῷ ἓν πεντάφραγκον, οὗτος δὲ συγκεκινημένος ἐκ τῆς ἀνελπίστου ταύτης γενναιοδωρίας ἀνέκραξεν, εὐχαριστῶ, πλοίαρχε! καὶ περιχαρὴς ἔσπευσεν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Μετὰ μίαν ὥραν ὁ Στέφανος καὶ ὁ Βαλνὺ ἐπέβαινον τῆς „Ἐχίδνης". Ὁ Δαρκοὺρ ἀνεχώρει ἤδη ὀλιγώτερον περίλυπος. Ἡ ἐκστρατεία αὕτη τῷ ἐφαίνετο τοῦ λοιποῦ πλήρης προσδοκιῶν, θὰ ἐπανήρχετο μετὰ 6—8 μῆνας κερδήσας τὸν σταυρὸν καὶ ἕνα βαθμόν, ὑπερήφανος ὅτι ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκόν του. Ὅτε δὲ τὸ πλοῖον ἀπέπλευσεν ἐσκέπτετο τὰ θέλγητρα τῆς ἐπανόδου καὶ τῆς ὡραίας ζωῆς ἣν θὰ διῆγε μετὰ τῆς ἀγαπητῆς του.

Ὁ Φραγκίσκος Γκαρνιὲ ἦτο εἰς τὴν Σινικὴν ὅτε ἔλαβε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ναυάρχου Δουπρὲ ὅστις τὸν ἔπεμπε εἰς Σαϊγών. Ὁ διοικητὴς τῆς Κοχιγκίνης εἶχε συλλάβει τὴν τολμηρὰν ἰδέαν νὰ κάμῃ ἀπόβασιν εἰς Τογκῖνον. Οὐδεὶς κάλλιον τοῦ διασήμου ὑποπλοιάρχου ἠδύνατο νὰ διοικήσῃ τὴν τολμηρὰν ταύτην ἐκστρατείαν. Αἱ ἐκ Παρισίων αναμενόμεναι ὑπὸ τοῦ ναυάρχου ἐπικουρίαι ἀφίκοντο τὸν σεπτέμβριον. Κατὰ τὸν διάπλουν ὁ Βαλνὺ καὶ ὁ Δαρκοὺρ ἐσκέπτοντο περὶ ἡρωικῶν κατορθωμάτων. Τί ὡραία ἐκστρατεία, ἔλεγον! Νὰ εἰσδύσῃ τις εἰς τὴν μυστηριώδη Ἀσίαν ἔνθα τοσοῦτοι ἔνδοξοι στρατιωτικοὶ ἐβάδισαν ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν! Πρὸς δὲ τούτοις ἀμφοτέρους ἠλέκτριζε τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχηγοῦ των Φραγκίσκου Γκαρνιὲ, ὅστις ἦτο τολμηρὸς ναυτικός, ἀκάματος καὶ ἀκατάβλητος ἐνώπιον τῶν κινδύνων.

Σχεδὸν μόνος εἶχεν ἀνιχνεύσῃ, περιφρονῶν μυρίους κινδύνους, τὸ Λάος καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Μεκὸγκ περιβρεχομένους τόπους.

(ἀκολουθεῖ).

„NAȚIONALA"

ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ' ὅλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περι' πτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνει ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Φαρμακεῖον Πετσάλη.—Μ. Καντιανίδης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γονατος
Γιουργέβῳ	Ι. Ἀλιμπέρτη	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασ'ῳ	Γ. Μ. Ἡλιάδης	Καλαφάτ	Κ. Μοσχάκη
Κοράμπιᾳ	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσα	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπούλου	Γ. Βανδῶρος
Ταγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Ἐν Ρωσσίᾳ ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ. καὶ τὸ ἐν Κισνοβίῳ „Ἀδελφοὶ Συναδινοί

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΟΛΙΓΟΝ ΚΕΡΔΟΣ

Ὅσοι ἀκόμη δὲν τὸ ξεύρουν
Ἂς τὸ μάθουν μιὰ φορά,
Καὶ μὲ τὸ τραμβάϊ ἂς ἔλθουν
Νὰ ψωνίσουν εὐθυνά.

Ὑποδήματα δι' ἄνδρας
Διὰ Κυρίας καὶ παιδιά
Βγάζω 'ς τὸ Ἐργοστάσιό μου
Καὶ Σοσόνια στερεά.

Μὲ σεβδὼ διὰ τὰς Κυρίας
Μὲ φράγκα δέκα ἑπτά.
Καὶ μὲ χαμηλὸ τακοῦνι
Δεκαπέντε μοναχά.

Ἂν θέλετε μὲ τομαράκι
Μὲ δέκα φράγκα τὰ πωλῶ
Καὶ εἰς συναγωνισμὸ μεγάλο.
Τὸν καθένα προκαλῶ.

Δέχομαι παραγγελίας
Μὲ τὰς ἄνωθι τιμὰς
Καὶ ἀπέναντι δὲν πέρνω·
Ἂν σ' ἀρέσῃ τὸ βαστᾷς.

Κι' ἂν κανεὶς βαρυγέται νὰ 'λθῇ!
Ἂς μοῦ κάμῃ μιὰ γραφὴ
Ἕνα μου ἄνθρωπον νὰ στείλω
Γιὰ νὰ συνεννοηθῇ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐργοστασίου ὑποδημάτων ἐν Βουκουρεστίῳ *Calea Căldrașilor* 115.

VERITABLE BENEDICTINE

ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΔΕΑΙΡΕΤΟΣ, ΤΟΝΙΚΗ, ΠΕΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΡΕΚΤΙΚΗ
ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΝ ΕΞ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΟΤΩΝ.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Etranger
Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Πωλεῖται εἰς τὰ καλήτερα παντοπωλεῖα καὶ οἰνοπωλ. ἑκάστης πόλε ω

ΛΑΝΟΛΙΝΑ ΛΑΝΟΛΙΝΑ

ΚΡΕΜΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ

Τοῦ ἐργοστασίου ΛΑΝΟΛΙΝΑ, **Martinikenfelde**, ἐγγὺς τοῦ Βερολίνου.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς περιποίησιν τοῦ δέρματος.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς τήρησιν καθαρὰν καὶ ἀπόβλωσιν τῶν θερμικ. πληγῶν.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς διατήρησιν τοῦ δέρματος, ἰδίως διὰ τὰ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ.

LANOLINA — VERITABIL NUMAI PURTAND ACEASTA MARCĂ

Ἐντὸς σωλήνων ἀνὰ 60 μπάνια. — Κουτίων ἐκ τενεκέ, ἀνὰ 30 καὶ 20 μπάνια μετὰ τοῦ σήματος τοῦ ἀνωτέρω ἐργοστασίου, πωλεῖται σχεδὸν εἰς πάντα τὰ φαρμακεῖα, φαρμακεμπορεῖα καὶ μυροπωλεῖα.

Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τὴν Ρωμουνίαν *H. S. DURAN* ἐν Βουκουρεστίῳ. ὁδὸς Smârdan, No. 2.

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ

H. S. DURAN

ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ

Ὁδὸς Smârdan 2. — ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ — Ὁδὸς Smârdan 2

ΜΥΛΟΙ.—ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΦΩΣ
ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΙ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ

ΑΘΟΡΥΒΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ
ΔΙ' ΑΤΜΟΥ, ΑΕΡΙΟΥ, ΘΕΡΜΟΥ ΑΕΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΤΩΝ ΛΥΧΝΩΝ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ἐκ τῶν ΣΤΕΡΕΟΤΑΤΩΝ — H. S. DURAN — ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

1422

CAPSULELE MATHEY-CAYLUS

Compuse de către DOCTORUL CLIN, Premiŭ Montyon

Capsulele Mathey-Caylus cu *copertă subțire de Gluten* nu ostenesc niciodată stomacul și sunt recomandate de către Profesorii Facultăților de Medicină și de către Medecii Spitalelor din Paris, Londra și New-York, pentru vindecarea :

Sculamentelor vechiĭ sau noĭ **Gonoreei, Blencragiei, Cystitei a Gătului, Cataroiului** si **Bólelor Besicei, și ale** *organelor genito-urinare.*

Modul întrebuințarei detaliat însoțește fie care-Flacon.

A se cere: Les Véritables Capsules Mathey-Caylus de CLIN & Cie de PARIS, *cari se potu găsi la totiĭ Droghistii și Farmaciștii.*

ΙΑΤΡΟΣ ΡΑΠΠΑΠΟΡΤ

Εἰδικὸς διὰ τὰ νοσήματα τῶν παίδων. Μετὰ πενταετῆ πεῖραν ἐν τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ νοσοκομείῳ τῶν παίδων ἐγκατέστη ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας ὑπ' ἀρθ. 2 οἰκίᾳ Στάϊνερ.

Δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς 4-ης μέχρι τῆς 6 ὥρας μ. μ.

1234

MYRTOL al Drului LINARIX

Laureat al Facultății de Medicină din Paris.

MYRTOLUL LINARIX e înfățișat sub forma de globule întrebuințate cu cea mai mare isbândă în potriva :

AFECȚIUNILOR CRONICE ALE PIEPTULUĬ : a guturaiuluĭ, bronșiteĭ, cataruluĭ, astmeĭ cu opresiune și a palpitațiilor.

GLOBULELE DE MYRTOL LINARIX trebue să fie luate cu dosa de 6 pe ți : 2 diminețа, 2 pe la ameadi și 2 seara.

Tóte persónele carĭ iau **ADEVĔRATELE GLOBULE ALE Druluĭ LINARIX** sunt de acord a recunóște că respiră maĭ lesne.

A se exige **Adevĕratele Globule Linarix** ale Caseĭ **CLIN & Cie**, *din* **PARIS**, *ce se póte procura la Droghiștii și Farmaciștii.*

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) — CASA PENCOVICI

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΕΙΣ

ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΑΙΔΗΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης

κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

UNIRE

Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνικὸν Ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμᾶ μετρία

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓ. ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
IANCU CONSTANTINESCU
ΕΝ ΤΗ ΟΔΩ ΣΕΛΑΡΙ.

Τὸ μόνον ρωμουνικὸν τοῦτο κατάστημα ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων διακρίνεται διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀρίστην ποιότητα τῶν ὑφασμάτων, τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν μηδένα ἐπιδεχομένην διαγωνισμὸν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν αὐτοῦ. Συνιστῶμεν τὸ εὐσυνείδητον τοῦτο κατάστημα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐνδυθῶσι κομψῶς στερεῶς καὶ εὐθυνά.

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἔσωτ. ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . . ῥ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μήνος.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ α΄ ἢ β΄ σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . » 5
Ἐβδομαδιαῖαι κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀπελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
14 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 14
1892

Τυπο-Διθογραφεῖον „Σύλλογοι" Ὁδὸς Κοβάτσι ἀριθ. 14.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (29)10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1893. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ'. ΑΡΙΘ 5107

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ 6'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✠ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI"—Bucarest.

Βουκουρέστιον, 28 Ἰανουαρίου 1893

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ

Ἐν χθεσινοῖς ἡμῶν ἄρθροις πραγματευόμενοι τὰ καθ' ἡμᾶς καὶ ὡς τεκμήριον τῆς παρ' ἡμῖν κρατούσης ἀδρανείας περὶ τὰ ἐθνικὰ ἀναδημοσιεύοντες ἀνάλυσιν τοῦ περὶ ἐποικισμοῦ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν συγγράμματος τοῦ ὑφηγητοῦ τῆς ἐν Βερολίνῳ Ἀκαδημίας Κέργκερ, προεβλέπομεν ὅτι καὶ τὰ ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ, τέως ἀνεπίδεκτα ξενικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα μέλλουσι νὰ ὑποστῶσιν ὁσονοῦπω κίνδυνον ὅστις ἔσται αὐτόχρημα ἐθνικὴ συμφορά.

Αἱ ὑποθῆκαι ἃς ὁ ρηθεὶς ὑφηγητὴς πλουσιοπαρόχως παρέχεται τῇ κυβερνήσει αὐτοῦ πρὸς ὡς οἷόν τε τελεσφορώτερον ἐποικισμὸν εἰς Ἀσίαν τῶν γερμανῶν καὶ ἐπιτυχεστέραν κατὰ τῶν ἑλλήνων νίκην αὐτῶν, εἶναι πλείστου λόγου ἄξιαι, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ, ὡς εὐφυῶς παρατηρεῖ ἡ ἀξιότιμος συνάδελφος „Νέα Ἡμέρα", οἱ γερμανοί, εἰ καὶ προβλέποντες τὸν ἀγῶνα ὃν μέλλουσι νὰ διεξαγάγωσι πρὸς τοὺς ἕλληνας, ἐκλαμβάνουσι τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ὡς ἀδέσποτον ἀφρικανικὴν ἔκτασιν καὶ οὐχὶ ὡς χώραν λόγῳ ἱστορικῷ ἑλληνικωτάτην, οἰκουμένην δ' ἔκπαλαι ὑπὸ λαῶν ἐκπολιτιστικωτάτων.

Αἱ περὶ κατακτήσεως ἑλληνικωτάτων χωρῶν ἀπό τινος τοὺς ξένους καὶ ἐπήλυδας ἐπασχολοῦσαι σκέψεις καὶ φροντίδες δὲν ὤφειλον ἄρά γε νὰ καταστῶσι τὸ πρώτιστον μέλημα καὶ ἡ κυρία μελέτη τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτευτῶν; Ἀλλά...— οἰκτρὸν νὰ ὁμολογήσωμεν τοῦτο—τοὺς ἐν Ἑλλάδι πολιτευτὰς ἔπαυσε πρὸ πολλοῦ ἐπασχολοῦσα ἡ μεγάλη τοῦ ἑλληνισμοῦ ἰδέα, ἣν βλάσφημοί τινες καὶ ἀμβλυωποῦντες τολμῶσι ν' ἀποκαλῶσι χίμαιραν, λησμονοῦντες ὅτι ἡ χίμαιρα αὕτη παρέσχεν ἡμῖν ἀνεξαρτησίαν καὶ ὕπαρξιν· μόνον δ' ἡ τύχη βουλευτοῦ εἴτε ἡ κατάληψις θέσεως κυβερνητικῆς ὑπὸ χαυτιῶντος ἢ ἕνεκεν ἀνικανότητος ἀέργου τινος ἐπασχολοῦσι σήμερον τὰς σκέψεις φεῦ! ἐκείνων, παρ' ὧν οἱ ἔξω ἕλληνες, ὡς παρὰ θεῶν, ἀναμένουσι τὴν σωτηρίαν αὐτῶν...

Ἡ ἐν Ἑλλάδι περὶ τὰ καθόλου ἐθνικὰ συμφέροντα ἀβελτηρία τῶν ἡμετέρων πολιτικῶν εἶναι οἰκτρότατον θέαμα, θέαμα ὅπερ κράτος ἐν ὥρᾳ παρακμῆς μόνον τεκμηριοῖ. Λυπηρὸν δ' ὅτι οἱ ἔξω ἕλληνες ἀντὶ νὰ παρηγορώμεθα ὑπὸ τῆς ἐλευθέρας πατρίδος κατηντήσαμεν νὰ ὑποδεικνύωμεν αὐτῇ τί τὸ πρακτέον πρὸς σωτηρίαν αὐτῆς τε καὶ ἡμῶν, ὑπ' ὄψει ἔχοντες τὸ πρακτικὸν πνεῦμα τῶν παρ' οἷς οἰκοῦμεν ξένων λαῶν καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ πρακτικοῦ τούτου πνεύματος ἐπιτελουμένας ὁσημέραι σημαντικὰς ὑλικὰς καὶ ἠθικὰς προόδους.

Ἐχλευάζομεν τοὺς Βουλγάρους διὰ τὰ πρὸς τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν ἐρωτικὰ αὐτῶν αἰσθήματα· καὶ ὅμως τὸ πρὸς τὴν Ρωμυλίαν πλατωνικὸν τῶν βουλγάρων αἴσθημα κατέληξε βαθμιαίως εἰς συνοικέσιον καὶ σήμερον κατήντησαν οἱ τέως χλευασταὶ νὰ σκιρτῶσιν ἐκ χαρᾶς ἀκούοντες ὅτι ὁ μητροπολίτης αὐτῶν Φώτιος συνδιελέξατο ἑλληνιστὶ μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῶν βουλγάρων κ. Σταμπουλώφ, τοῦ δεινοῦ τοῦ ἐν Ρωμυλίᾳ πληθυσμοῦ καταδιώκτου, ὡσεὶ ὁ Σταμπουλώφ ἑλληνιστὶ συνδιαλεγόμενος εἶναι τὸ ἰδεῶδες καὶ ἡ τιμὴ ἡμῶν.

Ἐχλευάζομεν τὴν ὑπὸ τὸν κ. Μαργαρίτην προπαγάνδαν ὡς σκαιῶς οἰκοδομοῦσαν σχολεῖα ἐν χώραις ἀπ' αἰώνων εἰς αἰῶνας αἰώνων ἑλληνικωτάταις καὶ ὅμως οἱ ἐμμένοντες ἐν Μακεδονίᾳ γενναίως τῇ μητρικῇ αὐτῶν γλώσσῃ ἕλληνες ἐκκρούονται νῦν καθ' ἑκάστην τῶν ἑλληνικῶν ναῶν καὶ τῶν σχολείων ὡς ἀποδιοπομπαῖαι τράγοι, δαίρονται, μωλωπίζονται, κλείονται ἐν εἱρκταῖς, αἱ μαργαρίτειαι σχολαὶ πληθύνονται καὶ εὐδοκιμοῦσιν, οἱ δ' ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ τῶν Ἀθηνῶν Ράλλαι, Εὐταξίαι, Τσελεπίτσαραι καὶ ὁ ἄλλος τῶν σοφιστῶν ἐσμὸς παρακινοῦσι τὸν λαὸν εἰς δογκιχωτικὰς ἐκστρατείας... συζητοῦσι περὶ ἀνέμων καὶ ὑδάτων...

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀττικῶν ψευδοσωβινιστῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς Χαυτείοις παλμερστώνων, τῶν ἀντὶ ποτηρίου ρακῆς διαχαραττόντων τὰ σχέδια τῆς πολιτικῆς ἁπαξαπάντων τῶν ἐθνῶν, διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς Χιμαίρας βαπτισθεῖσα Μεγάλη Ἰδέα κατέστη δυστυχῶς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μεγάλη ἰδέα τῶν ἄλλων ἐθνῶν, οὓς περιφρονητικῶς ἀπεκαλοῦμεν τέως ἐπήλυδας· ἡμεῖς δὲ κατηντήσαμεν νὰ βλέπωμεν ἓν πρὸς ἓν ἀκυρούμενα τἄρθρα τῆς πατρῴας ἡμῶν διαθήκης, μίαν πρὸς μίαν ἀφαιρουμένας ἡμῶν τὰς κτήσεις ἐκείνας ὑπὲρ ὧν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐθυσίασαν ζωήν, περιουσίαν, τὰ πάντα, ἓν καὶ μόνον ὑπ' ὄψει ἔχοντες, τὸ ὅτι ἐξετέλουν ἱερὰν τῶν πατέρων αὐτῶν διαθήκην.

Φεῦ! ἡ κατάκτησις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἣν οἱ πατέρες ἡμῶν πρὸ ὀκτὼ δεκάδων ἐτῶν ἐθεώρουν δυνατὴν καὶ ἦν μικροῦ δεῖν κατώρθουν, κατέστη δι' ἡμᾶς μὲν χίμαιρα, διὰ δὲ τοὺς βουλγάρους καὶ αὐτοὺς τοὺς πορρωτέρω ἑστῶτας ρωμούνους ὀνειροπολία, ἀλλὰ, τί λέγομεν; στρατιωτικὸν σχέδιον... Ἡ Ἀλβανία ἔπαυσε πρὸ πολλοῦ οὖσα ἑλληνικὸν ὄνειρον, ἐν ᾧ οἱ ἀλβανοὶ κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἡμῶν ἐθεώρουν ἑαυτοὺς ἕλληνας καὶ ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἰδέας ὡς λέοντες ἐμάχοντο. Ἡ Ἤπειρος, ἡ ἑλληνικωτάτη Ἤπειρος κατήντησε νὰ μάχηται πρὸς δρᾶκα προπαγανδιστῶν καὶ βλέπῃ ἐν χριστιανικῇ ἀνεκτικότητι ἐγειρόμενα παρὰ τὴν Ζωσιμαίαν σχολὴν τεμένη ρωμουνίδων μουσῶν ὅλως ἀνωφελῆ τῇ ἑλληνικωτάτῃ κοινότητι, τεμένη σύροντα εἰς ἑαυτὰ πληθὺν ἑλληνοπαίδων ἵνα διδαχθῶσιν ὅτι δὲν εἶναι ἑλληνόπαιδες, ἀλλ' ὅτι κατάγονται ἀπὸ Ρωμύλου, Ἰουλίου Καίσαρος, Τραϊανοῦ καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτῶν Στεφάνου καὶ Μιχαὴλ τοῦ Γενναίου. Ἡ δὲ Μακεδονία;... Πρὸς Θεοῦ! τί εἴπωμεν περὶ Μακεδονίας; νὰ τολμήσωμεν ν' ἀποκαλέσωμεν αὐτὴν ἑλληνικήν; Ἀλλ' οἱ βούλγαροι, ἀλλ' οἱ ρωμοῦνοι, ἀλλ' οἱ αὐστριακοὶ δὲν ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν νὰ ἔχωμεν ἐφεξῆς τοιαύτας ἀνιστορήτους ἰδέας, ἀφ' οὗ τετραγωνικῶς ἀποδεικνύουσιν ἡμῖν ὅτι ἡ μὲν Ἑλλὰς, ὀρθῶς δῆθεν ποιοῦσα, ἔπαυσεν ἀναμιγνυμένη εἰς τὴν Μακεδονίαν, οἱ δ' ἐν τῇ Μακεδονίᾳ ἐκλαμβάνοντες τέως ἑαυτοὺς ὡς ἕλληνας συνῆλθον ἐκ τῆς πλάνης αὐτῶν καὶ κατιδόντες τὸ ἀληθινὸν φῶς, ἐνόησαν ὅτι εἶναι βούλγαροι ἢ ρωμοῦνοι.

Μένουσιν ἡμῖν αἱ τοῦ Αἰγαίου Νῆσοι. Ἀλλ' ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα ἐν Ἑλλάδι καὶ χάρις τῇ διχονοίᾳ τῶν διεπόντων τὰ ἑλληνικὰ πράγματα, ἴσως αὔριον παραστῶσιν καὶ αὐτόσε οἱ βούλγαροι διεκδικοῦντες δυνάμει περγαμηνῶν ὅτι αἱ τοῦ Αἰγαίου νῆσοι ἦσαν καὶ κατ' αὐτὴν ἔτι τὴν ἀρχαιότητα βουλγαρικαί, ἀφ' οὗ οὐδεὶς θὰ ὑπάρχῃ ὁ ἀποδείξων ὅτι ἦσαν ἑλληνικώτατα.

Καὶ τί τὸ θαῦμα ἂν ταῦτα πάντα, τὰ ὡς ἀδύνατα νῦν ἐκλαμβανόμενα, καταστῶσι πραγματικὰ καὶ ὑπαρκτά, ἀφ' οὗ, ὡς χθὲς εἴδομεν, μυριὰς λιμωττόντων γερμανῶν ἐκλιπαρεῖ παρὰ τῆς κυβερνήσεως αὐτῆς ὁδοιπορικὰ ἔξοδα ἵνα ἀπέλθῃ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, οἰκοδομήσῃ πόλεις ὑπὸ γερμανικὴν ἀστυνομίαν καὶ ἐκκόψῃ γερμανοασιατικὸν νόμισμα, ἵνα δυνηθῇ νὰ καταβάλῃ εὐχερέστερον αὐτόθι τὰ ἰθαγενῆ στοιχεῖα, ὧν ἄρχει τὸ ἑλληνικόν, τοὐτέστιν ἵνα ἐξώσῃ τοὺς ἕλληνας καὶ καταλάβῃ τὴν χώραν αὐτῶν.

Δὲν θὰ ἦτο ἀρά γε προτιμότερον, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀντὶ νὰ ἀφίνῃ τὰ σμήνη τῶν ἀέργων αὐτῆς ν' ἀπέρχωνται εἰς Ἀμερικὴν καὶ ἐνταῦθα, νὰ πέμψῃ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν πλῆθος πολιτῶν αὐτῆς, ὅπως καὶ τὸν ἄρτον αὐτῶν εὐχερέστερον προσπορίσωνται καὶ τοὺς ἀδυνάτους αὐτῶν δούλους ἀδελφοὺς βοηθήσωσιν ἐν τῷ ἀνίσῳ πολέμῳ ὃν πρόκειται θᾶττον ἢ βράδιον νὰ διεξαγάγωσι κατὰ τῶν γερμανῶν καὶ ἐπηλύδων;

Ἀλλὰ ποῦ σώα σκέψις καὶ φρένες, ποῦ συναίσθησις καὶ συμφέρον; Ἡ φωνὴ ἡμῶν εἶναι φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ.... Ματαιοπονοῦμεν γράφοντες. Καὶ ὅμως ὀφείλομεν νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ ἐν ταῖς παρούσαις γραμμαῖς ὡς ἐπῳδὸν τὴν χθεσινὴν ἀπαισίαν ρήτραν ἡμῶν.... Αἰδὼς Ἀχαιοί!

Η ΚΥΡΙΑ ΑΔΑΜ

Ὁ πρώην γραμματεὺς τῆς Κάρμεν Σύλβα κ. Σέφερ δημοσιεύει ἀπό τινος ἐν τῷ ἀρίστῳ παρισιανῷ περιοδικῷ Nouvelle Revue, τῷ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς διαπρεποῦς γαλάτιδος συγγραφέως καὶ δημοσιογράφου κυρίας Ἀδὰμ (Ἰουλιέττης Λαμπὲρτ) δημοσιευομένῳ, μυθιστορικόν τι διήγημα οὗ τὰ δρῶντα πρόσωπα, καίπερ φαντασιώδεις ἡμφιεσμένα ἐπωνυμίας, αἰνίττονται, ὡς φαίνεται, τὴν αὐλὴν τοῦ Βουκουρεστίου. Οὔτε τὸ ἐν τῇ Nouvelle Revue δημοσιευόμενον ἔργον εἴδομεν, οὔτε τὴν ὑπὸ τοῦ «Ρωμούνου» φιλοπονηθεῖσαν καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ τομιδίῳ ἐκτυπωθεῖσαν ρωμουνικὴν αὐτοῦ μετάφρασιν ἀνέγνωμεν. Ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα ν' ἀποκρύψωμεν τὴν ἀγανάκτησιν ἡμῶν ἀναγινώσκοντες καὶ ἄλλοτε μὲν, κυρίως δ' ἐν τῇ «Ρωμουνικῇ Ἀνεξαρτησίᾳ» τῆς χθὲς, σφοδρὸν κατὰ τῆς περικλεοῦς συγγραφέως λίβελλον, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐπέτρεψε νὰ δημοσιευθῇ ἐν περιοδικῷ ὑπὸ προδότου ὑπηρέτου ἀποκάλυψις τῶν ἀπορρήτων τοῦ κοιτῶνος, τοῦ θαλάμου καὶ τῆς αἰθούσης τῶν ἀνακτόρων τοῦ Βουκουρεστίου.

Ἴσως ἡ ρωμουνὶς γαλλόφωνος συνάδελφος ἔχει ἐν μέρει δίκαιον, αἰτιωμένη τὸν κ. Σέφερ, κακῶς τὴν πρὸς αὐτὸν εὐμένειαν τῆς πολυπαθοῦς Κάρμεν Σύλβα ἀμείψαντα. Δὲν ἐννοοῦμεν ὅμως κατὰ τί πταίει ἡ φιλελληνὶς Γαλάτις ὥστε, παρορωμένου καὶ περιφρονουμένου τοῦ τε φιλολογικοῦ αὐτῆς ἔργου καὶ τοῦ ἐν τῇ καθόλου δημοσιογραφίᾳ διαπρέποντος περιοδικοῦ αὐτῆς, νὰ καταντήσῃ ὁ περίγελως τῶν γραφίδων τῶν συντακτῶν τῆς «Ρωμ. Ἀνεξαρτησίας». Ὁ ρωμοννικὸς τύπος ἔχει ἀτυχῶς τὸ παράδοξον τοῦτο σύστημα. Πρόκειται νὰ προσβάλῃ ἔθνος τι ἢ ἄτομον. Προσβάλλει αὐτὸ κατ' ἀρέσκειαν ἢ ὅπου τύχῃ, ἀδιάφορον ἂν τὸ μέρος ὅπερ προσβάλλει ὑγιῶς ἔχει. Ὁ Σέφερ καὶ ὁ ἀκαδημαϊκὸς Πέτρος Λοτὶ δημοσιεύουσι φιλολογικὰ ἔργα ἀναφερόμενα εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Βουκουρεστίου· ἀντὶ τὰ ἔργα ταῦτα ν' ἀνασκευάζωνται καὶ καταδείκνυται ἡ πλάνη τῶν συγγραφέων, προσβάλλονται οἱ συγγραφεῖς καὶ ἡ ἐκδότου πρόσωπον διαδραματίζουσα νῦν κυρία Ἀδὰμ, ὡς ἀγράμματοι, ὡς ἄτεχνοι περὶ τὸ γράφειν, ὡς.. ὡς...

Ἀλλὰ μὴ ταῦτα δὲν ἔπραξεν ἡ Independance Roumaine ὁμιλοῦσα περὶ τῆς ἑλληνο-ρωμουνικῆς διαστάσεως; Προσεβλήθη ὅλον τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ὡς συγκροτούμενον ἐξ ὀρεσιβίων λῃστῶν, πολιτῶν κλεπτοποδόχων, ὡς ἔθνος τεῖνον ἀναποδράστως εἰς ὄλεθρον.....

Ἡ κυρία Ἀδὰμ, κατὰ τὸ σημερινὸν ἄρθρον τῆς Independance, εἶναι μηδὲν, εἶναι μηδὲν, διότι ἐπέτρεψε τῷ Σέφερ νὰ δημοσιεύσῃ ἐν τῇ Nouvelle Revue μυθιστορίαν, διότι ἀγαπᾷ τοὺς Οὐγγρους, διότι ἀγαπᾷ τοὺς Ἕλληνας (εἰ καὶ περὶ τοῦ δευτέρου τούτου ἔρωτος οὐδὲν ἀναφέρει ἡ ρωμουνὶς συνάδελφος) διότι δὲν συνενοεῖ τὴν φωνὴν αὐτῆς εἰς τοὺς ἐπαίνους τῶν ἄλλων, διότι, ἑνὶ λόγῳ ἀγαπᾷ ὅ,τι ἡ «Ρωμ. Ἀνεξαρτησία» μισεῖ.

Δὲν ἐννοοῦμεν τοιαύτην πολιτικήν. Τοῦτο μόνον μετὰ πεποιθήσεως στεντορείως φωνοῦμεν, ὅτι ἡ τῆς Nouvelle Revue διευθύντρια κυρία Ἀδὰμ, ἡ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἰουλιέττης Λαμπὲρτ περικλεὴς συγγραφεὺς τῆς «Εἰδωλολάτριδος» τῆς «Ἑλληνίδος», τῆς «περὶ συγχρόνου ἑλληνικῆς ποιήσεως» γλαφυρωτάτης μελέτης καὶ ἄλλων φιλελληνικῶν συγγραφῶν, εἶναι πολὺ ἀνωτέρα τῶν παρ' ἀξίαν ἀποδιδομένων αὐτῇ ἐκ μνησικακίας ὑπὸ δρακὸς δημοσιογραφούντων ἐπωνύμων.

ΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΡΩΜ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Καθὰ οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν εἶδον ἐν τῷ χθεσινῷ τῶν «Συλλόγων φύλλῳ ἐν τῇ συνεχείᾳ τῆς „Πρασίνης Βίβλου", ἡ Ρωμουνικὴ κυβέρνησις, δι' ἐγκυκλίου αὐτῆς ἀπὸ τῆς 19ης σεπτεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐνετείλατο τοῖς παρὰ ταῖς εὐρωπαϊκαῖς αὐλαῖς ἀντιπροσώποις αὐτῆς νὰ ζητήσωσι διασαφήσεις τινὰς περί τινων ἐν ταῖς οἰκείαις νομοθεσίαις διατάξεων, διασαφήσεις μελλούσας νὰ φωτίσωσι τὴν Ρωμουνικὴν δικαιοσύνην ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα, ἥτις ἦν καὶ εἶναι ἔτι ἐκκρεμὴς πρὸ τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων.

Τὰ πέντε ἐρωτήματα τῆς Ρωμουνικῆς κυβερνήσεως δύνανται νὰ συνοψισθῶσιν εἰς δύο μόνον· 1ον) Δύναται νομικὸν πρόσωπον ἢ κράτος ν' ἀποκτήσῃ ἀκίνητα καὶ ὑπὸ ποίους ὅρους ἐν ξένῳ κράτει· καὶ 2ον) Ἐν περιπτώσει διαμαρτυρίας τῶν φυσικῶν κληρονόμων καὶ ἐλλείψει τούτων τοῦ κυριάρχου κράτους εἰς τίνα ἀνήκει νὰ ἐπιλύσῃ τὴν διαφωνίαν;

Ἐν ἄλλοις λόγοις ζήτημα ἱκανότητος ξένων νομικῶν προσώπων καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ζήτημα ἁρμοδιότητος προέβαλεν ἡ Ρωμουνικὴ κυβέρνησις εἰς τὰ φῶτα τῶν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ νομολόγων.

Ἀλλὰ τὰ ἐρωτήματα ταῦτα, δυστυχῶς διὰ τῆς συγγραφῆς τῆς Πρασίνης βίβλου, εἰσὶ τοσοῦτον γενικὰ καὶ τοσοῦτον ἀφιστανται τῆς οὐσίας τοῦ ζητήματος τῶν κληρονομιῶν Ζάππα, ὥστε ἀποροῦμεν πῶς εὑρέθησαν ἄνθρωποι πεπροικισμένοι μὲ τοσαύτην χριστιανικὴν ὑπομονὴν καὶ συγχρόνως μὲ τοσαύτην ὑψηλόφρονα περιφρόνησιν τῆς ἀξίας τοῦ χρόνου, ὥστε νὰ ὑποβληθῶσιν ἑκουσίως εἰς κόπον, ὃν ἐκ τῶν προτέρων ἐγνώριζον ἄσκοπον καὶ εἰς δαπάνην χρόνου, ὅστις εἰς πᾶν ἄλλο ἂν ἐχρησιμοποιεῖτο θ' ἀπέβαινε λυσιτελέστερος. Ἀλλὰ τέλος πάντων οἱ συγγραφεῖς τῆς Πρασίνης βίβλου εἰσὶ κύριοι τοῦ χρόνου αὐτῶν, καὶ χρόνος πρὸς ἀπώλειαν εὑρίσκεται πάντοτε εἰς τὰς εὐδαίμονας ἀνατολικὰς χώρας ἐν αἷς ζῶμεν. Ἂς μὴ θαυμάζωμεν λοιπὸν διὰ τὴν ματαιοπονίαν τῶν ἐν λόγῳ συγγραφέων, διότι τίς οἶδεν οἵας ἐκπλήξεις ἐπιφυλάσσει ἡμῖν τὸ μέλλον, καὶ ἂς μὴ δυσανασχετῶμεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἂς φωνήσωμεν τὸ „Δόξα Σοι ὦ Θεὸς" τοῦ Ναστραντὶν χότζα, διότι πράγματι τί θὰ ἐγένετο ἡ κεφαλὴ ἡμῶν ἐὰν ἀντὶ σύκων ἐξεσφενδονίζοντο καθ' ἡμῶν κυδώνια;

Ἡ Ρωμουνικὴ λοιπὸν κυβέρνησις ἐρωτᾷ τὰς εὐρωπαϊκὰς κυβερνήσεις ἂν νομικὸν πρόσωπον ἢ κράτος δύναται ν' ἀποκτήσῃ ἐν ξένῳ κράτει ἀκίνητα, καὶ δι' ἁπλῆς μονοκονδυλιᾶς σβύνει οἱανδήποτε διαφορὰν μεταξὺ κυριάρχου κράτους, οἷα ἡ Γαλλία, Γερμανία καὶ τἄλλα, καὶ ὑποτελοῦς ἡγεμονίας εὑρισκομένης ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἑτοροδικίας, οἵα ἦτο ἡ Ρωμουνία τῷ 1865. Ἀλλ' ἡ ἀσήμαντος αὕτη διαφορὰ, ἣν κατὰ λάθος βέβαια οἱ συγγραφεῖς τῆς Πρασίνης βίβλου παρέλειψαν, δύναται νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐπαγωγὴν ἐσφαλμένων συμπερασμάτων, καὶ νὰ σκοτίσῃ ἀντὶ νὰ διαφωτίσῃ τὴν ρωμουνικὴν δικαιοσύνην. Ἐκτὸς τούτων, αἱ πλεῖσται τῶν εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἐρώτημα ἀπαντήσεων ἀνομολογοῦσιν ὅτι εἰδικοὶ νόμοι δὲν ρυθμίζουσι τὸ ζήτημα καὶ ὅτι ἵνα ξένον ἠθικὸν πρόσωπον δυνηθῇ ν' ἀποκτήσῃ ἀκίνητα εἰς ξένον κράτος, ἀρκεῖ νὰ λάβῃ ἄδειαν τοῦ Στέμματος, ἐνῷ τινὲς ἀπαντήσεις, ὡς ἡ τῆς κυβερνήσεως τῶν Κάτω χωρῶν, φέρουσιν ὅτι οὐδὲ τῆς τοιαύτης ἀδείας εἶναι ἀνάγκη. Ἐκ τῶν ἀσυμφώνων ἄρα διατάξεων τῶν εὐρωπαϊκῶν νομοθεσιῶν δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἀσφαλὲς συμπέρασμα ἀνατρεπτικὸν τῆς κατὰ βούλησιν διαθήκης τῶν κεκτημένων μετὰ θάνατον, καίτοι καὶ ἐν περιπτώσει πλήρους συμφωνίας θὰ ἦτο ζήτημα ἂν πρέπῃ νὰ ἐφαρμοσθῶσιν οἱ νόμοι τῆς Εὐρώπης ἢ οἱ νόμοι καὶ τὰ προηγούμενα τῆς Ρωμουνίας. Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς, ἥτις τὴν ψιλὴν κυριότητα τῶν ἀκινήτων Ζάππα κατέχει, ἀπὸ τοῦ 1865 ἀνεγνώρισε καὶ ἐσεβάσθη τοὺς ρωμουνικοὺς νόμους, ἀφοῦ πρώτη αὐτὴ διὰ τοῦ ὑπομνήματος, ὅπερ ἐπεδόθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν, ἀνεγνώρισε τὸ κῦρος τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, καίτοι τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐψηφίσθη τῷ 1879, ἥτοι 14 ὅλα ἔτη μετὰ τὴν κατοχὴν τοῦ δικαίου τῆς ψιλῆς κυριότητος τῶν ἀκινήτων Ζάππα, καὶ προέτεινεν εἰς τὴν Ρωμουνικὴν κυβέρνησιν, αὐτὴ πρώτη, χρηματικὴν ἀποζημίωσιν ἀντὶ τῆς κατοχῆς τῶν ἀκινήτων. Τὰ ἐγνώριζον αὐτὰ οἱ ξένοι νομολόγοι οἱ ἀπαντήσαντες εἰς τὰ ἐρωτήματα τῆς Ρωμουνικῆς κυβερνήσεως; Ἂν τὰ ἐγνώριζον, ἓν μόνον θ' ἀπήντων εἰς τοὺς ρωμούνους ἀντιπροσώπους, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐσεβάσθη τοὺς ρωμουνικοὺς νόμους ὀλίγον τι ὑπὲρ τὸ δέον, καὶ θὰ ἔ-

διδον αὐτοῖς νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι εἶναι μὲν κύριοι νὰ χάνουν τὸν καιρόν των, ἀλλὰ δὲν τοῖς ἐπιτρέπεται νὰ ἐμποδίζωσι τοὺς ἐργατικοὺς εὐρωπαίους τοῦ νὰ χρησιμοποιῶσι τὸν ἰδικόν των.

Ἀνάλογόν τι συμβαίνει καὶ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἁρμοδιότητος. Εἶναι φανερὸν ὅτι αἱ διαμαρτυρίαι αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν κατοχὴν ἀκινήτων δέον νὰ ἐκδικάζωνται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τῆς χώρας ἐν ᾗ κεῖνται τὰ ἀκίνητα, ὅταν ἡ χώρα δὲν ὑπόκειται εἰς τὸ κράτος ἑτεροδικίας. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ Α. Ἐξ. ὁ ὑπουργὸς κ. Ἀλ. Λαχωβάρης ἔλεγεν ἔν τινι πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πρεσβείαν διακοινώσει αὐτοῦ, ὅτι ἡ Ρωμουνία οὐδέποτε ἀνεγνώρισε τὴν ἑτεροδικίαν, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς, διὰ τὴν δυστυχίαν τῆς Α. Ἐξοχότητος, ὅτι ἡ ἑτεροδικία, ἀνεγνωρισμένη ἢ μὴ παρὰ τῆς ρωμουν. κυβερνήσεως, ὑφίστατο ἐν τῇ ρωμουνικῇ χώρᾳ μέχρι τῆς βερολινείου συνθήκης, ὅτε ἡ Ρωμουνία ἀνέλαβε νὰ συνάψῃ συμβάσεις ὅπως ρυθμίσῃ ἀκριβῶς τὰ συμφέροντα τῶν ξένων ὑπηκόων ὧν ἡ νομικὴ κατάστασις ὑφίστατο ἀλλοίωσιν ὡς ἐκ τῆς καταργήσεως τῆς ἑτεροδικίας.

Ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἑτεροδικίας καὶ ἐν πλήρει ἐξασκήσει τῶν ἑαυτῆς δικαίων προέβη ἡ ἑλληνικὴ προξενικὴ ἀρχὴ τῷ 1865 εἰς τὴν διακανόνισιν τῶν κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, εἰς τὸν διορισμὸν κηδεμόνων καὶ ἄλλων μέτρων ἅτινα ἐνηργήθησαν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἑλληνικῆς καὶ οὐχὶ τῆς ρωμουνικῆς νομοθεσίας. Ἐὰν λοιπὸν σήμερον ἀναθρώσκουσι διαμαρτυρίαι τῶν φυσικῶν κληρονόμων εἶναι φανερὸν ὅτι ἀποβλέπουσιν εἰς τὸ κῦρος τῆς διαθήκης, τοῦτο δὲ σχέσιν ἔχει πρὸς τὴν οὐσίαν καὶ τοὺς τύπους αὐτῆς, οἵτινες δύνανται νὰ διαφέρωσιν ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην νομοθεσίαν. Εἰς τίνα νομοθεσίαν ἁρμόζει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ν' ἀποφανθῇ περὶ τῶν διαμαρτυριῶν καὶ τοῦ κύρους τῆς διαθήκης; Εἰς τὴν ρωμουνικήν; Ἀλλ' αὕτη ἀγνοεῖ τοὺς κανόνας καθ' οὓς ἐκυρώθη ἡ διαθήκη, καὶ ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι τοὺς γινώσκει, δὲν δύναται νὰ ἐφαρμόσῃ ἢ τοὺς ἰδικούς της, οὕτως ὥστε ἡ ἔγκυρος κατὰ τοὺς ἑλληνικοὺς νόμους διαθήκη δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ ἄκυρος κατὰ τοὺς ρωμουνικούς, καὶ τότε ἡ αὐτὴ διαθήκη ἥτις ἀνεγνωρίσθη ἔγκυρος ὑπὸ μιᾶς νομοθεσίας καὶ ἐλειτούργησεν ἐπὶ 27 ὅλα ἔτη ἐξαφνα καταρρίπτεται ὑπὸ παρεισάκτου νομοθεσίας κατὰ πολὺ μεταγενεστέρας τῆς πρώτης. Κατὰ τὸ θαυμάσιον τοῦτο μέτρον θὰ ἀνελαμβάνομεν διὰ στοιχήματος νὰ κερδήσωμεν οἱανδήποτε δίκην μεταβαίνοντες ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην νομοθεσίαν, ἕως ὅτου καταλήξωμεν μέχρι τῆς τοῦ Οὐρανίου Κράτους!

Τὸ πρᾶγμα εἶναι τοὐλάχιστον γελοῖον, καὶ φαίνεται ὅτι δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ἡ ρωμουν. κυβέρνησις ἀπέφυγε νὰ ἐκθέσῃ τὴν περίπτωσιν ὡς ἔχει, περιορισθεῖσα εἰς γενικὰ καὶ ἀνώδυνα ἐρωτήματα ἵνα προκαλέσῃ ἐπίσης ἀνωδύνους ἀπαντήσεις, διὰ νὰ δείξῃ μὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν τί. Σ.

ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἡ «Ἐθν. Ἐφημερὶς» τοῦ Βερολίνου γράφει τὰ ἑξῆς·

«Ὅτι καὶ σήμερον ἔτι, παρὰ τὴν μεγάλην ἀνάπτυξιν τῶν λαϊκῶν συμφερόντων, ἐπιδρῶσι τὰ μέγιστα ἐπὶ τῆς πολιτικῆς προσωπικὰ αἰσθήματα καὶ πάθη, ὀφείλει νὰ ὁμολογήσῃ πᾶς ὁ ἀμερολήπτως κρίνων. Ἡ ἔρευνα τῶν παναμαίων σκανδάλων, γινομένη δῆθεν χάριν τῆς δημοσίας χρηστότητος καὶ πρὸς ἀπολύμανσιν τῆς δημοκρατίας, ὑποκρύπτει ταπεινὰς κομματικὰς φιλοδοξίας. Καὶ τὸ πρόσφατον τόλμημα τοῦ Χεδίβη ἀπέρρευσεν ἐκ τῆς νεανικῆς αὐτοῦ ὑπεροψίας καὶ δὲν ὑπηγορεύθη ὑπὸ τῶν συμφερόντων τῆς Αἰγύπτου. Ἐν Οὑγγαρίᾳ οἱ ἱεράρχαι καὶ μεγιστᾶνες, οἱ παρασκευαζόμενοι εἰς ἔφοδον κατὰ τοῦ φιλελευθέρου ὑπουργείου καὶ τοῦ πολιτικοῦ γάμου, τοὺς ὑπολογισμούς των θεμελιοῦσιν ἐπὶ τῆς εὐσεβείας τοῦ μονάρχου. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀναλλοίωτος καὶ ὑπὸ προαιωνίων παραδόσεων ρυθμιζομένη πολιτικὴ τῆς ρωμαικῆς ἕδρας παρεξέκλινε πλέον ἢ ἅπαξ διὰ τῶν ἀνυπολογίστων ὁρμῶν τοῦ Πίου Θ' καὶ τῆς συμμαχίας τοῦ Λέοντος ΙΓ' πρὸς τὴν γαλλικὴν δημοκρατίαν καὶ τὸν τσαρισμόν. Καὶ ἐν ταῖς σχέσεσι Γερμανίας καὶ Ρωσσίας, αἵτινες ἐπιδρῶσιν ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς τύχης τῆς Εὐρώπης, δέον νὰ λαμβάνωνται πρὸ ὀφθαλμῶν, οὐ μόνον τὰ συμφέροντα τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν, ἀλλὰ καὶ αἱ συμπάθειαι καὶ ἀντιπάθειαι τῶν ἡγεμόνων. Πόσον ὀλίγον ἠλλοίωσε τὰς ὑφισταμένας σχέσεις ἡ ἐν Βερολίνῳ διατριβὴ τοῦ Τσάρεβιτς γινώσκομεν πάντες· ἀλλ' ἡ θερμὴ δεξίωσις τοῦ γερμανοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῶν γερμανῶν πριγκήπων κατέλιπε βεβαίως ἐν τῷ πνεύματι ἀγαθὰς ἐντυπώσεις. Αἱ ἐπισκέψεις τοῦ διαδόχου τῆς Ρωσσίας εἰς Βιέννην καὶ Βερολῖνον δὲν ἀποδεικνύουσι βεβαίως ὅτι μετεβλήθη ἡ ρωσσικὴ πολιτική, ἀποτελοῦσιν ὅμως γνώρισμα τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς Γάτσινας διαθέσεων. Τὴν φυσικὴν ὑπερηφάνειαν κραταιοῦ μονάρχου οἷος ὁ Τσάρος ἐξαίρει βεβαίως ἡ ἰδέα ὅτι διὰ τῶν ἐπιδεικτικῶς προσφερομένων αὐτῷ ὑπηρεσιῶν τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας καθίσταται οἱονεὶ διαιτητὴς περὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης ἐν Εὐρώπῃ. Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου, τὸ ψευδὲς τῆς ἐνεστώσης θέσεως εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ θλίβῃ ἄνδρα ἔχοντα οἷον ὁ Ἀλέξανδρος Γ' χαρακτῆρα. Ὁ πάππος του Νικόλαος συνεμάχησε πρὸς τὸν νόμιμον βασιλέα τῆς Γαλλίας Κάρολον Ι', ἐπιλαθόμενος τοῦ ἐμπρησμοῦ τῆς Μόσχας, ἀλλὰ τῆς Μασσαλιώτιδος, δὲν θὰ ἠκροᾶτο, οὐδ' ἐὰν προσεφέρετο αὐτῷ ἐπὶ πίνακος ἡ Κωνσταντινούπολις. Ἡ σχέσις, ἣν ἔστερξε πρὸς τὴν δημοκρατίαν ὁ Τσάρος, ἀποβλέπων εἰς τὴν παγκόσμιον τῆς Ρωσσίας θέσιν, καθίσταται αὐτῷ ἀνεκτοτέρα ἐκ τῆς συναισθήσεως ὅτι δὲν διερράγη ἔτι πᾶς δεσμὸς πρὸς τοὺς πρώην φίλους καὶ συμμάχους. Τὸ θέαμα, ὅπερ παρέχουσιν ἐφέτος οἱ γάλλοι, δεικνύμενοι πολιτικῶς ἀκαταλόγιστοι, ἐνθουσιαζόμενοι ὁτὲ μὲν ὑπὲρ παλινορθώσεως τῆς νομίμου βασιλείας, ὁτὲ δὲ ὑπὲρ δικτάτορος, ὁτὲ δὲ ὑπὲρ τῆς ἐκμηδενίσεως πάντων τῶν τυράννων διὰ τῆς δυναμίτιδος τῶν ἀναρχικῶν, ἐμποιεῖ βεβαίως ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸν Τσάρον, εἶναι δ' ἀδύνατον νὰ μὴ παραβάλλῃ ἐν νῷ τὴν ἀξιοπρέπειαν, τὴν ἁβρότητα, τὴν ἀσφάλειαν, ἥτις διέκρινε τὰς πρὸς ἰσοτίμους μονάρχας φιλικὰς σχέσεις. Ἡ ἀληθὴς ἀφορμὴ τῆς ρωσσικῆς δυσθυμίας κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας παρά τε τῷ λαῷ καὶ τῷ Τσάρῳ εἶναι ὅτι αἱ δύο αὐτοκρατορίαι ἐξέφυγον τῆς ρωσσικῆς ἡγεμονίας καὶ ἐγένοντο ἰσότιμοι λόγῳ περιωπῆς καὶ δυνάμεως. Ἀλλ' ὅσον βαθέως καὶ ἂν συναισθάνηται ὁ ἐνεστὼς Τσάρος τὴν ἀπώλειαν τῆς κρατούσης ἐπιρροῆς, ἣν ἤσκουν οἱ προκάτοχοί του Ἀλέξανδρος Α' καὶ Νικόλαος, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἐννοῇ ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις πρὸς ἡγεμόνας εἶναι εὐαρεστότεραι ἢ αἱ πρὸς ριζοσπάστας δημοκρατικούς. Αἱ ἀναμνήσεις τῆς κοινῆς ἐν ὅπλοις ἀδελφότητος δὲν μηδενίζονται οὐδ' ἐνώπιον τῶν νυγμῶν τῆς φιλοδοξίας καὶ τῶν ἐλπίδων νικῶν. Ἀλλ' ὁ διαμελισμὸς τῆς Πολωνίας ἐξύφανεν ἀνὰ μέσον Ρωσσίας, Αὐστρίας καὶ Πρωσσίας δεσμὸν ἰσχυρότερον τῶν κοινῶν ἀγώνων καὶ θριάμβων.

Κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ ὑπὲρ τῶν Πολωνῶν ἐνθουσιασμοῦ, οἱ Γάλλοι ἀπεκάλουν τὸν διαμελισμὸν ἐκεῖνον ἔγκλημα καὶ ἰσχυρίζοντο ὅτι τὴν συμμαχίαν τῶν τριῶν δυνάμεων ἄρρηκτον κατέστησεν ἡ συνενοχή. Πᾶσαι αἱ ἀπόπειραι Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας πρὸς χαλάρωσιν τῆς σχέσεως ἀνεδεικνύοντο μάταιαι, καίτοι Αὐστρία καὶ Πρωσσία διΐσταντο ἐν τῷ γερμανικῷ ζητήματι. Σήμερον ἡ ἱστορία τὸν διαμελισμὸν κρίνει νηφαλιώτερον. Ὡς ἐκ τῶν ἐν Πολωνίᾳ διηνεκῶν κομματικῶν σπαραγμῶν, τῶν ἐρίδων τῶν ἀριστοκρατικῶν οἴκων, τῶν μωρῶν ἀξιώσεων τῶν πολωνικῶν Βουλῶν, ὁτὲ μὲν ἐπὶ πρωσσικῆς, ὁτὲ δὲ ἐπὶ ρωσσικῆς γῆς καὶ τῶν αἱματηρῶν διωγμῶν, ὁτὲ μὲν τῶν διαμαρτυρομένων, ὁτὲ δὲ τῶν ὀρθοδόξων, αἱ τρεῖς δυνάμες περιέστησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ περάνωσι τοιαύτην ἀναρχίαν καὶ νὰ καταλύσωσι τὴν λεγομένην δημοκρατίαν, ἥτις δὲν ἄφινε μὲν ἡσύχους τοὺς γείτονας, δὲν ἠδύνατο δὲ νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὴν καὶ ἧς οἱ μὲν γερουσιασταὶ ἐλάμβανον χρήματα παρὰ τῆς Ρωσσίας, ὁ δὲ βασιλεὺς ἦτο συνταξιοῦχος ἐρώμενος τῆς Τσαρίνας. Πλέον ἢ ἅπαξ, αἱ δυνάμεις, αἱ προβᾶσαι τέλος εἰς τὸν διαμελισμόν, διέτρεξαν τὸν κίνδυνον νὰ περιέλθωσιν εἰς πόλεμον πρὸς ἀλλήλας ἕνεκα τῆς Πολωνίας, καὶ σήμερον δὲ, ἐὰν ἐκραγῇ πόλεμος ἀνὰ μέσον Ρωσσίας, Γερμανίας καὶ Αὐστρίας, οὐ μόνον θὰ ἐκπυρσοκροτήσωσιν ἀφ' ἑαυτῶν τὰ ὅπλα τῶν Γάλλων, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐκσκήψῃ μετ' ἀπροσμαχήτου ὁρμῆς τὸ πολωνικὸν ζήτημα. Πρὸς τὴν περιπέτειαν ταύτην συνδέονται λοιπὸν πᾶσαι αἱ ἐλπίδες τῶν Πολωνῶν καὶ διὰ τοῦτο ἐργάζονται κρύφα ὑπὲρ τοῦ πολέμου. Κατὰ πόσον Ρῶσσοι καὶ Γερμανοὶ δύνανται νὰ ὠφελήσωσιν ἢ νὰ βλάψωσιν ἀλλήλους οὐδεὶς ἐμπορεῖ νὰ ὑπολογίσῃ. Ἡ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὁδὸς, περὶ ἧς ὁ Πασκιέβιτς ἔλεγεν ὅτι διήρχετο διὰ Βιέννης, λέγεται νῦν ὅτι διέρχεται διὰ Βερολίνου, διὰ τοιούτων δὲ χιμαιρικῶν ἰδεῶν γεννῶνται ἐν Μόσχᾳ καὶ Πετρουπόλει ἐχθρικὰ αἰσθήματα κατὰ τῆς τριπλῆς συμμαχίας, καίτοι ἡ Γερμανία ἀπέχει πάσης πραγματικῆς βλάβης τῶν ρωσσικῶν συμφερόντων. Ἡ ρωσσικὴ βιομηχανία προώδευσε πολύ· ἀλλ' οὐχ ἧττον Γερμανοὶ καὶ Ρῶσσοι ἔχουσιν ἀνάγκην ἀλλήλων. Εἶναι γεγονὸς ἀναντίρρητον, (καίτοι οἱ Ρῶσσοι δυσαρεστοῦνται ἀκούοντες τοῦτο) ὅτι ἡ ἀκμὴ τῆς καλλιεργείας τῶν σιτηρῶν ἐν τοῖς νοτίοις κυβερνείοις ὀφείλεται εἰς Γερμανοὺς ἀποίκους, ὅτι δὲ Γερμανοὶ ἵδρυσαν τὰ πρῶτα αὐτῶν ἐργοστάσια καὶ ἔστρωσαν τοὺς πρώτους αὐτῶν σιδηροδρόμους. Βιαία ρῆξις τοιούτων σχέσεων θὰ ἐδείνου ἔτι μᾶλλον τὴν οἰκονομικὴν τῆς Ρωσσίας θέσιν, καὶ νῦν οὐχὶ ἀκμαίαν. Ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς ἠθικὰς συνεπείας παντὸς πολέμου, ὁ Τσάρος γινώσκει ὅτι ὁ τραγικὸς θάνατος τοῦ γεννήτορος, τοῦ ἐλευθερωτοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Β', εἶναι ἴσως ἀπόρροια τοῦ τουρκικοῦ πολέμου. Ὁ μέγας κίνδυνος δὲν ἔγκειται ἐν ταῖς πολιτικαῖς σχέσεσι τῶν δυνάμεων, ἀλλ' ἐν τῇ ὑπονομεύσει τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος, δὲν εἶναι δὲ ἀπηλλαγμένη τοῦ κινδύνου τούτου ἡ Ρωσσία. Ὅ,τι οἱ Ρῶσσοι δὲν παύουσιν ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν διττὸν αὐτὸν σκοπὸν, τὸν ἐλεύθερον διάπλουν διὰ τῶν πορθμῶν καὶ τὴν διέξοδον πρὸς τὰς ἀσιατικὰς θαλάσσας, εὑρίσκομεν φυσικώτατον. Ἀλλ' ἀξιοῦμεν παράλογόν τι, ζητοῦντες καὶ ἡμεῖς παρὰ τῶν Ρώσσων νὰ ἐθισθῶσι πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν ἡμῶν θέσιν καὶ νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἔχουσι γείτονα, οὐχὶ τὴν Πρωσσίαν τοῦ 1850, ἀλλὰ τὴν γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν τοῦ 1871».

(Κατὰ μετάφρασιν τῆς «Ν. Ἡμέρας»).

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΙΣ „ΣΥΛΛΟΓΟΙΣ",

Ἡ ἑσπέρα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου (23 φθίνοντος) ἦν ἑσπέρα αὐτὸ τοῦτο οἰκογενειακῆς ἑορτῆς καὶ πανηγύρεως, ἦν ἑσπέρα καθ' ἣν οἱ φίλοι τοῦ καλοῦ συνήντων ἀλλήλους ὑπὸ ὅρους καὶ συνθήκας φιλίας τε καὶ ἀγάπης ἀκραιφνοῦς· ἦν τέλος ἑσπέρα, καθ' ἣν ἡ ἐνταῦθα ἑλληνὶς παροικία πανηγυρικῶς διετράνου τὰς ὑπὲρ τῆς ἀλληλοβοηθητικῆς ἀδελφότητος συμπαθείας αὐτῆς.

Κατὰ τὰ προαγγελθέντα, ἤρξατο ὁ χορὸς ἀπὸ τῆς 9 μ. μ. διαρκέσας μέχρι τῆς 6 πρωινῆς ἐν ἀδιαπτώτῳ διαχύσει τῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων θιασωτῶν τῆς Τερψιχόρης.

Διάκοσμος τῆς αἰθούσης καλλιτεχνικώτατος, φωτισμὸς ἄπλετος, λαχεῖον πλούσιον καὶ ἡγεμονικὸν κυλικεῖον (ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κκ. Κ. Ἀργύρη καὶ Γ. Θεοδωρώφ, διευθυντοῦ τοῦ μοναδικοῦ Restaurant Anglais). Σεμνότης καὶ ἀξιοπρεπὴς στάσις ἁπάντων τῶν προσελθόντων, φιλόφρων διάθεσις τῶν εὐγενῶν κοσμητριῶν κκ. Σ. Πετσάλη καὶ Μ. Θεολόγου καὶ τῶν δεσποινίδων Μ. Θεολόγου, Β. Θεολογίδου, Σ. Πετσάλη καὶ Σ. Δεληβακάλη ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς εὐγενεῖς φροντίδας τοῦ σεβαστοῦ καὶ ἀείποτε ἐν τοιούτοις ἔργοις διακρινομένου προέδρου κ. Σ. Πετσάλη, τοῦ ἐφαμίλλου τοῖς πρώτοις κ. Μ. Καντιανίδου, ἀντιπροέδρου, τοῦ ρέκτου καὶ ἀεικινήτου γραμματέως κ. Αθ. Παπαευαγγέλου, τοῦ ὁμοτρόπου αὐτοῦ κ. Μ. Θεολόγου, ταμίου, ὡς καὶ τῶν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου κκ. Γεωργίου Λεβέντη καὶ Πέτρου Λεβέντη, ἀπετέλεσαν τὸ κορύφωμα τῆς ἐπιτυχίας. Τί δὲ ρητέον περὶ τοῦ ἄλλου παράγοντος τῆς ἐπιτυχίας τῶν κοσμητόρων; Ἁπλῆ ὑπόμνησις τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἀρκεῖ ὅπως εἴπῃ καὶ ὁμολογήσῃ τὰ πάντα. Μ. Δεληβακάλης, ὁ γνωστὸς τοῖς ἀναγνώσταις τῶν «Συλλόγων» ρωμυλιώτης, ὁ πλεῖστοο λόγου ἄξιος καὶ φίλος πολυφίλητος ἰατρὸς κ. Πετσάλης, ὁ κ. Ι. Διαμαντόπουλος, ἰατρὸς ἐπίσης, Δ. Ματαράγκας, Ι. Ἀρ. Ἀρμυράντης, Α. Θεοδωρίδης, Δ. Σ. Δεληβακάλης, Γερ. Ροσόλυμος, Γ. Τροχάνης, Σ. Φραγκόπουλος, Σόλων Βλασσόπουλος, Jean Sfartzman, Στ. Μ. Θεολόγου καὶ Γ. Παπάζογλους οἵτινες ἅπαντες διεκρίθησαν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν ἀνατεθέντων αὐτοῖς λεπτῶν καθηκόντων.

Ἀλλὰ καὶ αἱ εὐγενεῖς δέσποιναι καὶ δεσποινίδες τῆς ἡμετέρας παροικίας ἐδείχθησαν ὑπέρτεραι παντὸς ἐπαίνου ἐπὶ τῇ εὐγενεῖ καὶ προθύμῳ αὐτῶν ἀρωγῇ καὶ συμπράξει διὰ τῆς παροχῆς βαρυτίμων καλλιτεχνημάτων.

Ὁ χορὸς διήρκεσεν, ὡς προείπομεν, μέχρι τῆς 6ης πρωινῆς ὥρας, ὅτε, δοθέντος τοῦ σημείου τῆς διαλύσεως, πᾶσαι καὶ πάντες ἤρξαντο νὰ ἀναχωρῶσιν, ἀποκομίζοντες τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων καὶ τὰ κράτιστα ὑπὲρ τοῦ σωματείου ἐπευχόμενοι· τὸ δὲ προεδρεῖον, ἡ κοσμητεία καὶ τὸ συμβούλιον, οἱ τοσούτῳ μοχθήσαντες ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως τοῦ ὑπὸ τῆς ἀδελφότητος ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, παρεκάθησαν εἰς τράπεζαν πλουσίαν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας προπόσεις ἐγένοντο καὶ εὐχαὶ διάθερμοι ἀνεπέμφθησαν ὑπὲρ τοῦ εὐαγοῦς σωματείου.

Ὅ,τι δὲ ἐκ τοῦ ὅλου διακόσμου ἔλειπεν ἦν ἡ κυανόλευκος ἡμῶν σημαία, ἡ ἄλλοτε μεγαλοπρεπῶς ἐν παραπλησίοις εὐκαιρίαις ἀναπεταννυμένη καὶ ἣν ἀντικαθίστα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ σημαία τῆς ἀδελφότητος, ἐφ' ἧς καλλιτεχνικώτατα ἀναπαρίσταται ὁ τῆς ὑπερτάτης προνοίας παντέφορος καὶ παντεπίσκοπος ὀφθαλμός.

Μεταξὺ δὲ τῶν ἐξωραϊζουσῶν τὴν αἴθουσαν ἄλλων εἰκόνων διεκρίνετο καὶ εἰκὼν ἐξ ἀνθέων καλλιτεχνικώτατα ἐπεξειργασμένη, προϊὸν τοῦ δοκίμου καλλιτεχνικοῦ χρωστῆρος τῆς εὐπαιδεύτου δεσποινίδος Λ. Ἐμπειρίκου, ὡς καὶ δύο ἕτεραι τοῦ δοκίμου καλλιτέχνου κ. Γερ. Ροσολύμου, ὅστις τῇ τοῦ Ἀπελλῆ θείᾳ τέχνῃ θύων προώρισται ἡμέραν τινὰ ἰδίαν καλλιτεχνικὴν σχολὴν νὰ ἱδρύσῃ.

Ἀδυνατοῦντες νὰ ἀπαριθμήσωμεν τὰ ὀνόματα τῶν δωρητριῶν τοῦ λαχείου, συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας αὐταῖς, εὐχόμενοι ὅπως ἑλληνίδες χεῖρες ἐπιλαμβάνωνται πάντοτε τοιούτων ἔργων, ἐν οἷς ταῖς ἑλληνίσι πρὸ παντὸς ἔλαχεν ὁ κλῆρος τῆς εὐδαιμονίας.

Ἐπίσης ἀπὸ καρδίας συγχαίροντες τῷ τε κ. προέδρῳ καὶ ἅπασι τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς συνεργάταις, εὐχόμεθα ὅπως ὑπὸ τοιαύτην προεδρείαν ἡ ἀδελφότης τῆς ἀλληλοβοηθείας διατελεῖ ἐσαεὶ ἀκμάζουσα καὶ ἐπὶ τὰ πρόσω προαγομένη.

Ἐν Βραΐλᾳ τῇ 25 Ἰανουαρίου 1893.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ ἀγγλικὴ παροικία Βουκουρεστίου παραστᾶσα ἐνώπιον τῶν πριγκήπων τῆς Ρωμουνίας ὑπέβαλεν αὐτοῖς τὴν ἑξῆς ἔγγραφον προσφώνησιν·

«Ἡμεῖς, μέλη τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ βρετανικῆς παροικίας, παρακαλοῦμεν ταπεινῶς τὰς Ὑμετέρας Βασιλικὰς Ὑψηλότητας, ἵνα δεχθῶσι τὰ εἰλικρινῆ καὶ διάπυρα συγχαρητήρια ἡμῶν ἐπὶ τοῖς Ὑμετέροις γάμοις.

Μετ' αἰσθημάτων ἀληθοῦς εὐτυχίας ἡμεῖς οἱ ἐν Ρωμουνίᾳ οἰκοῦντες βρετανοὶ ἐπωφελούμεθα τῆς αἰσίας ταύτης περιστάσεως, ἵνα εὐχηθῶμεν τὸ «ὡς εὖ παρέστης» ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐν ᾗ προσηνέχθη ἡμῖν ἀείποτε μεγάλη φιλοξενία, εἰς τὴν ἐγγονὴν τῆς χαριέσσης καὶ προσφιλοῦς κυριάρχου ἡμῶν, τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας. Εἴθε ὁ Παντοδύναμος νὰ παράσχηται ταῖς Ὑμ. Β. Ὑψηλότησι ἔτη πολλὰ καὶ εὐδαίμονα. Τοιαύτη ἡ εὐχὴ τῶν ταπεινῶν αὐτῶν θεραπόντων.»

Μετὰ μεγίστης ἀγαλλιάσεως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ διαπρεπὴς νομομαθὴς καὶ γερουσιαστὴς κ. Μιλτιάδης Θεοδοσιάδης προήχθη ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως εἰς ἀνώτερον ταξιάρχην τοῦ Ρωμουνικοῦ Σέμματος. Ἡ εἰς τὸν ἀξιότιμον γερουσιαστὴν προσγενομένη νέα αὕτη τιμὴ ἀριδήλως τεκμηριοῖ τὴν πρὸς αὐτὸν ὑφίστην βασιλικὴν εὔνοιαν καὶ τὴν πάνδημον ἐκτίμησιν ἧς ἀπολαύει. Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τῷ κ. Μ. Θεοδοσιάδῃ.

Ἡ ρωσσικὴ παροικία παραστᾶσα ἐνώπιον τῶν πριγκήπων νυμφίων προσήνεγκε παρουσίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τὸν ἄρτον καὶ τὸ ἅλας τῆς παραδόσεως ὡς καὶ πολυτελεστάτην ἀργυρᾶν εἰκόνα.

Ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία συνεχάρη τῇ Α. Μ. τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τοῖς γάμοις τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ. Τὴν ἐπιστολὴν ἐνεχείρισε τῷ βασιλεῖ ὁ ἐνταῦθα ἐπιτετραμμένος τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν ἀγροτικῶν τραπεζῶν κ. Βοβέσκος θὰ ἐπιχειρήσῃ προσεχῶς περιοδείαν ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν κατὰ τόπους τραπεζῶν καὶ ἵνα ἴδῃ ἂν ὁ νέος σχετικὸς νόμος ἐφαρμόζεται κατὰ γράμμα.

Ἡ Οἰκοδομικὴ Ἑταιρεία ἄρξεται ὁσονούπω τῆς οἰκοδομῆς 46 ἀγροτικῶν σχολείων ἀναλώμασι τῶν κατὰ τόπους δήμων.

Ἡ διὰ σιδηροδρόμου συγκοινωνία ἀπεκατέστη πανταχοῦ, ἐξαιρέσει τῆς γραμμῆς Τσούλνιτσα-Σλοβοζίας.

Ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ τοῦ „Ρωμούνου" δημοσιεύεται διατριβὴ φέρουσα ὡς τίτλον μὲν τὴν λέξιν „Ὁμοσπονδία" ὑπογραφὴν δὲ τ' ὄνομα „Γ. Σιὼν, προλύτης δικαίου τῆς νομικῆς σχολῆς τῶν Παρισίων, μαθητὴς τῆς σχολῆς τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν". Καί τοι ἐκ τοῦ τίτλου τῆς διατριβῆς ταύτης καθίσταται δῆλον ὅτι ὁ νεαρὸς διατριβογράφος πειρᾶται αὖθις ν' ἀναζωογονήσῃ τὸ σχέδιον τῆς ὁμοσπονδίας τῶν λαῶν τῆς Ἰλλυρικῆς Χερσονήσου τὸ ἐπὶ τοῦ παρόντος θνησιγενὲς πτῶμα, καί τοι ἐν τῇ διατριβῇ ταύτῃ γίνεται κυρίως λόγος περὶ ρωμούνων καὶ βουλγάρων ὡς τῶν μόνων δῆθεν ἐκπολιτιστικῶν ἐν τῇ χερσονήσῳ στοιχείων, δὲν δυνάμεθα ὅμως ἢ νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν γράψαντα τὴν διατριβὴν ταύτην, ἣν ἐλλείψει χώρου δημοσιεύομεν αὔριον.

Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑγειονομείου ἰατρὸς κ. Φέλιξ προσεκάλεσε πάντας τοὺς δημοτικοὺς ἰατροὺς εἰς συνέδριον συγκροτηθησόμενον ἐνταῦθα τῇ 20 Φεβρουαρίου, ἵνα συσκεφθῶσι πάντες περὶ τῶν ληπτέων μέτρων ἐν περιπτώσει ἐνσκήψεως εἰς Ρωμουνίαν τῆς χολέρας.

Ὁ Adeverul ἀναγράφων βραχέως τὴν δεξίωσιν καὶ γερμανικὴν συνδιάλεξιν ἃς ἔσχε παρὰ τῇ Α. Β. Υ. τῇ πριγκηπίσσῃ Μαρίᾳ ὁ βουλευτὴς Βερλὰτ κ. Ἰεπουρεᾶνος καὶ καθ' ἃς ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ κ. Ἰεπουρεάνῳ νὰ μάθῃ τὴν ἀγγλικήν, λέγει·

„Ἐπίλογος. Ἡ πριγκήπισσα Μαρία δὲν θὰ μάθῃ τὴν ρωμουνικήν. Ἡμεῖς οἱ ρωμοῦνοι ὀφείλομεν νὰ μάθωμεν τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν".

Ἡ περὶ διακατοχῆς τῆς κληρονομίας Εὐαγγέλη Ζάππα αἴτησις τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἐπρόκειτο νὰ ἐκδικασθῇ χθὲς, ἀνεβλήθη εἰς τὴν 26 ἐλευσομένου, ἵνα οἱ φυσικοὶ κληρονόμοι δυνηθῶσι νὰ παρουσιάσωσι τὰ νόμιμα ἔγγραφα τῆς πρὸς τὸν ἀποθανόντα συγγενείας αὐτῶν.

ΡΩΜΟΥΝ. ΠΡΑΣΙΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

(Συνέχεια).

Ὁ ἐν Λονδίνῳ ἐπιτετραμμένος τῆς Ρωμουνίας πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν.

Λονδῖνον, 18 Ὀκτωβρίου 1892.

Κύριε ὑπουργέ,

Συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 18,908 διακοινώσει τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος ἀπὸ 19)1